

مسوئمانی کامل

بہشتی دووہم
خوابہ رستی مسوئمان

بہرگی یہ کہم

عہلی باپیر

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

چاپی یہ کہم

۲۰۰۰ز

۱۴۲۱ھ

www.alibapir.net

پیشکش بہ عوامی بیورو و جوائے
شکر پور خانہ

دانش
۷
۰۰۰۰/۶/۱۶
ہر روز

مسوئلہ مانی کامل

بہ شی دووہم

خواپہ رستی مسوئلہ مان

بہ رگی یہ کہم

عہ لی باپیر

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

چاپی یہ کہم

۲۰۰۰ ز

۱۴۲۱ ک

www.alibapir.net

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ

ئاگاداری :

ئەم بەشی دووهمی کتیبی : (مسولمانی کامل) ، که
(خواپەرسیستی مسولمان) ، به هەردووک بەرگی یە کەم و دووهمی یەوێ جگە لێ
چەند باس و مەسەلە ی گەورە و گەرنج دەربارە ی خوا پەرسیستی سەرچەم ئەو باس
و مەسەلانە کە لێ کتیبە شەرعی یە کان دا لێ ژێر ناوونیشانی فیکهه
خواپەرسیستی یە کان (فقه العبادات) دا نووسراون هەر لێ پاک و خاوینی
(طهارة) هەوێ هەتا کۆتایی حەج و زیکر بە لیکۆلینەوێ ژۆرد و قولەوێ خراونەتە روو.

پیشکش بی

به بهنده راست و پرهنه كانی. خوی تاك و بی وینه و هاوہل و پاك كه
به مانای راسته قینه و فراوانی پهرستن ، خوا ده پهرستن و ، له
پهرستنی دا گیروده ی شیرك و له شیوه ی پهرستنی دا دو چاری بیدعت
نابن ، واته تهنها نهو ده پهرستن و تهنیا بهو شیوه یهش كه خوی دیاری
کردوه ده ی پهرستن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

چەند روونکردنەوهیەکی پێویست

یەكەم / کتییی (مسولمانی کامل) بەهەرستێك بەشی : ((بیر و باوەڕی مسولمان)) و ((خواپەرستی مسولمان)) و ((خوو و پەوشتی مسولمان)) هەوێکی دوازدە (۱۲) سالیك لەمەوبەر نوسراوه، بەلام لە بەرچەند هۆیک چاپ کرانی دواکەوت، ئیستاش خوا پشٹیوان بێ بەتەماین بەشی دووهم و سێهم که ماون چاپ بکەین، هەرچەندە ئەسل و بناغە ئەوێ که کاتی خۆی نوسراوه هێلراوه تەو، بەلام چاویکی ورد و قول و نەفس درێژانەمان بە زۆری هەر زۆری دا گێراوه تەو، پەنگە حیکمەتی درەنگ دەرەتی چاپ بۆ پەخسانیشی هەر ئەو بووی و، بێگومان ئەو گۆرانکاری و گەشە پێدانە ئیستاش لەگەڵ ناوی (مسولمانی کامل) دا گونجاوترە.

دووهم / ئەم بەشی دووهمی مسولمانی کامل (خواپەرستی مسولمان) که لە چوار بابەتان پێك دێت، بابەتی چوارەمی که دروشمەکانی خواپەرستی تێدا خراونه پوو، چ لە پویی چۆنیەتی و چ لە پویی چەندیتی یەو بە کاکل و جەوهری ئەم بەشە دادەنری، وە شایانی باسیشە که هەرۆک چۆن لە بابەتی چوارەم (پێنج دروشمەکانی خواپەرستی) دا چوار پایە ئیسلام ((نوێژ، زەکات، پۆژوو، حج)) توێژاونهو، لە بابەتی یەكەم (خواپەرستی بە گشتی) یشتا پایەکی تر که پایەکی یەكەمی ئیسلامەتی یە واتە: شایەتمان خراوتە پوو، چونکە بە تێر و تەسەلی باسی خوا بە یەکگرتن (توحید) کراوه، هەرۆها کەم و زۆر باسی پیغمبەرائی خوا (صلی الله علیهم وسلم) و ئەرکی سەر شانیان و پەيام و پێبازەکیان کراوه، کەواتە ئەم بەشی دووهم وێرایی ئەو که خواپەرستی مسولمان پوون دەکاتەو، پێنج پایەکانی ئیسلامیش دەتوێژتەو.

سێیەم / وەك دەبینرێت لەنێو پێنج دروشمەکانی خواپەرستی دا (بەریا کردنی نوێژ و مال بەخشین) لە هەموویان زیاتر گرنگی و بایەخ بە توێژینهوێان دراوه و ووردتر و فراوانتر لە بارەیانەو نوسراوه، دیارە ئەوێش جێی خۆیەتی، چونکە خوای پەروەردگار و دادگەر نوێژ بەریاکردن و زەکات دان کەسەگەرترین و گرنگترین جۆری مال بەخشینە [بە دوونیشانە و مەرجی سەرەکی بە مسولمان دانران و توبە لی وەرگیرانی ئەو کافر و هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دیاری کردوون، وەك فەرمویەتی:

﴿فَأَن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأَخِوانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ التوبة - ۱۱-

کەواتە هەرکەسێك و هەر کۆمەلێك هەرچەندە لافی مسولمانەتی لی بدەن، مادام هەرکام لە نوێژ و زەکاتیان تێدا نەبێنرێن، دەعواکەیان لی وەرناگیرێ و مسولمانەتی یەكەیان لی ناسەلمێنری، ناشکرانە کە ئەگەر ئەندازە و پێژەری گرنگی و بایەخ پێی دانی قورئان بۆ هەر بابەت و مەسەلەیک بەکەینه تەرازوو و پێوهری گرنگی و ئەمیەت پێدانمان، لە پێکانی نامانج نزیکتر و لە بەهەڵدا چوون دوورتر و پارێزراوتر دەبین.

پیشہ کی

الحمد لله كما ينبغي لجلال وجهه و عظيم سلطانه، والصلاة والسلام على محمد أحسن عباده و أكرم أنبيائه و أعظم برهانه، و آله أجمعين من الصَّحْبِ و الأزواج و القرابة و التابعين لهم بأحسن الى يوم الدين -

نہم بوون (وجود) ہ بہ بینراو و نہ بینراو و دورو نزیکو و وردو درشت و تاریکو و پوناکو گیاندارو بی گیان و... ہتدوہ ہر لہ گہر دیلہ یہ کہوہ تا کہ ہکشانیک و ہر لہ پہرہ مریشکیکہوہ تا ناسمانیک و ہر لہ دہنکہ توویکہوہ تا ئینسانیک، تیگرا و ویکرا چار و ناچار، مل کہچ و فرمانبری خوان و توانای لادان و سہریچی یان نیہ، و ہک خوی زاناو پہنہان بین فرمانویہ تی: (أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ) وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ طَوْعًا وَ كَرْهًا و الیہ يرجعون؟ (آل عمران - ۸۳) واتہ: جا نایا نہوانہ جگہ لہ بہرنامہ ی خوابہرنامہ یہ کی دیکہ دہخوانن لہ حالیگدا ہرکہ سیگ کہ لہ ناسمانہ کان و زہوی دا ہہیہ چارو ناچار مل کہچی ویہ، و ہر بولای ویش دہگیرینہوہ؟

بہئی ہہموو دروستکراوہ کان گہردن کہچ و پابہندی نہو سیستہم (نظام) ہن کہ خوی بہ دیہینہرو پہرہردگاریان بوی داناون، بہ لام لہ نیو ہہموو دروستکراوہ کاندہ خوی کاربہ جی ئینسان و جندی ہلبراردون کہ بہ مہبہستی تاقیکردنہوہ یان یہ کی تا نہندازہیہک ویستی نازادیان پی بہہخشی، کہ بایی چاکہ کاری و خراپہ کاری و راست پویشتن و چہوت پویشتن یان بکات، تاکو بوی تاقیکرانہوہ بشین، بہ لام بیگومان نہوانیش و ہک باقی کائینات لہ لایہنہکانی دیکہی ژیان و گوزہرانیاندا ہر مل کہچ و فرمانبری نہو سیستہم گشتی یہن کہ خوی بالادہست بوی سہرلہبری بوون (وجود) ی داناوہ نہگہر لہ لایہنہ جوزئی یہ کہی ژیان و گوزہرانیان دا - کہ ٹیمان و کوفر و چاکہ کاری و خراپہ کاری یہ - توانای لادان و سہرہ پویی یان ہہیہو، دہتوانن لہ جیاتی ٹیمان کوفر لہ باتی چاکہ خراپہ ہلبرترین، نہوہ لہ لایہنہ گشتی و فراوانہ کہی ژیان یان دا توانای سہریچی و لاملی یان نیہ و چارناچار، پییان خوش بی یان ترش، دہبی خوا چونی بوی دیاری کردون ہہروا بکہن و ہر بہو جوہرہ بہرپوہ بچن۔

ئىنجا لە سۆنگەي ئەووە كە ئىنسان بۆخۆي بە تەنيا بەپىيە نازانى و ناتوانى بەرەو خوا لەخۆپازى كردن بەهۆي ئەنجامدانى ئەركى بەندايەتيەو بەبى دەليل و پى نيشاندەر سەر دەربكات، چونكە لەلایەكەو ئەو توانا و زەيەي كە پىي دراو بەشى ئەو ناكات و لەلایەكى دىكەشەو شەيتان و دارو دەستەكەي هەر لە پۆژي بەري وە دوژمنايەتيەكى سامناك و جەنگيكي بى ئامانيان لەگەلى دا بەرپاكردوو و بەردەوام سەرگەرمى فيل و پيلان و نەخشە داپشتن، بەلى لە سۆنگەي ئەووە خواي بە بەزەيى و كاربەجى پەيتاپەيتا بە بەندە هەلبژاردە و دانسقەكانى خۆي دا - كە پيغەمبەرانى صلى الله عليه وسلم ئاين و بەرنامەي خۆي بۆ هيدايەتي ئىنسان و پىكخستنى ژيان و گوزەرانى، پەوانە كردو تاكو ئىنسان و جنديش وەك سەرتاپاي بوونەوەر لەو بەشە جوژئىيە ئىختيارىيەي ژيانيشيان كە تىيدا ئازاد كراون، هەر مل كەچ و پابەندو فەرمانبەري خوا بنو، پىزەپ (شان) نەبن و نەبنە دەنگيكي بۆر و نەگونجاو لەنيو كۆرسى يەك سەداي بووندا! وەك خواي پەروەردگار فەرموويەتي: (تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتِ السَّبْحُ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا) الاسراء - ٤٤-، واتە: هەر حەوت ئاسمانەكان و زەوى و هەركەس كە تىياندا هەيەپاك و بى گەردى بۆ خوا پادەگەيەن، وە هيچ شتێك نەيە كە خوا بە پاك نەگري و ستاييشى نەكات، بەلام ئیو لە پاكگرتنەكەيان حالى نابن، بىگومان خوا هيدى و ليپوردەيە.

هەر بۆيە ئەو ئاين و بەرنامەيە كە خواي زانا و تانا بە پيغەمبەرانى خۆي دا (عليهم الصلاة والسلام) ناردوويەتي، كالأيهكى پىر بە بالاي ئىنسانەو، پەپرەو (منهجى) سەرتاپاي ژيان و گوزەرانە، بۆ ئەوێ ئىنسان تاكو كۆمەلى بتوانى لەگەل بوونەوەر و دەوروپەري دا بە هەموو كيان و بوونى بە دەرو دەروون (ظاهر و باطن) و پووح و جەستەو، خۆي يەكدەنگ و يەكپەنگ بكات: (صِبْغَةَ اللَّهِ وَ مِنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً) البقرة - ١٢٨-.

جا بىگومان ئاين و بەرنامەيەك كە بەهەموو پيغەمبەران دا (صلى الله عليه وسلم) نيرراو كاك و نيو پۆكەكەي ئەو بوو كە گوتمان: (خەلك كردنە بەندەي خواي تاك لە هەموو بارو لایەنەكانى ژيان و گوزەرانى تاكى و كۆمەلایەتيان دا) وەك فەرموويەتي: (و ما أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوْحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ) الانبياء - ٢٥-

واته: وه له پېش تودا هيچ پيغه مبهريکمان نه نار دووه مهگر پيمان راگه ياندووه کهوا
بيجگه له من هيچ په رستراو نين، دهجا بهس من په رستن.

ئينجا به دريژايي ميژووش پيغه مبهران له ئاده مهوه هه تا خاتمه کيشي
بنه پرتي يان له گهل خه لکي دا نه وه نه بووه که خه لک خوا نه په رستن! به لکو نه وه بووه
که له په رستن دا هاوبه شو هاوه ليان بو پهيدا کردوونو، ته نيا به شيکي
به نديا ته يان بو خوا داناوه به شه کاني دیکه ييان پيشکesh نهو بت و صه نه م و
طاغوت و فيرعه ون و په رستراوه ساختانه کردوون که کردوويانن به هاوبه شي خواي
بي هاوهل و بي وينه.

کاري مه زن و سه ختي پيغه مبه رانيش (عليهم من الله افضل الصلوة و اتم التسليمات) نه وه
بووه که له سهره تاوه دل و ميشکي خه لک له ژهنگ و ژاري بت په رستي و شيرک خاوين
بکه نه وه خوا به يه کگرتن (توحيد) ي تيدا بچه سپين و دره ختي ئيماني تيدا بروينن،
پاشان واقع و بارودوخي هه مه لايه نه ي کومه لگاکه شيان له حوکمي طاغوت و پريمني
نه قامي پزگارو بزار بکه ن و بيخه نه ژير سي به ري حوکمي ئايين و بهرنامه ي خواوه.

ئنجا نهو پرؤسه ي گوړين و پاک کردنه وه ي عقل و دلي خه لک و پاکسازي و چاکسازي
کومه لگايه ش که پيغه مبه راني پايه به رزي خوا (صلى الله عليهم و سلم) سهر قافله ي بوون
به گشتي له گهل دوو ئاسته نگدا پرو به پرو بوته وه:

يه که م: سته م و زؤرو چه واشه کاري طاغوته کان، که زؤر باش له راستي يه تي
په يام و بهرنامه ي پيغه مبه ران دنيا بوون، به لام بو بهر ژه وه ندي لي تيك نه چوون و
کورسي و تهخت لي سهرنگووم نه بوون، خه لکيان چه واشه کردووه و ايان پيشان داوه
که برويان به بانگه وازي پيغه مبه ران نيه و لي دوو دل و به گومانن: (و جحدوا بها و
استيقنن انفسهم ظلما و علوا) النمل - ١٤، وه (و انا لفي شك مما تدعونا اليه مريب) مود - ٦٢.

دووه م: نه زاني و هه لخه له تاوي و چاوبه ست کراوي و لاسا کردنه وه ي کويرانه ي
پيشيناني خه لک و جه ماوه ر: (بل قالوا انا وجدنا آباءنا على أمة و انا على آثاريهم
مهندون) الزخرف - ٢٢.

ئنجا طاغوته کان به زؤري چاوپيچکي سهرچاوي خه لک و جه ماوه ر هه لخه له تاو و
چه واشه کراوه که يان له و بيرو بوچوونه هه ليه وه هي ناوه که:
خوا چ هه ق ي به سهر ژيان و گوزهراني خه لکي يه وه هه يه!

پيغهمبه‌ران عليهم الصلاة والسلام چۆن ده‌بى ئينسان بن و بخۆن و بخۆنه‌وه به بازاپدا بپۆن و ... هتدا!

وهك خواى په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر زمانى ئه‌وانه فهرموويه‌تى: (قالوا يا شَعْبُ أَصْلَاطِكَ تَأْمُرُ أَنْ نَتْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ) مود - ۸۷- وه: (و قالوا مالهذا الرسول يأكل الطعام ويمشي في الأسواق لولا أُلْزِلَ اليه ملك فيكون معه نذيراً) الفرقان - ۷-.

به‌ئى خوينه‌رى سه‌نگين و شيرين:

ته‌سك كرانه‌وه‌ى چه‌مك و واتاي په‌رستن و به‌ندايه‌تى كردن بۆ خواى تاك و بى و يّنه، ده‌رد و نه‌خۆشى يه‌ك نى يه ته‌نيا خه‌لكى ئه‌م پوژگار ه‌ى ئيمه‌ى پيوه گيرۆده كرابى و، بانگه‌شه‌يه‌كى به‌د نى يه كه ته‌نيا خه‌لكى ئه‌م پوژگار ه‌ى پى چه‌واشه‌كرابى له لايه‌ن طاغوت و ديكتاتور ه‌كانه‌وه، به‌لكو ئه‌ويش يه‌كيكه له فيل و پيلانه له‌ميژينه‌كانى فيرعه‌ون و نه‌مروود و ئه‌بوو جه‌هله‌كان.

ئنجا له راستى دا هه‌ركاتيك ئه‌و فيل و پيلانه نه‌گريسه‌ى طاغوته‌كان سه‌رى گرت و به‌رى گرت، كويناخيه‌تى به‌سه‌ر خه‌لكدا كردن و مۆرى كۆيلايه‌تى به‌نيو چاوانيانه‌وه نان و بار خستنه سه‌ر شانيان زۆرسينا ده‌بى، چونكه كاتيك خه‌لك وا حالى كران كه خواپه‌رستى و ديندارى له هه‌ندىك جم‌وجۆل و چالاكى پووحى و شه‌خسى به‌ه‌ولاوه هيچى ديكه نيه‌و، خواپه‌رستى و موسلمانه‌تى چ كارى به‌سه‌ر سياسته‌ت و ئابوورى و جه‌نگ و ئاشتى و... هتده‌وه نيه‌و ئه‌و مه‌سه‌لانه له ده‌ره‌وه‌ى بازنه‌و جوغزى ئايين دان، پيگا بۆ باباي طاغوت ئاچووغ ده‌بى كه بلى: ده‌جا خه‌لكينه مادام ئايين سياسته‌تى تيدا نه‌بى داخوا چى ده‌كه‌ن و چۆن ده‌كه‌ن! وه‌رن با من پيتان پيشان بده‌م و تيتان بگه‌يه‌نم كه ده‌بى چى بكه‌ن و چى نه‌كه‌ن. وهك فيرعه‌ون گوتويه‌تى: (ما أريكم إلا ما أرى وما أهديكم إلا سبيل الرشاد) غافر - ۲۹-.

وه له راستى دا هه‌مان ده‌ردى كه گه‌لانى پيشوو پييه‌وه گيرۆده بوو بوون و سه‌ره‌نجام پيگا بۆ فيرعه‌ون و نه‌مروود ه‌كان ته‌خت بوو بوو كه به‌گه‌له فريو خواردوو و چه‌واشه‌كراو و ژيڤ ده‌سته‌كانيان بليّن: (أنا أحيى و أميت!) البقرة - ۲۵۸-، وه پييان بليّين (أنا ربّكم الأعلى!) النازعات - ۲۴-، ئۆمه‌تى ئيسلاميش كه‌م و زۆر دووچارى هه‌مان ده‌ردى بى په‌زاو كوشنده بووه‌و، له سۆنگه‌ى ئه‌وه‌وه كه چه‌مك و واتاي ديندارى و

موسولمانه تی و خواپهرستی (عبادة) یان له دل و مینشکدا هیئنده تهسک و گچکه بوتهوه، که بهزهمهت جیگای دروشمهکانی خواپهرستیشی تیدا دهبیتهوه! بهلی له سونگهی ئهوهوه زور له خهلك و جهماوهری ساده و ناحالی زور له لای ئاسایی بووه، طاغوته جوراو جورهکانیش پریان بو هه مووار بووه که بلین:

ئیسلامه تی و دینداری ته نیا په یوهندی نیوان خواو بهندهیه و هیچ ههقی بهسهر خهلك و کومه لگا و ژیان و گوزهرانیانه وه نیه! نهک ههر ئهوه بگره ههر کهسیک بهناوی ئیسلامیشهوه باسی سیاسهت و ههلال و ههرام و چی و چی بکات، ئهوه سنووری بهزاندوه و بوختانی به ئایینی خواوه کردوه و لهسهر خهلك و جهماوهری موسولمان پیویسته که ههستن و دهستی ئه و جوره که سانه بگرن و پریان نهدهن ئه و جوره قسانه بکهن و ئایینه که یان لی بشیوینن و تیک بدهن^۱

جا خوینهری بهرپز

له بهر ئهوهی طاغوتهکان بههوی خهلكی چهواشهکرا و به سههو براوهوه ئاشیان دهگهپی و مهاریان ساز دهپی و، ههر ئهوانن که بهدهستیانهوه دهبنه گورزو کوتک و بویان دهبنه چهپهرو پهڕژین، ئیمهش وهک شوینکهوتوانی پیغه مبهرائی پایه بهرزی خوا (صلی الله علیه و سلم) پیویسته کرد و کوشی زور بکهین بو لابرندی چاوپیچکی سههرچاوی خهلكی له خشته برا و فریو درا و ئیشک کردنی ئاوی سههرئاشی ئه و طاغوتانه، بهشکم له ئهنجامی هوشیاری خهلكی و بیدار بوونه و یان دا پیلان و نهخشهکانیان ههلبوهشینهوه و ببنه بلقی سههرناو و ئاشی ئاو لیبراو و تهلهی تهقینراو.

ئاشکراشه که پوونکردنهوهی چه مک و واتای وشه و زاراوهکانی ئیسلام کاریگه رترین دهوری هیه له بیداری و هوشیاری خهلكی دا، وهک خوای پهروهردگار فهرموویه تی: (أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ أَلَمْ يَتَذَكَّرْ أَلَوَلَا الْآلِبَابُ) الرعد - ۱۹. واته: ئایا ئه و کهسهی که دهزانی ئهوهی بو تو نیردراوه ته خواری له لایه ن پهروهردگار ته وه هه ق و راسته، وهک ئه و کهسه وایه که کویره! بیگومان بهس خاوه ن

^۱ وهک فیرعهون دهربارهی موسا (علیه السلام) گووتویه تی: (إِنْ أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي

عهقلان پهنده وهردهگرن و بیدار دهبنهوه.

بهلئى نهو كهسه كه پئى وايه ديندارى و خواپهرستى له نوپژوو و زهكات و
حهجدا كورت ههلاتوه و ههر هينده له بهرانبهه ئيسلام دا خووى به بهرپرسيار دهزانى
ههتا نهو شتانه جى بهجى دهكات. موسلمانتهتیه كهى زور جياوازه له كهسيك كه
دهزانى و دنيايه كه ههروهك چۆن بهرپرسياره بهرانبهه به جى بهجى كردنى:

أ- (فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) الحج - ۷۸.

ب- (كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ) البقرة - ۱۸۳.

ج- (وَآتُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ) البقرة - ۱۹۶.

د- (اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا) الاحزاب - ۴۱.

بههه مان شيوه بهرپرسياره بهرانبهه به جى بهجى كردنى:

أ- (فَانْشُرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ) الجمعة - ۱۰ , (فَاَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ
رِزْقِهِ) الملك - ۱۵.

ب- (وَاعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ) الانفال - ۶۰ , (كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ) البقرة - ۲۱۶.

ج- (طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ) رواه ابن ماجه (وَ قُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا) طه - ۱۱۴.

د- (تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ) ال عمران - ۱۱۰.

ه- (أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ) الشورى - ۱۳.

و- (فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ) المائدة - ۴۸.

ز- (وَأَنْكِحُوا الْيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ) النور - ۳۲.

ح- (مَنْ بَدَّلْ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ) رواه البخاري.

ط- (كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَصَاصُ) البقرة - ۱۷۸.

ي- (الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ) النور - ۲.

ك- (وَ السَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَ نَكَالًا مِنَ اللَّهِ) المائدة - ۳۸.

چونكه دهزانى كه:

أ- به زهوى خوادا گهپان و سوپان بو پيدا كردنى پۆزى ههلال و بههره وهرگرتن له
خيرو بيهرهكانى سهه زهوى و نيو زهوى.

ب- ئاماده كردن و ساز كردنى هيژو تواناي جهنگى و جهنگ كردن بو
بهپرچدانهوى هيرش و پهلامارى دوژمنان و بهرهنگارى كردنيان.

ج- داواکردنی هه موو جوړه کانی زانیاری و هه وڵدان بۆ زیادکردن و گه شه پیدانی زانست.

د- فرمان کردن به سرجهم چاکه کان له هه موو بواره کانی ژيانی کومه لگا داو ، رېگری کردن له تیکرای خراپه کان.

ه- بهرپاکردنی ئایین و بهرنامه ی خوا وهك خوی و تیدا په رته وازه نه بوونی.

و- دادوهری کردن له نیوان خه لکی دا به پی ی حوکم و بهرنامه ی خوا.

ز- ژن بۆ هیئانی سرجهم کوړو بیوه پیاوانی کومه لگا و به شوو دانی سرجهم ئافره تانی بی میړد به کچ و بیوه ژنه وه.

ح- جی به جی کردن سزای له ئایین هه لگه پرانه وه.

ط- کوشتنه وه ی بابای کوژهر.

ی- جی به جی کردن سزای داوین پیسی له سهر ئافره ت و پیاوانی داوین پیس.

ک- برینی دهستی پیاو و ئافره تی دز.

به لی دهنانی که نه م ئه رکانه - که مستیکن له خهرواریك- زۆر له وه گه و ره ترو قورستن که به ته نیا بوی به پیوه بچن و حه تمه ن ده بی بۆ جی به جی کردنیان نه ک ههر سرجهم نه دامان و توێژه کانی کومه لگا هاوکاری یه کتر بکه ن و ده ستبار بۆ یه کتر بگرن! به لکو و ئپرای نه وه ده بی ده سه لاتیکی بالاو چه ندان دام و ده زگای جوړاو جوړیش هه بن بۆ راپه پاندنیان.

ئینجا سه ره نجام که تیگه یشتنی له باره ی ئیسلامه وه پاست بووه، که م و زۆر شیوه و نه ندازه ی پابه ندی و کردو کۆش و ره نجدانیشی له مهیدانی به ندایه تی بۆ خواکردن و دینداریشدا ده گوړی و، نه گهر پیشتر پی ی وابووبی ده توانی به ندایه تی یه کی پاست و دروست و مسو لمانه تی یه کی تیرو ته واو به س له جوغزی خودی خوی داو به هو ی نه نجامدانی ئه رکه شه خسی یه کانه وه بی نیته دی! له مه و دوا د ل نیا ده بی که نه خیر وانیه، به لکو ئه رکه شه خسی یه کان به پینچ درووشمه کانی شه وه پووبه ر (مساحه) یکی زۆر که م له ژیان و گوژه رانی ئینسان داده گرن و، زۆربه ی هه ره زۆری ده ستوورو یاسا کانی ئیسلام که سرجهم لایه نه کانی ژیان و گوژه رانی کومه لگا داده پۆشن پوویان له کومه ل و کومه لگای مسو لمانه و جی به جی کردنیان له وزه ی تاکه که سدا نه!

ئایا تاکه کهس دهتوانی ئایینی خوا بهریا بکات و بیکاته په پیره وی ژیان و گوزهرانی
کومه لگا؟! (ان اقيموا الدين) الشوری - ۱۳ -

وه ئایا تاکه کهس دهتوانی دادگهری له نږو خه لکی دا بچه سپینی له هه موو بواری
لایه نه کانی ژیانیا نندا؟! (لَقَدْ ارسلنا رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَ الْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ
بِالْقِسْطِ ...) الحديد - ۲۵ -

وه ئایا تاکه کهس دهتوانی هه رچی چاکه یه له ژیانې کومه لگادا بیچه سپینی و
په گو و ریشه ی هه رچی خراپه یه ده ریښی؟! (تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ)
رواه ابو داود الترمزی .

وه ئایا تاکه کهس توانای شه وه ی هه یه که کیشو و گړو گړته کانی خه لکی به پی ی
شهرعی خوا دادوهری بکات و هه ق بچه سپینی و ناهه ق و سته م لایبات؟! (فاحكم بينهم
بما انزل الله و لا تتبع أهواءهم عما جاءك من الحق) المائدة - ۴۸ -

وه ئایا پاریزگاری کردن له دین و ژین و وه چه و نابرو و عه قل و سامان (الدین و
الحياة و النسل و العرض و العقل و المال) ی خه لکی به تاکه کهس ده کری؟! که
ئیسلا م بو پاریزگاری لی کردنی شه شانه - که به شه ش شته پیو یسته کان
(الضروریات السنت) ی دانا ون - شه ش جوړه سزای سه ختی دیاری کردوون که
به کومه لگا و حکومت نه بی جی به جی ناکرین، که بریتین له سزایه کانی:

۱- له ئایین هه لگه پانه وه، که (کوشتن) ه.

۲- کوشتن، که (کوشتنه وه) یه نه گهر کهس و کاری کوژرا وه که به (خوین) پازی
نه بوون و ناماده یی (لیبور دن) یشیان نه بوو.

۳- داوین پیسی، که نه گهر کچ و کوپ بن سه د قامچی یه، نه گهر نا کوشتنه به به رد
باران کردن.

۴- بوختان کردن^(۱)، که هه شتا قامچی یه.

۵- مه یخوری یان هه ر جوړه خو سه رخو شکردنیکی دیکه، که چل یان هه شتا
قامچی یه.

(۱) وشه ی (بوختان) له زمانی کوردی دا مانای وشه ی (قذف) ه له عه ره بی دا، که بریتی یه له تومه تی
داوین پیسی پالدا نه لای که سیکی مسولمانی عاقل و بالغ و په وشت پاک، نه ک وشه ی (بهتان) که
مانا که ی گشتی یه هه ر جوړه تومه تی که ده گړته وه.

۶- دزی و پیگری و جهردهیی، که بو (دزی) دهست برین و بو پیگری و جهردهیی یه کی که لهم چوارانه به گویره ی سهختی و سووکی پیگری و جهردهیی یه که:

کوشتن، هه لواسین، دهستی راست و پی ی چپ برین، دوور خستنه وه (نقی).
ئجنا نهک ته نیا ئه م یاساو دهستوورانه به بی هه بوونی کۆمه لگایه کی تۆکمه و توندو تۆل و دهسته لات و قهواره یه کی شهرعی به پیوه نابرین و جی به جی ناکرین، بگره ته نانه ت جی به جی کردنی ئه رکه شه خسی و تایبه تی یه کانیش، به بی هه بوونی کۆمه لگا و قهواره یه کی شهرعی، وهک پیویست جی به جی ناکرین! ئایا نویت به کۆمه ل- که زۆربه ی زانایان به فه رزی ده زانن پینج نویت هه کان به کۆمه ل بکرین- به بی هه بوونی کۆمه ل و کۆمه لگا و مزگهوت ئه نجام ده دری؟

وه ئایا زهکات - که ئه رکیکی مالی و کۆمه لایه تی و سیاسی یه و ده بی میری وه ری بگری - به بی هه بوونی قهواره ی شهرعی وهک شهرع دیاری کردوه و ده ده گیری و دابهش ده کری؟!

وه ئایا پۆژووی په مه زان و زهکاتی (فطر) و نویتی جه ژن له گه ل مسو لمانان دا نه بی وهک خویان جی به جی ده کرین؟!

وه ئایا جه ج و عومره ده گونجی به ته نیا بکرین و ئه و نهینی و حیکمه تانه ی تییا ندا دانراون و په چا وکراون بی نه دی؟!

وه ئایا ئینسانی مسو لمان، چ نیر چ می چ پیر چ گهنج، به بی هاوکاری و هه ل و مه رج په خساندن کۆمه لگا، ده توانی وهک پیویست ئه و په وشته به رزو خو و خده په سه ندانه له خوی دا بهی نیت ده که شهرع پیویست یان لانی کهم په سه ندی کردوون؟! وه خوی له خو و خده پیس و به ده کان پیاریزی و توخ دیان نه که وی و سه لامهت ده ر بچی؟!

که واته: خوا په رستی و دینداری و مسو لمانه تی بریتیه له فه رمانبه ری بو خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ پابه ندی به ئاین و به رنامه که یه وه، ئه و فه رمانبه ری و پابه ندی یه ش مه حاله به ته نیا و به شه خسی بگری و ئه نجام بدری، چونکه ته نیا که میکی په یوه سته به تاکه که سه وه و زۆربه ی هه ره زۆری پوی له کۆمه لگای مسو لمانه و به بی هه بوونی کۆمه لگا و قهواره یه کی ئیسلامی جی به جی ناکری، مادام وابی هه ر مسو لمانیک بیه وی

بههوى بهندايه تي كردني يه وه بۆ خوا، خوا له خوى پازى بكات و به ماناي پر به پيستي وشه ي پرستن (عباده) خوا بپهرستي، پيويسته هم له زاتي خوى دا و هم وهك ئەنداميك له كۆمه ل و كۆمه لگاي ئيسلامى دا سهرگهرمى جى به جى كردنى ياساو دهستوورەكانى بهرنامه ي خوا بىت و ههولنى چه سپاندنيان بدات له ژيان و گوزهرانى شه خسى خوى و گشتى كۆمه لگا و دهووبه رهكه ي دا.

جا خوينهري بهرپر!

ئەم كتيبه ي بهر دهست ههول و ههنگاويكه له و پر يه داو خوا پشتيوان بى ئەگه ر به وردى بيخوينيه وه و چاك تى بگه ي، بهرچاوت پوون دهكات وه و شاره زات دهكات كه چۆن چۆنى بهندايه تي بۆ خوا ي پهروهردگار بگه ي و بپهرستي، تاكو بههوى باش په رستنى خوا وه، دووه مين پيكهينهري بهرپه تي مسو لمانه تي له خۆتدا بهينه دي و، سه ره نجام بيه ئەو مسو لمانه تيرو تهوا و كامله ي كه شايس ته ي په حمه ت و په زامه ندى و پاداشت و بهخششى خوا ي بهخشه رو دادگه ره، خواش پشت و په نا و ياره ده ره و پر ئى نيشاندهرمان بىت و دهرووى خيرو خۆشى دنيا و قيامه تمان ئى بكاته وه.

۱۶ ی رەجەبی ۱۴۲۰

۱۹۹۹/۱۰/۲۵

شارەزور / هه‌آه‌بچه

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

۲۱ خۆشکردن

خوینەری بەرپۆز و خۆشەویست!

وەك چۆن بەشی یەكەمی كۆتیی (مسولمانی كامل) مان بۆ پوونکردنەوهی : (بیرو باوەری مسولمان) تەرخان کردبوو بە ھەرسێك لایەنی : (بنچینەکانی بیرو، بیرو بۆ چوون، ھەلوێست) ھو، ئەم بەشی دووھەشمان بۆ پوونکردنەوه و توێژینەوهی دووھەمین لایەنی پێکھێنەری کەسایەتی ئینسانی مسولمان کە خواپەرستی (العبادة) یە تەرخان کردو، ئاشکراشە کە خواپەرست (عابد) بوونی ئینسانی مسولمان زادەو بەرھەمی بڕوادر (مؤمن) بوونیەتی، ھەرۆک چۆن پەوشت بەرزو جوان بوونی بەرھەمی خوا پەرست بوونیەتی.

بابەتەکانی ئەم بەشی دووھەش بەم جۆرە ی خوار ی ریز کراون:

بابەتی یەكەم: خواپەرستی بە گشتی.

کە لەم چوار کورتە باسە پێک ھاتوو:

۱- چەمکو واتای وشە ی خواپەرستی.

۲- گرنگی و پلەو پایە ی خواپەرستی لە ئیسلامدا.

۳- شوێنەوارو بەرھەمە گرنگەکانی خواپەرستی.

۴- دابەش بوونی خوا پەرستی بەسەر ھەموو ئەندامەکانی جەستەدا.

بابەتی دووھەم: بنچینە گرنگەکانی ھەلس و کەوتی شەرعی یانەو ژیرانە لەگەڵ وردە

بابەتە خێلافی یەکان دا.

کە چەند بنچینە یەکی گەورەو گرنگی شیوازو چۆنیەتی ھەلس و کەوت اتعاملای شەرعیانەو ژیرانە ی لەگەڵ ئەو مەسەلە فیقیی یە مشت و مڕ ھەلگرانەدا تێدا ڕوون کراونەوه کە خوای کاربەجی لە ڕووی حیکمەت و بەرژووەندی زۆرو زەوہندەوه وای ھەلخستوون کە ڕوو و چۆنیەتی جیا جیاو جۆراو جۆر ھەلگیرن، بۆ ئەوەی بابای مسولمان لە بازنە ی فراوانی سوننەت بچیتە دەری.

بابەتى سىيەم: پاك و خاۋىنى (الطهارة).

كە ئەمىش لەم ھەوت (بەند) ە پىكھاتووھ :

۱- ئاو و جۆرەكانى .

۲- پىسى و جۆرەكانى و چۆنپەتى لابرەنى .

۳- لەش پىسى گەورە و گچكە (الحدیث الاكبر و الاصغر).

۴- تارەت گرتن .

۵- خۇشۇردن .

۶- دەستىنۆيژ گرتن .

۷- تەپەمموم .

بابەتى چوارەم : پىنج دروشمەكانى خوا پەرستى.

كە ئەمانەن:

۱- نۆيژ بەرپاكردن.

۲- مال بەخشىن.

۳- پۆژوو گرتن.

۴- ھەج و عومرە كردن.

۵- زىكرى خوا كردن.

ئىنجا لە سۆنگەى ئەوئەو كە ئەم بەشە ئەگەر ھەمووى لە بەرگىندا بووايە قەبارەكەى زۆر زل دەردەچوو، بە پەسەندىم زانى كە لە دوو بەرگ دا چاپى بكەين، كە بەرگى يەكەم جگە لە بابەتى يەكەم و دووھم و سىيەم دروشمى، يەكەمى خواپەرستىيى (نۆيژكردن) یشى گرتۆتە خۆى، بەرگى دووھمیش چوار دروشمەكەى دىكەى خواپەرستىيى:

(مال بەخشىن، پۆژوو گرتن، ھەج و عومرە كردن، زىكرى خوا) دەگرىتە نۆى خۆى.

خوای بەخشەریش بە كەرەمى خۆى ھىزى پىژ بختە ئەم بەرھەمەو و بىكاتە مايەى ھىدايەت و بەرچا و پوونى زياتر بۆ برا و خوشكانى مسولمانم و چاكتەر پىگەيشتن و كامل بوونيان.

بابه تی یه کهم خواپه رستی به گشتی

- ۱- چه مک و واتای وشه ی خواپه رستی.
- ۲- گرنگی و پله و پایه ی خواپه رستی له ئیسلام دا.
- ۳- شوینه وارو به ره مه گرنگه کانی خواپه رستی.
- ۴- دابهش بوونی خواپه رستی به سهر هه موو ئه ندامه کانی جهسته دا.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

چه مک و واتای وشه ی خوا په رستی (العبادة):

وشه ی (العبادة) که به هه موو شیوه به کارهینانه کانی یه وه (۲۷۵) جار له قورئانی دا هاتوه وشه یه کی عه ره بی یه و، پیویسته بو زانینی چه مک (مفهوم) و واتا که شی سهر به فهره ننگه کانی زمانی عه ره بی دابگرین و، گوی بو زاناو پییشه وایانی عه ره بی زان بگرین:

یه که م: خاوه نی (مختار الصحاح) ناوا مانای وشه ی (عبودية) و (عبادة) ی کردوه: (... و اصل العبودية: الخضوع والتذلل، والتعبید: التذلیل، يُقال: طریق مُعَبَّد، والتَّعْبِيدُ أيضاً الاستعباد وهو اتخاذ الشخص عبداً... والتَّعْبُدُ أيضاً يُقال: تَعْبَدُهُ اي اتخذه عبداً، و العبادة الطاعة والتَّعْبُدُ والتَّسْكُ...^(۱)).

واته: (عبودية) له بنه رتدا ژیر ده سته یی و مل که چی یه، وه (تعبيد) یانی گهردن پی که چ کردن، ده گوتری: (طریق مُعَبَّد - پی یه کی تهخت و هه موو کر او)، وه دیسان (تعبيد) به مانای (استعباد) یش دی، نه ویش بریتی یه له کردنه کویله ی که سیك... دیسان (تَعْبُد) یش هه مان مه به ست ده گه یه نی، ده گوتری. (تَعْبَدُهُ) واته: کردیه کویله، وه (عبادة) یانی: فرمانبهری و په رستن و قوربانی سهر برین...

دوووه م: (راغب الاصفهانی) یش - تویژره وه ی زهر ده سته ی ماناو مه به سته ی وشه و زار او ده کانی قورئانی به ریز - له و بار وه گوتوویه تی:

(العبودية: إظهار التذلل و العبادة أبلغُ منها لأنها غاية التذلل و لا يستحقُّها إلا مَنْ له غاية الفضال و هو الله تعالى و لهذا قال: (الّا تعبدوا إلا إياه) ، و العبادة ضربان: عبادة بالتسخير... و العبادة بالاختيار وهي لذوي النطق وهي المأمور بها في نحو قوله: (أعبدوا ربكم) و (أعبدوا الله)...^(۲))

واته: (عبودية) پیشان دانی مل که چی یه و (عبادة) له وی خه ست تره، چونکه (عبادة) نه و په پی مل که چی یه وه شایسته ی که سیش نیه مه گهر که سیك که خاوه نی نه و په پی چاکه و به خششه که خوای به رزه. هه ریو یه ش فهرموویه تی: (که جگه له وی نه په رستن)، وه (عبادة) یش دوو جوړه: - جوړیکیان (عبادة) ه به هو ی گهردن پی که چ

^(۱) پروانه (مختار الصحاح) ص ۱۱۹، ۱۲۰.

^(۲) پروانه: (معجم مفردات ألفاظ القرآن) ص ۳۱۹.

کردنه وه.. جوړيکيشيان (عبادة) ه به ويست و ه لېږاردنه وه که بؤ خاوه ن عه قلانه، که لهم جوړه نايه تانه دا فه رماني پي کراوه: (په روه دگارتان بپه رستن) وه (خوا بپه رستن).

پاشان (راغب الاصفهاني) له سهر پي ناسه کړدني (عبودية) و (عبادة) به رده وام ده بي و ده لي: (و العبدُ يقال على أربعة أضرب:

١- عبد بحكم الشرع و هو الإنسان الذي يَصِحُّ بَيْعُهُ و ابْتِياغُهُ، نحو (العبد بالعبد)، (عَبْدًا مملوكًا).

٢- عبد بالآيجاد و ذلك ليس إلا لله و آياهُ قَصِدَ بقوله (ان كل مَنْ في السموات و الأرض إلا آتي الرحمن عَبْدًا).

*) (و عبد بالعبادة و الخدمة و الناس في هذا ضربان)

٣- عَبْدٌ لله مُخْلِصاً و هو المقصودُ بقوله: (و اذكر عَبْدنا أَيُّوبَ)، (انه كان عبداً شكوراً)، (نَزَلَ الفرقان على عَبْدِهِ) ... الخ.

٤- و عبد للدنيا و اعراضها و هو المعتكف على خدمتها و مراعاتها و آياهُ قَصِدَ النَّبِيُّ عليه الصلاة والسلام بقوله: (تَعِسَ عَبْدُ الدَّرْهِمِ، تَعِسَ عبد الدينار).

٥- و على هذا النحو يَصِحُّ أن يقال: ليس كل الانسان عبداً لله.. و يقال طريق معبد، اي مُذَلَّلٌ بالوطأ و بَعِيرٌ مُعَبَّدٌ أي مُذَلَّلٌ بالقطران. وَ عَبَّدْتُ فُلاناً إِذَا ذَلَّلْتَهُ و إِذَا اتَّخَذْتَهُ عَبْدًا، قال تعالى: (ان عَبَّدْتُ بني إسرائيل) (١)

واته: وه وشه ي (عبد) به چوار مه به ستان به کار دی:

١- (عبد) ټک که به حوکمی شهرع په یدا بووه (٢)، شه ویش شه و مرقه یه که دروسته بفروشری و بکړی، وهک (کوږله به کوږله)، (کوږله یه کی خاوه ندار).

(١) به وانه: (معجم مفردات الفاظ القرآن) ص ٣١٩ و ٣٢٠.

(٢) دیاره نیسلام پښمى سهدو کوږلایه تی دانه هیناوه به لکو بهر له نیسلام هه بووه و پایه یه کی گرنگی سیستهمی سیاسی و نابووری بووه له سهرتاسه ری دنیا داو، نیسلامیش به جددی هه ولی نه میشتن و بن برکړدنی شه دیارده دواکه و تووی یه ی داوه وهک له چهندان ده قی قورنان و سوننه تدا دمرده که و ی و له راستی دا نه مانی شه دیارده دزیوه یه کی که له دیاری یه کانی نیسلام بؤ مرقه یه تی.

۲- (عبد) نيك كه بههوى وهديهئانهوه بۆته (عبد)، ئهوهش- واته ئهو جوړه بهندايهتى
 بۆ کرانه- بهس مافى خوايه وه به فهرموودهى خوا: (هيچ کس له ناسمانهکان و
 زهوى دا نيه كه به بهندايهتى نهيه ته لای خواى به بهزهى) ئهوه مه بهست بووه.
 وه بهندهيهك كه له بوارى بهرستن و خزمهتدا دهردهكهوى لهو بارهشهوه خهلك
 دوو جوړن:

۳- بهندهيهك كه ساغ هى خوايه، بهم نايه تانهش ئهو جوړه بهندهيه مه بهست بووه:
 (وه يادى بهندهى ئيمه ئه ييوب بکه ره وه). (بيگومان ئهو- واته نوح عليه
 السلام- بهندهيهكى سوپاسگوزار بوو)، (جياکه ره وهى- ههق و باطل- ى ناردوته
 سهر بهندهكهى) ... هتد.

۴- وه (عبد) نيك كه كۆيلهى دنيا و شته كانيتى، ئهويش كهسيكه كه له سهر
 خزمهتكردى دنيا چاوچردادهگرى. پيغه مبهريش ﷺ ئهو جوړه كهسهى
 مه بهست بووه كه فهرموويهتى: (بهندهى درهم (زيو) له بهين بچى. بهندهى دينار
 (زير) له نيو بچى).

وه بهگويژهى ئهم چه مك و واتايه راسته بگوترى، هه مو ئينسانيك بهندهى خوا
 نيه... وه دهگوترى پى يهكى (مُعَبَّد) واته بههوى پيدا پويشتنهوه گهردى پى كهچ
 كراوه و تهخت و هه مو ار بووه، وه حوش تريكى (مُعَبَّد) يانى به قه ترانى مل كهچ و
 دهسته مو كراوه، وه (عَبْدُ فُلَانًا) ئه گهر ملت پى كهچ كردي، وه ئه گهر كرديتت به
 كۆيله، خواى بهرز فهرموويهتى: (ان عَبْدُ بَنِي إِسْرَائِيلَ) له سۆنگهى ئه وه وه كه
 وه چهى ئيسرائيلت كرديوو به ژيردهسته و كۆيله- ئهى فيرعون من به ناچارى
 هاتبوومه مالى توو خزمهت دهكرام، كه واته له پياوهتى و چاكهى تووه نه بووه و بۆت
 نيه بيكهيه منهت له سهرم كه به مندالى به خيوت كر دووم-^(۱)

ئەلەيەم: (فيروز آبادى) يش له بارهى چه مك و واتاي و شهى ناوبراوه وه گوتوويهتى:

^(۱) ئهم پستهيه (ان عبدي بني اسرائيل) به شينكه له وه لامي (موسا) عليه السلام له بهرانبهر قسهى
 فيرعون دا كه پى ي گوتووه: (أَلَمْ لِرَبِّكَ فِينَا وَلِدًا وَلَيْسَتْ فِينَا مِنْ عَمَرِكَ سِنِينَ؟) الشعراء- ۱۸- كه
 بهراستى وه لاميكى ژيرانهى پر به پيست و دم كوتكره بۆ قسه و منهت كردنى فيرعون!

(العَبْدِيَّةُ و العُبُودِيَّة و العِبَادَةُ: الطاعة).^(٢)

واته: (عَبْدِيَّةٌ) و (عُبُودِيَّة) و (عِبَادَةُ) يَانِي: فرمانبهری و گهردن کهچی.

چوارم: (ابن سیده)ش گوتوویه تی:

(يُقَالُ تَعَبَّدَ فُلَانٌ لِفُلَانٍ إِذَا تَذَلَّلَ لَهُ، وَ كُلُّ خَضُوعٍ لَيْسَ فَوْقَهُ خَضُوعٌ فَهُوَ عِبَادَةٌ، طَاعَةٌ كَانَ لِلْمَعْبُودِ أَوْ غَيْرِ طَاعَةً، وَ كُلُّ طَاعَةٍ لِلَّهِ عَلَى جِهَةِ الْخَضُوعِ وَ التَّذَلُّلِ فَهُوَ عِبَادَةٌ)^(٣).

واته: دهگوتری: (تَعَبَّدَ فُلَانٌ لِفُلَانٍ) نه گهر گهردنی بۆ که چ بکات، وه هه موو گهردن که چی یه ک که هیچ گهردن که چی یه کی نه گاتی نه وه پرستنه، جا فرمانبهری بی بۆ پرستراو یان فرمانبهری نه بی (پهنگه مه بهستی نه وه بی به ویست و هه ئبراردن و په غبه ته وه بیّت یان به پیچه وانه وه). وه ههر فرمانبهری یه ک که بۆ خودا نه انجام دهدری له سهر شیوه ی مل که چی و خو زه بوون کردن نه وه پرستنه.

پینجه م: (ابن منظور) یش له کتیبی ناوداری خو ی (لسان العرب) دا، دهرباره ی وشه ی ناوبراو گوتوویه تی:

(و أصل العبودية الخضوع و التذلل)^(٤) واته: وه بنه پرتی (عبودية) گهردن که چی و سهر نه وی کردنه، هه روه ها ده لی: (و التَّعَبُّدُ التَّنَسُّكُ، و العِبَادَةُ: الطاعة)^(٥) واته: وه (تَعَبَّدَ) پرستن و قوریانی سهر پرینه، وه (عِبَادَةُ) فرمانبهری یه.

پاشان له ته فسیری (... وَ عَبَدَ الطَّاغُوتَ) دا گوتوویه تی: (قَالَ الرَّجَّاجُ وَ تَأْوِيلُ (عبدالطاغوت) أي اطاعه یعنی الشيطان فيما سَوَّلَ له و اغواهُ...) واته: زه ججاج گوتوویه تی: وه ته فسیری (عبدالطاغوت) یانی: فرمانبهری طاغوتی کردوه واته به قسه ی شیطانی کردوه له شوین که وتنی نه وه دا که بۆی جوان کردوه و سهری لی شیواندوه. ئینجا گوتوویه تی: ((و قومهما لنا عابدون) ای داثنون و کل من دانَ لِمَلِكٍ فَهُوَ عَابِدٌ له و قَالَ ابْنُ الْأَنْبَارِيِّ: (فُلَانٌ عَابِدٌ) وَ هُوَ الْخَاضِعُ لِرَبِّهِ الْمُسْتَسْلِمُ الْمُتَقَادُ لِأَمْرِهِ وَ قَوْلُهُ تَعَالَى (اعْبُدُوا رَبَّكُمْ) ای: اطیعوا ربکم)^(٦)

^(٢) بېروانه: (القاموس المحيط)

^(٣) بېروانه: (المُخَصَّص) لابن سیده ج ١٢ ص ٩٦

^(٤) (لسان العرب) ج ٢ ص ٢٧١

^(٥) سهرچاوه ی پینشوو ج ٢ ص ٢٧٢

^(٦) هه مان سهرچاوه ج ٢ ص ٢٧٣، ٢٧٤

واته: (و قومهما لنا عابدون) گهلهكهيان (عابد)ی ئیمنه یانی مل كه چمانن ﴿ئهمه قسهی فیرعهونه دهربارهی موسا و هاروونی برای علیهما السلام و گهلهكهيان﴾. وه ههركهسێك مل بۆ پادشایهك كه چ بكات ﴿دیاره مه بهست سهروك و پادشای كافره﴾ ئهوه په رستاریهتی، وه (ابن الانباري) گوتویهتی: فلانكسه عابیده، كه سێكه گهردن كه چی پهروه ردهگاریهتی و جی به جی كه ری فره مانیه تی، وه قسهی خوای بهرز: (پهروه ردهگارتان په رستن) یانی: فره مانبه ری پهروه ردهگارتان بکهن.

شبه شه م: (ابن تیمیة) ئاوا پیناسه ی (عبادة) دهکات:

(العبادة اسم جامع لكل ما يُحِبُّهُ و يَرْضاه من الأقوال الظاهرة و الباطنة و جَمَاع العبادة: كمال الحب مع كمال الذل. فالظاهرة كالصلاة و الزكاة و الصيام و الحج و صدق الحديث و أداء الأمانة و برّ الوالدين و صلة الأرحام و الوفاء بالعهود و الأمر بالمعروف و النهي عن المنكر و الجهاد للكفار و المنافقين و الإحسان إلى الجار و اليتيم و المسكين و ابن السبيل و البهائم و الدعاء و الذكر و القراءة و الباطنة كحب الله و رسوله و خشيته و الأنابة إليه و إخلاص الدين له و الصبر لحُكمه و الشكر لنعيمه و الرضا بقضائه و التوكل عليه و الرجاء لرحمته و الخوف من عذابه)^(١)

واته: عبادة ناویکی کۆکه ره وهیه بۆ مه موو ئه و قسه و کرده وه ئاشکرا و په نهانانه ی که خوای بهرز خویشی دهوین و په سه ندیان دهکات، وه پوخته ی مانای (عبادة) بریتییه له: خویشو یستنی تهوا و وێرای گهردن كه چی تهوا، دیوی ئاشکرای خوا په رستی وهك: نوێژو زهکات و پۆژوو گرتن و ههچ و، پاست بیژنی و جی به جی کردنی پاسپارده، چاکه له گهڵ باب و دایک و پاراستنی په یوه ندی خزما یه تی، و به جی هینانی به لێن و په یمان و، فره مان به چاکه کردن و پێ له خراپه گرتن و جیهاد کردن دژی کافرو دهغه لآن و، چاکه کاری له گهڵ دراوسی و ههتیو و ههژارو پێبوارو ئاژهل، وه پارانه وه زیکرو قورئان خویندن، دیوی په نهانی شی وهك: خویشو یستنی خوا و پیغه مبه ره که ی و ترسان له خوا و گه پانه وه بۆلای و، ساغ کردنه وه ی گهردن كه چی بوئی، ئارام گری بۆ حوکم و بریاری و سوپاس کردنی له سه ر نازو نیعمه ته کانی و، پازی بوون به قهزا و قه ده ری، پشت پی به ستنی و، ئومید به بهزه یی و به خشنده یی بوونی و، ترس و سام له ئازارو ئه شکه نجه ی...

^(١) کتبی (العبودية) لابن تیمیة.

هوتهم: (ابن قيم الجوزية) ش دهر باره‌ی وشه‌ی (عبادة) گوتوو به‌تی:

(و بُنيَ) (اياك نَعبد) على أربع قواعد: التحقق بما يحبه الله ورسوله و يرضاه من قول اللسان و القلب و عمل القلب و الجوارح.. فقول القلب: هو اعتقاد ما اخبر الله سبحانه به عن نفسه و عن اسماءه و صفاته و افعاله و ملائكته و لقائه على لسان رسوله، و قول اللسان: الاخبار عنه بذلك و الدعوة اليه و الذب عنه و تبين بطلان البدع المخالفة له و القيام بذكره و تبليغ اوامره، و عمل القلب، كالمحبة له و التوكل عليه و الانابة اليه و الخوف منه و الرجاء له و إخلاص الدين له و الصبر على اوامره و عن نواهيه و على اقداره و الرضى به و عنه، و الموالة فيه و المعادة فيه و الذل له و الخضوع و الاخبار اليه و الطمأنينة به و غير ذلك من اعمال القلوب التي فرضها أقرض من عمل الجوارح و مستحبها أحب الى الله من مستحبها، و عمل الجوارح بدونها اما عديم المنفعة او قليل المنفعة و عمل الجوارح كالصلاة و الجهاد و نقل الأقدام الى الجمعة و الجماعات و مساعدة العاجز و الأحسان الى الخلق و نحو ذلك...^(٢)

واته: وه (بهس تو دهر پهرستين - اياك نعبد -) له سهر چوار پايان بنيات نراوه كه بریتين له جی به جی کردن و له خودا هیئانه دی هرچی خواو پیغه مبه ره که ی خوشیان دهوی و په سندی ده که ن له قسه‌ی زمان و دل و کرده‌وه‌ی دل و نه دنامه کان.

۱- قسه‌ی دل: که بریتی به له قه‌ناعت هه بوون و بروا پی بوونی هرچی خواو پاک و بی وینه دهر باره‌ی خو‌ی و ناوه‌کانی و سیفه‌ته‌کانی و کرده‌وه‌کانی و فریشته‌کانی و به دیدار گه‌یشتنی له سهر زمانی پیغه مبه‌رانی هه‌والی پی داوه.

۲- قسه‌ی زمانیش بریتی به له پاگه‌یاندنی نه‌و راستیانه‌ی گوتران و بانگه‌وازی خه‌لک بو کردنیان و به‌رگری لی کردنیان و بوونکردنه‌وه‌ی پووچی نه‌و شته‌ داهینراوانه‌ی که پیچه‌وانه‌یانن، وه یادی خوا کردن و پاگه‌یاندنی فرمانه‌کانی.

۳- کرده‌وه‌ی دل‌یش وه‌ک خوش‌ویستنی خواو پشت پی به‌ستنی و گه‌پانه‌وه و بو‌لا ژیان (په‌شیمان) بوونده‌وه‌ی و لی ترسانی و هیوا پی بوونی، گهردن که چی بو ساغ کردنده‌وه‌ی و خو‌پاگری له سهر جی به جی کردنی فرمانه‌کانی و نه‌کردنی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی و، نارامگرتن له به‌رام‌بهر قه‌زاو قه‌ده‌رو به‌لاو گرفته‌کان دا و پی‌پازی بوونیان و لی پازی بوونی و، دوستایه‌تی و دوژمنایه‌تی له پیناودا

^(٢) پروانه: (مدارج السالکین) ج ۱ ص ۱۰۰، ۱۰۱

کردنی و، خو بۆ زه‌بوون کردنی و گهردن که‌چی و ته‌سلیم بوونی و ئارام پی گرتنی و، غه‌یری ئه‌وانه‌ش له‌ کرده‌وه‌کانی دلان که‌ فه‌رزه‌کانیان له‌ کرده‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کان پیویست ترن و سوننه‌ته‌کانیشیان له‌لای خوا له‌ سوننه‌ته‌کانی ئه‌ندامه‌کان خو‌شه‌ویستترن، وه‌ له‌ راستی‌دا کرده‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کان به‌بی ئه‌وان یان هه‌ر بی سوودن یان که‌م سوودن.

٤- کرده‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کانیش وه‌ک: نوێژو جیهاد کردن و هه‌نگاو نان به‌ره‌و ئه‌نجامدانی نوێژی جومعه‌و نوێژه‌کانی به‌کو‌مه‌ل و، هاوکاری کردنی خه‌لکی ده‌سته‌وستان و چاکه‌کاری له‌گه‌ل خه‌لکی‌داو شیوه‌ی ئه‌وانه.

ئێستاش دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌مک و مه‌به‌ستی وشه‌ی (عبادة) مان له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌کانی زمان دا و له‌ لای زانایانی شه‌رع‌زانیش بۆ‌پوون بۆوه، با سه‌رنج به‌دین داخوا خوا‌ی کاربه‌جی و زانا له‌ قورئانی به‌هیزو پی‌رۆزدا وشه‌ی ناوبراوی بۆ چ واته‌و مه‌به‌ستیک به‌کار هێناوه:

دوا‌ی سه‌رنج دان و تیوه‌پامانی وردو قوول له‌ سه‌رجه‌م ئایه‌ته‌ به‌پێژه‌کانی قورئانی به‌پێژ، بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ وشه‌ی ناوبراو بۆ سی مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی و مه‌زن به‌کار هێنراوه به‌هه‌موو پێژگه‌ (صیغه)‌کانی به‌کارهێنانی‌یه‌وه‌ که‌ ئه‌مانه‌ن:^(١)

١- مل که‌چی و به‌ندایه‌تی و ژێرده‌سته‌یی (الذل و العبودية و الخضوع): بۆ وینه:

أ- (إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا) مريم - ٩٣.

واته: هه‌چ که‌س له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا نیه‌ مه‌گه‌ر به‌ به‌ندایه‌تی دینه‌ لای خوا‌ی به‌ به‌زه‌یی.

ب- (وَلِلَّهِ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبْدْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ) الشعراء - ٢٢.

واته: ئه‌وه‌ش چاکه‌یه‌که‌ که‌ منه‌تی پی له‌سه‌ر من ده‌که‌ی و له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ وه‌چه‌ی ئیسرائیلت کردبوو به‌ کۆیله‌ و ژێرده‌سته‌.

ج- (ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ، فَقَالُوا أَنْزِلْ لَنَا آيَاتِنَا وَمَا نُنَزِّلُ إِلَّا الْقَلَمَ الْبَاطِلَ الَّذِي إِذَا سُيِّرَتْ سُحُوفٌ بِهَا سَمِىَ الْفُلُ الْكَلْبَ الْأَسْوَاقَ) المؤمنون - ٤٥-٤٦-٤٧.

^(١) بۆ نووسینی ئه‌م باسه‌ سوودم له‌ کتییی (المصطلحات الأربعة في القرآن) ی (ابو الاعلی‌ المودودي) وه‌رگرتوه‌.

واته: پاشان مووسا و هاروونی بر ایمان به چهندان نیشانه و به به لگه یه کی ناشکراوه
په وانه کرد بولای فیرعه ون و دارو دهسته که ی به لام نه وان خو یان به زل گرت و
پیشتریش گه لیکی خو به به رزگر بوون، گوتیان: ئایا بپوا به دوو ئینسانان بهینین که
وهك خو مانن و گه له که شیان به ندایه تیمان نه که ن!!

۲- فه رمانبهری و پابه ندی به حوگم و به رنامه وه (الطاعة والالتزام بالحکم و

الشریعة): بۆ وینه:

أ- (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ) البقرة- ۱۷۲.
واته: ئه ی ئه وانه ی بپرواتان هیناوه له و پوزی یه چاک و پاکانه بخون که پیمان داون،
وه سوپاسی خوا بکه نه گهر نه و ده په رستن. (واته به ندایه تی و په رستنتان بۆ خوا
بریتی یه له پابه ندیتان به چه لال و چه رامیکه وه که بۆ دیاری کردوون).
ب- (قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ
الْقُرْدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ) المائدة - ۶۰.

واته ئایا هه و التان پی بدهم به پاداشتی خراپتر له وه له لای خوا! - سزای که سیکه
که خوا نه فرینی ئی کردوه و ئی توو په بووه و گپراونی به مه یموون و به راز وه
طاغوتیان په رستوه، (دیاره مه به ستیش له په رستنی طاغوت لیږده دا فه رمانبهری
کردنی جووله که کانه بۆ پیاوه ئایینی و ده سه لاتداره کانیان، چونکه (طاغوت) بریتی یه
له هر شتی که له گه ل خوا یا له جیاتی خوا بپه رستیت).

ج- (و لقد بعثنا فی کل امة رسولا ان اعبدوا الله و اجتنبوا الطاغوت ..) النحل - ۶۳.
واته: وه بیگومان له نیو هه ر کومه لیک دا پیغه مه به ریکمان په وانه کردوه که خوا
بپه رستن و له طاغوت خو دور بگرن!..

۳- نه نجامدانی درووشمه گان (أداء الشعائر): بۆ وینه:

أ- (قُلْ إِنِّي لَهَيْتُ أَن أُعْبَدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي ... غافر - ۶۶).
واته: بلی من لیم قه دهغه کراوه که نه وانه بپه رستم که نیوه له جیاتی خوا لییان
ده پارینه وه، دوا ی نه وه ی له په روه ر دگار مه وه به لگه گه لی ناشکرام بۆ هاتوون..
ب- (و الذين اتخذوا من دونہ اولیاء ما نعبدہم الا ليقربونا الى الله زلفی) الزمر - ۳.
واته: وه نه وانه ی له جیاتی خوا چهند دۆستیکی دیکه یان گرتوون - ده لین - ته نیا
بۆیه نه وان ده په رستین که له خوامان نزیک بخه نه وه..

ج- (قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ) الانعام - ۱۶۲-۱۶۳.

واته: بنی بیگومان نوژم و قوربانی سهرپرینم و ژیانم و مردنم بۆ خوای پهروهردگاری جیهانه‌کانه، هیچ هاوبه‌شی نین وه هر به‌وه‌ش فه‌رمانم پی کراوه، وه من یه‌که‌مینی موسولمانانم.

به‌ئێ موسولمانی به‌پێزو خوشه‌ویست!

وه‌ک له‌به‌ر تیشکی ئه‌و سی کۆمه‌له‌ ئایه‌ته‌دا- که وه‌ک چه‌ند نموونه‌یه‌ک هه‌ینامانه‌وه- دهرده‌که‌وی، ده‌بینین که‌وشه‌ی (عبودية) و (عبادة) له‌ فه‌رهن‌گ و زاراوه‌ی قورپانی قسه‌ له‌جی و پر پیت و پێزو به‌پێزدا سی واتای گرن‌گ و گه‌وره‌و سهره‌کی هه‌ن:

۱- مل که‌چی و به‌ندایه‌تی و ژێر ده‌سته‌یی، که بیگومان به‌م واتایه‌ سهرله‌به‌ری بوونه‌وه‌رو تیک‌پرای خه‌لکی به‌ موسولمان و کافره‌وه به‌نده‌ی خوای پهروهردگارن و مل که‌چ و ژێر ده‌سته‌نی، زانایانیش به‌م جوړه به‌ندایه‌تی‌یه‌ ناچار‌یه‌ی کائینات ده‌لێن: (العبودية التكوينية)، که بیگومان نابێته‌ مایه‌ی مه‌دح و زه‌م و پاداشت و سزا.

۲- فه‌رمان‌به‌ری و پابه‌ندی به‌ حوکم و به‌رنامه‌وه، که ئه‌م جوړه به‌ندایه‌تی‌یه‌ش تایبه‌ته به‌وانه‌وه که به‌ویست و هه‌لبژاردنی ئازادی خۆیان خوا ده‌پهرستن و به‌ندایه‌تی بۆ ده‌که‌ن، که ئه‌م جوړه به‌ندایه‌تی‌یه‌ش پی‌ی ده‌گوتری (العبودية التشريعية) که مایه‌ی مه‌دح و زه‌م و پاداشت و سزای دنیا و دواپۆژه.

۳- ئه‌نجامدانی درووشمه‌کانی په‌رستن (الشعائر التعبدية)، که له‌ راستی‌دا ئه‌میش هر به‌شیکه له‌ جوړی دووه‌می به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردن و په‌رستنی، چونکه هر کاتیک ئینسان خۆی ته‌سلیمی حوکم و به‌رنامه‌ی خوا کردو رایگه‌یاند که خوای پهروهردگار به‌ تاقه‌ پهروهردگار و په‌رسترا و فه‌رمان‌په‌وا (الرب والاله و الحاکم الوحید) ده‌زانی، دیاره‌ پی‌ی له‌ خۆی گرتوه که جگه له‌ خوای دادگه‌رو میهره‌بان یاسا‌کانی زنده‌گی (شرائع الحیاة) و درووشمه‌کانی به‌ندایه‌تی (شعائر التعبد) له‌ سهرچاوه‌یه‌کی دیکه وه‌ر‌بگری، شتیکی ئاشکراشه که درووشمه‌کانی به‌ندایه‌تی‌یه‌ش به‌شیکی که‌م به‌لام زۆر گرن‌گی ئه‌و حوکم و به‌رنامه‌ گشتی و گشتگیر (عام و

شامل) و همه لایه‌نهن که ئیسلامه، له‌چاو ئه‌وه‌موو یاساو ده‌ستورانه‌ی دیکه که په‌یوه‌ندی‌یان به‌لایه‌نه‌ زۆرو جوړاو جوړه‌کانی ژیاڼی تاک و کۆمه‌له‌وه‌هیه. ئیستاش بۆ چاکتر تیگه‌یشتن له‌وه‌ی رابرد و له‌چه‌ند خالیک دا کورت و پوختی بکه‌ینه‌وه‌و تیشکی زیاتریش بخه‌ینه‌ سهر چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌ک:

یه‌که‌م: وشه‌ی (عبودية) و (عبادة) له‌ ئه‌سلی زمانی عه‌ره‌بی‌دا به‌ مانای مل‌که‌چی و فره‌مانبه‌ری و ژێرده‌سته‌یی دی‌ت و، شه‌رعیش هه‌ر له‌سه‌ر واتا ئه‌سلی‌یه‌که‌ی خۆی به‌کاری هێناوه‌، ئه‌وه‌نده‌ هیه‌ مه‌رج (شرطی) (به‌س بۆ خوا بوون) ی خستۆته‌ سهر که‌واته‌ وشه‌ی ناوبراو له‌ زاراوی شه‌رع دا بریتیه‌ له‌ (به‌س په‌رستنی خوا) و (ته‌نیا به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوا). یه‌کیک له‌ زانایانیش ناوای پیناسه‌ کردوه‌ که‌ من زۆرم پی‌ په‌سه‌نده‌ (العبادة): هي التذلل لله محبةً و تعظيماً بفعل اوامره و اجتناب نواهييه على الوجه الذي جاءت به شرائعه^(۱) واته‌: (عبادة) بریتیه‌ له‌ مل‌ بۆ خوا که‌چ کردن له‌ پرووی خۆشویستن و به‌ مه‌زن گرتنی‌یه‌وه‌، که‌ ئه‌میش له‌ جی‌به‌جی‌ کردنی فره‌مانه‌کانی و خۆ دوورگرتن له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی‌دا به‌و پی‌یه‌ی که‌ به‌رنامه‌که‌ی پروونی کردۆته‌وه‌، خۆی ده‌نوینی.

ئینجا شایانی باسیشه‌ که‌ له‌ زمانی کوردی‌دا وشه‌ی (خواپه‌رستی) له‌جیاتی (عبادة) دانراوه‌ که‌ پیم‌ وایه‌ زۆر به‌جی‌ و پر به‌ پیسته‌.

دووه‌م: وشه‌ی خواپه‌رستی (عبادة) یش له‌ به‌کاره‌ینانی شه‌رع- واته‌ قورئان و سوننه‌ت- دا تیک‌رای جموجۆل و چالاکی‌یه‌کان و ده‌رو ده‌روون (ظاهر و باطن) ی ئینسان و سه‌ره‌له‌به‌ری ژیاڼ و گوزهران ده‌گریته‌وه‌و، هه‌روه‌ک چۆن دروشمه‌کانی به‌ندایه‌تی (الشعائر التعبدية) دیاری ده‌کات وه‌ک: نویژو پۆژوو و زه‌کات و حه‌ج و زیکرو دووعاو سه‌ره‌برین و ئیعتیکاف و ته‌واف و... هتد، به‌رنامه‌کانی زینده‌گی (الشرائع الحياتية) ش له‌ هه‌موو بواره‌کانی سیاسی و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و خیزانی و جه‌نگ و ئاشتی و .. هتدا به‌ده‌ست تاک و کۆمه‌له‌وه‌ ده‌دات و له‌غه‌یری خواو به‌رنامه‌و ئایینه‌که‌ی بی‌ نیازیان ده‌کات.

^(۱) پروه‌انه: (فتاوی‌ العقیده) ص ۱۲۹ (ابن عثیمین).

سی‌یه‌م: ئنجا که ده‌بینین له عورفی گشتی و باوی مسوولمانان دا وشه‌ی عیبادت زیاتر بۆ درووشمه‌کانی به‌ندایه‌تی و لایه‌نی شه‌خسی و مه‌عنه‌وی ئینسان به‌کاردی و زانا و شه‌رعزانان (فقهاء) یش له‌نیو خویان دا یاساو ده‌ستووره‌کانی ئیسلامیان بۆ دوو به‌ش: (العبادات) و (المعاملات) واته: په‌رسته‌نه‌کان و هه‌ئس و که‌وته‌کان، دابه‌ش کردوون، له‌گه‌ڵ ئه‌و راستیه‌دا که ئیمه‌ ده‌رباره‌ی چه‌مک و واتای راسته‌قینه‌ی وشه‌ی ناوبراو خستمانه‌ پوو تیک ناگیرێ، چونکه، یه‌که‌م: چه‌مک و واتا عورفی و باوه‌کانی وشه‌و زاراوه‌کان مه‌گه‌ر له‌لای خه‌لکی ساده‌ و عه‌وام ئه‌گه‌ر نا نابنه‌ هۆی گۆپان و لاچوونی واتا و چه‌مکه‌ ئه‌سلی و حه‌قیقی‌یه‌کان، دووهم: زانایان و شه‌عزانانی زیاتر به‌ مه‌به‌ستی ئاسانکاری تیگه‌یانندی خه‌لکی یاساو ده‌ستووره‌کانی ئیسلامیان به‌و جوړه‌ دابه‌ش کردو و، هه‌میشه‌ش داکۆکی‌یان له‌سه‌ر ئه‌و راستیه‌ مه‌زنه‌ کردو و که عیبادت هه‌موو جم و جۆل و کرده‌وه‌و قسه‌ په‌نه‌ان و ئاشکراکانی ئینسان و سه‌رجه‌م بواری لایه‌نه‌کانی ژیان و گۆزه‌رانی تاک و کۆمه‌ل ده‌گریته‌وه‌و، هینده‌ی نووکی ده‌ری ئی نابویری!

چوارهم: شتیکی ئاشکراشه‌ که ته‌سک کرانه‌وه‌ی چه‌مک و واتای وشه‌ی عیبادت و کورت هه‌له‌ینانی له‌ ئه‌نجامدانی درووشمه‌کانی به‌ندایه‌تی‌داو، دا‌پنینی واتا و چه‌مکی به‌رنامه‌دانان و فه‌رمانه‌وايه‌تی (التشريع و الحاکميه) له‌ وشه‌ی ناوبراو کاریگه‌ری‌یه‌کی یه‌کجار خراپ و شوومی له‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌ و هه‌ئسوکه‌وتی مسوولمانان هه‌بووه، چونکه‌ مه‌یدان و گۆره‌پانی دینداری و خواپه‌رستیی‌یان یه‌کجار ئی که‌مبه‌رو ته‌سک و ته‌نگ بوته‌وه‌و، به‌زۆری ته‌نیا له‌به‌رده‌م درووشمه‌کانی به‌ندایه‌تی خویان به‌ به‌رپرسیار زانیوه!

به‌لام بێگومان هه‌رکەس سه‌رنجی ئه‌م ده‌قانه‌ بدات که لۆچیکن له‌ ته‌غاریک دُنیا ده‌بی که عیبادت کاکل و جه‌وه‌ره‌که‌ی و بې‌رپه‌ی پشتی، خوا به‌ تاقه‌ به‌رنامه‌دانه‌رو فه‌رمانه‌واي خۆزانینه‌و په‌رستراویتی خوا (أَلُوْهِيَّةُ اللّٰه) زیاتر له‌ به‌رنامه‌دانان و فه‌رمانه‌وا بوونی‌دا ده‌دره‌وشیته‌وه:

١- (ان الحکمُ إلاّ لله أمرُ ألاّ تعبدوا إلاّ إياهُ ذلك الدين القيمُ و لكن اکثر الناس لا یعلمون)

یوسف - ٤٠ -

واته : فرمانږه وایه تی ته نیا بڼه خوايه، فرمانی کرده که جگه لهو نه پهرستن، نه وه دینداری راست و ته واه، به لام زورینه ی خه لکی نازانن.

(لهم ثایه ته دا وهك پوژي پوون دیاره که ته نیا کاتیک خوا به ته نها ده پهرستری که هر نه وه به حاکم و فرمانږه و دابنری و هر نه وه ش به دینداری و مسولمانه تی راسته قینه حیساب ده کری).

ب- (و الذين آجتنوا الطاغوت أن يعبدوها و أنابوا الى الله لهم البشرى ...) الزمر - ۱۷.

واته: وه نه وانه ی که له پهرستنی طاغوت خوین دور گرتووه و گه پانه وه لای خوا موژده یان - له لایه ن خواوه - هه یه ..

(ناشکرانه که پهرستنی طاغوت - که هر پهرستراو فرمانږه ی بڼه کراویکه جگه له خوا - بریتیه له به قسه کردن و فرمانږه ی کردن و به فرمانږه و له قه لم دانی، نه گهر نا هیچکس نویژو پوژوو و هه ج و هتد بڼه یری خوا نه نجام نادات).

ج- (أَلَمْ أَغْنِ عَنْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ، وَأَنْ أَعْبُدُونَ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ) یس - ۶۰ - ۶۱.

واته: نه دی نه ی وه چه ی نادم پیم پانه گه یانندن که شهیتان نه پهرستن، بیگومان نه بڼه نیوه دوژمنیکي ناشکرایه! وه - نایا پیم پانه گه یانندن - که ته نیا من بپهرستن نه وه یه پی ی راست!!

(دیاره پهرستنی شهیتانیش دیسان بریتی نیه له سوجدو و پکووع بڼه بردنی و نویژو بوکردنی و پوژوو بڼه گرتنی، به لکو بریتیه له شوینکه وتنی و فرمانږه ی کردن).

د- (اتخذوا أبحارهم و رهبانهم أرباباً من دون الله و المسيح بن مريم و ما أمروا إِلَّا ليعبدوا إلهاً واحداً ، لا إله إِلَّا هو سبحانه عما يُشركون) التوبة - ۳۱.

واته: - جووله که و دیانه کان - هه برو راهیبه کانی خوینانیاں کردنه فرمانږه و له جیاتی خوا هه روه ها مه سیحی کوپی مریه م، وه فرمانږه یان پي نه کرابوو مه گهر به وه که یهك پهرستراو بپهرستن، جگه له وی هیچ پهرستراو نین، پاکی بوی له وه ی که ده یکه نه هاو به شی - له پهرستن دا - (احمد و ترمذی) ^(۱) گي پراویانه ته وه که (عدي بن حاتم الطائي) له کاتیک هاته خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ خاچ (صلیب) یکی زیوی له مل

^(۱) بېروانه ته فسیری (ابن کثیر) ج ۲ ص ۲۴۹

دا بوو، پیغهمبریش ﷺ ئه‌م ئایه‌ته‌ی ده‌خویند (إِتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ) -عَدِي- ده‌لی گوتم: (إِنَّهُمْ لَمْ يَعْبُدُوهُمْ) ئه‌وان نه‌یانده‌په‌رستن! - پیغهمبر فهرمووی: (بَلَىٰ إِنَّهُمْ حَرَّمُوا عَلَيْهِمُ الْحَلَالَ وَ أَحَلُّوا لَهُمُ الْحَرَامَ فَاتَّبِعُوهُمْ فَذَلِكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ) با ئه‌وان - هه‌برو پاهیبه‌کان - هه‌لألیان لی هه‌پام ده‌کردن و هه‌پامیان بو‌ه‌لأل ده‌کردن و ئه‌وانیش - واته‌ جووله‌که‌و دیانه‌کان - شوینیان که‌وتن، جا ئه‌وه په‌رستیان بوو بۆیان.

جا لی‌ره‌دا پروون ده‌بیته‌وه که‌ ئه‌و که‌سانه‌ چه‌ند ساده‌و نا‌تیگه‌یشتوون که‌ ده‌لین: ئیسلام حوکم و سیاسه‌تی تیدا نیه‌و مسوولمانی صالح و باش ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌نده‌ی بۆی بلوی له‌ سیاسه‌ت و حزابه‌تی و کاروباری دنیاوه‌ دووربی‌و، هه‌ر سه‌رگه‌رمی زی‌کرو فیکرو نویژو پۆژوو و مسوولمانه‌تی خۆی بی‌تو، هه‌قی به‌سه‌ر هیچ که‌سو هیچ شتی‌که‌وه‌ نه‌بی!!

پێنجه‌م: وه‌ك پێش‌تریش گووتمان درووشمه‌کانی په‌رستن به‌شی‌کن له‌ حوکم و به‌رنامه‌ی خۆی په‌روه‌ردگارو داد‌گه‌ر، چونکه‌ به‌رنامه‌ و ئایینی خوا سبحانه‌ و تعالی‌ به‌ گشتی دوو به‌شه‌، به‌شی‌کی که‌ گچ‌که‌تره‌ په‌یوه‌ندی به‌ شه‌خصی مرقه‌وه‌ هه‌یه‌ وه‌ك تا‌ك، وه‌ به‌شه‌که‌ی دیکه‌ش که‌ زیات‌رو فراوان‌تره‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ کۆمه‌لگاوه‌، جا هه‌رچی درووشمه‌کانی په‌رستن (شعائر التعبد) ن به‌زۆری له‌ جو‌ری یه‌که‌من‌و، به‌رنامه‌کانی زینده‌گی (شرائع الحیاة) یش به‌زۆری له‌ جو‌ری دووه‌من، دیسان درووشمه‌کان زیات‌ر لایه‌نی پووحی و مه‌عنه‌وی ده‌گرنه‌وه‌و، به‌رنامه‌کانیش پتر لایه‌نی سیاسی و ماددی، هه‌رچه‌نده‌ له‌ نیوانیشیان دا په‌یوه‌ندی و تیکه‌ه‌ل‌کیشیش هه‌ر هه‌یه‌و، له‌یه‌کتر دا‌پراو نین، هه‌روه‌ك چۆن پووح و جه‌سته‌ له‌گه‌ل جیاوازی زۆری نیوانیان پیکه‌وه‌ په‌یوه‌ست و تی‌هه‌ل‌کیشن، هه‌روه‌ها تا‌ك و کۆمه‌ل‌یش به‌هه‌مان شیوه‌ و پرای جیاوازی نیوانیان په‌یوه‌ندی و کارلی‌کردنی دوو سه‌ره‌شیان هه‌ر هه‌یه‌.

شایانی باسیشه‌ که‌ هه‌ندی‌ك له‌ زانایان زا‌راوی خواپه‌رستی‌یه‌ پووته‌کان (العبادات المحضة) یان بۆ ئه‌و جو‌ره‌ خواپه‌رستی‌یا‌نه‌ دا‌ناوه‌ که‌ به‌ درووشمه‌کانی په‌رستن (شعائر التعبد) ته‌عبیریان لی ده‌کریت، بۆ ئه‌وه‌ی جیا‌یان بکه‌نه‌وه‌ له‌ باقی جو‌ره‌کانی دینداری و خواپه‌رستی که‌ هه‌موو چالاکی و جموجۆله‌کانی ئینسان به‌ تا‌كو کۆمه‌له‌وه‌و، تی‌کرای بواره‌کانی ژیان و گوزه‌ران ده‌گرنه‌وه‌ به‌بی‌هه‌لا‌وردن (استثناء) ی هیچ شتی‌ك چ ورد بی‌ چ درشت.

جا مسولمانى بەرپىزو خوشەويست:

ئىستا كە زاننىت خواپەرستى (عبادة) يانى چى و چى و چى دەگەينى، لە كاتىك دا كە دەلىي (اياك نغېد)، دەزانى ئەو قسەيەت چ دەگەينى و چ پەيمانىك لەگەل خوادا دەبەستى و چ گەفت و بەلىنىك بە خىواي پەروردگار دەدى؟! تۆ لەكاتى گوتتى رستەي ناوبراودا بەلىن و پەيمانىك لەگەل خىواي پەروردگار تەنيا پەرستراوى خۆت دا دەبەستى كە لەم بىرگەنەي خىواي پىك ھاتو و بە زمانى ھالىت دەلىي:

۱- * ئەي خىواي پەروردگار! بە دەرو دەروون (ظاھر و باطن) ھەس بەس خۆم تەسلىمى تۆ دەكەم، ھەست و نەست و دل و دەروون و مۇخ و ئىسقان و رەگ و رېشە و پىروح و جەستەم مل كەچ و ژىردەست و بەرفەرمانى تۆيە!

۲- * خىواي بەرزو مەزن! تۆم لە ھەموو كەس و ھەموو شتىك تەننەت لە خۆشم خۆشتر دەوى و ھەر كەس و شتىكى دىكەشم خۆش بوى ھەر لەبەر تۆو لە پىناوى تۆداو، بەپىي حوكم و بەرنامەي تۆ خۆشم دەوى.

۳- * خىواي بالادەست و زال! تەنيا لە تۆو ئازارو ئەشكەنجەي تۆ ترسو بىم ھەيە، ئەو سام و ھەيەتەي كە بەرامبەر بە تۆ ھەمە بەرامبەر بە ھىچ كەسنىك و ھىچ شتىكى تر نىمە.

۴- * خىواي بىي نيازو جىي نياز! ئومىدو ھىوام تەنھا بە بەزەيى و بەخشندەيى و كەرەم و لوتفى تۆ ھەيە بۆ دىناو قىامەت و، ھەرچى چاكە و نىعمەت و خىرو خوشىيە بەس لەتۆي دەزانم و ھەر لە تۆي چاوەرپى دەكەم.

۵- * خىواي بە دەنگەو ھاتوو و دەروو كەرەو! پىشتم ھەر بە تۆ دەبەستم و دلەم بەس بە تۆ پەيوەستەو، دلنىام كە ھىچ خوشى و نىعمەتەي بەبى لوتف و بەخششى تۆو ھىچ ناخوشى و بەلەيەك بەبى ئىزن و مۆلەت دانى تۆ پوو لە ھىچ كەس ناكات.

۶- * ئەي تاقە پەرستراوى راستەقىنە! بىجگە لە تۆ ھىچ كەس بە شايسەي ئەو نازانم كە پىروى نيازو مەبەستەكانى تىي بىكەم و داواي ئىي بپارنەو، چونكە بەس تۆ خىواي و غەيرى تۆ ھەموو دروستكارو بەندەو چاوەر دەستى تۆن ھەرچى بن و ھەر كەسنىك بن.

۷- * ئەي فەرمانرەواي دادگەر و كاربەجى! ھەر تۆ بە پەروردگارو پىشتىوان و بەرنامەپىژ و فەرمانرەواي خۆم و خەلكى دەزانم، بە گوناخ و تاوان و بگرە بە شىرك و

كوفرى دەرنامە كە بۇ پىكىختىنى ژيان و گوزەرانى تاكى و كۆمەلىم و پووحى و ماددىم
 بىجگە لە تۆپو لە هيچ كەس و لايەن و سەرچاوەيەك بگەم، هيچ حوكم و
 ياسايەكيان ئى وەر بگرم.

۸- * ئەي خۆي بى وىنەو بى ھاوەل! دۇنياو مسۆگەريشم كە ھەرەك چۆن پكوع و
 سوجدە بۇ غەيرى تۆ بردن و قوربانى بۇ غەيرى تۆ سەرپىن و پارانەو لە غەيرى
 تۆ، بەرزكردن و نزم كردن و قازانچ و زيان گەياندن و نەخۆش كەوتن و
 چاكبوونەو و سەر كەوتن و ژىركەوتن لە غەيرى تۆ زانين، ھاوبەش پەيدا كەردنى
 گەورە (الشرك الاكبر) و، ئىنسانيان پى لە بازەنى ئىسلام و ئيمان دەچىتەدەرى،
 بەھمان شىوەش پەد كەردنەو و بە راست و تەواو نەزانينى يەك تاكە حوكم و ياساى
 ئايين و بەرنامەى تۆ، يان پەسند كەردن و ھەرگرتنى يەك حوكم و ياساى پىچەوانەى
 ئايين و بەرنامەى تۆ لە ھەر بوارو لايەنكى ژيان و گوزەرانى تاكى و كۆمەلى و
 پووحى و سياسى دا، كوفرو شىركى گەورەيەو، ئەو سەرچاوەو كەس و لايەنە كە ئەو
 جۆرە حوكم و ياسايانەشى ئى وەردەگيرين بە (طاغوت) دادەنرى و، كراوەتە ھاوبەشى
 خوا، لە بەرنامە دانان و فرمانپەوايەتى دا كە گەورەترين و سەرەكى ترين بەشى
 پەرستراويتى (الوہية)ى خۆي تاك و بى ھاوەلە.

۹- * سا خوايە بە لوتفى خۆت يارمەتيم بده كە بەندەى ساغ و يەكلا بوو وەى تۆ بى و
 بەشى كەسى دىكەم پىو نەبى و، ھەرەك چۆن جگە لە تۆ هيچ كەس دروستكەر
 (خالق) و پەرەردگار (رب) و پۆزىدەر (رازق) و ژىينەر (مُحى) و مرنەر (مُميت) و
 زىندوو كەرەو (باعث) م نى، جگە لە تۆ هيچ كەس و هيچ شتىك نەكەمە پەرستراو
 (معبود)ى خۆم و، سەرەنجام لە ژيانم دا ھەردوو ك حوكمى (وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا)^(۱)
 و (لَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا)^(۲) جى بەجى بگەم، نە هيچ كەس لە فرمانپەوايەتت دا
 بگەمە ھاوبەشت و، نە لە پەرستنيشت دا ھاوبەشت بۇ پەيدا بگەم!

^(۱) نايەتى ژمارو (۲۶) لە سورەتى (الكهف)، واتە: خوا - هيچ كەس لە حوكمرانى و فرمانپەوايەتى
 خۆى دا ناكاتە ھاوبەش.

^(۲) نايەتى ژمارە (۱۱۰) لە سورەتى (الكهف)، واتە: وە با هيچ كەس لە پەرستنى پەرەردگارى دا
 نەكاتە ھاوبەش.

۱۰- * وه خوای به خشهرو میهره بان چه پالهم بدهی و بمپاریزی له هاوبهش پهیداگردن (الشرك)، چ گه وره بیټ چ گچکه و چ ناشکراو چ په نهان، چونکه خوټ فەرمووته که هه موو گوناح و هه له یه ک پئی تی ده چی بیبه خشی و چاوپووشی ئی بکهی، جگه له شرک: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...) (النساء- ۴۸)، دیاره تووش دادگهرو کار به چی و زانای و شیرک که به شدارکردنی غهیری تویه له پهرستراویتی و پهروهردگاریتی و ناو و سیفه ته بهرزو بی وینه کانت دا، هیئده تاوانیکی زل و دزیو و سته میکی مهزنه، لهو هه موو په حمهت و به خشندهیی و که په مه بی سنوورهی تووش دا جیگای لیبووردن و چاوپووشی ئی کرانی چنگ نه که وتوووه (... ان الشرك لظلم عظیم) لقمان- ۱۳-، جا خوايه دووباره ده پاریمه وه که به لوتف و که په می بی پایانی خوټ له هه موو جوړو شیوه کانی شیرک پاکم بکه یته وه و بمپاریزی و له وهش که له پابردوودا به نه زانی و بی ناگایي کردوومه په شیمانم و بمبووره.

۱۱- * وه خوای بی وینه و هاوهل و تاک و پاک به په حمهت و چاکه ی خوټ یارمه تيم بده و بمخه سه ز خهت و پښازی ئی پراهمی خه لیل و خوا به- یه کگر (الموحد) علیه الصلاة والسلام که ناوا سه رکونه و سه رزه نشتی بابی و گه لی بت پهرست و هاوبهش پهیداگر (مشرک) ی خوئی کردوه و راسته شه قامی خوا به یه کگرتن (التوحید) ی پیشان داوون و فەرموویه تی:

(... أفرأيت ما كنتم تعبدون . أنتم و آبائكم الأقدمون ! فأنهم عدو لي الآ رب العالمين، الذي خلقني فهو يهدين . و الذي هو يطممني و يسقيني، و اذا مَرَضْتُ فهو يشفيني ، و الذي يمتيني ثم يميتني ، و الذي أطمع أن يغفر لي خطيئتي يوم الدين ...) الشعراء (۷۵-۸۲).

واته: ئەوانه ده بینن که ده یان په رستن. خوټان و باب و باپیرانی له میژینه تان! بیگومان نه و -بت- انه دوژمنن بو من بیجگه له پهروهردگاری جیهانه کان. نه و زاته ی که دروستی کردووم و هر خووشی پئی پوونیم ده کات، وه نه وهی که بهس خوئی خوړاک و خواردنه وه ددهاتی. وه هه رکاتی که نه خووش که وټ هه خوئی چاکم ده کاته وه. وه نه وهی که دم مرینی پاشان زیندووم ده کاته وه. وه نه و -خوامیهره بان- هی که به ته مام پوژی سزاو پاداشت له هه له م ببوری.

۱۲- * وه نهی خوای خاوهن هه موو ناویکی هره په سه ندو چاک و هه موو سیفه تیکی نه و په پری بهرزو پاک! هی دایه تم بده که وه ک دوایین و گه وره ترین پیغه مبهرت محمد ﷺ

گرنگی و پله و پایه‌ی خواپه‌رستی له ئیسلام دا

دوای ئه‌وه‌ی له باسی یه‌که‌م دا په‌رده‌مان له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ت و جه‌وه‌ری خواپه‌رستی (عبادة) لاداو، زانیمان چ چه‌مک و واتایه‌کی فراوان و مه‌زنی هه‌یه، که وردو درشتی ژیان و گوزه‌رانی تاک و کۆمه‌ل ده‌گریته‌وه‌و هیچ شتیکی ئی هه‌لناوی‌ری، به پیچه‌وانه‌ی حالی بوونی زۆر که‌سه‌وه که پێیان وایه ته‌نیا لایه‌نی مه‌عنه‌وی و نه‌جامدانی پینچ دروشمه‌کانی خواپه‌رستی ده‌گریته‌وه !

خوا پشتیوان بی له‌م باسه‌ش دا تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر گرنگی و بایه‌خ و پله‌و پایه‌ی خواپه‌رستی له ئایین و به‌رنامه‌ی تیرو ته‌واو و بی هه‌له‌و په‌له‌ی خوای په‌روه‌رگار دا.

خالی یه‌که‌م: خواپه‌رستی (عبادة) تاقه ئامانجی دروستکرانی مروه

خوای دادگه‌رو میهره‌بان تبارک و تعالی فه‌رموویه‌تی: (و ما خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) الزاریات - ۵۶.

واته: وه جند و مروه ته‌نیا بۆ ئه‌وه خولقاندوون که بم په‌رستن.

(واته: بۆیه دروستم کردوون که ئه‌م ژیان و گوزه‌رانه‌ی سه‌رزه‌وی‌یان به شیوه‌یه‌ک به‌ری بکه‌ن که له هه‌موو کاروبارو جموجۆل و چالاکی‌یه‌کانیان دا به‌نده‌و مل که‌چ و فه‌رمانبه‌ری من بن و پایه‌ندی به‌رنامه‌که‌م بن).

وه‌ک ده‌بینین خوای کاربه‌جی و زانا، حکمه‌ت و ئامانجی دروستکرانی ئینسان و جند له خواپه‌رستی (عبادة) دا کورت هه‌ل‌دینی! چونکه به‌راشکاوی فه‌رموویه‌تی: جندو ئینسانم جگه له په‌رستنی خۆم بۆ هیچی دیکه دروست نه‌کردوون، که‌واته ده‌بی خواپه‌رستی ئینسان و جند به شیوه‌یه‌ک بێت که ده‌روون و ده‌ریان و هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیانیان و سه‌رجه‌م سات و کاته‌کانی ته‌مه‌نیان به تاک و کۆمه‌له‌وه بگریته‌وه‌و، هینده‌ی نووکی ده‌رزی که‌لین و بۆشایی له ژیان و ته‌مه‌نیان دا نه‌هیل‌یته‌وه‌و، به هه‌رچی وزه و توانایانه سه‌رگه‌رمی چالاکی و کردو کۆشیان بکات، چونکه، مادام به‌س بۆ به‌ندایه‌تی‌کردنی خواپه‌رستنی دروستکراین، دیاره خه‌ریکی هه‌رشتیکی دیکه بن غه‌یری خواپه‌رستی، مانای وایه په‌نج به‌ خه‌سار ده‌بن! ئینجا هه‌ر لی‌ره‌ش دا ده‌گه‌ینه ئه‌و راستی‌یه که به‌پیچه‌وانه‌ی حالی بوونی زۆریک له مسوولمانان، خه‌ریک

بوونی مسولمان به چاککردن و پیکځستن و بهر و پېش بردنی ژيان و گوزهرانی ماددی خوږی و کومه لگاکی له هه موو پووه کانی عیلمی و ښاداری و ښاووری و سیاسي و جهنگی یه وه نه که هر له گهل خواپه رستیی و دینداری دا دژ نیه و تیڅ ناگیری، بگره هه موو نه و جوړه چالاکی یانه - له سنووری شهرع دا - مادام ژيان و گوزهرانی تاکي و کومه لی مسولمانان پښوېستی پښان هه بی و په کی له سهریان بکه وی به فه پزی عهین یان کیفایه داده نړین و به نه نجام نه دان و داین نه کردنی نه و پښاوېستی یانه تیڅپرای مسولمانان گونا حبار ده بن و دوو چاری سزاو تولهی خوی دادگر ده بن! هه بویه ش ده بنین خوی زاناو په نهان بین چاکه ی دنیای پېش چاکه ی دواړوژ خسته:

(.. رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) البقرة - ۲۰۱ -

واته: په روه ردگارمان له دنیا دا چاکه مان پی ببه خشه و له دواړوژیش دا چاکه، وه له نازاری ناگری - دوزه - بمانپارېزه! (دیاره چاکه (حسنة) ش له دنیا دا هه موو شتیکی باش که ژيانی ښانسان پښوېستی پښه تی ده گریته وه وهک (ابو جعفر الطبري) فره موو یه تی: وه چاکه ی دواړوژیش په زامه ندی خواو به هه شتی رازاوه و نه پراوه یه). هه روه ها بویه ش پیغه مبه ری خوا ﷺ له پاش چاکبوونی دینداری داوی چاکبوونی ژيان و گوزهرانی دنیای له خوی به خشر کرده: (اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِمَادَةُ أُمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي...) رواه مسلم، واته: نهی خوی به نه و دینداری یه مم^(۱) بو چاک بکه ی که مایه ی پراوه ستانی کاروبار مه، وه نه و دنیا یه مم بو چاک بکه که ژيان و گوزهرانی تیډایه، وه نه و دواړوژمه مم بو چاک بکه که بو ی ده گره پیمه وه...

جی ی سه رنجیشه که پیغه مبه ری پښه و امان ﷺ پاش چاکبوونی دنیا نه و جار داوی چاکبوونی دواړوژ لی خوا کرده! چونکه هه رچه نه ژيانی دنیا له چاو دواړوژ هیچ نیه و شتیکی زور گچکه و نابووته، به لام به و ئیعتیباره که ده روازی

^(۱) (دين) لیږده دا مه به ست پی ی (تدین) و طاعه ته نه که خودی (دین)، که خوا رایگه یانده که کامل و ته و او وه (.. اليوم أكملت لكم دينكم...) به لام ده بی داوی دینداری کردنی چاک له خوا بکری.

دواړو ژبو كېلگه يه تې و چې ليړه بچينري هر نه وېش له وي ددورپته وه، ماناي وايه
 نه وې ليړه شتيكي دهست نه كه وي و په نچيك نه دات، له وېش دهست به تال دهبي و
 گه نچيك نابات، نجا بنگومان به بي چاكبووني ژيان و گوزهراني دنياش كه پاش
 نيمان و دينداري له: له شي ساغ و سه لامهت و هاسهرو خيزاني صالح دا خوي دهنوي.

نيسان / ناتواني دينداريه كي چاك نه نجام بدات .

به لام ليړه دا دهبي وريا بين و له مه سه له يه كي يه كجار گرنك دا به هله دا نه چين،
 نه وېش نه وېه كه نيمه دهليين: تاقه نامانجي دروستكراني نيسان
 به نديا ته تي كړدنيه تي بو خوا - هروها جنديش ماناي نه وېه كه - خوي بي نياز
 پيوستي به و هه بووه نيسان بپه رستي بويه دروستي كړدووه! - پاكي بو خوا كه
 پيوستي به يه كي له دروستكراوه كاني بيت! - به كو مه به ست نه وېه كه خوي
 كاريه جي نيساني خولقاندوه و به نديا ته تي كړدن و په رستي خوي له سره پيوست
 كړدو و كړدو و يه تي به حيكه ت و نامانجي خولقي نراني، واته حيكه ت و نامانجي
 كه نيسان دهبي و دهستي بيئي، چونكه به بي هينانه دي نه و نامانجه نيسان
 له سره هم ژيانه دنيايي يه قهرزدار دهبيته و ژيان و گوزهرانه كي دهبيته گه مه و
 ياري يه كي مندالانه و هك خوي په روه رديگار له باره ي ژيان و گوزهراني نه و جوړه
 نيسانانه و هه رمويه تي:

(اعلموا ألما الحياة الدنيا لعب و لهو...) الحديد- ۲۰، كه بنگومان مه به ست له ژياني دنيا
 ليړه دا ژياني دنياي كه سانكه كه و هك نارهل ژيان ده به نه سهرو نازان له كوئوه
 هاتوون و بوچي هاتوون و دهبي چي بكن و بو كوي دهچن؟!

كه واته: به لي خوا په رستي نامانج و مه به ست خولقي نراني نيسانه، به لام نامانج و
 مه به ست خوي نيسانه نه كي هي خوي بي وينه و بي نياز، نجا نه گهر يه كي
 پيرسي:

نه ي بوچي خوا په رستي خوي له سره نيسان پيوست كړدو و به مافي خوي
 له سره به نده كاني ناوي بردووه، و هك پيغه مبهري خوا ﷺ هه رمويه تي:

(.. يا معاذ الله انذري ما حق الله على العباد؟! قلت الله و رسوله اعلم، قال: حق الله على العباد
 ان يعبدوه ولا يشركوا به شيئا) متفق عليه، واته: - پيغه مبهري ﷺ هه رموي - نه ي موعان
 دهزاني مافي خوا به سر به نده كاني يه و چي يه؟! گوتم: خوا پيغه مبهري زانان ترن،

فەرمووی: ھەقى خوا لەسەر بەندەکان ئەو یە کە بیپەرست و هیچ شتێک نەکەنە
ھاوبەشی - لە پەرستەن دا - ؟! لە وەلامدا دەڵێن:

خوای پەروردگارو کاربەجی لەبەر ئەو خەڵقە پەرستیی لەسەر بەندەکانی پێویست
نەکردوو کە خۆی پێویستی پێ بی! بەلکو لەبەر ئەو یە کە:

یەكەم: مادام خوا بەدیھێنەر و بەخێوکار و پەروردگاریانە و خاوەنی ناز و نیعمەت و
چاکی بێ ئەژمارە بەسەریانەو، وەك فەرموویەتی: (وَإِنْ تَعْلَمُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ
اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ) النحل - ۱۸، بەلێ لەبەر ئەو خەڵقە تاك و بێ وێنە شایستە پەرستەنە
ھەقی خۆیەتی کە بەندەکانی بیپەرست و بەندایەتی بۆ بکەن و، سوپاسگوزاری بن و
سپێڵە دەرەچن و، ھەمیشە یادی بکەن و فەرامۆشی نەکەن،

دووەم: خوای بە بەزەیی لەبەر زێدە بەزەیی و میھرەبانی لەگەڵ بەندەکانی دا
پەرستنی خۆی لەسەر پێویست کردوون چونکە دەزانی کە بەبێ ئەو بەندایەتی و
پەرستەنەیان بۆ خوا لە ئینسان دەشۆرێن و دەچنەو و پیزی ئازەل و بگرە خراپتریش،
جا بۆ ئەو ی بەندەکان ئەو ئامانجە بەرزە ئیانیان و ئەو ئەرکە مەزنە سەر
شانیان و ئەو مافە پەوایەتی خوای میھرەبان نەفەوتێن، لەسەری پێویست کردوون،
ھەر وەك چۆن باوکیکی داناو بەرھەم و دڵسۆزو بەپەرۆش خوێندن و کۆشش کردن و
خۆپاک و خاویێن پاکرتن و خۆ لە پەرۆشتی بەدو ناشیرین پاراستن، لەسەر پۆلەکانی
پێویست دەکات، چونکە دەزانی بەبێ ئەو شتێکە دووچارێ پەلەو ھەلەو پەشیمانی و
مالوێرانی دەبن. - والله المثل الأعلى -.

پوختە ی قسان:

خوای زاناو کاربەجی بۆیە بەندایەتی و پەرستنی خۆی لەسەر بەندەکانی فەرز
کردوو، چونکە مادام خواو پەروردگاریانە ھەق و مافی پەرستەن و بەندایەتی بۆ
کرانی بەسەریانەو ھەیە، بەبێ ئەو بەندایەتی یەش ئەو حیکمەت و ئامانجە ی کە
بۆی خولقینراون نایەتەدی و سەرەنجام گیرۆدە دی دۆران و پەشیمانی دەبن و لە دنیاو
دواپۆژدا سەر شۆڕو شەرمەزار دەبن.

خالی دووهم: به‌بی به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستی ئینسان له ئینسانه‌تی ده‌شوری

خوای زاناو تواناو کاربه‌جی له چه‌ندان ئایه‌تی قورپانی به‌هیزو پیژدا نه‌و راستی‌یه‌ی خستوته‌ پروو که ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وی ده‌که‌ویته‌ نیوانیا نه‌وه به‌ گالته‌و گۆتره‌و هه‌وه‌نته‌و بی‌ حیکمه‌ت نه‌خولقاندوون، به‌لکو له‌سه‌ر بناغه‌ی هه‌ق و بو‌چه‌سیاندنی هه‌ق دروستی کردوون، وه‌ک فەرموویه‌تی: (و ما خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ) الانبیاء- ۱۶، واته: وه‌ ئاسمان و زه‌وی و وه‌ نه‌وی نیوانیا نمان به‌ گالته‌ نه‌خولقاندوون... هه‌روه‌ها فەرموویه‌تی: (و ما خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَ الْأَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ...) ص- ۲۷،

واته: وه‌ ئاسمان و زه‌وی و نه‌وی نیوانیا نمان به‌ هه‌وه‌نته‌ نه‌خولقاندوون نه‌وه گومانی نه‌وانه‌یه‌ که پروایان نه‌هیناوه‌..

به‌لێ بوونه‌وه‌ر- نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که هه‌تا ئیستا ئینسان له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی‌دا په‌ی پی‌ بردووه‌- و نه‌وه‌ش که هه‌تا ئیستا ئینسان په‌ی پی‌ نه‌بردوه‌ له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ گشتی به‌ هه‌ق و حیکمه‌ت دروست کراوه‌و، تاک تاکی دروستکراوه‌کانی نیو بوونه‌وه‌ریش هه‌رکامیکیان ئه‌رک (وظیفه‌) یکی بو‌ دیاری کراوه‌و پێگای به‌پێوه‌چوونیشی پێشان دراوه‌، وه‌ک خوای په‌روه‌رگار له‌سه‌ر زمانی (موسا) علیه‌ الصلاة والسلام له‌ وه‌لامی فیرعه‌ون دا فەرموویه‌تی: (.. رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ) طه- ۵۰. واته: په‌روه‌رگارمان نه‌و زاته‌یه‌ که بوونی به‌ هه‌موو شتێک به‌خشیوه‌و پاشان پێگای - به‌پێوه‌چوونیشی- پێشان داوه‌.

ئاشکراشه‌ که هه‌ر کام له‌ دروستکراوه‌کانی بوون و که‌سایه‌تی خو‌ی له‌ نه‌جامدانی نه‌و ئه‌رک و کاره‌دا ده‌نوێنی و ده‌سه‌لمینی که بو‌ی دیاری کراوه‌و پی‌ی سپێراوه‌ و، به‌بی جی‌به‌جی‌کردنی نه‌و ئه‌رک و کاره‌ تایبه‌تی‌یه‌ی خو‌ی جه‌وه‌ه‌ری بوون و حه‌قیقه‌تی که‌سایه‌تی خو‌ی له‌ ده‌ست ده‌دات، بو‌ وینه‌: (خو‌ر) که له‌ کاتیکی دیاری کراودا هه‌لدی و ئاوا ده‌بی و به‌ خیرایی‌یه‌کی تایبه‌ت له‌گه‌ڵ کۆمه‌له‌که‌ی سه‌رگه‌رمی خولانه‌وه‌و سوپانه‌وه‌یه‌و، نه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کراو تیشک و گه‌رمیمان بو‌ دابین ده‌کات و... هتد نه‌گه‌ر پۆژیک له‌پۆژان به‌م شیوه‌یه‌و چۆنی‌تی‌یه‌ی ئیستای نه‌ماو نه‌و ئه‌رک و کارانه‌ی خو‌ی نه‌جام نه‌دا، بێگومان هه‌قیقه‌ت و ماهیه‌ت و پاشان ناو و

ناوونیشانی خوښی له دهست ددهاتو، (خوږ) نامینې و ناوېکیشی ئې دهنري که له گهل حه قیقهت و وهزی ئه و سای دا بگونجی.

ئنجا (ئینسان) یش که له پوانگه ی ئیسلامه وه شاگولی باغی کائینات و جینشینې خواي پهره دگار^(۱)، خواي کاربه جی بویه ئه و پیزو حورمه ته ی ئې ناوه که سپارده (أمانة) ی ئه و هه لېگری^(۲) و بهرنامه که ی له ژيانې دا بهرپا^(۳) بکات و سهرزه مین ئاوه دان^(۴) بکاته وه، بههوی پابه ندی بهرنامه ی خواوه له تاقی کردنه وه ی ژيانې سهرزه وی دهر بچی و سهر بهرزه سهر فرازی ئیره و ئه ولابی و، به کورتی به نده ی سوپاسگوزارو به ئه مه و مل که چی خواي تبارک و تعالی بی، جا دیاره هه رکاتیك ئینسانې پیز ئې گیراو به جینشین پونراو سپارده ی خواي نه پاراست و ئه و ئه رک و کارانه ی خو ی جی به جی نه کرد، واته خواي پهره دگاری نه په رست و به ندایه تی بو نه کرد، مانای وایه پیزو حورمه ت و پایه و مه قامی خو ی له دهست داوه و بگره له ئینسانه تیش شو راوه و چوته وه پیزی ئاره ل و بگره نزم تریش، ئه مه ش چه ند ده قینکی قورئانی به پیز له و باره وه:

● (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ . ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ . إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ) النین - ۴، ۵، ۶ - .

^(۱) (قرطبی) له ته فسیره که ی خو ی دا له لیكدانه وه ی نایه تی (و اذ قال ربك للملائكة اني جاعل فی الارض خلیفه ...) دا گوتوویه تی: (و المعنی بالخلیفه هنا فی قول ابن مسعود و ابن عباس و جمیع اهل التأویل (آدم) علیه السلام وهو خلیفه الله فی إمضاء أحكامه و أوامره ..) پروانه ج ۱ ص ۲۶۲، واته: وه مه به ست له (خه لیفه) لیره دا له لای عه بدوللای کوپی مه سعور و عه بدوللای کوپی عه بباس و تیکرای تویره ره وان (ئاده م) ه سه لامی خواي ئې بی، چونکه ئاده م جینشینې خوا بووه له جی به جی کردنی یاساو فره مانه کانی دا...

^(۲) خواي مه زن فره موویه تی: (إنا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَ أَشْفَقْنَ مِنْهَا وَ حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ...) الاحزاب - ۷۲ - .

^(۳) وهك خواي بی وینه فره موویه تی: (... أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَ لَا تَفْرُقُوا فِيهِ ...) الشوری - ۱۳ - .

^(۴) وهك خواي کاربه جی فره موویه تی: (هو أنشأكم من الأرض و أَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا ..) هود - ۶۱ -، واته: ئه و - خوا - ئیه وی له زه وی دا پیگه یاندوه و ئاره دان کردنه وه شی عایدی ئیه کردوه.

واته: بهراستی مروقمان له چاكترين شيوه پيکهاتن دا، دروست کرد. پاشان گيڤامانهوه بۆ - پله - ی نزمتر له هه موو نزمان، بيچگه له وانه ی پروايان هيناوه و کردهوه باشه کانيان نه نجام داوه بيگومان نه وان پاداشتيکی نه براويان هه يه.

● (إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ) الانفال - ۵۰ -

واته: بهراستی خراپترین گياندار - مالات - له لای خوا نه وانه که کافر بوو و چونکه برپا ناهيئن.

* (وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا ، وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ) الاعراف - ۱۷۹ .
واته: وه بيگومان زوريك له جندو ئينسانمان بۆ دۆزه خولقاندوه، که دليان هه ن پييان تيناگه ن، وه چاويان هه ن پييان نابيئن، وه گوڤيان هه ن پييان نابيستن نه وانه وه ک نازده لئ به لکو گومراتريشن، نه وانه بي ناگيان.

به لئ ئينسان نه گهر له خوي تيك نه دات، به ديهيته رو په روه رديگاري به به زه يي و به خشه ري پيزو حورمه تيكي زوري لي ناوه و، له نيو دروستکراوه کاني دا پله و پايه يي کي پي داوه که وه له قورثاني پر پيت و پيزدا ده بيئري، نه و پله و پايه يه به هيج کام له دروستکراوه کاني ديکه ي خوا ره و نه بيئراوه، مه گهر خوي به رزو مه زن بي پيچ و په نا نه يفه رموه؟!:

(وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَا هُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا) الاسراء - ۷۰ -

واته: وه بهراستی ريزمان له وه چه ي ئاده م گرتوه و له ئيشکاني و ده ريادا - به هو ي چه ند ئامراز يکه وه - هه لمان گرتوون و له خو اردن و خو را کي چاک و پاک بريتمان داوئي، وه به سه ر زور له وانه دا که دروستمان کردوون پايه مان به رز کردوونه ته وه .
(زور له تويزه ره وان ده لئ ن: مه به ست له (کثير - زور) له م ئايه ته دا (کل - هه موو) يه و له زمان ي عه ره بيش دا (کثير) به ماناي (کل) به کاردئ، هه روه ک چو ن (ظن - گومان) به ماناي (علم - زانياري) و (يقين) به کاردئ).

وه مه گهر خوي په نهان بين فه رمان ي به تيکرا ي فريشته پاک و بي هه له کاني نه کرد که کړنووش ي ريزگرتن بۆ (ئاده م) عليه السلام بيه ن؟!:

وهك فەرمووێهتی: (و اذ قال ربك للملائكة اني خالق بشراً من صلصال من حماء مسنون . فاذا سويته و نفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين . فسجد الملائكة كلهم أجمعون) الحجر - ٢٨- ٢٩- ٣٠-

واته: وه كاتێك پەروردگار ت به فریشتەکانی فەرموو: من ئینسانێک له قورپکی وشک هەلاتووێ پەش هەلگەپاوی گۆپاوی دروست دەکەم. جا کاتێک پێکم خست و له پووچی خۆم فووم بەبەردا کرد یەکسەر کړنووشی بۆ بەرن، فریشتەکانیش تێکرا و هەموویان یەکسەر کړنووشیان برد.

جا دەبی پێزو حورمەت و پلە و پایە لەوه مەزنترو بەرزتر چی بیئت له نێو کائینات دا، که خوای زانا و کاربەجی و پەنەان بین یەکیک له دروست کراوه کانی بکاته جێنشینی خۆی و ، سپاردەیهکی پێ بسپێری که ئاسمانەکان و زهوی و چیا یەکان نه یانتوانیوه وه ئهستۆی بگرن و هەلی بگرن^(١) ، وه زانیاری یەکی فیڕ بکات که فریشتەکانی نه یانزاننیهوه،^(٢) ، هەموو ئەو شتەنە ی که له ئاسمانەکان و زهوی دا هەن بۆی مەیسەر و دەستەمۆ بکات و^(٣) ئیرادەیهکی ئازادی وای بداتی که بتوانی هەرچی دەیهوی له خێرو شەپ پێی هەلبێژی و ئەنجامی بدات و^(٤) ... هتدا! بەلام بێگومان مەرچی پارێزانی ئەو پێزو حورمەت و پلە و پایە و کەسایەتی یە تایبەتی و^(٥) ناوازیه ی ئینسان ، بریتیە له سوپاسگوزاری و وفاداری بەرانبەر به خوا و خاوهنی

(١) وهك خوای پەروردگار فەرمووێهتی: (إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ...) الاحزاب - ٧٢-

(٢) وهك خوای پەنەان بین فەرمووێهتی: (و عَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهَا عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَقْبُلُوا بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ...) البقرة - ٣١ ، ٣٢ -

(٣) وهك خوای بەخشەر فەرمووێهتی: (و سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مِنْهُ ...) الجاثية - ١٣ -

(٤) وهك خوای بالا دەست فەرمووێهتی: (مَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ ...) الكهف - ٢٩-

(٥) لایاسێک دەربارە ی خەلیفە ی خوا بوونی ئینسان له سەر زهوی

به پێویستی دەزانم لێره دا تیشکێک بێهه سەر مەسەلە ی خەلیفە و جێنشین بوونی ئینسان بۆ خوای بەرز و مەزن و بی وینە چونکە هەندێک کەس بەبی لیکۆلینەوه و وردبوونەوه ئەو جورە تەفسیر و لیکدانەوه یە سەو ئایەتی: (إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) پەد دەکەنەوه، تەنانهت زانای بەرێز (شیخ عبدالرحمن حسن حنبله الميداني) نامیلکە یەکی تایبەتی لهو باره و نووسیوه به ناوێشانی: (لا يصح أن يُقال: الإنسان خليفة عن الله في أرضه، فهي مقولة باطلة!! جا ئەوه بەنده به کورتی و

گوشراوی وه لامي نووسهري ئه و ناميلكهيه و ئه و جزره كهسانهش كه پايان وايه له چهند خاليك دا
دهمهوه:

۱- نووسهري ناميلكهي ناوبراو و نهوانهش كه له گه ئي هاوپان كه يه كيكيان زاناي ناودار (ابن
تيمية) يه به حسابي خويان له بهر دوو ئيشكال ده لئين: مه بهست له خليفه بووني ئادهم و
وه چه كه ي له نايه تي ژماره (۳۰) ي (البقرة) و هه رشوئنيكي ديكي قورئانيش دا، خليفه
بوونيان نيه بۆ خوي پهره رداگه:

۱- چونكه نه گه ر بلئين ئادهم و وه چه كه ي خليفه ي خوان له سه ر زه وي پي بۆ خه لكي بي ديني وه
قادياني يه كان خوش ده بي كه بلئين و لاته زله يزو ئيمپرياليسته كان پيويسته خاوه ن ده سه لات بن و
گوئزايه ليان بۆ بكري چونكه خه ريكي ئاوه دانكرده وي سه ر زه وي و په ره پيداني شارستانيه تن
﴿پروانه: (لا يصح ان يقال: الانسان خليفة عن الله في ارضه) ص ۲۸﴾ هه ره ها ئه و (متصوف) ه
لا ده رانه ي پروايان به (وحدة الوجود) هيه، ئه و مه سه له يه ده كه ته بيانو بۆ بيروبوو چووني هه له و
كافرانه يان ﴿پروانه: (منهاج السنة) ابن تيمية، ج ۴ ص ۹۴، ۹۵﴾.

ب- خليفه كه سيكه كه له جي ئي كه سيكي ناديارو نا ئاماده دانيشتي، به لام خوا هه ميه شه
ئاماده يه و مشووري كاروباري بوونه وهر ده خوات و سه ره رشتي ده كات.

۲- ئيمهش له وه لامي ئيشكالي يه كه م دا ده لئين: مادام ده قي قورئان به راشكاوي به ره مووي خوا
ئينسان- ئادهم و وه چه كه ي- كر دووه به خليفه ي خوي له سه ر زه وي، له بهر ئه وه ي كه
قادياني يه كان يان (متصوف) ه بوون به يه كزانه كان (موحدي الوجود)، كه لكي خراپي ئي
وه ره گه رن ناكري له بهر ئه وه ده سه ته رداري ئه و پاستي يه بين، چونكه هه يچ پاستي يه كه نيه كه
له لايه ن خه لكيكي خراپه وه هه و لي سوودي خراپ ئي وهر گه رتن (سوء الاستغلال) ي له گه ل
نه دري و ئه وه ش نابيه ته پاساوي ده ست ئي هه لگه رتنيان. ئيشكالي دووه ميهش له خالي چواره مدا
وه لام ده ده ينه وه.

۳- وه ئه وه كه ده لئين: ناكري كافرو خراپه كاران جيئيشيني خوا بن، توئزه ره واني قورئان وه
(طبري) و (قورطبي) وه لاميان داوه ته وه كه پيشتر قسه كه ي (قورطبي) مان هينا و (طبري) ش
گوته و يه تي: (فكان تاويل الآية على هذا: اني جاعل في الارض خليفة مني يخلفني في الحكم
بالعدل بين خلقي و ان ذلك الخليفة هو آدم و من قام مقامه في طاعة الله و الحكم بالعدل بين
خلقه، و اما الفساد و سفك الدماء بغير حقها فمن غير خلفائه) پروانه: (مختصر تفسير الطبري)
ج ۱ ص ۱۸، وه پروانه: (تفسير القرطبي) ج ۱ ص ۲۶۲، وه پروانه: (الاساس في التفسير) ج ۱
ص ۱۱۵، ۱۱۶.

۴- ئينجا نه گه ر ئينسان خليفه ي خوا نه بيته، ئه ي ده بي مه بهست له (خليفة) له نايه تي ناوبراوا
خليفه ي كي بي نه گه ر بلئين هي (جن) نابي، چونكه جنده كان سه ر زه وي يان به جي نه هه يشته
تاكو بگوئجي ئينسانه كان له جيان دانيشن، ئينجا ئه وه كه نه وان وه ئيشكاليك ده لئين:

نهگەر بگوتري ئينسان خليفهى خوايه، نهوه ناگونجى چونكه خوا هميشه نامادهيهو مشوريگيرى بوونهومره، دهلئين: نهوه بۇ (جن) پهوايه بگوتري، چونكه لهسەر زهوى بوونى هردووكيان بۇ تهكليف ونهرو نهوى و تاقىكردهنهويه بويه نهگەر ئينسان خليفهى (جن) بيت، دهبوايه (جن) سهرزهويان چۆل بگردايه كه بيگومان وانيه، بهلام خاوهن بوونى خوا بۇ سهرزهوى و سهرجهم بوون (وجود) يش لهگهل نهوهدا تيكنالگيرى و دژ ناوهستى كه ناوهدانكردنهوى زهوى و بهرپوهبردنى حوالهه ئينسان بكات، وهك فهرموويهتى: (هو أنشأكم من الارض و استعركم فيها ...) هود - ۶۱. ههروهك چۆن نهوه كه خواى بالا دهست زۆر له كاروباركانى بوونهورانى به فريشتهكان سپاردوه، نهوهى ئى ورنالگيرى كه خوا بهديهنهرو ههلسوپننهرى راستهقينهى نهو كاروبارانه نهى، بۇ ويته: جوبرائيل وهحى و پهيامى خوا بۇ پيغهمبهران عليهم الصلاة و السلام دينى و (وهك خواى مهن فهرمويهتى: نزل به الروح الامين على قلبك .. الشعراء - ۱۹۳، مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ .. البقرة - ۹۷، عيزرائيل (ملك الموت) گيان كيشانى پى سپيترادوه وهك خواى بالا دهست فهرموويهتى: قُلْ يَتُوفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ .. السجدة - ۱۱، (ميكائيل) باران و پۆزى پى سپيترادوه، وهك لهم فهرموودهيهدا هاتوه: عن ابن عباس رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ قال لجبريل: ((على أي شيء ميكائيل؟ قال: على التَّبَاتِ وَالْقَطْرِ)) رواه الطبراني، بروانه (معارج القبول) ج ۲ ص ۶۵۹، تاليف الشيخ الحافظ أحمد الحَكَمي ﴿ چونكه نهو كارو چالاكى يانهش كه فريشتهكان نهجاميان دهن هه بهپى نهخشه و بهرنامهريزى خواو لهزير چاوديرى خويديه.

نجا شتيكى بوون و ناشكراشه كه خواى كاريهجي به كردهوه و واقع ئينساني كردۆته ههسهكاره و بالا دهست لهسەر زهوى، جا چ خيروييزهكانى ئى دهر بهيتى و ناوهدانى بكاتوه، چ به پيچهوانهوه خراپه و پهشيوى و ناشووبى تيدا پهيدا بكات، گرنگ نهويه تيدا تاقى دهكرتوه، جا نهگەر بههوى بهندايهتى كردنى يهوه بۇ خوا به چاكهكارى و دادگهري زهوى ناوهدان بكاتوه، نهوه دياره خليفهى خوا بووه و چى نهو پى پازى بووه وى كردوه، نهگه رنا - واته نهگەر خراپه و خراپهكارى و ستهم بكاته پيشه - نهوه جينشينايهتى ئيبليسى كردوه لهجياتى وى خهريكى خراپه و تاوان و ناشووب بووه، زۆريش لهوه نزمتره پى بگوتري خليفهى خوا، ههچهنده له نهسل دا بۇ نهوه لهسەر زهوى دانراوه، وهك چۆن ههركهسيك بههوى ديندارى يهوه بهندايهتى بۇ خوا نهكات، شايسهتهى نهوه نيه پى بگوتري بهندهى خوا، ههچهنده له نهسلش دا سهرجهم ئينسانهكان بۇ بهندايهتى كردن بۇ خوا دروست كراون، (و ما خلقت الجن و الانس إلا ليعبدون) (الزمره - ۶).

۵- مادام فریشته کانیس حەزەیان کردووە خۆیان ئەو پلەو پایەییە وەرێگرن و بەلگەشیان لەسەر ئەو داواکردنە هێناوەتەو: (و نحن نسبح بحمّك ونقدس لك) البقرة - ۳۰ ، دەبێ ئەو ئەرك و پلەو پایەییە لە بوونە خەلیفە (جن) بەرزتر بێ، کە ئاشکرایە (جن) لەخوار مرقوئەن.

۶- ئنجا ئەو کە ئینسان بێتە خەلیفە (جن) شتیکی نەگونجێ، چونکە دەستور وایە کە خەلیفە نزمتر بێت لەوێ لە جێی دادەنیشی، بەلام بێگومان ئینسان لەسەر وێ (جن) هەن بەگەلێک بەلگە کە لێرەدا دەرقتی خستە پوویان نیە، وە ئەو کە لە هەندێک فەرموودەدا هاتووە کە خوا خەلیفە ئینسانی مسوڵمانە لە مال و خێزانی دا: (اللهم أنت الما جب في السقر و الخليفة في الأهل) رواه مسلم، ئەو بێگومان وەك چۆن کە ئینسان دەبێتە خەلیفە خوا، ماناکە ی جیا یە لەوێ کە بێتە خەلیفە دروستکراویک، بەهەمان شیوەش خەلیفە بوونی خواش بۆ ئینسانی مسوڵمان ماناکە ی جیا یە، دیارە خوا ی پەروردگاریش کە زاتی وەك زاتی هیچ شتی و هیچ کەسیک نیە، سیفەتەکانیشی هەروان: (ليس كمثله شيء) الشوری - ۱۱.

۷- بێجگە لە ئایەتی ژمارە (۳۰) سورەتی (البقرة) لە چەندان دەقی دیکە ی قورئان و سوننەتیش دا خەلیفە بوونی ئینسان بۆ خوا ی پاک و تاک باس کراوە بۆ وینە:

- ا- (يا داود إنا جعلناك خليفة في الأرض فاحكم بين الناس بالحق و لا تتبع الهوى...) ص - ۲۶.
- واتە: ئەو داوود ئیمە توومان لە زەوی دا کردووە بە جێ نشین جا بە شیوەیەکی هەق دادوهری لەنیو خەلکی دا بکە، وە بەدوا ی ئارەزوو و عاتیفە مەکەرە.
- ب- آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْقِبُوا مَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلِفِينَ فِيهِ .. (الحديد - ۷) .
- واتە: بپوێ بە خوا ی پێفەمبەرەکی بێنن وە لەو - مال و سامان - دا کە ئێوە ی تێدا کردۆتە جێنشین خەرج بکەن - لەپێی خوا دا -.
- ج- (هو الذي جعلكم خلائف الأرض و رفع بعضكم فوق بعض دَرَجاتٍ لِّيَلُوْكُمْ فِيمَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكُمْ سَرِيعُ الْعِقَابِ و إِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ) الانعام - ۱۶۵ .
- واتە: -خوا- ئەو زاتە یە کە ئێوە ی کردۆتە جێنشینی زەوی، وە هەندێکتانی - لەپووی پۆزی و ژیان و گوزەرانهو - چەندان پلە بەسەر هەندێکتان دا بەرز کردۆتەو، بۆ ئەوێ لەو دا کە پێی بەخشین تاقیتان بکاتەو، بێگومان پەروردگارتان سزادانەکی خێرایەو بە تەنکید ئەو لێبوردەو میهرەبانیشە.

د- (الدنيا حُلُوَّةٌ خَضِرَةٌ و إِنَّ اللّٰهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ) رواه مسلم

واتە: ژیا نی دنیا شیرین و سەوزە، وە بێگومان خوا ئێوە ی تێدا کردۆتە خەلیفە، جا تەماشاتان دەکات، داخوا چۆن پەفتار دەکەن!

پێشم وایە کە هیچ پاساویک نیە بۆ تەئویل کردن و لە مانای پوالتی و ئاشکرا لادانی ئەو هەموو دەقانه کە زۆر بە پاشکاو ی ئەو راستی یە دەخەنە پوو کە خوا ئینسانەکانی کردۆتە خەلیفە ی خۆی لە سەر زەوی ، ئنجا ئەم راستی یەش وەك نووسەری نامیلکە ی ناویراو گووتوویەتی قسەو پایەکی

بئى وينه و تاك و پاك و خاوهن هه موو سيفه تىكى بهرزو چاك كه نهو
 سوپاسگوزارى يهش له به ندياهه تى و خواپه رستى (العبودية و العبادۃ) ى دا بو خواى
 پهروهردگار خوى ده نوينى ، وهك فره موويه تى (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينَ لَمَّا يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا . إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نَظْفٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا . إِنَّا هَذَيْنَا
 السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا و إِمَّا كَفُورًا) الدهر - ۱ ، ۲ ، ۳ - .

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ريز په نيه ، به لكو وهك (قرطبي) گوتهويه تى : (و المعنى بالخليفة هنا في قول ابن مسعود و ابن عباس
 و جميع اهل التأويل ، آدم عليه السلام ، و هو خليفة الله في امضاء احكامه و اوامره) ج ۱ ص ۲۶۳ ،
 قسه و پاى سهرجه م تويزه ره وانى قورپانه ! .

پيشم وايه كه نه وهى نهو زانايانه وادار كرده كه خليفه ى خوا بوونى نينسان په د بكه نه وه دوو
 شته :

يه كه م : سوودى خراب لى و مرگرتن (سؤ الاستفادة) ى خه لكى لادهر و نياز خراب لهو مه سه له يه ،
 كه پيشتر گوتمان نه وه پاسا و (مُبَرَّر) يكي به جى و ماقول نيه .

دووه م : قياس كردنه سهرهك و لى تيكه ل بوونى سيفه ته كانى خواو نينسان ، چونكه پييان وا
 بووه هه مان نهو نيشكالانه ى كه له جينشينا يه تى كردنى دروستكراوه كان بو يه كتر پهيدا ده بن له
 جينشينا يه تى كردنى نينسان يه بو خوا سهره لده دن ، به لام وهك پوونمان كرده وه وانيه و
 چاوگى نهو يرو بوچوونه ش قياس كردنى خوايه له نينسان ، له گه ل پريزى زوريشم دا بو نهو
 زانايانه ى كه نهو پايه يان هه لبراردووه ، به تاييه ت (ابن تيمية) كه له چهندان كتيب و فه تواش دا
 داكوكى كرده له سهر تيكه ل نه كردن و قياس نه كردنه سهره كى سيفه ته كانى خواى پهروهردگار و
 نينسان ، به لام وهك گوتهراوه : (لِكُلِّ جَوَادٍ كِبُوَةٌ و لِكُلِّ حُسَامٍ نَبُوَةٌ) .

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

خالی سیهم: تیگرای پیغمبرانی خوا (صلی الله علیه و سلم) بو ئه وه نیراون خه لکی

فیری به ندایه تی و خواپهرستی بکه ن

پیغمبرانی پایه به رزی خوا علیهم افضل الصلوات و اتم التسلیات هه موویان به بی جیاوازی به مه بهستی ئه وه به په یام و به نامه ی خواوه ره وانه کراون ، که به زمانی و تارو کردار خه لکی فیری به ندایه تی بو خواکردن و خواپهرستی بکه ن ، وه هه مووشیان به چاکترین شیوه به و ئه رک و کاره به رزو مه زنه یان هه لساون و دریغی یان نه کردوه ، بو وینه خوی خواون عهرشی مه زن له و باره وه فهرموویه تی : (و لَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ آعْبُدُوا اللَّهَ وَ اجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ...) النمل - ۳۶.

واته : وه بیگومان له نیو هه کومه لیک دا پیغمبریکمان ناردوه که پییان بلی خوا به رستن و خوتان له طاغوت دور بگرن ..

ههروه ها فهرموویه تی : (و مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ) الأنبياء - ۲۵ ، واته : وه له پیش تودا ، ئه ی - موحه ممه د - هیچ پیغمبریکمان نه ناردوه که پیمان پانه گه یاندبی - به بهنده کانم بلی - که جگه له من هیچ په ستراویک نیه بم په رستن . (واته په ستراو (معبود ، اله) ی راسته قینه به س خوی په روه دگار ، نه گه نا په ستراون (معبودات ، آله) ی ساخته و نا راست هه ن و زو ریشن) .

دیشان خوی په روه دگار له کاتی گیرانه وه ی به سه هاتی هه رکام له (نوح ، هود ، صالح ، شوعه یب) صلوات و سه لامی خویان ئی بی ، ئه و راستی به له سه زمانی هه موویان به یه که جو ره ته عبیر و ده برین پاده گه یه نی : (لقد ارسلنا نوحاً الى قومه فقال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره ...) الاعراف - ۵۹ (و الى عاد اخاهم هوداً قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره ..) الاعراف - ۶۵ (و الى ثمود اخاهم صالحاً قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره ..) الاعراف - ۷۳ (و الى مدين اخاهم شعيباً قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره .) الاعراف - ۸۵ . به لی خوینه ری به ریز : (ئه ی گه له که م خوا به رستن جگه له و په ستراوکی دیکه تان نیه)

ئمه په یام و بانگه واز و ویردی سه زمانی سه رجه م پیغمبرانی هه لبراردی خوی دادگه ر و به خشه ر بووه له گه ل گه ل و کومه لگایه کانیا ن دا ، هه ر له ئاده مه وه هه تا خاته م (علیهم الصلوات و التسلیات من الله تعالی) .

ئۇنجا ھەر لىرەش دا ئۇو پاسىتى يە مەزىنە مان بۇ پوونتر و مسۆگەرتر
 دەبى، كەلە باسى يەكەم دا خستمانە پوو دەر بارەى چەمك و واتاى وشەى
 (عبادة)، كەگوتمان مەبەست لە (عبادة) تەنيا ئۇنجام دانى درووشم و نیشانە كانى
 خواپەرستى نىە وەك نوئۆ پۆژوو و زەكات و حەج و زىكرو دووعا و . . ھتد ، چونكە
 (عبادة) يك میندە گرنگ و گەورە بىت جندو مرقى بۇ دروست كرابت و مەرچى
 ئىنسانەتى ئىنسان و بناغەى پەيام و بانگەوازی تىكراى پیغەمبەرەن بى ، ناگونجى و
 ماقوول نىە لەجى بەجى کردنى چەند دروشمىك دا كورت ھەلبى !!

ھەرچەندە وەك دواتر - خوا پشتیوان بى - لەكاتى توئۆزىنە وەى پىنج دروشمە
 سەرەكى يەكانى خواپەرستى (عبادة) دا دەيخەنە پوو ئۇو دروشمانەش يەكجار
 گرنگ و مەزىن و ھەر كەسىك بەپاسىتى ئۇو دروشمانە ئۇنجام بدات ناچارى دەكەن و
 وادارى دەكەن كەبىجگەلە خوا ھىچ پەرستراوىك نەپەرستى و بىجگەلە ئىسلام ھىچ
 شتىكى تر بەبەرنامەى ژيان و گوزەرانیان نەزانی و بىجگەلە موخەممەد و جىنشینیانى
 پاستەقینەى ھىچ كەسى دىكە بەپا بەرو سەر مەشق و سەرکرده قبوول نەكات .

بەلام لەگەل ئەوەش دا - واتە لەگەل گرنگى و مەزنى دروشمەكان دا - بەندایەتى
 بۆکردن و پەرستنى خوا تبارك و تعالی زۆر لەو مەزىترو فراوانترە كەلە ئۇنجام دانى
 دروشمەكان دا كورت بىتەو ، وە لەپاسىتى دا دژایەتى کردنى سەرچەم طاغوتەكانى
 میژوو بۇ پیغەمبەرانی خوا (صلی الله علیهم وسلم) بەرلەوەى لەسەر نوئۆ پۆژوو و زىكرو
 دووعا بووبى ، لەسەر فرمانرەواپەتى و فرمان کردن و نەهیشتن (الحاكمية والامر
 والنهي) و یاسادانان و ھەلال و ھەپام و چاکەو خراپەو پاست و چەوت دیارى کردن
 بوو ، بگرە ئەگەر بە وردى سەرنج لەژيانى پیغەمبەرەن بدەین و لە پەگ و پىشەى
 كیشەى نیوان ئەوان و طاغوتەكانى وەك : نەمرود و فیرعەون و ئەبووجەھل
 بکۆلینەو ، زۆر چاک دُنیا دەبین كەپیشەو بنەماى ئۇو تىك گیران و دووبەرەكى یە
 بریتىە لەوەى ئایا كى یاسادانان و حوکمرانى (التشريع والحاکمية) ی بەدەستە ، ئایا
 خواى پەرورەدگار یان غەیری ئۇو ؟ !

وە لەپاسىتى دا ئەگەر طاغوتە خۆبەزلگرو یاخى یەكان زانیبايان پیغەمبەرەن
 (صلی الله علیهم وسلم) ھەر بەوەندە وازدینن كەبەندەكان نوئۆ پۆژوو و باقى
 دروشمەكان جى بەجى بکەن و ھەقیان بەسەر لایەنەكانى دىكەى ژيان و گوزەرانی

خەلکەووە نیهو گوی ئادەنە ئەو داخوا کۆی حوکمرانی دەکات و ئەمر و نەهی بە دەستە! ئەو بێگومان ئەوانیش هەقیان بەسەر پیڤەمبەرانیوە نە دەبوو ، بگرە ڕەنگە هاوکاریشیان کردبان و پارەو پوولیشیان خەرج کردبایە بۆ دروست کردنی پەرستگا و ئەو شوێنانە ی کە درووشمەکانی تێدا ئەنجام دەدەن ، هەرۆک چۆن ئیستاش لە پۆزگاری خۆمان دا دەبینین کە هیچ طاغوت و دیکتاتۆریک - ئەگەر دُنیا بێ خەلکی مسوڵمان هەر نوێژو پۆژوو و زیکرو فیکریکی پروت و دوور لە حوکم و سیاسەتیان هەیه - بەو جوړە چالاکیانە سەغڵەت نابێ و خۆی مشەوێش ناکات بگرە زۆر جارێان خۆشیان مزگەوت و تەکیەو خانەقاییانیش دروست دەکەن و هامووشوێان دەکەن و خەلکیشیان بۆ هان دەدەن !! چونکە بە دەردی کابرا گوتی : (مادام زیانی بۆ پەزەکان نەبێ قەیدی ناکات) ^(١) ! ئیستاش با سەرنجی چەند دەقیکی قورئان بەدین تاکو دُنیا بین کە بێک و بێهەمە کێشەو مشت و مەری نیوان پیڤەمبەرانی علیهم الصلاة والسلام و ناحەزانیان مەسەلە ی حوکمرانی و یاسادانانە بەر لە هەر شتیکی دیکە ، دیارە یاسادانان و حوکمرانی ئەمر و نەهی بە دەست بوونیش تاییبەتی ترین و سەرەکی ترین تاییبەتمەندی یەکانی پەرستراویتی خۆای پەرەردگار و ، درووشمەکانیش هەر بە شێکێن لەو یاسایانە ی کە خۆای یاسادانەر و فەرمانرەوا دیاری کردوون بۆ هیدایەتی بە نەدەکان و ڕێکخستنی ژانیان :

١- * (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ. فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً...) المؤمنون - ٢٣-٢٤. واتە : وە بێگومان نووحمان بۆلای گەلەکە ی پەوانە کرد پی ی گوتن : ئە ی گەلەکەم خوا بپەرستن بێجگە لەوی پەرستراوی تەرتان نیه ، بۆچی پارێز ناکەن ! زلەزلانی بێبەروا لە گەلەکە ی گوتیان : ئەمە - واتە نووح - بەس مەوێکی وەک خۆتانە ، دەیهوی خۆیتان بە سەرەو بەکاتە گەرە ، ئەگەر خوا ویستبای - پیڤەمبەریک بنێری - فریشتە یەکی دەناردە خوا ..

^(١) دەگێڕنەو جارێکیان ناوچە یە کە پیشتەر مەلایان نەبوو ، مەلایەک دەچیتە نیویان و لە دەمی بیستنی بانگ دا یەکیک لە ریش سپیەکانیان بانگی ئەوێتر دەکات : ئەو دەنگە دەنگە چیه ؟ ئەویش دەلی : مەلایە بانگ دەدات ، دەلی زەرەری بۆ پەزەکان نیه ؟! دەلی : نەخیر ، دەلی : دەلی : گەر ی با بیلێ .

(وهك ده‌بینین ئه‌وه‌ی زله‌زلانی بئی بېروای گه‌لی نووح لیی ترساون و کردوویانه به‌بیانوی به‌ریه‌ریچ دانه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ی و درتیه‌تی کردنی ئه‌وه بووه که‌گوتوویانه : نووح ده‌یه‌وی گه‌ورایه‌تی و سه‌رۆکایه‌تیتان به‌سه‌ردا بکات ! چونکه زانیویانه که په‌یام و به‌رنامه‌ی نووح به‌که‌متر له حاکمیه‌ت و بالا ده‌ستی و ئه‌مرو نه‌هی به‌ده‌ست بوون پازی نابی).

۲- * (الم تر الى الذي حاج ابراهيم في ربه ان اتاه الله الملك اذ قال ابراهيم ربني وبنيك قال انما احببنا واحمي واميت ، قال فان الله ياتي بالشمس من المشرق فانت بها من المغرب فبهت الذي كفر والله لا يهدي القوم الظالمين) البقرة - ۲۵۸.

واته : سه‌رنجی ئه‌وه که‌سه ناده‌ی که ده‌رباره‌ی په‌روه‌ردگاری ئیبراهیم مشیت و مېری له‌گه‌ل ئیبراهیم دا کرد، که خوا ده‌سه‌لاتی پی دابوو، کاتیک ئیبراهیم گوتی : په‌روه‌ردگار - و په‌رستراو سه‌روه‌ر - ی من ئه‌و زاته‌یه که ده‌ژیننی و ده‌مریننی ، (نه‌مروودیش) گوتی : منیش ده‌ژینم و ده‌مرینم ، - مه‌به‌ستی کوشتن و ئازادکردنی خه‌لکی بوو، ئیبراهیم گوتی : بیکومان خوا خۆر له‌پۆژه‌لاته‌وه هه‌لدیننی ، - ئه‌گه‌ر راسته تۆش مافی په‌رسترانت هه‌یه - ده‌تۆش له‌پۆژناواوه بیهینه ! جا ئه‌وی کافر بوو سه‌رسام - و ده‌سته‌وستان - بوو . وه‌خوا پێروونی کۆمه‌لی سته‌مکاران ناکات .

(وهك ده‌بینین کیشه‌ی نیوان ئیبراهیم علیه الصلاة والسلام و نه‌مروودیش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه ، داخوا کئی مافی په‌روه‌ردگاریتی و مشوورخۆریتی و سه‌روه‌ریتی به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه هه‌یه ، جا له‌سه‌ره‌تاوه ئیبراهیم علیه الصلاة والسلام مه‌سه‌له‌ی ژیان و مردن به‌ده‌ست خوای په‌روه‌ردگار بوون ده‌کاته به‌لگه‌ی ئه‌وه که‌ده‌بئی ئه‌وه‌ی ژیان و مردنی خه‌لکی به‌ده‌سته هه‌ر ئه‌ویش ئه‌مرو نه‌هی و هه‌لسووپاندنی ژیان و گوزه‌رانی خه‌لکی به‌ده‌ست بئی ، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌مروود به‌سه‌فسه‌طه و چه‌واشه کاری ویستوویه‌تی ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی ئیبراهیم هه‌لبوه‌شینیته‌وه ئه‌ویش لافی ژیان و مه‌رگی خه‌لک به‌ده‌ست بوون ئی ده‌دات و بۆ ئیسیپاتی قسه‌که‌ش که‌سیکی دیل پزگار ده‌کات و یه‌کیکی بئی خه‌تاش ده‌کوژی ! جا هه‌رچه‌نده ئه‌و په‌فتاره‌ی نه‌مروود به‌لگه‌ی ئیبراهیمی پی هه‌لناوه‌شیته‌وه ، به‌لام ئیبراهیم بۆ رینگ کورت کردنه‌وه‌ی ده‌مکوت کردنی نه‌مروود ، یه‌کسه‌ر به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ی بۆ دینیته‌وه که هه‌له‌ینان و ئاواکردنی خۆره‌و له‌به‌رده‌م ئه‌و به‌لگه‌یه‌ش دا نه‌مروود قسه‌ی پی نامیننی و ده‌مکوت ده‌بئی ، چونکه وه‌ك به‌لگه‌ی پینشوو ئه‌میان پئی مله‌جیره و سه‌فسه‌طه‌ی تیدا نی‌یه).

۳-*(موسا)ش عليه الصلاة والسلام كه به پيام و بانگه وازی خوابه یه کگرتن (التوحید) هوه له گه ل فیرعه ون دا به رده نگار بۆته وه دیسان پیشه ی کیشه و مل ملانی ی نیوانیان هه رئه وه بووه كه خوای په روه رده نگار یاسا دانه رو فه رمانه وای بیته یان فیرعه ون اجا دیاره موسا علیه الصلاة والسلام ده یگوت : خوا ، فیرعه ونیش ده یگوت : من ، باسه رنجی ئه م چه ند ده قه بده یین :

ا- (... فقال أنا ربکم الأعلى) النازعات - ۲۴- ، واته : - فیرعه ون - گوتی : من په روه رده نگاری هه ربه رزتانه .

ب- (... قال لئن آتخذت إلهاً غیری لأجعلنک من المسجونین) الشعراء - ۲۹-

- واته : فیرعه ون له وه لای موسا دا : گوتی : ئه گهر جگه له من په رستراویکی تر بگری په گه ل گیراوانت ده خه م . ج- (وقال فرعون ذرونی أقتل موسی ولیدع ربی إني أخاف أن یردکم أو أن یرفع فی الأرض الفساد) غافر - ۲۶- ، واته : وه فیرعه ون گوتی : لیم گه پین با موسا بکوژم و با ئه ویش هاواری په روه رده نگاری بکات ، من ده ترسم به رنامه که تاننان لی بگوپی ، یان خراپه له زه وی - ولات - دا ئاشکرا بکات .

ئاشکرایه که مه به ستی فیرعه ون له وشه ی (ربکم الأعلى) له ئایه تی برکه (ا) و وشه ی (إلها غیری) له ئایه تی برکه (ب) په روه رده نگارو په رستراویک نیه که نویترو پۆژووی بۆ بکری و سوجده و پکووعی بۆ ببردی ، به لکو مه به ستی پی ئه وه یه که ده بی هه ر خوی فه رمانبه ری بۆ بکری و ئه مرو نه می به ده ست بیته و فه رمانه وای خه لکی بیته ، هه روه ها له ئایه تی برکه (ج) یش دا مه به ستی له (دینکم) ئاینیکی خوایی نیه ، به لکو ئه و به رنامه و په یه روه ی مه به سته که خوی بۆی داناون و پیوه ی پابه ندی کردون^(۱) .

۴- (عیسای کوپی مه ریهم) یش عليه الصلاة والسلام ئه گهر ئه وه ی نه صرانی یه سه رگه رده نگار به ده میه وه هه لیان به ستوه راست بووایه که گوایه گوتووینه تی : (دع ما لقیصر لقیصر و ما لله لله) واته : ((ئه وه ی ئی قه یسه ره بۆ قه یسه ری لی گه پین و ئه وه ی ئی خواشه بۆ خوا لیی گه پین)) به لی ئه گهر ئه م بوختانه راست بووایه و (عیسا) علیه السلام پازی بووایه به وه ی که کاروباری حوکم و سیاست و دنیا داری بۆ قه یسه ری پۆم و داروده سته که ی لی گه پری و ئایینی پان و پۆپو هه مه لایه نه ی خوا

^(۱) بۆ چاک تیگه یشتن له چه مک و واتای هه ر کام له وشه ی (الاله) و (الرب) و (العبادة) و (الدين) سه رنجی نامیلکه ی به پیژی (المصطلحات الاربعة فی القرآن الکریم) ی ابو الاعلی المودودي بده .

له لایه نی پووحی و نه خلایقی شه خسی دا کورت هه لینی. بینگومان قه یسه ری طاغوت و دام و دهن گایه که ی وه ک چۆن دهستی قه شه و پاپایه لادرو ساخته چی یه کانی کلئیسایان ماچ کرد، هه و جار هه و جار دهستی نه ویشیان ماچ ده کردو، دوو چاری نه و هه موو گرفتاری و ناره حه تی و خو حه شار دانه نه ده بوو، که سه ره نجام خوی به به زه یی و بالاده ست قوتاری کردو به کلاو پوژنه ی نه و ژورده دا که خوی تیدا هه شار دابوو هه لی کیشاو به رزی کرده وه، هه رچه نده نه صرانی یه کان به هه له وه لئه تان به قسه و پرو پاگه نده ی جووله که کان واده زانن گیراوه و له سیداره دراوه !!^(۱)

ئیستاش با گوئی له (عیسی) علیه السلام بگریں داخوا چۆن چۆنی خوی و په یام و بهرنامه که ده ناسینی. أن الله ربی وربکم فأعبدوه هذا صراط مستقیم، فلما أحسن عیسی منهم الکفر قال من أنصاري الى الله؟ قال الحواریون نحن أنصارُ الله آمنا بالله وأشهدُ یا نّا مسلمون. ربنا آمنا بما أنزلت وأتبعنا الرسولَ فأکثبنا مع الشاهدين. ومکروا ومکر الله والله خیر الماکرین. إذ قال الله یا عیسیٰ إني متوفیک ورافعک الی ومطهرک من الذین کفروا... آل عمران - ۵۱، ۵۲، ۵۴، ۵۵.

واته: عیسیای کوری مه ریه به گه له که ی خوی گوت: بینگومان خوا په روه ردگاری منیش و ئیوه شه ده جا بیپه رستن، نه وه یه پیگای پاست، جا کاتیک عیسا کوفری ئی به دی کردن گوتی: کی پشتیوانمه به ره و په زامه ندی خوا؟ هه واری یه کان گوتیان: ئیمه پشتیوانی - پیغه مبه رو پێبازی-خواین، بهرومان به خوا هیئاو تو شایه دبه که ئیمه موسلمانین. په روه ردگارمان بهرومان به وه هیئاوه که نار دوو ته ته خواری شوین پیغه مبه ره که ت که وتووین جا له گه ل شایه دان دا بماننووسه، وه جووله که کان و دهسته لاتدارانی پۆم پیلانیان گیرا و خواش ته گیری کرد. خواش باشترین ته گیرکه ره.

^(۱) خوی په نهان بین به پاشکاو ی نه و قسه یه به درو ده خاته وه که قه رموویه تی (و ما قتلوه و ما صلبوه و لكن شبههم و ان الذین اختلفوا فيه لفي شك منه و ما هم به من علم الا اتباع الظن و ما قتلوه یقینا بل رفعه الله الیه و کان الله عزیزاً حکیمًا) النساء ۱۵۷، ۱۵۸ واته: وه - جووله که کان نه عیسیایان کوشتوه نه له سیداره یان داوه به لکو وینه ی نه ویان ئی برابوه سه ره یه کیکی تر و - نه ویان کوشت و هه لواسی - وه نه وانه ی که له باره یه وه پای جیا جیان هه یه تیدا له گومان دان و جگه له گومان هیچ زانیاری یه کیان له باره یه وه نیه وه به ته نکید نه یان کوشتوه به لکو خوا بۆ لای خوی به رزی کرده وه، وه خوا بالا ده ست و کار به جی یه.

كاتيك خوا فەرمووی: ئەي عيسا من وەرت دەگرم بەپرووح و جەستەو و بۆلاي خۆم بەرزت دەكەمەو و پاكت دەكەمەو و قوتارت دەكەم لەوانەي بى پروان.
(بەئى عيساش سەلامى خواي ئى بى وەك هەموو پىغەمبەرانى دىكەي خوا گەلەكەي خۆي بۆ بەندايەتى و پەرستنى خواي تاك و پاك بانگ كردەو، پىشى گوتوون كە هەرئەو پاستە شەقامى ژيان و گوزەرانەو ئايىنى خواشى وەك خۆي بەبى كەم و زيادە دەستكارى خستۆتەپوو، وە عيساي كوپى مەريەم كە يەككە لەپىنج پىغەمبەرە بە (اولوا العزم) ناسراوەكانە زۆر لەو بەرزترو ئەلەخشاوتر بوو كە بۆ پازى كردنى پۆمەكان و لەترسى ئازارو جەزەبەيان ئايىن و بەرنامەي هەمەلایەنى خويان بۆ كەچ و كرووچ بكات!)

۵- پىغەمبەرى كۆتايى و سەرورەي پىغەمبەرانىش (محمّد ﷺ) وتىك گيرانى لەگەل سەرانى شىرك لەمەكەو نىمچە دوورگەي عارەبى و سەرانى نىفاق لەمەدينەو سەرانى كوفرى جيهانى ئەوسا (كيسرا) و (هیرەقل) و باقى حوكمران و دەستەلاتدارانى ئەو پۆژگارە زۆر ئاشكرايە كە بەپەلەي يەكەم دژايەتى و دوژمنايەتى يەكەيان بۆ خۆي و هاوەل و جىنشینه پاشیدەكان - خوا ئىيان پازى بى - لەو پوووەو بوو كە دلتيا بوو و بە چەسپان و سەقامگىر بوونی ئەو پەيام و بانگەوازەي كە پىيانە لەدل و دەروون و پاشان ژيان و گوزەران و دنيای واقع دا، ئەوان گۆلەيان دەكەوئە لىژى و لەمەودوا هىچ كەس دەستيان بۆ ناخاتە سەرسىنگ و بەئى قوربانىيان بۆ نايىژى!
جا ديارە قورئانى بەريز پرە لەبەلگەو نمونە بۆ ئىسپاتى ئەوئى گوتمان بەلام ئىمە يەككەيان ئى بەنمونە دىنینهو:

(...وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ. أَجَعَلَ الْآلِهَةُ إِلَهاً واحِداً إِن هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ. وَأَتْلَقُ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَأَصْبَحُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِن هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ) ص، ۴، ۵، ۶.

واتە: وە - هاوبەش دانەران بۆ خوا - پىيان سەیر بوو وریاکەرەو یەکیان لەخویان بۆهات، وە کافرەکان گوتیان: ئەمە جادووگەرێکی درۆزنە^(۱). ئایا هەموو پەرستراوەکانی کردنە یەك پەرستراوا! بیگومان ئەمە شتیکی سەرسۆرەینەرە!

^(۱) (کاذب) درۆکەرە بەلام (کذاب) درۆزنە چونکە کورد وشەي (درۆزن) بۆ کەسیك بەکار دینن کە درۆکەرێکی کارامە بێت و زۆر درۆ بکات.

وہ زلزلہ کانیاں بہ خیرایی دست بہ کاریوون - بؤ دژایہ تی پیغہ مہر و پھیامہ کھی و
 فہرمانیان کرد و گوتیان کہ بہر دہوام بن لہ سہر پی و شوینی خوتان و لہ سہر
 پەرستراوہ کانتان خوراکر بن، بیگومان ئەمە - ئەم ئایین و بہرنامہ یی موحہ مہد
 ہیئاویہ تی - شتیکہ مہبہست پی ئی نہخشہو پیلانہ - دژی ئیمہو پی و شوین و
 پەرستراوہ کانمان - .

(وہک دەبینین ئەوہی کہ بؤ ھاوبہش دانہران و کافرہکان لہ پیغہ مہر ﷺ و پھیام و
 ئایینہ کھی دا جی ئی تیبینی بوہ ئەوہ بوہ کہ مہترسی تیدایہ بؤ بہرژوہندی یہ کانیاں
 و گۆرینی حال و وەزعی کۆمەلگاکیان لہ پرووی سیاسی و ئابووری و کۆمەلایہ تی یوہ،
 (قرطبی) لہ تہفسیرہ کھی خوی دا لہ لیکنانہ وہی رستہی (إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ) دا،
 گوتوویہ تی: (کلمة تحذیر ای إنما یريد محمدٌ بما یقولُ الأنقیادُ لَهُ لِيَعْلُو عَلَيْنَا، ونكون
 لَهُ أَتْبَاعاً فَيَتَحَكَّمُ فِينَا بِمَا يُرِيدُ فَأَحْذَرُوا أَنْ تُطِيعُوهُ) ^(۱) واتہ: ئەم قسہ یہ بؤ
 ئاگادار کردنہ و یہ یانی موحہ گەد بہ وہی کہ دەیلێ تہنیا مہبہستی ئەوہ یہ کہ مل
 کہچی بین بؤ ئەوہی بہ سەرمانہ وہ دەستەلاتدار بی، وہ ئیمہ شوین کہ ووتووی بین و
 بہ کەیفی خوی حوکمرانیان بہ سەردا بکات جا ئاگادارین کہ بہ قسہ ی بکەن!.

جا ئیستا خوینہری بہرینزو خوشەویست پاش سەرئنج دان لہ چەند دەقیکی
 قورئانی بہ پیز سەبارەت بہ ھەرم کام لہ پینچ پیغہ مہرہ مەزنەکان (نوح، ئیبراھیم،
 موسا، عیسا، مُحَمَّدٌ علیہم الصلاۃ والسلام کہ لہ ئیو زانیانی ئیسلام دا بہ (اولو العزم)
 ناسراون، وەک پۆژی پوون بۆمان دەرکەوت کہ ھۆی مل ملانی و تیک گیرانی
 پیغہ مہرانی خواو (طاغوتہ) خۆ بەزلگرو سەرکەش و یاخی یەکان چی بووہو چۆن
 بووہ، پوون بۆوہ کہ ھۆکاری بنەپەتی دروست بوونی ئەو ناکۆکی و دووبەرەکی یہ
 ئەوہ بووہ کہ پیغہ مہرانی پایە بەرزای خوای تاک و پاک بانگی خەلکیان کردوہ بؤ
 بەندایہ تی کردن و پەرستنی خوا بہ مەعنای راستە قینہو فراوانی بەندایہ تی و پەرستن
 کہ وەک پیشتر خستمانہ پوو وردو درشتی ژیان و دەر و دەر وونی ئینسان و ھەموو جم
 وجۆل و چالاکییەکان و تیکرایی بوارومەیدانەکان بہ مزگەوت و بازارو کیلگەو کارگەو
 دوانگە و فەرمانگە (المنبر والدائرة) و... ھتدەوہ دەرگرتەوہ، وہ لہ راستی دا وەک
 لہ پیش دا گوتمان ئەگەر طاغوت و زلزلەکان زانیایان کہ پھیام و بانگەوازی

^(۱) بڕوانہ: (الجامع الأحکام القرآن) ج ۱۵ ص ۱۵۲.

پینگه مبه رانی خوا صلى الله عليه وسلم ته نیا بریتیه له جی به جی کردنی هه ندیک درووشم و چالاکی شه خسی و پووخی و، هه قیان به سهر حوكم و سیاست و ژیان و گوزهران و به پتوه چوونی خه لکی یه وه نیه - وهك زۆریه ی موسلمانان له م پۆژگارهدا واگومان ده بهن - ئه وه ههچ خۆیان سه غله ت نه ده کردو ئه و دوژمنایه تی و به به ره کانی سهخت و دژوارو بی ئامانه یان له دژی پینگه مبه ران به رپا نه ده کرد!

به لێ به ندایه تی و په رستنی خوای په روه ردگار به بی قبول کردنی حاکیه تی خوای سه روه ری و بالا دهستی به رنامه و حوكمه که ی له ژیا نی تاک و کو مه ل دا نایه ته دی، هه ر بۆیه ش هه میشه و به درێژایی میژوو ئه وانه ی دوژمن و ناحه زی سه رسه ختی پینگه مبه ران و بانگه وازه که یان بوون ئه وانه بوون که خاوه نی کورسی و دهسته لات و مو لک و سامان بوون و سه رگه رمی عه یش و نو ش و راپاوردن و خو شگوزه رانی بوون، له سه ر حه سابی خه لکی چه وساه و سته مدیده، وه به زۆری شوین که وتوو انی شیان خه لکی ساده و رهش و پووت و ماندوو په نچ ده ر بوون، بو وینه خوای بالا دهست و میه ره بان له و باره وه فه رموویه تی:

* (وما أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتَرَفُّوْهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ) الباء - ۳۴ -

واته: وه ههچ وریا که ره وه یه کمان له ههچ ئاوه دانی یه ک دا په وانه نه کردوه که دهسته لاتداره خو شگوزه رانه کانی نه یان گوته بی: ئیمه به وه ی که ئیوه ی پی په وانه کراون کافرین.

* (وقال الذين كفروا لِرَّسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُوْدَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ) ابراهیم - ۱۳ -

واته: وه ئه وانه ی بی په وانه ی پینگه مبه رانی خۆیا نیان گوت بیگومان له سه رزه مینی خۆمان وه ده رتان ده نیین یان ده بی بگه پینه وه سه رثا یین و به رنامه که مان، ئنجا په روه ردگاریان وه حی بۆناردن که به ته ئکید - دهسته لاتداره کافرو - سته مکاره کان ده فه وتینین.

* (ولقد أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ: إِنِّي لَكُم نَذِيرٌ مِّبْنٌ أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ. فقال الملأ الذين كفروا من قَوْمِهِ مَا نَأْرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّئَارِنَا بَادِيَ الرَّأْيِ..) هود - ۲۵، ۲۶، ۲۷ -

واته: وه بیگومان نوو حمان بو لای که له که ی په وانه کرد - پی ی گوته ن: - من بو ئیوه

ئاگادار كەرەۋەيەكى ئاشكرام. كەجگە لەخوا نەپەرستى، بەپاستى مەن مەترسى
پۇرژىكى بەئىش و ژانتان ئى دەكەم. زلەزلانى بى پرواى گەلەكەشى گوتيان: تۆ بەس
مروقيكى ۋەك ئىمەي و ناشىبىن جگە لەۋانەمان كەھەرچى و پەرچى و نەفامەن ھىچ
كەسى دىكە شوينت كەوتى.

ديارە ھۆي ئەمەش ئاشكرايە كە بۇچى دوژمن و ناحەزانى سەرسەختى پىغەمبەران و
پەيام و بەرنامەكەيان دەستەلاتدارانى بەزەپرو زۆر و خوشگوزەران و، ھەموويان
زۆرىنەي شوين كەوتووانىشيان خەلكى سادەو كەم دەست و پەش و پووت بوون،
ئەۋىش ئەۋەيە كەھەر چى خاۋەن كورسى و دەستەلات و مولك و سامانەكانى ۋەك
نەمروود و فیرعەون و قاپوون و ھامان و قەیسەر و كیسراو ئەبوجەھل و ئەبوو
سفيان^(۱) و ھاویناينان بوون، زانیویانە كەپەيام و بانگەۋازى پەببانی يانەي دژى
كوفرو نەفامى و ستەم و چىنايەتى پىغەمبەران مايەي سەرنگووم بوونى كورسى ھوكم
و دەستەلاتى ناشەرى يانە و طاغوتى يانەيان و نەمانى كۆشك و تەلارى نەخشىن و
سفرەو خوانى پازاۋەو رەنگىنيانە، بەلام خەلكە زەلىل و دىل و چەوساۋەو
مافخوراۋەكە زانیویانە كە ئەو پەيام و بانگەۋازە خوايىيە زەنگ و جاپى
بەسەرچوونى چاخى چەوساندەۋەو بىدادى ھاتنى قۇناغى بەختەۋەرى و ئازادى
پاستەقىنە بەگوى خەلكى دا دەدات و، وپراي ھەق و پاستى و چاكى و پاكى
لەسەركردنەۋەو پزگارى و سەرفرازىشيان لەو پەيام و بانگەۋازەدا بىنيو، بۇيە
ئامادەبوون سەرومالى لەپىدا بەخت بكن و بەخوين و ئارەق شەۋنخوونى و ئاۋارەيى
پى بۇ خوش و تەخت بكن و، مەردانەو جوامىرانە ھەستىن و پشتيان بەخوا بىستىن
و گورج و گۆل و چالاك بن و لە طاغوتان بى باك بن و تەنيا بەندەو پەرستارى خواي
بەرزو بى نيازو تاك بن.

^(۱) ديارە پاشان (ابو سفيان) مسولمان بوو، بەلام ليژەدا مەبەست لە كاتى پيش مسولمان
بوونىەتى.

خالی چوارهم : به بی خوا په رستی و به ندایه تی بو خوا، شہیتان

زه فرمان پی دہبات و پی ناویرین .

- خوینہری به ریز و خوشہ ویست :

شتی کی ناشکرایه که ئیبلیدی نه گریس له عنہ تی خوی لی بی سہرسخت ترین و
بیرہزاترین دوزمن و ناحہزی ئینسانہ و به خوینی سہری تینوویہ و دایم و دہرم
بوی له بوسہ دایہ و خوی بو مہ لاس داوہ که دہرفہ تی لی ببینی و له کہ لین دا گورزی
گرچوو بری تی بسرہ وینی و دہستی پەشی لی بوہ شینی و خەلتانی خوینی بکات و
له خولی دا بیگہ وزینی ، جا مہ ترسی ئەو دوزمنہ سہرسخت و بہد بہ ختہش زیاتر
لہوہ دایہ کہ شارراوہ و پەنہانہ و ہیچ شوی نیکیشی له بہر عاسی نابی ، چونکہ
دەتوانی بہ نیو پەگ و خوینی مروف دا بگہ پی و بسوو پی ^(۱)

جا بو ئەوہی زور باش له ماہیہت و پيشه و سہرگوزشتہی ئەو دوزمنایہ تی و
دوہرہ رکئیہی نیوان شہیتان و ئینسان حالی بین و ، بزانی چۆن و بۆچی ئیبلیدس
جاری ئەو دوزمنکاریہ بی ئامان و خویناویہی له دژی ئینسانہکان داوہ با
سہرنجی ئەم چەند ئایہ تہ بہ ہیژو پیژہی قورئانی قسہ له جی بدہین :

(وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاءٍ مَسْنُونٍ . وَ الْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلِ مِنْ نَارِ السُّمُومِ ، وَ
اذْ قَالَ رَبِّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاءٍ مَسْنُونٍ ، فَاذْ سَوَّيْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ
رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ، فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ، إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ،
قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ لَا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ، قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَاءٍ
مَسْنُونٍ ، قَالَ فَأَخْرِجْهَا مِنْهَا فَأَنكَرَ رَجِيمٌ ، وَ إِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ، قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى
يَوْمٍ يَبْعَثُونَ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ، إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ، قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي
الْأَرْضِ وَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ، قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ، أَنْ عِبَادِي
لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ، وَ إِنَّا جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ، لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ
لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ، أَنْ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ عِوْنَ أَدْخُلُوها بِسَلَامٍ آمِينَ) الحجر - ٢٦ - ٤٦ -

^(۱) وەك پیڤه مبهری خوا ﷺ فرموویہ تی : (ان الشیطان یجری من ابن ادم مجری الدم ...) متفق علیہ ،

واته بیگومان شہیتان له جہستہی ئادەمیزاد دا بہ جیگای خوین دا دہرات .

له بېگومان ئېنسانمان له قورپىكى پەش داگه‌پا و و گۆپا و و پەق هەلگه‌پا و دروست كړدوه ، وه له پېش نه‌وه‌ش دا - بابى - جندمان له گړ و كَلپه‌ي ئاگر دروست كړد بوو، وه يادى نه‌و كاته بكه‌وه كه پەروەردگارت به فريشته‌كانى گوت من مروځيك له قورپىكى پەش داگه‌پاوى گۆپاوى پەق هەل‌توو ده‌خولقيڼم ، جا هەر كاتيك پيكم خست و له پووحى خوم فووم پيدا كړد يه‌كسەر كړنووشى پيژگرتنى بۆ بهرن، هه‌موو فريشته‌كانيش تيكړا به زووى كړنووشيان برد ، جگه له ئيبليس پازى نه‌بوو كه له‌گه‌ل كړنووش بردوان دا بىټ - خوا - فهرمووى : نه‌وه چى - پيشگير - ته نه‌ي ئيبليس كه له‌گه‌ل كړنووش بردوان دا بى؟!

ئيبليس - گوتى : نالوى كړنووش بۆ مروځيك بهرم كه له قورپىكى پەش هەلگه‌پاوى گۆپاوى ئيشك بوو دروستت كړدوه! - خوا - فهرمووى : ده‌مادام وايه لىنى بچودهرى چونكه بېگومان تۆ نه‌فرين لى كراوى ، وه هەتا پۇژى سزاو پاداشت نه‌فرينت لى بى. - ئيبليس - گوتى : پەروەردگارم هەتا پۇژى تييدا زيندوو ده‌كرينه‌وه مؤله‌تم بده : - خوا - فهرمووى : به ته‌ئكيد تۆ له مؤله‌ت دراوانى ، تاكو پۇژى كاتى ديارى كراو - لى قيامه‌ت - (ئيبليس) گوتى : پەروەردگارم چونكه گومرات كردم - هه‌رچى خراپه‌يه - له زه‌وى دا بويان ده‌پازينه‌وه ، وه هه‌موويان سه‌رگه‌ردان ده‌كه‌م . بېجگه له به‌نده هەلبېزارده‌كانت له نيويان دا . - خوا - فهرمووى : نه‌مه پى يه‌كى پاسته بۆ من - كه به گويږه‌ي نه‌وه پەفتار له‌گه‌ل به‌نده‌كان دا ده‌كه‌م ، نه‌ويش نه‌وه‌يه‌كه : بېگومان به‌نده - پاسته‌قينه - كانى من تۆ ده‌سته‌لاتت به سه‌ردا ناشكيڼ مه‌گه‌ر نه‌وانه‌يان كه شويڼت ده‌كه‌ون له سه‌ر ليشىواوان، وه بېگومان - نه‌وانيش - تيكړا دوزخ به‌لېنگه‌يانه . كه حه‌وت ده‌روازه‌ي هەن هەر ده‌روازه‌يه‌ك نه‌ندازه‌يه‌كى به‌ش كراوى له‌و - كافر - انه بۆ ته‌رخان كراوه ، بېگومان پاريزكاران له نيو چەندان باغ و سه‌رچاوه‌دان - پييان ده‌گوتى - : بچنه نيويان به سه‌لامه‌تى و دلنپايى يه‌وه .

جا ئىستا با سه‌رنج بده‌ين : بېگومان به‌لاى كه‌مه‌وه نه‌م (۷) پاستى يه له‌م چه‌ند نايه‌ته به پيژه كه چۆنيه‌تى دروست بوونى شه‌يتان و ئاده‌م و سه‌ره‌ل‌دانى دوزمنايه‌تى و ناكوكى نيوانيان و سروشت و ماهيه‌تى نه‌و ناكوكى و كي‌شه‌يه و سه‌ره‌نجامه‌كه‌ي باس ده‌كه‌ن ده‌فامرینه‌وه :

۱- * ئىنسان - مەبەست ئادەمە كە بابى ئىنسانەكانە - لە قوپى پەشى
گۆپاوى^(۱) پەيكەر ئاساى ئىشك ھەلاتوو دروست بوو و ، جند- مەبەست ئىبلىسە كە
بابى جندانە - ئەویش لەو پەش لە گرو بلىسەى ئاگر دروست كراو، كەواتە (جند)
پەش مرقۇف دروست بوون و ئەو ماددە و توخمەى لىشى دروست بوون لە ماددە و
توخمى مرقۇف جىايە، ئايەتى (۲۶ و ۲۷).

۲- * خواى پەروردگار و كاربەجى لە بەر چەند حىكمەتتەك بەر لەوہى ئادەم عليه
السلام بخولقینى فریشتەكانى ئاگادار كردۆتەو و پەش وەختیش پىى پاكەياندوون
كە ھەر كاتتەك خولقینرانى ئادەم لە پووى پوالت و نيوپوك واتە جەستە و گيانەو
تەواو بوو دەبى ھەموویان بەبى ھەلاواردن (استثناء) كرنووشى سلاو ئى كردن و پەز
ئى گرتنى بۆ ببەن. ديارە مەبەستیش لەو كرنوش بردنەى فریشتە پاك و چاكەكان
دەرخستنى پلە و پایە و پەز و حورمەتى ئادەم و وەچەكەى بوو، ئايەتى (۲۸ و ۲۹).

۳- * فریشتە پاك و بى ھەلەوپەلەكان دەست و برد و بەبى ھەلاواردن تىكرا
كرنووشیان بۆ ئادەم عليه السلام بردوو و فەرمانى خواى كار بەجى يان بەجى
ھىناو، بەلام ئىبلىسى پيس و نەگريس لە بەر نەزانى و خۆبەزلىگى فەرمانى خواى
بالادەستى شكاندو و ئامادە نەبوو كرنووشى پەز لىنان بۆ ئادەم ببات، كاتتەكیش
خواى پاك و تاك - ھەرچەندە ھىچ شتىكىشى ئى پەنھان و ون نىە - لى پرسیوہ كە
ھوى سەرپىچىيەكەى و كرنوش نەبردنى چىيە؟! زۆر بى ئەدەبانە و خۆپەسندانە
و بە سووك سەير كەرانە بۆ ئادەم، گوتوویەتى : ناكرى و ناگونجى من كرنووش بۆ
مرۆڤىكى لە قوپى پەشى گۆپاوى ئىشك ھەلاتوو ببەم ، واتە ھەم فەرمانى خواى
شكاندو و ھەم خۆى بە زل گرتو و ھەم بە سووكیش سەیری ئادەمى كردو !!
ئايەتى (۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳).

۴- * خواى كار بەجى و دادگەرىش لە سەر ئەو نەفرىنى لە ئىبلىس كردو لە
بەھشتیش و دەرى نا، كە چى ئىبلىسى ياخى و سەرگەردان لە جىاتى پەشيمانى و
عوزر ھىنانەو و گەپانەو لای خوا بى شەرمانە و بىباكانە داوا لە خواى پەروردگار

^(۱) چونكە وشەى (مسنون) و پراى واتاى (گۆپا- متغیر) ماناى (پەيكەر- مَصَوِّر) یش دەگەيەنى،
بەروانە تەفسیری (قرطبي) ج ۱۰ ص ۲۲، ۲۳.

دەكەت كە ھەتا پوژى زىندوو بوونەوھى ئىنسانەكان مۆلەتى بدات و بېھىلتەوھە تاكو چى لە دەستى دىٰ لەگەل ئادەم و ھەچەكەى بىكات ! ديارە خواى كار بەجىش ئەو داواكارىيەى ئىبلىس جىٰبەجىٰ دەكەت ، تاكو ھەم خۆى ريسواتر و مال و ئىراترېى و ھەم پاك و پيس و ئادەمى و ئىبلىسىيەكانىشى پىٰ لەيەك ھەلباويړى و جىايان وەكەت ئايەتى (٣٤ و ٣٥ و ٣٦ و ٣٧ و ٣٨) .

٥- * پاشان ئىبلىسى نەفرين ئىٰ كراو و تووپردراو و دۆرا و ديسان بەو پەرى بىٰ ئەدەبى يەو گلهيى لە خواى پەرورەدگارى داد گەر دەكەت و گومرا بوون و دۆرانهكەى خۆى لە خوا دەزانى و بيانوو بە قەزا و قەدەرى خوا دەگرى و ، ئىنجا زياترېش شووى ئىٰ ھەلدەكىشى شىرو تىر لە ئادەم و ھەچەكەى دەسووى و تىغى پىگىرى و جەردەيى و سەرلېشىواندن لە بەندەكانى خوا ھەلدەكىشى و ، دەست دەكەت بە ھەپەشە و گوپەشە و خۆرپاسكاندن كە ھەموو بەندەكانى خواى بەبەزەيى سەرگەردان بكات و بە مەرەد خۆى ببات ، بە ھۆى پازاندەوھ و جوان كردن و شىرىن كردنى گوناح و خراپە و سەرپىچى بۆيان ، بەلام بۆ ئەوھى بە درۆ نەكەوئتەوھ و ھەر زوو ھەپەشەكانى بە درۆ و فېشال لە سەر ساغ نەبنەوھ بەندە چاك و چاكەكار و پاك و وەفادارە ھەلبەزاردەكانى خوا ھەلدەكەوئى و لە جوغز و بازەى ھەپەشە و گوپەشەكانى دەريان داوى ! ، ئايەتى (٣٩ و ٤٠) .

٦- * ئەو جار خواى زانا و بەخشەر وەك بنچينەيەكى گشتى پاى دەگەيەنى و بە ئىبلىس دەفەرموى كە ئەئكىد بەندە پەسەن و راستەقىنەكانى من ئەتۆ توانات بەسەردا ناشكىن و لە ژىر كاريگەرى و پكىفى تۆدانين و خوتخوتە و دنەدانى شەيطانانەى تۆ ئەو ھىزە كىشنەدەيى نىە كە بتوانى بەرەو خراپەو تاوان پەلكىش و كەمەندكىشيان بكات ، جا چۆن دەگونجى كە سانىك لەگەل خوابن و خوا لە پشتيان بىٰ و پىسمانى خوا لە مشتيان بىٰ ، ئىبلىسى سىس و پيس زەفەريان پىٰ بەرى و پىيان بوئى !! بەلى شەيطان تەنيا دەتوانى ئەوانە بە تەلە و داوى خۆيەوھە بكات و لە (تەپكە) ى فېلبازانەى خۆى بخات كە پىٰى بەندايەتى كردن بۆ خوا و پىٰ خوا پەرسى بىز دەكەن و لە ئاكامى ئەوھشدا ئىبلىس سەريان ئىٰ تىك دەدات و بەرە و ھەلدىر تاويان دەدات .

چونکه فیل و پیلانی ئیبلیس چهنده زل بی، پشتیوانی خوا بو دۆستانی مهزتر و بهرزتره و مهحاله دوزمنانی خواش به دۆستانی بویرن. نهگهر به راستی دۆستی خواو بهندهی رهسهن و بهوهفا بن (فَقَاتِلُوا اَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا) النساء- ۷۶- واته : جا جهنگ بکهن دژی دۆستانی شهیطان بیگومان فیلسی شهیطان - له بهرانهه تهگهری خواو ئیمانی ئیمانداران دا - لاوازه . ئایهتی - ۴۱ و ۴۲ .

۷- * وه له کوتایي دا خوی دادگر و بهخشر سهرنجام و ئاکامی هرکام له پیری شهیطان و شوین که وتوانی و، کۆمهلی خواو بهنده وهفادرا و پارێزکارهکانی پادگهیهنی و دهیخاته پوو که دۆزهخی نیلدراوو بهتین ئهو شوین و بهئینهیه که سهرجهم یاخی بووانی سهر به ئیبلسی تیدا خپر دهکړنه وه و، دۆزهخیش جهوت دهروزهی ههن و له ههر دهروزهیهکیانه وه ژمارهیهکی دیاری کراوی پیر و تاقمهکانی شهیطانی لیوه دهچنه ژووری، پاشان سهرنجامی بهنده چاک و پاکهکانی که به پارێزکاران ناویان دهبات له چهندان باغ و باغات و کانی و سهرچاو له بهههشتی پازاو و نهبراو و پان و بهرین دا دهخاته پوو که تییان دا نیشتهجی دهن و موژدهی ساغ و سهلامهتی و بی درد و بهلایی و هیمنی و ئاسایش و ئارامی و دلنایای یان بی دهری، ئایهتی (٤٥ و ٤٦) .

بەللى خويىنەرى خۇشەويىستم :

ئەوە بوو بە كورتى ماھىيەت و چۆنىيەتتى و سەرگوزشتەي دوژمنايەتتى و كيشەي نىوان ئادەم و وە چەكەي و ئىبليس و دارودەستەكەي ، ئىستاش لە بەر تيشكى چەند ئايەتلىكى دىكەي قورئانى پىرپىت و پىژدا سەرنج بەدەين داخوا شەيطان چۆن چۆنى و لە چ پىيەكەوە بۇ ئىنسان دى و پەلامارى دەدات و ئىنسانىش چۆن دەتوانى بەرھەلىستى ئەو ھىرش و پەلامارانەي ئىبليس بىكات و بە چ شىۋازىك دەتوانى بەرگى لە خۆي بىكات :

[illegible]

و قال ما هَاكُمَا رَبُّكُمَا عن هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ، و قَاسَمَهُمَا
 إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَ طَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا
 مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَ نَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَ أَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ
 مُبِينٌ ، قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَ إِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (الاعراف - ١٦ - ٢٣ -
 وانه : ئیبلیس - گوتی : چونکه پیت ئی ههله کردم منیش - به مه بهستی له ریگا
 لادانی بهنده کانت - له سهر راسته شه قامی تو بویان داده نیشم پاشان له پیشیانوه و
 له پشتیانوه ، وه له لای راستیانوه و له لای چه پیانوه بویان ده چم ، وه زۆربه یان
 نابینی سوپاسگوزار بن . - خوا - فهرمووی : به زه بوونی و دهرکراوی ئی بجو
 دهری ، به ته نکید ههر که سیك له وان شوینت بکهوی ئه وه دۆزه ختان ئی پر ده کهم ،
 وه - خوا - فهرمووی : ئه ی ئادهم خۆت و هاوسه ره کهت له به ههشتی نیشته جی بن وه
 له ههر شوینیک ههز ده کهن بخۆن ، به لام نزیک ی ئه م دره خته مه کهن ئه گهر نا له
 سته مکاران دهن ، ئینجا شه یطان خوتخوته ی بو کردن بو ئه وه ی ئه وه عه پره ته ی که
 لییان شیراوه ته وه بویان دهر بخات وه گوتی : په روه دگارتان ته نیا له بهر ئه وه ئه م
 دره خته ی ئی قه دهغه کردوون که ههر دوو کتان نه بنه فریشته یان ههر ماو بن - له
 به ههشتی دا - وه شه یتان - سویندی بو خواردن که من ئامۆزگاریکی دلسۆزتانم ،
 سه ره نجام به فرت و فیل هینانیه خوار ، کاتیک له دره خته که یان چیشت عه پره ت
 (پاش و پینش) هکانیان ئی دهر که وتن ، وه دهستیان کرد به به خووه چه سپاندنی
 گه لای - دره خته کانی - به ههشت ، وه په روه دگاریان بانگی کردن ، ئه دی ئه وه
 دره خته م لیتان قه دهغه نه کرد بوو ، وه پیم نه گوتن که شه یطان بو ئیوه دوژمنیکی
 ئاشکرایه !! - ئادهم و هه ووا - گوتیان : په روه دگارمان سته ممان له خو مان کرد وه
 ئه گهر لیمان نه بووری و به زه یت پیمان دا نه یه ته وه بیگومان له زیانباران ده بین .

وه له سوپه تی (طه) دا فهرموویه تی :

(و لَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَنِ ابْلِيسَ و لَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْماً ، و إِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
 فَسَجَدُوا إِلَّا ابْلِيسَ كَفَرًا ، فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَ لِرِزْقِكَ فَلَا يُخْرِجُكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى
 ، إِنَّ لَكَ أَنْ لَا تَجُوعَ فِيهَا وَ لَا تَعْرَى ، وَ أَنْتَ لَا تَطْمَأُ فِيهَا وَ لَا تَضْحَى ، فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ
 قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَ مُلْكٍ لَا يَبُلَى ، فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَ طَفِقَا
 يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَ عَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ، ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَ هَدَى ، قَالَ

أَمِطًا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَا تَيْتُكُمْ مَنِ هَدَىٰ فَمَنْ أَتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ،
وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى (طه - ۱۱۵-۱۲۵)

وانه: وه بیگومان له وه بهر ئاده ممان پاسپارد بوو - که به قسه ی شهیطان فریو نه خوات - به لام له بیرى چوو وه دلقایمیمان پیوه نه بینى ، وه - یادی نه و کاته بکه وه - که به فریشته کانمان گوت کړنووش بو ئاده م ببه و جگه له ئیبلیس هه موویان کړنووشى - پړزگرتن - یان برد ، نه و سه ریچی کرد ، بویه گوتمان نه ی ئاده م بیگومان نه م - شهیطان - ه دوژمنى خوټ و هاوسه ره که ته ، وریابه له به هه شتى وه دهرتان نه ی دنا گرفتار ده بی: - له م به هه شته دا - بوټ هه یه که نه تییدا برسی بی و نه پروت ، وه نه تییدا تینوو ده بی و نه گهر مات ده بی . جا شهیطان خوتخوته ی بولا کرد و گوتی: نه ی ئاده م نایا دره ختی هه رمان و مولکیکی بی فه وتانت پیشان بده م: سه ره نجام هه ردو وکیان لییان خوارد و عوره ته کانیا نیان لی دهر که وتن و ده ستیان کرد به خوډاپوشین به گه لای به هه شت ، وه ئاده م سه ریچی په روه ردگاری کرد و پى ی لی هه له بوو ، پاشان په روه ردگاری هه لی بژاردو لینی خوش بوو و پیروونی کرد . - خوا - فه رمووی: - هه ردو وکتان ویکرا بچه خوار هه ندیکتان دوژمنى هه ندیکتان دهن ، جا هه ر کاتیک له منه وه پړوونیتان بو هات نه وه هه رکه سیك شوینی هیډایه تی من بکه وى سه رگه ردان و گرفتار نابى ، وه هه رکه سیك پوو له یادی من وه ربگیړى نه وه بیگومان ژیان و گوزه رانیکی ته نگ و تالی ده بی وه پوژى دوا ییش به کویرى حه شری ده که یین . ئیستاش با له چه ند خالیک دا که له به رتیشکی نه و دوو کومه له نایه ته ی هه ردو وک سووپه تی (الأعراف) و (طه) وه ریان ده گرین هه م چوئیه تی و پیگای په لاماردان و زه فه ر بر دنی شهیطان به ئاده م و ه چه که ی و هه م چوئیه تی و پى ی به ره له ستی و به ره نگار بوونه وه بو هیرش و په لاماره کانى شه یقان و ه چه که ی بخه ی نه پروو:

۱- چوئیه تی و شیوازی هیرش و په لاماری شهیطان بو له پى لادان و سه رگه ردان کردنی ئاده م و ه چه که ی:

۱- شهیطان له سه ر چه قی پیبازی خوا بو ئینسان دانیش تووه و خو ی مه لاس داوه بو پیگا گرتن و به ستن له هه ر پیبواریک که ده یه وى به وى نه نجام دانى چالاکی یه کی به ندایه تی و کاریکی خیر و باش له خوا نزیك بکه ویته وه ، نایه تی (۱۶) ی (الاعراف).

پینغه مبه ریش عزیزه له و باره وه فهرموویه تی: (ان الشیطان قعد لابن آدم بطرقه، فَعَدَّ لَهُ بطریق الاسلام فقال: اُتَسَلِّمُ وَ تَذَرُ دِیْنَكَ وَ دِیْنِ اَبَائِكَ؟ قال: فَعَصَاهُ وَ اَسْلَمَ، قال: وَ قَعَدَ لَهُ بطریق الهجره فقال: اَتَهَاجِرُ وَ تَدَعُ اَرْضَكَ وَ سَمَاءَكَ وَ اِنَّمَا مِثْلُ الْمُهَاجِرِ كَالْفَرَسِ فِي الْمَوَلِّ؟ فَعَصَاهُ وَ هَاجَرَ، ثُمَّ قَعَدَ لَهُ بطریق الجهاد وَ هُوَ جِهَادُ النَّفْسِ وَ الْمَالِ، فقال: تَقَاتِلُ فَتَقْتُلُ فَتَنْكِحُ الْمَرْأَةَ وَ يُقَسِّمُ الْمَالُ؟ قال فَعَصَاهُ وَ جَاهَدَ ...) رواه الامام احمد عن سيرة بن ابي الفاكه.

۲- وه شهیتان له هه چوار لاه ئینسانى ئابلوقه داوه و په لامارى ده دات له پيشه وه و له دواوه، وه له لای راسته وه و له لای چه په وه، جا هه ندیک له زانایان فهرموویانه: مه به ست له لای پيشه وه واته له لایه نى دنیاو بهرزه وه ندی و ئاره زووه کانی یه وه، وه مه به ست له پشتيانه وه، واته له لایه ن دوا پوژه وه که بیانخاته گومان و دوودلی یه وه یان سست و تهنه لیان بکات له مه پ خو ئاماده کردن بؤ سه فهری بهرزه خ و قیامت، وه مه به ست له لای راستیان، واته له لای کرده وه چاکه کانیانه وه که هه نه یانکه ن یان به ناتو او و نیوه چلی بیانکه ن، وه مه به ست له لای چه بیان واته له لایه نى کرده وه خراپه کانیانه وه که بویان برازینیته وه و له بهر چاویان شیرینی بکات هه تا تووشیان ده کات، ئایه تی (۱۷) ی (الأعراف).

۳- وه شهیتان ته نیا به شیوازی (وه سوه سه) خه ریکی له خشته بردن و فریودانی ئینسان ده بی، ئه ویش بریتیه له خوختوته و دنده دان و هاندان و دل جوولاندنی ئینسان و په لکیش کردنى بهر وه خراپه و سه ریچی، ئایه تی (۲۰) ی (الأعراف)، که واته شهیتان بیجگه له بیر و خولیا و خه یال و نیاز و مه به ستی خراپ خسته دلی ئینسانه وه و هاندان و جوولاندنی بؤ خراپه توانا و دهسته لاتیکی دیکه ی به سه ر ئینسان دا نی، و هیچی دیکه ی له ده ست نایه ت! بویه ش خوی زانا و په نهان بین فهرموویه تی: (إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا) النساء-۷۶- واته: (بیگومان فیل و پلانی شه یطان بی میزه).

۴- وه شه یطان که له فیل و فهرج و خراپه کارى دا یه کجار زه برده ست و زورزانه و هه موو هه ول و توانای خوی بؤ نه و کاره به ده ته رخان کرده و بیگومان پسپوړی و شاهه زایی یه کی ته و او ی تیدا په یدا کرده و نه زمونه کانی ته مه نى دوور و دریژ و بی فهری خوی له و بواره دا خر کردوته وه و که له که کرده، مه رج نیه هه موو جار ی راسته و راست بؤ ئینسان بیت، به لکو له لار بؤی دی و هه ول ده دات له که لین و خاله

لاوازه كانیه وه زه فەربینی ، ئەو تا که له گەل یەکه مین ئینسان و هاوسەرەکه ی علیهما السلام که ئادەم و حەووان پوو بە پوو بۆتە وه ، له قالبی ئامۆزگاریکی دڵسۆز و بە پەرۆش و شارەزادا دواندوونی و پاساوی وەدەست هیئانی ژیان و گوزەرانیکی هەمیشەیی و مۆلک و دارایی یەکی له بن نەهاتووی خستۆتە بەرچاویان ، چونکە زانیویەتی هەردووک غەریزه و هەستی مانە وه و مۆلکی بی کۆتایی (الخلود و الملك الباقي) دوو داخوای پێشەداری سڕوشت و فیطرەتی ئینسانن ! ئایەتی (٢٠ و ٢١) ی الأعراف و ئایەتی (١٢٠) ی سوورەتی (طه) .

٥- دیارە ئامانجی شەیطانیش لەو خوتخوتەییە که خستیه دلی ئادەم و حەووا وه که لەو درەختە قەدەغەکراوه بخۆن که خوای کاربەجی بۆی دیاری کردبوون ، ئەو بوو که له ئاکامی خواردنیان لەو درەختە قەدەغە کراوه و سەرپێچی کردنەیان دا دوو چاری بەرگ و پۆشاک ئی داپنران و عەیب و عەرەت دەرکەوتن و پاشانیش له بەهەشت وه دەری نران و بەرهو سەرزهوی دابەزینران ببن ، کەوا دیارە ئەو بەرگ و پۆشاکە ی که له بەر ئادەم و حەوای هاوسەری دا بووه بەرگ و پۆشاکێکی تایبەتی بووه و بە گوناح و لادان و سەرپێچی له بەریان داپنراوه و عەرەت و عەیبیان کەوتۆتە گۆڕی ، بۆیه لەو کاتەدا که ئادەم و حەووا عەرەت - پاش و پێش -یان دەرکەوتوه ناچار بوون بە گەلای درەختەکانی بەهەشت خۆیان داپۆشن ، ئایەتی (٢٢) ی (الأعراف) و ئایەتی (١٢١) ی طه .

بەلی له ئەنجامی کەوتنە ژێر پکیفی خوتخوتە ی شەیطان و کەوتنە تەلە و داوی یە وه ئینسان هەم جەستە ی و هەم پوو حیشی له بەرگ و پۆشاک پووت دەبیته وه و عەیب و عەرەتەکانی دەرکەوتنە گۆڕی سەرەنجامیش دەبی له دنیا و قیامەت دا ئارەقی شەرمەزاری ئی بچۆڕی !

ئێستاش با بچینه سەر بڕگە ی دووهم و بزانی پێگا و شیواز و چۆنیەتی بەرهەڵستی ئینسان له بەرانبەر شەیطان دا و بەرگری له خۆ کردنی و خۆ پاراستنی چۆنە .

ب - پێگا و چۆنیەتی بەرهەڵستی کردنی ئینسان بۆ شەیطان و خوتخوتە و فیل و پیلانەکانی و شیوازی خۆپاراستن و بەرگری له خۆ کردنی :-

(١) دەرک کردنی ئەو راستی یە مەزنە که ئیبلیس دژمنی سەر سەخت و بە خوین تینوو مانە و له سۆنگە ی ئەو وه که له بەر کپنووش نەبردنی بۆ ئادەم و پێز و حورمەت نەگرتنی و شکاندنی فەرمانەکانی خوا نەفرینی ئی کراوه و له ئاسمان

دهرکراوه، پق و قین و بوغز و غه‌ره‌زیکي گه‌وره و بی‌ره‌زای له‌دل دایه له به‌رانبهر ئینسان دا و هه‌ولی پۆژو شه‌وی نه‌پساوه‌ی بۆ ئه‌وه‌یه که هه‌رچی زیاتر ئینسانه‌کان له به‌ندایه‌تی خوا لایه‌ت و به‌مه‌رده‌ی خۆییان ببات و گیرۆده‌ی دۆزه‌خیان بکات ، ئایه‌تی (۱۱ و ۱۲) ی (الأعراف) و ئایه‌تی ۱۱۷ (طه) و ئایه‌تی (۵ و ۶) ی (فاطر) (۲) دَلَنِيَا بُوون له‌وه که خوای به‌خشهر و کاربه‌جی هه‌رچی که ژیان و گوزه‌رانی ئینسان له سه‌ر زه‌وی پی‌ویستی پی‌سیه‌تی بۆی حه‌لأل و مووباح کردووه و په‌کی له سه‌ر شتی حه‌رام و پیس نه‌که‌وتوه .

وه شه‌یطانی خاوه‌ن فیل و پیلان هه‌میشه له هه‌ولی ئه‌وه‌دایه که ئینسان به هۆی شوین که‌وتنی هه‌نگاوه‌کانیه‌وه دووچار ی چوونه نیو بازنه‌ی قه‌ده‌غه کراوه‌کان بکات و تووشی سه‌رپیچی و بی‌فه‌رمانی خوای په‌روه‌رنگاری بکات ، ئایه‌تی (۱۹) (الأعراف) ئایه‌تی (۳۵) ی (البقره) ، وه خوای دادگه‌ر و به‌خشهر ده‌رباره‌ی شوین پی‌هه‌لنه‌گرتنی شه‌یطان فه‌رموویه‌تی : (يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ، إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ) البقرة - ۱۶۸ ، ۱۶۹ .

واته : ئه‌ی خه‌لکینه له هه‌رچی حه‌لأل و پاک و چاکه له زه‌وی دا بخۆن به‌لام به دوا‌ی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یطان مه‌که‌ون چونکه ئه‌و دوژمنیک ئاشکرای ئیوه‌یه، بی‌گومان ئه‌و ته‌نیا فه‌رمانتان به خراپه و شتی ناشیرین پی‌ده‌کات ، وه به‌وه که‌شتیک به ناوی خواوه بلین که زانیاریتان ده‌رباره‌ی نیه .

(۳) هه‌روه‌ک چۆن ئه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌وی دزی له خه‌لکی بکه‌ن و مایان بپن له تاریکی شه‌و و بی‌ئاگایی خاوه‌ن مال ده‌رفه‌ت و مه‌رده‌گردن ، شه‌یطانی به‌دفعه‌پ و ترسنۆکیش بی‌ئاگایی ئینسان له یاد (ذکر) ی خواو تاریکی دل و ده‌روونی به هۆی کز بوون یان خامۆش بوونی چرای ئیمان به هه‌ل و ده‌رفه‌ت ده‌زانی بۆ پارێز بۆ هینان و زه‌فه‌ر پی‌بردنی ، که‌واته‌کاریگه‌رترین چه‌کی به‌ره‌هه‌ستی شه‌یطان و به‌ره‌نگاریوونه‌وه‌ی فیل و پیلانه‌کانی که‌له خوتخوته‌و دنده‌انی خراپه‌کارانه‌دا کورت ده‌بنه‌وه‌بریتیه له هۆشیاری و دل‌بیداری به هۆی په‌یوه‌ندی پته‌وی به‌ندایه‌تی له‌گه‌ل خوادا و زۆر یادکردنی و ئی خاقل نه‌بوونی ، هه‌ر بۆیه‌ش خوای ژانا و په‌نه‌ان بین له کاتی‌که‌دا باسی چۆنیه‌تی کارتێکردن و زه‌فه‌ر پی‌بردنی شه‌یطان ده‌کات

بۇ ئادەم عليه السلام دەر فەرموئى: (...فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا) واتە: .. ئادەم _ ئەوھى پىمان گوتىو _ لە يىرى چوۋو دە ئلقايمى و پتەويمان پىئو نەدى! بەلى چارى دەسوھسەى شەيطان بىرىتتە لە وريايى و ھوشيارى بەردەوام بەھوى يادى خواو، وەئىرادەى مەھكەم و دل و دەرۋونى قايم و پتەو نەلەخشاو، وەبىگومان بە ئەندازەى ھوشيارى و دل بىدارى، ئىنسان تواناي بەرھەلىستى و بەرگرى لە خو کردنى لە بەرانبەر شەيطان دا زور دەبى، خواى پەنھان بين لەو بارەو فەرموويەتى: (إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَأُذَاهُمْ مَبْصُرُونَ) الاعراف- ۲۰۱، واتە: بىگومان ئەوانەى پارىز لە خوا _ دەكەن مەركات لە شەيطانەو خوتخوتەيەكيان پى گەشت يادى خوا دەكەنەو و يەكسەر بەرچاويان پۇشن دەبى و پىلان و فىلى شەيطان دەبين. پىغەمبەرى خواش ﷺ لەو بارەو فەرموويەتى: (إِنَّ الشَّيْطَانَ وَاضِعُ خَطْمِهِ عَلَى قَلْبِ ابْنِ آدَمَ فَإِنْ ذَكَرَ اللَّهَ حَسَنًا، وَإِنْ نَسِيَ رُتِقَ قَلْبُهُ فَذَلِكَ الْوَسْوَاسُ الْخَنَّاسُ) رواه الحافظ ابو علي الموصلي، واتە بىگومان شەيطان لووتى خستوتە سەر دلى ئادەمىزاد، جا ئەگەر يادى خواى کرد خوى پەنھان دەكات وە ئەگەر - خواى - لە بىر چوۋ قەپ بە دلى دا دەكات . ئەوھى خوتخوتەكەرى خو پەنھان كەر. مەرۋەما فەرموويەتى، ((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ) متفق عليه. واتە بىگومان شەيطان بەنيو رەگ و خوئنى ئادەمىزاددا دەرۋات.^(۱)

بەلى ئەگەر فىل و پىلانەكانى شەيطان لە خوتخوتەو دنەدان دا بەرەو خراپە، كورت دەبنەو، شىوازو چۆنەتى بەرھەلىستى كردن و بەرەنگار بوونەو وەيشى لە پارىزگارى و بىدارى و ھەميشە خوا لە يادبوون دا كورت دەبىتەو و مەحالە شەيطان زەفەر بەدلىك ببات كەبە چراى ئيمان و خوا پەرستى پۇشن و بە يادى خوا ئاوەدان!

(۴) شەيطانى دۇراو و نەفرىن ئى كراو: وەك لە خالى دووھى بېگەى (۱) دا باسمان كرد _ لە چوار لاو پەلامارى ئىنسان دەدات كە پىشەو و دواو و پاست و چەپن، كەواتە ئىنسان دوولاي سەرى و خوارى و بە دەستەو ماون و لىي نەگىراون، كەواتە ئەگەر ئىبلىسى نەگرىس و پىس سەنگەرەكانى ھىرش و پەلامارى خوى لەو چوار لايەدا ئى دەدات، ئىنسانىش بۇ بەرگرى و دژە ھىرش لاي سەرى و خوارى بە دەستەو ھەن، ھەر بۆيەش دەبينىن پارانەو كرنوش (الدعاء و السجدة)

^(۱) بېروانە: (تفسير القاسمي المسمى: محاسن التأويل) محمد جمال الدين القاسمي (ج ۱۷ ص

۳۰۷ - ۳۱۲ باسكى دەر بارەى (وہ سوہ سہ) و چۆنەتى چارەسەرى كردوہ .

له دینداری و خواپهرستی دا پله و پایه یه کی هیڼده گرنګ و تایبه تی یان هه یه که له چندان دهقی قورځان و سوننه ت دا باس کړاون، چونکه له پاستی دا پارانه وه و داوا کردن له خوا _ جَلَّ و عَلَّ _ به رزی و مه زنی و به خشنده یی خوا ده گه یه نی، وه کړنوش بو خوا بردن و سهر خستنه سهر خاکیش بو خوا به ندایه تی و مل که چی و فهرمان به ری ئینسان ده گه یه نی، جا بیگومان باشتیرین و کاریگه رترین چهک بو بهر ه لستی شه یطان و بهر په رچ دانه وه ی فیل و پیلانه کانی نه وه یه که ئینسان هه میشه ناگای له پهروه ردگار یتي و په رستراو یتي خوا و به ندایه تی و گچکه یی و مل که چی خو ی بیټ، ئیستاش با چهند ده قیك به نمونه بینینه وه له سهر گرنګی و پله و پایه ی پارانه وه و کړنوش:

یهک/ دهر باره ی پارانه وه: (واذا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ) البقرة ۱۸۶. واته: وه هر کاتیک به نده کانم دهر باره ی من _ نه ی موجه ممه د _ پرسیاریان لی کردی نه وه _ با بزائن _ که من نزیکم، وه لامی داوای داوا کهر دده مه وه هر کاتیک لیم بیار یته وه، دها نه وانیش به نده نگمه وه بین و با ئیمانم پی بینن بو نه وه ی سهر پاست بن و پی پاست بگرن.

دوو/ پیغه مبه ری خواش ﷺ فرموو یه تی: (الدعاء هو العبادة) رواه اصحاب السنن. که لیږه دا مه به ست نه وه یه به شیکی گرنګ و مه زنی خوا په رستی پارانه وه یه. هه روه ها فرموو یه تی: (الدعاء مخ العبادة) رواه الترمذي. واته: پارانه وه کړوکی خوا په رستی یه.

دهر باره ی کړنوش بردن:

یهک: (كَلَّا لَا تَطَّعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ) العلق ۱۹. واته: نه خیر _ نه ی موجه ممه د به قسه ی نه و کافره مه که، وه کړنوش به ره و له خوا نزیک به وه.

به لی که سیك بیه وی بهر ه لستی شه یطان و طاغووته کان بکات و نه که و یته ژیر پکیفیان وه پیویسته په یوه ندی به ندایه تی خو ی له گهل خوا دا پته و بکات و لی نزیک بکه و یته وه. که بیگومان چاکترین هوکاري نه وه ش سوجه بو خوا بردن و سهر خستنه سهر خاکه بو ی.

دوو: پیغه مبه ری پیشه و اشمان له و باره وه فرموو یه تی: (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدَّعَاءَ) رواه مسلم و ابو داود والنسائي.

واته: به نده له کاتی سوجه بردن دا له هه موو حالان له پهروه ردگاری نزیک تره. جائیوه له کاتی سوجه بردن دا زور بیار یته وه.

بەئى مىسولمانى سەنگىن و شىرىن!

بەھۆى خوا پەرستى و بەندايەتى يەو بە شەيطان دەۋىرىن و شەيطان خۆى دانى پىدا
 ھىناۋەكە دەستەلاتى بەندە ھەلبىزاردەكانى خۋاى نىيە ، دەجا بىگومان ئەۋەندەى
 پارانەۋە و سۈجەدە بىردن بەندايەتى و پەرستىن و مل كەچى و فەرمانبەرى ئىنسانىيان
 تىدا دەردەكەۋى لە ھىچ شتىكى دىكەدا ئەو بەندايەتى و مل كەچى يە نابىنرى.

(۵) شەيطانى بەد ئامانجى لە پى خواردننى ئادەم و ھەۋۋا سەلامى خۋايان ئى بى لە
 درەختە قەدەغە كراۋەكەى نىۋ بەھەشت وەك خۋاى پەنھان بىن فەرموۋىيەتى (لَيْلِيْ هُمَا
 مَا وَرَيَ عَنْهُمَا مِنْ سَكْوَاهِمَا ...) ئەۋە بوۋە كە لە ئەنجامى قەدەغە شكاندننى خۋاى
 پەرۋەردگار يان دا بەرگ و پۆشاكى رىزو حورمەت يان ئى دابىرنى و عەيب و عەرپەت يان
 دەرىكەۋى و ئاشكرا بى، جا مادام ئىبلىس و دارو دەستەكەى داکۆكى لەسەر پروت
 كوردنەۋەى ئىنسان و ئى دا پىننى بەرگ و پۆشاكى بكن بۇ ئەۋەى شەرم و شكۆى لەلا
 نەمىنى و عەرپەتى دەرىكەۋى، ئەۋە لەلەيەك و لەلەيەكى دىكەشەۋە شەيطان تەنبا
 كاتىك زەفەر بە ئىنسان دەبات كە بەرگ و پۆشاكى ئى دابىرنى و ھەيا و حورمەتى
 بشكىنى و قەدەغە و سنوۋرەكانى خۋاى پى پىشئل بكات و بىيەزىنى، كە پىشتر لە
 دەروۋنەۋە دەرفەتى ئى ھىنابى و بەرگ و پۆشاكى پارىزكارى (لباس التقوى) ئى دراند
 بى ! كەۋابى بۇ راۋەستىن و نەچەمان لەبەرانبەر شەيطان دا بەلكو بەزاندنى و
 رەتاندنى دەبى ئىنسانىش داکۆكى لەسەر خۇ داپوشىن و خۇ پۆشتەۋ پەرداخ كىردن
 بكات، جەستەى بەرگ و پۆشاكى پۈللەتى شەرىيەت يانەۋ پۈۋحىشى بە پۆشاك و زى و
 قەلغانى پارىزكارى. وەك خۋاى زانا و دەستەلاتدار دەربارەى ھەردوۋك جۈرەكانى
 پۆشاك فەرموۋىيەتى: (يا بَنِي آدَمَ قَدْ أُنْزِلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا ، وَ لِبَاسُ
 الْتَقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذَكَّرُونَ) الاعراف ۲۶-، واتە: ئەى ۋەچەى ئادەم
 ئەۋە پۆشاكامان بۇ پەخساندوۋن كە عەرپەتەكانتەن دادەپۆشى، ھەرۋەھا چەند شتىك
 بۇ جوانى و پازاندنەۋە، ۋەپۆشاكى پارىزكارى ئەۋە چاكتەرە بۇ پاراستن و داپوشىنى
 عەيب و عارتان ئەۋ بەرگ و پۆشاك دابىن كىردنەش لەنیشانەكانى خۋايە بۇ ئەۋەى پەند
 ۋەرىگىن .

ئىنجا ئەگەر لەم پۇژگارەدا سەرنجىكى ورد لەۋ كارخانەۋ دام و دەزگايانە بدەين كە
 لەپشت مۇدىلاتى جۇراۋ جۇرى جل و بەرگەۋەن بەتايىبەتى بەرگ و پۆشاك و كەل و پەلى

ئافره تانه كه هه موو هه ول و كوششيان نه وه به هه رچى زياتر مى بينايه تى ئافره ت و
 جوانى جهسته يى دهر بخه ن بؤ وروژاندى غه ريزه ي جينسى پياوان، بؤمان
 دهر ده كه وي كه حه ياو حورمه ت و پاريزكارى دهر وونى (لباس التقوى) وه
 شه رم وشكووبه رگ و پو شاكى پواله تى، چه ند په ر ژينى كى باش و زرى و قه لغانيكى
 مه حكه من له به رانبه ر هه ول و ته قه للا و كردو كوشى شهيطن و پيپرو تا قمه كه ي دا!
 (٦) له خالى چواره مى برگه ي (أ) دا گوتمان: شهيطن به جوولاندى دوو هه ست و
 غه ريزه ي هه ر مانه وه (الخلود) و مولكى له بن نه هاتوو (الملك الباقي) دنى ئاده م و
 حه وواى هاوسه رى دا، جا دياره ئيمه ش هه ر وه چه ي ئه و باب و دايكه ين و پوومان
 له وان وهر نه گيپراوه و ئه و هه ست و نه ست و غه ريزانه ي له وان دا هه بوون له ئيمه شدا
 هه ر هه ن بى كه م و زيار، كه واته ئه گه ر ئيمه ش وريا نه بين و له به رامبه ر ئه و هه ست و
 غه ريزه يه ماندا بيدار نه بين، ئه وه بى گومان شهيطنى تووپردراو و دوپراو له و دوو
 كه لين و دهر وازه يه وه لي مان ديته ژوور به ژيانى زووتپيه رى دنيا و پابواردنى كه م و
 كورتى فريومان ده دات و بى ئاگامان ده كات. هه ر بويه ش خواى خاوه ن لوتف و به زه يى
 له چه ندان ثايه ت دا له و باره وه ئاگادارى كردووينه وه. وه ك فهرموويه تى: (يا أَيُّهَا النَّاسُ
 إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ) فاطمه - واته: ئه ي
 خه لكينه: بى گومان به لينى خوا پاسته و پوژى سزاو پاداشت دى - جا وريا بن
 ژيانى دنيا فريوتان نه دات و شهيطنى فريودهر نه تان خه له تينى! ئينجا گومانيشى تيدا
 نيه كه چاكترين دهر مان و چاره سه رى هه ست و غه ريزه ي هه ر مانه وه (الخلود) يادى
 مه رگ و گوپو ژيانى به رزه خ و قيامه ت كردنه و، به ئوميد بوون و دلخوش كردن و دل
 په يوه ست كردنه به ژيانى دوا پوژه وه، كه له پاستيدا هه ر ئه وي ژيانى پاسته قينه يه و
 هه ر به هه شتيش جيگاي تيدا تير بوونى هه ست و نه ست و غه ريزه ي هه ر مانه وه يه،
 وه ك خواى كار به جى فهرموويه تى: (وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا هُفْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
 لَهيَ الْحَيَوانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) النكبوت - ٦٤ واته: وه ئه م ژيانه دنيايى يه - له لايه نه
 ماديه كه يه وه - ته نيا خو خافلاندى و يارى و گالته يه، وه بيگومان ژيانى دواپوژ ژيان و
 گوژه رانى پاسته قينه يه ئه گه ر زانيبايان. وه باشترين چاره سه رى دهر دى ته ماع و
 گوريس له بن بارى دنيا پاخستن و زيار له ئه ندازه ي پيوست گرنگى و بايه خ دان به

مولك و سامان و شت هه بوون بریتیه له دنیا به کهم گرتن (الزهد فی الدنيا)^(۱) دیاره هه کاتیکیش ئینسان له بهر تیشکی ئایه ته کانی قورشان و فره مایشته کانی پیغه مبهری خودا ﷻ ته ماشای ژیان و گوزهران و رابواردنی دنیای کردو له گهل ژیان به هه شت دا به راوردی پی کرد، نه گهر له گهل خویدا راست بکات و فیل له خویدا نه کات و به راستیش برپای به ئایه ته کانی خوا و فره موده کانی پیغه مبهری خوا ﷻ هه بی، نه وه بی سی و دوو هه کام له دنیا و دوا پوژ وه خویمان ته ماشا ده کات و سه ره نجام دنیا به کهم ده گری و دوا پوژی به سه ردا هه لده برتری.

به لئ خوینه ری خو شه ویست!

یادی مردن و ژیان به رزه خو قیامهت و دلخوشکردن به ژیان به پراوه ی به هه شت و، دنیا به کهم گرتن و دوا پوژ هه لبراردن، که پیچه وانیه (طول الأمل) و (حرص و طمع) و چاکترین ده رمان و چاره سه رن بو نه و دوو هه ست و غه ریزه یه که شه یطانی زور زان و فیل باز ده یانکاته بیانوو و پاساوی هه لئه تاندن و فریو دانی ئینسان.

(۷) دوا ی نه وه ی شه یقان توانی ئاده م و حه ووا علیهما السلام به دروو ده له سه و فرو فیل فریو بدات و گرفتاری سه ریچی فره مان ی خویان بکات، ئاده م و حه ووا به پیچه وانیه عاده تی ئیبله سه وه له جیاتی نه وه ی دان به هه له و سه ریچی یه که یان دا نه هیزن و پاساوی بو به یزنه وه و لئ په شیمان نه به وه و دوا ی ئی بووردن نه که ن و خه تای خوا سبحانه و تعالی بگرن و بی هیوا بن، که نه مانه هه شه شیان خه سه له تی شه یطان بوون له کاتی تاوان و لادانه که ی دا، به لئ له جیاتی نه وه:

یه که: دانیان به هه له که یان دا هیئا: (قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا) الاعراف-۲۳.

دوو: پاسا و (مبّر) یان بو نه هیئا یه وه، وه شه یطان که گووتی: (أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ) الاعراف-۱۲، یان: (أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا!!) الاسراء-۶۱.

واته: ئایا کړنووش بو که سینک به رم که له قورپ دروستت کردوه!!

^(۱) (الزهد) که من به (دنیا به کهم گرتن) مه عنام کردوه که پیم وایه مانای واقعی و پر به پیستیته ی نه که (دنیا نه ویستی) که له پووی شه رعیش و زمانه وانیشه وه هه له یه: هه ندیک له زانیان ناویان پیناسه کردوه که من به چاکترین پیناسه ی ده زانم: (لَيْسَ الزَّهْدُ أَنْ لَا تَمْلِكَ شَيْئًا، بَلْ هُوَ أَنْ لَا يَمْلِكَكَ شَيْءٌ) واته: زوهد نه وه نه که هه شتیک نه بی به لکو نه وه یه که هه شتیک تو ی نه بی، واته تو نه بی به مولکی هه شتیک و کویله ی، نه که هه شتیک نه بیته مولکی تو! که وایی زوهد له گهل ده وه له مه ندی و ده سه له تداریتی دا دژ نه!!

سمن: له ههله که یان په شیمان بوونه وه: (و إن لم تغفر لنا و ترحمنا لنكونن من الخاسرين) الاعراف- ۲۳، دیاره هه موو که سیکیش له زیانباری و زهره کردن په شیمانه.

پوار: داوای ئی بووردن و به زهیی یان له خوا کرد: (و إن لم تغفر لنا و ترحمنا) یان: (فلقی آدم من ربه کلمات فتاب علیه انه هو التواب الرحیم) البقرة- ۳۷، واته: ئنجا ئادهم چهند وشهیه کی له په رو درگاری یه وه و هرگرت واته چهند وشهیه که پنیان له خوا پارایه وه بو داوای ئی بووردن کردن وه خواش لئی خوش بوو بیگومان هه ره ئه و تاوان پووش و به به زهیی یه.

پیچ: خه تاو هه له که یان پال دایه لای خو یان (ظلمنا انفسنا) نه که وه که شهیطانی پیس و بی ئه دهب که ویستی تاوان و خراپه که ی به وه پینه بکات که خوا پیی کرد وه سبجانه و تعالی عما یقول الظالمون علوا کبراً که گوتی: (فبما اغویتني) الاعراف- ۱۶ واته: له بهر نه وه ی ریت ئی هه له کردم!! که بیگومان ئه مه بی ئه دهبیه کی که ورهیه له گه ل خوادا، چونکه به ئی هه موو شتیک به ویستی موته قی خواجه، به لام ئینسان و جندیش ویست و ئیرادهیه کی جوزئی یان ههیه که بایی ئه وه دهکات چاکه یان خراپه ی پی ئه نجام بدهن و سه ره نجامیش پاداشت یان سزای له سه ره و هر بگر نه وه. ئنجا شایانی باسه که هه ندیک له وانه ی له مه سه له ی قه زاو قه دردا به لای (جهنم) دا ده شکینه وه گوتوو یانه: ئه م قسه یه ی شهیطان راسته و خوا شهیطانی له پی لا دا وه!! به لام بی گومان کردنی ئه م قسه یه ناوا به موته قی هه له یه چونکه شهیطان ئه و قسه یه ی دهکاته بیانوی هه له و لادان و سه ریچی یه که ی و بی گومان بیانوو گرتنیش به ئیراده ی موته قی خوا و قه زاو قه دره ی خوا له بواری گوناح و سه ریچی و لادان دا هه له یه و عاده تی شهیطان و هاو به ش دانه ران (مشرکین) یشه و خوا له سه ره ئه و جوړه بیر و پا و هه لو یسته ش به توندی به ریچه ی موشریکه کانی داو ته وه، دیاره ئه گه ر قسه که یان راست بوا یه له جیاتی به ریچه دانه وه و به درو خستنه وه پشتگیری ده کردن وه خوا ی داد گه ر ده فره موئ: (و قال الذین اشركوا: لو شاء الله ما عبدنا من دونه من شيء نحن و لا آباؤنا و لا حرمنا من دونه من شيء کذلك فعل الذین من قبلهم، فهل علی الرسل الا البلاغ المبین) النحل- ۳۵، واته: ئه وانه ی هاو به شیان - بو خوا - دانا وه گوتیان: ئه گه ر خوا ویستبای جگه له و هیچ شتیکمان نه ده په رست نه ئیمه و نه باب و با پیرانمان، وه به بی ئیزنی ئه و هیچ شتیکمان چه رام نه ده کرد: - خوا ده فره موئ - ئه وانه ی به ره له وانیش هه روایان کرد، ئایا پیغه مبه ران - علیهم الصلاة و السلام - بیجگه

له ږاگه ياندنی ناشکرا چی دیکه یان له سهره !! وه له سووره تی (الأنعام) یشدا هر
 له و باره وه فهرموویه تی : (سَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا
 مِنْ شَيْءٍ ، كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا ، قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ،
 إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ، قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ
 لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ) الانعام ۱۴۸-۱۴۹ ، واته : نه وانه ی هاو به شیان بو خوا داناوه ده لین :
 نه گهر خوا ویستبای نه نیمه و نه باو و باپیرانمان هاو به شمان - بو خوا - دانه دهنه ،
 وه هیچ شتی کمان حه رام نه ده کړدا هه رئاوا نه وانه ش که له پیښ نه وان بوون ثاینی
 خویان به درو زانی هه تا - نازاری - تو له ی نیمه یان چی ژت : بلی : ثایا - له و باره وه -
 هیچ زانیاریتان هه یه بو مان دهر بخه ن! بیگومان نیوه به س شوین گومان ده که ون وه
 نیوه به س درو ده که ن . بلی خوا به لگه ی ته وای - له سهرتان - هه یه نه گهر ویستبای
 هه مو تانی ده خسته سهر پی ی راست .

وهک ده بینین خوی کار به چی و داد گهر نه و جوړه قسانه ی شه یطان و شوین
 که و تو وه کانی له هاو به ش دانه و بی دینه کان به (به درو زانین) و (شایسته ی تو له) و
 (قسه ی بی به لگه و ناعیلمی) و (شوین که و تنی گومان) و (درو کړدن) له قه له م
 ده دات !!

ننه ش: وه له کوتایی دا ئاده م و حه وای باب و دایکمان صه لات و سه لامی خویان لی
 بی به شهرمه زاری و گریه و زاری به لام به دلی پر هیوا و نومیده وه به په حمه ت و
 لی بوردن و به خشش و که پرمی خوی به خشه ر و داد گهر وه ده ستیان کړدوه به
 پارانه وه و تکا و په جا که لییان بیوړی و لییان خوش بی و به زمی پییان دا بیته وه
 : (قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ) ، جا دیاره
 هه رکاتی کیش به نده ژیوان بو وه و گه پرایه وه لای خوا نه وه هه رچه نده خه تاو گوناخی
 گهره ی کړدی له چاو په حمه ت و لی بوردن بی سنوړی خوا هیچ نیه و به ناوی
 په حمه ت و به خششی خوی چک و چه پری نه و گوناخ و خراپه یه ی لی ده شوات و لای
 ده بات ، وهک فهرموویه تی : (... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ) البقرة - ۲۲۲ -
 واته : به راستی خوا تو به که رانی خوش دهوی ، وه خو پاک که ره وانی خوش دهوی ،
 وهک ده بینین (المتطهرین) ی له دوا ی (التوابین) وه به س کړدوه تا کو بزانی که
 به هو ی تو به و په شیمانی و گه پانه وه لای خوا وه له چک و ژهنگی گوناخ و تاوان پاک
 ده بینه وه و خاوین ده بینه وه .

وہ لہ کوتابی ئەم باسەدا دەلیم:

ئەگەر دەتەوئ پینگا و چۆنیەتی و شیوازی بەرھەلستی کردنی شەیطان و بەرھەنگار بوونەوہی فیل و پیلانەکانی لہ یەک وشەدا بزانی ئەوہ بریتیە لہ شوین کەوتنی ھیدایەتی خواو پەپرەوی کردن و پیادەکردنی حوکم و بەرنامەکە ی لہ ژیان و گوزەرانی دا ، وەک خوای دادگەر و میھرەبان فەرموویەتی : (... فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى) طە - ۱۲۳ - ، واتە : جا ھەر کەسێک شوین پێروونی من بکەوئ ئەوہ نەسەرگەردان دەبئ نە ژینتال ، دیارە پێروونی خواش ئەو ئایین و بەرنامە یە یەتی کە بە پیغەمبەرائی دا صلی اللہ علیہم وسلم ناردوویەتی کە دیارە بو ئیمە ی ئۆمەتی موحەممەد ﷺ بریتیە لہ قورئان و سوننەت . شایانی باسە کە لہ سوورەتی (البقرة) شدا لہ کوتابی بەسەرھاتی ئادەم سەلامی خوای ئابی و شەیطان لہ عەنەتی خوای ئابی دا ھەمان مەبەست بە تەعبیریکی تۆزیک جیاواز ھاتووە : (... فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) الفرة - ۳۸ - واتە جا ھەر کەسێک شوین پێروونی من بکەوئ ئەوہ نە ترسیان لہ سەر دەبئ - لہ داھاتوودا - و نە غەم و پەژاریان دەبئ - دەربارە ی پابردوو - .

ئیدی خوا بە لوتف و کەرەمی خوێ لہ وانەمان بگێڕئ کە بە ھوێ بەندایەتی بو خوا کردن و خوا پەرستی یەکی پاستەقینەوہ شایستە ی ئەو ھیان دەبئ کە ھیندە لہ خوا نزیک و بو خوا سولحاو بن کە شەیطان نەک ھەر پێیان نەویرئ بە لکو زات نەکات ھەر توخنیشیان بکەوئ.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

شوینه وار و بهرهمه گرنه کانی خوا په رستی

پاش نهوی له باسی یه کم و دووم دا زانیمان خوا په رستی (عبادة) یانی چی و گرنه گی و پله و پایمی له نیسلام دا چونه و چنده ، خوا پشتیوان بی لهم باسه ش دا له چنده خالیک دا بهرهم و شوینه وار گرنه کانی له ژیانی تالک و کومل دا ده خینه ده:

* خالی یه کمه : خوا په رستی خوراک و بزوی دل و گیانه.

بیگومان ټینسان نه گهر ته نیا لهم جهسته بهرهمه ست و پواله تی یه پیکه تبا یه ، نه وه بو تیرکردن و بهرپوه چوونی خواردن و خواردنه وه بهس بوو ، به لام یه کی له شته ناشکراو به لکه نه ویسته کانی نیسلام - هه روه ها ئایینه ئاسمانی یه کانی دیکه و زوربه ی هه رزه وری خه لکی سهرزه وی به هه موو ریچکه و بیردوزه کانیانه وه - نه وه یه که ټینسان له جهسته یه کی ماددی و پوویکی مه عنه وی و نابهرهمه ست (غیر محسوس) پیکه اتوه ، جا هه رچی جهسته (بدن) یه نه وه هه ر له توخم و په گزه کانی (خاک) پیکه اتوه ، که زانا و پسپوړانی توپکاری (التشریح) و کار نه ندان زانی (فسیولوژیا) زور ورده کارانه توانیویانه سهر له بهری جهسته له قایگا (مختبر) کانیاندا شی بکه نه وه و هه موو پیکه ټینه ره کانی به بی هه لاواردن بگپرنه وه بو توخم و په گزه کانی خاکی زه وی ، که واته شتیکی ئاسایی و سروشتی یه که نه و خوراک و بزپوه ی که جهسته ش پی دی ده ژی و پی دی به ریوه ده چی ! هه ر بکه ریته وه بو زه وی و له ویوه په یدا بیت ، وه خوی زانا و شاره زاهه رموویه تی : (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَ فِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَ مِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰی) طه - هه . که بیگومان لیړه دا مه به ست جهسته ی ټینسانه که له خاک دروست بووه و دوا ی مردنیش ده بیته وه به خاک و پژی قیامه تیش هه ر له و خاک و زه وی یه وه دروست ده کریته وه و سهرهمه لده داته وه به جوړیک که هه ر خوی په روه ردگار پی دی زانایه . به لام گیان (روح) که هیچ په یوه ندی یه کی به خاک و زه وی یه وه نیه و دیارده یه کی ناماددی (ظاهرة غیر مادیة) یه و په یوه ندی یه کی تاییه تی تر له مادده ی به خواوه هیه ^(۱) و بیجکه له خواش هیچ کهس

^(۱) دیاره دروست کراوه کان (مخلوقات) له وده که دروست کراوی خوان و بهس خوا دروست کهر وده بیته ریانه یه کسان و وه یه کن ، به لام له پووی جهوه ر و ماهیه ت و چونیته تی دروست بوونه وه ، پووح جیایه .

په‌ی به ماهیه‌ت و چۆنیه‌تی (الماهیه و کیفیه) ی نه‌بردوه و نابات و هیچ که‌س سه‌ره‌ده‌ری ته‌واوی لی ناکات وه‌ک خ‌وا‌ی زاناو په‌نهان بین فهرموویه‌تی (و یسألونک عن الرّوحِ قُلِ الرّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) الاسراء- ۸۵- واته ، وه‌ ده‌رباره‌ی گیان - نه‌ی موچه‌مه‌د - پرس‌یارت لی ده‌که‌ن ، بلی : گیان له‌ کاری - تاییه‌تی - په‌روه‌ردگارمه‌ ، وه‌ که‌می‌کیش نه‌بی زانیاری‌تان پی‌نه‌دراوه‌ - به‌ گشتی و ده‌رباره‌ی گیانی‌ش به‌ تاییه‌ت - .

جا دیاره‌ به‌و زانیاری‌یه‌ که‌مه‌ش ماهیه‌تی گیان ده‌رک ناکری و په‌ی پی‌ نابردری ، وه‌ له‌و باره‌وه‌ که‌ هم‌ ئاده‌م و هم‌ وه‌چه‌که‌یشی جه‌سته‌که‌یان له‌ خاک و ئاوی زه‌وی دروست بووه‌ و گیانه‌که‌شیان دروست کراویکی تاییه‌تی و نا به‌ره‌ستی خ‌وا‌یی یه‌ ، خ‌وا‌ی به‌دیهنه‌رو په‌روه‌ردگار تبارک و تعالی‌ فهرموویه‌تی : (اذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ، فَاِذَا سَوَّیْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَیْسَ سٰجِدِیْنَ) ص- ۷۱- ۷۲- .
واته : - یادی نه‌و کاته‌ بکه‌وه‌ - که‌ په‌روه‌ردگارت به‌ فریشته‌کانی فهرموو : من‌ ئینسانیک‌ له‌ قورپی دروست ده‌که‌م ، جا کاتی‌ک جه‌سته‌که‌یم پیک‌خست ، وه‌ له‌ گیانی خ‌وم‌ فووم‌ به‌به‌ردا کرد کړنووشی - سلّو و پیزی - بو‌ببه‌ن . نه‌وه‌ ده‌رباره‌ی ئاده‌م سه‌لامی خ‌وا‌ی لی بی ، ده‌رباره‌ی وه‌چه‌که‌یشی فهرموویه‌تی : (الَّذِیْ اَحْسَنَ کُلَّ شَیْءٍ خَلَقَهُ وَ بَدَأَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِیْنٍ ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلٰلَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَّهِیْنٍ ، ثُمَّ سَوَّاهُ وَ نَفَخَ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ وَ جَعَلَ لَکُمُ السَّمْعَ وَ الْاَبْصَارَ وَ الْاَفْئِدَةَ قَلِیْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ) السجدة- ۷ ، ۸ ، ۹ - ،
واته : - خوا- نه‌و زاته‌یه‌ که‌ هه‌موو شتیکی زور به‌ چاکی - و ورده‌کاری یانه‌ - دروست کرده‌ ، وه‌ دروست کردنی ئینسان -ی‌یه‌که‌م- ی له‌ قورپه‌وه‌ ده‌ست پی‌ کرد ، پاشان وه‌ چه‌که‌یشی له‌ پوخته‌ ئاویکی قیزه‌ون - که‌ توو (منی) ی پی‌اووژنه‌ - دروست کرد . ئینجا - له‌ نیو‌ مندا‌ل‌ان‌ دا - جه‌سته‌که‌ی پیک‌خست - و نه‌ندامه‌کانی بو‌ خولقاندن - وه‌ له‌ گیانی خ‌وی قووی به‌به‌ردا‌کرد . وه‌ - نه‌ی وه‌چه‌ی ئاده‌م ! خ‌وا‌ی میهره‌بان - بیستن و بینایی‌یه‌کان و دل‌ه‌کانی بو‌ره‌خساندوون - به‌لام - که‌متر سوپاس‌گوزاری ده‌که‌ن .

كهواته، هم ئادهم و هم پۆلهكانيشى ههركاميان له جهستهيهكى خاكى پيڤ و پيڤ خراو و گيانىكى مهعنهوى به فووى خوا به بهرداكراو دروست بوون ، بهبى جياوازى له نيوان باب و پۆلهكانى دا ، جگه لهوه كه جهستهى ئادهم پاستهوخۆ له خاك و ئاوى تيك ههشيلراو (قور) ي ئيشك و رهق ههلاتوو دروست بووه، بهلام جهستهى پۆلهكانى به شيوهيهكى ديكه كه پهروهرد بوونىكى پلهپلهييه له نيو مندالانى دايكيان دا ، بهلى جا وهك پيشتر گوتمان شتيكى ئاسايى و سروشتىيه كه خوراك و بژيوى جهستهيى مرؤف له خاك و ئاوى زهوى پهيدا بى و بپهخسى ، چونكه ههه له ئهسل دا له خاكهوه هاتوه و سههري ههلاوه و تاروپۆ (پايهله و تيوهدان) به گهرد و گهرديلهكانى وى چنراون ، بهلام (گيان) كه هيچ پهيوهندىيهكى به زهوىيهوه نيه و له چهندان دهقى ئاشكراى قورئان دا به دروستكراوىكى دانسقه و تايبهتى خواو نهينىيهكى نهزانراو پيناسه كراوه ، دياره خوراك بژيوهكيشى دهبى ههه له توخم و رهگهزى خوى بى و له خواوه ديارى كرابى!

بهلى جهستهخوى له خاك و ئاوى زهوى پهيدا بووه و خوراك و بژيوهكيشى ههه رهگهزى خويهتى و له سههراوى پهيدا بوونى خويهويهتى ، گيان (پوح) يش كه دروستكراوىكى تايبهتى خوايه و يهكسهه له خواوه به بهرجهستهى مرؤف دا كراوه (وَ نَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوحِ) دياره دهبى بژيوهكيشى وهك خوى بى و لهو سههراويهوه بيت كه خوى ليهوه هاتوه! جا بيگومان نهو بژيو و خوراكهى گيانيش برىتبه له بهندايتى كردن و پههستنى خاوى خاوهن و پهروهردگارى وهه موو ئينسانيكيش به مههجيڤ خاوهنى فيطههه و سروشتىكى ساغ و سهلامهت بى و به هووى تاوان و خراپه و لادانهوه ميزاجى دل و دهروونى تيك نهچووبى، له ناخ و قوولايى دلوه ههست به تينوئيتى و عهواللى دهكات بۆلاى خوا و ياد كردنى و پههستنى و ، بهبى پههستنى و يادكردنى دل و دهروونى دانامركى و ههست به ئارامى و ئوخهه ئاسوودهيى ناكات ، وهك خاوى بهخشهه و پههستراوى پاستهقينه فهرمويههتى :

(الَّذِينَ آمَنُوا وَ تَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ) الرعد - ۲۸ -

واته : ئهوانهى بهروايان ههناوه دليان به يادى خوا ئارام دهگرى ، بزائن كه تهنيا به يادى خوا دلان ئارام دهگرن.

(راغب الاصفهانی) دهرباژی وشهی (الطمانينة) دا گوتوویه تی :

(الطمانينة و الاطمئنان السكون بعد الازعاج ، (و لتطمئن به قلوبكم) الانفال - ۱۰ -) (و لكن ليطمنن قلبي) البقرة - ۲۶۰ - (يا ايها النفس المطمئنة) الفجر - ۱۳ - ، و هي ان لا تصير اماراة بالسوء ، و قال تعالى : (ألا يذكر الله تطمئن القلوب) الرعد - ۲۸ - تنبيهاً ان بمعرفته تعالى و الاكثار من عبادته يكتسب اطمئنان النفس ^(۱))

واته : (الطمانينة) و (الاطمئنان) یانی : ئارامی و ئوخژن پاش هه لیه و نار هه تی ، - وهك خوای بهرز و مهزن فهرموویه تی : (وه بو ئه وهی دلتان ئارام بگری) - وه - (به لكو بو ئه وهی دلم ئارام بگری و دلتیا بم) - وه - (ئه ی نه فسی ئارام گرتوو) ئه میش - واته ئارام گرتنی نه فس - ئه وهیه كه نه فس نه بیته فهرمان كه به خراپه کاری ، وه خوای بهرز فهرموویه تی : (بزائن كه بهس به یادی خوا دلان ئارام ده گرن) - ئه مهش - ئاگادر كردنه وهیه بو ئه وه كه به ناسینی خوای بهرز و په رستنی ی ئارام گرتنی نه فس وه ده ست دی .

به لئ دِل و دهروونی ئینسان بیجگه له یادی خوا به هیچ شتیکی دیکه تینوایه تی ناشکی و ئارام و ئاسووده نابی ، وه ئینسان جگه له خوا په رستی و به ندایه تی کردن بو خوا هیچ شتیکی دیکه ته سه لای نادات و ئوخژنی بو ناهینی ، هوی ئه مهش ئه وهیه كه ئینسان وا دروست كراوه له ناخی فیطره ت و كه سایه تی یه وه خواو خاوه نی خوی ده ناسی و پی ی ئاشنایه ، جا له كاتیك دا هه ست بكات كه به هوی به ندایه تی و فهرمان به ری و په رستنی یه وه خوا له گه لی دۆسته و ئی پازی یه و په یوه ندیه کی راست و دروستی له گه ل ئه و تاچه پهروه ردگار و په رستراوه ی خوی دا ههیه ، ئه وه له بیزاری و پاپایی و هه لیه هه لپ قوتاری ده بی و ، ده بیته خاوه نی دلیکی ئارام و دهرونیکی ئاسووده و كه سایه تی یه کی سه قامگیر و دامه زراوو نه له خشاو ، وهك خوای په نهان بین فهرموویه تی : (یا ایها النفس المطمئنة أرجعي الى ربك راضية مرضية ، فادخلي في عبادي و ادخلي جناتي) الفجر - ۲۷ تا ۳۰ - . واته : ئه ی نه فسی ئارام گرتوو : بگه رپوه لای پهروه ردگارت تۆش له و پازی و ئه ویش له تۆ پازی یه ، وه بچۆ نیو بهنده

^(۱) (معجم مفردات الفاظ القرآن) ص ۳۱۷ .

- چا که کار و وفاداره - کانم ، وه بچو نیو به هشته که مه وه . ههروه ها فهرموویه تی :
(أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ، الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ، لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ...) بونس - ۶۲-۶۳-۶۴-

واته : ناگادار بن ! بیگومان دۆسته کانی خوا نه ترسیان له سهره - بو داهاتوو- وه نه خه مبار ده بن - بو پابردوو- . - دۆستانی خواش - نه وانه که ئیمانیان هیناوه و پارێزکاریشیان ده کرد . نهو- بهنده په سه ن و وفادار - انه له ژيانی دنیا و له دوا پوژدا موژده یان پی دهری - به وه که له سهر پی پاست و دروستن و خوا لیان پازی یه - .

پیغه مبه ری خواش ﷺ دهر باره ی نوێژ که به رزترین و مه زترین جوړ و شیوه کانی به ندایه تی و خوا په رسته یی و نه و په ری مل که چی و زه لیلی بو خوا تیدایه فهرموویه تی : (... وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ) رواه أحمد و النسائي الحاكم و البيهقي .

واته : ... وه پوژنایی چاو و فینکی مه ناوم له نوێژی دایه !

ههروه ها کاتی که وه ختی بانگ و نوێژ ده هات فهرمانی به (بلال) ی حه به شه یی خوالی پازی بی ده کرد و ده یفه رموو : (أَرِحْنَا بِهَا يَا بِلَالُ) رواه ابو داود .

واته : نه ی بیلال - بانگه که ت بلی و - به هو ی نوێژ وه ئاسووده مان بکه و بمانحه سینه وه ! ئنجا ئاشکرایه که له نیوان (به نوێژ ئاسووده بوون و حه سانه وه) که عاده تی پیغه مبه ری خواو مسوألانه کامله شوین که وتوووه کانیه تی و ، (له نوێژ قوتار بوون و حه سانه وه) ش که عاده تی موسلمانانی کرچ و کاله ، جیاوازی هینده ی ئاسمان و رېسمان هیه ! ئیستاش با سهرنجی قسه و بیرو پای هه ندیک له زانایانی هو شیار و دل بیدارمان بده یان داخوا له و باره وه چی ده لێن :

(ابن تمیمه) خوالی خوش بی له و باره وه گوته ویه تی : (دل) (القلب) له دوولاه پیویستی به خوایه ، له لایه نی به ندایه تی و په رسته نه وه ، وه له لایه نی یارمه تی ئی وه رگرتن و پشت پی به ستنه وه ، چونکه (دل) به س به په رستن و خوشویستن و پوو کردنه په روه ردگاری چاک و سهر فراز و شاد و به خته وه ره ده بی و هه ست به تام و چیژ و خوشی ده کات و ئوخزنی بو دی و داده مرکی ، وه به پچه وانه وه نه گهر هه رچی شتی هیه وه دهستی بی نی ، به بی خودا ناگاته پله ی ئارامی و ئوخزن بوون ، چونکه ناتاج بوونی ئینسان به خوا ، شتیکی بنه په تی و سروشتی یه له سۆنگه ی نه وه وه که ته نیا خوا په رستراو و خوشه ویست و مه به ستیه تی ... ئنجا نه وه ش بو مرو ف مه یسه ر نابی

مەگەر خوا يارمەتى بىدات ، جا بۆيە ئىنسان ھەمىشە پىۋىستى بەۋ پاستى يە كە لە
(اياك نعبد و اياك نستعين) دا شىرراۋەتەۋە ^(۱)

(ابن قيم الجوزية) ش خوالى خۇش بى لەۋ بارەۋە گوتوۋىيەتى :

(بىگومان ھىچ شتىك لەلاى دلان (قلوب) لە بەدەيھنەر و پەرۋەردگار يان خۇشەۋىست
تر نىيە ، چونكە ھەر ئەۋ خوا و پەرستراۋىيە ، ۋە دۇست و پىشتىۋانىيە ، ۋە
پەرۋەردگار و مشورگىريە ، ۋە پۇزى دەرو مرنەرۋ ژيئەريە ، بۆيە خۇشۋىستنى
ۋى ناز و نىعمەتى ھەناۋان و زىندەگى گيانان و شادى دەروۋنان و بژىۋى دلان و
پوۋناكى بىر و ھۇشان و پۇشنايى چاۋان و ناۋەدانى نىۋەۋى ئىنسانە!

جا لە لاى دلە ساغەكان و پوۋحە پاكەكان و عەقلە تەۋاۋەكان ھىچ شتىك شىرىن تر و
بە تامتر و خۇشتر و دلخۇشكەر تر و چاكتريە لە خۇشۋىستنى و ھۇگرېۋىنى و
شەيدا بوۋىنى ۋە ئەۋ شىرىنايەتىيەى كە ئيماندار لەۋ بارەۋە لە دل و دەروۋنى
خۇى دا ھەستى پى دەكات ، لە سەرۋى ھەموو جۇرە شىرىنايەتىيەكى دىكەۋەيە ،
ئەۋ ناز و نىعمەتەى كە لەۋ پىيەۋە ۋە دەستى دىنى لە ھەموو نىعمەتەى تەۋاۋ ترە ،
ئەۋ خۇشىيەى كە بەۋ ھۇيەۋە پىۋى دەپرئ لە ھەموو خۇشىيەى بەرزترە ، ۋەك
يەكىك لەۋ خاۋەن دلانە دەربارەى حال و بالى خۇى گوتوۋىيەتى : (ھەندىك حالە
بەسەر دل دا دىن لە بارەيانەۋە دەلىم : ئەگەر خەلىكى بەھەشتىش ھەموۋيان لەم جۇرە
حالانەدا بن بىگومان لە ژيانىكى خۇشدان) !! .. ھەرۋەھا يەكى دىكە لەۋ جۇرە
كەسانە گوتوۋىيەتى : (لە خوا بى خەبەرەن بەستەزمان ! لە دنيا دەردەچن بەر لەۋەى
لە خۇشترىن شتى بىتامىنن) پىۋى گوترا : ئەۋشە چى بوو؟! گوتى : خۇشۋىستنى
خواۋ ھۇگرېۋىيەتى ، يەكى دىكەيان گوتوۋىيەتى : (خۇشترىن شتى دنيا ناسىن و
خۇشۋىستنىيەتى ، ۋە خۇشترىن شتى دۋاپۇزىش دىتنىيەتى و بىستنى فەرۋودەيەتى
بەبى پەردە ۋەق)! ۋە يەكى تر لە خواناس و خواپەرستان گوتوۋىيەتى : (لَوْ عَلِمَ
الْمُلُوكُ وَ أَبْنَاءُ الْمُلُوكِ مَا نَحْنُ فِيهِ لَجَالِدُونَا عَلَيْهِ بِالسُّيُوفِ) واتە : ئەگەر پادشا و
پادشازادەكان بەۋ حالەى ئىمەيان زانىيايە كە تىيدايىن بۇ ئەستاندى ئەۋ حالە شەپە
شىرىيان لەگەل دەكرىن . ^(۲)

^(۱) بىروانە كىتەبى (العبودية) ص ۱۰۸-۱۰۹ ، ۋە (العبادۃ فى الاسلام) د . يوسف القرضاۋى ص ۹۸

^(۲) بىروانە : (اغاثة اللهفان) ج ۲ ص ۱۹۷ ، ابن قيم الجوزية ، ۋە (العبادۃ فى الاسلام) ص ۹۸ ، ۹۹ .

* خالی دووهم : خوا په رستی تاقه پټگای نازادی راسته قینه و پچرانندی

کوټ و زنجیری دیلی و کوږلایه تییه

به ئی خوښه ری مسؤلان :

خوا په رستی (عبادۍ) ی پاست و ساغ تاقه پی یه که که ئینسان بتوانی نازادی راسته قینه پی وده دست بهیښی و کوټ و زنجیری هه موو جوړه دیلی و کوږلایه تییه کی پی له ده ست و پی و گهر دنی خو ی بیسیښی و تیری هه طاغوت و سته مکاریکی پی له سهر شانی خو ی لابات و خو ی له خه م و په ژاره ی دنیا و قیامه تان بره خسیښی.

چونکه ئینسان له سونگه ی نه وه که له زاتی خو ی دا هه و جی و په ککه و ته یه و نه گهر به هوی خو ی گوړان و له خو یایی بوونه وه په رده ی په شی به سهر دل و میشان هه لنه کشابی ، زور به پوونی و له قوولایی دل و ناخی دهر وونی یه وه هه ست به و بی هیزی و کلوی و ناتاجی یه ی ده کات و ، ده زانی که هه تمه ن ده بی پشیتیوانیکی هه بی پشیتی بگری و په نایه کی هه بی سهری پی بیښی و له چالی ناتاجی و بی دهره تانی و بی په نایی دهری بیښی و ده ستی بگری و بهرو سیه ری دل نارامی و نوخرن و دلنیا یی بیه یښی.

جا ناشکرایه - بوه موو خاوه ن عه قل و ویزدانیکی ساغ - که جگه له خوی په روه ردار و بی وینه هیچ کهس و هیچ شتی که له وه ناوه شیته وه که مروف بیپه رستی و پشیتی پی بیه ستی ، وه نه گهر گریمان هه ندیک کهس به هه له غهیری خویان کرده په رستراو و پشیت و په نای خو یان ، نه وه له نه نجامی بزکردنی په رستراوی راسته قینه دا ، سهره پای نه وه کی به مه رده ی نه وه کهسه ده چن که تراویله که (سراب) ی به ناو حیساب کرده و دوا یی نه زانی و به هه له داچوونی خو ی بوه دهرکه و توه ! گیروده ی چندان دهر دو نه خوشی سامناکیش دهن که پیستری نیان دل بلاو بوون و که سایه تی له ت بوون (انفصام الشخصیه) ه ، وه خوی زانا و شاره زابه نه یښی یه کان فهرموویه تی :

(ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَ رَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) الزمر - ۲۹ - ، واته خوا وینه ی هیناوه ته وه - بوه جیاوازی نیوان خوا به یه کگرتن و هاو بهش بوه خوا بهیدا کدن - به پساو ټک - ی کوږله - که چهند

شەرىكىڭكى پېڭكەۋە ناكۆك تېيىدا بەشدارىن - و دەبى خىزمەتى ھەمويان بىكات ! ۋە بە پىياۋىڭ - ى كۆيلە - ى دىكە كە بۇ - خىزمەتى - پىياۋىڭ يەكلا بۆتەۋە ، ئايا ھالىيان ۋەك يەكە ؟ : سوپاس بۇ خوا - لە سەر دەرگەۋتنى ھەق كە خوا بە يەكگرتنە و پوۋچانەۋەى باطل كە ھاۋبەشى بۇ خوا دانانە - بەلام زۆربەيان نازانن - و ئافامن كە شىرك چەندە ھالىڭكى ئارپەھەت و دەرديڭكى گرانە - .

بەلى مەۋف وادىسى كراۋە و ھەلخراۋە كە نەتوانى بە بى خوا پەرستراۋ يىت ، جا ئەگەر خوا پەرستراۋى پاستەقىنەى پەرست ئەۋە بە مراد گەيشتوۋە و لە خەم پەخسىۋە ، ئەگەر نا ۋە نەبى بە ھۆى پشت لە خوا كىردن لە پەرستىن و بە نىدائەتى پىزگار بوۋى ، بەلكو ھەتمەن دەبى شىڭ ھەر پەرستى لە جىياتى خوا جا ئەۋ شتە ھەرچى ھەيە باببى ، شەيطان ، طاغوت ، خۇرو مانگ و ئەستىرە ، فرىشتە ، شىخ و پىياۋ چاك ، داروبەرد ، ھەۋا و ئارەزوۋ پارەو سامان ، ... ھتد ، بەلام بىگومان ئىنسان بە پەرستىنى غەيرى خوا ئەك ھەر ھەست بە ئارامى و دىنيائى و ئاسوۋدەى ناكات بەلكو دوۋچارى ھالەتتىكى يەكجار سەخت و دىۋار دەبى ، كە تېيىدا دەبىتە نىچىرى چەندان دەرەۋ نەخۇشى كوشىندە و بېرەزا !

ئايا ئەۋ كەسەى تىنۋايەتى تىنى بۇ دىنى و شىپىزەى دىكات و لە جىياتى ئاۋى شىرىن و سازگار ئاۋى تال و سوۋىرى دەريا دەۋاتەۋە ، لە جىياتى تىنۋايەتى شكان و تەسەللا ھاتن و فېنكاىەتى لە دل گەپان ، بە پىچەۋانەۋە پىتر لە تىنۋان شىپىزە نابى و دل و ھەناۋى و سەرتاپاى جەستەى بە ئاگرى تىنۋىتى ھەلناقرچى ؟ !

خوۋى دادىگەر و بەخشەر لەۋ بارەۋە كە بە ھۆى ئىمان و پارىزكارى و بەندائەتى كىردن بۇ خوۋى بەدەيھىنەر و شوۋىن پى ھەلگرتنى پىغەمبەرى پىشەۋا و سەرۋەر ﷺ ئىنسان دەبىتە ئەھلى كىردەۋەى چاك و پۇزى پاك و بە شمشىرى خوا بە يەكگرتن (التوحيد) سەرى طاغوت دەپەرپىنى و كۆت و زنجىرى كۆيلايەتى و دىلى لە دەست و پى و گەردنى خۇى دەپسىنى و ئازادى و سەرفرازى پاستەقىنەى دىنيا و دوارۋۇ ۋەدەست دىنى فەرموۋىيەتى : (... وَ رَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَ يَتُونَ الزَّكَاةَ وَ الَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ، الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ الْأَنْجِيلِ ، يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَ يُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَ يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَ الْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ عَزَرُوهُ وَ نَصَرُوهُ وَ آتَبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) الاعراف - ۱۵۶ - ۱۵۷ -

واته: - خوا فەرمووی - وە بەزەیی من هەموو شتیکی گرتۆتەو ، بەلام بەس بۆ ئەوانە ی تۆمار دەکەم کە پارێزکاری دەکەن و خۆیان تەزکیە دەکەن^(١)، وە ئەوانە ی کە بپروا بە ئایەتەکانمان دینن . ئەوانە ی کە شوین پەوانەکراوی پیڤەمبەری نەخویندەوار دەکەون، کە لە تەورات و ئینجیلی لای خۆیان دا دەبینن - ناووشۆرتی - نووسراوە ، فەرمانیان پێ دەکات بە هەرچی چاکەیه و هەرچی خراپەیه لییان قەدەغە دەکات ، وە هەرچی پۆزی و شتی پاک و چاکە بپۆیان حەلال دەکات و ، هەرچی پیسی و زیانبەخشە لییان حەرام دەکات ، وە ئەو قورسایییە^(٢) کە لە سەر شانیان بوو و ئەو کۆت و زنجیرانە ی کە پێیانەوە گرفتار بوون لییان لادەبات، جا ئەوانە ی بپروایان پێی هیناو و پێزو حورمەتیان گرتو و پشیتیوانیان کردو و شوین ئەو پووناکییە کەوتوون کە لەگەڵی نێراو تە خوار ئائەوانەن سەرکەوتووان و بە مراد گەیشتووان^(٣).

^(١) دیارە بە کردەو خۆ تەزکیە کردن شتیکی فەرزە و خەسلەتیکی زۆر بەرز و پەسندە، بەلام بە پیڤەوانەو بە قسە و زمان تەزکیە ی خۆکردن حەرامە و سیفەتیکی زۆر نزم و پەستە.

^(٢) وشە ی (اِصْر) لە ئەسلی زمان دا بە مانای بەلێن و پەیمانی پتەو ، وە بە مانای گری دان و بەستەنەو ی شت دی ، لێرەش دا مەبەست ئەو شتانە کە لە جۆلەکەکان حەرام یان لە سەریان پیویست کرابوو لە بەر سەرەخەری و بەد فەری خۆیان کە بۆیان وە کۆلیکی قوورس وابوو. بپروانە : (تفسیر مفردات الفاظ القرآن الکريم) ص ٧٨ / سمیع عاطف الزین.

^(٣) راغب الاصفهانی دەبارە ی چەمک و واتای (فلاح) گوتوویەتی : (الفلاح: الشق ، و قيل الحديد بالحديد يَفْلَحُ أي يَشْقُ ، و الفلاح : الأكار لِذَلِكَ ، و الفلاح : الظفر و ادراك بغية و ذلك ضربان دنيوي و اخروي ، فالدنيوي : الظفر بالسعادات التي تطيب بها حياة الدنيا و هو البقاء و الغنى و العز ... و فلاح اخروي و ذلك اربعة اشياء : بقاء بلا فناء ، و غنى بلا فقر ، و علو بلا ذل و علم بلا جهل ...) بپروانە (معجم مفردات الفاظ القرآن) ص ٣٩٩. واتە : (فلاح : دپین و لەت کردنە ، وە گوتراو : ناسن بە ناسن شەق دەکری ، فلاح - جوتیار) یش ئەو کەسە یە کە ئەو کارە ئەنجام دەدات ، (فلاح) یش سەرکەوتن و بە مراد گەیشتنە ، ئەویش دوو جۆرە دنیایی و دوا پۆژی ، دنیایی یە کە بریتیه لە دەستگیر کردنی ئەو بەختەوهری یانە ی کە ژیا نی دنیایان پێ خۆش دەبی کە بریتین لە : مانەو و دەولەمەندی و دەسلەت .. وە سەرفرازی دوا پۆژ کە ئەویش بە جوار شتان دەبی :

١- مانەو ی بەبی لە بەین چوون.

٢- دەولەمەندی و بی نیازی بە بی هەژاری و نەداری.

٣- دەسلەتێک کە ژێر دەستی ی و زەبوونی پەگەل نەکەوی و بە دوا ی دا نەیت.

٤- زانیاری یە کە ئەزانی و ئەقامی تیکەل نەبی.

بهائی به ندایه تی کردن بۆ خوا پزگاری و سهرقرازی دنیا و دواپۆژ بۆ مرۆف مسوگهر دهکات و ، هه موو جوهره توق و کووت و زنجیرهکانی دل و میشتک و گهردن و دهست و پییان دهپسینی و له زیندانی دیلی و کۆیلایه تی دروست کراوهکان دهری دینی ، پیغه مبهری پیشه و اشمان ﷺ له و باره وه فهرموویه تی :

(مَنْ جَعَلَ الْهُمُومَ هَمًّا وَاحِدًا ، هَمَّ الْمَعَادِ ، كَفَاهُ اللَّهُ هَمَّ دُنْيَاهُ ، وَ مَنْ تَشَعَّبَ بِهِ الْهُمُومُ فِي أَحْوَالِ الدُّنْيَا ، لَمْ يُبَالِ اللَّهُ فِي أَيِّ أَوْدِيَةٍ هَلَكَ) رواه ابن ماجه و الحاكم .^(۴)

واته ههر كه سیك مه بهست و خه مهکانی بکاته یهك ، كه مه بهست و خه می دوا پۆژه - واته گه یشتن به په زامه ندی خوا و به هه شتی به رین - خوا خه می دنیای له کۆل دهخات و کارو باری ژبانی بۆ سینا دهکات ، به لām هه ركه سیك خه م و خولیا یهکانی به شیوو دۆلهکانی حال و بالی دنیا دا ئی پرژ و بلاو بن ، ئه وه خوا بایه خی پی نادات داخوا له چ دۆل و شیویك دا دهفوتی .

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

(۴) بپوانه : (جدد حیاتك) محمد الغزالی ص ۳۶ ، وه (تاریخ التصوف الاسلامي) عبدالرحمن بدوي ص ۱۱۳ . ۲ ط .

* خالى سىيەم : خوا پەرستى دەروونى مروڧ دەشوات و

چلڭ چەپەرى گوناح و خراپە لادەبات

يەكى دىكە لە بەرھەم و شوينەوارە گرنگ و مەزنەكانى خوا پەرستى لە ژيانى ئينساندا - واتە ئينسانى خوا پەرست - برىتيە لە شۇران و خاويتن بوونەوہى دل و دەروونى و لاچوونى ئەو ژەنگ و ژار و چلڭ و چەپەرەى كە لە ئەنجامى خوتخوتەى شەيطان و تاوان و سەرپىنچىيەكانەوہ لە سەرى پەيدا دەبيت و جارى وايە پەش دادەگيرى و بگرە كەمپەشى لە سەر دەبەستى!

خوای پەرەردگار دەربارەى چۆنپەتەى ژەنگ هينانى دل و دەروونى ئينسان و پەش داگەرانى بە ھۆى گوناح و تاوان و خراپەوہ فەرموويەتى:

(وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ، الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ، وَ مَا يُكْذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ، إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ، كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ، كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمَ...) المطففين - ۱۶ تا ۲۱ .

واتە : سزای سەخت لە و پۆژەدا بۆ بە درۆزانان ، ئەوانەى پۆژى سزا و پاداشت بە درۆ دوزانن. جگە لە ھەر لادەرىكى گوناحباريش كەس بە درۆى نازانى - ئەو لادەرە گوناح بارەى - كاتىك نايەتەكانى ئىمەى بە سەردا بخوینرنەوہ دەلى : ئەفسانەكانى پيشينانن! نەخىر بەلكو ئەو - كەردەوہ خراپان - ەى دەيانكەن دليان داپوشيون ، نەخىر - راست ناكەن - بيگومان ئەوانە پۆژى دوايى لە ديدارى پەرەردگاريان پەنھان و پەردە پۆش دەكرين ، پاشان ئەوانە دەچنە نيو كلبەى دۆزەخەوہ .

وہ ك دەبينين گوناحبارى و خراپەكارى دەبيتە ھۆى پەش دا گەپان و ژەنگ ھەلپنانى دل و دەروون و لە ئەنجامى ئەو ژەنگ و ژار و كەمپە بەستن و گوناح و تاوان كەلەكە بوونەش دا ، ئەوانە شايسەيى ئەوہ لە دەست دەدەن كە لە پۆژى دوايى دا بچنە بەھەشت و بە ديدارى بەرزى خوای پەرەردگاريان شاد ببن وە سەرەنجام گيرۆدەى دۆزەخى بى ئامان دەبن و لەگەل مەرگ دا دەستەودامان دەبن؟

بەلى جگە لە پاكان و چاكان ھىچ كەس لە وە ناوہ شيتەوہ كە بچيتە بەھەشتەكانى خوای دادگەر و بەخشەرەوہ ، چونكە خوا كار بەجىيە و ھەركەس لە جيگا و پيگا و شوينى شياوى خۆى دا دادەنى ، وەك خوای پەرەردگار لەو بارەوہ فەرموويەتى:

(و سَقَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاؤَهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا : سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ) الزمر - ۷۳ -

واژه : (وه نهوانه‌ی پاریزکاری یان له بهران بهر په روه د گاریان ده کرد کومه ل کومه ل به ره وه به هه شتی به پی کران ، هه تا کاتیک هاتنه لای - به هه شتی - وه دهرگا کانی کرانه وه ، دهرگا وانه کانی - به هه شتی - پییان گوتن : سه لامتان لی بی پاک و چاکن مادام وایه بچنه نیویه وه به هه می شه بی - تئیدا نیشته جی بن - .

که وانه : جگه له وانه‌ی پاک و چاکن هیچ کهس شایسته‌ی چوونه به هه شت نیه وه ته نیا پیگای چاکوون و پاکوونه وهش خوا په رستی و چاکه کاری یه ، وه ک خوای تاک و پاک فرموویه تی : (و اَقِمُ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَ زُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلَّذِينَ كَرِهُوا) - ۱۱۴ - . واته : وه نه ملو لای پوژگار و چهند به شیک له شه وگار نویژی به ریا بکه ، بیگومان - کرده وه - باشه کان خراپه کان لاده بن ، نه وه په ند و ناموژگاری یه بو په ند وهرگران .

پیغه مبه ری خواش ﷺ له و باره وه فرموده‌ی زورن بو وینه :
(اَتَقِيَ اللَّهَ حِينَئِذَا كُنْتَ وَ اتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا وَ خَالِقِ النَّاسِ بِخُلُقٍ حَسَنٍ) رواه الترمذي و حسنه
واژه : پاریزکاری له خوابکه له هه موو حالیکت دا ، وه به دوی خراپه دا چاکه بکه ده سپرته وه ، وه به په وشتی جوان له گهل خه لکی دا په فتار بکه .
هه روه ها فرموویه تی : (الصَّلَاةُ الْخَمْسُ وَ الْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَ رَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مَكْفَرَاتٍ لِمَا بَيْنَهُنَّ مَا أَجْتَنَبْتُ الْكِبَائِرُ) رواه مسلم ، واته : پینج نویژه - فهرزه کان - و نویژی جومعه هه تا جومعه‌ی دوی و - پوژووی مانگی - په مه زان هه تا په مه زانی دوی ، نه و خراپه و گوناخانه‌ی ده که ونه نیوانیانه وه ده یان سپرته وه به هر جیک دوری له گوناچه زله کان کرابی .

هه روه ها فرموویه تی : (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيَتَوَضَّأُ وَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ إِلَّا غُفِرَ لَهُ)
رواه احمد عن ابي بكر الصديق (رضي الله عنه) واته هه ر موسلمانیک گونا حیک بکات پاشان ده ست نویژ بگری و - به مه به سستی په شیما بوونه وه - دوو پکات نویژ بکات حه تمه ن گوناچه که‌ی ده پوشری .

دیسان فرموویه تی : (أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ هَلْ يَبْقَى مِنْ ذَنْبِهِ شَيْءٌ ؟ ! قَالُوا لَا يَبْقَى مِنْ ذَنْبِهِ شَيْءٌ ، قَالَ : فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَ الْخَطَايَا) متفق عليه .

واته : ئايا ئەگەر بىت و پووبارىك بە بەردەرگاي - مالى - يەككىكتان دا بىروات و
 ھەموو پۇژى پىنچ كەرەتان خۆى ئى بشوات ، ئايا ھىچ چلكى پىۋە دەمىنى ھاۋەلە
 بەپىزەكانى (خوا لىيان پازى بىت) گوتيان : ھىچ چلكى پىۋە نامىنى فرمووى : دە ئەۋە
 ۋەك پىنچ نوپزە - فەرزە - كان وايە خوا ھەلەكانيان پى دەسپىتەۋە .

ۋە دەربارەى چۆنىەتى رەش داگەرپان و كەمپە ھەلەپىنانى دل بەھۆى خراپە و
 سەرپىنچى يەكانەۋە و پاشان سىپى و ساف بوۋنەۋە و پاكبوۋنەۋەى بە ھۆى گەرپانەۋە
 لای خواۋ داۋاى لىبورىدن كەرنەۋە كە يەكەمىن ھەنگاۋى دىندارى و خواپەرستىيى
 ئىنسانى خواپەرستە فرموۋىتەتى :

(ان العبد اذا اذنب ذنباً كانت نكته سوداء في قلبه ، فان تاب منها مقل قلبه ، فان عاد زيد
 فيها حتى تعلو قلبه فهو الران الذي قال الله تعالى : كلا بل ران على قلوبهم ما كانوا يكسبون)

رواه الترمذي باسناد حسن عن ابي هريرة .

واته : بىگومان ھەركاتىك بەندە گوناھىكى كرد دەبىتە خالىكى رەش لە دلى دا،جا
 ئەگەر ئى پەشىمان بۆۋە دلى سىپى و پوون دەبىتەۋە ، بەلام ئەگەر گەرپايەۋە سەرى
 ئەۋە رەشى يەكەى دلى زياد دەبى ھەتا دەكەۋىتە سەر ھەموو دلى - و دايدە پۇشى -
 ۋە ئەۋە ئەۋ ژەنگەيە^(۱) كە خواى بەرز باسى كردوۋە : (نەخىر - وانپە ۋەك ئەۋان
 گومان دەبەن بەلكو ئەۋ كەردەۋە - خراپانە - ى دەيكەن ژەنگى لە سەر دلەكانيان پەيدا
 كردوۋە) .

ئىنجا پىۋىستە ئەۋەش بگوتىرى كە ئەۋ چاكە و طاعت و جۆرە خوا پەرستىيانە
 ھەر كامىكىيان بەس لە قەدەر خۆى و بەئەندازەى خۆى دەتوانى چلك و چەپەر و
 ژەنگ و ژارى گوناھ و خراپەكان لا بەرى و بسپىتەۋە نەك بە مۆتلەقى ، ھەرۋەك چۆن
 لە شتى ماددى دا جارى وايە بۇ پاككەرنەۋەى شتى پىس و چلكن تەنبا ئاۋى ئاسايى
 كافىيە ، بەلام جارى وايە پىۋىستە ئاۋەكەى گەرم بكرىت ئەگەر نا پەلەۋ چلكەكە
 لانا بات ، ۋە جارى واش ھەيە وپراى ئاۋى گەرم ماددەيەكى دىكەى ۋەك صابوون و
 تايىت و فاس و .. ھتد ىش پىۋىستە جارى واش دەبى ئەۋ چلك و چەۋرى و پەلەيە

^(۱) (راغب الاصفهاني) (رين) ، ى بە (صدم) لىكداۋەتەۋە كە بە كوردى (ژەنگ) ، بىروانە (معجم

مفردات الفاظ القرآن) ص ۲۱۴ .

ئەسلىن بە ئاۋ ھەر لاناچى و خاۋىن نابىتتەۋە و دەبى پاككەرەۋەيەكى بە ھىز تر كە
تواناي بە سەر ئەو چلك و پىسىيەدا بشكى - ۋەك بە نازىن - بەكار بەئىزى.
كۇتايى ئەم باسەش بەم فەرموودەيەي پىغەمبەر سەردارمان ﷺ دىن كە بە
ھىز ترين و كاريگەر ترين جۈرە خواپەرستى پاككەرەۋەي ئىنسان و لاپەر و
سەرەۋەي ھەلەو پەلەو سەرپىچى يەكان پىشانى ئۆمەتەكەي دەدات و دەفەرموى
(الْقَتْلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُكَفِّرُ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا الدِّينَ) رواه مسلم .
واتە ، لە پىناۋى خوادا كوژران - شەھىد بوون - بىجگە لە قەرز ھەموو شتىك
دەسپىتەۋە .
جا خوايە بە لوتف و كەرەمى خۆت پلە و پايەي^(۱) شەھىد پىمان پى بېخشى و لە قەرز
و قۇلى خەلكىش بمانپارىزى.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^(۱) بە قىسمەت بوونى پلەي شەھىدى مەرج نىيە تەتيا لە پىنى كوژرانەۋە بى ، بەلكو زياتر پەيوستە بە نىياز و
مەبەست و دل و دەروونى ئىنسانەۋە ، ۋەك پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى : (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ
بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ) رواه مسلم .
واتە : ھەرگەسىك بە راستى پلەي شەھىدى لە خواي بەرز داوا بكات ، خوا دەيگەي نىيە پلە و پايەي
شەھىدان نەگەر لە سەر جىگاي خۆيشى بمرى ، ھەرۋەھا فەرموويەتى : (مَنْ طَلَبَ الشَّهَادَةَ صَادِقًا أُعْطِيَهَا وَلَوْ
لَمْ تُصِبْهُ) راستگويا نە پلەي شەھىدى ل - لە خوا - بخواي ، نەگەر شەھىد بوونىشى تووش نەبى پىنى
دەبەخشىرى ، ئەم پەرونگردنەۋەيەشم بى ئۆۋە بوو كە بزانرى چۆن دووعاي گشتى بى مسولمان دەكرى لە بارەي
شەھىدىيەۋە ، چۈنكە جارىكيان گوتم لە برايك بوو لە دووعايەكانى دا دەيگوت : خوايە ھەموومان لە پىنى
تودا شەھىد بىن ! منىش پىم گوت : كاكە گيان ئەو دووعايە بە قى چوونى مسولمانان دەگەيەنى ، وامەلى ،
بەلكو بلى : خوايە پلە و پايەي شەھىد پىمان پى بېخشە !

www.alibapir.net

* خالی چواره م : خواپه رستی سه رچاوه ی هه موو ره وشتیگی بهرز و په سنده

خوای بهرز و مهزن و تاک و پاک (تبارک و تعالی) خواوهنی هه موو سیفه تیگی بهرز و هه موو ناویکی هه ره چاکه وه له هه موو له که و ناتوه او ی یه ک دور و پاکه ، وهک پیشتریش له پیناسه ی (عبادة) دا باسما ن کرد خوا په رستیش بریتیه له (ئه و په پری گهر دن که چی و به گه وره گرتنی خوا و پرای ئه و په پری خوشویستنی)، که واته ئینسان هه تا بو خوا په رستار (عابد) تر بیئت، دیاره چاکتر و زیاتر گهر دنی بو که چ دهکات و به مهزنی دهگری و پتریش خوشی دهوی ، ئینجا ئاشکرایه که له ئه نجامی ئه و مل که چی و به گه وره گرتن و خوشویستنه دا لی نزیك ده بیئت ، وهک فهرموویه تی : (و اَسْجُدْ و اقْتَرِبْ) العنق - ۱۹ - ، ئنجا له ئه نجامی نزیکی بهنده دا له خوای به بهزهیی و به خشندهش ده که ویتته ژیر کاریگه ری ناوه هه ره چاکه کانی و سیفه ته هه ره بهرز و په سنده کانی چونکه وهک گوتراوه به ئه زموونیش سه لمینراوه (الْمُجَاوَرَةُ مُؤَثَّرَةٌ) - هه لیه ته مه بهست له نزیکی له خوا جَلَّ جَلَالُهُ . نزیکی مه عنه وی به - ، ئنجا زانایانیش له لیکدانه وهی واتای فهرمووده ی:

(اِنَّ لِلّٰهِ تِسْعَةً وَ تِسْعُونَ اِسْمًا مِّنْ اَحْصَاها دَخَلَ الْجَنَّةَ وَ هُوَ وَ تَرُوحُ يَجِبُ الْوَقْرُ) متفق علیه .

واته : (بیگومان خوا نه وه و نو ناوی هیه هه ره که سیك بیانژمیتری ده چیته به ههشت ، وه ئه و تاکه و تاکی خوش دهوی) ، به لی زانایان له لیکدانه وهی (مِّنْ اَحْصَاها) دا زور قسه یان فهرمووه ، به لام قسه ی به هیژ تر و راست تریان ئه وه یه که مه بهست له ژماردنیان له بهر کردن و زانینی مه عنا و مه بهستیان و کارکردنه به پی ی داخوازی ئه و ناوه هه ره چاک و په سنده نه ، بو ویتنه :

هه ر کام له : زانا (علیم) ، به بهزهیی (رحیم) ، کاری به جی (حکیم) ، به خشه ر (کریم) توانا (قدیر) ، زال (عزیز) به هیژ (قوي) ، هیمن (حلیم) ، ... هتد ئینسان هه م بیژه (لفظ) کانیان و هه م مه عنا و مه بهسته کانیان له بهر بکا و بزانی ، وه له قه در خوی هه ول بدات زانیاری و بهزهیی و حیکمهت و به خشندهیی و توانا و دهسته لات و هیژ و ئارامی و ... هتد له خوی دا بهیئیتته دی ، ئه وه له لایه که وه له لایه کی دیکه شه وه هه میشه و دايم ههست به زانیاری و بهزهیی و حیکمهت و که ره م و توانا و دهسته لات و هیژ و هیمنی و ... هتدی ، بی سنووری خوای په ره ر دگار بکات و هیچ کاتیك له و ناوه چاک و سیفه ته په سهند و مو تله قانه ی بی ناگا نه بیئت .

به لام ده بی له دوو مه سه له ی گرنگ وریا بین :

يەكەم : ئەو ناو و سيفەتە ئىنسان ھەر لە قەدەر خۇيىنى و بەشدار بوونى ئىنسان لە ھەندىك لە ناو و سيفەتەكانى خواى بى وىنە دا ، ئەو ناگەيەنى كە يەكسان و ەك يەكن ! بەلكو ھەركامىيان بە ئەندازەى خوى ، ئىنسان بە ئەندازەى بەندايەتى و خواش (تبارك و تعالى) لە قەدەر خوايەتى ، كە بىگومان پىكەوہ باس و پىوانە و كىشانە ناكړين .

دووم : بەشيك لە ناوو سيفەتەكانى خوا بە ھىچ جورىك لە بەندە (عبد) ناوہشپنەوہ و ، كەم و زورىان تايبەتە بە خواى بەدپنەوہ و پەرورەدگارەوہ و بۆ ئىنسان ناگونجین ەك : (دروستكەر (الخالق) ، پەرورەدگار (الرب) ، پەرسترا و (الاله) ، ناچاركەر (الجبار) ، خۆبە گەورە زان (المتكبر) ، گەردن پى كەچكەر (القهار) ، پۇزى دەر (الرزاق) ، بى نياز و جى نياز (الصمد) ... ەتد .

بەلى خوينەر و بەرپز . و خوشەويست :

لە ئەنجامى چاك پەرستنى خواى پەرورەدگار و بەندايەتى بۆ كردنى دا بىگومان بەندە لە خوا نزىكتەر و پى ئاشنا تر دەيىت ، ئنجا لە ئاكامى ئەو نزىكى و شارەزايى و ئاشنايى يەش بەندەى پەرستار (عابد) لە سيفەتە جوان و پەندەكان و ناوہ بەرز و پەسندەكانى خواى پەرورەدگار بە ھەرمەند دەيىت ، ئايا ئەگەر دۆستايەتى و نزىكى باباى عەتر فروش - كە بۆ ھاوہلى باش بە نمونە ھىنراوہتەوہ - بىتتە ھوى بۆنخۆش بوون يان لانى كەم بۆنى خوش بۆ ھاتنى ئىنسان ، پەرستن و بەندايەتى و نزىكى لە خواى پەرورەدگارى سەرچاوہى ھەموو بەرزى و چاكى يەك نابىتتە ھوى (بەرزبوونەوہ) و (چاكبوون) ي بەندە ؟ ئايا ئەگەر دروستكراوہكان (المخلوقات) بە ھوى نزىكى يانەوہ لە يەكتر كارتىكران و كارتىكردن (التأثير و التأثير) يان لە نيوان دا پووبدات دروست كرا و و دروستكەر (المخلوق و الخالق) ھەوجار ھەوجار لە نيوانيان دا پوونادات ؟!

بىگومان (با) ، ھەر بۆيەشە كە دەبين بەندە پەسەن و پاستەقینەكانى خواى بەرزو پاك و تاك بە ئەندازەى ئيمان و تەقوا ، واتە بەندايەتى يەكەيان ، بە سيفەت و پەوشتە بەرز و پەسەندەكان دەپازينەوہ و ، نەك ھەر ئەوہندە بەلكو دەبنە ھوى پەرورەدە بوون و پازاندنەوہى خەلكى بن دەست و دەور و بەريشيان ، ئەوہ لە لايەك وە لە لايەكى ديكەشەوہ بەندە پەرستار و چاكەكارەكانى خوا نەك ھەر لە خراپە و خوو و خدەى

نزم و پهست دوورن و سهراچاوهی پیسی و بهدکاری که شعیطانی نهگبته و بی خیره زهفهریان پی نابات ! بهلکو شعیطان به شعیطانی خوئی ناویری توخنیان بکهوی و له ترسانیان رادهکات و خوئی هشار دهکات ، نهو تا پیغه مبهری خوا ﷺ پوویه عومهری کوپی خهتتاب خوا لی رازی بی دهفهرموی : (إِنِّهَا يَا أَبْنُ الْخَطَّابِ ! وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا لَقَيْكَ الشَّيْطَانُ سَالِكًا فَجًّا إِلَّا سَلَكَ فَجًّا غَيْرَ فَجِّكَ) رواه البخاري و مسلم و احمد .
واته : نهها نهی کوپی خهتتاب ! سویند بهو زاتهی گیانمی به دهسته ، هیچ کاتیک شعیطان له پییهک دا تووشت نهبووه مهگهر پییهکی تری جیا له پیی توئی گرتوتههر - واته خوئی لیئت لاداو - کهواته به نهندازهی نهوه که بهنده له خوانزیک دهبی و بهندایهتی بو دهکات ، شعیطان لی دوور دهکهوینتهوه و توخنی ناکهویت !!

گوتهایی لهم باسهش بهم نایهته به پیژه دینم :

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) الحج ۷۷.

واته : نهی نهوانهی ئیمانتان هیناوه ! رکوع - بو خوا - بهرن و کرنووش بهرن ، وه پهروهردگارتان بپهرستن وه هرچی چاکهیه بیکن بو نهوهی به مراد بگهن و سهرفرازبن .

وهک دهبینن : خوای کار بهجی دواي نهوهی فهرمان به ئیمانداران دهکات به نهجامدانی بهرترین و تاییهتیترین جوړی خواپهرستی که نویژه - چونکه رکوع بردن و کرنووش بردن ویکرا بهس له نویژدا دهن - نهوجار به گشتی فرمانیان پی دهکات به خواپهرستی ، ئینجا دواي نهوه فرمانیان پی دهکات به چاکهکاری ، که دیاره چاکه کاری (فعل الخير) تیکرای پهوشت و خهسلته بهرز و پهسندکان دهگریتهوه که ئینسان هلس و کهوت و پهفتاریان پی لهگهل خهک و کومه لگا دهکات ، که بیگومان نهمانیش هر بهشیک و جوړیکن له خوا پهرستی و بهندایهتی کردن بو خوا ، بهلام به ئیعتباریکی تر و له پوویهکی دیکهوه زاده و بهرهم و شوینهواری خوا پهرستی (عبادۃ) ن ، چونکه زیاتر په یوهندیان به خهلهکوه هیه سا خواجه به لوتف و کهرمی بی سنووری خوت بمانکهیه خواپهرستیک که هینده بهتو ناشنا و له تو نریک و بو تو دوست بین ، که له سایهی بهندایهتیمان بو تو ببینه جیگای تیدا درهوشانهوه و تیدا پهنگدانهوهی سیفته پهسندکان و پهوشته پهندهکان ، وه شعیطانی پیس و نهگریسیش که ماک و سهراچاوهی هرچی سیفتهی نزم و خو خدهی پیس و پهسته ، به هوئی نریکیمانهوه له تو عومهر ناسا لیمان دوور بی و پیی له ریمان نهکهوی و هر توخنمان نهکهوی.

خالی پېنجه م : تاقه پړی له دوزه خ قوتار بوون و

چوونه بههشت خواپه رستیی یه

به لئ خوښه ری به ریز!

یه کیك له شته ناشکراو پوونه کانی ئیسلام نه وه یه که نه گهر خوی کار به جی له دنیا دا به زه یی و چاکه و ناز و نیعمه ته کانی خوی کردوه به سایه و سییهری هه موو به نده کانی به کافر و مسولمان و به دکار و چاکه کاره وه و وهک سفره و خوانی کی پازاوه بو هه موو لایه کی به بی جیاوازی راخستوه و والا کردوه، بو نه وهی هه موویان وهک یهک و بی جیاوازی هه ل و دهر فته تی تاقی کردنه وه یان بو بره خسی و زه مینه ی (ابتلاء) یان بو هه موو بی و هیچ کهس بواری بیانوو گرتن و پرته و بوله ی به جی و به لگه داری نه بی و، دهستی پیسی خوی به خه لکی نه سپړی، به لئ نه گهر له دنیا دا حال و بال ناوایه نه وه له دواړو ژدا ژور جیا یه، چونکه نه وی جیگای نه نجام وهرگرتنه وه و پاک و پیس لیک هه لاواردن و چاکه و خراپه کیشان و ژماردنه و به زه یی و به خشش و چاکه و ناز و نیعمه ته بی سنوورده کانی خوا که له بههشت دا ته جهللا ده کهن تایبته و تهرخان کراوی دوسته پروادار و په رستار و چاکه کار و وه فادار و پارین کاره کائن و، توپه یی و خه شم و توله و نازار و نه شکونه و جه زه به ی بی نامانی شی ملوژم و تاپوی دورژمن و ناحه زه بی بپروا و لاپی و خراپه کار و سپله و تاوانباره کاش به لئ نه گهر له ده می تاقی کردنه وه دا دادگهری نه وه بی که ئینسانه کان به چاک و خراپه وه به یهک چاو سهیر بکرین و له بارو دوخ و کهش و هه وایه کی یه کسان دا دابنرین بو نه وهی بیجگه له ماهیه تی خویان و له کردار و پهفتاریان بهو لوه هیچ شتی کی تر کاریگهری نه بی له سهر نه نجام و په ریزی تاقی کرانه وه که یان، نه وه بیگومان له کاتی پروانامه (شهادة) پی درانه وه و نه نجام و بهرهم وهرگرتنه وه دا دادگهری و حیکمهت نه وه ده خوازی، که هه ر کهسه وهک لی ده وه شیتنه وه پهفتاری له گه ل بکری و، ((مه پ به پی خوی و بزین به پی خوی هه لبواسری)) و هه ر کهسه له پرواداران چاکه کار و وه فادار و بی پروایانی بهد کار و سپله ولار له شوینی شایسته ی خویان دا دابنرین و نیشته جی بکرین.

ئىستاش با سەرنجى چەند دەقىكى قوپئانى بەرىز بەدىن بزانين چۆن ئەو
پاستىيانەى لە سەرى خستماننە پوو باس دەكەن:

يەكەم : دەربارەى دنيا و ئەھلى دنيا بە گشتى:

۱ - (اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
دَانِيَيْنَّ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَاِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا اِنَّ
الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ) ابراهيم ۳۲، ۳۳، ۳۴.

واتە : ئەو خوايەى كە ئاسمانەكان و زەوى دروست كردوون وە لە ئاسمانى وە ئاوى
ناردۆتە خوارى وە بەو ئاوە ميوەجاتى پى بەرھەم ھىناوە كە بژىو بى بۆتان . وە
كەشتى بۆ پام كردوون كە بە ھەرمانى خوا لە دەريادا دەپوات وە پووبارەكانى بۆ
مەيسەر كردوون . وە خۆرو مانگى بۆ دەستەمۆ كردوون كە بەرەھەم كاردەكەن ، وە
شەو و پۆژى بۆ مەيسەر كردوون، وە لە ھەر چى - بەزمانى حال - داواتان كردووە پى
بە خشيون، وە ئەگەر چاكەكانى خوا سەرميەر بكەن بۆتان ناژميردريڤ بە پاستى
ئىنسان - ى كافەر - زۆر ستەمكار و سېلەيە .

ب - (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى
كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلاً) الاسراء ۷۰.

واتە : وە بىگومان پىزو حورمەتمان لە وەچەى ئادەم گرتووە و لە ئىشكانى و دەريادا
ھەلمان گرتوون و لە پۆزىيە چاك و پاكەكان بژىومان داوئى ، وە بە سەر زۆر لە
وانەدا كە دروستمان كردوون ھەلمان بژاردوون .

ج - (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) الانبياء ۱۰۷.

واتە : وە - ئەى محمد - تۆمان تەنيا وەك بەزەيى يەك بۆ تىكپراى جىھانىيان پەوانە
كردووە .

وەك دەبينين بەزەيى و بەخششى ماددى و مەعنەوى خواى پەرەردگار و كاربەجى
كە لە : (ئاسمانەكان و زەوى ، باران ، بەروبووم و ميوەجات ، كەشتى ، پووبارەكان ،
خۆر و مانگ ، شەو و پۆژ ، ھەرچى پىداويستى ژيان و گوزەرانى ئىنسانە لە سەر
زەوى ، ناز و نيعمەتە لە ژميرە ھاتووەكان ، پىز و حورمەت لى گيران ، پەخسان و
پام كرانى ھۆيەكانى ھاتوچۆى ئىنسان و بارو سوارى لە ئىشكانى و دەريادا ، پۆزى

و بژیوه چاک و پاکه‌کان ، به‌رزکرانه‌وه و هه‌لبژێردران به‌سه‌ر زۆربه یان تی‌ک‌پ‌رای دروست کراوه‌کان دا) ته‌جه‌للای کردوه سه‌رجه‌م مروّقه‌کانی به چاک و خراپه‌وه گرتۆته‌وه و هیچ که‌س نه‌بوێردراوه و هه‌لنه وێردراوه ! ، که‌واته : راسته که به‌زه‌یی و چاکه و لوتف و که‌په‌می خوا له هه‌ردووک پووی ماددی و مه‌عنه‌وی یه‌وه گشتگیره بۆ تی‌ک‌پ‌رای ئینسانه‌کان له‌م ژبانه دنیا‌یی یه‌دا به‌بێ جیاوازی .

دووهم : ده‌رباره‌ی دوا‌ڕۆژ و خه‌لکی چاکه‌کار و به‌دکار :

۱ - (إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ . وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ) الانفطار - ۱۳ ، ۱۴ .

واته : بێ‌گومان چاکه‌کاران له‌ ناز و نيعمه‌ت - ی به‌هه‌شت - دان ، وه بێ‌گومان تاوانباران له‌ نێو کله‌-ی دۆزه‌خ - دان .

ب- (و سِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤَهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ الْمَتَكِبِّرِينَ وَ سِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤَهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ، وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّءُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ) الزمر ۷۱-۷۴ .

واته : وه ئه‌وانه‌ی بێ بێ‌وان ده‌سته ده‌سته به‌ره‌و دۆزه‌خ به‌پێ کران هه‌تا کاتی‌ک گه‌یشته‌ لای ده‌رگا‌کانی کرانه‌وه ، وه ده‌رگا‌وانه‌کانی پێیان گوتن : ئه‌دی چه‌ند پێغه‌مبه‌ریکتان له‌ خۆتان نه‌ها‌تبوونه لاتان ئایه‌ته‌کانی په‌روه‌رده‌گارتانیا‌ن به‌ سه‌ر دا ده‌خوێندنه‌وه و له‌م دیداره‌ی ئه‌مه‌رۆ که‌تان ئا‌گاداریان ده‌کردنه‌وه ؟! - کافره‌کان - گوتیان : یا ، به‌لام فه‌رمانی - خوا- به‌ ئه‌شکه‌نجه‌دان له‌ سه‌ر کافران پێویست بوو بوو . - پێیان - گوترا : ده‌بچه‌ نێو ده‌روازه‌کانی دۆزه‌خه‌وه و تێیدا هه‌میشه‌یی بن ، خراپه‌ترین جینگاش جینگای خۆ به‌زلگرا‌نه . وه ئه‌وانه‌ پارێزکاری یان له‌ به‌رانبه‌ر په‌روه‌رده‌گاریان دا کردبوو کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌ره‌و به‌هه‌شتی به‌پێ کران ، هه‌تا کاتی‌ک گه‌یشته‌ لای و ده‌رگا‌کانیشی ئا‌وه‌لا کرابوونه‌وه ، وه ده‌رگا‌وانه‌کانی پێیان گوتن : سه‌لامتان لی بێ ئێوه - به‌ هو‌ی به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستی تانه‌وه - پاک و چاک بوون ده‌بچه‌ نێو به‌هه‌شته‌وه به‌ هه‌میشه‌یی وه - پارێزکارانی‌ش - گوتیان سوپاس بۆ ئه‌و خوایه‌ی که به‌لێنی له‌گه‌ل بر‌دینه سه‌ر وه سه‌ر زه‌مینی - به‌هه‌شتی - کرده میراتمان له‌ کوی چه‌زبکه‌ین تێیدا نی‌شته‌جی ده‌بین . به‌ پاستی ئه‌م به‌هه‌شته - چاکترین پاداشتی ئیشکه‌رانه - له‌ پێناوی خوا‌دا- .

ج - (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ .
 ان الذين آمنوا و عملوا الصالحات اولئك هم خير البرية جزاءهم عند ربهم جنات تجري من
 تحتها الانهار خالدين فيها ابدا رضي الله عنهم و رضوا عنه ذلك لمن خشي ربه) البينة ٦ - ٧ - ٨ .
 وانه : بېگومان ئهوانه بى بېروان له خاوهن كتيبهكان و هاوبهشى - بو خوا -
 دانهرهكان به هميشه بى له ئاگرى دوزخ دان ، - چونكه - ئهوانه خراپترينى
 دروستكراوهكان - ى خوا - ن ، بېگومان ئهوانه بېروايان هيئاه و كردهوه
 چاكهكانيان ئه نجام داوون ئهوانه چاكترينى دروستكراوهكان - ى خوا - ن پاداشتيان
 له لاي پهرهردگاريان : باغاتيكى بهردهوامن چهندان پووباريان به ژيردا دېرؤن
 هه تاهه تايه تيياندا به هميشه بى ، خوا لهوان رازى به و ئهوانيش لهو رازين ئه -
 پاداشت - هس بو كه سيكه كه له پهرهردگارى ترس و سامى هه بى .

خوينهري خو شهويست

وهك ديتمان له پوژى دوايى دا به پيچهوانه دنياره خواي كار به جي و بهخشنده و
 دادگهر پهحمهت و بهخشش و چاكه و ناز و نيعمه تهكانى خو تاييهت كردوه به
 ئههلى ئيمان و چاكه وه و ، ئههلى كوهر و خراپه ى نهك هه بيبهش كردوه ، بهلكو
 سزاو جهزبه ى پر به پيستيشى بو داناون و پووپهش و سه به ههشى كردوون ،
 ئنجا جي سهرنج ئهويه كه خواي دادگهر و بهخشر به زورى پاداشتي خو - كه
 پهزامه ندى و بههشته - له ژير ناوونيشانى (ئيمان) دا بو بهنده دوست و
 وهفادارهكانى باس كردوه و ، سزا و تولهكيشى - كه تووپه ى و دوزخه - به زورى
 له ژير ناوونيشانى (كوهر) دا بو ناحهز و دوزمه لاي و بهدكارهكانى باس كردوه ،
 هوى ئههش ئهويه كه (ئيمان) يهكه مين و گه وره ترين ههنگاوى بهندايهتى و خوا
 په رستى به به بى ئيمانىكى راست و دروست پهنجى ئينسان به بايه وهول و
 تهقه لاي بهكه لك نايه ، وه (كوهر) يش گه وره ترين و يهكه مين ههنگاوى لاسارى و له
 خوا ياخى بوون و خوئى بايى بوون و پى ئى تيكچوونه و بيجگه له كوهر - كه شيرك
 يهكيك له جوړه كانيهتى - هه رگوناح و هه له يهك هه رچه نده زل بى پى تى دهچى
 چاوپوشى ئى بكري و هه رچون بى پاش سزا و جهزبه و توله باباي خاوهن ئيمان هه
 قوتارى ده بى ! وهك له چهندان فهرموده پيغه مبه ر دا ﷺ باس كراوه و داكوكى له
 سه ر كراوه .

بهلام ده بى له و راستى بهش بى ناگا نه بين كه چاكه كاري و پاريزكاري زاده و
 بهرهمى ئيمان و ئيمانيش پى زياد دهكات و گه شه دهكات ، وه به پيچهوانه وه
 خراپه كاري و تاوانبارى په ريز و بهرهمى كوهره و ده شبيته هوى زياتر پوچوونى

کوفر له کافران دا و کزیوونی ئیمانیش له برواداران دا^(۱).

کوټایی ئهم باسهش به هینانهوهی دوو دهقی قورئانی به پیز و تی بینی یهک دینین:
(ان رحمة الله قریب من الحسین) الاعراف ۵۶، واته: بیگومان بهزهیی خوا له چاکه کارانهوه
نزیکه، چه مکی پیچهوانهیی (مفهوم المخالفة) ی ئهم ئایهته به پیزهش ئهوهیه که
بهزهیی خوا له خراپه کارانهوه نزیک نیه و دووره.
(و رَحِمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ ...) الاعراف ۱۵۶، ۱۵۷. واته: وه بهزهیی من هه موو
شتیکی گرتوته وه به لام بهس بو ئهوانهیی تۆمار دهکهم که پاریز دهکهن و خویمان
تهزکیه دهکهن^(۲)، وه ئهوانهیی که بروایان به ئایهته کامان ههیه، ئهوانهیی شوین
پهوانه کراوی پیغه مبهری نه خویندهوار دهکهن ...

تەبیین:

مه بهست له نزیکی پهحمهتی خواو نووسران و تۆمارکرانی بو برواداران ههم دنیا و
ههم دوا پوزیش دهگریته وه ههچهنده زیاتر مه بهست دوا پوزه، چونکه پهحمهتی
گشتی خوای میهره بان و بهخشنده تهجه لالا ماددی و بهر ههسته که ی ناز و نیعمه ته
ماددی یه ناشکرا و په نهانه کانی خوان که هه موو پیداویستی یه کانی ژیان و گوزهرانی

^(۱) ئهم پستهیه له زۆربهی کتیبه عهقائیدییه کانی زانایانی پشینان دا هاتوره: (الایمان: قول و
عَمَلٌ قَوْلُ الْقَلْبِ وَ اللَّسَانِ، وَ عَمَلُ الْقَلْبِ وَ الْجَوَارِحِ، یَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَ یَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ) واته:
ئیمان گوته و کردهویه، گوتهی دل - که به راست زانین (تصدیق) ه - و گوتهی زمان که دان پیدا
هینان (اقرار) ه - وه کردهویهی دل - که مل که چی و قبول کردن و خوشویسته - و کردهویه
ئهندامه کان - که جی به جی کردنی فرمانه کان و خو دور گرتن له قهدهغه کراوه کانه -، وه ئیمان
به فرمانبهری (طاعة) زیاد دهکات و به سر پیچی (معصية) کهم دهکات.

بو وینهیهکی کتیب و سهراوه کانی زانایانی پشین (سلف) له باره وه سه رنجی کتیبی: (شرح
أَصُولِ اعْتِقَادِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَ الْجَمَاعَةِ) بده، بهرگی (۲) کوټایی بهشی (چواره م) وه بهرگی (۳)
بهشی پینجهم، دانراوی: الشیخ الحافظ ابی الفاسم هبة الله ابن الحسن بن منصور الطبري
اللالکائي.

^(۲) دیاره لیژدها مه بهست له (زکاه) تهزکیهیه نه فسه نهک زهکاتی مال و سامان، چونکه سوپه ته که
مهککی یه و زهکات دانیش له مه دینه فهرز بووه.

ئىنسان داين دەكات وە تەجەللا مەعنەۋىيە كەيشى بىرىتىپە لە ئايىن و بەرنامەى تىرو
تەۋاۋى خوا كە بىر خەرەۋە و پىروۋنى كەرە بۇ سەرچەم ئىنسانەكان بە بى پروا و
پروادارەۋە . وەك فەرموۋىيەتى :

(إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ) التكویر ۲۷، (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ) البقرة ۱۸۵،
بەلام خۋاى بەخشەر و ھىدايەت دەر پەحمەت و نىعمەتتىكى دىكەتتە تايىبەتى ھەيە بۇ
پرواداران كە غەيرى ئەۋانى تىدا بەشدار نىيە ، كە بىرىتىپە لەۋ ھىدايەت و بەرچاۋ
پوۋنى و ئارامى و ئوخزىن پىشتە نىۋ دىل و بەدەنگەۋە ھاتن و مشوور بۇ خواردن و
پىشت گرتن و بەرگرى ئى كردن و ... ھتەئى كە لە ئەنجامى ئيمان و تەقۋا كەيانەۋە
خۋاى دادگەر و بەخشەر پىيان دەبەخشى ، ئەمەش چەند دەقىق لە قورئانى بەرپىز بۇ
ھەركام لەۋ جۆرە پەحمەت و نىعمەتەنى خۋاى پەرۋەردگار:

(الم ذلك الكتاب لاريب فيه هدى للمتقين) البقرة -۱-

واتە : ئەلىف لام ميم ، ئەۋ كىتەبە گومانى تىدا نىيە پىروۋنى كەرە بۇ پارىزكاران ، كە
دىارە وەك تويزەرەۋانى قورئان گوتوۋىانە ، ئەم جۆرە ھىدايەتەنى كە تايىبەت كراۋە بە
پارىزكارانەۋە ، جىايە لە ھىدايەت بوۋنى قورئان بۇ تىكەراى خەلكى ، چۈنكە
ھىدايەت دانى گىشتى بۇ خەلكى پىگای راست پىشاندىيانە ، بەلام ھى پارىزكاران
دەست گرتىيان و دىل ۋەر چەرخاندنىانە بەرەۋ پىست و پەزامەندى خوا .

* (...إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا ..) الأنفال ۲۹ ، واتە : ئەئى پروادارىنە : ئەگەر
پارىزكارى لە پىرانبەر خۋادا بگەن پۇشنائىيەكى جىا كەرەۋەتان بۇ دەپەخسىنى .

* (هو الذي أنزل السكينة في القلوب مؤمنين ليزدادوا إيماناً مع إيمانهم ...) الفتح ۴ ،

واتە : خوا ئەۋ زاتەيە كە ئارامى پىشتە نىۋ دىلى پرواداران تاكو لەگەل ئيمانەكەيان
ئيمان زىاد بگەن .

* (إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ ...) الأنفال ۹ ، واتە كاتىك ھاۋارتان بۇ
پەرۋەردگارتان دەكرد ئەۋىش ۋەلامى دانەۋە كە من پىشتگىرىتان دەكەم ...

* (اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ...) البقرة ۲۵۷ ، واتە خوا مشوورخۆر و
دۋىستى ئەۋانەيە كە پروايان ھىناۋە لە تارىكىيەكان بەرەۋ پۇشنائى قوتارىيان دەكات .

* (أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ..) الزمر ۳۶ ، ئايا خوا بەس نىيە بۇ - پىشتىۋانى - بەندەكەى ؟!

* (وَأَنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ..) الحج ۳۸ ، واتە : بىگومان خوا لە سەر ئەۋانە دەكاتەۋە
و بەرگرى يان ئى دەكات كە پروايان ھىناۋە .

خالى شەشەم : پۇلى خوا پەرستىيى لە پىكەوۋە جۇشدانى پىزەكانى
كۆمەلى ئىسلامى و ^(۱)، تۆكمە و توندو تۆل كەردنى
تويۇزەكانى كۆمەلگاي ئىسلامىدا ^(۲).

گىرنگىزىن دەستە بەر كەر (ضامن) ى سەر كەوتىن و بە ئامانچ گە يىشتىنى كۆمەلگاي ئىسلامى و پاراستىن و بەرەو پىش بىردنى كۆمەلگايەكى ئىسلامى بىرىتە لە تۆكمەيى و توند و تۆلى و پىكەوۋە جۇشدرەوى پىزەكانىيان و پىكەوۋە پەيوەستى تويۇزەكانىيان ، جا خوا پەرستى (عبادە) كارى گەرتىن ھۆكارە و گەورەترىن پۇل دەگىپى لەو بارەوۋە ، چونكە كۆمەلگاي كە ھەموو ئەندامەكانى بە وردو درشتەوۋە خۇيان بە بەندەي يەك خۇاي پەرستراو و بەندايەتى بۇ كراو دەزانن و ، ھەموويان كىر نووش بۇ يەك پەرستراو دەبەن و پووى نياز و مەبەستەكانىيان تەنيا لەو دەكەن و جگە لەو ھىچ كەس و ھىچ سەرچاۋەيەكى تر بە بەرنامەدانەر (شارع) و فەرمانپەرەوا (حاكم) ى خۇيان نازانن و بە كورتى : تەنيا ئەو دەپەرستىن و پىشتىشيان بەس بەو دەبەستىن و بۇجى بەجى كەردنى (اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ) دەست لە سەر سىنگ و گيان لە سەر لەپى دەستى، بەلى كۆمەل و كۆمەلگايەكى ئاوا بىگومان لە سەر بىچىنەي مەككەم و دامەزراوى بەندايەتى (العبودية) ، بە ھىز ترىن جۇرى پىكەوۋە پەيوەستى و يەك ھەست و نەستى و يەك ھەلوئىستى و برايەتى (الاخوة) يان لە نىو دا پەيدا دەبى كە

^(۱) مەبەستەمان لە كۆمەلى ئىسلامى يان كۆمەلى مۇسولمان (الجماعة الاسلامية و الجماعة المسلمة) بوونى مۇسولمانانى تىكۆشەر و ھەلدەرە بۇ پىادە كەردنى ئىسلام لە واقىعى ژيان دا بەر لەوۋى حوكم و دەسلەت بىگرنە دەست ، وە مەبەست لە كۆمەلگاي ئىسلامى يان كۆمەلگاي مۇسولمان (المجتمع الاسلامي ، المجتمع المسلم) بوونىانە دواي پىكەننى قەوارە و دەستەلاتى سىياسى.

^(۲) مەبەستەم لە (تويۇزەكان) ئەو واتايەي نىيە كە شىۋەي و ماركسىيەكان لە نووسىنەكانىيان دا بەكارى دىنن كە چىنەكان (طبقات) ى كۆمەلگايە لە پووى ئابوورىيەوۋە ، بەلكو مەبەستەم پىكەننەركەكانى كۆمەلگايە لە پووى كار و چالاكىيانەوۋە ، وەك جوتيار ، كرىكار ، بازىرگان ، كارمەند ، قوتابى ... ھتد . بۆيەش و شەي تويۇزەكان (شرائح) م بە كارمىنا تاكو لە چىنەكان (طبقات) بە چەمك و زاراوى شىۋەي و سۆشالەيستەكان جىيى بىكەمەوۋە ، چونكە كۆمەلگاي ئىسلامى راست جىگاي چىنەكانى تىدا نابى.

له هیچ كۆمەل و كۆمەلگایەكى دیکەدا وێنەى نەبێ ، وەك حەقیقەت و واقعییەت و(مصادیقی) ی ئەو جۆرە براییەتى یە بە چاکترین و تەواو ترین شیوەى لە كۆمەلای یەكەمى مسوڵمانان لە شارى مەككە و پاشان لە كۆمەلگای یەكەمى مسوڵمانان لە شارى مەدینەدا دەبینین ، كە پێغەمبەرى كۆتایی ﷺ لە سەر بناغەى خوا بە یەكگرتن و خوا پەرستى (التوحید و العبادە) تێى گەیاندن و پێى گەیاندن و لە نیۆ خۆیاندا بوونە چاکترین برا و بۆ خەلكى دیکەش بوونە پووناكى و چرا ، خوا لییان پازى بێت و بە پەزنامەندى و بەخششى خۆى پازى یان بکات و پلە و پایەیان زیاتر و چاکتر بەرز و بلند بکات .

كۆمەل و كۆمەلگای مسوڵمان لە سۆنگەى ئەوەوە كە تاك تاكى ئەندامەكانیان لە سەر یەك بناغەى عەقیدەى و لە نیۆ یەك قالب و بۆتەى خوا پەرستى و لە بازە و جوغزى یەك پەروشت و پەفتاردا ، كە عەقیدەى ئیسلامى و خوا پەرستى ئیسلامى یانە و پەروشت و پەفتارى مسوڵمانانە یە كە سایەتى یان بنیات نراوە و پەروەدە كراوە ، كۆمەل و كۆمەلگایەكى پێكەووە گونجاو و جۆشدارو و یەك هەست و نەست و هەلوێست و لەگەل یەك پەيوەستن ، وەك چۆن ئەو خشتانەى دیوارى خانوویەکیان ئى پێك دى لە سۆنگەى ئەوەوە كە بە یەك شیوە و لە یەك كەرەسە دروست كراون و لە قالب و بۆتەى كە دا داڕێژراون زۆر باش پێكەووە پێز دەبن و لەگەل یەك پەيوەستن دەبن .

دیاره پێغەمبەرى داناو پێشەواشمان ﷺ بە خۆپایى نیه كە كۆمەل و كۆمەلگای بروادارى بەخشتە پێكەووە جۆشدارو و تێك ترینجاوەكانى دیوارى چواندووە :
(الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا) متفق عليه ، واتە : بروادار بۆ بروادار وەك خانوو وایە هەندىكى هەندىكى مەحكەم دەكات .

هەر وەها بۆیە كۆمەلای مسوڵمان و كۆمەلگای مسوڵمانى وەك جەستە یەك داناو كە هەركام لە ئەندامانى ئەو جەستە بە پەرۆشە و دلسۆزە بۆ ئەندامەكانى دیکە ، وەك فەرموویەتى : (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى) متفق عليه .

واتە : وێنەى برواداران لە یەكتر خوشویستن و بەزەیی پێكداهاستنەو و پەرۆشیان بۆ یەكتر وەك جەستە یەكە كە ئەگەر ئەندامىكى ئازارى بوو تێكپرای جەستە كە هاو دەردى دەكات بە شەو نۆخنى و تا .

بەلى ھەروەك چۆن يەك پووح ھەموو ئەندامانى جەستەيەك پىكەو دەبەستىت و بە ھۆى ئەو پووحەو چاكتىن ھاوکارى و تەبايى يان لە نىوان دا ھەيە ، ئەندامانى كۆمەل و كۆمەلگايەكى ئىسلامىش يەك پووح كە پووحى ئيمان و خوا پەرستى و بەندايەتى كەرنە بۆ خوا وەك دەزووى تەسبىحىك پىكيانەو دەبەستى و پىزيان دەكات و پىكيان دەخات.

ئىستاش با بۆ نمونە سەرنجى چەند جۆرە خواپەرستى يەك بەدىن داخو چۆن چۆنى دەبنە ھۆى پىكەو جۆشدان و تۆكەكەردنى كۆمەل و كۆمەلگاي ئىسلامى :

۱- نويژ : نويژ كە بە گەورەترىن و چاكتىن جۆرە خواپەرستى شەخسى دادەنرى ، كاريگەرتىن دەورىشى ھەيە بۆ پىكەو گرى دانى دلى بېواداران و بەھىز كەرن و مەحكەم كەردنى رىزەكانيان ، بە تايبەتەش كە نويژ لە شەو و پۆژدا پىنج كەپەتان دووبارە دەكرىتەو و بە جەماعەت كەردنى لە لاي زۆر لە زانايان فەپزى عەين يان كفايە و لە لاي ھەندىكىشيان سوننەتتىكى داکۆكى لە سەر كراو (مۇكدە) و نويژى بە كۆمەل بۆ (پىنج) فەپزەكان بە (۲۵) يان (۲۷) پلە بە چاكتە دانراو لە نويژى تاك ، وە بە ھۆى نويژى بە كۆمەلەو مسولمانان ناچارن لە شەو و پۆژدا پىنج كۆبوونەو بەكەن وە لە ھەفتەدا لە سەر ئاستى شارو ئاودەدانى بە ھۆى نويژى جومەو لە سەر يان پىويستە كۆبوونەو ھەفتانە وە بە ھۆى نويژى جەژنى رەمەزان و قورىانىشەو لە سەريان فەپزە يان لانى كەم سوننەتە دووجار كۆبوونەو ھە سالاڤە بەكەن ، ديسان چۆنىەتى نويژ كەرنەكە كە وەك دواتر - لە باسى نويژدا - باسى دەكەين كۆمەللىك ئاداب و پى و پەسمى ھەيە كە پىويستە نويژكەران رەچاويان بەكەن ، ئەمانە ھەموويان دەورىكى يەكجار كاريگەر بۆ نويژ دەپەخسىنن لە بوارى پىكەو بەستن و جۆش دانى مسولمانان لە نىو خويان دا .

۲- مال بەخشىن : ئەمىش چ بە جۆرى فەپزى عەينى كە زەكاتە ، وە غەيرى زەكاتىشە لە ھەندىك حالەتى نا ئاسايىدا كە زانايان بە وردى باسيان كەردوون ، وە چ جۆرى فەپزى كفايەى و ، چ جۆرى سوننەتى پۆلىكى يەكجار گەرنى دەگىرى لە چەسپاندنى برايەتى و بە ھىز كەردنى خو شەويستى و لا بردن و نەھىشتنى ھۆكارەكانى نا تەبايى و ناكۆكى نىو خو وەك ھەسوودى و بوغز و كىنە و ... ھتد .

۳- پۇژوو گرتن : پۇژوو گرتن بە ھەموو جۇرەكانى فەرز و سۈننەتىيەو دىسان كارىگەر يەكى زۆرى ھەيە لە پووى براىەتى و ھەست بە دەردو ئازارى يەكتىر كردن و ، بە تەنگ يەكدىيەو بوون و ، دەستبار بۇ يەكتىر گرتن ، بە تايبەت پۇژوو مانگى پەمەزان كە كۆمەل و كۆمەلگاي ئىسلامى بە تىر و برسى و ھەژار و دەولەمەند و پادشا و گەداوہ لە سەريان فەرزە برسى و تىنوون بن و بەلاى كەمەوہ لە سالى دا مانگىك دەولەمەندەكان ھاو دەردى لەگەل نەدارەكان دا بكنەن و لە برسىيەتى و نارەحەتى دا يەكسان بن و ھەست بە ئىش و ژان و مەينەتىيان بكنەن ، بۇ ئەوہى وىپراى ھوكمى ياساى پوالەتى^(۱) ھاندەرىكى دەروونى و وىژدانىشيان ھەبى بۇ ھاوكارى و دەست گرتنيان.

۴- حەج كردن : حەجىش كە ھەك ھەر كام لە شاىەتقان و نويز و زەكات و پۇژوو پەمەزان يەكىگە لە پىنج پاىە بنەپەتەكانى ئىسلام و ، وىپراى لايەنە مەنەوى و ئەخلاقى و فىكرى و جىھادى و ئابوورى و ... ھتدەكانى كۆنگرەى سياسى سالانەى ئۆمەتى ئىسلامىشە لە سەر ئاستى ھەموو گەلانى ئۆمەتى ئىسلامى و نىشتەمانى ئىسلامى دا ئەگەر پزىمە طاغوتىيەكان لى بگەپىن پۆلىكى يەكجار كارىگەر دەگىپى بۇ ناساندى مسولمانان بە يەكتىر و پەيدا بوون و بە ھىز بوونى شارەزاىى بە بارو دۆخى يەكتىر و پتەو بوونى پەيوەندى براىەتى و سەرەنجام ھاوكارى پىكەوہ كردن و دەستبار بۇ يەكتىر گرتن بۇ جىبەجى كردنى ئەركە مەزنەكان و ھىنانەدى ئامانجە بەرزەكان كە پەكيان لە سەر كارى ھەرەوہزى سەرچەم مسولمانانى دنيا كەوتوہ بە ھەموو پەنگ و زمان و پەچەلەك و پەگەزەكانيانەوہ تەنانتە لەو حالانەش دا كە طاغوت و پزىمە نا شەرىيەكانىش پەرىچ و لەمپەرى جۇراو جۇر دەخەنە بەردەم ھەك پىويست ئەنجام درانى ئەرك و كارەكانى حەج، دىسان لە سوود و كەلكى زۆر ھەر خالى نىيە بۇ چاوكرانەوہى مسولمانان و بىدار بوونەوہيان سەبارەت بە حال و بالى يەكتىر كە بىگومان ئەمەش ھەنگاوى يەكەم و بەردى بناغەى براىەتى و تەباىى و ھاوكارى و ھەرەوہزكارى نيوانيانە.

^(۱) چونكە زۆر لە زانايان كە يەكىكيان (ابن حزم الأندلسى) يە دەللىن : لە سەر دەولەمەندەكانى ھەر ناوچەيەك فەرزە مادام دەولەتى ئىسلامى تواناي نەبى كە نەدارەكانى دەورەريان بژىەنن و لە سەر ئەوہ ئىجبار دەكرىن و لە كاتى كەمتەرخەميان دا سزاي توندىش دەدرىن ، بېوانە : (المصلى) ج ۶ ص ۱۰۸ .

۵- زیکری خوا کردن : ئەمەش کە چەندان دەقی قورئان و سوننەت ئەوە دەگەیهنی کە وێرە بەتەنیاو بە تاکێ کردنی ، بە کۆمەل ئەنجام دانیشی شتیکی پەسندە و مایە دابارینی پەحمەتی خواو ئارامی و ئوخژن (سکینە) ە بە سەر دلی بەشدار بووانی کۆپی زیکردا و ، مایە کۆبوونەووە و دەورەدانی فریشتەچاک و پاکەکانی خواپە لەو کۆپو کۆمەلە ، دیسان دەوریکی بە هیژ و پیژی هەبە بۆ پیکەووە جۆشەدانی دلەکان و زیاد بوونی خۆشەویستی و سۆزو پەرۆش و پیژ و حورمەت بۆ یەکتەر، وە لە پاستی دا ئەو خۆشەویستی بە تینەکی کە لە ئەنجامی زیکر و یادێ خوادا لە نێو مسوڵمانان دا پەیدا دەبێ بە کەم هۆکاری تروا پەیدا دەبێ و ، خۆشەویستی خواو زیکری خوا کردن بۆ مسوڵمانان وەک تەزوویەکی کارەبایی وایە کە بە گلۆپ و چرای دل و دەروونی هەموویان دا تێپەر دەبێ و دایان دەگیرسینی^(۱).

۶- فەرمان بە چاکە کردن و پێ لە خراپە گرتن : ئەمیش یەکیکە لەو خوا پەرستی (عبادة) یانەکی کە کاریگەری یەکی زۆری هەبە لە پووی توند و تۆل کردنەووە و بژارکردن و پاک کردنەووە و گەشە پێدانی کۆمەل و کۆمەلگای ئیسلامی ، دیارە دەقی قورئان و سوننەتیش لەم بارەیهووە زۆرن بەلام ئێمە بەس دووانیان ئی بە نمونە دینینەووە :

۱- (و المؤمنون و المؤمنات بعضهم أولياء بعض يأمرون بالمعروف و ينهون عن المنکر و یقیمون الصلوة و یؤتون الزکاة و یطیعون الله و رسوله أولئک سیرحمهم الله إِنَّ الله عزیز حکیم) التوبة ۷۱-۷۲ **وانه** : وە پیاوانی بپروا دار و ئافەرەتانی بپروا دار هەندیکیان پشتیوانی هەندیکیان ، فەرمان بە چاکە دەکەن و پێ لە خراپە دەگرن ، وە نوێژ بەر پا دەکەن و زەکاتی دەدەن، وە فەرمانبەری خوا و پیغەمبەرەکی دەکەن ئەوانە بیگومان خوا بەزەیی پێیاندا دی بە پاستی خوا زال و کاربەجی یە.

بەلی بیگومان لە سۆنگەکی ئەووە کە بپروادارانێ ئێر و می دوست و پشتیوانی یەکتەر دەتوانن فەرمان بە چاکە و پێگری لە خراپە بکەن ، وە بیگومان لە ئەنجامی

(۱) هەرمکام لە (نوێژ ، مال بەخشین ، پۆزوو گرتن ، حج کردن ، زیکری خواکردن) لە باسەکانی دواپی ئەم کتێبەدا قەسەیان لە سەر کراوە و توێژراونەووە و ئەو دەقەنەکی کە پەیوەندیان پێیانەووە هەبە کەم و زۆر هینرانەووە و لیکدراونەووە ، بۆیە لێرە بە پێویستمان ئەزانێ بیان نووسین.

ئەو خوا پەرستىيىيە مەزنەشدا كە گەرەتەرىن و چاكتەرىن جۆرە خواپەرستىيە كە بە تاكى و بە كۆمەل و لە نىو كۆمەلگاي ئىسلامى دا ئەنجام دەدرى دۆستايەتى و نزيكى و پشتگىرى بېواداران بۆ يەكتەرىن زىاد دەبىت و پىزەكانيان مەحكەمەت و تويژەكانيان پىكەو پەيوەست تە دەبن .

۲- (وَ لَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيُهَيِّوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) ال عمران - ۱۰۴ .

واتە : وە ئىو ئەى مەسولمانىنە - كۆمەلىك بن - يان باكۆمەلىكتان لە نىو دا هەبن ^(۱) - كە بانگەواز بۆ چاكە - كە ئىسلامە - دەكەن و فەرمان بە چاكە دەكەن و پى لە خراپە دەگرن وە هەرئەوانەشن سەرکەوتوو و بە مراد گەشتوو .

لەم ئايەتە بە پىزەش دا خواى پەرەردگار سەرکەوتن و بە مراد گەشتنى دنيا و داو پۆزى تايبەت کردوو بەو مەسولمانانەو كە كۆمەلىكن يان كۆمەلىكى وايان لە نىو دا هەن ، سەرگەرمى بانگەوازي خەلك بۆ ئىسلام و لەنىو خۆشيان دا فەرمان بە چاكە و پى گرتن لە خراپەن ، بەلى كۆمەل و كۆمەلگاي مەسولمان وەك باغىكە كە خاوەنەكەى بەردەوام سەرگەرمى بژارکردنىەتى لە دىك و دالو گىژو گىيا و جىرو جانەوهرى زىانبەخش ، وە ناشتنى نەمامى چاك و پاك و بەردارى هەمە جۆر ، وە لەپاستى دا سەرفرازي و بەختەوهرى و ساغ و سەلامەتى كۆمەل و كۆمەلگاي مەسولمان بەندە بە بەردەوام بوونى پىرۆسەى بژارکردن و پاكکردنەوهرى لە هەلەو پەلە و نا شەرىى يەكان و چاكکردن و پازاندنەوهرى و ئاوەدان كردنەوهرى بە كردار و پەفتار و هەلس و كەوتە چاك و پاكە شەرىى يەكان ، خواى پەرەردگارىش فەرموويەتى : (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى) ^(۲) الأعلى - ۱۴ - جا هەر چەندە لىزەدا مەبەست تاكى مەسولمانە بەلام كۆمەل و كۆمەلگاي مەسولمانىش هەمان حوكمى هەيە .

^(۱) (چونكە وەك تويژەروانى قورئان دەلىن ئەگەر (مِنْ) ي سەر (مَنْكُمْ) بۆ (تَبَعِيض) بى ئەو مەعناى دووهم و ئەگەر (بَيَانِيَّة) ش بىت مەعناى يەكەم دەگەيەنى .

^(۲) وشەى (تَزَكَّى) هەم واتاى پاكکردنەوهرى و بژارکردن و هەم مەعناى گەشە پىدان و زىاد كردنىش دەگەيەنى كەواتە : وشەى (تَزَكَّى) يانى ، خۆى پاك و چاك كرد ، خراپەوهرە و پەلەى لاىرد و خيىر و چاكەى زىاد كرد .

۷- جهنگ و جيهاد كردن : ئه‌ميش يه‌كى ديكه‌يه له‌و جوړه خواپه‌رستى يانه‌ى كه كاريگه‌ر ترين فاكته‌ره هم بۆ خۆ توندو تۆل كرده‌وه و هم بۆ نيو خۆ بژارد كردن و خۆ پالاوتنيس له خلته و خال چ له سه‌ر ئاستى تاك تاكى مسولمانان و چ له سه‌ر ئاستى سه‌رجه‌م كۆمه‌ل و كۆمه‌لگاكانيشيان ، دياره‌ جهنگ و جيهاديش مه‌زترين و به‌رز ترين جوړه خوا په‌رستى يه كه مسولمانان به هه‌ره‌وه‌زى و درى غه‌يرى خويان ئه‌نجامى ده‌دهن ^(٤).

ئينجا ده‌قى قورئانى به پييز و سوننه‌تى پيغه‌مبه‌رى به‌ريزىش ﷺ ده‌رباره‌ى جيهاد و جهنگ زۆر زۆر به‌لام ئيمه هه‌ر بۆ نمونه سى له‌و ده‌قه به پييزانه دينينه‌وه :

١- (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُورٌ) المـف -٤- ، واته : به پاستى خوا ئه‌وانه‌ى خوش ده‌وى كه له پيئاوى دا به‌ريز ده‌جهنگن هه‌ر ده‌لى ديواريكى پيكه‌وه جو‌شدراون.

٢- (وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ، إِنْ يَمْسِكُكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَ تِلْكَ الْأَيَّامُ لُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَ لَيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ يَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَ لِيَمُحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ يَمْحَقَ الْكَافِرِينَ) ال عمران ١٣٩ ، ١٤٠ ، ١٤١ - ،

واته : وه - نه‌ى هاوه‌لانى پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هوى شكستى جهنگى ئوحووده‌وه - بى مي‌زى مه‌نوئين و دلته‌نگ مه‌بن له حاليك دا كه ئه‌گه‌ر به‌وادارين هه‌ر ئيوه سه‌ركه‌وتوو و به‌رزترن ، ئه‌گه‌ر برينيكتان تى بووه ئه‌وه بيگومان كۆمه‌لى كافرانيش برينيكي به هه‌مان شيوه يان تى بووه - كه له جهنگى به‌دردا شكستيان خوارد - وه ئه‌و پۆژانه‌ش - كه سه‌ركه‌وتن و شكستيان تيدا ده‌بى - له نيو خه‌لكى دا ده‌ستا و ده‌ستيان پى ده‌كه‌ين ، وه بۆ ئه‌وه‌ى كه خوا ئه‌وانه‌ بزاني كه به‌روايان هيناوه ^(٥). وه بۆ ئه‌وه‌ى چه‌ند

^(٦) كه‌واته جياوازي نيوان (فه‌رمان به چاكه و نه‌مى له خراپه) و (جهنگ و جيهاد) ئه‌وه‌يه كه يه‌كه‌ميان له نيو مسولمانان دا ئه‌نجام ده‌درى و دووه‌ميان له نيوان مسولمانان و دوژمنانيان له ئه‌ملى كوهر .

^(٧) واته به كرده‌وه و په‌ريزي خويان و له دنياى واقع دا ده‌ريكه‌ون ئه‌گه‌ر نا خوا له ئه‌زله‌وه پييان زاناو ئاگاداره .

شههیدیکتان له نیودا هه لبریزری ، وه بیگومان خوا سته مکارانی خوش ناوین ، وه بو ئه وهی خوا بروداران بیالئیوی و له بیرزینگیان بدات وه کافران نابووت بکات ،
 ۳- (ما کان الله لیلیر المؤمنین علی ما أنتم علیهِ حتی یمیز الخبیث من الطیب و ما کان الله لیطیعکم علی الغیب و لکن الله یجتبی من رسله من یشاء فآمنوا بالله و رسله و إن تؤمنوا و تتقوا فلکم أجر عظیم) ال عمران - ۱۷۹ - واته : ناکری و ناگونجی خوا واز له بروداران بیئی له سهر ئه و حاله ته که ئیوه له سهرینی - که پاک و پیس تیکه ل و ئاویتته بن - (به لکو به جهنگ و سهختی یه کان تا قی یان دهکاته وه) هه تا پیس له پاک جیا ده بیته وه ، وه خوا و ناکات که ئیوه په نهان (غیب) بزانن - تا کو برودارانی پاک و مونا فیقانی ناپاک لیک هه لایرن - به لام خوا له نیو پیغه مبه رانی دا ئه وانه یان که هه ز بکات هه لیان ده بریزری - بو ئه وهی ویریای هاوه لانیان له گه ل دوژمنانی خوا دا بجهنگن تا کو له ئه نجامی ئه وه دا پاک و نا پاک له یه ک جیا بنه وه - ده جا بر اوا به خوا و پیغه مبه رانی بینن ، وه نه گهر بره وایینن و پاریزکاری بکه ن پاداشتیکی مه زنتان هه یه .

جا ئیستا با سهرنج بدهین:

له دهقی یه کهم دا خوای بالا دهست پای دهگه یه نی که ئه و بروداران هه ی خوش دهوی که به ریزکی پۆلاین و مه حکمه وه له پیناو خوا دا ده جهنگن ، که واته له سۆنگه ی جیهاده وه و له گهر مه ی جهنگ و جیهاد دا مسو لمانان ده بنه کۆمه ل و کۆمه لگایه کی مه حکم و پته و و پیکه وه جۆش درا و وه کۆمه ل و کۆمه لگای مسو لمان به بی پال لیكدان و تیک ترنجان وه خشت و چینه کانی دیواریکی قایم و قوپ قوشمی ناتوانن جهنگ و جیهاد بکه ن و له به رانه ر دوژمن و ناحه زانی خوا و خویان دا بوهستن .

وه له دهقی دووه دا خوای کار به جی به بۆنه ی تیشکانی مسو لمانان له جهنگی ئو خود دا به هوی سهر پیچی له فرمان و نه خشه ی پیغه مبه ره وه ﷺ دلی هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر رضي الله عنهم ده داته وه و بۆشیان پوون دهکاته وه که مه سه له ی شکست و سه رکه و تن له جهنگ دا یاسایه کی خوایی یه و شتیکی چاوه پوان کرا و ئاسایی یه ، پاشان پینج حیکمه ت و په ندی گه وه و گرنگیش له و جهنگ و شکسته یان دا ده خاته پوو :

* زانران و ناساندنی برودارانی راسته قینه له مهیدانی واقع دا .

(و لیعلم الله الدین آمنوا)

* هه‌لبژاردن و گولبژێر کردنی بریواداران بۆ پله‌ی به‌رزى شه‌هیدى ،

(و يتخذ منكم شهداء)

* پەردە ھەلمائىن لە سەر ماھىيەتى پوچى ئەوزپە مسولمان و بەنا و مسولمانانەى
 كە خۇيان خزاندۆتە پىزى موحاھىدان و سوپاى پىڭەمبەرە ۋە خۇاى دادگەر
 لە بەرستەم و خراپەيان خۆشى ناوئىن ، (و اللّٰه لا يحب الظالمين)

* لە بێژنگ دان و پالوتنی کۆمەڵ و کۆمەلگای مسوولمان لە ھەموو پوویکەوھ :
ئیخلاص و ساغیان بوخوا ، دنیا بە کەمگرتن و دوا پوژ ھەلبژاردنیان ، گوێ پایەلی
و فەرمانبەریان بۆ بالای خوێان ، فیداکاری و بیباکییان لە مەرگ و ... ھتد
(و لِمَحْصَ اللّٰهِ الَّذِي آمَنُوا).

* له بهین بردن و نابووت کردنی کافران که دیاره بهبی جهنگی سهخت و خویناوی و قوربانی دان و ئیش و ژان مهیسه نابیت و (نویش) بهبی (ئیش) نابی ! .
(وبعق کافرین) .

ئىنا لىرەدا پىۋىستە ھەلۋىستە يەك بەكەين داخوا بۇچى پىستەي : (وىمىق الكافرىن)
بەدواي رستەي : (ولىمىص الله الذين آمنوا) دا ھاتوۋە ؟

جاری پښوېسته بزاینه که وشه (یَمَحَق) له چاوکی (مَحَق) هوه هاتووه که به مانای له نیو چوون و پووکانه وهی پله پله و په نهان بوون و ون بوون دی ، هر بویه ش به شه وهکانی کوتایی مانگی (قَمَرِي) دهگوتری (مَحَاق) چونکه له و شه وانه دا مانگ (قمر) ورده ورده پوښنایی کز دهبی و پاشان په نهان دهبی ، که واته دهبی بروادارانی جهنگاوهر و مواهیدیش خه یال پلاوی وانه کهن که به پوژ و دوو پوژ و سال و دوو سال یه کسهر هیزی کوفر تهخت بکه و نهیهیلن ، به لکو جهنگ و کیشه ی نیوان نیمان و کوفر دریز خایه نه و پشووی دریز دی دهوی ، دیسان هه لبراردنی وشه (یَمَحَق) که وهک گوتمان مانای نه هیشتنی پوښنایی و ورده ورده خه فکردن و کوزاندنه وه دهگیه نی ، نه وهی لی ده فامریته وه که جهنگ و جیهادی نیسلامی نایه وی نه یارو ناحه زهکانی نیسلام بنپرو قه لچو بکات ! به لکو گرنگ نه وهیه حوکم و دهسته لاتیان نه مینی و چرای حوکمرانی یان خه فکری و بکوژیته وه و خوړی نیسلام جیگای بگریته وه ! نجا بویه ش پرسته ی (و یَمَحَقَ الْکَافِرِین) به دواي پرسته ی (و لِمَحَصَ اللّٰهَ الَّذِینَ اٰمَنُوْا) دا هاتووه تاکو مسولمانان دنیا بن و بزائن که هه تا خو یان نه بنه کو مه ل و کو مه لگایه کی یوخت و یاک و هه لبرارده و یا لوته توانای ولات یاک

کردنه و هیان نابی ، بهلئ کاتیک مسولمانان ده توانن ده و روبه ریان بژارو پاک بکه نه وه له کوفر و سته م و خراپه که پیشتر خویمان له سهر ئاستی تاک تاک و کۆمه ل و کۆمه لگاشیان پالوتبی و بژارد کردبی ، نه گهر نا پیس به پیس لاناچی و نه هلی سته م نه هلی کوفریان پی له نیو ناچی !

وه له دهقی سییه میش دا خوای کار به جی و په نهان بین ئه م سی پاستی یه مه زنه مان بو پوون ده کاته وه :

(۱) - یاسا و سوننه تی خوا وانیه که واز له کۆمه ل و کۆمه لگای مسولمانان بیئی و لییان بگه ری که پروادار و مونا فیق و پاک و ناپاک و پاریزکار و تاوانبار و ئازاو بویر و ترسنوک و خو بویر تیکه ل بن و له یه ک هه لئاویترین ، وه ک حاله تی مسولمانانی مه دینه ی پیغه مبه ر ﷺ پیش جهنگی ئو حود که نزیکه ی سی یه کی (۳۱) ی سو پای ئیسلام به فیتی (عبدالله بن اُبی بن سلول) له ناسک ترین و دژوار ترین کات دا پشتی پیغه مبه ر ﷺ و مسولمانان یان به ردا و پاشه کشه یان کرد ، به لکو خوای کار به جی یاسای وایه که خوا په رستان و طاغووت په رستان له یه ک جیا بکاته وه و کۆمه ل و پرزی پرواداران له خلته و خال و چلک چه په ری ده غه ل و دلنه خو شان پاک بکاته وه .

(۲) - ریگا و چۆنیه تی ئه و پاک و پیس لیک هه لئاوردن و جیا کردنه وه یه ش ئه وه نیه که خوا مسولمانان له دل و دهروونی خه لکی ئاگادار بکات و غه یب و په نهان بزانن ! چونکه به س خوا نهینی یه کانی دلان و په نهانی زهوی و ئاسمانه کان ده زانی ، (قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ..) النمل ۶۵ ، واته ، بلی - بیجگه له خوا هیچ کهس په نهانی ئاسمانه کان و زهوی نازانی

(۳) - به لکو ریگای له یه ک جیا کردنه وه ی پاک و ناپاک و بیژینگه لیک هه لئاوردن یان بریتیه له جیهاد و به رهنگاری که پیغه مبه رانی هه لبژاردی خوا ﷺ و شوین که وتوانی په سه نیان پی ی هه لدهستن ، هه رکاتیک زه مینه ی ئه نجام دانی یان بو پره خسی که ئه و زه مینه یه ش به هوی ئه وه وه سازده بی هینده یان هیزو پرست هه بی که پی ی به گز باطل و نه هلی کوفر و سته م و خراپه دا بچن . جا دیاره ئیمه و مانانیش نه گهر به پاستی به روا به خوا و پیغه مبه رانی علیهم الصلاة و السلام به یئین و پاریزکاری بکه یین ، که به شیکی گرنگی ئه و پاریزکاری یه ش خو پاراستنه له دهسته و نه ژنو دانیشتن و مل که چ کردن بو طاغووت و مله وړان ، ئه وه بیگومان پاداشتیکی مه زنه مان هیه له لای خوای بالاده ست و دادگهر ، وێرای عیزه تمه ندی و سه ره رزی دنیا ش .

۸- پەيوەندى يە كۆمەلەيتى يە كان : يەكى دىكە لەو جۆرە
خاوپەرستى و بەندايەت يانەى كە پۇلىكى زۆر گرنگ دەگىپن لە يەك پىزى و
يەكەنگى و يەك پەنگى و يەكسەنگى كۆمەل و كۆمەلگاي مسولمان دا پەيوەندى يە
كۆمەلەيتى يە زۆر و جۇراو جۆرە كانن كە ئىسلام گرنگى و بايەخىكى تايبەت يى
داون ، جا ديارە ئىمە لىرەدا مەودا دەر فەتە ئەو مان نىيە كە مەسەلەى پەيوەندى يە
كۆمەلەيتى يە كان بتويزىنەو كە خوا ياربى لە بەشى سىيەمى (مسولمانى كامل) دا
بە ناوى (خووپەرەشت) بە تىر و تەسەلى باسيان دەكەين ، بەلام لىرەدا ھەروا بە
خىرايى ئامازەبە دە (۱۰) لەو پەيوەندى يە گرنگ وسەرەكى يانە دەكەين :

يەك : ژن و مىردايەت (الزوجة):

ديارە خىزان (الأسرة) خشتى يەكەمى پىكەينانى كۆمەلگايەو پەيوەندى نىوان ژن و
مىرد و پىكەو پەيوەست بوونيان لە سەر بناغەى بەرنامەى خواوبە ئىزن و مۇلەتى
خاوبەبۇيە ئەو پەيوەندى يە بە پەيوەندى يەكى پىرۆز دادەنرەت و لە سەر بنچىنەى
پىز و خوشەويستى و سۆز و پەرۆش بۇ يەكتر بنىات دەنرى، وە ھەر كام لە ژن و مىرد
كۆمەلەك ئەرك و مافيان لەگەل يەكتر دا ھەيە و ھەر كامىكيان بە بەرگ و پۇشاكى ئەوى
تر دادەنرەت، جا بىگومان دەقى قورئان و سوننەت سەبارەت بە ئەرك و مافەكانى ژن و
مىرد بەرامبەر بە يەكتر و ئەو ئادابە شەرىعى يانەى كە دەبى پا بەنديان بن و پەچاويان
بەكەن لە ھەلس و كەوتى نىوانيان دا زۆر زۆرن و ئىمە لىرەدا دەر فەتە خستە
پوويانمان نىيە، بۇيە بە ھىنانەو ھى ئەم ئايەتە قەناعەت دەكەين: (و مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ
لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ) الروم- ۲۱، واتە: وەلەنیشانەكانى خاوبەت يە خوا ئەو يە كە لە نەفسى خۇتان
ھاوسەرى بۇ وەدى ھىنان و تاكو بەھويانەو ئۇخرتان بۇ بىت، وە خوشەويستى و
بەزەيى لە نىوانتەن دا گىپراو، بىگومان لەو پەيوەندى و ھۆگرىيەى ژن و
مىردايەت يە ھەدا نیشانە ھەن بۇ كۆمەلەك يىرەكەنەو.

دوو: باب و دايك و رۆلەيتى:

پەيوەندى نىوان باب و دايك و رۆلەكانىشيان وىپراى ئەو ھى كە وەك پەيوەندى نىوان
ژن و مىرد شتىكى خوا پىسك و فىطرى يە ئىسلامىش گرنگى و بايەخىكى زۆرى

پى داوه، به لَام جيى سهرنج نهويه كه مهگه به دهگمه ن دنا هر فرمان به
 پولهكان كچ كراوه كه پىزي باب و دايكيان بگرن و له گه ليان چاك بن و به باب و
 دايك نه گوتراوه! هويه كه ش نهويه كه چاكي باب و دايك له گه ل منداله كانيان كه
 جگه ر گوشه يانن شتيكي خوا رسكه و پيويسى به ناگدار كردنه وه و ناموزگاري
 ناكات مهگه له هه نديك حالت دا، جا دياره له باره ي په يوه ندى نيوان باب و دايك و
 پوله كانيان ده قى قورشان و سوننه ت زورن به لَام ئيمه بهس دوانيان ئى به نمونه
 دينينه وه:

۱- (وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا، إِمَّا يَنْفُخَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
 كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا، وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ
 الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا) الاسراء- ۲۳- ۲۴- ۲۵.

واته: وه په وهر دگارت بپريارى داوه كه جگه له و نه په رستى وه له گه ل باب و دايكتان
 چاكه بكه^(۱)

هر كات يه كيكيان يان هه ردووكيان له لات بوون و گه يشتنه قوناغى پيرى، نه چى هيچ
 وشه يه كى هه ست پوشينه ريان پى بلئى، وه ده نكيان مه ده و قسه يه كى پر پىزو
 حورمه تيان له گه ل بكه. وه له شه نجامى به زه يى و په روش دا بالى گهر دن كه چى يان
 به سه ردا شوپ بكه وه، وه بلئى: په وهر دگارم! به زه ييت پييان دا بى وهك چو ن شه وان
 منيان به گچكه يى به خيو كرد.

شه مه ده رياره ي هه لويسى پوله كان به رامبه ر دايك و بابيان، ده رياره ي هه لويسى
 دايك و بابييش له گه ل منداله كانيان به تايبه تى باب_ فهرموويه تى:

۲- (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ
 غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمِرُونَ) النخبة- ۶.

واته: شه ي شه وان هى بپواتان هيناوه خو تان و مال و خيزانتان له ناگريك بپاريژن كه
 سوته مه نى يه كه ي خه لك و به رده، چه ند فريشته يه كى زبرو به هيژى له سه رن هه ر شتيك
 خوا فهرمانيان پى بكات سه رپيچى ناكه ن و چيان فرمان پى بكري شه نجامى ده دن.

^(۱) سهرنج بده چو ن خواى دانگه ر دواى په رستنى خو ي فرمانى به چاكه كردنى له گه ل دايك و

سى: خزمایه تی:

بازنه یه کی دیکه ی په یوه ندی یه کومه لایه تی یه کان که له بازنه ی یه که م و دوهم فراوان تره بریتیه له په یوه ندی خزمایه تی (صِلَةُ الرَّحِمِ) که له زور ده قی قورپان و سوننه ت دا فرمان به پاراستنی کراوه و هره شه ی توند له پچراندنی کراوه، که نیمه لیږه به س ناماژه به سى له و ده قه به هیزو پیزانه ده که ی:

۱- (و أولوا الأرحام بعضهم أولى ببعض في كتاب الله من المؤمنين و المهاجرين ...) الاحزاب-۶.

واته: وه له کتیبی خوادا خزمان له نیو خویان دا له یه کتر نریک ترن و هه قیان به سهر یه که وه زیاتره له باقی بړوا داران و کوچکه ران . وه خوی تو له ستین به هره شه وه پوو له که سانیک ده کات که هه لویستی ده غه لانه یان له به رانه ر جیهاد و به رگری کردن له کومه لگا و قه واره ی نیسلا می هه یه و پیان ده فهرمو ی:

۲- (فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَ تَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَ أَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ) محمد-۲۲-۲۳. واته: نایا زور نریک نیه_ نه ی ده غه لان! که نه گهر

ده سه لات بگرته ده ست خراپه کاری له زهوی دا بکه ن و خزمایه تیتان پچرین! نه وانه ی که ناوا ده که ن_ که سانیکن خوا نه فرینی لی کردوون بویه که پری کردوون و چاوه کانیانی کویر کردوون.

۳- (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ ، قال سفيان في روايته : يعني قاطِعُ رَجْمٍ) متفق عليه،

واته: (پچرینه ر ناچینه به هه شتی) سوفیان له کاتی گیرانه وه ی نه م فهرموده یه دا گوتویه تی: یانی پچرینه ری خزمایه تی.

چوار: دراوسى یه تی:

په یوه ندی دراوسى یه تیش یه کیکی دیکه یه له بازنه گرنکه کانی په یوه ندی کومه لایه تی و نیسلا م گرنکی یه کی زوری پی داوه و له زور ده قی قورپان و سه ننه ت دا فرمان به موسولمانان کراوه که نه ر و مافه کانی دراوسیه تی له گهل یه کتر دا جی به جی بکه ن و زور وریا بن له نازارو زیان به یه کتر گه یانندن و یه کتر په نجانندن. بوی وینه خوی به به زه یی فهرمو یه تی: (و اعبدوا الله و لا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً و بالوالدین إحساناً و ذي القربى و الیتامى و المساکین و الجار ذي القربى و الجار الجنب و الصاحب بالجنب و ابن و السبیل و ما ملکت أیمانکم ..) النساء-۳۶. واته: وه خوا بپهرستن و هیچ شتی که نه هاویه شی ، وه له گهل دایک و بابتان چاکه بکه ن وه له گهل خزمان و هه تیوان و نه داران و دراوسى نریک و دراوسى ی دوو رو هاوه لی نریک و پښوارو نه و کویل_انه ی له به رده ستانن..

پيغه مبهري سهروه ريشمان ﷺ دهرباره ي گه وره يي و گرنكي ئهرك و مافي دراوسي يه تي فهرموويه تي: (ما زال جبريل يوصيني بالجارِ حتى ظننت أنه سيورثه) متفق عليه. واته: جو برائيل شه وند دهرباره ي دراوسي پاي سپاردم و داکوکی لي کردم هه تا گومانم وابوو که دهکاته ميراتگرا!
پينج: هاوه لايه تي (الصداقة):

په يوه ندي دوستايه تي و هاوه لايه تيش يه کی دیکه يه له جو غزه کانی په يوه ندي کومه لايه تي و پیکه وه گري دانی نه داما ن و تويزه کانی کومه لگا، شه وند د بهسه يو گرنكي و بايه خي شه جوړه په يوه ندي به له ئيسلام دا که له نايه تي ژماره (۳۶) ي (نساء) دا له پيزي چاکه له گهل باب و دايک و خرمان و هه تيوو هه ژارو دراوسي دا باس کراوه وه له نايه تي ژماره (۶۱) ي سووره تي (النور) يش خواردن و خوار د نه وه له مالي: دوست و په فيق بو ئينسان موباح کراوه له پيزي مالي خو، باب و دايک، براو خوشک، مام^(۱) و پوور، خال و پلک، وه ماليک که تييدا کراوه به شه ميندار و هکيل وه د فهرموي: (لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ مَفَاتِحُهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ ...)

شه ش: ميواندار تي (الضيافة):

شه ميش يه کيکی تره له په يوه ندي به کومه لايه تي يه کان و له زور دهقي قورئان و سوننه تيش دا هه باسي ئهركي خانه خوييه تي و مافي ميوان و هه باسي شه ناداب و رهو شته بهر زانه کراوه که دهبي ههردو وکيان په چاويان بکه ن که ئيمه ليړه دا بهس دووان لهو دهقانه به نمونه دينينه وه که يه کيکيان په يوه ندي به باباي خانه خوي و شهوي تريشيان په يوه ندي به ميوانه وه هيه:

^(۱) دياره ((عمات)) که کومل و کوي ((عمة)) يه ، که خوشکي بابو ، وه (خالات) کوي (خاله) يه که خوشکي دايکه ، جا له کوردي دا (پوور پلک) ههردو وکيان بو هه کام له (عمة) و (خاله) به کار دين ، به لام نه گه وهک من جيام کردونه وه جيا بکرنه وه باشته.

۱- (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ ...) متفق عليه،

واته: هر که سينک بروای به خواو پوژى دوايى ههيه با پيژى ميوانهكهى بگرى...، ئينجا شايانى باسه كه پيژ له ميوان گرتن تهنيا به خواردن پيدانى باش تهواو نابى، بهلكو ويراى ئهوه دهبى له پووى مهعنهوى و ئه خلاقيشهوه پيژو حورمهتى بگرى، بهلكو ئه ميان له پيژ گرتنى ماددى گرنگتريشه، وهك كوردهوارى دهليين: (نانت جوين بى خولقت گهنمين بى).

۲- (لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُقِيمَ عِنْدَ أَخِيهِ حَتَّى يُؤْتِمَهُ ، قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ كَيْفَ يُؤْتِمُهُ ؟ : قَالَ يُقِيمُ عِنْدَهُ وَ لَا شَيْءَ لَهُ يَقْرِيهِ بِهِ) رواه مسلم،

واته: هيج مسولمانيك بوى نيه كه هينده له لاي برايهكهى ميوانى بى تا گوناچارى دهكات ! گوتيان: ئهى پيغه مبهرى خوا جا چون گوناچارى دهكات ؟! فرمووى: ئهوه مهر ميوانى دهبيت و خانه خوييهكهيشى شتيكى وای له لاي نيه كه ميوانداريتى پى بكات !

كهواته: وهك چون ليزانى و خولق و خووى جوان و سهخواهت و بهر چاو تيرى بو باباى خانه خوى پيوستن، ميوانيش دهبى ورد بين و به سهليقه و كارامه بيت و بزانى ئهگهر مانه وهى گيرو گرفتليك دروست بكات مايهى دهردهسهرى خواهن مال بى و پى ناخوش بى، نابى بمينتهوه.

حهوت: سهردان و هاموشو:

وهك چهندان جار دووباره مان كردوتهوه ههموو جم و جۆل و چالاكى يهكانى مسولمانان ئهگهر بو خوا بوون و به پى شهرع بوون (الأخلاق والأخلاق) يان لهگه ل بى به خوا په رستى له قه لهم دهرين، جا يهكى تر له و په يوه ندى و چالاكى يانهى نيو كۆمه ل و كۆمه لگاي مسولمان كه كاريگه رى و شوينه واريكى گرنگ و بهر چاوى له تۆكمه وتوند و تۆل كردنى پيژهكانيان دا ههيه بريتيه له سهردان (زيارة) و هاموشوى يهكتر به مه بهستى به يهك ئاشنا بوون و ئاگا له يهكتر بوون و چاك و چۆنى و هه وال پرسينى يهكتر .. هتد.

ئهمه ش چهند دهقيكى سوننه تى پيغه مبهرى سهرور ﷺ له باره ي سهردان و هاموشو و هه وال پرسينى يهكتر و گرنگى و كاريگه رى له بوارى له خوا نزيك بوونه وه له يهك نزيك خستنه وهى مسولماناندا:

۱- (عن النبي ﷺ أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخَاهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى ، فَأَرَادَ اللَّهُ لَهُ عَلَى مَرْجَعِهِ مَلَكًا فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ قَالَ : أَيْنَ تَرِيدُ ؟ قَالَ : أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ قَالَ : هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرُبُّهَا عَلَيْهِ ؟! قَالَ : لَا ، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللَّهِ تَعَالَى ، قَالَ : فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحَبَّبْتَهُ فِيهِ) رواه مسلم.

واته: پیاویک سەردانی بڕایەکی خۆی کردله دێیهکی تر، خواش فریشتەیهکی لهسەر پڕیگاکی بۆ به چاودێر دانا، جا کاتێک گه‌یشته‌لای پێی گوت: بۆ کوێ ده‌چی ؟ گوتی: ده‌مه‌وی سەردانی بڕایه‌کم بکه‌م له‌م گونده، گوتی: ئایا هیچ چاکه‌ و به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کت له‌لای ئه‌و هه‌یه، بچی مشووری ئی بخۆی ؟! گوتی: نه‌خێر، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌ که‌له پیناوی خوای به‌رزدا خۆشم ویستوه، -فریشته‌که- گوتی: ده‌جا بزانه‌ که‌ من نی‌رراوی خوام بۆ لای تۆ که‌ پێت پابگه‌یه‌نم خواش تۆی خۆشویستوه چونکه‌ تۆ ئه‌وت له‌ به‌ر خوا خۆشویستوه.

۲- (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا) رواه ابو داود. واته: هیچ کاتێک دوو مسوڵمان ناگه‌نه‌ یه‌کترو پێکه‌وه‌ تۆقه‌ ناکه‌ن، مه‌گه‌ر لییان ده‌بوردری به‌ر له‌وه‌ی له‌ یه‌ک جیا بنه‌وه.

۳- (عن انس رضي الله عنه قال : قال يارسل الله الرجل منا يلقي أخاه أو صديقَه أينحنى له ؟ قال : لا ، قال : أفيلتزمه ويقبله ؟ قال : لا ، قال : ويصافحه ؟ قال : نعم) رواه الترمذی و قال: حديث حسن.

واته: ئه‌نه‌س خوای ئی پازی بی‌ت گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا پیاویک له‌ ئێمه‌ به‌ بڕایه‌که‌ی یان هاوه‌له‌که‌ی ده‌گات ئایا بۆی بچه‌میته‌وه؟ فه‌رمووی: نه‌ه، گوتی: ئه‌ی به‌خۆیه‌وه‌ بگوشی و ماچی بکات؟ فه‌رمووی: نه‌ه، گوتی: ئه‌ی تۆقه‌ی له‌گه‌ل بکات؟ فه‌رمووی: به‌ئێ.

۴- (لَا تُحِقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَ لَوْ أَنَّ تَلَقَّى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلِيقٍ) رواه مسلم.

واته: هیچ شتی‌ک له‌ چاکه‌ کردن به‌که‌م مه‌گه‌ر ئه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش بی‌ت که‌ به‌ پووی کراوه‌ و گه‌شه‌وه‌ بگه‌یه‌ بڕاکه‌ت.

هه‌شت: سە‌ر لی‌دان‌ی نه‌خۆش: (عيادة المريض)

یه‌کی دیکه‌ له‌ چالاکی و په‌یوه‌ندی‌یه‌ گ‌رنگ‌و کاریه‌گه‌ره‌کانی نی‌و کۆمه‌لگای مسوڵمان سە‌ر لی‌دان و هه‌وال پ‌رسی‌نی ئینسان‌ی ناساغ و په‌ک که‌وته‌یه، که‌ بی‌ گومان پ‌یویستی

به دلدانهوه و قسهی خوښ و ئاموژگاری و خهم پهواندنهوه و وره بهرز کردنهوه ههیه، دیاره ئهم جوړه خوا په‌رستی‌یه‌ش پۆلێکی گرنګ ده‌گیږی له زیاد کردنی خوښه‌و‌یستی و به‌زه‌یی و په‌رو‌ش و سه‌ره‌نجام پیکه‌وه توندو تۆل کردنی چین و تو‌یژه‌کانی کۆمه‌لگا، ئهمه‌ش چه‌ند ده‌قیك له‌و باره‌وه:

۱- (عُودُوا الْمَرِيضَ وَ اطْعِمُوا الْجَائِعَ وَ فُكُّوا الْعَانِي) (رواه البخاري).

واته: سه‌ر له نه‌خو‌ش بده‌ن و خو‌اردن بده‌ن به برسی و دیل به‌ره‌لدا بکه‌ن.

۲- (حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَ عِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَ اتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَ إِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَ تَشْمِيتُ الْعَاطِسِ) متفق عليه. واته: مافی مسو‌لمان له‌سه‌ر مسو‌لمان پینجن:

وه‌لامدانه‌وه‌ی سه‌لام، وه‌سه‌رلیدانی نه‌خو‌ش، وه‌شو‌ین که‌وتنی جه‌نازه‌کان- بو سه‌ر

گو‌رستان، وه‌وه‌لامدانه‌وه‌ی ده‌عو‌هت کران، وه‌گو‌تنی (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) به بابای پ‌رمیو.

۳- (ان الله عز وجل يقول يوم القيامة: يَا ابْنَ آدَمَ مَرَضْتُ فَلَمْ تَعُدَّنِي: قَالَ يَارَبِّ كَيْفَ أَعُوذُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ!! قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرَضَ فَلَمْ تَعُدَّهُ؟ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ!! ...) (رواه المسلم).

واته: بیگو‌مان خو‌ای بالا ده‌ست و شکۆمه‌ند پۆزی قیامه‌تی ده‌فه‌رموی: ئه‌ی ئاده‌میزاد نه‌خو‌ش که‌وتم سه‌رت ئی نه‌دام!

ئه‌و‌یش به‌لێ: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم چۆن سه‌رت ئی بده‌م که‌تۆ په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کانی

؟ ده‌فه‌رموی: ئه‌دی نه‌تزانێ که‌ فلانه به‌نده‌یه‌م نه‌خو‌ش بوو سه‌رت ئی نه‌دا؟ ئایا

نه‌تزانێ ئه‌گه‌ر سه‌ردانت کردبایه منت له‌لای وی ده‌بینی؟!

بیگو‌مان مه‌به‌ستیش له‌ (له‌ لای نه‌خو‌ش بوونی خو‌ای بی‌وینه) له‌وی بوون و ده‌ستگیر

بوونی په‌زامه‌ندی و پا‌داشته‌که‌یه‌تی به‌ هو‌ی ئه‌و سه‌ر لیدان و هه‌وال پ‌رسینه‌وه. له‌م

فه‌رمووده به‌ پ‌یزانه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری پایه به‌رزو به‌پ‌یزیشمان دا ده‌بینی که‌ سه‌رلیدان و

دلدانه‌وه و هه‌والپ‌رسینی نه‌خو‌ش چ خوا په‌رستی‌یه‌کی به‌رزو چ کاریگه‌ری‌یه‌کی‌شی

هه‌یه له‌ له‌خوا نزیک خسته‌وه و له‌یه‌ک نزیک کردنه‌وه‌ی مسو‌لمانان دا.

نۆ: له‌گه‌ل جه‌نازه‌ جوونه‌ سه‌ر گو‌رستان و سه‌ره‌ خو‌شی کردن و

دلدانه‌وه‌ی خاوه‌ن مردوو:

دیاره ئینسان له‌ پ‌وانگه‌ی ئیسه‌لامه‌وه چ زیندوو بیست چ مردوو پ‌یزو حورمه‌تی

پ‌اریزراوه، جا یه‌کیکی دیکه له‌و په‌یوه‌ندی یه‌ کۆمه‌لایه‌تی‌یانه‌ی که‌ تا پ‌ادده‌یه‌کی زۆر

کاریگه‌ری هه‌یه له‌ بلاو‌کردنه‌وه‌ی پ‌ووحی براهه‌تی و به‌ ته‌نگ یه‌کتره‌وه بوون و یه‌کتر

خوشويستن بریتیه له گه‌ل مردوو چوونه سپر قه‌بران و سه‌ره خوشی و دلدانه‌وه‌ی
خاوه‌ن مردوو، جا دیاره که شۆردن و کفن کردن و نویژی مردوو له سه‌ره خویندن و
بردنه سه‌ره گۆپستان و ناشتنی مردوو فه‌رزی کیفایه‌ن و له‌سه‌ره کۆمه‌لگای مسو‌لمان
پنویسته جی‌به‌جی یان بکات، فه‌رموده‌ش له‌و باره‌وه زۆرن که ئەمانه چه‌ند
نموونه‌یه‌کیان:

۱- (مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ فَلَهُ قِيرَاطَانِ ،
قِيلَ : وَمَا الْقِرَاطَانِ ؟ قَالَ : مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ) متفق عليه . واته: هه‌رکه‌سێک ئاماده‌ی
جه‌نازه‌یه‌ک بوو هه‌تا نویژی له‌سه‌ره ده‌کری ئه‌وه (قیراط) یکی پاداشت هه‌یه، وه
هه‌رکه‌سێک ئاماده‌ی سه‌ره‌و به‌ره کردنی بوو هه‌تا ده‌نیزی ئه‌وه نه‌ندازه‌ی دوو
قیراطی پاداشت هه‌یه، گو‌ترا: دوو قیراط چین؟! فه‌رمووی: هینده‌ی دوو چپای گه‌وره‌ن.
۲- (مَنْ عَزَّى أَخَاهُ الْمُؤْمِنَ فِي مَصِيبَةٍ كَسَاهُ اللَّهُ حُلَّ الْكَرَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ.
واته: هه‌رکه‌سێک دلی برایه‌کی برواداری بداته‌وه له به‌لایه‌ک که به‌سه‌ری هاتوه، خوا له
به‌رگ و پۆشاکێ ریزو حورمه‌تی ده‌به‌ر ده‌کات پۆژی قیامه‌تی.

۳- (مَنْ عَزَّى مُصَابًا فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ وَالتِّرْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَهَ . واته: هه‌رکه‌سێک دلی
لیقه‌وماویک بداته‌وه، ئه‌وه هینده‌ی ئه‌و پاداشتی هه‌یه.

ده: به‌شداری کردنی شادی و خوشی یه‌کتر:

وه‌ک چۆن پنویسته مسو‌لمانان له کاتی ته‌نگانه و لیقه‌ومان و به‌لا و گرفتاری دا به‌ده‌م
یه‌کدی یه‌وه بچن و به‌خه‌م یه‌کتره‌وه بن و هاوکاری یه‌کتر بکه‌ن، به‌هه‌مان شیوه‌ش له
کاتی شای و شادی و خوشی و بۆنه (مناسبة) شه‌رعی یه‌کانیش دا پنویسته هاوکاری
یه‌کتر بکه‌ن و به‌ده‌م بانگه‌واز و ده‌عوه‌تی یه‌کتره‌وه بچن، وه‌ک خوای په‌روه‌رگار
فه‌رمویه‌تی: (... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَ لَتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ...) (المائدة-۲)،
واته: وه‌ هاوکاری یه‌کتری بکه‌ن له سه‌ره چاکه‌کاری و پارێزکاری، به‌لام له سه‌ره گوناخ
و ده‌ستدریژی ده‌ستبار بۆ یه‌کتر مه‌گرن...

ئه‌مه‌ش چه‌ند فه‌رموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری په‌وشت مه‌زن ﷺ له‌و باره‌وه:

۱- (إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيَجِبْ عُرْسًا كَانَ أَوْ نَحْوَهُ) رواه مسلم و ابو داود و البغوي.

واته: ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان برایه‌که‌ی ده‌عوه‌ت کرد بۆ - نان خواردنی - زه‌ماوه‌ند و شیوه‌ی
ئه‌وه، با بچیت.

۲- (اِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ فَلْيَجِبْ، فَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيَطْعَمْهُ وَإِنْ كَانَ ضَائِمًا فَلْيَصِلْ) رواه مسلم و البيهقي ،

واته : هر کات یه کیکتان بانگهیشت کرا بو خواردنیك با بچی جا نه گهر به پوژوو نه بوو با بخوات و نه گهر به پوژووش بوو با دووعا - بو خاوهنی خواردنه که - بکات .
۳- (شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ ، يَدْعَى الْغَنِيُّ وَيَتْرُكُ الْمِسْكِينُ وَ هِيَ حَقٌّ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَ رَسُولَهُ) (متفق علیه)،

واته : خراپترین خواردن خواردنی زه ماوهنده دهوله مهندي بو بانگهیشت ده کری و هه ژار فراموش ده کری ! به لام چوونیش بوی هر پیویسته و هرکه سیك نه چی نه وه سه ریچی خواو پیغه مبه ره که ی کردوو .

دیاره مبه ست له م فرموده یه نه وه یه که خواردنیك که له کاتی بووک هیان و شایی و زه ماوهند دا ساز ده کری نه گهر دهوله مهنده کانی بو بانگهیشت بکرین و نه دارو برسی یه کان فراموش بکرین نه وه ده بیته خراپترین جوړه ده وعه ت کردن ، به لام چوون هر پیویسته بو دلراگرتنی بابای خاوهن خواردن ، که واته لیژده دا دوو خراپه تیك ده گیرین و ئینسان ناچاره یه کیان که زیانی که متره له وی تر هه لژیژی به پی یی یاسای (إِحْتِمَالُ أَحَفِّ الضَّرَرَيْنِ) وه (إِتِّقَاءُ أَقْوَى الشَّرَّيْنِ) ، که دیاره به رنامه ی خوا دل په نجانندی بابای خاوهن خواردن و که س وکاری پی خراپتر و زیانده خش تره له خواردنی خواردنیکی نه وتوا ئینجا بیگومان نه گهر (ولیمه) که ش به و جوړه نه بی که پیغه مبه هر ﷺ باسی کردوو ، به لکو هه ژار و دهوله مهندي وه ک یه ک بو بانگهیشت بکرین ، نه وه بیگومان نه و خراپی و مه ترسی یه ش نامینی ، به مه رجیک له لایه کی دیکه وه پیچه وانه ی شهرع و ئادابه شهرعی یه کان په فتار و هه لئس و کهوت نه کری ، نه گهر نا نه و کاته هوکمی چوون و نه چوون به نه ندازه ی نه و ناشهرعی و سه ریچی یانه ده گوژی .

مسولمانی به ریز و خو شه ویست :

پیم وایه دواي نه م بره توژیژنه وه یه ده باره ی ده (۱۰) له په یوه ندی و چالاکی یه کومه لایه تی یه کان، پوون بویه که خوا په رستی (عباده) چ پو لیک ده گیري له پیکه وه به ستن و هو ئینه وه ی مسولمانان به ده زوی به ندایه تی بو خوا کردن ، که وه ک پیشتریش باسما ن کرد یه که مین و گرنگترین هه نگاوی نه و به ندایه تی و

خوایه‌رسی ته‌ش (ئیمان) ه و ، ئیمان بناغه‌ی و بنچینه‌ی هه‌موو جوړو شیوه‌ تاک‌ی و کۆمه‌لی و ئاشکرا و په‌نه‌انه‌کان‌ی خوایه‌رسی ته‌ی ، وه‌ له‌ راست‌ی دا‌ ئه‌و هه‌موو جوړو شیوه‌ زوړ و زه‌وه‌نده‌ی خوا په‌رسی ته‌ که‌ له‌ هه‌موو جم و جوړ و چالاکی‌ ته‌ مه‌عه‌وی و ئه‌خلاق‌ی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاس‌ی‌یه‌کان دا‌ خو‌یان ده‌نو‌ینن ، به‌ میوه‌ و به‌ره‌می ئیمان داده‌نریځ ، هه‌ر بویه‌ش پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ری مرو‌ق‌ایه‌تی ﷺ له‌ پیناسه‌کردن‌ی ئیمان دا‌ فره‌موویه‌تی : (الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَ سَبْعُونَ - أَوْ بَضْعٌ وَ سِتُونَ - شُعْبَةٌ ، أَفْضَلُهَا قَوْلٌ / لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَ أَذْنَاهَا : إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ ، وَ الْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ) متفق علیه ، واته‌ : ئیمان حه‌فتاو ئه‌وه‌نده‌ - یان شه‌ست و ئه‌وه‌نده‌ - به‌شه‌یه ، چاک‌ترین‌یان گوته‌ی : (هیچ په‌رستراون‌ین بیجگه‌ له‌ خوا) یه ، وه‌ که‌مه‌ترین‌یان لایردن‌ی ئازاره‌ له‌ سه‌ر پینگا ، وه‌ شه‌رم و شکۆش به‌ شیکه‌ له‌ ئیمان)^(۱).

به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه هه‌رکام له‌و جم و جوړ و چالاکی‌ ته‌ کۆمه‌لایه‌تی‌ یانه‌ بو‌ خوا و به‌ پی‌ی شه‌ری خوا ئه‌نجام بدریځ و هه‌ردووک مه‌رج‌ی بنه‌په‌تی قبول کران : بو‌ خوا بوون و به‌ پی‌ی شه‌ری به‌ ریوه‌ چوون (الاخلاص و الاتباع) یان تیدا بیته‌دی ، ئه‌و جار ئه‌و شوینه‌وار و کاریگه‌ری‌یه‌ی باس‌مان کرد دیته‌دی ، ئه‌گه‌ر نا زوړ جار ان‌ ئه‌و په‌یوه‌ندی و چالاکی‌ ته‌ کۆمه‌لایه‌تی‌ یانه‌ له‌ به‌ر په‌چاو نه‌کردن‌ی سنووره‌کان‌ی شه‌ری و پابه‌ند نه‌بوون به‌ ئادابه‌ به‌رزه‌کان‌ی‌یه‌وه ، ده‌بنه‌ سه‌رچاوه‌ و کانگای گه‌لیک کیشه‌ و هه‌راو ده‌رده‌سه‌ری و نیش و ژان‌ی زوریان‌ لی ده‌که‌و‌یته‌وه ، چ بو‌ تاک و چ بو‌ خیزان و چ بو‌ کۆمه‌لگاش ، به‌ کو‌تایی پی‌ی هینانی ئه‌م خالی شه‌شه‌مه‌ش کو‌تایی به‌م به‌شی سییه‌مه (شوینه‌وار و به‌ره‌مه‌ گرنگه‌کان‌ی خوا په‌رسی) دین‌ین و ده‌چینه‌ سه‌ر باسی چواره‌م.

^(۱) پیویسته بزانیځ که‌ هه‌رکام له‌ وشه‌کان‌ی (ایمان) و (اسلام) و (عباده‌) و (تقوی) ئه‌گه‌ر به‌ جیاجیا باس بکریځ ئاشکرا و په‌نه‌ان و درشت و وردی ثاب‌نی خوا ده‌گرنه‌وه ، به‌لام ئه‌گه‌ر پیکه‌وه بن ، ئه‌وه‌ ئیمان ئه‌سل‌ی عه‌قیده و ، ئیسلام پابه‌ندی پواله‌تی و ، عیبادت پابه‌ندی به‌ ئیسلامه‌وه له‌ و پوه‌ وه‌ که‌ مل که‌چی و به‌ندایه‌تی یه‌ بو‌ خوا و ، ته‌قوا حاله‌تی دل و ده‌ریون و لایه‌نی ته‌زکیه‌ ده‌گرنه‌وه.

دابهش بوونی خوا په‌رستی به سهر هه‌موو

ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌دا^(۱)

دوای ئه‌وه‌ی له باسه‌کانی پابردوودا چه‌مک و واتای خوا په‌رستی و گرنگی و پله و پایه‌ی و به‌ره‌م و شوینه‌واره‌کانیمان تا پادده‌یه‌کی باش بو‌پوون بو‌وه ، خوا پشتیوان بی له‌م باسه‌ش دا له سهر تا پای جه‌سته‌ی خو‌مانه‌وه پادده‌مین داخوا چون چونی خوا په‌رستی به‌سهر هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی دا دابهش ده‌بیت !

جا ئیمه بو‌ چۆنیه‌تی دابهش بوونی خوا په‌رستی به‌سهر جه‌سته‌ی ئینسان دا باسی ده (۱۰) ئه‌ندامی جه‌سته ده‌که‌ین و پوونی ده‌که‌ینه‌وه که چون پینج حوکمه ش‌هرعی‌یه‌کان که پیویست بوون و چه‌رام بوون و سوننه‌ت بوون و نا په‌سه‌ند بوون و موباح بوون (الوجوب و الحرمة و الندب و الکراهة و الاباحه) ن ، به‌سهر هه‌ر کام له‌و ده ئه‌ندامه‌دا ده چه‌سپن ، که کۆی هه‌موو ئه‌و حوکمه ش‌هرعی یانه و سه‌رجه‌می هه‌موو ئه‌و (-پله -انه‌ی خواپه‌رستی پهنجا (۵۰) حوکم و په‌نجا پله‌یه به‌م جو‌ره‌ی

خواری :

۱-عقل

۲-دل

۳-زمان

۴-گویی

۵-چار

۶-ده‌ست

۷-لاق

۸-زار

۹-لووت

۱۰-تینکرای جه‌سته

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^(۱) بو‌نووسینی ئه‌م باسه جگه له خالی یه‌که‌م (عقل)، سوودم له (مدارج السالکین) ی ابن القیم الجوزیه وهرگرتوه، به‌لام به لی زیاد کردن و ده‌ستکاری زده‌وه، به‌وانه : ج ۱ ص ۱۱۰ ت ۱۲۲.

ئىنجا وەك گوتمان ھەر كام لەم دە (۱۰) ئەندامە ھەر پىنج حوكمە شەرىعى يەكانى بەسەردا دەچەسپىن، واتە ھەر كامىكىيان خواى پەروردگار ھەندىك شتى لەسەر فەرز كردوو ھەندىكى ئى حەرەم كىردو ھەند شتىكى بە سوننەت بۇ داناو ھەندىك شتىش بە نا پەسەند (مكروھ) ھەندىك شتىش ھىچ كام لەر چوار حوكمانەى نىن و موباحە، جا ئەگەر بىت و ژمارەى ئەندامەكان لە ژمارەى حوكمە شەرىعى يەكانيان بدەين، ئەنجامەكەى ئاوا دەردەجى:

۱۰ ئەندام \times ۵ حوكم - پەنجا حوكم، كە بىگومان ھەركام لەر پەنجا حوكمە شەرىعى بە پلە (درجە) يەك لە پلە كانى خوا پەرستى (درجات العبودية) دادەنرى. جا ئىستا با بە ووردى سەرنج بدەين داخوا ئەركى بەندايەتى و خوا پەرستنى ھەركام لەر دە (۱۰) ئەندامەى جەستەمان چىيە و چۆنە! بەلام پىويستە ئەو بزانين كە ئىمە لىرە نامانەوى بە تىرو تەسەلى باسى ئەرك و خوا پەرستى يەكانى ھىچ كام لەر دە (۱۰) ئەندامە بكەين چونكە ئەو كارىكى ئاسان نىيە و بەم بىرە توپىژنەو ھەى ئىمە تەوا نابىت، بەلكو لىرەدا زىاتر مەبەستمان ئامارە كردن و ئاگادار كردنەو ھى خوینەرانى بەرپىزو خۆشەويستمانە بۇ چۆنەتى خوا پەرست (عابد) بوونى ئەندامەكانى جەستە، بۆيە تەنيا ئەو شتانەى كە سەرەكى و بەر چاون و لە كاتى ئەم نووسىنەدا بە بىر زەينمان دا دىن، دەنووسىن، بۆيەش لە بەرايى دا ئەم پاستىم خستەپوو، تاكو ھىچ كەسىك وانەزانى كە ئەرك و خوا پەرستى يەكانى ئەندامەكانى جەستە ھەر ئەوانەن كە باسيان دەكەين، وە ھىچ كەسىش ئەگەر شتىك يان چەند شتىكى دىكەى بە زەين دا ھات نەيكاتە مايەى گلەيى و پەخنە:

۱- عەقل، ژىرى (العقل): كە چەق و نىوہندى بىر كردنەو و تىگەيشتن و كۆكردنەو ھى زانىارى و زانراو جۆراو جۆرەكانە.

يەك: ئەو ھى لەسەرى پىويستە: وەك: سەرنج دان و تىوہ پامانى ((خۆ)) و بوونەو ھەرو دەوروبەر كە ئاوينەى تىدا درەوشانەو ھى ناوہ چاكەكان و سىفەتە بەرزەكانى خوان، بە مەبەستى ناسىنى خواى بەدى ھىنەرو پەروردگار، بۇ ئەو ھى وىپراى ناسىنى دل و فەيطرەت زانين و تىگەيشتنى عەقل و ھىكمەتىش پەيدا بى و ناسىنى خوا (معرفة الله) لە دل دا دامەزراوتر بى. وە وەك بىر كردنەو ھى تىگەيشتن لە قورئان و سوننەت و ئەو زانىارىيانەى پىيانەو ھى پەيوەستن، بايى ئەو ھەندە كە ئىنسان ئەرك و فەرزەكانى سەر

شانى پى جى به جى بکات، چ له پووى ئيمان و عه قیده وه چ له پووى هه موو لایه نه کانی دیکه ی دیندارى و مسولمانه تی یه وه، جا چ فه پزى عه ین بن، چ فه پزى کیفایه، که بینگومان له نئو فه پزه کانی کیفایه دا هه وجى نه بوونى مسولمانانه به غه یرى خویان بۆ هه چ شتىك^(۱) چونکه وهك زانایان گوتوو یانه: (ما لا یتم الواجب الا به فهو واجب) ، وه وهك ناسین و شارهزا بوونى دۆست و دوژمن و واقع و ده وره یرى نزیک و دور ، بایى شه وهنده که بتوانى شه رکی سهر شانى خوى به رامبه ر به مسولمانان و دژى نا هه زانایان و ، خو پاراستن له فیل و پیلانیان ، بهو شاره زایی به جى به جى بکات.

دوو: شه وهى بۆ عه قل سوننه ته : وهك سهر گهرم کردنى عه قل و هوش به ههر شتىکه وه که له سهر مسولمان پیویست نیه ، به لکو شه گهر بیکات ، یان بیزانى خیرى

(۱) (محمد ابو حامد الغزالی) خوا لئى خوش بى لهو باره وه له کتیبى (إحياء علوم الدين) دا گوتوو یه تی: (... فالعلوم التي ليست بشرعية تنقسم إلى ما هو محمود وإلى ما هو مذموم وإلى ما هو مباح. فالْمَحْمُودُ ما يرتبط به مصالح أمور الدنيا كالطب والحساب، وذلك يَنْقَسِمُ إلى ما هو فرض كفاية وإلى ما هو فضيلة وليست بفريضة. أما فرض الكفاية فهو علم ما لا يستغنى عنه فى قوام أمور الدنيا كالطب.... فلا يُتَعَجَبُ من قولنا إن الطب والحساب من فروض الكفايات، فإن أصول الصناعات أيضاً من فروض الكفايات كالزراعة والحياكة والسياسة بل والحجامة والخياطة...) ج ۱ ص ۲۷. هینه التالیف والتحقیق والترجمه فى دار الهادى ط ۱/ ۱۹۹۲ .

واته : وه شه زانیاریانه ی که شه رعى نین - واته له پى شه رعوه په یدا شه کراون - ده بنه سى به شه وه : ۱- په سه ند کراو ۲- نا په سه ند ۳- موباح ، جا هه رچى جوړى په سه ند کراوه شه وه یه که به رژه وه ندىه کانی کار و بارى دنیا یى پیوه په یوه سه ته وهك پزیشکى و ژمیریاری ، شه ویش دوو جوړه : جوړیکیان - په یدا کردنى به فه پزى کیفایه دا ده نرى وه جوړه که ی دیکه یان به شتىکى باش و په سه ند به لام - فه پز نیه ، جا هه رچى فه پزى کیفایه بریتیه له زانینى هه ر شتىك که به پئوه چوونى کار و بارى ژيانى کومه لگای پیوه په یوه سه ته وهك پزیشکى ... نابى که سیش شه قسه یه مانى پى سه یر بى که ده لئین: پزیشکى و ژمیریاری له فه پزه کانی کیفایه ین : به لکو دیسان شه سللى فیژ بوونى پی شه کانی ش هه ر فه پزى کیفایه ین وهك جوتیارى و جولایى (پستى و چنن) و سیاسه تمه ندى و بگره که له شاخ گرتنه وه و به رگ دروینش ... (به لى مسولمانان شه گهر په کیان له سهر ده رزى یه کیش بکه وى و بۆ دروست کردنى ناتاجى غه یرى خویان بن تیکرا گونا حبار ده بن چونکه فه پزىکى کیفایه یان چوانده !!)

دەگات بەلام بە پىچەوانەو گوناخبار نايىت ، جا چ پەيوەندى بە تىوہ پامانى بوونەوہر و دەوروہەر و خۆيەوہ ھەبى ، چ بە تىگەيشتن و شارەزا بوونى ئايىنى خواو ، چ زانىنى ھەر زانىارىيەك كە بەرەو پيش بردن و گەشە پيدانى كۆمەلگاي ئىسلامى لە ئەندازەى فەرز بەولاوہ پەكى لە سەرى كەوتوہ ، بەلام ئەگەر بىت و ئەو زانىارى و شارەزايىيە فەرزىك پەكى لە سەرى كەوتبى بۆ ويئە : بەرگري لە خۆ كردنى كۆمەلگاي ئىسلامى ، يان راگەياندى پەيام و بەرنامەى خواو پوون كردنەوہى بۆ سەر جەم خەلكى سەر زەوى و بيانوو بىرنيان ، ئەوہ فەرزە نەك سوننەت!

سى : ئەوہى لە عەقل حەرامە : ديارە زانين و پەى بردنى ھىچ شتىك لە عەقل حەرام نيە ، بەلام ئەوہى كە حەرامە ئەوہى كە عەقل و ھوش خەريك بكري بە بىر كردنەوہ و نەخشەدانان بۆ شتى خراپ و زيانبەخش و پيس ، وەك پيلان گيپان دژى ئىسلام و مسولمانان ، يان نەخشە كيشان بۆ ئەنجام دانى ھەركارىك كە نا شەرىى بىت .

ئەگەر نا تەننەت ھەولدان بۆ پەى بردن بە جادووى جادووگەرانيش نەك حەرام نيە بگرە جارى وا ھەيە فەرزىشە بۆ ئەوہى بەرپەرچى بدريتەوہ^(۱) ، بەلام بە مەرچىك خودى شارەزا بوونەكە شتى حەرام و ناشەرى تيدا نەبى ، ئنجا پيوستە ئەوہش بزانرى كە لە كاتىك دا ئينسان عەقل و ھوشى بەشتىكى نا پەسەند و موباح بگرە بە سوننەتەيشەوہ خەريك كردبى بەلام لەسەر حسابى زانين و تىگەيشتنى شتىكى فەرز بىت ئەوہ حەرامە نەك لەبەر خودى شتە ناپەسندو موباح و سوننەتەكە ، بەلكو لەبەر ئەوہى لە سەر حيسابى شتىكى فەرزە و فەرزىكى بۆ چوئىراوہ وەك ئەو كەسەى كە لە پاىەكانى ئيمان و ئىسلام يا ھەرشتىكى تر كە لەسەرى فەرزە بيزانى ، بى ناگايە كەچى بىرو .

ھوشى خۆى خەريك كردوہ بە مۆتالائى گوڤار و پۆژنامەيەك يان كتيبيك ، يان تەماشى كردنى بەرنامە و فليميك ، كە بابەتتىكى يان چەند بابەتتىكى موباح و سوننەت و بگرە فەرزىشى تيدا يە ، چونكە لە نيو فەرزەكانيش دا گرنگ و گرنگ تر ھەيە ، دەبى مسولمان و رىابى لە كاتىك دا فەرزىكى گرنگتر وەستا بى خەرىكى فەرزىكى گرنگيش نەبى ، چ جاي سوننەت و موباح !!

(۱) ديارە مەبەست شارەزا بوونى جادوو مومارەسە كردنى نيە چونكە ئەوہ ھەر حەرامە بەلكو ناسينى جۆر و شيوەكانىيەتى ، كە بىگومان بە بى ناسين و دەرەك كردنى جۆر و شيوەكانى ناكري بەرپەرچ بدريتەوہ ، مەبەستيش لە بەرپەرچ دانەوہ و ھەلەوہ شاندنەوہى جادوو پەنا بردنە بەر جادوونىيە ، بەلكو بەكارھەتەنى پىگا و ھەسپەلە شەرىيەكانە وەك جۆرەكانى دووعا .

چوار : ئەوھى بۇ عەقل نا پەسەندە : وەك چۆن زانىنى ھىچ شتىك لە خودى خۇى دا لە عەقل ھەرام نىيە ، ھىچ شتىكىش نا پەسەند (مكروه) نىيە ، بەلام وەك لە خالى پيشەوہ باسماں كرد ، سەرگەرم كردن و خەريك كردنى عەقل بەزانين و بىر كردنەوہوہ لە دوو خالان دا خراپە يان ناپەسەندە ، يەكەم : ئەگەر بە نياز و مەبەستىكى خراپەوہ بيت ، دووەم : ئەگەر لە سەر حيسابى شتىكى لە خۇى گرنگتر و پيوست تر بيت .

جا ئەوھى كە بۇ عەقل و بىر و ھۆش ناپەسەندە پيشەوہ خەريك بيت ، ئەوھى كە يەكەم : سەرگەرمى شتىك بى كە بەلاى كەمەوہ زۆربەى زانايان بە ناپەسەندىان زانىوہ ، بۇ ويئە : شەترەنج و ئەو يارىانەى ھاو ويئەنى ، دووەم : لە سەر حيسابى زانين و فير بوون و شارەزا بوونى شتىكى سوننەت سەرگەرمى شتىكى موباح بيت ، جا ئەو سوننەتە چ سوننەتىكى عەينى بيت چ كىفائى ^(٦) .

پينج : ئەوھى بۇ عەقل موباحە ^(٧) : خەريك بوونى بىر ئى كردنەوہ و زانىنى ھەر شتىكە كە نە فەرز و سوننەت بى و نە ھەرام و ناپەسەند ، ئينجا وەك پيشترىش تەئكىدماں كردەوہ لە ئەسل دا پەى پى بردن و زانىنى ھەر شتىك بۇ عەقل موباحە و شەرع ھىچ كۆت و بەندىكى نەخستۆتە سەر عەقل و چالاكى يەكانى ، بەلام ئەوھى كە دەبيتە ھۆى پاداشت لە سەر وەرگرتن و مەدح كران ، يان گوناحبار بوون و زەم كرانى ئينسان ، ئەوھى كە لە حالەتى يەكەم دا بە نياز و مەبەستىكى باشەوہ عەقل و يىروزەينى ئاراستەى بىر ئى كردنەوہ و زانىنى شتىكى پيوست يان نا پەسەند بكات ، وە لە حالەتى دووەم دا ئاراستەى شتىكى ھەرام يا ناپەسەند بكات ، يان بە نياز و

^(٦) سوننەتى عەينى وەك نوژ و پۇژووى سوننەت و سىواك كردن ، سوننەتى كىفائىش وەك سەلام

كردنى يەكك لە نيو كۆمەلنىك دا ، بەلام ديارە وەلامى سەلام كردن فەرزى كىفائىيە .

^(٧) ((واجب ، فرض)) ئەوھى كە لە سەر كردنى پاداشت و لە سەر نەكردنى گوناح ھەيە و ، (حرام ، محظور) ئەوھى كە لە سەر كردنى گوناح و لە سەر نەكردنى پاداشت و ، (سەئە ، مندوب) ئەوھى كە لە سەر كردنى پاداشت و لە سەر نەكردنى گوناح نىيە و ، (مكروه) ئەوھى كە لە سەر كردنى گوناح نىيە و لە سەر نەكردنى پاداشت ھەيە و (مباح) یش ئەوھى كە نە لە سەر كردنى و نە لە سەر نەكردنى پاداشت و گوناح نىيە .

مه به سستی خراپه وه به کاری بهینتی، با نهو شتهی خه ریکی زانین و بیر لی کردنه وه شیه تی له خودی خوئی دا حه رام و ناپه سندنه بی و بگره فه رزو سوننه تیش بی وهك نهو كه سهی كه موتالای قورپان و سوننه ت و زانسته ئیسلامی به كان دهكات - به خه یالی خاوی خوئی - به مه به سستی ره خنه لی گرتن و توانیج و پلار له ئیسلام و مسولمانان گرتن .

۲- دل (القلب)^(۱): كه نیوه ندی هه ست و نهسته وهك : خوشویستن و بوغزاندن

و كانگای هه لویسته وهك : ویستن و نه ویستن و ئیمان و کوفر و یه قین و گومان .

پله و حوكمه كانی خوا په رستی (عبادة) ی دلش كه له راستی دا سه روک و پادشای ولاتی جهسته یه ، وهك پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : (أَلَا وَ أَنَّ فِي الْجَسَدِ لَمُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَ هِيَ الْقَلْبُ) رواه البخاري ،

واته : بزاندن كه له جهسته پارچه یه كه هیه نه گهر باش بی جهسته هه مووی باش ده بی ، وه نه گهر خراپ بوو هه موو جهسته تیک ده چی نه ویش دلّه ، دیسان هه ر بویه ش جی ی سه رنج و لیروانی خوی په ره وردگاریش هه ر (دل) ه وهك پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : (ان الله لا يَنْظُرُ اِلَى اَجْسَامِكُمْ وَ لا اِلَى صُورِكُمْ وَ لَكِنْ يَنْظُرُ اِلَى قُلُوبِكُمْ) رواه مسلم ، واته : بیگومان خوا سه رنجی جهسته و دیمه کانتان نادات به لکو سه رنجی دلّه کانتان ده دات ، به لی جا خوا په رستی دل و پله كانی نهو خوا په رستی یه ش به م شیوه یه ی خواره وه یه :

^(۱) نه م چوار وشه یه (عقل ، قلب ، روح ، نفس) كه به : (ژیری ، دل ، گیان ، ده روون) ، له زمانی کوردی دا مانا کراون ، له راستی دا چوار ناون بۆ یه ك ناوبراو (اَرْبَعَةُ اَسْمَاءٍ لِمُسَمًّى وَاحِدٍ) كه بریتیه لهو پووجهی كه خوا له پی ی فریشته وه به بهر جهسته ی مرۆفی دا دهكات ، جا لهو پووه وه كه شت دهك دهكات و ده زانی به هوی میشكه وه عه قلی پی دهگوتری، وه بهو ئیعتباره كه به هوی ده وه شت قبول یان په فز دهكات و شتی خوش یان ناخوش دهوی دلی پی دهگوتری، وه له بهر نه وهی له گهل جهسته دا تیکهل و ناویته یه پیداو یستی به كانی جی به جی دهكات و غه ریزه كانی تیر دهكات نه فسی پی دهگوتری، وه له و پوه وه كه دروست کراویکی معنه وی و نا به ره سستی تاییه تی خوا به گیان (پوچ) ی پی دهگوتری ، به لام هه تا ئیستا هیج كه س به وردی نازانی چۆنیه تی و حه قیه تی په یوه ندی پوچ له گهل میشك و دل و جهسته دا به چ شیوه یه كه و ته نیا شوینه وار و به ره مه كانی نهو په یوه ندی یانه ده زانین .

يَهَكَ : ئهوهى له سهر دل پيويسته : وَهَكَ : ئيمان به هه موو پايه كانى يهوه ، يه قين ، ئيخلاص ، پشت به خوا به ستن (التوكل) ، خوشويستنى خواو پيغه مبه ره كهى و هه رچى ئهوان فه رمانيان به خوشويسترانى كردوه ، ئوميد هه بوون به خوا ، ترس و سام و شه رم به رانبهر به خوا ، خوڤاگرى (الصبر) ، گه رانه وه (الأنابة) لاي خوا ، نياز و مبه ست (النية و القصد) بو خوا په رستى و كرده وهى خير و چا كه ، پازى بوون له خوا له بوارى قهزا و قهدهر دا ، هه روه ها دلسوزى و خوشه ويستى و په رۆش و خه م خواردن و به ته نگه وه بوونى ئه هلى ئيمان و ، بق و بوغز و دوژمنايه تى بو ئه هلى كو فر و نيفاق و خراپه ي خراپه كاران .

دوو: ئهوهى بو دل سوننه ته: هه موو ئه و كرده وان هى دل (اعمال القلب) كه سه ره كى يه كانى نمان له خالى يه كه م لباس كرد ، به شيكان كه ئه سل و بنه رتيانه پيويسته و ، كامل كردن و ته واو كردن يشيان سوننه ته كه زانايانى ته زكيه و ئه خلاق به دوو وشه ي : (واجبٌ مُسْتَحَقٌّ)^(۱) واته : پيويستيه كى به هق دانراو ، وه (كمالٌ مُسْتَحَبٌّ) واته : ته واوى يه كى په سه ندكراو ، ته عيريان ئى داونه وه بو وينه : خوڤاگرى (صبر) له سهر ئه و شتانه ي كه فه رزه ئينسان سه بريان له سهر بگرى له هه رسيك بوارى : خوڤاگرى بو ئه نجام دانى فه رمانبه رى (الصبر على الطاعة) و ، خوڤاگرى له سهر سه ريچى نه كردن (الصبر على المعصية) خوڤاگرى له به رانبهر قهزا و قهدهر دا (الصبر على الأقدار) ، پيويسته ، به لام خوڤاگرى له سهر ئه نجام دانى سوننه ت دووره په ريژى له شتى ناپه سه ند ئه وه سوننه ته . هه روه ها باقى خه سلته و كرده وه ده روونى يه كانى ديكه ش به هه مان شيوه ، ئه و ئه ندازه يه يان كه بو ئه نجام دانى فه رزه كان و دووره په ريژى له خه رامه كان مه رجه ، به پيويست داده نرى و باقى يه كه شيان كه بو ئه نجام دانى سوننه ته كان و خو پاراستن له نا په سنده كان به مه رج گيراوه سوننه ته .

^(۱) يه كيك له و زانايانه (ابن قيم الجوزية) يه په حمه تى خواى ئى بى ، به روانه : (مدارج السالكين)

سى : ئەوھى كە لە سەر دل حەرپامە : پىچەوانەى ئەوانەىە كە لە سەرى پىويستى ، كەواتە ھەركام لە كوفر بە ھەموو شىۋەكانى يەو ۋەك : بېروا بە ھىچ نەبوون (الألحاد) و شىرك و نىفاق و ، بە درۆزانين (التّكذيب) و دان پىدانە ھىنان (الجحود) و خۆبەزلىگرتن (الأستكبار) و نەزانين (الجّهل) و دوودلى (الشّك) و پشت تى کردن (الأعراض) ، ۋە رىبابازى و ، پشت بە غەيرى خوا بەستى و ، ھەبوونى خۆشەويستى و ، ھىوا و ئومىد و ، ترس و سام ، شەرم و شكۆ بەرانبەر بە غەيرى خوا بە ئەندازەى ئەوانە بۆ خواو ، خۆپانەگرى و ، نەگەپانەوھ لای خوا و ، پازى نەبوون لە خوا لە بەرانبەر قەزا و قەدەرى دا ، ئەمانە ھەموويان و ھاو وىنەكانيان لە سەر دل حەرپام و قەدەغەن ، جا ھەيانە بە كوفرىش دادەنرى و ھەشيانە بەس گوناح و تاوانە و پىئى كافر نابى ، ديسان ھەسەد و خيانەت و بوغزو كىنە و بى خەمى و بايەخ پىئەدانى ئەھلى ئيمان و دلسۆزى و خۆشويستى و دوستايەتى ئەھلى كوفر و نىفاق و بى ھەست و نەستى و بى ھەلوئىستى لە ئاقار گوناح و خراپەى خراپەكاران داو ، خۆپەسەند كردن و خۆبەزلىگرى و فیز و كەشخە و شانازى كردن و ، لە بەزەى خوا نائومىد بوون و لە سزا و تۆلەى خوا دلتيا بوون و ، دلخۆش بوون بە زيانى مسولمانان و دلتەنگ بوون بە قازانچ و سوديان ... ئەمانەش ھەموويان لە سەر دل حەرپام و مايەى گوناحبارى و شەرمەزارى و ، بگرە ھەندىكىشيان ھوى لە بازەى ئايين دەرچوون و كافر بوونيشن !

چوار : ئەوھى كە بۆ دل نا پەسەندە : ھەموو ئەو شتانەن كە خوا و پىغەمبەرەكەى ﷺ مسولمانانيان ئى ئاگادار كردوونەوھ كە توخنيان نەكەون و خويانيان ئى بپارىزن بى ئەوھى لىيان قەدەغە بكن ، جا لە راستى دا زانايان لە سەر سنوورى نيوان حەرپام و نا پەسەند لە زۆربەى شتەكان دا كىشەو جىاوازى بىرو پايان زۆرە ، گەلىك شت ھەيە ھەندىكيان بە حەرپام و ھەندىكى دىكەيان بە نا پەسەند (مكره) ى دادەنن ، بەلام دەتوانن ، ۋەك بنچينەىەكى گشتى بلين : ھەرۋەك چۆن خەسلەت و كردەوھ فەرزەكانى دل برىتين لە بەشى بنەپەتى و سەرەكىيان و ، بەشى تەواوكەر (مُكْمَل) يشيان سوننەتە ، بەشى سەرەكى و پىكەينەرى خەسلەت و پەفتارە پيس و بەدەكانى دلش حەرپامە و ، لای كەم و پلەى خوارەوشيان كە ئينسان بە زەحمەت خۆى بۆ ئى دەپارىزرى ، ۋەك كەمىك لە ھەسەد و خۆ بە زلىگرى و

پىبابازى و خۆزگە خواستىن بە ھەندىك جۆرە گوناح و ... ھتد ئۇو شتىكى نا پەسندە! بەلام بىگومان جۆرەكانى كوفر لەم بنچىنەيە بەدەرن .

چونكە بىگومان بە تىوہ پامانى فەرمان پىكراو و نەھى ئى كراوہكان بۆمان پوون دەبىتەوہ كە خواى مېھرەبان و كاربەجى ھەرشتىك سوود و قازانچىكى ھەبى كە بە نەبوونى ئىنسان زىيانى ئى بکەوى و كەلىنى تى بىى ئۇو فەرزى كردووه ، بەلام ھەرشتىك باش بى بەلام ئۇوہندە گرنگ و پىويست نەبى و ھەموو كەسشىش پىى نەكرى ئۇوہ بەس بە سوننەتى داناوہ ، وە بە پىچەوانەوہ ھەرشتىك ھىندە خراپ و زىانبەخش بىت كە حال و بالى ئىنسان لە دنيا و قىامت دا يان لە يەككىيان^(۱) دا تىك بدات ئۇوہ ھەرامى كردووه و ، ئەگەر ھىندەش زىانەكەى كارىگەر نەبى و ھەموو كەسشىش تواناى خو ئى پاراستنى نەبى ئۇوہ بە نا پەسندى داناوہ! كەواتە جىاوازى نىوان كردووه و خەسلەتە سوننەت و كردووه و خەسلەتە نا پەسەندەكانى دل ئۇوہيە، كە ھەرچى سوننەتەكانن ئۇو ئەندازەيەن كە كردووه و خەسلەتە باشە فەرزەكانى دلىان پى تەواو و كامل دەبن ، بەلام نا پەسندەكان ئۇو ئەندازەيەن كە ھىندە نىن و بايى ئۇوہ ناكەن كە كردووه و خەسلەتە خراپە ھەرامەكانى دلىان پى بىنەدى و بنىات بنرىن ، كەواتە سوننەتەكان لە كۆتايى فەرزەكانەوہ دىن بۆ تەواو كردن و كامل كردنىان ، بەلام نا پەسندەكان لە سەرەتاو سەرھەلدانى قەدەغە كراوہكانەوہ دىن بۆ ھىنانەدى و بنىات نانيان ، بەلام ھەتا پىئەلاتر نەچن و پى نەئىنە قۇناغىكى دىكەوہ بايى سەرھەلدان و پىكەئىنانيان ناكەن، بۆيە كردنىان چاوپۆشى ئى كراوہ و گوناح نىيە ، بەلام خو ئى پاراستنىان خىرە و پاداشتى ھەيە ،

پىنج : ئۇوہى كە بۆ دل رەواو موباحە : برىتيە لە ھەئس و كەوتى دل بە بارى ئىجابى و سەلبى دا لەگەل ئۇو شتانە و ئۇو حال و خەيالانەدا كە ھىچ كام لە چوار ھوكمەكان : (فەرز و سوننەت و ھەرام و ناپەسەند) يان بە سەردا نا چەسپىن ، بۆ وىنە : خو شوپىستنى گول و رىحان و بۆغزاندى مار و دووپشك !

^۱ مەگەر بەدەگمەن دەنا ھىچ شتىك نىە خوا لە ئىنسانى قەدەغە كردبى و وىراى دنيا زىانى قىامت و وىراى قىامت زىانى دنياشى تىدا نەبى .

۳- زمان (اللسان) :

که نامرازی^(۱) دهربرین و پروونکردنه وه و راگه یاندنی مه به ست و دان پیداهیتان
(الأقرار) و پی لیتان (الاعتراف) ه .

ئەرك و خوا په رستی یه کانی زمانیش به پی پینج حوکمه شرعی یه کان بهم شیوه یه
خواره وهن :

یهك : ئه وهی له سهر زمان پیویسته : وهك بیژتن و دهربرینی دوو شایه تمانه کان
(التلطف و النطق بالشهادتین) ، وه خویندنی ئه وه ئه ندازه یه که له سهری پیویسته
بو دروست بوونی نویژه که ی (ما تتوقف علیه صیحة صلاته) له قورپان وه خویندنی
ئهو زیکرانه ی که فهرزه له نویژدا بگوترین وهك زیکره کانی پکوع و کړنووش و
ته حیات خویندن و هتد ، وه وه لامدانه وهی سه لام ، وه فهران به چاکه و نه هی
له خراپه ، وه فیگرکردنی نه زان له فهرزه کای ئایین و ، شایه دی دانیک که بوته فهرزی
عهین و ، پاست گویی و ، بهرگری کردن له ئایین و بهرپه رچ دانه وهی تیر و توانجی
ناحهران له کاتیک دا بویته فهرزی عهین هتد ،

دوو: ئه وهی بو زمان سوننه ته : وهك بهرده وام یادی خوا کردن و قورپان خویندن
و دهرس گوته وه و باس و خواسی زانسته کان که جی به جی کردنی فهرزیک په کی له
سهریان نه که وتوو ، وه بانگه واز و ئاموزگاری کردنی خه لک له هر بواریک دا که پی ی
سوودمهند بن ، وه له سهر کردنه وهی ئیسلام و بهرگری ئی کردنی له کاتیکدا خه لکی
تریش هیه بهو کاره مهستی و نه بوته فهرزی عهین .

سی : ئه وهی له زمان حهرام و قه دهغه یه : هر شتیک که خواو پیغه مبه ره که ی
پینان ناخوش بی بیژری وهك جوړه کانی کوفر و شیرک و بیدعت و ، بوختان
کردن و قسه هینان و بردن (النمیمه) و جادوو کردن و خو ه لکیشان و نهین
درکندن و ، جنیودان و گالته کردن به مسولمانان و ناو ناتوره ئی ه لدان و زهم و
غه یبه تیان - ههروه ها نامسولمانانیش مه گر له حاله تی جهنگ دا و به پی ی پیویست
و له سنوری شهرع و ئادابه کانی دا - وه درو و دهله سه و ، شایه دی دانی به درو
(شهادة الزور) و به ناوی خواو ئایینی خواوه قسه کردن به بی زانیاری ، وه له کاتی

^۲ زمان نامرازی چیژتنی (ذوق) یش به لام له باسی زار (قم) دا باسم کردوه .

جهنگ دا بلاؤ كرنه وهى پپر و پاگه نده و قسه و قسه لوكى وا كه ترس و دلّه راوكى له نيو مسولمانان دا پهيدا بكات كه نه مه عاده تى مونا فقه كان بوو له سهرده مى پيغه مېهر عليه السلام دا ... هتد .

چوار : نه وهى بو زمان نا په سنده بيلئى : هر قسه و دهر پرينكه كه واز ئى هينان و نه گوتهنى باشر بيت له بيژتنى ، هر چنده سزاو توله لى له سهر نيه و خاوه نه كه لى گونا حبار نابى ، ئينجا وهك پيشتريش گوتمان سنوور و نيوانى حېرام و نا په سنده له زوربه لى شتان دا يه كجار ورده و به هه موو كه س نا دوزريته وه ، به تايبه ت جم و جولى زمانيش كه به راستى زور مه ترسى داره و ورياي يه كى ته واوى پيوسته .

پينج : نه وهى كه بو زمان موباحه : بيژتنى هه موو قسه و وشه يه كه كه هېچ كام له چوار حوكمه كان (فهرز ، سوننه ت ، حېرام ، نا په سنده) په يوه ندى يان پييه وه نيه ، وهك هه موو نه و قسه و باسه ئاسايى يانه لى كه خه لك له ژيانى پوژانه يان دا پيكه وه ده يانكه ن ، هه چنده خه لك له قسه و باسه ئاسايى يه كانيشيان دا مه گهر چوون دونا به وى ره چاو نه كردنى سنوور و ئادابه كانى شهرع خويان دوو چارى چهندان جوړه گونا ح و تاوانى زل و گچكه ده كهن .

ئيتستاش با چهند فهرموده يه كى پيغه مېهرى پيشه و امان عليه السلام دهر باره لى گرنگى و مه ترسى به كار هينانى زمان و ئى وريا بوونى به ينيته وه :

ا- (.. من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيراً أو ليصمت) متفق عليه ، واته :

ههركه سيك برولى به خواو به پوژى دوايى هه يه با چاكه بلئى يان بى دهنك بيت .
ب- (مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لِحْيَتَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَصْمَنُ لَهُ الْجَنَّةُ) متفق عليه ، واته :
(ههركه سيك نه وهى نيوان ريش و سميلى و نه وهى نيوان دوولاقه كانى بومن - له

خراپه - بپاريژى دهسته بهرى به هه شتى ده بم) . (دياره مه به ست زمان و داوينه)
ج- (ان العبد ليتكلم بالكلمة من رضى الله تعالى ما يلقي لها بالاً يرفعه الله بها درجات ، و ان العبد ليتكلم بالكلمة من سخط الله تعالى لا يلقي لها بالاً يهوى بها في جهنم) رواه البخاري .

واته : جارى وا هه يه به نده قسه يه كه له په زامه ندى خواي به رزدا دهكات و پى لى گرنگ نيه به لام خوا چهندان پله به و قسه يه به رزى دهكات وه ، جارى واش هه يه به نده قسه يه كه له تورپى و و ناره زايى خواي به رزدا دهكات و نه ميه تى پى نادات به لام پى لى سهره و ژير ده بيته نيودوزه وه .

٤- گوی (السَّمْع) : که تۆپ و شه داوی گرتن و کۆکردنه و هی دهنگه بیستراوه کان

(المسموعات) ه به هه موو جۆر و شیوه کانیه وه .

یهک : نه وهی له سهر گوی پیویسته بیبیستی : وهک ههر شتی که خوی بی وینه و پیغه مبهری بهرین ﷺ پیویستیان کردوه گوی بۆ بگیری و وهربگیری ، وهک پایه و بنچینه کانئ ئیسلام و ئیمان ، وه گوی گرتن بۆ قورپان خویندنی ئیمامی نوێژ له نوێژه دهنگ تیدا بهرز کراوه کان (الصلوات الجهریه) دا ، وه گوی هه لخصتن بۆ وتاری نوێژی جومعه و جهژنه کانئ ره مهزان و قوربان چونکه خواپه رستی سونه تیش که ده ست پئ کرد پیویسته ته وای بکهی و ئاداب و سنوره کانئ ره چاو بکهی ، وه گوی گرتن بۆ ئامۆزگاری دلسوزان و قسهی ههق و رهخنه و پیشنیاری بهجی و شهرعی یانه چونکه مادام ههق وهرنه گرتن و نه بیستنی و پهرت کردنه وهی خهسلهتی خو بهز لگران بی و چه رام بی ، ده بی وهر گرتن و بیستنی پیویست بی تاکو گیرۆدهی نهو چه رام و گوناچه نه بی ، دیاره پیغه مبه ریش ﷺ له پیناسه ی خو بهز لگری فهرموویه تی : (الْكِبْرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَ غَمَطُ النَّاسِ) رواه البخاری واته : خو بهز لگرتن پهرت کردنه وهی ههق و به کهم سهیر کردنی خه لکه .

دوو : نه وهی بۆ گوی بیستنی سونه ته : وهک بیستنی خوینرانی قورپان له حالیک دا به بیستنی یان نه انجامدانی خواپه رستی یهکی تری وهک خوی یان گهره تره وه خهریک نه بی ، وه بیستنی زانیاری یهک که فهرز نیه ، وه گوی راگرتن له زیکری خوا ، وه گوی گرتن له ههر شتیکی تر که خوی میهره بان په زامه ندی له سهره به لام فهرزی نه کردوو و ... هتد .

سی : نه وهی که بیستنی له سهر گوی چه رامه : دیاره ههرچی بیستنی له سهر ئینسان پیویسته پیچه وانه کهی چه رامه مه گهر به مه بهستی زانین و ئی حالی بوونی و پاشان بهر په رچ دانه وه و هه لوه شانده وهی گوی ئی بگری ، دیسان هه موو نهو گۆرانی یانه ی که وشه و ته عبیری ناشهرعی و بی نه زا که تیان تیدا یه ، یان به جۆریکی چه رام باسی ئافرهت به گشتی ، یان به ههر شیوه یهک باسی ئافره تیکی دیاری کراو ده کهن ، یان باسی شتی پیس و چه رام وهک شه پاب و قوما ر و هتد ده کهن ، هه روه ها نهو جۆره ئاواز و موسیقا یانه ی که غه ریزه ی شه پ و خراپه له مرۆف دا

دەجولئىنن و بەرەو گوناح و لادان پەلکىش و بگرە سەرخوشى دەكەن ، ھەرودھا ئەو سىروود و قەھىدەنەى بە جۆرىك بە شىخىك يان ھەر كەسىكى دىكە ھەلدەلئىن كە دەچىتە پىزى ھاوبەش بۆ خوادانان ، بە ھۆى زىدە پۆىى كردن لە بە گەورە گرتن و مەدح و پىدا ھەلگوتن دا.

چوار : ئەوھى كە بىستنى بۆ گوى ناپەسەندە : كە برىتتە لە بىستنى ھەر قسە و دەنگ و سەدایەك كە شەرع ھەزى پى ناكات و پەسەندى ناكات بەلام ھەز پى نەكردنەكەشى بە ئەندازەيەك نىە ھەپامى كردبى و تۆلە و سزای بۆ دانابى .

پىنج : ئەوھى كە بۆ گوى موباح - رەوايە بىبىستى : كە برىتتە لە ھەموو ئەو شتانەى بە بەلگەيەكى شەرعى پوون و بى چەند و چوون نەچوونەتە خانەى فەرز و سوننەت ھەتا پاداشتیان ھەبى و ، لە پىزى ھەپام و ناپەسەندىش نىن تاكو سزا و ھەپەشە يان گلەيى و خىر لە دەست چوونيان بە دواو ھەبى .

هـ- چاو (البصر) : كە تۆپ و داوى پاوكردن و كۆكردنەوھى وىتە بىنراوھەكان (الصور المرئية) ھ بە گشت شىوھ و دىمەن و قەبارەكانيانەوھ .

يەك : ئەوھى پىويستە چاو تەماشای بكات و سەرنجى بدات : وەك ئىپوانىن و سەرنج دانى قورئان و سوننەت و ، كىتب و سەرچاوەكانى ئەو زانستە شەرعى و غەيرە شەرعىيانەى^(۱) كە زانىارىيەكيان تىدايە و ئەنجام دانى ئەرکىكى پىويست پەكى لە سەرى كەوتوو، جا ئەو ئەرکە چ پەيوەندى بە كار و بارى دىندارى (تَعَبُدٌ) يەو ھەبى ، چ دىنادارى (تَمَدُنٌ) ، چونكە وەك پىشتەر پوونمان كردهوھ لە ئىسلام دا دەبى دىندارى و دىنادارى (التعبد و التمدن) بە پى شەرع و بەرنامەى خوا بن و ، ناگونجى لە يەك جىيابن، وە سەرنج دان و تىوھپامانى و وردبوونەوھى ئىنسان لە خوى

(۱) مەبەستم لە زانستە غەيرە شەرعىيەكان ئەر زانستانەن كە لە پىگای عەقل و ئەزموونەوھ وەدەست ھاتوون ، وەك گەردووناسى و فىزىيا و كىمىيا و پزىشكى گەرى ... ديارە زانستە شەرعىيەكانىش لە پى وەحىيەوھ پەيدا بوون ، كەواتە كەس واتەنگات كە زانستە شەرعىيەكان و غەيرە شەرعىيەكان دژن ، چونكە شەرع فەرمانى كردوھ بەو دەست ھىنانى ھەموو زانىارى يەكى سوود بەخش ، مادام وابى دەتوانىن : بلىن زانستە غەيرە شەرعىيەكانىش كە لەكۆمەلگەيەكى ئىسلامى دا سەر ھەلدەن بەو ئىقتبارە كە شەرع فەرمانى پى كردوون زانستى شەرعىين ، بەلام لەو پووەوھ كە سەرچاوەى پەيدا بوونيان لىك جىايە ، جىاكراونەوھ ، ئىنجا بىگومان (ناشەرعى) و (غەيرە شەرعى) يش نۆد جىاوانن ، وە نابى تەكەل بكرىن.

و ده‌ورویه‌ری و بوونه‌وهر ، هم بۆ چاکتر دهرک کردن و په‌ی بردن به نه‌ین‌یه‌کانی سروشت و ورده‌کاری‌یه‌کانی به مه‌به‌ستی زیاتر ناشنا بوون و شاره‌زا بوون به کتیبی بینراوی خوا (کتاب الله المنظور) و چاکتر خواناسین و ئیمان پته‌و تر بوون ، وه هم بۆ دۆزینه‌وه‌ی یاسا‌کانی خوا له سروشت دا (سنن الله الطبیعة) به مه‌به‌ستی باشتر که‌ک و به‌هره وهرگرتن له سروشت و بوونه‌وهر ، که‌خوای زاناو په‌نه‌ان بین له چه‌ندان ئایه‌ت دا فرمانی پی‌ کردوین که له بوونه‌وهر و ده‌روبه‌ر و خۆمانه‌وه پامین^(۱) ، وه پی‌ی‌ راگه‌یاندووین که ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی تیاندایه بۆ سوود و که‌ک لی وهرگرتنی ئیمه‌ی مه‌یسه‌ر کردوون ، وه‌ک فه‌رموویه‌تی : (وَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ) الجاثیة ، واته : وه - خوا - هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی دا هه‌یه له لایه‌ن خۆیه‌وه بۆ ئیوه‌ی مه‌یسه‌ر کردوه . هه‌روه‌ها له سه‌رچاو پی‌ویسته که وردیته‌وه و سه‌رنج بدات بۆ له‌یه‌ک جیا‌کردنه‌وه و هه‌لا‌واردنی هه‌لأل و هه‌پام و پاک و پی‌یس و سوودبه‌خش و زیانبه‌خش له خواردن و خواردنه‌وه و جل و به‌رگ و هه‌ر

^(۱) بۆ وینه : ۱ - (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ) الطارق - ۵ ، واته : ده‌با ئینسان سه‌رنج بدات له چی دروست کراوه ! (بێگومان بۆ چی‌به‌جی‌ کردنی ئه‌م فه‌رمانه‌ی خواش زانیاری‌یه‌کانی پزیشکی (الطب) و توپکاری (تشریح) و کۆریه‌ ناسی (علم الأجنة) پی‌ویستن .

ب - (فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ) عبس - ۲۴ ، واته : ده‌با ئینسان له خواردنه‌کی پامین ! (دیاره مه‌به‌ست چۆنیته‌ی دروست بوونی خواردن و خۆراکه که سه‌رجه‌م له پوهه‌ک و گیانداران پێک دێ و نه‌میش پی‌ویستی به‌و زانیاری‌یانه ده‌کات که له جۆره‌کانی پوهه‌ک و دار و درمخت و جۆره‌کانی گیاندارانی نیو ئیشکانی و ده‌ریا ده‌کۆلنه‌وه ، واته : پوهه‌ک ناسی و زینده‌وهر ناسی و لقه‌کانیان) .

ج - (أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ...) الاعراف - ۱۸۵ ، واته : ئایا سه‌رنجیان نه‌داوه‌ته مولکی گه‌وره‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌ر شتێک که خوا دروستی کردوه !! (دیاره بۆ چی‌به‌جی‌ کردنی ئه‌م فه‌رمانه‌ی خوایی یه‌ش سه‌رجه‌م لقه‌کانی زانسته سروشتی‌یه‌کان پی‌ویستن هه‌ر له گه‌ردیله ناسی (عِلْمُ الذَّرَّةِ) وه هه‌تا گه‌ردوونناسی (عِلْمُ الْكَوْنِ) ! وه هه‌ر چه‌نده موزف به میکروسکۆب و ته‌لیسکۆبه‌کانی خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه بیته له ورد و درشتی کانیاتی خوا ، نه‌گه‌ر نیاز و مه‌به‌ستی چاک بی ئه‌وه هه‌ر سه‌رگه‌رمی خوا په‌رستی‌یه به هۆی چی‌به‌جی‌ کردنی ئه‌م فه‌رمانه‌ی خوای په‌روه‌ردگار ! مه‌به‌ستیشم له نووسینی ئه‌م په‌راویزه ئه‌وه‌بوو که هه‌م ئیمه‌ی مسولمان تی‌ بگه‌ین چه‌نده که‌مه‌ترخه‌مین له چی‌به‌جی‌ کردنی فه‌رمانه‌کانی خوا له بواری زانسته سروشتی و نه‌زموونی‌یه‌کان (العلوم الطبيعية والتجريبية) دا وه هه‌م نه‌وانه‌ش که ئیسلام نانس و به نه‌زانی تۆمه‌تی ئایدیالی (میثالی) بوون و دژی زانست بوونی پالده‌ده‌نه لا ، تی‌ بگه‌ن چه‌نده له ئیسلام بی‌ هه‌والن و یه‌کجار فه‌قیر حالن !

شمهك و كهل و په لښكي تر كه دهيه وي به كاربان بيښي، وه له سهرې پيويسته كه لهو سپارده (امانة) انسه وردبښته وه و پاميني كه له لاي داده نرين بو نه وه ي به مه له دانه چي له ته سليم كړدنه ويان به خاوه نه كانيان ، وه هتد .

دوو: نه وه ي كه سهرنج دان و لي پروانيني بو چاو سوننه ته : وهك موتالا و لي پروانيني نه و كتيب و سهرچاوانه و ، نه و ديمه ن و ديارده سروشتي يانه ي كه سهرنج دان و ته ماشا كړدنيان ده بښته هوي زياد بوون و كامل بووني ثيمان و يه قين و شاره زايي دهر باره ي ئيسلام، وه هر شتيكي ديكه كه له بواري دينداري و دنيا داري دا مايه ي كه لك و سووډه ، وه ته ماشا كړدني قورشان (مَصْحَفُ) ، وه سهر كړدني پوي باب و دايك و هاوسهر و ، پوي زانا و پياو چاكان .

سي : نه وه ي كه له چاو حه رامه ته ماشاي بكات : وهك لي پروانيني دم و چاوي ثافره تاني بيگانه به ثاره زووه وه^(۱)، وه ته ماشا كړدني عه پرته ي پياوان و ثافره تان به موله قى، مه گهر عوزريكي شهرعي هه بي وهك چاره سهر و (علاج) و قوتار كړدن له به لا و ته نگانه يهك ، وه ته ماشا كړدني مالي خه لكى له درزي دهرگا و په نجه روه يان به هر شيوه يه كي ديكه، وه نه م گوناخه هيښه زل و ناقولا يه ته نانه ت پيغه مبهري خوا چاو كوير كراني نه و كه سه شي به روه ا داناوه ، كه به بي هه ق و موله تي شهرعي سهرنجي مال و حالي خه لكى دهادت وهك فرموويه تي : (مَنْ أَطْلَعَ فِي دَارِ قَوْمٍ بِغَيْرِ إِذْنِهِمْ فَفَقَّأُوا عَيْنَهُ فَقَدْ هَدَرَتْ عَيْنُهُ) متفق عليه ، واته: هر كه سيك ته ماشاي مالي كومه ليك بكات به بي ناگاداري و موله تيان و چاويان كوير كړد ، نه وه چاوه كه ي به به لاش پويوه و توله و خويني نيه^(۲).

هه روه ها له سهر چاو حه رامه كه به شيوه يهك سهرنجي پي له مسولمانيك بدري كه ببښته مايه ي ترساندني ، كه له كوردي دا (مويوونه وه) ي پي ده لين :

^(۱) هه نديك له زانا يان ته ماشا كړدني ثافره تي نامه حريم به موله قى ، واته به ثاره زوويان بي ثاره زووه به حه رام داده نرين ، به لام نه و پا به به يتره كه به بي ثاره زووه نه گهر بو كاريكي پيويست بي وهك دادگابي، چاره سهر ي نه خوشي ، شايد ي دان ، كرين و فرقيشتن هتد نه وه موباحه نه گهر نا نا په سنده .

^(۲) (شافعي و احمد) په حه تي خوايان لي بي رايان نه وه يه كه نوسيومانه به لام (نه بو حه نيفه و مالك) خوالتيان خوش بي رايان وايه كه بژاردن (ارش) ي له سهره ، به لام پاي (شافعي و احمد) به ميتره ، بهوان (: روائع البيان تفسير آيات الأحكام) ج ۲ ص ۱۳۹-۱۴۰ .

پیغمبر ﷺ له و باره وه فهرموویه تی : (مَنْ نَظَرَ إِلَى مُسْلِمٍ نَظْرَةً يُخْفِي بِهَا فِي غَيْرِ حَقٍّ أَخَافَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) رواه الطبرانی و الخطیب ، واته : هه کسهیك به پروانیك پروانیته مسولمانیك كه بیترسینی بی ئه وهی هه قیكی هه بی ، خوا له پوژی دواپی دا دهیترسینی ، یان به جوریک سهرنجی كه سیك بدات كه به سووك دانان و گالته پی کردنی تیدا بی ، چونكه (لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ) الحجرات - ۱۱- ، به هه شیوهیك بی دهیگریته وه ، ههروه ها پروانین بو هه رشتیک وهك : نامه ، نیو جانتا ، نیو ژوور كه بابای خاوه نی نهینی یه کی تیدا هه لگرتووه و جهز ناکات كه س بیبینی ، وهك له پیغمبره وه ﷺ گیراوه ته : (مَنْ نَظَرَ فِي كِتَابِ أَخِي بِغَيْرِ إِذْنِهِ فَإِنَّمَا يَنْظُرُ فِي النَّارِ) رواه ابو داود . واته : هه ركه سیك ته ماشای نامه ی برایه کی بکات به بی مؤله تی وی ، ئه وه بیگومان ته ماشای ئاگری دوزخ دهکا . (هه رچه نده ئه م فهرمووده یه به لاوان (ضعیف) دانراوه به لام نیوه پوکه کی راست و په وایه و گرتی تیدا نیه) .

چوار : ئه وهی بو چاو ناپه سه نده لیی پروانی : ئه و لیروانین و سهرنج دانانه ی كه نه جی به جی کردنی شتیکی پیویست نه شتیکی سوننه ت په کی له سهریان نه كه وتوه بو وینه : ته ماشا کردنی دم و چاوی ئافره تان به بی ئاره زوو کردن و به بی کاریکی پیویست یان سوننه تیش كه بیته پاسا و (مُبرِّر) یان وهك پیشتر باسما ن کرد ، بویه ش ئه و پروانینه نا په سه نده چونكه په نگه سهریکیشی بو پروانینی حه رام كه سهرنج دانی به ئاره زوو وه یه ئنجا شایانی باسه كه چاو تی هه له نگوتنی كتوپر (نَظَرَ الْفَجَاءَ) ئه وه هیچ حه رام نیه به لكو ناپه سه ندیش نیه به لام ده بی وریا بی و به بی به لگه و پاساویکی شهرعی دووباره ی نه کاته وه وهك پیغمبر ﷺ (فهرموویه تی : (يَا عَلِيُّ لَا تَتَّبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ ، فَإِنَّمَا لَكَ الْأُولَى وَ لَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ) رواه احمد و ابو داود ، واته : ئه ی عه لی کوپی ئه بو طالیب جار له دوا ی جار ته ماشای ئافره تی نا مه حه رام مه كه ، چونكه ته ماشا کردنی یه كه مت بو هه یه به لام هی دووه م نا . (چونكه مه گه به ده گمه ن ده نامه ی یه كه م چاو تی هه له نگوتنه و به ده ست خوت نیه بویه پیی گونا حبار نابی) . ههروه ها شتیکی ناپه سه نده كه خانه خوی له ده می نان خواردن دا سهرنجی نان خواردنی میوان بدات و چاوی تی ببری ، چونكه شهرم دهکات و نا په حه ت ده بی و بیگومان ئه مه ش پیچه وانه ی ریز لی گرتنی میوانه كه پیشتر باسما ن کرد .

پینج : وه ئه وهی بو چاو موباحه ته ماشای بکات : ئه و سهرنج دان و ته ماشا کردنه ن كه نه زیان و خراپه ی دوا پوژو دنیا و نه قازانچ و به رژه وهندی هیچ کامیانیان تیدایه و هیچ کام له هوکمه شهرعی یه کانیان به سهردا ناچه سپن كه فه رزو سوننه ت و حه رام و ناپه سه ندن .

6- دەست (اليد) : كە ئامپازى دەست ئى كوتان (لمس) و شت گرتن و ئەنجام دانى

ھەموو يان زۆربەى زۆرى كارە جەستەيى يەكەنە.

ئەو ئەرك و خوا پەرستىانەش كە ئىنسا^ئ بە دەست ئەنجاميان دەدات و دەستىان دىنى و پىنچ ھوكمە شەرعىە كاتيان بەسەردا دەچەسپىن بەم شىۋەيەى خوارىن:

يەك: ئەۋەى كە پىۋىستە (دەست) جى بەجى^ئ بىكات: ۋەك كاسبى كىردن و كار كىردن بۇ پەيدا كىردنى پۇزى و بىژىۋى خۇى و ھەموو ئەۋانەى ژىاندن و مەسەرف كىشانىان لەسەر فەرزە ۋەك مال و خىزان و دايك و بابى نەدارو ھەر خىزمىكى نەدار كە لەو نىزىكتىر يان بە توانا تىريان نەبىت، ۋە يارمەتى دانى لىقەوماۋىك و تىگىراۋىك كە ھاۋارى بۇ ھىناۋە، يان ئاگادارى ھالىيەتى و دەشتوانى^ئ پىزگارى بىكات، ھەرۋەھا ئەنجامدانى ھەموو ئەو كارانەى كە بەدەست يان ھاۋكارى دەست ئەنجام دەدرىن، ۋەك بەرگىر لە خۇو خىزان و مندال و خىزان و سامان كىردن لەكاتى دەست درىژى كرانە سەردا، ۋە ۋەك خۇ شۇردنى فەرزو دەست نوپىژ گرتن و بەرد باران كىردنى جەمپەكان (رَمِي الْجَمَار) لەكاتى جەج داۋ، دەست كىردنە جەستەى ھاۋسەر لەكاتى پىۋىست بوونى جىماع لەگەل كىردنى داۋ، شۇردنى مردوۋىك كە لەسەرى بۇتە فەرزى عەين، ۋە نوۋسىنى ھەر نوۋسىنىك كە بۇ دىندارى يان دىنادارى لەسەرى پىۋىست بوۋى و ... ھتە.

دوو: ئەۋەى كە بۇ (دەست) سوننەتە: دەست ئى كوتان و دەست پى گرتن و بە دەست گرتن و بە دەست جى بەجى^ئ كىردنى ھەموو ئەو جىم و جۇل و كارو چالاكى يانەيە كە لەسەر ئىنسان پىۋىست نىن و سوننەتە ئەنجاميان بدات، بۇ ۋىنە: دەست بەسەرى مندالان دا ھىنان بە تايىبەت مندالى ھەتىۋو مندالى خۇى، ۋە دەست بە جەستەى ھاۋسەردا ھىنان لە دەمى جىماع كىردنىكى فەرز نەبوۋدا، ۋە كاسبى كىردن و پۇزى پەيدا كىردن بۇ ئەنجام دانى ئەو خىزمەت و كارو چالاكى يانەى كە لەسەرى پىۋىست نەبوون، ۋە ھاۋكارى و يارمەتى كەسانىك كە لىيان قەوماۋە لە ھالىك دا كە لەسەرى پىۋىست نەبوۋە، ۋە نوۋسىنى ئەو شتەنەى كە خىرو قازانجى مسولمانان و كۆمەلگايان تىدايە و لەسەرىشى پىۋىست نىن، ۋە دەست گەياندنە پوكنى يەمانى لە گۆشەى دىۋارى كەعبەدا، ۋە دەست گەياندنە بەردە رەش (الحجر الأسود) ئەگەر

بۆي نەكرا ماچى بىكات_ يا بە دەست ئىشارە بۇ كىردىنى و سەلام ئى كىردىنى، وە ھەر جۆرە جم و جۆل و چالاكىەكى دىكەى شەرى و بە كەلك بۇ دنيا و دواپۇژ وەك: تۆقە كىردن و لە كاتى پارانە وەدا دەست بەرەو ئاسمان بەرز كىردنە وەو، شاىە تمان ھىنان و ژماردىنى زىكرو وىردەكان بە پەنجەكانى دەستى پاست.

سى: ئەوھى كەلەسەر دەست ھەپرامە: ئەنجامدانى ھەموو ئەو كارو چالاكى يانەيە كە شەرى ھەپرامى كىردوون وەك: كوشتنى كەسىك بەناھەق، دزىنى مال، لىدانى كەسىك بەبى بەلگەى شەرى، كىردىنى قومار و ھەر يارى يەكى دىكەى ھەپرام، نوسىنى باس و بابەتى ھەپرام و خراپ ھەر لە كوفرو بىدەتە وە بگرە ھەتا شتى درۆو ناھەق، مەگەر بۆيە بىنووسى كە بەرپەرچى بداتە وەو بە درۆى بخاتە وە، وە نووسىن و دروست كىردىنى ھەر شتىك كە زەرەر و زىانى مسولمانانى تىدايە، وەك دروست كىردىنى پەيكەر و وىنە كىششانى ھەپرام و^(۱)، دروست كىردىنى شەپاب و ھەر خواردن و خواردنە وەيەكى پىس و زىانبەخش و، لىدانى ئەو ئامىرە مۇسقىايى يانەى كە ئاواز و مۇسقىايەكى ھەپرام و زىانبەخش و بەرەو خراپە پەلكىشكەريان ئى پەيدا دەبىت، وە لە پىش خەلك دانانى شەپاب و گۆشتى بەرازو ھەر خواردن و خواردنە وەيەكى دىكەى پىس و ھەپرام، وە دەست لىكوتانى دەست و ھەر ئەندامىكى دىكەى ئافرەتى بىگانە، مەگەر بە عوزرىكى شەرى وەك: چارەسەر و تىمار يان دەست گرتن و قوتاركىردن لە مەترسى و بەلەيك، وە ئاوى خۇ ھىنانە وە بە دەست (الاستمنا).

چوار: ئەوھى كە بۇ دەست نا پەسەندە: وەك جۆلاندنى دەست بە بەلاش بى ئەوھى سوودىكى ئى بىبىرى بۇ دنيا و دوا پۇژ، وە نووسىنى شتى بى ھوودەو، يارى و گەمەى بى جى و دەست ئىدانى ھاوسەر لە كاتى ئىحرام و ئىعتىكاف دا بە مەبەستى لەزەت وەرگرتن. وە لە كاتى پۇژوو گرتن دا مەگەر لە خۇى دلىيا بى كە لە سىنور دەرناچى، وە.... ھتد.

^(۱) ديارە دروست كىردىنى بووكە شووشە و شتى گەمەى مندالان و ھەر پەيكەرىك كە مەبەستىكى زانستى پەكى لەسەرى كەوتى، ھەپرام نىن و، وىنە كىششانى ھەپرامىش تايىبەتە بەشتى خاوەن گيان (ذى روح) وە و شتى تر لەو ھوكمە ھەلا وىراو و مەبەستىشمان لە وىنە كىششانى بە دەست، ئەو وىنانەن كە بە دەست دروست دەكرىن و وىنەى فۆتوگرافى مەگەر بابەتى وىنەكە ھەپرام بىت ئەگەر نا پاي بە ھىزتر ئەوھى كە موباحە.

پېنچ: ئەوھى بۇ دەست موباحە: ھەر دەست ئى كوتان و گرتن و دەست پى گرتنىكە كە ھىچ كام لە چوار حوكمەكانى پېشەو نايگرنەوھ و نە قازانچ و بەرژەوھندى تېدايە و نە ھىچ خراپە و زيانىكى ئى دەكەوئتەوھ، وەك: (تەسبيح) لە دەست وەردان.

۷- لاق (الرّجل): كە ئامپازى لەسەر وەستان و پى پۇشتن و پاكردن و ھەموو جم و جۇل و چالاكەكانى لەو بابەتانەيە.

يەك: ئەوھى لەسەر (لاقان) فەرزە: وەك: لە سەر وەستانيان بۇ ئەنجام دانى ئەو ئەرك و پىويستيانەي بە پىوھ ئەنجام دەدرين ، بۇ وئە پراوھستان بۇ خوئندى فاتيحه لە نوئىژى فەرزداو چوونە پكووع و، پراوھستان لەكاتى ئىشكگرتن و جەنگ كردن داو، لەكاتى راپەپاندنى ھەر ئەرك و كاريكى فەرزدا چ لە بوارى دىندارى (التّعبّد) و چ لە بوارى دنيا دارى (التّمُدُن) دا، وە پۇشتن بەرھو ئەنجام دانى ئەو كارانەي پىويست بۇ وئە، نوئىژى جومعه، وە پېنچ نوئىژەكان كە زۆر لە زانايان دەلّين فەرزە بە كۆمەل بكرين، وە حەج كردن، وە جىھاد كردن، وە زەكات دان بۇ كەسيك لە سەرى فەرز بوو، وە پۇشتن بەرھو دادگايى كران بۇ جى بە جى كردنى حوكمى شەرع ھەركات بانگ كرا، وە پۇشتن بۇ چاكە كارى لەگەل باب و دايك و گەياندى پەيوھندى خزمایەتى، وەبەرھو كۆپى زانيارى بۇ فير بوون و ھەرگرتنى ئەو زانيارىيە شەرعى و غەيرە شەرعىيانەي لە سەرى فەرز بوون، وە پۇشتن و پاكردن بۇ بە ھاناوھ چوونى خەلكى ليقەوماو و تيگىراو ، مادام داوايان ئى كردبى يان ھەستى پىيان كردبى و لە تواناشى دا ھەبى بە دەنگيانەوھ بچى و ھاوكارىيان بكات ، وە پاكردن لە ھەر شتتەك كە مەترسى مەرگ يان زيان پىگەياندىكى گەورەي ئى دەكرى ، مەگەر لە مەيدانى جەنگ و جىھاددا^(۲).

^(۲) ديارە لە گەرمەي جەنگ و جىھاديش دا لە دوو حالان دا مەيدان چۆل كردن و پشت لە دوژمن كردن بەلاي كەمەوھ دروست (جانن) و جارى وايە سوننەت و بگرە پىويستيش دەبى ، وەك خوائ كاربەجى فەرموويەتى : (....) وَ مَنْ يُوْهُم يَوْمَئِذٍ دُبْرُهُ اَلَا مَتَحَرِّفًا لِّقَتَالٍ اَوْ مَتَّحِيزًا اِلٰى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ... (الانفال - ۱۶ -) ، واتە ھەر كەسيك لەو پۇژە دا پاشيان تى بكات ئەوھ بىگومان خوا لى تووپە بووھ ، مەگەر بە مەبەستى بارسوپاندن و تاكتىكى جەنگى يان پالدانە لاي كۆمەلئىكى ديكە - لە بېواداران - بۇ پشتگىرى كردنيان يان بۇ خۇ دەرياز كردن لە ئابلۇقەي بى ئامانى دوژمنان.

دوو : ئەوھى كە سۈننەتە بۇ لاقان : برىتيە لە راوھستان و پۇيشتن و رپاكردن بۇ ھەر كار و چالاكىيەكى شەرىعى و پەسەند كە خىر و قازانجى دىندارى و دنيادارى تىدايە ، بەلام پىويست نىە و ئىنسان بەنەكردى گوناخبار نابى ، بۇ ويئە : پۇيشتن بۇ ئەو كۆپ و كۆبۈنەوانەى كە ئىنسان زانستى ھەمە جۇريان تىدا وەدەست دىنى كە سوود و بەرژەوھەندى دىندارى و دنيادارىيان تىدايە ، وە پۇيشتن بۇ نوپژ لە سەر جەنازە كردن و شۆردن و ناشتنى لە كاتىك دا كە خەلكى تر ھەيە ئەو كارانە ئەنجام بدات ، وە سەردانى دۆست و پەفيقان و ، سەرليداني نەخۆش و پەككەوتان و ، چۈنە سەر گۆرستان بە تايبەتى باب و دايك و خرمان .

سى : ئەوھى كە لە (لاقان) ھەرامە : برىتيە لە بەكارھىنانيان بە لەسەر راوھستان و جوولاندنيان بۇ ھەر ئىش و كار و جم و جۆل و چالاكىيەك كە خواو پىغەمبەرەكەى ﷺ پىيان ناخۆشە و قەدەغەيان كردووە ، جا ئەو شتە قەدەغە كراوہ كە پى ھەلسانى و بەرە و پوو چوونى ھەرامە چ لە بوارى عەقيدە و لايەنى مەعنەوى و ئەخلاقى دا بى ، وەك بەشدارى كردنى ئەھلى كوفرو شىرك و بىدعەت لەو بۇنە و ئاھەنگە تايبەتىيە نا شەرىعيانەيان دا كە پىيان ھەلدەستن و وشە و تەعبىر و ھەلوئىست و رەفتارى كوفرى و شىركى و بىدعەتى يان تىدايە ، وە چ لە بوارى كۆمەلايەتى و سياسى و ئابوورى دا بى كە داب و نەرىتى لاسايى كەرەوانە و ھەلوئىست و بىر و بۇ چوونى نەفامانە و پى و رەسمى تاغووتىيانەيان تىدايە .

بەلام ھەر كاتىك كار و چالاكى و بەرژەوھەندى كۆمەل و كۆمەلگايەكى ئىسلامى پەكى لە سەر نزىك بوونەوہ و ھەلكردن (مداراة) كەوت ، ئەوہ دەستە لاتى بالائى سەرنجى بارو دۇخى خۇى و واقىع دەدات و چ شتىك و چ ھەلوئىستىك بەرژەوھەندىيەكى گەرەتر بۇ كارى ئىسلامى داين بىكات و ، زيان و مەترسىيەكى زلتەر دوور بخاتەوہ ، بە پىئى بنچينەكانى (نَرءُ أَعْظَمَ الْمَفْسَدَتَيْنِ) و (جَلْبُ أَكْبَرَ الْمَصْلَحَتَيْنِ) و (إِحْتِمَالُ أَخَفِّ الضَّرَرَيْنِ) و (اِتِّقَاءُ أَشَدِّ الشَّرَّيْنِ) ، كە چەند بنچينەيەكن زانا و پىشەوايانى ئىسلام بە كۆن و تازەوہ لە بوارى كار و خەباتى سياسى و جىھادى دا بە تايبەت و لە بوارەكانى دىكەش دا بە گشتى لە سەريان پىكھاتوون و پىك كەوتوون ، بىريار لە سەر جۆر و چۆنيەتى و ئەندازەى ئەو ھەلس و كەوت و ھەلوئىستە قۇناغى و كاتى و تاكتىكىيە دەدات ، بەلام بەبى ئەوھى لە پىرانسىيەكان (مبادئ) و ستراتىژى خۇى دا

بەزى، كە ئەمە بە ھىچ جۆرىك مەوداى مامەلەو سەنگ و سووكى تىدا نىيە و دەبى
 نەلەخشاو و پارىزاو بىت لە ژىر فشارى ھىچ ترس و تەمايىكدا دروست نىيە
 دەستكارى بىرى، ۋەك خاۋى زاناو پەنھان بىن فەرموۋىيەتى : (ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ
 مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) (الجمالية - ۱۸- ، واتە : پاشان - ئەي
 موحەممەد - تۆمان خستە سەر رىبازىك لە ئايىن - ى خۆمان - دەجا باش پەپرەۋى ئى
 بىكەمەكەۋە شوۋىن ھەواۋ ئارەزوۋى ئەو - كافەر - انەي كە نەزانن!

چوار : ئەۋەدى كە بۇ (لاقان) نا پەسەندە : پاۋەستان و پۇشتىن و جوولانەۋە
 بەرەو ھەر جم و جۆل و چالاكىيەك كە نەكردنى و ۋاز لىھىنانى لە ئەنجام دانى باشتىر
 بىت، ھەر چەندە كردنىشى گوناھبارى لە دوا نەبى .

پىنج : ئەۋەدى كە بۇ لاقانىش پەۋايە : بەكارھىنانىانە لە ھەر ئىش و كار و جم و
 جۆلىك دا كە نە پاداشتى لە سەر بىت و نەگوناخ و لۆمەشى بە دۋادا بى ۋەك پىياسە
 كردن و گەشت و سەيران و سەفەر كردن و گەپان ، بەلام بە مەرجىك لە نىۋ خودى ئەو
 كارانەدا گوناخ و خراپە يان نىياز و مەبەستى بەد نەشېررايىتەۋە ، چونكە لە حالىكى
 ۋا دا ھۆكەمەكەيان دەگۆپى بەرەو خراپە ، ھەرۋەك چۆن ئەگەر فەرمانبەرى و چاكە و
 نىياز و مەبەستى باشيان تىدا پەچاۋ كرابى ، ھۆكەمەكەيان بەرە و طاعت دەگۆپى .

۸- زار (الفهم) : كە ئامرازى شت پى چىژتن و تام كردن و خواردن
 و خواردنەۋەيە .

يەك : ئەۋەدى كە لە سەر (زار ، دەم) پىۋىستە : خواردن و خواردنەۋەى خۆراك
 و ئاو لە دەمى ناچارى و پىۋىست پى بوون و تىن بۇ ھاتن دا كە مەترسى مەرگ ھەبى
 ، ۋە نۆربەى زانايان دەلەن لە كاتى وادا ئەگەر بىجگە لە خۆراك و خواردنەۋەى پىس
 و ھەپام بۇ وىتە : مردار و شەپاب ، ھىچى دىكەى گىر نەكەوت ، بەشى ئەۋەدى پى
 لە مردن قوتار بى لە سەرى پىۋىست دەبى بىخوات و بىخواتەۋە ، چونكە ئەگەر
 بەھۆى كەمتەرخەمىيەۋە لەۋ بارەۋە بىرى بە كوژەر (قاتل) ى خۆى دادەنرى^(۱) !
 ھەرۋەھا خواردن و خواردنەۋەى دەرمانىك كە يەقىنى ھەبى پى چاك دەبى ، بەلام
 ئەگەر ھەر گومانى ھەبى كە پى چاك دەبى ئەۋە سوننەتە ، ھەرۋەھا خواردن و
 خواردنەۋەيەك كە جەستەى پىۋىستىيەتى بۇ پاۋەستانى و ئەنجام دانى ئەرك و
 پىۋىستى يەكانى سەرشانى .

(۱) بېروانە : (نيل الأوطار) للشوكانى ج ۹ ص ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶ .

دوو: ئهوهى سوننهته بۆ (زار) : خواردن و خواردنهوهى هر شتيكه كه حلال و پاك و چاكه و دهبيته هوى ساغ و بهييز و پتهو بوونى جهسته و بهردهوام بوونى له سهر راپهړاندنى فرمانبهري (طاعة) بۆ خواى پهروهر دگار ، وه خواردن و خواردنهوه له گهل ميوان دا بۆ ئهوهى باش بخوات و شهرم نهكات ، وه خواردن و خواردنهوه له كاتى دهعوهت كران دا جا چ بهدم دهعوهتهوه چوونه كه فهرز بيت چ سوننهت ، ههنديك له زانايانيش رايان وايه كه دهعوهتى زه ماوهند (وليمة) كه فهرزه به دهميهوه بجى ، فهرزيشه لى بخوى ، چونكه شهرع فرمانى كردووه به بهدمهوه چوون و ئهويش به مهبهستى خواردنه ، وه خواردن و خواردنهوهى دهرمان له كاتى نهخوشى دا ههرچهنده دلتياش نه بى له وه كه پى چاك دهبيتهوه ، چونكه پيغه مبهري خوشه ويستمان ﷺ فرمويه تى : (لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ) رواه مسلم ، واته : هه موو دهرديك دهرمانى ههيه جا ههر كات دهرمانى خوى گهيشتى بهويستى خواى زال و پايه بهرز چاك دهبيتهوه وه ههروهها له كاتيكا دا پرسىارى لى كرا كه ئايا خو مان چاره سهر بكهين و دهرمان بهكار بينى ؟ فرمويه تى : (نَعَمْ يَا عِبَادَ اللَّهِ تَدَاوُوا) رواه احمد و ابو داود و ابن ماجه و الترمذي و ابن حبان و صحيحه كل من الترمذي و ابن حبان .

واته : به لى ئهيه بهندهكاني خوا خو تان دهرمان بكهين و بهكارى بينى !

سى : ئهوهى كه چهرامه زار تامى بكات و بيخوات : وهك : تام كردنى شهراپ و ههر سهر خوشكهريكى ديكه ، يان بى هو شكهر به بى عوزرى شهرعى ، وه خواردنى ژههر ، وه تاماندنى باباى پوژوو گر - مادام پوژوو كهيه فهرز بيت ، به بى عوزر و پاساوى شهرعى ^(١) ، وه خواردن و خواردنهوهى پيباو مالى ههتيو و ههر مالىكى ديكهش به زولم و مالى نزر او زهوتكراو و ههر شتيكى تر كه چهرام بيت يان پيس و زيان بهخش بيت مهگهر له كاتى ناچارى و تيگيراييهكى جيدي دا .

چوار : ئهوهى كه بۆ زار نا پهسنده : وهك : تام كردنى خواردن و خواردنهويهك كه جيگاي شوبهه و تومته بى ، وه خواردن و خواردنهوه زياد له ئهندهزهى پيوست و زياده پويى كردن وهك خواى پهروهر دگار فرمويه تى : (وَ كَلُوا وَ اشْرَبُوا وَ لَا تُسْرِفُوا) الاعراف - ٣١ - ،

^(١) وهك تام كردنى چيشت لى نه وه خواردنهوى نامادهى دهكات .

وانه : وه- ئه‌ی وه‌چه‌ی ئاده‌م - بخۆن و بخۆنه‌وه به‌لام زیاده پۆیی مه‌که‌ن ... ۱ ، هه‌روه‌ها خواردن و خواردنه‌وه له‌و شوێنه‌ی که ئیشکالیکی شه‌رعیان هه‌یه ، وه‌ک مائی ئینسانی ریا‌باز ، وه‌ مائی که‌سیک که له شه‌رمی پووان نه‌ک به‌ مورتاحی و دلخۆشی ده‌عه‌وتی ساز کردوه هتد .

پینج : ئه‌وه‌ی که بۆ زار موباح و ره‌وایه : ئی چیژتن و خواردنه‌وه و خواردنی هه‌ر خواردمه‌نی‌یه‌که که هه‌یج کام له چوار حوکمه شه‌رعی‌یه‌کانی پابردن نه‌یگرنه‌وه ، که هه‌ر شتی‌که پاک و چاک بێ و نه‌عه‌ینه‌که‌ی پیس و زیانبه‌خش و نه‌ حوکمه‌که‌ی چه‌رام و نا په‌سند بێ و ، نه‌ له‌ نه‌دازه و سنووری پیویست و ما قوڵیش سنووری پی به‌زینری .

۹- لووت (الانف) : که ئامه‌زی بۆنکردن و له‌یه‌ک جیا کردنه‌وه‌ی بۆنه جیاجیا‌کانه به‌ خۆش و ناخۆش و به‌که‌ک و زیانبه‌خشیانه‌وه .

یه‌ک : ئه‌وه‌ی که له سه‌ر لووت پیویسته : وه‌ک بۆنکردنی هه‌ر شتی‌که له خواردن و خواردنه‌وه‌و غه‌یری ئه‌وانیش که به‌بی بۆنکردن هه‌لال و چه‌رامیان لێک جیا نابێته‌وه ، وه‌ بۆنکردنی ئه‌و شتانه‌ی که به‌س له پێ‌ی بۆنکرانه‌وه پاک و پیس و ، به‌که‌ک و زیانبه‌خشیان له یه‌ک جیا ده‌کرێته‌وه ، یان ئه‌وه‌یان که مولکی خۆیه‌تی له وه‌یان که ئی وی نیه جیا ده‌کرێته‌وه ، به‌ کورتی ، هه‌ر شتی‌که پیویست بێ بیناسی و ته‌نیا له پێ‌ی بۆنکردنیشه‌وه بیناسی و بۆی ده‌ریکه‌وی پیویسته بۆنی بکات .

دوو : ئه‌وه‌ی که بۆ لووت سوننه‌ته : بۆنکردنی هه‌ر شتی‌که بۆنخۆش و هه‌ر بۆنیکی خۆشه که ده‌بیته هۆی یاریده‌ده‌ری ئینسان بۆ فه‌رمانبه‌ری خوا ، چونکه بۆنی خۆش دلی ئینسان ده‌کاته‌وه و میشتکی ئاسوده ده‌کات و ده‌روونی شاد ده‌کات ، هه‌ر بۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر هه‌زی له بۆنی خۆش کردوه ، وه‌ک فه‌رموویه‌تی : (حَبِّ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ : النَّسَاءُ وَالطَّيِّبُ) اخرجه احمد والنسائي وصححه الحاكم ، واته : (له دنیای ئێه‌دا ئافه‌رت و بۆنی خۆشم له لا خۆشه‌ویست کراون ، دیاره هه‌ر بۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان ﷺ عاده‌تی وا بووه که قه‌ت بۆنی خۆشی ره‌ت نه‌کردۆته‌وه : (كَانَ ﷺ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ) رواه البخاري ، وه‌ فه‌رمانیشی پی کردووین که بۆنی خۆش ره‌ت نه‌که‌ینه‌وه : (مَنْ عَرَضَ عَلَيْهِ طَيِّبٌ فَلَا يَرُدُّهُ فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمُخْمَلِ طَيِّبُ الرَّاحَةِ) رواه أبو داود والنسائي وصححه ابن حبان .

سى: ئەوھى كە لە سەر لووت حەرام كراوھ : وەك بۇنكردىنى بۇنى دزراو زەوت كراو، وە بۇنكردىنى بۇنى خۇش بە ئانقەست لەكاتى ئىحرام دا، وە بە ئانقەست بۇنكردىنى بۇنى خۇشى ئافرەتەنى نامەحرەم ، وە بۇنكردىنى ھەرشتىكى بۇگەن و پىس و بۇن ناخۇش و زىانبەخش كە يەقین يان گومانى زال (الظن الراجح) وایە لە ئەنجامى ئەو بۇنكردەدا دوچارى مەرگ يان نەخۇشى يان سەرخۇشى، يان بېھۇشى بىي بەبى پاساویكى شەرى.

چوار : ئەوھى كە بۇ لووت نا پەسەندە: وەك بۇنكردىنى بۇنى خۇشى ستەمكاران، يان ئەوانەى كە تۆمەتبارن و شوبەھى خراپەیان لە سەرە، وە ھەرشتىك و ھەر بۇنىك كە دۇنيایى پەيدا نەبووھ لە حەلالى يان سوود بەخشى و پى زىانبەر نەبوونى.

پىنج : ئەوھى كە بۇ لووت موباحە بۇنى بكات : برىتيە لە بۇنكردىنى ھەموو ئەو شتانەى كە يەكك لەو چوار حوكمانە ئایانگرنەوھ كە باسما كىردن ، ديارە بە پىي ياساى : (الأصل في الأشياء الأباحة) ھەموو شتەكان لە ئەسل دا موباحن ، ھىچ كۆت و بەندىك لە سەر نەك ھەر لووت بگرە ھىچ كام لە ئەندامەكان نىە مەگەر بە بەلگەيەكى شەرى پوون و بى چەند و چوون شتىكىان ئى قەدەغە كرابى ، چونكە ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەوى دا ھەيە بۇ خاترى ئىنسان و بەھرە وەرگرتنى و گوزەران و بەرپوھ چوونى خولقینراوھ، وە لە راستى دا خواى مېھرەبان و كار بەجى بىجگە لە كىردەوھ و پەفتار و قسە و وتارى بەد و خراپ پىي ھىچ قسە و ھەلس و كەوتىكى ئى نەگرتوھ ، وەك فەرموویەتى : (.... يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ ...) الاعراف - ۱۵۷ ، واتە : - پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانیان پى دەكات بە ھەرچى چاكەيە و ، ھەرچى خراپەيە لىيان قەدەغە دە كات ، وە ھەرچى چاك و پاكە بۇيان حەلال و ھەرچى پىس و زىانبەخشە لىيان حەرام دەكات .

۱۰- تېڭىراي جەستە (كل الجسد): كە دەسىلە و ئامپازىكە بە دەست

پوۋجەو ە بۇ جى بەجى كىردى قەرىمان و داخوۋىيەكانى خىر بن يان شەپ .
دوۋى ئەوۋى لە نۆ (۹) خالى پاپىردوۋ دا باسى ئەرك و خواپەرسىتىيە زۆر و جۆراو
جۆرەكانى عەقل و دل و زمان و گوۋ و چاو و زار و لووت و دەست و لاقمان كىرد ،
ئەمجار با سەرنجىك لە سەرچەم جەستە بدەين و چەند وئەنەك بىننەنەو ە بۇ چۆنىيەتى
چەسپانى پىنچ حوكمەكان بە سەر جم و جۆلەكانى دا :

يەك : ئەوۋى كە لە سەر جەستە پىۋىستە : ەك : داپۇشىنى عەۋرەت - كە لە
كىتەبە فىقەيىيەكان (۱) بە پوۋنى باسى سنوۋرى عەۋرەتى پىاو و ئافرەت كراۋە - بە
هۆى دەبەركىردى بەرگ و پۇشاكى شەرىيەو ە ، بۇ ئەنجام دانى ئەرك و
چالاكىيەكانى مەسۇلمانەتى بە دىندارى و دىنادارىيەو ە و بۇ پارىزىزان لە سەرماو
گەرما و ەتد، ە پاراستنى پىش و پاش لە حەرام و نا شەرىي ەك زىنا و
نېربازى و خوتىك ەئەسۋنى ئافرەتان (السَّحَاق) ، ە سوار بوۋنى و لاخ و ەۋىيەكانى
دىكەى سەفەر و ەاتوچۇ ەك سەييارە و شەمەندەفەر و كەشتى و فېرۇكە و ەتد ،
بە مەبەستى حەج كىردن و جەنگ و جىھاد و جى بەجى كىردى ەەر ئەرك و كارىكى
دىكەى شەرىي پىۋىست، ە جووت بوۋن (جماع) لەگەل ەاوسەردا بە ئەندازەى
پارىزىزانى خۇى و ەاوسەرى لە گوناخ و حەرام ، ە ە ... ەتد .

دوۋ: ئەوۋى كە بۇ جەستە سۈننەتە : ەك : بەرگ و پۇشاكى پاك و پوخت
دەبەركىردن بۇ كاتى نوۋىزى جومعە و نوۋىزە فەرزەكان و بۇ نىۋ خەلك، خۋى
پەرۋەردىگار قەرموۋىيەتى : (يا بني آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ) الاعراف - ۳۱ -

وانه : ئەى ەچەى ئادەم ! لە لای ەەر مزگەوتىك - يان لە كاتى ەەر نوۋىزىك دا -
بەرگ و پۇشاكتان دەبەرىكەن ... ، پىغەمبەرىش ﷺ بە ەاۋەلە بەرپىزەكانى خۇى
قەرموۋە : (اِنَّكُمْ قَادِمُونَ عَلَىٰ اِخوانِكُمْ فَاصْلِحُوا لِبَاسِكُمْ وَ رِحَالَكُمْ حَتَّىٰ تَكُونُوا كَأَنَّكُمْ شَامَةٌ
فِي النَّاسِ ...) رواه ابو داود ، وانہ : ئىۋە لە بەر ئەوۋى دەچنە لای براپەكانتتان بەرگ و
پۇشاك و جل و كورتانى و لاخەكانتتان چاك و پىك و پىكەن ەتا واتان لى دى كە لە

نیو خەلکی دا وەك خال دیار بن ، وە سوار بوونی ھۆیەکانی ھاتو چۆ و گواستنەو ھەبۆ جی بەجی کردنی ئەرك و کاریکی خێر و پەسەند كە فەرز نەبێ وەك پەیدا کردنی زانست و وەدەست ھینانی بژێوی ھەلال و سەردانی خزم و ئاشنا و ھتد ، وە خۆ پاك و خاویں پاگرتن بەھۆی خوشۆردن و بەلای كەمەو ھەفتە ی جاریك ، وە جی بەجی کردنی ئەو شتانە ی كە پاك و خاویں پاگرتنی جەستە بە بێ ئەوان نایەتەدی كە پیغەمبەر ﷺ بە بەشیك لە (فیطرەت) ^(۱) ی لە قەلەم داوێ و ناوی ھیناوان كە گرینگترینیان ئەمانەن :

- ۱- سیواك كردن ۲- خەتەنە كردن ۳- سمیل كورت كردنەو ۴- ریش ھیشتنەو ۵- لا بردنی تووكە بەر ۶- لا بردنی مووی بن ھەنگل ۷- نینۆك كردن ۸- شور دنی گری ی جومگە كانی دەست و پێ ۹- تارەت گرتن ۱۰ - ئاو لە لووت وەردان ۱۱- ئاو لە دەم وەردان .

پیویستە ئەو ھەش بگوتری كە ھەندیک یان زۆریە ی ئەم خەسلەتانە پیویستن و ئینسان لە سەر نەگردن یان عەیبدار و گونا ھباریش دەبێ ، بەلام بۆیە لیژە دانووسیمانن

^(۱) وەك فەرموویەتی : (عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ : قَصُّ الشَّارِبِ وَ إِعْفَاءُ اللَّحْيَةِ وَ السَّوَاكُ ، وَ اسْتِشْقُ الْمَاءِ وَ قَصُّ الْأَظْفَارِ وَ غَسْلُ الْبَرَاكِمْ ، وَ نَفْثُ الْأَبْطِ وَ حَلْقُ الْعَانَةِ وَ انْتِقَاصُ الْمَاءِ ، قَالَ زَكْرِيَا : قَالَ مَصْعَبٌ : وَ نَسِيتُ الْعَاشِرَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ الْمُضْمَةُ) رواه مسلم . واته : دە (۱۰) خەسلەت لە سروشت و فیطرەتی ساغی ئینسانن : سمیل كورت كردنەو و ریش ھیشتنەو و سیواك كردن و ئاو لە لووت وەردان و نینۆك كردن و شور دنی گری ی جومگە كان و ھەلکێشانی مووی بن ھەنگل و بەرتاشین و تارەت گرتن بە ئاو ، زەكەریا دەلی : موصعب گوتوویەتی : وە ئی دەیمم لە بیرچۆتەو ھەگەر ئاو لە زار وەرگردن بێت .

تیبینی : (نووی) پەحمەتی خۆی ئی بێ فەرموویەتی : مەبەست لەو كە فەرموویەتی (دە شت لە فیطرەتن) واته گرینگترینیان دە (۱۰) ن ، وەك فەرموویەتی : ھەج عەرەفە ی ، ئەگەر نا بەس ئەم دە یە نین ... بڕوانە

(المجموع) ج ۱ ص ۲۸۴ .

چونکه به گشتی به سوننهت دانراون ههروهه ها خۆ بۆنخۆش کرد^(۱) که پیشتر باسمان کرد پیغه مبهه ر صلى الله عليه وسلم چهنده ئهمیه تی پیداهه ، وه خۆپاراستن له ههه بۆن و بهرامه یه کی ناخۆش وهك خواردنی سیر و توورو پیاز و خراپتر له مانهش جگه ره کیشان که ویرای چهرامی و زیانبه خشی خۆی بۆخلته کهش وهك بۆنی سیر و توورو بگه ناخۆشتریشه نه خۆشیشی ئی ده که ویتته وه ، پیغه مبهه ریش ﷺ ده باره ی هه ر کام له پیاز و سیر و که وه ره فرموویه تی : (مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَ الثُّومَ وَ الْكَرَّاثَ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَأْذَى مِمَّا يَتَأَذَى مِنْهُ بَنُو آدَمَ) رواه مسلم ، واته : هه ر که سیك پیاز و سیر و که وه ره ی خوارد با نزیککی مزگه و ته که مان نه که وئ ، چونکه فریشته کان به وه نار په حهت ده بن که وه چه ی ئاده م پئی نار په حهت ده بن - واته ئه وانیش وهك ئینسانه کان بۆنی سیر و پیاز و که وه ریان پی ناخۆشه ، به لام ئه گه ره که سیك ناچار بوو ههه بیانخوات پیویسته بیانکولینن تا کو بۆنه که یان بروات . وهك فره مویه تی : (إِنْ كُنْتُمْ لَا بُدَّ أَكْلِهَا فَأَمْسُوهُمَا طَبَخًا) رواه احمد (که له فره مووده که دا باسی پیواز و سیر کراوه) .

دیسان ئه گه ره نه شلین پیویسته ! سوننه ته که بابای موسلمان ئاگای له جهسته ی خۆی بیت و بیپاریزی له ههه شتیك که بیته هۆی سستی و تهنبه لی و دزیو بوون و تیکچوونی دیمه ن و قه دو قیافه تی وهك زۆر قه له و بوون و گه ده و گیپال په یدابوون و خاوبونه وه ی جو مگه و ماسولکه و ده ماره کان به هۆی زۆر دانیشتن و خه و تن و نه جو لۆن و کار نه کردن و وه رزش نه کردنه وه .

سئ : ئه وه ی که له جهسته به گشتی قه ده غه کراوه : وهك ، ده ر خستنی عه و پهت بۆ که سیك که چه رامه بیپینی ، وه ده به رکردنی به رگ و پۆشاکى ناشه رعى جاچ ئه سلی ماده ده که ی چه رام بئ وهك به کاره یانی ئاوریشم و زێر بۆ پیوان ، یان چۆنیه تی یه که ی ناشه رعى بئ وهك پۆشاکى ته نک و ته سکی ئافره تان که هه ندیک جار له پووتی ئاسایی خراپتره ! وه پارێزگاری نه کردنی پاش و پیش له گوناح و ناشه رعى ، وه سواربوونی هۆیه کانى هاترو چۆ و گواستنه وه بۆ هیئانه دی مه به سستی

^(۱) به لام بۆ ئافرهت نابى بۆنه که ی بۆ خه لك بچى له کاتیک دا له شوینیک بئ یان به شوینیک دا پابه رى که پیای نامه چه رمى ئی بئ ، پیغه مبهه ر ﷺ له وه باره وه فره مویه تی (إِذَا اسْتَعْطَرَتِ الْمَرْأَةُ فَمَرَّتْ عَلَى الْقَوْمِ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فَهِيَ كَذَا وَ كَذَا - قَوْلًا شَدِيدًا) رواه ابو داود ، واته ههه کاتیک ئافرهت خۆی بۆنخۆش کرد و به لای خه لکا رۆشیت تا کو بۆنی بکه ن ئه وه ئاواو ئاوايه - قسه یه کی توندی فره موو - له کتیبی (تحفة الاحوذی بشرح الجامع الترمذی) دا له شه رحی ئهم وشه یه دا (فهی کذا و کذا) نووسیویه تی : (لانها مَبِجَتْ شَهْوَةَ الرِّجَالِ يَعْطُرُهَا وَ حَمَلَتْهُمْ عَلَى النَّظَرِ إِلَيْهَا .. فَهِيَ أَثَمَةٌ لِهَذَا السَّبَبِ) به وانه (المَفْصَلُ فِي أَحْكَامِ الْمَرْأَةِ) ج ۲ ص ۲۷۷ . د. عبداکریم زهیران .

ناشەرى وەك : دزى و جەردەيى ، يارمەتى دانى ئەھلى سىتەم و كوفەر ، جەنگ كىردى دزى ئىسلام و مۇسلمانان و .. ھتە ، وە خۇپەنادان و خۇبواردىن و دواكەوتىن لە جەنگ و جىھادىك كە لەسەرى پىئويىست بوو ، ھەروەھا خۇبواردىن و تەنبەلى كىردىن و خۇجەشاردان بۇ ئەنجام نەدانى ھەركارو چالاكى يەكى پىئويىستى كۆمەل و كۆمەلگاي ئىسلامى چ دىندارى بىت چ دىنادارى ، وە لە شوئىنى چۆل بەتەنيا پىكەو دانىشتىن و راوہستانى ئافرەت و پىاوى لەيەكتىر بىگانە ،^(۱) وە ئازاردانى دايك و باب (عقوق الوالدين) .

چوار : ئەوہى كە بۇ جەستە ناپەسەندە : برىتىيە لە ھەر جەم و جۆل و چالاكى يەكى جەستەچ لە خودى خۇدا وەك : خواردىن و خواردنەوہ و بەرگ و پۆشاك و پاك و خاويئى ، وە چ لەگەل دەورو بەرىدا وەك : ھەستان و دانىشتىن و سوارىيون و پاكىردىن .. ھتە كە نەكردنى و وازلىيەننى باشتر بى لە ئەنجام دانى ، يان بە پىچەوانەوہ ، واتە ئەنجام دانى چاكتىر بى لە چواندىن و پشت گويى خستنى ، بەلام لە ھەردووك حالان دا تووشى لۆمەو گوناخبارى نەبى .

پىنج : ئەوہى بۇ تىكراي جەستە موباحە : برىتىيە لەسەرجەم جەم و جۆل و چالاكى يەكان كە جەستە پىيان ھەلدەستى و نەحەرام و ناپەسەند و نە پىئويىست و سوننەتەش ، جا ئەو جەم و جۆل و چالاكى يانە چ لە خودى خۇدا بىن چ لە دەرەوہى خۇى و لەگەل دەورو بەرىدا ، ئەوہندە ھەيە كە ھەموو ئەو شتانەى كە (موباح) ن ھەركات زىادەپۇيى (اسراف) يان تىداكرا ئەوہ بە ئەندازەى زىادە پۇيى يەكە حوكمەكەيان دەگوپى و زۆر جار دەبنە ناپەسەند (مكروہ) و جارى واھەيە دەگەنە حەرامىش ، بۇ وىنە : خەوتىن و خواردىن . كە لە ئەسلىدا موباحن ئەگەر ھىندە زىادەپۇيى يان تىداكراي كە بىنە مايەى قالب گرانى و سستى و خاوى مروف ئەوہ ئەندازە زىادەپۇيى تىداكراوہكەيان دەبىتە ناپەسەند ، بەلام ئەگەر بە ئەندازەيەك بوو كە بىتە ھوى نەخوش بوون و حال تىكچوون ئەوہ بىگومان حەرام دەبى .

^(۱) پىغەمبەر صلى الله على وسلم فەرمويتى : (لَا يَخْلُونَ أَحَدُكُمْ بِأَمْرَةِ الْأَمْعِ ذِي رَجْمٍ مُحَرَّمٍ) متفق عليه

واتە : ھىچ كامىكتان بە تەنيا لەگەل ئافرەتەك نەبىت مەگەر خزمىكى مەجرەمى لەگەل بىت .

خوئنهري بهرپرزو خوښه ويستم!

نهمه رابرد پوخته يهك بوو دهرباره ي چوښه تي خواپه رست (عابد) بووني ئينسان به هوي نندامه كاني (عقل - دل - زمان - گوئ - چاو - زار - لوت - دست - لاق) وه به هوي تيكرای جهسته يه وه ، واته هه موو نندامه كاني تيكر ، ئينجا له كوټايي نهم باسه شدا خستنه پووي نهم سئ تئ بيني يه به پيوست ده زانم:

په كهم : هه رچي له وه ده (۱۰) خال و په نجا (۵۰) حوكمه دا دهرباره ي به ندياه تي و خواپه رستي نندامه كاني ئينسان خستمانه پوو ، نپرو مي ، تييدا به شدارن به بي جياوازي ، مه گهر شتيك به به لگه يه كي شهرعي پوون و بي چهند و چوون و تاييه ت كرابي به يه كي كيانه وه ، بو وينه : جهنگ و نويزي جومعه كه تهنيا له سهر پياوان فېرزن ، دياره نايه ته كاني كتبي خوي پهره دگار و فېرمووده كاني پيغه مبهري خواش ﷺ كه به گشتي پوو له مسولمانان ده كهن و دهيان دوينن به هه مان شيوه هه ردوك په گهزي نپرو مي كومه لگاي ئيسلامي ده گرنه وه به بي جياوازي مه گهر به به لگه و نيشانه يه كي تاييه تكه ر (قُرَيْنَةُ مُخَصَّصَةٍ) دواندن (خطاب) هكه تاييه ت كرابي به پياوانه وه يان به نافره تانه وه .

دووه م : وهك پيشتريش ئاماژه مان بو كرده ئيمه له كاتي پروونكر دنه وه ي پينچ حوكمه شهرعي يه كان دا كه به سهر هه ركام له عقل و دل و زمان و گوئ و زار و چاو و لوت و دست و لاق و تيكرای جهسته ش دا ده چه سپن تهنيا وهك وينه هينانه وه چه ند شتيكمان خستوته پوو ، نهك وهك سهر ژميرو كوكر دنه وه ي هه موو مه سه له كاني نه وه نندامانه كه پينچ حوكمه شهرعي يه كان ده يان گريته وه ، دياره تارادده يه كيش هه ولمان داوه مه سه له گرنگ و سهره كي يه كان بخمه پوو ، به لام به هه ر حال هه ر به وينه هينانه وه ي داده نرين .

سي يه م : بو پروونكر دنه وه ي حوكم و پله كاني خواپه رستي هه ركام له وه نندامانه ي باسگران نه مانويستوه كه ليكولينه وه ي تيرو ته سه ليان له باره وه بكه ين ، چونكه نهم باسه تهنيا بو خستنه پووي چوښه تي دابه ش بووني خواپه رستي به سهر هه موو جهسته دا نووسراوه نهك بو تويزينه وه ي پر به پيست له باره وه كه بيگومان پيوستي به شوينيكي گونجاو ترو كاتيكي زياتر ده كات .

خوي ميه ربان و به خشهر يش به لوتف و كه په مي بي سنوري خوي هه موومان سهر كه وتوو بكات كه به دهر و دهر و نمانه وه خواپه رستين و هه موو نندامه كانمان به وردو درشت و ناشكراو په ننه وه چاكترين و ساغترين و پاسترين به ندياه تي و خواپه رستي بو خوي به ديهينه رو په روه دگاريان نه نجام بدن .

بابه تی دووم

بنچینه‌کانی هه‌ئس و کهوتی شهرعی یانه و ژیرانه

له گهڻ ورده بابيه ته خيلافي يه کان دا

ameer.maktab@yahoo.com

 /AliBapir
  /AliBapir
  /MediaAmeerOffice

 /AliBapir
  /AliBapir
  /MediaAmeerOffice

 /AliBapir
  /AliBapir
  /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ئەم بابەتە و پۈۈنكردنەۋەيەك

خوئىنەرى بەرپىز :

دوای ئەۋەى لەبابەتى يەكەم دا لەدوو توى چوار كورته باس دا لەچەمك و واتاى وشەى خواپەرستى (عبادة) تىگەيشتىن و ، زانىمان لەتەرازووى بەرنامەى خوادا كىش وسەنگى چەندەو چ پلەو پاىيەكى ھەيە ، كاريگەرى و شوئىنەوارو بەرھەمى لەژيان و كوزەرانى تاك و كۆمەل دا چىيەو چۆنەو ، چ پۈۈبەرىك لە ژيانى ئىنسان دا بەتاك و كۆمەلەۋە دادەگرى ! كاتى ئەۋە ھاتو كەراستەوخۇ بچىنە سەر توئىژىنەۋەى پاىە و دروشمە سەرەكى و بنەپەتىيەكانى خوا پەرستىي كە (نوئىژو زەكات و پۇژوو و ھەج و زىكر) ن ، كەزاناو شەرەزانان بە خواپەرستىيە پۈۈتەكان (العبادات المحضة) ناويان بردوون .

بەلى پىۋىستە پاش ئەۋەى بەگشتى باسى "خواپەرستىي" مان كرد باسى "خواپەرستىي تايىبەتى" ىش بكەين كەدروشم و نىشانەكانى خواپەرستى و دىندارىن ، جا بىگومان دوای لىكۆلىنەۋەش دەربارەى ئەۋ پىنچ دروشمانە بۇمان ئاشكرا دەبى كەخوای كاربەجى و زانا لەبەرچى و چ ھىكمەتىكى تىدایە كە ئەۋ پىنچ دروشمەى كردوون بەنىشانەو پىناسى تاك و كۆمەلى خواپەرست و مسولمان !

بەلام بەپىۋىستم زانى بەرلەۋەى ، بچمە سەر توئىژىنەۋەى دروشمە گەۋرەو گرنگەكانى خواپەرستى چەند ئاگادارى و بنچىنەيەكى گرنگ لەبارەى چۆنىەتى ھەلس و كەوت (تعامل) لەگەل ئەۋ وردە بابەتە خىلافىيانەدا كەجىگای وتوئىژو مشت و مەرى زانايان و بەزۆرىش پەيوەستن بەۋ دروشمانەى خواپەرستىيەۋە ، بچمە پۈۈ ، چونكە بەداخەۋە زۆر جارن مسولمانان لەسۆنگەى چاك لەنايىن تىنەگەيشتن و باش پىنەگەيشتنىانەۋە ئەۋ جۆرە مەسەلە جۈزئى و خىلافىيانە دەكەنە مايەى دەمارگىرى (تعصب) و ھەراو كىشە نانەۋەى بى جى ، تەنانەت ئى وا ھەيە چەند جۆرو بارىكى ئەۋ مەسەلانە دەكاتە بناغەى دۆستايەتى و دۆژمنايەتى (اساس الموالاة والمعاداة) و نىشانەى ئيمان و ئىسلام و ، ۋەك تەرازوو و پىۋەرىك ئيمان و تەقۋاى خەلىكان پى ھەلدەسەنگىنى و -بەخەيالى خۆى- مسولمانەتى و دىندارى يانايان پى دەجەپىنى ! بى خەبەر لەۋەى كەسەنگى مەجەكى مسولمانەتى و تەرازوو و پىۋەرى

پاريزكاري و دينداري دهبي ئهسل و بنچينهكاني ئايين بن ، نهك مهسهله جوزئي يهكان و بيروپا خيلافي و ئيجتياهي يهكان ، كه به دريژاي ميژوو زاناو شاره زاياني ئيسلام تييان دا كه وتوونه كيشه و مشت و مپروه و هر كاميكيان نه و پايله ههلبژاردوه كه پي ئي راست ترو په سه ندر بووه ، بي ئه وه ي كه بيروبوچوونه ههلبژاردهكاني خوئي به خودي شهرع و ئايين بزاني و ، ده مارگيرانه بيروپا و ئيجتياهادهكاني به رانبه ريان رهد بكا ته وه ! يان تومه تي ئيمان كزي و كه م پاريزي ئاراسته ي خاوه نه كانيان بكات !!

ئوميديشم وايه كه تيگه يشتن و كاري كردني نه و چه ند بنچينه و ئاگاداري يه گرنگانه مايه ي نه هيشتن و بنپر كردني گه ليك هه لئس و كه وتي هه له و ناشه رعي و راست كردنه وه ي گه ليك هه لئست و بيروبوچووني فهير حالانه و نه زانانه بي كه كه م وزور له زور كه سي دلسوز وه ده بيزرين و هه ست پي ده كرين له بواري دروشمه كاني خواپه رستي دا ، كه له نه نجامي سه ركيئي و ساده حالي بوون له ئايين و قوول نه بوونه وه به قورئان و سوننه ت و كه له پوور و به ره مه ي زاناو پيشه و ايانمان دا دوو چاريان ده بن ، چونكه به راستي كه م زانستي و نه شاره زايي هه ميشه بيركورتني و ده مارگيري و ته نگه پريسكه يي پهيدا دهكات و شاره زايي و بهرچاو پووني و قوول بوونه وه ش دل گه وره يي و سنگ فراواني و سه ماحه ت ده پر خسيئي و ، خاوه نه كه ي به ره و خاكي يه تي و حيساب بو خه لك كردن و گوئي گرتن و قسه و هر گرتن ديني و ، به لاي كه مه وه له چالي قوولي بي ئاگايي و نه زاني ئاويته (الْجَهْلُ الْمَرْكَبُ) قوتاري دهكات و ده ري ديني .⁽¹⁾

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

⁽¹⁾ ده گيرنه وه كه له سوقراط فهيله سوفي ناوداري يونانيان پرسيوه كه ئايا تو زاني يان نه زاني ؟! نه ويش گوتويه تي نه زانم ! گوتويه يانه : نه دي جياوازي نيوان توو خه لكي "ئه ئينا" چيه ؟! گوتويه تي : هه ردوك لامان نه زانين نه وه نده هه يه من ده زانم كه نازانم ، به لام نه وان نازانم كه نازانم !

پى خوشکردن

خوينهري بهرپز!

بيگومان براهيتيويه كپريزي و يه كپوون و تهبايي مسولمانان يه كيكه لهو شته هره گرنگ و بنچينه يي يانه ي كه خوي پهره دگارو پيغه مبهري سهره رمان ﷺ له قورځان و سوننه دا زور جه ختيان له سهر كردووهو مسولمانان يان بو هانداون و به پيچه وانه وه له چندان جيگاي قورځان و سوننه و به چنده شيوه مسولمانان يان ناگدار كردوته وه ترساندوويانن له سهره نجامي ناكوكي و دووبه رهي و جيا جيايي و پهرته وازه يي، وه هر كه سيك ناشنايي به قورځان و سوننه هه بي زور به پووني بوي دهرده كه وي كه يه كپوون و براهيتي و تهبايي سيماو نيشانه و دروشمي نه هلي ئيمان و (توحيد) وه، پهرته وازه يي و جيا جيايي و ليك دا پرايش نيشانه و دروشمي نه هلي كوفرو شيرك و نيفاقه.

ننجا نه وه ي كه زور جيگاي سهر سوږمان و عاجبايه تي يه نه وه يه كه نه و خواپه رستي يه تايبه تي يانه ⁽¹⁾ (العبادات المحضة) ي كه براهيتي و خوشه ويستي و يه كپووني خواپه رستان گه وره ترين بهرهمي دنيايي يانه، بكرينه زه مينه ي كي شه و بگروه بهرده و مشت و مپرو شه په دنووكه و ببنه مايه ي ناكوكي و دووبه رهي و پهرته وازه يي و جيا جيايي يان به لاي كه مه وه بوغزو غهرزو كينه و زه و غه ييه !! كه له راستي دا بيجه له كرچ وكالي و تينه گه يشتن و پينه گه يشتن مسولمانان هيچ هوكارو فاكته ريكي ديكه نيه بو سهره لدان و په يدا بووني نه و حالت و ديارده ناشه ري و ناماقووله دزيوه زيان به خشه، له سونگه ي هه بووني جياوازي (خلاف) له نيوان پيشه و او زانايان دا، له سهر زور له مه سه له جوزئي يه كاني خواپه رستي يه تايبه تي يه كان، چونكه ناشكرايه كه سهر جه م مسولمانان له پايه و بنچينه گرنگ و گه وره كاني ئايين و شه ريعة تدا يه كن و يه كده نكن و مه سه له جوزئي يه خيلافي يه كانيش له پووي حيكمه ته وه بهو شيوه يه هه لخراون بو فراوان بووني پي دي نداري و خواپه رستي و ئاسان بووني كارو چالاكي يه كاني مسولمانان له بارودوخ

⁽¹⁾ مه به ست له خواپه رستي يه تايبه تي يه كان كه شه رزانه كان (الفقهاء) به (العبادات المحضة) پي ناسه يان

كردوون نه و جوره خواپه رستي يان كه زياتر په يوه ندي يان به نيواني خواو به نده وه مه يه وه كه هه ركام له نويز

زه كات، پوزوو، حج، زيكرو، دوغا ... هتد .

وكتات و شوين و ژينگه(بيئە) و حالەتە جيا جياكانى ژيان و گوزەرانى تاكى و
كۆمەلىيان دا .

جا لەسۆنگەى ئەو وەكەسوپاس بۆخوای بەخشەر و دادگەر لەمیزە ھەر لەبیری
ئەو وەدام ،كەچۆن چۆنى مسولمانان تیکراو ویکرا بیدار ببەو و ،لەژیر چەترو
سیبەری شەریعەتى فراوان و ئاسانى خوادا کۆببەو و ،لەکۆل پێچکەى خواری
بیردۆزەى نالەبارو پیاوی بى بار ببەو و ، زۆر جار کەدیتوو مە یان بیستوو مە دوو
مسولمان یان دوو دەستەو کۆمەلە مسولمان لەسەر ئەو وردە بابەتە شەریعیانە
کەخوای کاربەجى و لەپووی حیکمەت و پەچاوەکردنى قازانچ و بەرژەو وەندى
مسولمانانەو وای ئى کردوون شیوەیەك زیاتر ھەلبگر و بەجۆریك زیاتر جى بەجى
بکرین ، بۆتە دەمەقالى و مشت و مەریان و لەیەك ھەلبەزیو نەتەو ،زۆر دلتەنگ و
نارەحەت بووم و پەرۆش و بەزەیم بەرانبەر بە وەزعی ئیسلام و مسولمانان ھاتۆتە
جۆش و خرۆش ،ئاخر بۆچی و چۆن دەبى مسولمانانىك کەتیکراو ویکرا تەنیا خوایەك
دەپەرست و شوین پى تا قە پێشەوايەك ھەلدەگر و بۆ یەك بەرنامە و پێباز گیان
لەسەر دەستن و بەس روو بەیەك قیبلە رادەو وەستن و لەئاقار ھەر مەسەلەو بابەتیکى
گرنگى عەقیدەیی و سیاسى و کۆمەلایەتى دا خاوەنى یەك جۆرە ھەلۆیستن ،لەسەر
ھەندىك وردە بابەتى وا کە ئەوپەرەكەى رایە لەیەكتر جیاوازەکانیان ئەگەر یەكسان و
وەك یەکیش نەبن ھەر چاکتر و چاکن یان بەھێزتر و بەھێز یان بەھێز بى ھێزن ،
پێکەو بیکەنە کیشەو ھەراو دووچارى تیکگیران و پاشان بوغزو کینەو ھەندىك
جاریش ناکۆكى و دووبەرەكى و پەرتەوازەیی بین !!؟

ئەو لەلایەكەو ،لەلایەكى دیکەشەو چۆن و بەچ شەرع و عەقل و وێژدانىك دەبى
كەسانىك كە بەحیساب سەرگەرمى بووژاندنەو و ئایین و ھیدایەت دانى كۆمەلگاو
ھێنانەو وى حوكمى خوان لەگەل خەلكى مسولمانى چەواشەكراو یان ناخالى و
نەشارەزادا لەسەر ئەو وردە بابەتانە بیکەنە ھەراو کیشەو بەزەم و پەزەم و نەزانانەو
ناشیانە ھێندە سەخت گیرى لەسەر ھەندىك جۆر و شیوەى ئەو خواپەرستىیانە بکەن
– بەتایبەت ئەو جۆر و شیوانە کەخەلكى پێیان نا ئاشنان و پێیانەو پانەھاتوون و
بەچاوى نامۆی سەیریان دەکەن – كە زەمینەى كۆمەلنىك پروپاگەندەى نەزانانەى بى
غەمزەنە یان زۆرزانانەى ژەھراوىیانە خوش بى ،كە لە دژى رەوتى ئیسلامى بلۆ
بکرینەو و لەپیش خەلك و جەماوەر ببیژرینى و دەھۆل بۆ ئیسلامى یەكان ئى بدرى
كە : ئەوانە ئایینىكى تازەیان ھێناو جیا لەو و ئیمە لەسەرى بووین !!؟

جاسەرەتجام ئەو خەفەت و ناسۆرو دلتەنگى و بەزەیی و پەرۆش و دل پى سووتانە
ھانى دام و پالى پێوەنام كە كورتە باسنىك بۆ چارەسەرى ئەو حالەتە ناشرەعىیە

مه ترسی دارو زیان به خشه بنووسم و له بهر نه وهش که نه و جوړه پهفتارو هه لئس و که و ته هه لانه له ته که نه و مه سه له خيلافي يانه دا زياتر له لايه نه که سانيکه و هيه که خويان به شوين که و تووی پيشيني چاکمان (سلفنا صالح) و زانايانی پایه به رزی و هک (ابن تیمیة) و (ابن حزم) - خوالينان خوش بئ - ده زانن به په سه ندم زانی له بهر تيشکی قورشان و سوننه ت و جوړی تیگه يشتنی پيشيني چاکمان له قورشان و سوننه ت ، به تاييه ت (ابن تیمیة) ی حه پرانی و (ابن حزم) ی نه نده لوسی که يبروړاو هه لویستی راست و دروستی زوړ به ی پيشه و او زانايانی پيشينيان بو پاراستووين و تو مار کردووين ، باسه که م بخه مه پوو .

به هيوای نه و هی که توانيتم له م کورته باسه دا تاراده يه کی باش نوخته بخه مه سر پيت ، بو چونیته ی پهفتار کردن و هه لئس و که و ت کردنی شهرعی يانه و ژیرانه له گه ل نه و جوړه مه سه لانه دا که جياوازی (اختلاف) تييان دا هه لقولاوی خودی ده قه شهرعی يه کان و جياوازی عه قل و نه زموون و ژینگه و حال و بالی جيا جيا یی مسولمانانه ، شتيکی زوړ سروشتی و ئاسايی يه و ، زانوا پيشه و ايانيشمان به دريژايی ميژوو و هک شتيکی ئاسايی و ساده هه لئس و که و تيان له ته که دا کردو نو قه ت رييان نه دا وه بکړينه زه مينه ی کيشه و هه راو نيوان تيکچوون و دوست زویر بوون و دووژمن و ناحه ز پی خوش بوون ، و هک به داخه وه له م پوژگارهی ئيمه دا به زه قی ده بيژنی ، له ئاکامی چاک و قوول له ئايين حالی نه بوونی مسولمانان يان سينه پيس بوون و ته زکیه نه بوونی دل و دهروونيان دا .

و به هيوای نه و هه که له مه و دوا نه هلی ئيمان و نه هلی مزگه و ت به هيچ په نگيک پي به خويان نه دهن که خو به خو له نيو خويان دا هه راو گنچه لی لابه لاو بی مه عنا به رپا بکن ، له سر به لا داخستن و هه لپرين و حه سم کردنی نه و جوړه باس و بابه تانه ی که به دريژايی ميژوو نه گونجاوه حه سم بکړين و به لا دا بخړين ، به که له زانوا پيشه و ايانی و هک چوار سه رمه زه به کان و غه يری نه و انيش ، و نه گهر گريمان گونجاش حه سم بکړين و يه کيک له و پايانه په سه ند بکړی و هه لپريزی و نه وانی تر فري بدرين ، ديسان هيچ شتيکی گه و ره و گرنگ له ژيانی مسولمانان دا پوو نادات و گوړان به سر نه م بارودوخ و واقيعه ناشه رعی يه يان دا نايه ت که له سونگهی له ئارادا نه بوونی شه ريعه تی خواو حوکم نه کردنی ئاييني خوا مسولمانان سه رجه م گونا حبارو عه ييدارن .

که واته :

با به س بيت سه رقال بوون به شه پری لاوه کی و بی مه عناوه له نيو خو له گه ل خه لک و کو مه لگاداو ، با له بواری مه سه له شه رعی يه خيلافي يه کان دا به گيانی برايته تی و

www.alibapir.net

سه ماحهت و سينگ فراوانی يه وه پيکه وه ره فشار بکين ، نه و گيانی براهه تی و سه ماحه ته ی که زاناو پيشه وایانی پيشينمان هه لئس و که وتیان پی له گهل یه کتر دا کردوه ، *بۆ وینه* : شافیعی رهحه تی خوی ئی بی له و باره وه نه و بنچینه زيرینه (القاعدة الذهبية) ی بۆ داناوین که ده لی : (*قولي صواب يحتمل الخطأ وقول غيبي خطأ يحتمل الصواب*) واته : (قسه و پای خۆم پی راسته به لām ده گونجی هه له ش بی ، وه قسه و پای به رانه ره که مم پی هه له یه به لām پی تی نه چی راستیش بی) .

وه باهه ول بدهین به هیچ جوریک له گهل کۆمه لگا و خه لکه مسو لمانه که ماندا له سه ر نه و مه سه له جوزئی یه خیلافی یانه دوو چاری تیک گیران نه بین و ، نه گهر هه ر له یه که هه لده به زینه وه و یه کتر ده ره بنچینین باله سه ر بابه ته گرنگ و بنه ره تی یه کانی دینداری و مسو لمانه تی بیست له بواره کانی ئیمان و عه قیده و عیبادت و نه خلاق و حه لāl و چه رام و ... هتد دا !

چونکه بیگومان ئیمه شوین که وتووی بهرنامه و رێبازی پینغه مبه رانین صلی الله علیه و سلم نه وانیش ته نیا له سه ر مه سه له بنه ره تی یه کان له گهل گهل و کۆمه لگایه کانیان دا دوو چاری تیک گیران بوونه ، وه بیگومان کاتیکیش ئیمه له و بواره سه ره کی و مه سه له بناغه یی و مه زنا نه دا له گهل کۆمه لگا و ده ور به رماندا ده گه ینه قوناغی حه سم و به لادا خستن نه وه به ته نکید گوپانکاری ریشه یی و راسته قینه به سه ر کۆمه لگا که مان دا دیت ، نه گهر نا ناوی خو زپاندن و ده نگ و دوو بلا و کردنه وه له سه ر مه سه له جوزئی و بیروپا جیا جیا کانی زانیان هیچ له وه زع ناگوژی - مه گهر به ره و خراپتر - چونکه نه و حاله ته وه ک پيشتریش باس مان کرد هه ر بریتیه له گهل خۆدا خه ریک بوون بگره خو خواردنه وه و گهنده ل و پووچه ل بوون و ، میژووش بۆمان ده گپریته وه که مسو لمانان له پۆژگاری ده سه ته لاتداریتی عه بباسی یه کاندان له کاتی که ته ته ر و مه غول له پۆژه لاته وه و خاچ په رسته کان له پۆژئاوا وه هیرشیان کرده سه ر ئۆمه ته تی ئیسلامی و کیان و قه واره ی ئیسلامی ، هه ر سه رگه رمی نه و جوړه باس و بابه ته لاوه کی یانه بوون ، ئیدی نه وان هه ر له و مشیت و مه ر لاوه کی و بی مه عنا یانه دا بوون هه تا ده ور یان گیرا و ولاتیان دا گیر کرا و هه ر هینده به خو یان زانی که سه رجه میان و به هه موو بیرو بۆچوونه جیا وازه کانیانه وه دیل و زه لیل و ژیر ده ست و په ستن !!

له کۆتاییش دا ده ئیم : با هیچ کهس به هه له و له م قسانه م حال ی نه بیست که من پام وایه لی کۆلینه وه نه کری و له نیو پاو بۆچوونه کانی زانیان دا هه لسه نگاندن و ته ته له و بیژنگ نه بی ! با هه بی به لām له کاتی خۆی دا و له شوینی خۆی دا و له گهل نه هلی خۆی دا و به نه ندازه ی که پیویست بکات و با زۆریش وریا بین له سه ر حیسابی باس و بابه ته سه ره کی و بنچینه یی یه کانی دین و ژینمان نه بی .

پیناسه ی ئەم کورته باسه :

ئەم کورته باسە بەردەست تان لە چوار ئاگاداری گرنەگ پێک هاتووە کە هەم کامیکیان بنچینه یە کە بۆ چۆنیەتی هەلس و کەوت کردنیکی شەری یانە و ژیرانە لە گەڵ مەسەلە خێلافی یە فێقهی یەکان دا .

ئاگاداری یە کەم :

دەربارە ی گرنەگی و گەورەیی یە کەریزی و باریەتی و تەبایی یە ، کە زۆر جار پێویست دەکات هەندێک شتی سوننەت و فەزیزی بە قوربان بکری بۆ پارێزگاری ئی کردنی و مەحکەم کردنی و زیاتر چەسپاندنی ، چ جایی چاوپۆشی کردن لە جی بە جی کردنی هەندێک لە جۆرەکانی خوا پەرستی بە پیی قسە ی بە هیژتر (ارجح) !! چونکە بە ئەزموونگە ی جۆراوجۆر ئیسپات بووە و دەرکەوتووە کە هەر گەل و کۆمەڵێک باریەتی و یە کببون و تەبایی نیو خویان لە دەست بدەن دوو چاری زیان و ئەهەمەتی جۆراوجۆر دەبن و بە هیچ شتێک بۆیان قەرەبوو ناکرێتەو ، ئنجا بێگومان شەرع و عەقڵیش پازی نابن بەو کە یە کێک یان کۆمەڵێک سوننەتێک جی بە جی بکات بە لām لە بەرانبەر دا فەزێک لە دەست بدات ، یان زیانی پەیدا بوونی حەرامێک هەلبگری ، چ جایی بە هۆی هەلبژاردنی پایەکی بە هیژترەو ئەو زیانە ی ئی بکەوی ، ئەک هەر ئەو بەر شەرع و عەقل پێویست دەکەن کە فەززی گچکە تر بۆ قوربانی گەورە تر بکری و لە پیناوی پارێزرا ن لە زیانی گەورە تر هی گچکە تر (تحمل) بکری ، و ئەمانە چەند بنچینه یەکی شەریعین کە سەر جەم زانایان بۆ جیاوازی لە سەریان پێک کەوتوون .

کەواتە با ئەو کەسە ی کە دەلی : من حەتەن فلانە سوننەت یان فلانە پایە هەر جی بە جی دەکەم و هەرچی دەقەرمی با بقەرمی ! سوور سوور بزانی کە ئەو هەلویستە ی هەر چەندە حەماسەت و دلگەرمی زۆری پێو دیارە ، بە لām لە پووی دینداری یەو بە پیی شەرع لە سەری گونا حەبار و قەرزدارە و سەودایەکی ئەزانانە ی کردووە ، کە لە پینا و دەست هینانی قازانج و بەر هەمیکی کەم دا زەرەر و زیانیکی گەورە ی ئی کەوتووە ، یان خێر و پاداشتیکی چاکتر و زیاتری لە دەست چوووە !!

ئاگاداری دوو هەم :

خستنه پووی ئەو راستی یە کە تێکرای یان زۆر بە ی ئەو پاجیایی ((اختلاف)) انە ی کە لە بوا ری مەسەلە جوژنی یەکانی خوا پەرستی یە تایبەتی یەکان . لە نیو زانایان دا سەریان هەلداو و سەر هەل دەن ناگەنە جوژنی فەززی و حەرام تاکو پاسا و و بیانووی تێک گیران و کێشەو ناکۆکی نیوان مسولمانان بن ، بە لکو هەر لە بازنە ی سوننەت و سوننەت تر یان ئەو پەرەکی سوننەت و نا پەسند (مکروه) دان و ،

بینگومان ئەو جورە شتانهش مادام گوناخباری یان تیدا نه بی دروست نی یه
ههراوکیشه یان له سهر بنیات بنری و بکرینه دهسته چيله ناژاره و مایه ی لا لووتی
و په نجان و له یهك داپران .

ئاگادرای سی یه م :

هوشیار کردنه وه و بیدار کردنه وهی مسولمانانه دهرباره ی ئەوه که لایه نه
جورنی یه کانی خوا په رستی یه کان خوی کار به جی و په نهان بین به شیوه یه کی ئی
کردوون و وای مه لختوون که به شیوه ی چۆنیه تی جیا جیا بکرین و ، هه مووشیان
هه ره له باز نه ی فراوانی سوننه ت دا بن و ، له خیر و پاداشتیش دا یان وهك یهك و
یه کسانن یان بۆ حاله ته جیا جیا کائن .

جا دیاره له م پوه شه وه هیچ کهس بیانوو و پاساوی ده مه قالی و ههراو کی شه
نانه وهی نیه و ، مه گه ره له سهر بناغهی ده مارگیری و ته سگ بینی که به ره می نه زانی
(جهل) و عیلم پی نه بوون و کهم ته قوایی و ته زکیه نه بوون ، ئەگه ر نا مه حاله
مسولمانی تیگه یشتوو و پیگه یشتوو ریگا به خوی بدات له سهر ئەو جورە مه سه لانه
کیشه و فره ته نه دروست بکات .

ئاگادرای چواره م :

پوونکردنه وهی ئەو راستی یه شهرعی یه گرنگیه که زۆر له مسولمانان ئی بی ئاگان ،
ئویش ئەوه یه که مادام ئەو ورده بابەتانه ی که زانایان تییان دا پای جیاوازیان هیه
هه موویان دروست و په واین ، جا چ له خیر و پاداشت دا یه کسان بن ، چ به رزی و
نزمی (تفاضل) یان له نیوان دا هه بی ، په سندن وایه هه رجاره به جورکیان په فتار
بکری ، نهك هه ره له سهر جورکیان دهوام بکری یان دوو جوریان له یهك کاتدا
کۆبکرینه وه ، که بینگومان ئەگه ره بهو پی یه په فتار بکری که گو توومانه (په سندن) ه
هه م تیگه ی دهقه کانی سوننه ت کاریان پی ده کری و هیچیان فره مووش ناکرین ، وه
هه م ئەو شیوه په فتاره پۆلیکی گرنگ ده گیری له پهیدا کردنی ئولفهت و ته بایی و
پیکه وه گونجان و برایی ، به لام به پیچه وانه وه به دهوام بوون له سهر جورکیان
ویرای پشت گوی خستنی به شیکی زۆری سوننه ت ، سه ریش ده کیشی بۆ ده مار
گیری و ته سگ بینی و که لله ئیشکی ، وه کۆکردنه وهی دوو جور یان زیاتریش له یهك
حال و کات دا له گه ل سوننه ت دا ناکۆکه چونکه بینگومان پیغه مبه ری خوا ﷺ هیچ
کاتیك وای نه کردوو وهك له دهقه کانی سوننه ت دا به پوونی ده بیئری . ئیستاش تو و
هه ره چوار ئاگادرای یه گرنگه کان به هیوا ی ئەوه ی که به جارێک و دووان واز له
خویندنه وه و تیوه پامان و سه رنج دانیان نه هیئنی ، بۆ ئەوه ی چاکتر و زیاتر تییان
بگه ی و هه زمیان بکه ی و پاشانیش جی یه جی یان بکه ی و په فتاریان پی بکه ی .

بنچینه و ناگاداری یه کهم

((یه کپیزی و ته بایی و برایه تی یه کیکه له و نه سل و بنچینه ههره گهوره و گرنگانه ی که نیسلام گرنگی یه کی زوری پی داو و داکوکی زوری له سه ر کردوون، بویه ههر قسه و هه ئو یستیک ببیته مایه ی مه کهم بوون و پته و بوونی پیویست (فرض) یان لانی کهم په سندی کردوووه، به پیچه وانه شهوه ههر شتیک هۆکاری لاوازی و که لێن تیدا پهیدا کردنی بی چه رام یان به لای کهمه وه به ناپه سه ند (مکروه) ی حساب کردوووه)).

ئه مه ش چه ند وینه یه که له ده که کانی قورئان و سونته که له لایه که وه فه رمان به برایه تی و یه کپیزی و یه که ده نگ و په نگ ی مسو لمانان ده کن و بو زیاترو چاکتر پی که وه جۆشدانی پیزه کانیان هانیان ده دن و، له لایه کی دیکه شه وه له ناکوکی و دووبه ره کی ده یان تر سین و له په رته وازه یی و جیا جیا یی ده یان سه له مینه وه.

۱- (یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ. وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...) آل عمران - ۱۰۲، ۱۰۳، واته: ئه ی ئه وانه ی پرواتان هی ناوه وه که بوخوا شایسته یه پاریزکاری ئی بکه و به مسو لمانه تی نه بی مه مر. وه تی کپرا و ی کپرا توند ده ست به پرسیمانی - ئایینی - خوا وه بگرن و په رته وازه مه بن.

۲- (وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ) الانفال - ۴۶، واته: وه - ئه ی پرواداریته: - فه رمان به یی خوا و پیغه مبه ره که ی بکه، وه پی که وه ناکو که مه بن ئه گه رنا فه شه ل دین و هی زو پی زتان نامینی. وه خو پابگرن بیگو مان خوا له گه ل خو پاگران دایه.

۳- (عن عائشة رضي الله عنها ان النبي ﷺ قال لها: يا عائشة! لَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَةٍ، لَأَمَرْتُ بِالْبَيْتِ فَهْدِمَ، فَأَدْخَلْتُ فِيهِ مَا أُخْرِجُ مِنْهُ وَالزَّمَنُ بِالْأَرْضِ، وَجَعَلْتُ لَهُ أَبَا شَرَفٍ أَبَا غَرْبِيٍّ قَبْلَتْ بِهِ أَسَاسُ إِبْرَاهِيمَ) رواه البخاري ومسلم.

واته: عائشه خوا ئی پازی بی ده گپ رته وه که پیغه مبه ره ﷺ پی ی فه رموو: ئه ی عائشه! ئه گه ر هاتبا و گه له که ت له سه رده می نه فامیتی یه وه نزیک نه بوونایه، فه رمانم ده کرد که عبه برو خینری، بو ئه وه ی ئه و ئه ندازه یه که لی کهم کرا وه ته وه بیخه مه وه سه ری و دیواره کانی نزیک بکه مه وه له زه وی، وه ده رگایه کی پوژمه لات و

دەرگایه کی پوژئاوایی بو دابنیم و بیگیرمه ریسر نهو بناغه و نه خشه یه ی که له کاتی
خوی ئیبراهیم بوی داناوه.

وهک له فرموده یه دا دهینین پیغه مبهری خوا ﷺ به پاشکاوی به عائشه ی هاوسه ری
ده فرموی که له بهر نه وه چاوپوشی ده که له چاککردن و پاست کردنه وه ی که عبه
گیرانه وه ی بوسه نه خشه و بناغه یه که ئیبراهیم علیه الصلاة والسلام بوی داناوه،
چونکه گه له کهت - واته قوردهش یان گه لی عارب به گشتی - له سهردهم و پوژگاری
نه فامیتی یه وه نزیکن و له میژنیه هاتوونه نیو ئیسلامه وه، واته نه بادا تیگدان و پاست
کردنه وه ی دیوارو دەرگاکانی که عبه بیته مایه ی پهیداوونی په شیوی و ئاژاوه
ئالوژی و ناکوکی و زیان به یه کپیزی و ته بایی موسلمانان بگات و پاست کردنه وه ی
که عبه موسلمانان - به هوی له ژیر کاریگری بیروبوچونه کانی سهردهمی نه فامیتی دا
بوونیان - دوو چاری کیشه و گیروگرفت و تهنگ و چه له مه یه بکات که زهره رو زیانی
زیاتر بیت له خیر و قازانجی چاککردن و پاست کردنه وه ی که عبه، دیاره نه
ئه انجامگیری (استنتاج) ه یه هر چه نده دهقی نهو فرموده یه ی هیئاومانه ده لاله تی
له سه دهکات، به لام له ریوایه تی دیکه ی نهو فرموده یه دا که هر له (صحیح
البخاری) یش داها تووه به پاشکاوی باس کراوه، که فرموویه تی :
(فَاخَافُ أَنْ تُنْكَرَ قُلُوبُهُمْ)

واته: ده ترسم دلیان بگوپی و نهو کاره - پاست کردنه وه ی که عبه - به شتیکی ناموو
خراب بزائن.

جا بنگومان نه گهر پیویست بی یان به لای که مه وه په سنده چاکتر بی که له بهر
دلپاگرتن و پهیدا نه بوونی کیشه و ئاژاوه له نیو خه لکی دا چاوپوشی له پاست
کردنه وه ی که عبه بکری، دیاره هه و جار هه و جار (بطریقه الأولى) پیویست و په سنده
که به مه بهستی پاراستنی ته بایی و یه کپیزی و برایه تی موسلمانان سهخت گیری
له سه هه ندیک ورده بابه تی عیبادت که به سوننه ت ترو چاکتر داده نرین نه کری و
له نه ندازه و قه باره ی شهرعی و سروشتی خو یان زلتر نه کری و نه کرینه نیشانه و
دروشمی شوین که وتنی قوپان و سوننه ت و بناغه ی دوستانه تی و دوژمنایه تی
(أَسَاسُ الْمَوَالَةِ وَالْمُعَادَةِ)، زانای پایه بهرز (ابن تیمیه) له یاره وه چه ند قسه یه کی جوانی کردون
که نه م چه ند پرسته یه ی لی ده خوازینه وه:

(...وَيَسُوغُ أَيْضاً أَنْ يَتَرَكَ الْإِنْسَانُ الْأَفْضَلَ لِتَأْلِيفِ الْقُلُوبِ وَاجْتِمَاعِ الْكَلِمَةِ خَوْفاً مِنْ التَّنْفِيرِ عَمَّا يَصْلُحُ كَمَا تَرَكَ النَّبِيُّ (ﷺ) بِنَاءَ الْبَيْتِ عَلَى قَوَاعِدِ إِبْرَاهِيمَ لِكَوْنِ قُرَيْشٍ كَانُوا حَدِيثِي عَهْدٍ بِالْجَاهِلِيَّةِ وَخَشِيَ تَنْفِيرَهُمْ بِذَلِكَ. وَرَأَى أَنَّ مَصْلَحَةَ الْجَمَاعَةِ وَالْإِتِّلَافَ مُقَدَّمَةً عَلَى مَصْلَحَةِ الْبِنَاءِ عَلَى قَوَاعِدِ إِبْرَاهِيمَ...)^(١)

واته: (...وه ههروهه دروست و پهوايه كه ئينسان بهمه بهستى پاگرتن و هوگر بوونى دلته كان و يه كدهنگى و يه كپريزى مسولمانان و نه وهك ببيتته هوى سله ماندنه وهيان له كار وكرده وهى باش، واز له كرده وهيه كى چاك بينى. وهك چوڼ پيغه مبهه (ﷺ) وازى له دروست كردن و بنيا تئانه وهى كه عبه له سهه ر بناغه ي ئيبراهيم هيئا له سوڼگه ي نه وه وه كه قورپه يشى يه كان زور نه بوو له سهه رده مى نه فاميتى يه وه رزگار يان بوو بوو، وه له وه تر ساوه كه به ده ستكارى كردنى كه عبه بيان سله هيئتته وه - له ئيسلام - وه زانيويه تى كه به رژه وهندى كو بوون و ته بايى و يه كپريزى موسلمانان له پيش سوود و به رژه وهندى بنيا تئانه وهى كه عبه وهيه له سهه ر بناغه ي ئيبراهيم ...)

٤- (عن عبدالله بن عمر وابن العاصي رضي الله عنهما أن رجلاً سأل رسول الله (ﷺ): أي المسلمين خير؟! قال: مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَبَدَنِهِ) رواه مسلم.

وهك ده بينين پيغه مبهه رى خوا (ﷺ) نه وه مسولمانه ي به چاكترين مسولمان داناوه كه مسولمانان له ده ست و زمانى پاريزراو و سه لامه ت ده بن .

(نووي) له شه رحى نه م فرموده يه دا گو توويه تى: (فِيهِ جَمَلٌ مِنَ الْعِلْمِ، فِيهِ الْحَقُّ عَلَى الْكَفِّ عَمَّا يُؤْذِي الْمُسْلِمِينَ بِقَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ، بِمُبَاشَرَةٍ أَوْ سَبَبٍ، وَفِيهِ الْحَقُّ عَلَى الْأُمْسَاكِ عَنْ إِحْتِقَارِهِمْ، وَفِيهِ الْحَقُّ عَلَى تَأْلِيفِ قُلُوبِ الْمُسْلِمِينَ وَاجْتِمَاعِ كَلِمَتِهِمْ، وَأَسْتِجْلَابِ مَا يُحْصَلُ ذَلِكَ، قَالَ الْقَاضِي عِيَّاضُ: وَالْأَلْفَةُ إِحْدَى فَرَايِضِ الدِّينِ وَارْكَانِ الشَّرِيعَةِ وَنِظَامُ شَمْلِ الْأَسْلَامِ)^(٢).

(١) بهوانه: (الفتاوى الكبرى) لأبن تيمية ج ١ ص (٨٨-١٠٤).

(٢) بهوانه: (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ٢ ص ١، وه بهوانه: (رسالة الألفه بين المسلمين) ص ١، نووسراوى

(ابن تيمية) و (تحقيق) ي (عبدالفتاح أبوغدة).

واته: (لەم فەرموودەیدا چەند زانیاری یەک هەن، وەک:

۱- هاندان بۆ خۆپاراستن لە ھەر شتێک کە ئازاری موسولمانان دەدات بە قسە یان بە کردەو، پارستەوخۆ یان ناپارستەوخۆ.

ب- وە خۆگرتن لە بەسووک سەیرکردنی موسولمانان.

ج- وە هاندانیان لە سەر یەكخستنی دلی موسولمانان و یەك دەنگ و یەك پرەنگ کردنیان و یەداکردنی ئەو ھۆکارانەی کە ئەو مەبەستە دیننە دی.

(قاضی عیاض) یەش گوتوو یەتی: تەبایی و پیکەو گونجان یەکیکە لە فەزەکانی ئیسلام و پایەکانی شەریعەت و مایە توند و تۆلی و تۆکمەیی ئیسلامەتی یە.

۵- (عن سهل بن سعد الساعدي رضي الله تعالى عنه قال: قال رسول الله ﷺ: المؤمن مألوفٌ ولا خَيْرَ فِيمَنْ لَا يَأْلَفُ وَلَا يُؤْلَفُ) رواه (احمد الطبرانی واسناده جيد، وفي رواية: (المؤمن آلفٌ مألوفٌ)،

واته: برۆدار مایە ھۆگری و تەبایی یە، وە کەسێک لە گەڵ خەڵک ھۆگرو ھۆگر کراو نەبێ خیری پێوە نیە.

بەلی موسولمان پێویستە نەرم و نیا و تەباو گونجاو بێ، نەك شەڕۆدرو پەق و تەق و بێ سەلیقە و نە گونجاو.

۶- (عن ابي موسى الأشعري رضي الله تعالى عنه قال: قال رسول الله ﷺ): المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضاً، ثم شبك بين أصابعه) متفق عليه، واتە برۆدار بۆ برۆدار وەك دیوار وایە ھەندیکێ ئەوی دیکە ی مەحکەم دەکات، پاشان پێغەمبەر (ﷺ) پەنجەکانی تێک ترینجاندن و خستنیە نیویەك.

(مناوي) لەبارە ی ئەم فەرموودە یەو گوتوو یەتی^۱: مەبەست: برۆداران ھەندیکیان بۆ ھەندیکیان وەك دیوار وان، بە ھاوکاری برا یە کە ی نەبێ لە کاروباری دین و دنیا ی دا بە ھێز نابێت ھەروەك چۆن دیوار ھەندیکێ ھەندیکێ مەحکەم و بە ھێز دەکات.

(نووي) ش پەحمەتی خوا لە ھەموویان بێت گوتوو یەتی^۲: (ئەم فەرموودە یە زۆر پاشکاوانە مافی موسولمانان لە سەر یە کتر دەخاتە پوو، وە هانیان دەدات کە لە گەڵ یە کتر بە بەزەیی و خواوەن لوتف بن و پشتگیری یە کتر بکەن مەگەر لە سەر گوناج و شتی ناپەسەند).

^۱ برۆانە: (فیض القدیر) ج ۶ ص ۲۵۲.

^۲ برۆانە: (شرح صحیح مسلم) ج ۱۶ ص ۱۲۹.

۷- (يد الله مع الجماعة والشيطان مع من خالف يركض) رواه الطبرانی وقال الهيثمی رجاله ثقات.
 واته: دهستی خوا له گهل کۆمهل دایه و شهیتانیش له گهل ئه و که سه دا غار ده دات که
 پیچه وانه ی کۆمهل رهفتار ده کات.

وه ئهم فەرمووده یه به چه ند شیوه یه کی دیکه ش گیراوه ته وه یه کیکیان: (عليكم
 بالجماعة، وإياكم والفِرقة فإن الشيطان مع الواحد وهو مع الاثنين أبعَدُ...) رواه الترمذی وقال:
 هذا حديث حسن صحيح غريب من هذا الوجه. واته: له گهل کۆمهل دابن و خۆتان
 له جیایی بیاریزن چونکه شهیتان له گهل که سی ته نها دایه به لام له دووان دوورتره.
 ۸- (أَلَا أُنبِّئُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصَّلَاةِ وَالصَّيَامِ وَالصَّدَقَةِ وَالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ؟
 قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: صَلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فُسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ، لَا أَقُولُ
 تَحْلِقُ الشَّعْرَ وَلَكِنْ تَخْلِقُ الدِّينَ) رواه ابو داود الى قوله (الحالقة) رواه الى آخره الترمذی والبخاری في
 مسنده باسناد جيد.

واته: ئایا هه و ئتان پی بدهم ده ریا ره ی شتی که پله ی با شتر بی ت له پله ی نو ئی ژو پو ژوو
 مال به خشین و فه رمان به چاکه کردن و پی له خراپه گرتن؟! گو تی ان: به ئی ئه ی
 پیغه مبه ری خوا، فه رمووی: چاک بوون و خۆش بوونی نیوانتان، چونکه تی کچوونی
 په یوه ندی نیوانتان هه ئتا شه ره. نالیم هه ئتا شه ری موو، به لکو دین هه ئده تاشی و
 داده پا چی.

جا ئیستا خو ئنه ری به ریز: دوا ی ئه وه ی له بهر تیشکی ئهم چه ند ئایه ته ی قو ئان و
 فه رمووده یه ی پیغه مبه ری خوا دا (ﷺ) تا راده یه که گه وره یی و گرنگی برایه تی و
 ته بایی و پیکه وه گونجان و پشتی یه کتر گرتن مان بو ده رکه وت، وه به پیچه وانه شه وه
 زانی مان که دوو به ره کی و په رته وازه یی و جیایی نیوان مسو لمانان چه ند ده ردی کی
 گران و نه خۆشی یه کی بی ره زاو بی ئامانه، که ده توانین بلین: هه روه که چۆن یه کبوون و
 ته بایی پاش خوا به یه کگرتن و به روا (التوحید و الایمان) گه وره ترین و چاکترین
 چاکه یه، په رته وازه یی و نا کو کیش دوا ی کو فرو شرک زلترین و خراپترین تا وانه له سه ر
 ئاستی کۆمه ل و کۆمه لگای مسو لمان، به ئی ئیستا جی خۆیه تی بجینه سه ر باس و
 خوا سی ئاگا داری یه کانی تر که بی گومان هه موویان له خزمه ت ئهم ئه سل و بنجینه
 گه وره و گرنگه دان که له م ئاگا داری یه که مه دا خستمانه پوو.

بنچینه و ئاگاداری دووهم

«سەرجهم یان زۆربهی راجیاییهکان (اختلافات) که له بواری ورده بابتهکانی عیبادتهکاندا سهره لدهدن له جوغزی سوننهت و سوننهتریان ئهوپه پری سوننهت و ناپه سهند (مکروه) ناچنه دهڕو، ناگه نه نیو بازنه ی فه پزو چه پام» .
(ابن تیمیة) خوالی خوش بی لهو باره وه چهند نموونه یه که دینیته وه دهلی:
(چونکه پیاو ئه گهر به (تمتع^(۱)) یان (افراد^(۲)) یان (اقران^(۳)) چه ج بکات، ئه وه ههرچه نه زانایانی ئیسلام ده رباره ی ئه وه که کامیان چاکتره رایان جیا جیا یه، به لام هه مویان له سه ر ئه وه یه که دهنگن که چه که ی ته واهو بو ی به رده که ی، به لام هه ندیک له و تا قمانه ی که له ریبازی جه ماوه ری مسو لمانان لایان داوه یه که ی له و جو رانه پیوسته یان مه نه ده کات، بو وینه هه ندیک له شیعه کان جو ری (تمتع) فه پز ده که ن و، هه ندیک له (ناصبه) ش به چه پامی ده زانن و ده لێن به هیه چ جو ری که چه ج کردنی (تمتع) دروست نیه).

ههروه ها بانگ به شیوه ی (ترجیع^(۴)) بی یان نا، ئه وه له لای تی کرای زانایانی ئۆمهت به پیشین و پاشینه وه بانگی کی راست و دروسته. دیسان چوار (الله اکبر) هکانی سه رته تای بانگ به جیا جیا یان بلی یان دوو دوو پیکه وه جووتیان بکات، هه ر دوو که جو ره که دروستن و ته نها هه ندیک له شه ر عزانه ریز په ره کان له و باره وه رایان جیا وازه هه ره که چۆن هه ندیک له شیعه کان رایان جیا یه و گو تنی (حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ) له بانگدا به فه پز ده زانن، ههروه ها قامهت خویندنی ش وشهکانی یه که بلی یان دوو دوو، ئه وه له لای سهرجه م زانایانی ئیسلام قامه ته که ی دروسته و هیه که س له و باره وه نا کو کی نیه جگه له هه ندیک خه لکی ریز په پ.

^(۱) و^۲: چهند جو ره چه ج کردنی کن که به یارمه تی خوا له باسی (چه ج) دا پونیا ن ده که ی نه وه.
^(۲) له بانگ دا ئه وه یه که به ر له وه ی بانگ بی ز به دهنگی به رز بلی: (أشهد أن لا إله الا الله... وأشهد أن محمداً رسول الله...) به دهنگی نزم بیانلی.

ديسان دنگ بهرز كړدنه وه و نزم كړدنه وه له كاتې خویندنی (بسم الله الرحمن الرحيم) دا هردووكيان دروستن و هيچ کاميان نويز به تال ناكه نه وه، هرچېنده هندیك له زانایان يه كيكيان به سونته وئوي تريان به ناپه سهند (مكروه) بزانی، يا خود وای پي باشتري بيت كه بهو جوړه يان نه خویني، كه واته كيښه له سهر ئه وه يه کاميان باشته ئه گهر نا له لای تيكرای زانایان نويز به هر کاميكيان دروسته، هرچېنده زانایان دهر باره ي دنگ بهرز كړدنه وه و نزم كړدنه وه هر کاميكيان له شویني خوې دا ئايا فېزه يان نا؟ مشيت و مريان هيهو له مېزه بي (مالك) و (احمد) و غېري ئه وانیش دا كيښه يه كي زانراوی له سهره، به لام ئه وه له دنگ هه لئانی قورپان خویندنی زوردا، وهك قورپان خویندنی نويزي به يانی به دنگي كپ و دنگ بهرز كړدنه وه له قورپان خویندنی نويزي نيوه پړدا، به لام دنگ هه لئان يان نزم كړدنه وه به ئه دنازه يه كي كه له قورپان - له غېري شویني خويان دا - ئه وه هيچ كه س بوی نيه نويز بهو به تال بكاته وه و هيچ كه سيشم پي شك نايهت قسه ي وای كړدې، چونكه له (صحيح) ي (بخاري و مسلم) دا هاتوه كه پيغه مېر (ﷺ) جاري وا هه بووه له نويزك دا كه پنه نانی ده خویندري وای ده كړد كه گوي بيستي خویندنه كه ي بين.

وه له (صحيح البخاري) دا له (رفاعة بن رافع الزرقني) ده كيړته وه، ده لي: ئيمه له پشت پيغه مېره وه (ﷺ) نويزمان ده كړد، كاتيك سهر ي له پكوع بهرز كړد وه و فېرمووي: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) پياويك له دوايه وه گوتي: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ)، جا كاتيك نويزه كه ي ته و او كړد فېرمووي: (مَنْ الْمُتَكَلِّمُ؟) واته: كي بوو قسه ي كړد؟!، كابر ا گوتي: من، فېرمووي: (رَأَيْتُ بِضْعَةَ وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَبْتَذِرُونَهَا أَيُّهُمْ يَكْتُبُهَا أَوَّلَ) واته: سي وئو ونده فريشته يه ديتن پيشپر كه يان بوو كامه يان له پيش دا بينوسي، ئنجا ئاشكرايه كه ئه گهر به دنگي بهرز نه يگوتبايه پيغه مېر (ﷺ) نه يده بيست، هره ها كيړه وه (راوی) ش، ئاشكراشه كه سونته ته نويزكه ر (مأموم) ئه و جوړه شتانه به دنگي نزم بلي.

هره ها له (صحيح المسلم) دا هاتوه كه عومر خوالی رازی بي به دنگي بلند دوعای ده ست پي كړدنی نويز (الاستفتاح) ي ده گوت: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ أَسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ) وه ئه مه شي له نيو كوچكې ران و پشتيوانان دا كړدوه، سونته تي به رده و اميش لهو حاله دا دنگ نزم كړدنه وه يه.

دیسان له نیو هاوہ لآن دا خوالینان پازی بی هی وا هه بوو که دهنگی به گوتنی: (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) هه لدهینا، وه له (صحیح البخاری) دا هاتوه که (ابن عباس) خوا له خوی و بابی پازی بی به دهنگی بهرز سوورپه تی فاتیحه ی له نویژی سهر جه نازده دا خویندوه، وه گوتوویه تی: تاکو بزائن که نه مهش سوننه ته، وه وینه ی نه مانه شتی دیکه ی هیه.

هه روه ها کیشه له وه دا نیه که هه ندیک له هاوہ لآن وهک (ابن الزبیر) و هاروینانی خوالینان پازی بی دهنگیان به (بسم الله الرحمن الرحیم) بهرز کردو ته وه وه شیان بووه وهک (ابن مسعود) خوا لئی پازی بی و غهیری نه ویش به دهنگی بهرز نه یانگوتوه وه هاوہ لآن له و باره وه دواون، به لام هیچ کهس به ووی نه وه وه نویژی کهسی به به تال نه زانیوه، له مه دا کیشه نه زانیوه بووبی. هه رچه نده له فه پزیوون و نه بوونی خویندنی دا کیشه هیه و نه وهش مه سه له یه کی دیکه یه.

هه مدیسان خویندنی قونوت له نویژی به یانی دا کیشه له نیو زانایان دا له سهر نه وه یه که ئایا سوننه ته یان ناپه سهند (مکروه) ه، وه ئایا سوجدی سه هوو بو نه کردنی یان بو کردنی ببری، نه گهر نا تیکرایان له سهر نه وه یه کدهنگن که نه وه ی نه یخوینی نویژه که ی ته واوه و قونوت فه پز نیه، هه روه ها نه وهش که ده یخوینی به لای نه وانده وه که سوننه ته نیه، نویژه که ی ته واوه چونکه قونوت بهس توزه دریزگردنه وه یه کی راست بوونه وه و پیک بوونه وه (اعتدال) - ی دوا ی رکوع - یه، وه له خوا پاپانه وه یه له و شوینه دا، وه نه گهر گریمان له غهیری نویژی به یانیش دا نه وه بکات به پای سهرجه م زانایان نه وه نده ی من بزائم نویژه که ی به تال نابیتته وه.

هه روه ها خویندنی دووعای قونوت له وه تردا، ئایا له هه موو سال دایه یان بهس له نیوه ی دووه می مانگی په مه زان دا؟! نه وه بهس له سوننه ته بوونی دا پای جیاجیا هه ن، نه گهر نا له وه دانیه که فه پز نیه و نویژی پی به تال نابیتته وه، هه روا له پیش یان له پاش پکوع به هه مان شیوه یه.

دیسان سه لام دانه وه ی دووه م ئایا له نویژی ته واوو ناته واو - واته نویژی مردو - دا هیه، یان ته نیا له نویژی ته واودا هیه؟! یان هه ر شهرعی نه؟ مشیت و مهر له م مه سه له یهش دا دیسان له سوننه ته بوون و نه بوون دایه.

ههروه‌ها گوتنی (الله اکبر)ه زیاده‌کان له‌نوێژی جه‌ژن دا کێشه له‌سوننه‌ت بوونیان دا هه‌یه، نه‌گه‌رنا مشت و مێ له‌وه‌دانیه‌ که هه‌رچۆن بێ بگوترین یان نه‌گوترین هه‌ر به‌رده‌که‌وی.

دیسان جوهره‌کانی ته‌حییات هه‌موویان دروستن و نه‌مزانیوه جیاوازی له‌وه‌دا هه‌بێ مه‌گه‌ر جیاوازی‌یه‌کی پریزه‌ی، به‌لکو له‌مه‌ش دا مشت و مێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه کام جوهره‌یان سوننه‌ته‌و خیرتره‌.

هه‌روه‌ها ئه‌سلی دووعای ده‌ست پێ کردنی نوێژ (دعاء الاستفتاح) و جوهره‌کانی مشت و مێ له‌سه‌ر سوننه‌ت بوونیته‌و له‌سه‌ر ئه‌وه که کام جوهره‌یان چاکتره، مشت و مێش له‌سه‌ر فه‌رژ بوونی شتیکی که‌مه‌و قسه‌یه‌که له‌مه‌زه‌بی ئیمام ئه‌حمه‌دا - په‌حمه‌تی خوای ئی بێ -.

جا مادام کێشه و جیاوازی ته‌نیا له‌سوننه‌ت بوون و نه‌بوون دابی، مانای وایه زانرا که هه‌موو لایه‌ک له‌سه‌ر ئه‌وه کوکن که هه‌ردووک باری کردن و نه‌کردنی ئه‌و شتانه دروستن و به‌رده‌که‌ون، وه‌ئه‌وه‌سه‌له‌نه‌ش وه‌ک مه‌سه‌له‌ی جوهره‌کانی قورئان خویندن (انواع القراءات)ن که هه‌موویان دروستن، هه‌رچه‌نده هه‌ندیک که‌س هه‌ندیک له جوهره‌کانی به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا هه‌لده‌بژێری^(١).

جا موس‌لمانی به‌پێزو خوشه‌ویست!

به‌په‌چا‌و‌کردنی ئه‌و ئاگاداری و بنجینه‌ گرنگه‌ی که له‌زمانی که‌له زانای ئیسلام (ابن تیمیه) چه‌ند وینه‌یه‌که‌مان هه‌ینانه‌وه بو تیشک خستنه‌ سه‌ری و پوون کردنه‌وه‌ی بێگومان له‌زۆر هه‌راو کێشه دروست کردن و دم به‌دمه‌ی لایه‌لاو بێ که‌لک و بگه‌ره زیانبه‌خش ده‌پاریزێن که‌ده‌بنه‌ مایه‌ی سه‌ره‌له‌دانی بوغزو کینه‌و پیکه‌وه خه‌ریک بوون و پۆخه‌ل بوون و گه‌نده‌ل بوونی کۆمه‌ل و کۆمه‌لگای موس‌لمان.

^١: بروانه (رسالة الالفه بين المسلمين) نووسراوی: (شیخ الاسلام احمد ابن تیمیه الحرانی) که (عبدالفتاح ابو غده) ته‌حقیقی کردوه، ص ٢٤ تا ٤٦.

بنچینه و ئاگاداری سییه م

﴿زۆربەى مەسەلە جوژئىيەكانى خواپەرستىيەكان بەشىۋەو چۆنىەتى جياجيا دەكرېن و ھەمووشيان ھەر لەبازنەى سوننەتى پېغەمبەر (ﷺ) دان، جا يان يەكسانن و وەك يەكن يان بۇ حالەتە جياجياكانن﴾

ديارە ئەم ئەسل و بنچينەيەش زانين و تىگەيشتنى دەورىكى يەكجار گرنگى ھەيە بۇ خۇپاراستن لەكىشەو مشت و مېرە لابەلاو بى سوودەكانى، كە لە ئەنجامى كەم شارەزايى و بىركورتى و دەمارگىرىيەو پەيدا دەبن، ھەلبەتە بەتاقى كردنەو تىۋەرپامانىش بۆم دەركەوتو كەھۆى بنەرەتى دەمارگىرى (تعصب) برىتىيە لە نەزانى و نەمافى و ناشارەزايى، چونكە كابرە لەئەنجامى كەم زانستى دا ھەق و راستى و دىندارى تەنيا لە قسەيەك و لەراو بۆچوونىك دا دەبينى و، وادەزانى ئىسلام لەو بارەو بەس ئەو پايەى ھەيە! پاشان وەك ئەنجامىكى سروشتى و بەپىي ياساى: (لكل تَصَرُّفٍ خَاطِئٍ أَسَاسٌ تَصَوُّرِيٌّ خَاطِئٍ) ھەر ھەئس و كەوتىكى ھەلە بناغەكەى بۆچوونىكى ھەلەيە، ئەو تاقە راو تەنھا بۆچوونە كە ئەو پىي گەيشتو، ئىي دەبن بە (دين) و ھەر قسەو پايەكى دىكە كە لەو بارەو بخرىتەپوو وەك شتىكى دژو پىچەوانەى دين وەردەگرى و دژايەتى دەكات!!

ھەر بۆيەش كە دەبينىن چ لە رابردودا و چ لەواقىعى ھاوچەرخىشمان دا زاناو پىشەواو شارەزايان نمونەى سىنگ فراوانى و لىبوردەيى و بارقوولى بون لەبوارى جياوازی بىروپا و بابەتە ئىجتىھادىيەكاندا، بەلام شوين كەوتوو لاساكەرەو ناخالى و كەم شارەزايەكان زۆر بەگرژی و ھەلچوون و دەمارگىرىيەو لەگەل ئەو باس و بابەتانەدا مامەلەيان كردوو و گەلێك جار ھەلوئىستى ھىندە نەفامانە و كرچ و كالىيان ئى پشكووتەو كەبۆتە نوكتەى سەرزارى خەلكى.

جا ئىمە لىرەدا ھەلوئىستى يەك زاناو پىشەواى گەرەمان بەنمونه دىننەو لەسەر سەماحت و سىنگ فراوانى ئەوانەى ئەھلى عىلم و عەقل و شارەزايين.

ئەویش زانای پایەبەرز (ابن حزم الاندلسی^(۱)) یەخاوەنی کتیبی (المحلی).

(ابن حزم) لەوەلامی بابایەکی مالیکی مەزھەب دا کە پرسپاری ئی کردووە دەربارە نوێژکردن لەپشت کەسێکەو کە لە مەزھەب دا لیتی جیاواژە، ئایا دروستە یان نا؟! وە دیارە بابای پرسپارکەر هەموو ئەو بڕگانە ی کە کابرای ئیمام تێیاندا جیاواژە لە بابای نوێژکەر (مأموم) خستوونیهرو، جا (ابن حزم) پاش پێشەکی یەک وەلامەکی ئاوا ئاراستە ی بابای پرسپارکەر دەکات:

(۱) - خوا ئیمە و تۆش سەرکەوتوو بکات بۆ زانیاری یەک کە لەومان نزیك بختەووە کردووە یەک کەمایە ی پەزنامەندی بیت! باست کردووە کە ئەو کابرایەت بینووە کە لەدوای ئیمامیکەو پۆژانیکی زۆر نوێژی کردووە کە نازانی مەزھەبەکی چی یە! جا تۆ ئاگاداربە - خوا ئیمەش و تۆش سەلامەت بکات - کە بەدوادا گەڕانی ئەو جوۆرە مەسەلانە خەواریج دایان هینا و ئەوان بوون کە لە بیروبۆچوونی خەلکیان دەکۆلیوەو تاقی یان دەکردنەو، هەرکام لە (مأمون) و (معتصم) و (واثق) یش لەگەل (ابن ابی دؤاد) و (بشر المریسی) و ئەوانە ی وەک ئەوان وان بەدوای ئەو پێیازە ی خەواریج کەوتن، ئەگەر نا هیچ کام لەهاوێلان خوالییان پازی بۆ و هەلبژاردە ی تابعین نکولیان نەبوە لە نوێژکردن لە پششت هەر ئیمامیکەو کە نوێژی بۆ کردب، تەنانەت لەپشت (حجاج) و (حبیث بن دلجە) و (نجدة الحرری) و (مختار) یشەو کە هەموویان بەکوفر تۆمەتبار کراون!!

و لەو بارەو پرسپار لە (ابن عمر) کراوە گوتوویەتی: (اذا قالوا حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ أَجَبْنَاهُمْ وَإِذَا قالوا حَيَّ عَلَى سَفَكِ الدَّمَاءِ تَرَكْنَاهُمْ) ئەگەر گوتیان وەرن بۆ نوێژ بەدەنگیانەو دەچین، بەلام کە گوتیان وەرن بۆ خوێن ریژی بەقسەیان ناکهین، وە

(۱): (ابن حزم) یەکیکە لەو زانا هەلکەوتوو بلیمتانە ی کە گەیشتووە بەپلە ی نیجتیهادی مۆتەلق و کتیبی (المحلی) ش باشتەین بەرهم و شاهیدیەتی لەوبارەو، بۆیەش ئەوم بەنموونە هینایەو چونکە لەگەل ئەندازە یەک توندی و زیاده پۆییشی دا لەگەل ئەیارە فیکری یەکانی دا، لەسۆنگە ی ئەووە کە شارەزایی و زانیاری یەکی چاکی لە قورئان و سوننەت دا هەبوو، دەبینین کە زۆر بە سینگ فراوانی و وێژدان و دادگەرانیوە لەو مەسەلانە دەدوێ کە پراو بۆچوونی جیاوازی لە بارەیانەو هەیه! کەواتە با هیچ کەس بە بیانوی پابەندی بە قورئان و سوننەتەو قسە و پەفتاری وای ئی نەپشکوێتەو کە پێچەوانە ی قورئان و سوننەت بێ و، لافی شوێن کەوتنی سەلەفی صالح ئی ئەدات لە حالیکدا کە لە پێیازی ئەوان لای داو و سەرپێچی یان ئی دەکات.

(عثمان) خوا لئی پازی بی گوتوویه تی: (إِنَّ الصَّلَاةَ مِنْ أَحْسَنِ مَا عَمِلَ النَّاسُ، فَإِذَا أَحْسَنُوا فَأَحْسَنَ مَعَهُمْ، وَإِذَا أَسَاؤُوا فَأَجْتَنِبُ إِسَاءَتَهُمْ) نویژ چاکترین کردهوی خه لکی به جا هرکات چاکه یان کرد له گه لیان به شدار بهو، نه گهر خراپه شیان کرد لیان دووره پهریزه به.

۲- پاشان گوتووته، که پیت گوتراوه: (که نه وکه سهی نویژی له دواوه ده که ین مه سح له سهر گۆرهوی (جورب) کردن بی نهوهی چه رمین بن به دروست ده زانی)، جا براگیان نهو قسه یه سهیره! بزانه که له پئی پاست (صحیح) هوه له پیغه مبهری (ﷺ) گیراوه تهوه که مه سحی له سهر گۆرهوی کرده بی نهوهی هیچ کهس باسی چه رم (جلد) بکات، نهوه هرکام له (ابو مسعود البدري) و (البراء بن عازب) و (انس بن مالک) و (ابن عمر) و (علي بن ابي طالب) و (عمر بن الخطاب) پرونیان کردو تهوه نه شزانراوه هیچ کام له هاوه لان خوالییان پازی بی پای جیاوازی هه بی لهو بارهوه.

ههروه ها له پئی پاست (صحیح) هوه له (سعيد بن المسيب) و (ابراهيم الخفای) و (الأعمش) یش گیراوه تهوه، به لام بو (عطاء) پای جیا جیا هه نه وهنده هه یه که موباح بوونی - مه سح کردن له سهر گۆرهوی - له ویشه وه پاست تره.

وه لهو بارهوه پرسیار له (احمد بن حنبل) کراوه گوتوویه تی: (نهوه لهحهوت یان ههشت له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) گیراوه تهوه)، جا نه گهر به دروستی نازانی نویژ له دواي نهوانه وه بکهی که بوم ناوبردی نهوه بیگومان زهرمه ندو هه لهی!

۳- پاشان باست کرده که له باره ی نهو ئیمامه وه گوتراوه که دهست نویژگرتن به خوشاو (نبیذ^(۱)) به دروست ده زانی! جا براگیان بزانه که هه رچهنده ئیمه دهست نویژگرتن به (نبیذ) به باش نازانین چونکه فهرمووده ی پاست (صحیح) لهو بارهوه له پیغه مبهروه (ﷺ) نه هاتوه، به لام دروست بوونی دهست نویژ به (نبیذ) مان گیراوه تهوه له (علي بن ابي طالب) و (عكرمة) و (أوزاعي)، وه گیراوه تهوه له (حسن بن حي) و (حميد بن عبدالرحمن) وه غهیری نهوانیش له شهر عزانان، جا نه گهر نویژ له پشت نهوانه وه به پهوا نازانی نهوه خوت زانتری!

(۱) نبیذ: (خوشاو) نهو ناوهیه که چند دهنکه خورمایه کی تی ده هاویشترین بو نهوهی شیرین بیت به لام بی نهوهی زور بیگوری و بیته سهر خوشکهر، که بیگومان نهو کاته حوکه ی جیا به هه به حه رام و هه به پیس (نجس) یش داده نری.

۴- پاشان گوتوتوتە: كە ئەو ئىمامە دەست نوپۇش خۇشۇردن لەگۇمى پراوەستاي گەرماودا بەدروست دەزانى، ئەمەش براگيان جىي سەرسووپمانە! ئايا نەزانىو كە ھاوئە زۆر وردو ژىرەكانى مالىك، وەك (اسماعيل القاضي) و ئەوانەى دواى ئەو ھەموويان ئەو پايانە، وە ھەر ئەو پايەشە كە دەلىن بەپاستى مالىك ھەر ئەوئەى گوتووو پىشتگىرى دەكەن؟! ئەوئەى ئەوئەى كە بەلایانەو ھەر ئاويك ھەرچەندە پىسىيەكى تى كەوتىبى بەلام پەنگ و تام و بۆنى نەگۇپىبى ئەو پاكەو دەستنوئىژى پى دەگىرى و خۆى پى دەشۇرى!

۵- دواى گوتوتوتە: كە ئەو ئىمامە خۇشۇردن بە پىويست نازانى مەگەر لە حالەتى ئا و ھاتنەو دا، جا تۆ بزانە! كە ئەم قەسە ھەرچەندە ئىمە پامان ئى نىە چونكە لەپىي پاست (صحيح) ھەو لە پىغەمبەر ھەو (ﷺ) پىمان گەشتو كەبەبى ئا و ھاتنەو (إِزْأَلُ الْمَنِيِّ) خۇشۇردنى پىويست كەردە، ئىمەش ئەو ھەرموودەيەمان لەو بارەو وەرگرتوە چونكە زىادەى تىدایە لە ھەرموودەكەى دىكە، بەلام لەگەل ئەوئەى دا كەسىكى و ئەو پايەى پەسند كەردە كە تەنھا پۇژىك لەپۇژانى ژيانى بارتەقاي ھەمو ئەوانەى كەلەدوايەو ھاتوون و دىن ھەتا ھاتنە خوارى مەسىح عليە السلام، ئەوانەش (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ) و (عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ) و (مُطَلِحَةُ) و (زُبَيْرٌ) و (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) و (أَبُو أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيُّ) و (أَبِي بَنِي كَعْبٍ) و (عَبْدَاللَّهُ بْنُ مَسْعُودٍ) و (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ) و (زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ) و (رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ) و (ابْنُ عَبَّاسٍ) و (النُّعْمَانُ بْنُ بَشِيرٍ) ن - خوالىيان پازى بى و پازىشيان بكات.

و لەزانايانى تابەين: (الأعمش) و (أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ) و (هشامُ بْنُ عَوْدة) و (عطاء بن أبي رباح) و كۆمەلىكى دىكە لەدواى ئەوانەو، جا ئەگەر خۆت بە بەرز دەگىرى كە لە دواى ئەوانەو نوپۇش بكەى ئەو دەچىيە قىامەت و دەزانى!!

۶- پاشان گوتوتوتە: كە لەبارەى ئەو ئىمامەو گوتراو كە پىي وایە كە (قوم) يك لەشەپاب ھەپام نىە، وە دلوپەيەك و دوو دلوپە لەشەپاب بەدەن و پۇشاك پىس ناكات!

جا ئەو جىايە لەوئەى ئىمە باسما دەكرد، چونكە ھىچ كەس لەمسولمانان لارى لەوئەى كە ھەركەسىك كەم و زۆرى شەپاب بەھەلەل بزانى ئەو كافر و ھاوبەش دانەرو ھەلگەپراوئەو بەلای ئىمەو دواى پەشىمان بوونەوئەى ئى دەكرى، جا ئەگەر پەشىمان

بۆۋە باشە، ئەگەر نا دەكوژىۋ ماله كەشى دەيىتە دەسكەوت - و دەخريته
(بيت المال) ەوہ - .

بەلام ئەگەر مەبەستت لەشەپاب (خمر) خوشاۋى غەيرى گوشراۋ (عصير) ى ترى بى،
ئەو ەەرچەندە ئىمە پامان وانىەو ەموو ئەو جۆرە خوشاۋ (نبیذ^۱) انە بەشەپاب و
حەپام دەزانىن، بەلام پىنشەوايانىكى وا بەحەللىان زانىون كە زۆر پايە بەرزترن
لەوانەى كە لەدوايانەو ەاتوون لەوانەى كە دىنيان ئى ۋەردەگىرى، ەك (عَلَقْمَة) و
(ابراهيم النخعي) و (أَعْمَش) و (سُقَيان الثوري) و (وَكَيْع) كە لەو بارەو زۆر توند بوو،
ەروەھا لە كەسانىكەو گىپراۋەتەو كە لەوانەش بەرزتربوو، جا ئەگەر خۆت پى
لەو چاكترە كە لەپشت ئەوانەو نويز بگەى، ئەو ەئندە نەفامى و گىلى يەت بەسە، ە
ئەو ەندە سەرپىچى يەت بۆ - زانايانى - ئۆمەت بەسە لەپىزو حورمەت گرتنى ئەو
زانايانەو ەرگرتنى دىن و سوننەتەكانى پىغەمبەر (ﷺ) لىيان: ە يىگومان لەدواى
پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ەيچ كەس لە ەلە پارىزاۋ نەبوو، بەلام ەموو كۆششكەر
(مجتهد) ىك پاداشتى ەيە، ئەگەر ەلەى كرد پاداشتىك و ئەگەر پىكاي دوو پاداشت،
ە ەرچۆن بى كۆششكەرى بە ەلەداچو ە لاساكەرەو ەى پىكەر چاكترە (والمجتهد
المُخْطِئُ أَفْضَلُ مِنَ الْمُقْلِّدِ الْمُضَيَّبِ) چونكە بەس زانا^(۲) دەتوانى كۆشش بكات و
ئەو ەى نەزانىش نەبى تەقلىد ناكات.

بەلام ئەو كەشەپاب ەرچى بەرى بگەوى پىسى دەكات، نەمانزانيو ەو ەدا كەس
نكۆلى ەبى، جگە لەقسەيەك كە ەندىك لەزانايان لە (ربيعه) ەو باسيان كردو
ئەويش قسەيەكى پووچە، ە (حسبنا الله ونعم الوكيل).

۷- پاشان باست كردو ەئەو ئىمامە بەس مەسحى بەشيك لەسەرى دەكات، جا
ئاگادارىە كەئەمەش كردو ەيەكە لەپى ى راست (صحيح) ەو لە پىغەمبەرى (ﷺ)

(^۱) ديارە مەبەستى (ابن حزم) ئەو جۆرە خوشاۋ (نبیذ) انەى كە گۆرانيان بەسەردا ەاتوو، بەلام
جارى نەچو ەتە قۇناغى شەپاب و سەرخۆشكەرى يەو، بۆ زياتر شارەزايى لەوبارەو بېوانە: (نيل
الأوطار) ج ۹ ص ۷۵ تا ۷۸، (نبیذ) یش زياتر بەخوشاۋى خورما دەگوترى.

(^۲) كەواتە باكەس خەيال پلاۋ نەكات و بە بى ئامادەيى و شايستەيى لافى (اجتهاد) ئى نەدات، بە
بيانوى ئەو ەى كە (اجتهاد) چاكترە لە (تقليد) چونكە (اجتهاد) باشتەر بەلام بۆ ئەملى خۆى نەك بۆ
ەركەسيك كەيفى ئى بوو چونكە ئەو كاتە بە (مُشْتَهَى) دادەنرى نەك (مُجْتَهَد) !!

گنڀراو ته وه، هه روه ها له پړۍ پاسته وه له (ابن عمر) وه هاتووه، دوايي له (ابراهيم النخعي) و (صَفِيَّةُ بِنْتُ أَبِي عُبَيْدٍ) و (فاطمة بنت المنذر) و (شُعْبِي) و (عبدالرحمن بن ابي ليلى) و (عِكْرَمَة) و (حسن البصري) و (عطاء) و (ابي العالية) و (الأوزاعي) و (الليث) و جه ماوهری شهر عزانان و غهیری نه وانیش، جائه گهر پازی نی له پشت نه وانه وه نوږتیکه ی، نه وه له ودا کهم و کووپی و عهیب ملی خوت دهگری نه که هی نه وان وه (حسبنا الله ونعم الوکیل).

۸- پاشان باست کردوه که نه و نیمامه پاش دانیشتن^(۲) هه لده ستیته وه - بو پکاتی دووه و چواره م - جا تو بزانه که نه مه له پړۍ پاست (صحیح) وه له پیغه مبه ر (ﷺ) و له (عمرو بن سلمة الجرمي) که له سهرده می پیغه مبه ری خوادا (ﷺ) بهر نوږتی بو هاو له آن کردوه، هه روه ها کو مه لانیکی زور له زانایان له دواي نه وان نه وه پایان بووه، جا نه گهر خوت پی له وه ناو ده شیتته وه که له پشت نه وانه وه نوږتیکه ی که باسمان کردن نه وه خوتت بی عه قل کردوه و سته مت له خوت کردوه، وه (حسبنا الله ونعم الوکیل). نه وه ش که ده لی ی: هه ندیک له زانایان قه ده غه یان کردوه، ناگامان لی یه تی، به لام بشرانه که نه و زانایانه ی پایان و ابووه - بکری - و بو م باس کردی پای به رزق تن له وانه ی قه ده غه یان کردوه، وه بیگومان هه ندیک له زانایان به لگه نین له سهر هه ندیکیان، به لکو به س پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به لگه یه له سهر هه موویان، خوا ی به رزق فهرموویه تی: (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) النساء - ۵۹ - واته: جا له ههر شتیک دا که وتنه کی شه نه وه بیگیرنه وه بو لای خوا و پیغه مبه ر (ﷺ) نه گهر بروتان به خوا و به پوژی دوايي مه یه.

۹- وه له باره ی نه و نیمامه وه ده لی ی: که (بسم الله) له سهره تای سووړه تی فاتحه وه ده کات و به نایه تیکی دانه نی، جا تو بزانه که قورپان خوینه کوفه یی یه کان که (عاصم) و (حمزة) و (کسائي) ین وایان کردوه و به نایه تیکی فاتحه یان ژماردوه، وه نه وه قسه ی (علي) و (ابن عمر) و (أَبِي بَكْرٍ) و (أَبِي هُرَيْرَةَ) و (ابن الزبير) و (ابن عباس) و (عبدالله بن مغفل) و (زهری) و (ابراهيم النخعي) و (سعيد بن جبیر) و

(۲) مه به ست دانیشتنی دواي سه جده ی دووه مه که به (جِلْسَةُ الْأَسْرَاحَةِ) ناو ده بی.

(سعيد بن رباح) و (طاوس) و (الحكم بن عتيبة) و (أبي إسحاق السبعي) یش هه مان پايان هه بووه.

وه كۆمه لانیکی زۆر له زانیانی دواي ئهوان هه مان بۆچوونیان هه بووه، وهك: (ابن المبارك) و (أحمد بن حنبل) و (إسحاق بن راهوية) و غیری ئهوانیش، ته نانهت هه نديکیان نوێژی هه ركه سيك كه له سه ره تاي فاتحه وه نه یگوتبی به به تال زانیوه، جا ئیمه هه رچه نده نوێژی ئه و كه سه كه (بسم الله الرحمن الرحيم) ناخوینی به به تال دانانی، به لام ئه وانه ی با سمان كردن پايان وابووه، وه ئه وه - واته خویندنی (بسم الله الرحمن الرحيم) له سه ره تاي فاتحه وه له جه ماوه ری هاوه لآن و له (ابو بكر) و (عمر) یش خوا له مه موویان پازی بی گپراوه ته وه، جا ئه گه ر نوێژ له دواي ئه وانه وه به په روا نازانی ئه وه سته مت له خۆت كردوه و نه فامی خۆت پاره یاندوه، وه (حسبنا الله ونعم الوكيل).

١٠- وه له باره ی ئه و ئیمامه وه گوتووته: كه ئه و ئیمامه - دواي ته واو كردنی نوێژ - به لای راست و چه پ دا سه لام ده داته وه^(١): (السلام عليكم ورحمة الله)، (السلام عليكم ورحمة الله)! جا تۆ ئاگاداریه كه ئاوه وه راسته وه له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پاشان له (ابوبكر) و (ابن مسعود) و (علي بن ابي طالب) و (عمار بن ياسر) و (نافع بن الحارث بن عبدالحارث) دواي له (علقمة) و (أبي عبد الرحمن السلمي) و (أسود بن یزید) و (أبراهيم النخعي) و (خيثمة)، وه له وانه ی دواي ئه وان: (سفيان الثوري) و (الحسن بن حي) و (أحمد بن حنبل) و (إسحاق) و (أبي ثور) و غیری ئه وانیش وه جه ماوه ری زانیانی فه رموده ناس، وه ته نانهت هه نديك له وانه ی با سمان كردن به فه پزی ده زانن.

جا ئه گه ر خۆت له وه به به رز ده گری كه له پشت ئه وانه وه نوێژ بكه ی ئه وه بیگومان به و په فتاره ت جگه له خۆت زیان له هیه چ كه س ناده ی، وه (حسبنا الله ونعم الوكيل).

١١- پاشان باسی ئه وه ت كردوه له دواي نوێژ ده پاریته وه، ئه وه شتیکی باشه، خوا ی به رز فه رموویه تی: (أدعوني أستجب لكم) غافر - ٦٠،

واته: لیم بیاریته وه به ده نگتانه وه دیم.

^(١) بۆیه ئه و په رسیاره ی كردوه چونكه مالیکی یه كان یه ك جار سه لام ده دانه وه پووبه پووی قیبله به بی ئاوردانه وه بۆ لای راست و چه پ.

وه گوتووته نويزی نيوه پۆ له سه ره تاي لادانی پۆژ (اول زوال الشمس) دا ده کات، جا بېگومان نه وه چاکتره مه گهر له هاوین له کاتی گهرمای به تین دا، چونکه له فهرموده ی (صحيح) ی پیغه مبه ر (ﷺ) دا هاتوه که پرسپاری ئی کراوه دهرباره ی چاکترین کرده و! نه ویش فهرمودیه تی: (الصلاة في أول وقتها) نويز له سه ره تاي کاته که یه وه، هه ره ها له پری یه کی راسته وه له هاوه لانی دوا ی خو ی و نه وانه ی دوا ی نه وانی ش گپراوه ته وه، خوا لییان پازی بی، وه دوا خستنیشی مادام له کاتی خو ی نه چیتته ده ری مه ودا ی هیه، وه هیچ که سینکمان پی شک نایه ت له مسولمانان که پی ی له نويز کردن گرتبی له سه ره تاي کاته که یه وه، تا کو پی ی تی بجی له نويزی نه وه که سه پیرسی که له پشت که سینکه وه ده کات که له وکاته دا نويز ده کات، وه (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ).

۱۲- به لام عاده تی بهرز کردنه وه ی هه ردووک ده ست له کاتی هه موو (الله اکبر) ده کان دا، نه وه له سوننه تی (صحيح) ی پیغه مبه ر (ﷺ) دا هاتوه، وه سه یر نه وه یه که له و کتیبه ی (الموطا) یش دا هیه که په نگه بینیتان، به لام کتیبه کانی دیکه ی زانیان و کتیبه کانی فهرموده (دواوین الحديث)، نه وه له و لا تانه ی نه ده لووس دا که متر کاریان پی ده کری، وه من ده مویست که نه وانه ت بو باس بکه م که نه وه یان نه قل کردوه و زور به توندی جه ختیان له سه ر کرده، به لام نه وه نده م به سه که (أُشْهَبَ) و (ابن وَهَبَ) و (ابا المصعب) فهرموده ی ده ست بهرز کردنه وه یان له پیش پکووع و دوا ی پکووع له قسه و کرده وه ی مالیک گپراوه ته وه، جا نه گهر پازی نی نويزی له دواوه بکه ی نه وه بیرو پای خو ت له و باره وه به سه!

وه براگیان بزانه که (ابن عمر) هه رکه سیکی دیبایه نويزی کردبا و هه ردووک ده ست کانی له کاتی پکووع و سوجه دا بهرز نه کردبانه وه ده نکه چه و ی تی ده گرت، نه وانه ش که وایان کرده و زور له وه زیاترن که نه زانه کان نه یانفاسن^(۱).

پییم وایه دوا ی نه و پوونکردنه وانه ی زانی پایه بهرز (ابن حزم) یش، ناگاداری و بنچینه ی سییه م پیویستی به هیچ پوونکردنه وه ی دیکه ناکات، خوا به چاکترین شیوه پاداشتی نه وه که له زانا موجه ته هیده بداته وه.

(۱) بروانه: (رسالة في جواز الاقتداء بالمخالف في الفروع) نووسراوی: الامام المجتهد أبي محمد علي بن حزم الظاهري الأندلسي من ۱۲۳ تا ۱۲۹، که له گه ل (رسالة الألفه بين المسلمين) چاپ کراوه.

بنچینه و ناگاداری چوارهم

((مادام نه و خواپه رستی یانه ی که له باز نه ی سوننه ت دا به شیوه ی جوړاو جوړ ده گرین هه موویان دروست و په واین، حاج له خیر و پاداشت دا په گسان بن، چ بهرزی و نرمی (تفاضل) یان له نیوانده به یی، وه چ بابای خواپه رست (عابد) سه رپشک (مختار) بی له هه لیزاردنی جوړیکیان داو چ جیاوازی یه که یان بو حاله ته جیا جیاگان بیت، به لی مادام وایی سوننه ت و په سهند وایه هه رجاره به جوړیکیان په فتار بگری، نه ک هه له سه ر جوړیکیان به رده وام بی یاخود دوو جوړیان له یه ک کاتدا گوښکاته وه))

دیاره په چاو کردن و کاری کردنی هم ناگاداری و بنچینه گرنگه ش پوئیکی گه وره ده گیرئ له پاراستنی برایه تی و ته بایی و یه کپزی کومل و کومه لگای ئیسلامی داو بزار کردن و پاک کردن وهی له زور تیک گیران و شه په دندو و که ی فامکا لانه و فقیر حالانه که له سه ر حیسابی یه کلا کردن وهی کیسه سه ر هکی و چاره نوو سساز هکان دیته گوړئ و کومه لیک قوله شه پی و همی نیوخو له نیو موسلماناندا په یدا ده کهن و دوزمن و ناحه زانی خواو کومل و کومه لگای مسولمانیش شادوخه نی ده کهن.

ئینجا با هم ناگاداری و بنچینه گرنگه ش بخینه بهر تیشک و پوشنایی یه کی دیکه له زانا پایه به رزو هه لکه وتوو په یشینه کانمان که (شیخ الاسلام ابن تیمیه) یه په زاو په حمه تی خوی لی بی، نه و پی شه ووا شاره زاو پاریزکارو فیداکاره له یه کی که له فتواکانی دا له و باره وه گو تویه تی:

(^۱) بهر وانه: (مجموع الفتاوی) ج ۲۴ ص ۲۴۲ تا کو ۲۵۲.

زانای ناودارو پاریزکار (نوی) یش له و باره وه چه ند قسه یه کی زور جوانی کردون که ده لی:

(...فهو أن النبي ﷺ) کانت له فی الصلاة أحوال، حال یفعل فیها هذا، وحال یفعل فیها هذا، كما کانت له أحوال فی تطویل القراءة وتخفیفها، وغیر ذلك من أنواعها، وكما توضع مرة مرة ومرتين مرتين وثلاثاً ثلاثاً، وكما طاف راكباً وطاف ماشياً، وكما أوتر أول الليل وآخره وأوسطه وأنتهى وتره إلى السحر، وغیر ذلك كما هو معلوم من أحواله ﷺ) وكان یفعل العبادة على نوعین أو أنواع لیبین الرخصة والجواز بمرّة، أو مرات قليلة ویواظب على الأفضل بینهما على أنه المختار والأولی... (المجموع) ج ۲ ص ۴۰۱.

واته: ... نه ویش له بهر نه وه یه که پیغه مبه ر (ﷺ) له نویز کردن دا چه ند حاله تیک یه به یی، له حاله تیک دا نه وه ی کردوه له حاله تیک تر دا نه وه ی کردوه، هه روه ک چون له دریز کردن وهی قورئان خویندن نیو نویز یان کورت کردن وهی داو جوړه کانی دیکه دا حاله تی جیا جیای هه بوونه، وه هه روه ک چون له ده ست نویز کردن دا یه ک

(...تیکرای جۆره خواپەرستی یه کان چ گوتهیی بن چ کردهیی، ئەگەر بەشیۆهیه ک گیرابنەوه که دروست بی پیانەوه پابەند بین، هیچ کامیان ناپەسەند نین، بەلکو هەموو ئەو جۆرانە شەرعی و دروستن وەک لەجۆرهکانی نوێژی ترس (صلاة الخوف) دا باسمان کردو، وە لەدوو جۆرهکانی بانگ دان دا، بە (ترجیع) و بەبی (ترجیع)، وە لە دوو جۆرهکانی قامەت کردن دا: بەجووتی یان بەتاککی^(۱)، وە هەروەک دەربارەیی جۆرهکانی تەحییات و جۆرهکانی (استفتاح) و جۆرهکانی (استعاذە)^(۲) و جۆرهکانی قورئان خویندن و جۆرهکانی (الله اکبر) زیادەکانی جەژن و، جۆرهکانی نوێژی مردوو و سەجدەیی سەهو و دووعای قونووت پێش یان پاش پکوع و (تَحْمِيْدُ)^(۳) کردن بەهیشتنەوهی (و) یان بەلابردنی، غەیری ئەوانەش باسمان کردو.

بەلام جاری واش هەیه هەندیک لەو گیراوانە (المأثورات) بە پەسەندترو چاکتر دادەنری و بەسەر هەندیکی دیکە دا هەلەدەبژێری هەركات بەلگەیه ک هەبی ئەوه پیویست بکات، بەلام ئەوهی تریش بە ناپەسەند دانانری.

وە شتیکی پوونە کە ئینسان لەیه کات دا بۆی ناکری کە لە جۆرهکانی خواپەرستی دا دووجۆر کۆبکاتەوه، بۆی نالۆی کەدوو تەحییات پیکەوه بخوینی، یان دوو جۆره قورئان خویندن پیکەوه، وە ناتوانی دوو جۆره نوێژی مردوو ویکرا بکات، وە ئەگەر ئەو شتانە هەموویان بەیه ک جارو لەیه کات دا بکات ئەوه شتیکی قەدەغە کراوه کۆکردنەوهی ئەو جۆره خواپەرستی یانە جاری واهیه حەپام و جاری واش هەیه ناپەسەندە.

یه ک و دوو دوو و سێ جار سێ جار ئەندامەکانی شۆردو، وە هەروەک چۆن بەسواری بەپیادە طەوافی کردو، وە هەروەک چۆن لە سەرەتای شەوو کۆتایی یەکەیی نیۆه پاستی دا نوێژی وەتری کردو و سەرەتای نوێژی وەتری گەیاندرۆتە کاتی سەحەر (پێش بەرەبەیان و یانگ دان)، وە غەیری ئەوانەش کە لە حال و بالی پێغەمبەر (ﷺ) ناسکرایە، وە بۆیه بە دووجۆر یان زیاتر خواپەرستی یه کان ئەنجام داوه تاکو بەجاریک یان چەند جاریکی کەم مۆلەت و دورست (جائز) بوون بخاتەپوو، وە بەهۆی دەوامیشی لەسەر حالەتیکیان پێشانی بدات کە ئەوه یان چاکترو پەسەندترە.

(۱) واتە (الله اکبر) مەکان چوار جار و (اشهد ان لا اله الا الله) و (اشهد ان محمدا رسول الله) وە ک بانگ دوو دوو بلی، یان (الله اکبر) مەکان دووان و شایەتمانەکانیش تاک تاک بن.

(۲) مەبەست (اعوذ بالله من الشيطان الرجيم) گوته کە چەند جۆریکی مەبە.

(۳) واتە پاش گوتهی (سمع الله لمن حمده) یگوتهی: (ربنا ولك الحمد) یان (ربنا لك الحمد).

وهنه چى تهماشاي نهوانه بكهى كه حهن دهكات هه نديك لهوشتانه پيكه وه كۆبكاته وه
 وهك نه وهى هه نديكيان هه مو جوړه سه له واته كانى كه له پيغه مبهى (ﷺ) گيږاونه وه كۆي
 كردوونه وه لىكى داوون و نهو جوړه دووعايه ليكدراو (مُلقى) دى پى په سندن بووه! وه
 دمر باره دى نهو فهرمووده يه دى كه (بخارى و مسلم) له (ابوبكر الصديق) - خوا لى بازى بى
 - ده گيږنه وه كه له كاتيك دا به پيغه مبهى (ﷺ) گوت: دووعايه كم فيريكه كه له
 نويزه كه د پى بپاريمه وه، فهرمووى: (قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَبِيرًا، وَفِي رِوَايَةٍ كَثِيرًا
 إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفُ عَنِّي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ). به لى له ياره دى
 نهو فهرمووده يه وه گوتوويه تى: واباشه بلى: (كثيراً كبيراً) هه روها له وينه دى نه مه دا
 له شته كانى تر دا هه مان پاى هه بوو! جا بيگومان نهو پايه بى هيژه، چونكه
 به كه: نهو سوننه ت نيه به لكو پيچه وانه دى سوننه نه ناخر پيغه مبهى (ﷺ) نهو دوو
 وشانه دى ويكرا نه گوتوون، به لكو جاريك نهو و جاريكى تر نهو دى ديكه دى فهرمووه، جا
 مادام راست بى هه ردووكيان له وه وه گيږاونه وه كه واته كوكردنه و ديان سوننه ت نيه
 به لكو هه رچنده دروست (جائن) يش بى بيدعه ته.

هغه: كوكردنه وهى هه موو بيژه (لفظ) كانى دووعايه ك يان جوړه زيكرىك به مه به ستنى
 خواپه رستن (تعبد)، وهك كوكردنه وهى سه رجه م جوړه كانى قورشان خويندنى قورشان
 خوينه كانه به مه به ستنى قورشان خويندن و بير لى كردنه وه له گه ل جوړاو جوړ بوونى
 واتاكان - نهك به مه به ستنى دهرس گوتنه وهو له بهر كردن كه نهو مه دروسته، وهك نه وهى
 كه له نويزه نهو ثايه تانه ناوا بخوينى:

١- (..) فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ البقرة - ١٠٠ - (بما كانوا يكذبون)

٢- (ربنا باعد بين أسفارنا السبا - ١٩ - ..) بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارَا.

٣- (وما الله بغافل عما تعملون) البقرة - ٨٥ - (..) عَمَّا يَعْمَلُونَ).

٤- (..) وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ) الاعراف - ١٥٧ - (أَصَارَهُمْ).

٥- (..) وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ) المائدة - ٦ - (وَأَرْجُلَكُمْ).

٦- (..) وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ) البقرة - ٢٢٢ - (حَتَّى يَطْهَرْنَ).

٧- (وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يُخَافَا..) البقرة - ٢٢٩ - (إِلَّا أَنْ يُخَافَا..).

٨- (..) أُولَاسْتَمِ النَّسَاءُ ..) المائدة - ٦ - (..) أَوْ لَمَسْتُمْ..).

وه بيگومان نهو جوړه - قورشان خويندنه - بيدعه تىكى ناپه سندن و نا قولايه.

سځېهه: ته ناهت زېکړه به پرېوا دانراوه کانش په سندنه که لیک بدرین - و زیکړکی دیکه یان لې پیک بهیږی بډ وینه نه گهر یه کیک بینې له و فهرمووده یی که (ابن مسعود) دهرباره ی ته حیيات گپړاوی ته وه، وشه ی: (التحيات والصلوات) له گهل وشه ی: (الزاکیات) ی ته حیياتی (عمر بن الخطاب) و وشه ی: (المبارکات) ی (ابن عباس) پیکه وه کوبکاته وه که سهره نجام ته حیيات ته که ی ناوای لې بی: (التحيات لله والصلوات و المبارکات والزاکیات) نه وه بهو شیوه په او په سندنه.

چواړه: نه م پرقتاره که سیک دهیکات که پی ی وایه هه تا پیت و بیژه کان زیاتر بن چاکتره، به لام جاری واهیه واکه ی که مترو بگره گورپانشی به سهردا دی، وه نه و که سه نه گهر چاک له فهرمووده کانه وه پامایه دهیزانی که هر کامیکیان مه به ست دینیته دی هرچنده هندیکیان باشر بیهینیته دی، چونکه که دهلی: (...ظُلماً کثیراً) نه وه بیگومان هرکاتیک شت زور بوو نه وه گوره شه له واتادا، وه هر کاتیک گوره بوو نه وه زوریشه.

وه له کاتیک دا دهلی: (اللهم صلّ علی محمدٍ وعلی آلِ محمدٍ) یان دهلی: (اللهم صل علی محمد و أزواجه وذریته) نه وه بیگومان هاوسره کانی وچه که یشی هر له جوغزی (آل) هکه ی دان یان خودی (آل) هکین، جا کاتیک کوی کردنه وه گوته ی: (علی آل محمد وعلی أزواجه وذریته) نه وه دیاره له دهقه شهرعی یه کانه وه پانه ماوه.

پوخته ی قسان: نه گهر یه کیک له دوو زیکره کان له نه سلې واتادا له گهل نه ویت یه کی دهگرتوه، نه وه وهک نه و دوو جوړه قورپان خویندانه که یهک واتایان هیه، به لام نه گهر واتایان جوړاو جوړ بوو نه وه وهک نه و دوو جوړه قورپان خویندانه که واتایان جیاجیایه، وه له هر دووک حالانیش دا له یهک کات دا کورده یان دروست نیه.

به لام کورده وه ی نویژه کانی ترس یان ته حیيات ته کان یان قامهت کردنه کان... هتد دوو جوړیان پیکه وه کوبکړنه وه - له یهک کات دا - نه وه به یه کدهنگی هه موو مسولمانان قه دهغه یه. ینجا نه گهر نه و خواپه رستی یه گوته یی و کرده یی یانه پیویست بی به شیوه یهک له شیوه کانیان هر بکړین - وهک قورپان خویندن به پی ی هندیک له جوړه کانی قورپان خویندن - نه وه مهرج نیه که هرکه سیک واکات حه تمه نه له سهر چاکترین شیوه ی - به لای خوینه وه - نه نجامی دابی، به لکو دهبینی نه و مه سه له یه چاکتر (افضل) ی هر تیدا نیه، به لکو وهک پی یه کانی حاجی یانه به ره و مه که که چونکه

خه لکی هەر ناوچه یه کی له پێگای خۆیانوه هه ج ده کهن و هه لێژاردنیشیان بو ئه و
پێیه له بهر ئه وه نیه که باشتره، تا کو هه جه که یان له هه جی خه لکی باشتر بێت، به لکو
هەر ده بوایه به پێیه ک دا بچن و ئه و پێیه یان گرتوه یان له بهر ئاسانی یان له بهر هەر
هۆیه کی تر، هه رچهنده هه مووشیان یه کسانن.

که واته پێویسته جیاوازی بخرێته نێوان هه لێژاردنی هه ندیک له پروه شه رعی یه کانی
مه سه له یه که له بهر چاکی له زاتی خۆی دا به لای هه لێژیره یه وه، وه هه لێژاردنی
یه کێکیان له بهر ناچاری و پێویستی، که به هۆی ئاسانی یان هۆیه کی دیکه وه
هه لێژیراوه.

دیاره زانیانی پێشینیش هەر کامێکیان به شیوه یه کی شه رعی قورئانی خوێندوه و
نوێژی کردوه و پاراوه ته وه و زیکی کردوه، وه هاوه له هاوشوین و هاوچه رکه کانی
ئه و شیوه یه یان ئی وه رگرتوه، جا ده بینن ئه و شیوانه یه کسانن یان هه ندیکیان
چاکترن.

پاشان زانیانی پاشین (خَلْفُ) هی وایان تیدا پهیدا بووه که ویستویه تی واپیشان
بدات که ئه و پایه ی هه لی بژاردوه له بهر چاکی هه لی بژاردوه، یه کی دیکه ش هاتوه و
به رپه رچی داوه ته وه ئیدی له وه وه بگه ره به رده و مشت و مپی له سه ر ئاره زو و
دامه زراو و سه رلێشیوین سه ریان هه لداوه! چونکه ده بینن هه ردووک شیوه کانی له لای
خوا و پیغه مبه ره که ی وه یه کن، که چی هەر کۆمه لێک پێبازی خۆی پی باشتره و
هه رکه سیکی خوش ده وی که له و باره وه له گه لیه تی و پشت له وانه ش ده کات که
شیوه که ی تری ده کهن، به و جوړه ئه وه ی که خوا وه یه کی داناو و به رزی و نزمی یان
تیدا پهیدا ده کهن و، ئه وه ش که خوا به رزی و نزمی تیدا داناو وه یه کیان ته ماشا
ده کهن.

جا ئه مه ده روازه یه که له و ده روازه ی که جیاوازی و په رته وازه یی یان لێوه هاتوته نێو
ئۆمهت، که بێگومان قورئان و سوننهت نه هی یان ئی کردوه، وه پیغه مبه ر (ﷺ) نه هی
له خودی ئه م جوړه جیاوازی و کێشه کێشه کردوه له فه رموده ی پاست (صحیح) ی
خۆی دا (۱)...

(۱) عن زَالِ بْنِ سَبْرَةَ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ آيَةَ سَمِعَ النَّبِيَّ (ﷺ) قَرَأَ خِلَافَهَا
فَاخَذَتْ يَدَهُ فَاتَّكَلَتْ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ: كَلَّا كَمَا مَحَسَنٌ فَقَرَأَ... رواه البخاري.

واته: ابن مسعود ده لى گوتم له پياوړىك بوو ښايه تنكي خوښد كه له پيغه مېرمن (ﷺ) بيستېوو به جوړيكي تړي خوښېدو، بڼه دهستم گرت و برده لاي پيغه مېرمن (ﷺ) ښوېش فرمووي: هر دروكتان چاكتان خوښدوه بيخوښن...

(ابن تيميه) رحمه الله تعالى دواى ښوې ښو و فرموده يه ښاونه له كتنې: (اقتضاء الصراط المستقيم) ج ۱ ص ۱۲۴، دا گوتويېتى: بزانه كه زړه ي كېشه و جياوازي ښو ټوتمت كه ده بېته مايه شوېن كه وټنى هوا و ښاره زو، له جوره يه: ښوېش ښوېه كه هر كام له ښووانه پايان جياوازه، له وده دا كه ښېپاتى دهكات پيكاويېتى، به لام له وده دا كه نه فې كړدو به به له وده چووه، هر وده چوڼ هر دروكتان خوښدنه كان له وده جوره خوښدنه دا كه بې خوي خوښدېوي پيكاويوي، به لام له به به له دانانى خوښدنى به رانه به كېدا به به له وده چووه، وه بېگومان زړه ي نه زاني به هڅي نه فې به وده به كه بريتيه له بېوا پي نه بوون و به دروكتان، نه كه له ښېپات كړندا، چونكه ښاگادار بوونى ښېپات له وشته نه كه ښېپاتيان دهكات ښاښاښه له ښاگاداري له وده كه نه فې دهكات...

ښېپا جوره كانى جياوازي (اختلاف) يش به گشتى ښوان: جياوازي جوړاو جوړ (اختلاف التنوع) وه جياوازي پيكاوه درېوون (اختلاف التضاد)، جياوازي جوړاو جوړيش چنده شېوه يه كي هغه، بې وټنه:

۱- ښوېه كه هر دروكتان قسه كان يان كړدو ده كان پاست و په وېن، وه كه ښو جوره قوږښان خوښدنه ي كه هاوه لان ښېپان دا كه وټونه مش و مړه وه، هغه تا پيغه مېرمن خوا (ﷺ) سره نه نشي كړدوون له سره مش و مړه فرموده يه ي: هر دروكتان چاكتان خوښدوه، هر وده جياوازي له جوره كانى بانگدان و قامت خوښدنى و (استفتاح) و ته حبيبات و نوږي ترس و (الله اكبر) ده كانى جه زن و (الله اكبر) ده كانى نوږي جه نازو ... هغه كه هه مو جوره كانيان دروستن، هر چنده بگوښي بگوښي كه هغه ښېپان چاكتن.

پاشان ده بېنى زړه له ټوتمت له و باره وه به جوړيكي كه وټونه كېشه و مش و مړه وه كه بېته هڅي شېو كوشتار له ښو چنده كڼه ښېپان دا له سره ښو كه ښا يا قامت و شېپان دوو ښوون يان تاك تاك، وه ښو جوره بابې تانه، وه بېگومان ښه مش خه پامېكي گوره يه، وه هغه ښېپان به هڅي ښو جوره بېر كړدنه وه يه وه - ښه گره نه شېپه پشته رادده شېو كوشتار ده بېنى زړه يان مه يل و ښاره زو يه كېك له و جوره يان چوته دل و پشته يان له جوره كانى كړدو يا خود نه هڅي يان لى ده كن و، به و جوره په فتارانه ش كه وټونه به به په شېو نه هڅي پيغه مېرمن (ﷺ).

ب- ښوېه كه هر دروكتان قسه كان يه ك ښوېپوځيان هغه به لام درېپشته كانيان جياوازي، وه كه ښوې زړه له خه لى ده كه وټونه مش و مړه پاي جياوازه وه درېپاره ي بېرته سزا شېرغې يه كان و ته بېرې به لگه كان و ناوانى ناوېراوه كان و دابه ش كړدنى ياساكان و ... هغه، پاشان نه فامى و ستم ده بېنه فاكتېرى مه دح كړدنى كڼه لىك و زه كړدنى ښوې تر.

ج- شېوه يه كي تر ښوېه كه و اټاكان له يه ك جيان به لام درې يه كتر نين: ښه قسه يه ش پاستو ښوې تريش پاسته، هر چنده ماناي يه كڼيكان عه ينى ښوې ديكه نى يه، ښه مش له كېشه و مش و مړه كان دا زړه زوره.

جا پیویسته ئەم جوړه خواپه‌رستی‌یا نه به‌بێ به‌لگه‌ی شه‌رعی هه‌ندیکیان به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا به‌رز نه‌کړینه‌وه ،وه که‌یه‌کیکیان له‌به‌ر ناچاری جی‌به‌جی کردنی ئه‌رکی خواپه‌رستی‌ی دیاری ده‌کړی ، نه‌کړیته به‌لگه‌ی چاک‌تربوونی ،چونکه ئه‌گه‌ر خوا له‌سه‌ری پیویست کردم کۆیله‌یه‌ک ئازاد بکه‌م یان نوێژیک به‌کۆمه‌ل بکه‌م ،ئه‌وه وا داخو‌از ده‌کات که‌یه‌کیک ئازاد بکه‌م و نوێژ به‌کۆمه‌ل بکه‌م ،به‌لام مه‌رج نی‌یه ئه‌و کاره له‌غه‌یری خوی چاک‌تر بێت ، بگه‌ر به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک چاک‌تر نه‌یه .

به‌لکو بۆ به‌چاک‌تر دانانی کاریک هه‌تمه‌ن ده‌بێ سه‌رنج به‌دری ،پاشان ئه‌گه‌ر گریمان به‌به‌لگه‌ی شه‌رعی ده‌رکه‌وت که‌فلان کاره چاک‌تره ،نابێ په‌خنه له‌و که‌سه‌ش بگیری

د-شی‌وه‌یه‌کی دیکه‌ش ئه‌وه‌یه که‌مه‌ردوک پێ‌یه‌کان دروستن ،به‌لام پیاویک یان کۆمه‌لێک ئەم پێ‌یه‌یان گرتووه‌و ،کۆمه‌لێکی دیکه‌ش پێ‌یه‌که‌ی ترو مه‌ردووکیشیان له‌ئیسلام دا په‌سه‌ندو چاکن ،پاشان نه‌زانی یان سته‌م ده‌بیته‌ مایه‌ی زه‌م کردن یان به‌چاک‌تر دانانی یه‌کیکیان به‌بێ نیازیکی باش ،یان به‌بێ زانیاری ،یان به‌بێ زانیاری و بێ نیازی باش ...

وه‌ئهم به‌شه که‌ناومان ئی ناوه : جیاوازی جو‌راوجۆر (اختلاف التنوع) ،بێ دوودلی مه‌ردوو طه‌ره‌فی جیاوازی پێکاویانه ،به‌لام خراپ ئه‌وه‌یانه که‌سته‌م و ده‌ست درێژی ده‌کاته سه‌ر ئه‌وی تر ،وه قورئانی‌ش ئه‌وه‌ی راگه‌یان‌دوووه که‌مه‌رکام له‌و دوو لایه له‌و حاله‌نه‌دا چاکن و شایسته‌ی مه‌دح به‌مه‌رجیک ده‌ست‌درێژی په‌یدا نه‌بێ ،وه‌ک خ‌وای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی : (مَا لَكُمْ مِّنْ لِّبَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ اَصْلُهَا فَاِذْنِ اللّٰهِ) الحشر - ۵ - واته : مه‌ر دا‌رخو‌رمایه‌ک که‌ پ‌ریوتانه یان له‌سه‌ر په‌گ و پ‌یشه‌که‌ی ه‌یشتووتانه‌ته‌وه ئه‌وه به‌فه‌رمانی خوا بووه ... ، چونکه ها‌وه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌وتبوونه ک‌ی‌شه‌وه ده‌رباره‌ی پ‌رینه‌وه‌ی دره‌خته‌کان هه‌ندیکیان پ‌ریویانن و نه‌وانی دیکه نه‌یان‌پ‌ریوون .

وه وه‌ک فه‌رموویه‌تی : (وَ دَاوُدَ وَ سُلَیْمَانَ اِذَا یَحْكُمَانِ فِی الْحَرْثِ اِذْ نَفَثَتْ فِیْهِمُ الْقَوْمُ وَکُنَّا لِحُکْمِهِمْ شَاهِدِیْن . فَفَهَّمْنَاهَا سُلَیْمَانَ وَکَلَّا اَتَيْنَا حُکْمًا وَعِلْمًا ..) الانبیاء - ۷۸ ، ۷۹ - .

وه له‌وه‌دا که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ پ‌وژی (بنی قریظه) دا هه‌م دانی به‌ هه‌لوێستی ئه‌وانه‌دا ه‌ینا که‌ نوێژی عه‌سریان له‌ کاتی خ‌ویدا کرد و هه‌م به‌می ئه‌وانه‌ش دا که‌ دوایان خست هه‌تا گه‌یشته‌ لای (بنی قریظه) .

وه وه‌ک له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌بینری که‌ فه‌رموویه‌تی : (اِذَا اجْتَهَدَ الْحَاکِمُ فَاصَابَ فَلَهُ اَجْرَانِ وَاِذَا اجْتَهَدَ فَاجْتَمَعَ فَلَهُ اَجْرٌ) وه‌ وینه‌ی ئه‌وه زۆرن .

كهئەوھى دىكەيان دەكات مادام دروستە ، وە نابى لەسۆنگەى ئەوھوھە كەچاكترنىيە خەلكى ئى بسلەمىنریتەوھ ، وە نابى چاكى چاكتەكەش لەو ئەندازەيە و پاددە يە كەشەريعت دىياری كردووه ئى زياد بكړى ، چونكە دەبينى بەرزى و نزمى يەكە شتيكى كەمە .

بەلام ليرەدا مەسەلەيەكى گرنگ ھەيە كە لەوھى پيشەوھ پەيدا دەبيت ، ئەويش ئەوھيە كەلەكاتى يەكسان بوون يان چاكتەر بوونى باريكيان ، كام لايە بۆ ئينسان باشترە : ھەر لەسەر جورتيكيان بەردەوام بيت ، ياخود جاريك ئەم جورەيان و جاريكى تر جورەكەى دىكەيان بكات ، وەك چۆن پيغەمبەر ﷺ كردوويەتى ؟

ھەندىك كەس ھەيە لەسەر جورتيكيان كەھەلى بژاردووه .يان پىي چاكتەر بەردەوام دەبى و پىي وايە كە بەردەوام بوونى لەسەر ئەو جورە چاكتەر ، بەلام زۆربەى خەلكى بەردەوام بوونەكەى ھەر نەريتيكە و بۆ دلپراگرتنى دۆست و نزيكانى و پەچاوكردنى ئەو عادەتەى كە ھاوھلانى و ھاوپىيازانى خوويان پيوھ گرتووه پيئەوھ پابەندە نەك لەبەر ئەوھى پىي چاكتەر .

بەلام ھەلويستى راست وەرەوا ئەوھيە كە بگوترى :

ئەنجام دانى ھەموو جورەكان - كەمايەى شوين كەوتنى پيغەمبەر ﷺ كە بيگومان لەوھدا پابەندى بە پىيازى پيغەمبەر و كۆمەلى مسولمانانەوھ و زيندووكردنەوھى پىوشويئەكەى و كۆكردنەوھى دلى ئۆممەت و بەھرەمەند بوون لەتايبەتمەندى يەكانى ھەركام لەو جورە خواپەرستىيانە ھەيە چاكتەر لەبەردەوام بوون لەسەر جورتيكى تايبەت كە پيغەمبەر ﷺ دەوامى لەسەر نەكردووه ، لەبەر ئەم ھۆيانە :

يەكەم: ئەمەيە شوين كەوتنى سوننەت و شەريعت چونكە مادام پيغەمبەر ﷺ جاريك ئەمەى كردبيت و جاريك ئەمى ديكە و لەسەر يەكيكيان دەوامى نەكردبى ، ئەوھ بيگومان وەك ئەو كردن برىتىيە لەكردنە سەرمەشقى و شوين كەوتنى ، واتە ئەوھ بكړى و بەو شيئەيە بكړى كە ئەو كردوويەتى چونكە ئەو كردوويەتى .

دووەم: ئەوھ دەبيتە مايەى كۆكردنەوھى دلى ئەندامانى كۆمەل و پيئەوھ ھۆگر بوونيان و لاچوونى زۆر جورە جياوازي و پەرتەوازي و شوين كەوتنى ئارەزوو ، وە بيگومان ئەوھش ھەم بەرژەوھەندى يەكە گەورەو ھەم لابردنى زيانتيكى زلە كە

قورشان و سوننهت هانسان داوین ئه و بهرزه وهندی یه بیئینه دی و ئه و زیانه دور
بخهینه وه ، خوی بهرزه له و باره وه فهرموویه تی :

(وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...) (ال عمران - ۱۰۳ - .

وه فهرموویه تی : (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ) (ال عمران - ۱۰۵ -

وه فهرموویه تی : (إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ) (الانعام - ۱۵۹ - .

سی یه م: به هوی ئه و په فتاره وه شتی سوننهت و دروست له وه ده چیته ده که وه که فه پز
ته ماشا بکری ، چونکه بهرده وام بوون له سه سوننهت یان شتی دروست (جائن) وه که فه پزی لی
ده کات ، بویه ده بیئی زور له و که سانه ی که دوام له سه ئه و شته دروست و سوننه تانه ده که ن
ئه که ر بگوازنه وه بۆ جوریکی دیکه ههست به دلته نگ و نامویی ده کات زیاتر له وه ی له
فه پزه کان بچوینی ، له سۆنگه ی ئه و خو و پیوه گرتنه وه که شتی په سه ندو دروستی له لا وه که فه پز
لی کردوه .

چواره م: وه به و شیوازه که لک و بهرزه وهندی هه رکام له و جورانه ده ستگیر ده بی
، چونکه هه رکام له و جورانه تایبه ته مندی یه کی هه ر هیه ئه که ر که میش بیئت چ جای
ئه که ر یه کسانیش بی له که ل ئه وه ی ترده ، پیشتریش باسما ن کرد که جاری واهیه
شتیکی به سه ردا هه لبرتررا و (مرجوح) له چه ند حالیک دا ده بیته هه لبرتررا و (راجح) .

پینجه م: وه به و په نگه زور له و باره گران و کووت و زنجیرانه ی که شه یطان به بی
به لگه یه که له کتیبی خوا و زانیاری یه کی به جیما و خستوونیه سه ر پشت و ده ست و
پی و گهردن ئۆمه ته وه لاده چن ، چونکه بهرده وام بوونی ئینسان له سه ر کاریکی
دروست (جائن) به جوریک که هه لی بژیری به سه ر غه یری ئه و کاره دا ، وه وای لی بکات
که هه ر که سیك وه و بکات خوشی بوی و ئه وه ی وانه کات نه که هه ر خوشی نه وی
بگره ببو غزینی له بهر ئه وه ی وازی له و کاره هی ناوه که ئه و ده ی کات ، پاشان ئه وه بیته
هوی فه وتانندی گه لیک هه ق و مافی برایه تی که ده بی بوی جی به جی بکات ، له ئاکامی
ئه مه دا ئه و جور به چوونه هه له و خواره ده بیته کۆلیکی قورس و کووت و پیوه ندیک
له ده ست و گهردن دا که نا هیلی هه ندیک له و ئه رکه ئه نجام بدات که فه رمانی پی کراوه
، به لکو تووشی هه ندیک له و نا شه رعی یانه شی ده کات که قه ده غه کراون .

وه ئه و ئه ندازه یه که باسم کرد زور پووی داوه ، چونکه له ئه نجامی بهرده وام بوون
و هۆگری به و حاله وه که باسما ن کرد ، پرا پی بوون و خوشویستنی نا شه رعی په یدا

دهبى، پاشان ئەمىش سەردەكىشى بۇ مەدح و زەم و قەرمان پىي كىردن و قەدەغە كىردنى بە ناھەق، دوايش ئىتسان پەلكىش دەكرى بۇ جورىك لە دوستايەتى و دورمنايەتى ناپەوا لەرەگەزى خوو و خەدى نەفامىتى وەك خوو خەدى ئەوس و خەزەج لە سەردەمى نەفامىتى دا .

ئىنجا دواى ئەو سەردەكىشى بۇ بەخشىن و دەست گرتنەو و كابرا مالەكەى لەو پىناو و دا دەبەخشى بەشىو و سوننەت و فەرز و غەيرى ئەو ش بى ئەو و پووىكى شەرىى ھەبى، و بە پىچەوانەشەو ئەو و كەشەرى قەرمانى بە بەخشىنى كىردە لەشىو و فەرز سوننەت دا نايەخشى، پاشان سەرنەجام سەردەكىشى بۇ جەنگ و كوشتار وەك لەھەندىك لەسەر زەمىنى پۇژھەلات دا پووى داو .^(۱)

دىارە سەرچاوى ئەو ھالەتەش بىرىتىيە لەبەچاكتىر دانان و بەردەوام بوون لەسەر ئەو و كە شەرىعت بەچاكتىر دانەناو، ئىنجا ئەگەر بېراو قەناعەت ھەبوون بەچاكى و پەسەندى ئەو شتەش ھۆكارى ھەلبىزاردىشى نەبى، ئەو ھەر بەتەنھا لەسۇنگەى بەردەوام بوون لەسەرى خاوەنەكەى دووچارى پەفتارىكى نەھى ئى كراو يان بەلای كەمەو بەسەردا ھەلبىزىراو (مَفْضُول) دەبىت، ئاشكراشە كە جورا و جور بوونى ھالەتەكانىش لەجوغزى شەرى داو بەو جورەى كەپىغەمبەر ﷺ كىردوويەتى چاكترو تەواوترە .

شەشەم: و بەھۆى بەردەوام بوون لەسەر تەنھا شىوئەيەكەيان وازەينان لەبەشىك لەشەرىعت پو و دەدات و ئەو ش دەبىتە مايەى لەبىرچوونەو و پشت گوى خستنى، ھەتا وای ئى دى كەوەك شتىكى جيا لەئايىن دابىرى، بەجورىك كەلەدلى زور لەخەلكى عەوام دا لە بازەنى شەرىعت دەردەھاویشترى، وە لە دلى خەلكە تايەتەىيە كەش دا كىردەو و زانىارىيان لەيەك دەترازىن، چونكە زانايەكانىيان دلىيان كەئەو جورە خواپەرسىيانە بەشىكن لەئايىن، بەلام پوزكردنەو و ئەو ھەقىقەتە پشت گوى دەخەن يان لەترسى خەلك يان بەمەبەستى گۆپىنەو و ئايەتەكانى خوا بەنرخىكى كەم لەسەرۇكاىەتى و سامان وەك پىشەى ئەھلى كىتاب .

^(۱) مەبەست ئەو سەر زەمىنە كەئىستا ولاتانى وەك ھىندو پاكستان و ئەفغانستان و ئىرانى ئى مەن، كەلەم پۇژگارەش دا ئەو جورە بىروكرىتى و دەمارگىرى و گرژىيە ھەر ھەبەو بەردەوام .

وهك چؤن ديتوومانه كهئو كهسهى عادهتى بهوده گرتوه كهوشهكانى قامهت بهتاك
تاك يان جووت جووت ببيستى ،كاتيك جورهكهى ديكهى دهبيستى لى دهسله ميتهوه
،وهك ئهوه كه بانگيكي بيستى بانگى مسولمانان نه بووبى !! ههروهها ئهوه كهسهى
كه عادهتى بهدووعاى قونووتهوه گرتوه پيش يان پاش پكوع !

دياره وان لى هينانى به شيكى شهريش دهبيته هوى پهيدا بوونى دوژمنايهتى و
بوغزو غهرهز لهنيو ئوممهت دا ،خوای بهرز فرمويهتى : (ومن الذين قالوا إنا نصارى
أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
الْيَوْمَ الْقِيَامَةِ ...) المائدة - ١٤ - .

وهك دهبينين خوى پاك و تاك پاى كه ياندوه كه لهسوڠهه لى بهيرچوونهوهى به شيك
لهو ئايينهه پييان راگهيه نرابوو دوژمنايهتى و كينهوه غهرهزيان لهنيودا پهيدا بوو ، جا
لهكاتيك دا ئينسان سه رجهم جورهكانى سوننهت رهچاو بكات و هه موو شيوه شهري
و رهوايهكان بهكار بهيئى جاريك ئه ميان و جاريك ئهويان ئهوه ههم سوننهتى پيغه مبه
لهپووى زانبارى و كردهوه (علماً وعملاً) وه پاريزراوه و ،ههم ئهوه زهرهرو زيانه
مهترسى لى كراودش كه بههوى گرتنى به شيكى و واز لى هينانى به شيكى يهوه سهر
ههلهدهات له بهين چووه .

ههوتهم: وه له بهر ئهوهى خوا فرمانى به دادگهرى و چاكهكارى كرده ، دادگهرى
ئهوهيه كه ئهو شتانهى وهك يهك دهچن يهكسانى يان لهنيوان دا بكري ، وه خوا ستهمى
لهسهر خوى قهدهغه كرده و لهنيو بهندهكانيشى دا قهدهغهى كردهوه ، جا دياره كه
گهورهترين دادگهرى دادگهرى يه لهكاروبارى ئاييى دا ، چونكه ههرچهنده دادگهرى
لهكاروبارى دنياشدا وهك تولهى خوين و ميراتى مال و سامان پيوسته و پشت گوى
خستنى ستهمه ، بهلام دادگهرى لهكاروبارى ئايين دا مهزنتره كه بريتي يه له دادگهرى
لهنيوان بهرنامهكانى داو لهنيوان شوين كه وتوانى دا .

مادام بهرنامه دانهر دوو كردهوه يان ئه انجام دهراى دوو كردهوهى يهكسان كرد بن ،
بيگومان به چاكتردانانى يهكيكيان ستهميكى گه ورهيه ، ههروهها ئهگه ريهكيكيانى
په سهندتر كردي ئهوه يهكسان كردن يان ستهمه ، ئينجا بيگومان به چاكتردانان يان
وهك يهك ته ماشا كردنى شتان به گويهرى ههواو ئارهزوو و لهسهر بناغهى گومانيش
له رهگهزى ئاييى كافرانه ، چونكه تيكراى شوين كه وتوانى رپچكه و تاقمهكان

هەر کامیکیان ئایین و رېبازی خوئی له سهر بنچینهی گومان یان ئارهزوو یان قهناعت^(۱) پی بوون یان لاساگردنهوهی کویرانه ههلهه بژێری و ههر ئه مه شه هۆی پابهندی و ده مارگیری کویرانه یان بهو پچکهو بیردۆزانهوه و زهم کردنیان بو غهیری نهوه که خۆیان له سهرینی .

ئینجا مادام پیغه مبهری خوا ﷺ هه موو نهو جورانهی به دروست و پهوا دانابی چ به قسه چ به کردوه ، وه زۆربهش هیچی به سهر هیچی دا په سه ند نه کرابی ، که واته یه کسان کردنیان دادگه ری بهو به چاکتر دانانی هه ندیکى تر سته مه ، وه گه لیك جارن چه ند ده سته و کۆمه لیك له ئۆمهت ده که ونه کی شه و مشت و مپروه ده رباره ی چه ند جوړه خوا په رستى یه که به رزی و نزمی یان له نیوان دا نیه به لکو یه کسانن ، یان ئاسته کانیان له یه کتره وه نزیکن ، که چی یه کیك ده بینی ده پرسی :

کامیان چاکتره نه یان نهو ؟! به لام بیگومان نهوه پرسیاریکى هه له یه چونکه مادام نه سلئ به رزی و نزمی و چاک و چاکتره که یان ئیسپات نه بووبی ، دیاری کردنی یه کیکیان به باشتر شتیکی بی جی یه !

وه پیویسته لهو حاله دا بگوتری : نه م دووانه وه که یه کن ، یان چاک و چاکترن ، ئینجا چاک و چاکتریش بن ئایا به موتله قی یان پیویستی به پوونکردنه وه هه یه به جوړیک که نه میان له کاتیك دا چاکتره و نه ویان له کاتیکی دیکه دا ؟!

ئینجا له کاتیك دا نهو جوړه پرسیاره ده کری ده بینی زۆربه ی وه لامه کان هه لقولاوی ئارهزوو و گومانی هه له و درۆن ، گه وره ترین هۆکاری نه وه ش - وه ک پیشتریش چه ند جار جه ختمان له سهر کردوه - عاده ت گرتن و به ردهوام بوونه له سهر شتیك که پهوا نی یه دهوامی له سهر بکری .

جانیستا مسوولمانی به رپزو خوشه ویست باسه رنج بدهین !
ئایا نه گه ر بیئت و نهو چوار ئاگاداری یه گه وره و نهو چوار بنچینه گرنه که په چاو بکهین و به گویره ی نهو چوار ده ستووره به رزه په قتار بکهین وه که له سه ره تایی نه م باسه وه گوتمان کۆتایی بهو هه موو مشت و مپرو شه په ده نوو که بی جی یانه نا هینین که مایه ی سهر ئیشه و نا کوکی و کات به فپو چوونیکى زۆرن ؟!

(۱) ده بی مه به ست قهناعت و بهوامینانی بی لیکۆلینه وه ساغ کردنه وه بیئت .

بۇ ۋەلامى ئەو پىرسىيارە ھەرئەۋەندە بەپىۋىست دەزانم كە دەقى ئەوچوار ئاگادارى و
بىنچىنە و دەستورە گرنگ و مەزنە بخەمەۋە بەرچاۋ :

يەكەم : يەكپىزى و براپەتى و تەبايى يەكەكە لەئەسل و بىنچىنە ھەرە گەۋرەكانى
ئىسلام و ھەر قسەۋ ھەلۋىستىك بىيىتە مايەى مەحكەم بوون و پتەۋ بوونى ئەگەر
فەپزىش نەبى سوننەتەۋ ، بەپىچەۋانەۋەش ھەر شتىك ھۆكارى لاۋازى و گەلېن تى
كردى بىت ئەگەر ھەرامىش نەبى ناپەسەندە (مكروە) ە .

دوۋەم : سەرچەم يان زۆربەى ئەو مشت ومپرو تىك گىرانانەى كە لە بوراى
خواپەرسىيەكان دا ۋو دەدەن ، لەجوغزى سوننەت و سوننەت تر يان ئەۋپەپرى
سوننەت و ناپەسەند ناچنەدەرئ و ناگەنە نىۋ بازنەى فەپرزو ھەرام ، كەۋاتە
كەسانىك لەسەر ئەو جۆرە بابەتانە كىشەۋ دم بەدمە دەكەن كەۋەك پىۋىست
شارەزاي ئايىن نىن و ھەر لەئاستى خەلگى عەۋام دان .

سىيەم : زۆربەى خواپەرسىيەكان بەشىۋەۋ چۆنىەتى جىاجىا دەكرىن و
ھەمووشىان ھەر لەبازنەى سوننەتى پىغەمبەر ﷺ دان ، جا يان ۋەك يەك و
يەكسانن ، يان بۇ حالەتە جۇراۋ جۆرەكانن ، ديارە ھىچ كەسكىش مافى ئەۋەى نىە
كەپىبازى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەجوغزى تەسكى تىگەشتن و بۇچوونەكانى
خۇىدا كورت ھەلېنىۋ ئايىنى خوا و رېبازى پىغەمبەرەكەى لەخەلگى تەسك و
گچكە بكاتەۋە .

چوارەم : مادام ئەو خواپەرسىيەكانەى كە لە بازنەى سوننەت دا بەشىۋەى جۇراۋ جۆر
ئەنجام دەدرىن ھەموۋىان دروست و رەۋا بن ، جا چ لەخىرو پاداشت دا يەكسان بن چ
جىاۋاز بن بەرزى و نزمى (تفاضل) يان لەنىۋان دا ھەبى ، ۋە چ باباى خواپەرسىت
(عابد) سەر پشك بى لە ھەلېزاردنى جۆرىكىان دا چ جىاۋازىيەكەيان بۇ حالەتە
جىاجىايەكان بى ، مادام ۋابى سوننەت و پەسەند ۋايە كەھەر جارە بەجۆرىكىان
رەفتار بكرىۋ لەسەر جۆرىكىان دەۋام نەكرىۋ لەيەك كات دا دوو جۆر يان زىاتريان
كۆنەكاتەۋە .

ئىدى بەھىۋاي ئەۋەكەھەموومان ۋەك پىۋىست لەم ئاگادارى و بنچىنە گەۋرەو
 گرنگانە حالى بىن و ،بەشىۋەيەكى پاست و دروستىش پەفتارىان پىبەكەين ،كە ئەگەر
 وابىن و وابكەين بىگومان زۆر چاك دەتوانىن لەسايەى ھەلس ۋكەوت و پەفتارى
 شەرىيەنە ۋىرانە لەگەل ئەۋ جۆرە مەسەلانەدا كۆتايى بەگەلىك شەپە قسەو مشت
 ۋمپو تىگىرەنى بى جى ۋ زىانبەخش بىنن ،كە كات و پەنجىكى زۆرمان بى ھوودە
 بەفپۆ دەدەن و ،لە گەلىك ئەركى گەۋرەو گرنگ بى ئاگامان دەكەن و ،لە
 چارەسەركردنى زۆر كىشەو گىروگرفتى پىۋىست كە پەكمان لەسەر چارەسەريان
 كەۋتوۋە ،لامان دەدەن و دوامان دەخەن و پەكمان دەخەن و ،سەربارەش بىانۋو و
 پاساۋى ناھەق دەخەنە بەردەستى دىنەخۆش و ناھەزان كەتۋانچ و پىلار لە ئىسلام
 بگرن و خۇيان دوورە پەرىز بگرن ، ۋە لايەنىك كە لەپاستىدا نوختەى ھىزو بىرستى
 ئىسلامە - كەمەۋدا دانە بەھەبوۋى جىاۋازى بىرۋا لەۋوردە بابەتەكان دا - بەھۋى
 خراپ تىگەيشتن و پەفتارى ناشىيانەۋە ۋا پىشان دەدرى كە عەۋرەت و عەيب و عارو
 ناتەۋاۋىيە و بەۋ شىۋەيە ئەۋ جۆرە كەسانە دەبنە موحامىيەكى دۇپاۋى كىشەيەكى
 ھەق و پەۋا .

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

www.alibapir.net

بابہ تی سئیہ م
پاک و خاوینی (الطَّهارة)

- ئاو و جۆره کانی.
- پیسی و جۆره کانی و چۆنیه تی لابر دنیان (النَّجاسة وأنواعها و كيفية إزالتها).
- لهش پیسی گه وره و گچکه ((الحدث الأكبر والأصغر)).
- تارمت گرتن و خاوین راگرتنی جهسته و پۆشاک و جیگا و شوین.
- خۆشۆردن (الغُسل).
- دهستنویژگرتن (الوضوء).
- تهیه موم کردن (التَّيَمُّم).

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

پى خوشکردن

خوينه‌رى به‌ريز! شتيكى ئاشكراو زانراوه كه نويژ به‌ريپاگردن و چه‌ند جوړه خواپه‌رستى يه‌كى ديكه‌ش به‌بن پاكي يه‌تى جه‌سته و خاوينى به‌رگ و پوښاك دروست نين، كه دياره مه‌به‌ست له پاكي ي جه‌سته (طهارة البدن) پاكيه‌تى له هه‌ردووك پيسى ماددى و چوكمى (العينية والحكمية)، وه مه‌به‌ست له خاوينى به‌رگ و پوښاك (نظافة اللباس) يش پاك و خاوينى يه‌تى له هه‌ر جوړه پيسى يه‌ك كه شەرع به پيسى داناره.

بويه به پيوستم زانى كه به‌رله‌وه‌ى بچينه سهر تويزينه‌وه‌ى پينچ دروشمه‌كانى خواپه‌رستى، به‌تايه‌ت نويژ، باسى پاك و خاوينى بكه‌ين و به‌گوشراوى هه‌موو نه‌و مه‌سه‌لانه بتويزينه‌وه كه ده‌كه‌ونه نيو بازنه‌ى (پاك و خاوينى) يه‌وه‌و، كه‌م و زور ده‌به‌ن پى خوشكهر و پيشه‌كى بو نه‌نجام داني چه‌ند جوړه خواپه‌رستى يه‌ك به‌تايه‌تى نويژ، كه پيغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموويه‌تى: (مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطَّهْوَرُ) رواه ابوداود والترمذى و قال: حديث حسن،

واته: ريگاكه‌ره‌وه‌ى نويژ پاك و خاوينى يه.

ئه‌و بابه‌تانه‌ش كه خوا پشتيوان بى له‌م باسه‌دا ده‌يان تويزينه‌وه، نه‌مانه‌ى خواره‌وه‌ن:

۱- ئاو و جوړه‌كانى.

۲- پيسى و جوړه‌كانى و چوڼيه‌تى لابرديان (النجاسة وانواعها و كيفية إزالتها).

۳- له‌ش پيسى گه‌وره و گچكه ((الحدث الأكبر والأصغر).

۴- تاره‌ت گرتن و خاوين راگرتنى جه‌سته و پوښاك و جيگا و شوين.

۵- خوشوردن (الغسل).

۶- ده‌ستونويزگرتن (الوضوء).

۷- ته‌يه‌موم كردن (التيمم).

شايانى باسيشه كه باسى پاك و خاوينى به هه‌موو بابته و مه‌سه‌له‌كانى يه‌وه زانايانى ئيسلام بايه‌خيكي زوريان داوه‌تى و په‌نگه زورجار زياره‌پويى (افراط) يشيان تيدا كردبى،^۱ له‌سهر حسابى گه‌ليك بابته‌تى گه‌وره و گرنگ:

^۱ بۇ ويژه زاناو پيشه‌واي پاريزكارو شاره‌زا (نوي) دوو به‌رگى يه‌كه‌م و دووه‌مى كتيبى (المجموع شرح المذهب) ى بۇ پاك و خاوينى و بابته‌كانى تهرخان كردووه!

به لَام خَوای به خشهر و هیدایهت دهر پشتیوان بئی ههول ددهم که له بهر تیشکی دهقهکانی قورئان و سوننهت و به بههره وهرگرتن له دهریای پیر گهوههر و مرواریی بههرهم و کهله پووری زانایانمان شیله و پوختهی ئهه باسه بنووسم، چونکه بیگومان پاک و خاوینی به ههر دووک بهشی مهعنهوی و ماددی یهوه گرنگی و بایه خیکی تایبهتی ههیه له بهرنامهی خواداو مهگهر چون دهنه شهر عزانان (فقهاء) یش کتیبهکانی خویانیان ههر به باسی پاک و خاوینی دهست پی کردووه، خوی پهرهردگار و لیبورددهش دهر بارهی ههر دووک جوهره پاک مهعنهوی و ماددی فهرموویهتی: (ان الله يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ) البقرة - ۲۲۲، هاته بیگومان خوا تۆبه کهران و خوپاک که رهوانی خوش دهوین. (چونکه «تهوبه») خو پاک کردنهوهی مهعنهوی له چلک و چهپهری ههله و گوناهاهکان).

پیغه مبه ریش ﷺ فهرموویهتی: (الطَّاهِرُ شَطْرُ الْإِيمَانِ) رواه مسلم.

هاته: پاک و خاوینی نیوهی ئیمان، بهلئ ئیمان و مسوولمانهتی دوو بهشی سههرکییه: نیوهی پاکیه و نیوهشی چاکی، نیوهی خو پاک کردنهوه و نیوهشی خو پازاندنهوه، خوپاک کردنهوه له پیسی و پۆخهلی دهروونی و جهستهیی وه خو پازاندنهوه به دهروون و دهروه به خهسلهت و رهوشته بهرز و جوانهکان و به بهرگ و کالای پاک و هه لال.

ههرهها خوی کار بهجئ و به بهزهیی له سههرهتای پیغه مبه رایهتی و په یام و سهرووش (وحی) بو ناردنی یهوه فرمانی به پیغه مبهری کوتایی خوی (محمد ﷺ) کردوه که پوآلهت و پووحی پاک بکاتهوه و پاک رابگری: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ. قُمْ فَأَنْذِرْ، وَرَبُّكَ فَكْبَرٌ. وَنَبَأُكَ فَطَهَّرٌ. وَالرَّجَزُ فَاهْجُرْ. وَلَا تَمَنَّ تَسْكِينُ. وَ لَرَبِّكَ فَاصْبِرْ) المدثر - ۱ تا ۷.

هاته: ئهی خوداپۆشهرا ههسته و - خه لکی - ئاگادار بکهوه، وه په ورهردگار به گهوره بگره، وه بهرگ و پۆشاکت خاوین بکهوه، وه له پیسی - گوناخ - خۆت دوور بگره، وه بههوی بهخشین (یان ئاموزگاری کردن) هوه مهت مهکه و بهزوری مهزانه، وه له پیناوی په ورهردگار دا خۆت راگره.

ئینجا بیگومان پاکیهی دهروون و خاوینی پوآلهتیش پیکهوه په یوه سستی به تایبهت پاکیهی دهروون و پووح هه میسه خاوه نه کهی په لکیش دهکات بو خاوین

راگرتنى جەستەو پۈلەتەشنى، ديارە پەرستىن و بەندايەتى بۇ خوا كىرىش كاريكى
 ھىندە بەرز و پىرۈزە كە شايستەى ھەموو كەسىك و ھەموو خالىك نىيە، بەلكو تەنيا
 كەسانىك لەئەنجامدانى دەۋەشەنەۋە كە دەرو دەروون و پۈۈح و پۈلەتەن پاك و
 خاۋىن بىت، ۋەك فەرموۋىيەتى: (الْحَيَّاتُ لِلْخَبِيثِينَ، وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ، وَالْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ
 وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ) النور - ۲۶ -

۲۰ ۋاتە: كىرەۋە بەد و پىسەكان بۇ كەسانى پىسەن و كەسانى بەدو و پىس لە
 كىرەۋە پىسەكان دەۋەشەنەۋە، ۋە كىرەۋە پاك و چاكەكان شايستەى كەسانى پاك و
 چاك و، كەسانى پاك و چاكىش لە كىرەۋە پاك و چاكەكان دەۋەشەنەۋە.
 خواش بە كەپەمى خۇى ھىدايەتەمان بدات كە ھەمىشە پاك و چاك بىن بۇئەۋەى
 شايستەى بەندايەتى بۇ كىرەۋە پاك و چاك پەرستىن خاۋى تاك و پاك بىن.

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

۲ ئەم ئايەتە تەفسىر و لىكەندەۋەى دىكەشى ھەيە كە ئەۋىشيان لەگەل سىياق و زنجىرەى ئايەتەكان
 گونجاۋترە، كە مەبەست لە (خبيثات و خبيثين) و (طبيبات و طبيبن) ئافرەتان و پىاۋانى پىس و
 بەدو چاك و پاكە و ئەم ئايەتەش يەككە لەو ئايەتەنەى كە بەۋنەى تۆمەت بۇ ھەلبەستىرەنى
 (عائيشة) ۋە خوا لىتى پازى بىن و پاكى و چاكى خستەنەۋەى ھاتنە خوار، بەلام ئەو مانايەش كە
 ئىمە ھىناۋمانە ھەر دىگىرەنەۋە و تەفسىرەكانىش ھىناۋمانە

www.alibapir.net

ئاو و جوړه کانی

وهك زانايان گوتوو يانه: ئاو به گشتی دوو به شه:

۱- نه وهی که له ناسمانه وه هاتوته خواری (ما نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ)، وهك خوای بالادست فهرموویه تی: (وَنُزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَ كُمْ بِهِ) الانفال - ۱۱-

واته: وه له ناسمانه وه ئاویکتان بۆ دهنیږته خوار تاكو پیی پاك و خاوین ببنه وه. که نه مهیش سئ جوړه: باران (مَطَر) و به فر (تَلَج) و تهرزه (بَرْد)، وهك پیغه مېهر ښه له پارانه وهیه کی دا فهرموویه تی: (اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالتَّلَجِ وَالبَرْدِ) رواه مسلم و احمد و النسائي و ابوداود و ابن ماجه و البيهقي...

ب- نه وهی که له زهوی دایه یان دیته ده ری و هله ده قولی، که نه مهیش چوار جوړه: ده ریا (بحر) و پووبار (نهر) و کانیو (ينبوع) و بیر (بئر)، ناشکراشه که ناوی پووبار و کانی و بیر و کاریزه کانیس هه له ناوی ناسمانه وهیه وهك خوای په روه ردگار فهرموویه تی: (أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ) الزمره - ۲۴- واته: خواله ناسمانه وه ناوی ناردوته خواری وه له سه رچاوه کانی نیو زهوی دا عه مباری کردوه. هه روه ها ناشکرایه که نه سللی ناوی شیرین له ناوی ناسمانه وهیه و نه سللی ناوی سه ر زه ویش به گشتی ناوی ده ریا کانه که سویر و تال و تفته و به که لکی خواردنه وه نایه ت، به لام خوای کار به جئ به هو ی بارانی له ناسمانه وه به هه رسیک شیوه کانی باراندنی و به فر و تهرزه له و تالی و سویری و تفتی به ی بۆمان ده پالیوئی و ناویکی شیرین و زولا لمان بۆ په یدا ده کات، وهك فهرموویه تی: (أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ؟ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ؟ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ!) الواقعة - ۶۸ تا ۷۰-

واته ئایا نه و ئاوه تان نه دیوه که ده یخونه وه؟ جا ئایا ئیوه له هه وران دهنیږنه خواری یان خو مان ناردو ومانه ته خواری؟ نه گهر ویستبامان سویر و تالمان ده کرد، ده بووایه له سه ر نه و نیعمه تانه سوپاسگوزاری بکه ن.

دیاره هه ر کام له ناوی ناسمان که هه موو جوړ و شیوه کانی ناوی شیرین ده گریته وه و، ناوی ده ریا که سویره و نه سللی ئاوه کانه به گشتی به سویر و شیرینیا نه وه، پاکن و پاکه ره وه شن^۲، چونکه خوای په روه ردگار ده ربارهی ناوی ناسمان فهرموویه تی: (و أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا) الفرقان - ۲۸-

واته: وه له ناسمانه وه ئاویکی پاك و پاکه ره وه مان ناردوته خواری.

^۲ وشه (طهور) یانی پاك و پاکه ره وه، بروانه: (المعجم الوسيط) وشه ی (طهر).

پيغه مبهري خواش ﷺ له باره ي ئاوى دهر ياوه كه پياويك ليى پرسى ئايا به ئاوى دهر يا دهنويژ بگريڼ؟! (افنتوضاً بماء البحر؟) فهرمووى: (هو الطهور ماءه الحبل ميتة) رواه مالك و واحمد و اصحاب السنن و صححه البخاري.

كما قال الترمذي، و صححه الحاكم ووافقه الذهبي، و أخرجه كل من ابن حبان و الطبراني و البيهقي و الدارقطني و صححه ابن خزيمة و ابن المنذر و البغوي.^٤

واته: دهر يا ئاوه كه ي پاك و پاك كهره وهيه و مرداره وهه بووه كه ي حه لاله. ههروه ها شاياني باسه كه ئاو (ماء) نه سلنه له پاك و خاويڼي دا و شته كاني ديكه جيډار (بدیل) نی و له كاتي نه بووني دا، يان نه گونجاني به كارهيتراني دا كه لكيان لي و هره گيري.^٥

ئينجا نه وه كه ئاو به گشتي پاك و پاك كړنه وه (طاهر و مطهر) يه زانايان له سهري يه كدهنگ و جياوازي يان له نيوان دا نيه،^٦ ههروه ها له سهري نه وهش يه كدهنگ كه ههركاتيك ئاو پيسي (نجاسة) يه كي تي كهوت كه تام (طعم) ي يان بون (ريح) ي يان رهنگ (لون) ي بگوړي نه وه نه وه زوړي يان كه م، وه راوه ستاو بي يان روښتو به پيس (نجس) داده نري و نه پاك (طاهر) ده مينني و نه پاك كهره وه (مطهر) يش.^٧

ههروه ها زوړ به ي هه ره زوړي نزيك به يه كدهنگي (إجماع) زانايان پايان وايه كه ههركاتيك ئاو ماده يه كي ديكه ي تيكه ل بوو كه له حاله تي ئاوى پرووت (الماء المطلق) بيباته دهري و نه گونجي پي ي بگوړي (ئاو)، نه وه هه رچه نده - نه گهر ماده كه پاك بيت - هه به پاك داده نري، به لام به كه لكى پاك كړنه وه نايهت و له پاك كهره وه يي ده شورى،^٨ به لام نه گهر نه وه ماده يه كي كه ئاويته ي ئاوه كه بووه ويراى پاكي نه شگونجي له ئاوه كه جيا بگريته وه و له (ئاو) يتيش نه باته دهري، وهك قه وزه و گه لاي دره خت و قوړو ليتو زه عفهران و... هتد، نه وه ديسان له پاك كهره وه يي ناشورى و ويراى پاكي به پاك كهره وهش داده نري.^٩

^٤ بېروانه: (المجموع) ج ١ ص ١٢٣، ١٢٤.

^٥ بېروانه: (بداية المجتهد) ج ١ ص ٢٤.

^٦ بېروانه: (روضة الندية شرح الدرر البهية) ج ١ ص ٢١.

^٧ بېروانه: (بداية المجتهد) ج ١ ص ٢٤.

^٨ بېروانه: (الأدلة الرضية شرح الدرر البهية) ص ١٩.

به‌لنگه‌ی نه‌وه‌ش که رابرد ئه‌م ده‌قه‌یه:

(عن ابي سعيد الخدري رضي الله عنه: قيل يا رسول الله ﷺ أتتوضأ من بئر بضاعة وهي بئر يلتقي فيها الحوض ولحم الكلاب والنتن؟ فقال رسول الله ﷺ: إن الماء طهور لا ينجسه شيء) رواه مالك في الموطاء والشافعي و أحمد وأبو داود والترمذي والنسائي وغيرهم و قال الترمذي: حسن صحيح، *

واته: گوتره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چون له بی‌ری (بضاعة) ده‌ستنویژ ده‌گری که بی‌ریکه په‌روی چه‌یز و گوشتی سه‌گان و شتی بوگه‌نی تی‌فری‌ده‌ری؟! پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموی: بی‌گومان ئاو پاک و پاکه‌ره‌وه‌یه و هیچ شتی‌ک پیسی ناکات.

به‌لنگه‌ی نه‌وه‌ش که هه‌رکاتی‌ک ئاو به‌هوی پیسی‌یه‌وه یه‌کی‌ک له تام و بۆن و په‌نگی گوپان به پیس داده‌نری و سیفه‌تی پاکی و پاکه‌ره‌وه‌یی نامی‌نی، یه‌کده‌نگی (اجماع) ی زانایانه، وه‌ک زۆر له زانایان نه‌قلیان کردوه بو وینه، (نووی) ^{۱۱} و (ابن المنذر) ^{۱۲} و (ابن قدامة) ^{۱۳} و (ابن الملقن) ^{۱۴}.

واش پێ‌ده‌چێ ئه‌و رایه‌ی هه‌ندی‌ک له زانایان که ده‌لێن: {هه‌رکاتی‌ک ئاو له (قلتی‌ن) ^{۱۵} که‌تر بوو نه‌گه‌ر پیسی‌یه‌کی که‌میشی که‌وته نیو هه‌ر به‌پیس داده‌نری، با هیچ کام له تام و بۆن و په‌نگیش نه‌گۆزی} رایه‌کی بێ‌هێز بی‌ت و، ئه‌و رایه به‌هێزتر بێ که جیاوازی ناخاته نیوان ئاوی که‌م و زۆره‌وه‌و، گوپانی یه‌کی‌ک یان زیاتر له تام و بۆن و په‌نگی ئاو به‌هوی پیسی تی‌که‌وته‌وه به‌ سنووری نیوان پاکی و پیسی ئاو داده‌نی، که رای زۆربه‌ی ^{۱۶} هه‌ره زۆری زانایانه، چونکه: ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که کراوه

^۹ بروانه: (المجموع) ج ۱ ص ۱۵۵، ۱۵۶.

* هه‌مان به‌رگ و سه‌رچاوه ص ۱۲۴، ۱۲۵ وه بروانه (الروضة الندية) ج ۱ ص ۲۳

^{۱۰} بروانه (المجموع) ج ۱ ص ۱۶۳.

^{۱۱} بروانه: هه‌مان سه‌رچاوه و هه‌مان لاپه‌ره.

^{۱۲} بروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۱ ص ۲۴.

^{۱۳} بروانه: (الأدلة الرضية) ص ۱۹.

^{۱۴} (قلتی‌ن) واته دوو گۆزه (جَرَّة) یان کوپه.

^{۱۵} (نووی) گوته‌وه‌تی: ئه‌و رایه که ده‌لێ ئاو چ که‌م بێ چ زۆر به پیسی تی‌که‌وته‌ن پیس نابێ هه‌تا نه‌گۆزی، رای: (ابو هريرة و ابن عباس و ابن المسيب والحسن البصري و عكرمة و سعيد بن الجبير وابن أبي ليلى و جابر بن زيد و يحيى بن سعيد القطان و عبد الرحمن بن مهدي و مالك و اوزاعي و

به به لگه‌ی رای ناوبراو که به (حدیث القلتین) ناسراوه و نه‌مه ده‌که‌یه‌تی: (عن عبدالله بن عمر رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله ﷺ وهو يُسأل عن الماء يكون في الفلاة من الأرض وما ينبؤه من السباع والدواب فقال: إذا كان الماء قلتين لم يحمل الخبث) و فی لفظ احمد: (لم ينجسه شيء) و فی لفظ الابي داود (لم ينجس) رواه احمد و اصحاب السنن و الشافعي وابن خزيمة و ابن حبان و الحاكم و الدارقطني و البيهقي و صححه الحاكم على شرط الشيخين.^{۱۶}

واته: گویم له پیغهمبه‌ری خوا ﷺ بوو که دهر باره‌ی ئاو و یک پرسیارى لى‌کرا که له دهشت و بیابانیک دا ده‌بی و درنده و ئازهل هاموشوی ده‌کن، فهرمووی: ههرکاتیک ئاو دوو گۆزه (کووپه) بوو پیسی هه‌لناگرئ.

به‌لئى ئه‌م فهرموده‌یه و پیرای ئه‌وه که زانایان مشت و مری زوریان له‌سه‌ری کردوه و هه‌ندیکیان گوتوویانه: * (وقع الاضطراب في إسنادِهِ و مَتْنِهِ)، وه (ابن عبدالب) له‌باره‌یه‌وه گوتوویه‌تی: (ما ذهب اليه الشافعي من حديث القلتين مذهبٌ ضعیفٌ من جهة النظر، غير ثابتٍ من جهة الأثر، لأنه حديثٌ تكلم فيه جماعةٌ من اهل العلم، ولأن القلتين لم يوقف على حقيقة مبلغهما في أثر ثابتٍ ولا إجماع)^{۱۷}

واته: بۆچوونی شافعی دهر باره‌ی فهرموده‌ی دوو گۆزه‌کان له‌رووی عه‌قله‌وه بی‌هیزه و له‌رووی نه‌قلیشه‌وه سه‌لمینراو نیه، چونکه فهرموده‌ی گۆرین کۆمه‌لیک له‌زانایان قسه‌یان له‌سه‌ر کردوه، وه چونکه هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی نه‌قلی یان ئیجماعی له‌باره‌ی دیاری کردنی ئه‌ندازه‌ی دوو گۆزه‌کانه‌وه به‌دهسته‌وه نیه.^{۱۸}

ثوري و نخعي و داود و ابن المنذر * و په‌سه‌ندکراوی (غزالي و روياني) و ژماره‌یه‌که له‌ زانایانی شافعی مه‌زه‌به له‌ (خۆراسان و عراق)، بڕوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۱۶۶، ۱۶۷.

^{۱۶} بڕوانه: (المجموع) ج ۱ ص ۱۲۴.

* (بروانه: الروضة الندية) ج ۱ ص ۲۴، واته: ئارپیک و په‌شیوی هه‌م له‌ زنجیره‌ی راوی‌یه‌کانی و هه‌م له‌ دهق (متن) ده‌که‌شی دا هه‌یه.

^{۱۷} بڕوانه: په‌راویزی (المجموع شرح المذهب) ج ۱ ص ۱۶۵.

^{۱۸} دهر باره‌ی ئه‌ندازه‌ی (قلتین) نۆر قسه‌کراون، بڕوانه: (الأدلة الرضية) ص ۲۰، به‌لام رای شافعی‌یه‌کان و حه‌نبه‌لی‌یه‌کان ئه‌وه‌یه که پینج کونده ((خمس قرب) ئاون که ده‌که‌نه پینج سه‌د (۵۰۰) ره‌تل به‌ ره‌تلی عیراقی، بڕوانه: (المغنی) ج ۱ ص ۲۳، وه: (المجموع) ج ۱ ص ۱۷۹.

ويُراى ئەو ۋەك خاۋەنى (الروضة الندية) گوتۇۋىيەتى: ^{۱۹} فەرمودەى ناوبراۋ ئەو دەگەيەننى كە ھەركاتىك ئاۋ گەيشتە ئەندازەى دوو گۆزە پىسى ھەلناگرى بەلام ئەگەر كەمتر بى پىسى ھەلدەگرى، جا ھەروەك چۆن فەرمودەى: (الْمَاءُ طَهُورٌ لَا يُنَجِّسُ شَيْءًا) بە رستەى: (إِلَّا مَا غَيَّرَ طَعْمَهُ أَوْ رِيحَهُ أَوْ لَوْنَهُ) ^{۲۰} پابەند (مقيّد) كراۋە، پىۋىستە فەرمودەى (قُلْتَيْن) یش بە ھەمان بەند (قيد) ەو ەبەستىتەۋە و بگوتىرى، ئاۋ مادام گەيشتىتە ئەندازەى دوو گۆزە لە ھىچ ھالىك دا پىسى ھەلناگرى، مەگەر بەھۋى ئەو پىسىيەۋە تام يان بۆن يان پەنگى بگۆرى، بە واتايەكى دىكە، ئاۋىك كە لە ئەندازەى دوو گۆزە كەمتر بى، ئەگەر پىسىيەكى تىكەۋت كە يەكىك لە سىفەتەكانى بگۆرى، ئەو پىس بوۋە و پاك و پاككەرەۋە نەماۋە، بەلام ئەگەر پىسىيەكە ھىچ كام لە سىفەتەكانى نەگۆرى ئەو ئەو پىسى تىكەۋتنەى مايەى پىس بوون و لە پاكى و پاككەرەۋە شۇران نىە.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۹} بروانە: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۲۵، ۲۶.

^{۲۰} ھەرچەندە ئەو رستەيە زانايان لەسەرى يەكدەنگن، بەلام فەرمودەيەكيش لەوبارەۋە ھەيە كە (ابن ماجە) گىراۋىيەتەۋە، ئەۋەندە ھەيە زۆر بەھىز نىە، بۆيە زانايان پىشتيان بە (اجماع) ەكە بەستۋە.

ئاۋى بەكارھىنراۋ

لەبارەى ئاۋى بەكارھىنراۋ (الماء المستعمل) یش که بریتیه لەو ئاۋەى که بۆ لابردنى بىئىۋىژى گەورە و گچکە (الحدث الاکبر والأصغر)، ین لابردنى پیسی (نجاسة) یەک بەکارھاتبى، زۆریەى ھەرە زۆریان مادام تام ین بۆن ین پەنگى نەگۆرابى ھەر بە پاک (طاهر) ى دەزانن،^{۲۱} بەلام زۆریە ین بە پاککەرەو (مُطَهَّر) ى نازانن و لەو بارەشەوە مشت و مړیکى زۆریان کردو و منیش پاش سەرنج دان و لى وردبۆنەوہى بەلگەکانى ھەردووک لایان گەیشتوومە ئەو قەناعەتە که ھیچ کامیان – واتە نە ئەوانەى که ئاۋى بەکارھىنراۋ بە پاککەرەو دەزانن و نە ئەوانەش که بە پاککەرەوہى نازانن – بەلگەى ئەوتۆیان بەدەستەوہ نیه که لایەکی دیکە بى قسە بکات و ئیسپاتى دەعوای خۆى پى بکات، بۆیە من ھیچ کام لەو دوو رایە زال ناکەم بەسەر ئەو دیکەدا و دووربینى (احتياط) یش ئەوہیە که لە بەکارھىنانى ئاۋى بەکارھىنراۋ پارێز بکړى، بەلام پيشم وایە که بەدەست تىخستى ین ھەلچۆپانى چەند دلوپەيەک ئاۋى بەکارھىنراۋ و ئاۋیتەبوونى لەگەل ئاۋیکى کەمى بەکارنەھىنراۋدا، ئەو ئاۋە دەست تىخراۋ ین دلوپە تیدا ھەلچۆپاۋە تەنیا بەوہندە لە پاککەرەوہى دەشۆرى، وەک ھەندیک لە شەرەزانان (فقهاء) گوتوویانە و ھیچ بەلگەيەکی ئەوتۆشیان لەبارەوہ بەدەستەوہ نیه.^{۲۲}

ئینجا ھەرچەندە من لەبارەى پاککەرەوہى و پاکنەکەرەوہى ئاۋى بەکارھىنراۋ وەستان (توقف) م ھەلبراردو و ھیچ کامیان (ترجیح) ناکەم، بەلام بۆئەوہى وانەزانى که پای زۆریە بەشیوہیەکە که پای بەرانبەریان ھیز و پیژیکى نەبى! بە پەسەندى دەزانم ئامارە بکەم بۆ ژمارەيەک لەو زانایانەى که پیچەوانەى پای زۆریە ین پەسندکردو:

^{۲۱} ئەمە پای مالک و شافعی و احمد و پای باۋى (ابو حنیفە) و جەماۋەرى زانایانە، بپوانە: (المجموع) ج ۱ ص ۲۰۷.

^{۲۲} بپوانە: (المجموع) ج ۱ ص ۲۱۹، وە بپوانە: (نیل الاوطان) ج ۱ ص ۳۰، ۳۱.

(سفيان الثوري و ابو ثور و اهل الظاهر) وه (ابو حنيفة و مالك و شافعي) يش
 يهڪن له رايه ڪيان دا،^{۲۳} وه هرڪام له (ابن حزم)^{۲۴} و (شوڪاني)^{۲۵} و (قنوجي)^{۲۶} و
 (سيد سابق)^{۲۷} يش .. رايان وايه كه ناوي به ڪارهيئراو ويڙاي پاڪي پاڪه ره وه شه،
 هه ٿبت به مارجي نه ڳوڙائي تام يان بون يان پهنگي.
 وه (ابن المنذر) له باره وه ڳوڙويه تي:^{۲۸}

{ له هرڪام له: (علي و ابن عمر و ابي امامة و عطاء و الحسن و مكحول و النخعي)
 يه وه ڳڙاوه ته وه كه ڳوڙويانه: كه سيڪ له پيري چووي سهرى مهسح بڪات و ناو و
 ته رايي به رڍيني يه وه مابن ده توائي سهرى پي مهسح بڪات، ٿه مهش ٿه وه ده گه يه نئي
 كه - ٿه و زانايانه - ناوي به ڪارهيئراويان به پاڪه ره وه زانيوه و منيش هه مان رام
 هه يه {.

ٿه وانهش كه به پاڪه ره وه (مطهر) ي نازان زوڙبه ي زانايان و هرڪام له (احمد و
 ليث و اوزاعي و شافعي و مالك و ابو حنيفة) يان له نيودا هه ن، ٿه وه نده هه يه (ابو
 حنيفة و مالك و شافعي) راي ديڪه شيان هه يه، وه ڪ پيشتر ڳوڙمان.^{۲۹}

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۲۳} بروانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۳۱.

^{۲۴} بروانه: (المحلى شرح المحلى) ج ۱ ص ۱۹۴ تا ۱۹۸، مسألة: (۱۴۱).

^{۲۵} بروانه: (نيل الأوطار) ج ۱ ص ۳۱، وه: (الأدلة الرضية) ص ۲۰، ۲۱.

^{۲۶} بروانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۳۱.

^{۲۷} بروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۲، ۲۳.

^{۲۸} بروانه: (سهرچاوه ي پيشو ج ۱ ص ۲۳)

^{۲۹} بروانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۳۰.

پیسى و جوړه کانی (النَّجَاسَة و أنواعها) و

چونیه تی لابردنیان

پیسى (نجاسة) بریتیه له ههر شتیکه که سروشتی ساغ به پیسې بزانی و بیژی لئی بیتوه و قیزهون بیت و شهرعیش به پیسې دانابن، وهک میز و پیسایى و ترس و مرداره وه بوو.

جا له سوڼگه ی نه وه که یاسای: نه سل له هه موو شتیکدا پاکۍ یه مه گهر به لگه هه بې له سهر پیسې (الأصل في الأشياء الطَّهارة إلا ما دلَّ الدليل على نجاسته) بنچینه یه که زانایان له سهری ریک که وتوون و، نابن هیچ شتیک به پیس دانبری مه گهر شهرع به پیسې له قه له م دابن، نه وه له خواره وه هه مو نه و شتانه ی که به لگه ی شهرعی له سهر پیس (نجس) بوونیان هه یه به ریز دهیان نووسین و نه و شتانه ش که زانایان له باره یانه وه پایان جیاوازه دهیا نڅه ی نه کوتایى یه وه و ناماژدهش به را جیایى (اختلاف) ی زانایان دهکین:

یهک: پاشه روکی ئینسان (الغائط): له و باره شه وه به لگه زورن بو وینه:
(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَقْلِبْ نَعْلَيْهِ وَلْيَنْظُرْ فِيهِمَا فَإِنْ رَأَى خَبَثًا فَلْيَمْسَحْهُ بِالْأَرْضِ ثُمَّ لْيُصَلِّ فِيهِمَا) رواه احمد و ابوداود و مو حديث حسن.

واته: نه گهر یه کیکتان هاته مزگهوت با پیلاوه کانی سهرهوبن بکات و ته ماشایان بکات جا نه گهر پیسایى پیوه بینن با به زهوی بیسپیتوه، پاشان نویژیان پیوه بکات. هه رچه نده وشه ی (خبث) هه جوړه پیسې یه که دهگریته وه به لام زانایان گوتوویانه لیړه دا مه به ست پیسایى ئینسانه.

دوو: میزی ئینسان (بول الإنسان):

نه میش به لگه ی زوری له سهر هه بې وینه هم فهرمووده یه:
(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ أَعْرَابِيٌّ فِي الْمَسْجِدِ فَتَنَاولَهُ النَّاسُ فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: دَعُوهُ وَهَرِّقُوا عَلَى بَوْلِهِ سَجْلًا مِنْ مَاءٍ - أَوْ ذَنْبًا مِنْ مَاءٍ - فَإِنَّمَا بُعِثْتُمْ مُسَرِّينَ وَلَمْ تَبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ) رواه البخاري و اصحاب السنن.

واته: عاره بیکی خیله کی ههستا و له مزگهوتن میزی کرد، خه لگیش کهوتنه قسه پی گوتنی، پیغه مبه ریش ﷺ پی ئی فهرموون: لی بیگه پین - با میزه که ته واکات - پاشان دۆلچیه که ناو به شوینی میزه که ی دا بکه، چونکه ئیوه نیژاون - بو مرو قایه تی - که ئاسانکه بن نه که وه زه حمهت خهر.

شایانی باسه که زانایان له پیسی یه تی (پیسایی و میزی ئینسان) دا یه کدهنگن.^{۳۰}

سئ: لیکاوی سهگ (لعاب الکلب)

چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: طُهْرُ إِنَاءٍ أَحَدُكُمْ إِذَا وَلَغَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يُغْسَلَ سَبْعَ مَرَّاتٍ أُولَاهُنَّ بِالطَّوَابِ) رواه مسلم. واته: پاکه ره وهی ده فری^{۳۱} یه کیکتان نه گهر سهگ ده می تینا نه وهیه که حهوت که پرتان بشو ری یه که میان به گل بی.

چوار: گوشتی بهراز (لحم الخنزیر):

چونکه خوای پهروه دگار و په نهان بین فهرموویه تی: (قُلْ لَا آجِدُ فِيمَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ) الانعام - ۱۴۵. واته: بلی له وهدا که خوا وهی بۆم ناردوه نابینم هیچ شتیک له سهر بابای بخور قه دهغه کرابی که بیخوات مه گهر مرداره وه بووبی یان خوینی پیژراو یان گوشتی بهراز که بیگومان پیسه...

پینج: تهرسی کهر و ئیستر و پاشه رووی ههر ناژدل و درنده و گیانداریک

که گوشتی نه خوری: به لگهی نه وهش ئهم فهرمووده یه: (عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ ﷺ الْغَائِطُ فَأَمَرَنِي أَنْ آتِيَهُ بِثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، فَوَجَدْتُ حَجَرَيْنِ وَالتَّمَسْتُ الثَّالِثَ فَلَمْ أَجِدْهُ فَأَخَذْتُ رُوْتَةً فَأَتَيْتُ بِهَا، فَأَخَذَ الْحَجَرَيْنِ وَالْقَى الرُّوْتَةَ وَقَالَ: هَذَا رِجْسٌ) رواه البخاری و أصحاب السنن الا ابو داود.

واته: پیغه مبه ر ﷺ چوو تارهت بگری و پی ئی فهرمووم که سئ بهردی بو بهینم، منیش دوو بهردم پهیدا کردن و بو سنییه میش گهرام چنگم نه کهوت بویه ته رسه قولیکم

^{۳۰} بروه: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۸۲، وه بروه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۳۲، ۳۳.

^{۳۱} وشه (اناء) که کۆیه کهی (أواني) یه به هرشتیک ده لین که خواردن و خواردنه وهی تن بکری، که واته قاپ و منهجل و تهشت و .. هتد دهگریته وه، بروه: (المعجم الوسيط) وشه (اناء).

هه لگرت و بۆيم هينان، نه ویش دوو بهرده که ی وه رگرتن و ته رسه قوله که ی فری دا و
فهرمووی: نه مه پیسه.

شایانی باسیشه که پیسی پاشه رۆک (رجیع) و میزی هه موو نه و ناژهل و درنده و
گیاندارانه ی که گوشتیان ناخوری یه کدهنگی (اجماع) ی زانیانی له سه ره، هه رچه نده
خاوه نی (بداية المجتهد) گوتوویه تی^{۳۲}: هه ندیک له زانیان به پیسیان دانانیژ، به لام
واپی ده چی پای (رافعی) راستتر بیت که ده لی: زانیان له سه ره پیسی ی میز و
پاشه رۆکی هه ر گیانداریک که گوشتی ناخوری یه کدهنگن.^{۳۳}
شهش: خوینی حه یز (دم الحیض):

به لگه ی نه وهش نه مه فهرمووده یه یه: (عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ:
سَأَلْتُ امْرَأَةً رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَتْ: أَرَأَيْتَ إِحْدَانًا إِذَا أَصَابَ ثَوْبُهَا الدَّمَ مِنَ الْحَيْضَةِ، كَيْفَ تَصْنَعُ؟
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا أَصَابَ ثَوْبٌ إِحْدَاكِنَّ الدَّمَ مِنَ الْحَيْضَةِ فَلْتَقْرَصْهُ ثُمَّ لَتْنِصْحَهُ بِمَاءٍ ثُمَّ لَتْمَلِي
فِيهِ) رواه البخاري و مسلم و أصحاب السنن.

واته: ژنیك له پیغه مبه ری خوی پیرسی گوتی: ئایا نه گه ر یه کی کمان خوینی
حه یز بهر پۆشاکه که ی کهوت چی بکات؟! پیغه مبه ری خواش پیرسی فهرمووی: نه گه ر
یه کی کتان خوینی حه یز بهر پۆشاکه که ی کهوت با هه لی گوش و بیکرینی پاشان
ئاوی لی بپرژینی، ئینجا نوژی پیوه بکات.

کهوت و ههشت: ئاشقاو و ئاوی دوا میز (المذی والودی):

ئاشقاو (مذی) ئاویکی سپی و خهست و لینجه که له کاتی ئاره زوی جینسی
جوولان و دهستبازی (ملاعبة) دا له نه ندای جینسی پیاو و ئافه رت دا په یدا ده بی و
زۆربه ی هه ره زۆری زانیان به پیسی ده زانن، به به لگه ی نه مه ده قه:
(عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا مَذَّاءً وَ كُنْتُ أَسْتَحِي أَنْ أَسْأَلَ النَّبِيَّ ﷺ لِمَكَانِ
إِبْنَتِهِ، فَأَمَرْتُ الْمُقَدَّادَ بْنَ الْأَسْوَدِ فَسَأَلَهُ فَقَالَ: يُفْسَلُ ذَكَرُهُ وَ يَتَوَضَّأُ) متفق عليه واللفظ للبخاري
واته: عه لی خوا لی پایزی بئ گوتوویه تی: من پیاویکی زۆر به ئاشقاو بووم و له بهر
کچه که یشی که له لام بوو شه رمم ده کرد که له پیغه مبه ر پیرسیم جا به مقداد بن
الاسودم گوت: نه ویش لی پیرسی، نه و - پیغه مبه ر - یش فهرمووی: با چووی
بشوات و دهستنوژی بگری.

^{۳۲} برهانه: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۸۲.

^{۳۳} برهانه: (المجموع) ج ۱ ص ۲۹۱، په راویزه که ی، به ئاشکراش دیاره که پاشه رۆکی سه گ و به راز و
گورگ و چه قن و پشيله یه کجار پیس و بۆگه نه.

ئاوى دواى ميز (وَدِي) يش ئاويكى مهيلهو بۆرى خهستهو بهبئ ئارهزوو جوولان
پاش ميز دئته دهري و، (نووي) گوتوويه تي^{۳۴}: زانايان له سه ر ئه وه يه كده نكن كه
پيسه، (ابن عباس) يش خوا له خوئ و بابى پازى بئ له باره ي هه ر كام له (مني و
ودي و مذي) يه وه گوتوويه تي:

(الْمَنِيُّ وَالْوَدِيُّ وَالْمَذِيُّ، أَمَّا الْمَنِيُّ فَهُوَ الَّذِي عَنْهُ الْغُسْلُ، وَأَمَّا الْوَدِيُّ وَالْمَذِيُّ، فَقَالَ: أُغْسَلُ
ذَكَرَكَ أَوْ مَذَاكِرَكَ وَ تَوَضَّأَ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ) رواه ابوداود والبيهقي.

واته: مهنى و وهدى و مهذى هه رچى مهنى يه ئه وه يه كه خوشۆردنى پيوسته،
به لام وهدى و مهذى، گوتى: چووكت يان گوتى گه ل و گونت بشۆ وه وهك دهست
نويزى نويز دهست نويز بگره.

(شوكانى) گوتوويه تي^{۳۵}: {زانايان له سه رى پيسى ئاشقاو يه كده نكن و ته نيا
هه نيك له - شيعه - ئيمامى يه كان رايان جيايه و به پاكي ده زانن به بيانوى ئه وه كه
پيغه مبه ر ﷺ ته نيا فه رمانى كردوه به ئا و لى پرژاندنى و ئا و لى پرژاندنيش لاي نابات،
كه واته پيس نيه ئه گه رنا فه رمانى ده كرد به شۆردنى! جا ئه گه ر ئه مه وابى ده بئ
(پيسايى ئينسان) يش پاك بئ چونكه پيغه مبه ر ﷺ فه رمانى كردوه به سه رينه وه
(مسح) ي به زه وى و پاشان نويز پيوه كردنى، كه بيگومان سه رينه وش به زه وى
به ته واوى لاي نابات!!}

نۆ: مرداره وه بوو (الميتة):

به لگه ي پيسى مردار (ميتة) يش ئه وه يه كه پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رموويه تي، وهك
(ابن عباس) لئى گيپراوه ته وه: (إِذَا دُبِغَ الْأَهَابُ فَقَدْ طَهَّرَ) رواه مسلم و اصحاب السنن.
واته: هه ركاتي ك پيسته ده باغ (خوش) كرا ئه وه مسوگه ر پاك بوته وه. كه واته
به رله وهى خوش بگرئ پيسه و دياره ئه و گوشته ش كه ئه و پيسته يه ي به ده وره وه
بووه هه ر پيسه.

هه روه ها پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رموويه تي: (لَا تَجَسَّوْا مَوْتَكُمْ فَإِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجِسُ
حَيًّا وَلَا مَيِّتًا) رواه الحاكم و البيهقي عن ابن عباس رضئ الله عنهما و قال الحاكم: هذا حديث
صحيح على شرط الشيخين.

واته: مردوه كانتان به پيس مه زانن چونكه به وادار پيس نيه نه به زيندويى و
نه به مردويى.

^{۳۴} به وانه: (المجموع) ج ص ۵۱۰، كه گوتوويه تي: (أَجْمَعَتِ الْأُمَّةُ عَلَى نَجَاسَةِ الْمَذِيِّ وَالْوَدِيِّ)

^{۳۵} به وانه: (نيل الاوطان) ج ۱ ص ۶۴.

له م فرموده‌یه‌ش ده‌فامریته‌وه که غه‌یری مسوولمان به مردوویی به پیس داده‌نری،
 دیاره بیجگه له مردووی ئینسان، دوو گیاندارێ دیکه‌ش به مردوویی به پاک
 داده‌نرین، که بریتین له ماسی و کولله (السَّمَكُ وَالْجَرَادُ) چونکه (ابن عمر) خوا له
 خوی و بابی رازی بن گوتوویه‌تی: (أَحَلَّتْ لَنَا مَيْتَانِ وَ دَمَانِ: فَالْمَيْتَانِ: السَّمَكُ وَالْجَرَادُ،
 وَالدَّمَانِ الْكَبِدُ وَالطَّحَالُ) رواه البيهقي و هو صحيح و فی حکم المرفوع كما قال النووي^{۳۶}.

واته: دوو مردار و دوو خوینمان بو حه‌لال کراون: دوو مرداره‌کان ماسی و کولله‌ن،
 وه دوو خوینه‌کانیش جه‌رگ و سپلن.

ئهم شتانه‌ی رابردن تیکرایێ زانایان یان به‌لای که‌مه‌وه زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆریان به‌ پیسیان
 داده‌نرین، چهند شتیکی دیکه‌ش هه‌ن که‌زانیان تییان دا جیاوازن که ئهمانه‌ی خوارێ
 سه‌ره‌کی به‌کانیانن:

د: رشانه‌وه (القيء):

که وه‌ک (نوي) گوتوویه‌تی^{۳۷}: زۆریه‌ی جه‌ماوه‌ری زانایان به‌ پیسی ده‌زانن به‌هه‌ر
 شیوه‌یه‌ک و له هه‌ر گیاندارێکه‌وه بن، ئینسان و غه‌یری ئینسان.

یازده: خوین (الدم)

ئه‌میش زانایان تییدا راجیایی (اختلاف) یان هه‌یه‌و، هه‌ندیکیان بو وینه: (نوي)
 گوتوویه‌تی^{۳۸}: (وَالدَّلَالُ عَلَى نَجَاسَةِ الدَّمِ مَتَظَاهِرَةٌ وَلَا أَعْلَمُ فِيهِ خِلَافًا عَنْ أَحَدٍ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ إِلَّا مَا حَكَاهُ صَاحِبُ الْحَاوِي عَنْ بَعْضِ الْمُتَكَلِّمِينَ أَنَّهُ قَالَ: هُوَ طَاهِرٌ، وَ
 لَكِنَّ الْمُتَكَلِّمِينَ لَا يُعْتَدُّ بِهِمْ فِي الْأَجْمَاعِ وَالْخِلَافِ عَلَى الْمَذْهَبِ الصَّحِيحِ...)

واته: وه به‌لگه له‌سه‌ر پیسی خوین زۆر و زه‌وه‌ندن و نه‌مزانیوه هه‌چ که‌س له
 مسوولمانان له‌ویاره‌وه رای جیاوازیی جگه له‌وه که خاوه‌نی (الحاوي) له هه‌ندیک له
 زانایانی (علم الکلام) وهه گیراویه‌ته‌وه که گوتوویه‌تی: خوین پاکه، به‌لام زانایانی
 که لام له بواری ئیجماع و خیلاف دا به‌پیی بو‌چوونی راست گوئیان نادریتن.

^{۳۶} بپوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۵۱۶.

^{۳۷} بپوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۵۰۹، وه بپوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۹.

^{۳۸} هه‌مان سه‌رچاوه و به‌رگ، ص ۵۱۴.

هه شیا نه پئی وایه که خوین پاکه بیجگه له خوینی بی نوژی (دم الحیض)^{۳۹}، به لام واپی ده چن پای ته وانه راست تر و بهیتر بیت که هه موو جوړه کانی خوین به پیس ده زانن، نه وندده هیه له کاتی ناچاری و تیگی راوی دا وه کاتی جهنگ و بریندار بوون، چاوپوښی له خوینی زور و له کاتی ئاسایش دا چاوپوښی له خوینیکی کهم کراوه، وه له دهقه کانی سوننه ت دا گپړاوه ته وه، بۆ وینه: (عَنْ الْحَسَنِ الْبَصْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: مَا زَالَ الْمُسْلِمُونَ يُصَلُّونَ فِي جِرَاحَاتِهِمْ) رواه البخاري.

واته: بهرده وام مسوومانان به برینه کانی وه نوژیان کردوه. هه روه ها ده ربار دهی (عمر بن الخطاب) خوا لیبی رازی بی گپړاوه ته وه که پاش بریندار کرانی له لایه ن (ابو لؤلؤة المجوسي) یه وه نوژی کردوه و برینه کهشی خوینی له بهر پوښتووه.

دوازه ده: پاشه روک و میزی نهو گیاندارانه ی که گوشتیان ده خوری:

زانایان له وبار ده شه و پایان جیا وازه و به شکیکیان که (مالك و احمد و اوزاعي و نخعي و زمري و زُهْر) و هندی که له شافعی یه کان، وه (رافعي و ابو سعید الاصطفي و القاضي الروياني و ابن خزيمة و ابن المنذر و ابن حبان)^{۴۰} یان له نیودان، ده لاین هه گیانداریک گوشت یان گوشت و شیر ی بخوژی میز و پاشه روکیشی پاکه، هه ندیکیشیان وه که نه فی یه کان و هندی که له شافعی یه کان میز و پاشه روکی هه موو گیانداریک به پیس ده زانن، به لام پای یه کهم که پای زور به یه له راستی یه وه نزیک تره، به لگه شیان نه فهرمووده یه یه:

(عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَهْطًا مِنْ عُكْلٍ أَوْ قَالَ عُرَيْنَةَ قَدِمُوا فَاجْتَوَا الْمَدِينَةَ فَأَمَرَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِلِقَاحٍ وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَخْرُجُوا فَيُشْرَبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا) متفق عليه.

واته: کۆمه لیک له عوکه ل یان گوتی عورینه هاتن - بۆ مه دینه - به لام ئاو و هه وای مه دینه یان پینه که وت، جا پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمانی کرد که چه ند حوشتریکی شیر ده ریان بۆ ترخان بکری و فهرمانی کرد بچه ده ری و له میز و شیر ی حوشت ره کان بخونه وه.

^{۳۹} بروانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۳۹، ۴۰، وه بروانه: (الأدلة الرضوية) ص ۲۴.

^{۴۰} بروانه: (نیل الأوطار) ج ۱ ص ۶۰.

(ابن المنذر) گوتوويه تي^{۴۱}: (ههركه سيك پئي وايي كه نهوه تايبه ته بهو كومه نهوه نه ي پيكاوه چونكه به بهلگه نهبي نهوه ئيسپات نابي، ههروه ها دان پيداھيناني زانايان كه قشپلي مهرو بزن له بازار بفروشري و بهكارھيناني ميزي حوشت له داو و دهرمان دا بهلگه ي پاكي ي پاشهروك و ميزي نهو جوړه گياندارانه)^{۴۲}.

شايناني باسيشته كه ميزي سهرجهه گيانداران و ئينسانيش ههرو ناويكي ههيه كه بريتيه له (بول)، بهلام پاشهروكيان ناوي جياجيياي ههيه، جاري ناوي گشتي پاشهروكي ههموويان (رجيع)ه، كه وشه ي: (پاشهروك) له كوردی دا پر به پيستييه تي، پاشان گيانداراني يهك سم (حافر) پاشهروكه كيان پئي دهگوتري: تهرس (روث)، واته: كهرو ئيستر و نهسپ و ماين.

وه پاشهروكي حوشت و مهرو بزن پئي دهگوتري قشپل - پشقل - (بغر).
 وه پاشهروكي رهشه ولاخ (گا و مانگا و كهل و گاميش) پئي دهگوتري: ريخ - شياكه - (سرچين) وه (زبل)، به ئيشك بووه و هيش به كوردی (تهپاله) ي پي دهليين.
 پاشهروكي بالنده و پهله و هريش به گشتي جيقنه (دريق) ي پي دهگوتري.
سيژده: گيانداري پيسايي خوړ (الحيوان الجلالة)

بويه بهو جوړه گياندارانه دهگوتري (جلالة) كه پيسايي و جيقنه و تهرس و ريخ دهخون، چونكه (جله) ناوه بو قشپل و تهرس و پاشهروك به گشتي.

نهو گياندارانهش كه جاري وا ههيه به خواردني پيسايي بهوه رادين، دهگونجی حوشتريان مانگا يان مهرو بزن يان مريشك و مراوی و قاز بن، جا نهو جوړه گياندارانه ههه گوشتيان و ههه شيريان و ههه سواربوونيشيان قهدهغهيه و لهوبارهوه چهندان دهق ههه، بو ويته: (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: نهى رسول الله ﷺ عن شرب لبن الجلالة) رواه الخمسة الا ابن ماجة و صححه الترمذي.

(عن عمر بن شعيب عن أبيه عن جده رضي الله عنهم قال: نهى رسول الله ﷺ عن لحوم الحمر الأهلية و عن الجلالة، عن ركوها و اكل لحومها) رواه احمد والنسائي و ابوداود.

واته: پيغه مبهري خوا ﷺ گوشتي كهري مائي قهدهغه كردوه، وه گيانداري (جهلاله) ي قهدهغه كردوه: سواربووني و خواردني گوشتهكه ي.

^{۴۱} بپوانه: سهرجاوه ي پيشوو ههمان بهرگ و لاپهړه.

^{۴۲} (ابن تيميه) گوتوويه تي: (پاشهروك و ميزي نهو گياندارانه كه گوشتيان دهخوري به پاي نژدېه زانايان پاك و كه ليك بهلگه ي شهري لهوبارهوه ههه) بپوانه: (مجموعه الفتاوى) ج ۲۲ ص ۲۴.

چواردە: بەرماوی گیانداران (سور الحيوانات)؛

وشەى (سُور) كە كۆيەكەى (آسار) ەو بە كوردى (بەرماو) ى پىن دەلین، بە پاشماو ى ئەو خواردن و خواردنەو ەى دەگوترى كە ئىنسان ىان گیاندار دەيخون و دەيخونەو و لیان دەمینتەو ە.

جا زانایان دەربارەى (بەرماو) ى ئىنسان چ مسولمان بى چ كافر و چ نیر چ مى زۆربەیان پریان وایە كە پاكە^{۴۲}.

و ە تیکپریان^{۴۳} دەربارەى بەرماوی سەگ و زۆربەى^{۴۴} ەردە زۆریشیان دەربارەى ەى بەران (خنزیر) یەكەنگن كە پیسە و دەبى ئەو دەفر (إناء) ەى كە تیشیان دا خواردو و خواردوتەو بشۆردى و پاك بكریتەو ە.

و ە دەربارەى بەرماوی سەرچەم گیاندارانى دیکەش بە یەك سم و ئارژەل (أعنام) و درندە و پەلەو ەردەو زۆربەیان^{۴۵} پریان وایە كە پاكە و بەكەلكى خواردنەو و پاك و خاوینش دى مادام نەگۆربى.

ئەمەش چەند دەقیك كە زانایان بۆ ئیسپاتی قسەو بیروپایەکانیان بە بەلگەیان هیئاو ەتەو ە:-

جاری بۆ ئیسپاتی ئەو كە بەرماوی ئىنسان ئەگەر كافر و ھاوبەش بۆ خوا دانەر (مشرک) یش بیئت، ەرد پاكە ئەو ەیان بە بەلگە هیئاو ەتەو كە چەندان جار نوینەر (وفد) ى كافران بە خاوەن كتیب و ھاوبەش دانەرەو ە ھاوونە خزمەت پیغەمبەرى خوا ﷺ و خواردن و خواردنەو ەشیان خواردو و چاك و چۆنى و تیکەلشیان لەگەل پیغەمبەر ﷺ و مسولمانان دا بوو و ھاوونەتە مزگەوت و پیغەمبەرىش ﷺ نەیفەرموو ئەو شتانه بشۆنەو كە ئەوان خواردن و خواردنەو ەیان تیڤا خواردوون، خواى پەرورەدگاریش فەرموویەتى: (وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ...) التوبة - ۶ -

واتە: و ە ئەگەر یەكێك لە ھاوبەش دانەرەكان پەناى لى خواستى پەناى بدە، بۆئەو ەى گوى بیستى فەرمایشتى خوا بیئت كە (قورئان) ە پاشان (ئەگەر مسولمان نەبوو) بیگەینەو ە شوینی ئاسایش و دلنایى خوێ.

^{۴۲} بروانه: (الأدلة الرضوية) ص ۲۵، وە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۵.

^{۴۳} وەك پیشتیش باسما کرد.

^{۴۴} بروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۵۲۴، بەلام مالك پای وایە تا زیندووبى پاكە.

^{۴۵} بروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۵۴۰، وە بروانه: (بدلیة المجتهد) ج ۱ ص ۲۰، ۲۱.

جا بیگومان لهو هه موو په نادان و هواندنه وه و کهین و بهینه دا بابای (مشرک) پیوئستی به خزمهت و خواردنه وه و شتن و شوار دهکات و، نهش زانراوه مسوولمانان هیچ پاریزیکیان لهوباره وه له (مشرک) هکان کردین.

بو خواهن کتیبهکان (اهل الكتاب) یش خوای په روگردگار به راشکاوی فرموویه تی: (وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ، وَالْأَخْصَانُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْأَخْصَانُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ). المائدة - ۵ -

واته: وه خواردنی نه وانه ی کتیبیان پئ دراوه بو ئیوه پاک و په وایه و خواردنی ئیوهش بوئه وان پاک و په وایه، وه ئافره تانی پاکیزه ی برودار و ئافره ته پاکیزه کانی نه وانه که بهر له ئیوه کتیبیان دراوه تی - بوتان په وان - وه ئایه تی: (أَمَّا الْمُشْرِكُونَ فَحَسْبُ الْعَذَابِ) - ۲۸ - واته: بیگومان هه هاویهش دانه رکان پیسن، وه زانایان گوتوویانه مه بهست پئی پیسی مه عنوییه که شیرک و کوفر و خراپه کانیانه نه که پیسی جهسته و نه دنامه کانیان.

بو بهرماوی سه گیش پیشت فرمووده مان له سه هینایه وه و، بو هی به رازیش له بهر زیده پیسی و پوخه لی و قیزه ونی و زانایان گوتوویانه^{۴۷} له سه گ پیسترو خراپه تریشه، وه (ابن المنذر) گوتوویه تی^{۴۸}: زانایان له سه پیسی به رازیه کده ننگن، به لام وه (نووی) گوتوویه تی^{۴۹}: مادام (مالک) به زیندوی به پیسی نه زانیبی یه کده نگی (اجماع) ی له سه دانه مه زراوه.

به لگهی پاک ی بهرماوی گیاندارانی دیکهش ئه م ده قانمن:

۱- (کبشة بنت كعب بن مالك) که هاوسه ری کوپی (أبو قتادة) بووه، گپراویه ته وه که پوزیک (أبو قتادة) هاتوته وه و ئه ویش ئاوی ده ستوویژی بو پوکردوه و پشیل یه کش هاتووه و لی خواردوته وه، ئه ویش (واته ابو قتادة) ده فره که ی بو لارکردوته وه تا خواردوویه ته وه، (کبشة) ده لی: که دیتی ته ماشاده کم، گوتی: ئه ی کچی برام پیت سهیره! گوتم: به لی: گوتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی:

^{۴۷} بروه: (المجموع) ج ۲ ۵۲۴، وه بروه: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۳۱ وه بروه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۶.

^{۴۸} هه مان سه رچاوه.

^{۴۹} هه مان سه رچاوه.

(إِنَّهَا لَكَيْسَتْ بِنَجَسٍ إِنَّهَا مِنَ الطَّوَافِينَ عَلَيْكُمْ وَالطَّوَافَاتِ) رواه الخمسة وقال الترمذي: حديث حسن صحيح^{٥٠}، واته: ئەمە (واتە پشیلە) پیس نیه چونکه لهو گیاندارانهیه که زۆر به سهرتان دا دهگهڕێن و دهسووڕێن.

ب- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْبِخَاضِ الَّتِي بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ، فَقِيلَ إِنَّ الْكَلَابَ وَالسَّبَاعَ تُرَدُّ عَلَيْهَا، فَقَالَ: لَهَا مَا أَخَذَتْ فِي بَطُونِهَا وَنَنَا مَا بَقِيَ شَرَابٌ وَطَهْرٌ) أخرجه الدارقطني.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ دهرباره ی ئەو گۆماوانه ی نیتوان مهککه و مه دینه پرسیار ی لئ کراو و گوترا: سهگ و درنده کان دهچنه سهریان لییان دهخۆنه وه! فرمووی: بۆ ئەوان (واته: سهگ و درنده کان) ئەو مافه ههیه که له زگی خۆیان دا هه لئ گرن، ئەوهش که بۆ ئیمه ده مینیتته وه بۆ خواردنه وهیه و پاک و پاککه ره وه شه.

پازده: شهراب (الخمير):

زۆربه و جه ماوه ری^{٥١} زانایان شهراب به پیس دهزانن و ئەم ئایه تهش به به لگه ده هیئنه وه: (إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ) المائدة - ٩- واته: بیگومان شهراب و قمار و بته کان و (زه له م)^{٥٢} هکان پیسن له کرده وه ی شهیتانن و خۆیان لئ دوور بگرن...

به شیک^{٥٣} له زانایانیش رایان وایه که شهراب هه رچه نده هه رامه به لام پیس نیه و ده لئ ئایه تی ناوبرا ویش پیسی شهراب ناگه یه نئ چونکه مه به ست له پیسی یان پیسی مه عه وه ی به به لگه ی ئەوه که شهراب له پرزی (قمار و بت و تیر) دا هاتوه و بیگومان هیه گام لهو سئ یانهش ئینسان به ده ست لی دانیان ده ستی پیس نابێ، که واته شهرابیش به هه مان شیوه، هه لبه ته مه رجیش نیه هه ر شتیک هه رام بیت پیسیش بیت، به لکو زۆر شت پیس نیه و هه رامیشه، بۆ وینه: پاره ی دزراو، تووتن، تللیاک، ژههر - هتد.

^{٥٠} بروانه (نیل الأوطار) ج ١ ص ٤٣، ٤٤.

^{٥١} که (ابو حنیفة و مالک و شافعی و احمد) یان له نیودان، به لام (نووی) و (غزالی) یش رایان به لای پیس نه بوون دایه، بروانه: (المجموع) ج ١ ص ٤٣، ٤٤، وه بروانه: (فقه السنه) ج ١ ص ٣٢، ٣٣.

^{٥٢} (الزلام) کۆی (زلم) ه که تیری بئ نووکه و بۆ (یانسیب) به کاریان هیئاوه.

^{٥٣} بروانه: (الروضه النديه) ج ١ ص ٤٣، ٤٤، وه بروانه: (الأدلة الرضیة) ص ٢٣، ٢٤.

به بۆچوونی بېندهش پای دووهم پاست تر و بهلگه دارتره، چونکه ئهسل له هه موو شتيكدا پاکی یه (الأصل في الأشياء الطهارة) و بهی بهلگه یه کی پوون وبی چه ندوچوونیش بۆمان نیه شتيکی به پاک دانراو به پیس دابنن.

شارده: تۆو (مَنِي)

دهرباره ی تۆو (مَنِي) زانا یان پایان جیاوازه و زۆربه یان^{۴۳} که (سعید بن المسيب و عطاء و اسحاق بن راهویه و ابو ثور و داود و شافعی و ابن المنذر و احمد في اصح الروايتين) یان له نیودان به پاکی دهزانن و، (ثوري و اوزاعي ابو حنيفة و مالك) یش^{۴۴} به پیسی دهزانن، واش پی دهچی پای جه ماوه و زۆربه پاست تر بیت که نه م فرموده یه یه کی که له بهلگه کانیان: (عن عائشة رضي الله عنها قالت: لقد رأيتني أفركه من ثوب رسول الله ﷺ فركاً فيصلي فيه) رواه مسلم و اصحاب السنن: واته: جاری و ابووه که له پۆشاکی پیغه مبهری خوا پرواندوومه به پرواندن وه نویژی پیوه کردوه. (واته: مه نی یه که ی لی پرواندووه).

جا دهلین نه گهر مه نی پیس بوايه نه ده بوو بهیتری پییه وه ئیشک بیتوه و نه ده بوو به پرواندنیش وازی لی بهیتری و ده بوو بشۆردی وهک پیسی یه کانی دیکه، به لام وهک (نووي) گوتویه تی^{۴۵} و الحافظ ابن حجر یش پشتگیری کردوه،^{۴۶} نه گهر حوکم به پاکیه تی (مه نی) یش بگری بیگومان شۆردنه وه ی بهرگ و پۆشاک و خاوین کردنه وه ی لی هه شتيکی سوننه ت و په سنده، چونکه هه ندیک له فرموده کان باسی شۆردنه وه یان تیدا یه به تایبه ت نه گهر مه نی یه که ته پ (رطب) بی، که نه مه یه کی کانیان: (عن عائشة رضي الله عنها قالت: كنت أغمسل الجنابة من ثوب النبي ﷺ) متفق عليه و هذا لفظ البخاري، واته: من شويته واری له ش پیسیم له بهرگ و پۆشاکی پیغه مبه پ ده شۆریه وه.

ئاشکراشه که له هه مه سه له یه که دا بهلگه کان له به هیزی دا له یه که نزیك بوون وا باشه ئینسان ئیحتیاط بکات و لای خو پاریزی له گوناخ بگری.

^{۴۳} بپروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۵۱۱، ۵۱۲، وه بپروانه: (الأدلة الرضية) ص ۲، ۲۴.

^{۴۴} هه مان سه رچاوه.

^{۴۵} بپروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۵۱۱، وه بپروانه: (نیل الاوطان) ج ۱ ص ۶۷.

^{۴۶} بپروانه: هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

حه فده: كيّم و زووخاو (القيح و ماء القروح):

ئەميش وەك (نووي) گوتوويه تي^{۵۷}: بەبئ راجيائي (اختلاف) پيسە، مەگەر بەشيويهك بئ كە ئاويكي پوون يئت و زەردكاويكي سادەبيت، ئەوە راستر ئەويە كە پاك يئت.

هۆكاري بە پيس لەقەلەم دانى كيّم و زووخاويش وەك (نووي) گوتوويه تي^{۵۸} و لە پروي زانستى پزىشكى (علم الطب) يشەو سەلمينراو، ئەويە كە كيّم و زوخاو لە ئەسل دا خوين بوو و پاشان گۆراو و بۆگەنيش بوو، جا ئەگەر ئەسلەكەي پيس بئ دەبئ خوي چاكتەر بە پيس دابنري.

بەلام ئەو شتانەي ديكە كە لە جەستەي^{۵۹} ئينسان پەيدا دەبن، وەك: ئارەقە (العرق) و ليكاو (لعاب) و تف (بصاق) و بەلفەم و چلم (مخاط) و فرميسك.. ئەو زانايان بە پاكيان داناو، هەروەها ئەگەر هەي گياندارانى ديكەش بن جگە لە سەگ و بەراز.^{۶۰} ئيستاش كە جۆرەكانى پيسى (نجاسە) مان سەرژمير كردن با بە كورتى باسى چۆنەتي لابرديشيان بکەين:

يەكەم: وەك پيشتريش گوتمان ئەسل لە پاك و خاوينى داو لە پاكردنەو دا ئاو، كەواتە دەبئ هەموو شتێك كە پيس بوو بە ئاو پاك بكریتەو مەگەر ئاو نەبئ، ئەوكاتە دروستە ئەگەر بەشيويهكي كاتى (موقت) يش بئ جیدار (بدیل)ەكەي كە گل (تراب) ه بەكار بهینري بە مەرجێك شەرع پري دابئ كە لەو حالەت و شتەدا بەكار بهینري.

دووهم: بەلام بيگومان خاوين كردنەو ي شتە پيس بووەكان بەپي جياوازي شتەكان و جۆري پيسى يەكانيان جياجيايە، بۆ وینە:

^{۵۷} بروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۵۱۵.

^{۵۸} هەمان سەرچاوە و بەرگ و لاپەرە.

^{۵۹} چ مسؤلمان بئ چ نا مسؤلمان. بروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۵۱۶.

^{۶۰} سەرچاوەي پيشوو هەمان بەرگ و لاپەرە، بيگومان تف و بەلفەم و چلم و ليكاو قيزەون و بيژ لى كراون و خو لى پاراستنيان پيوسته، بەلام نويزيان پيوهيه و لە پروي شرعەو پيس نين.

أ-جەستەو پۇشاك: ھەركاتىك جەستەي ئىنسان و بەرگ و پۇشاكى پيس بوون پيويستە بە ئاوي پاك بکړتەو و ھيئندە بشورکڼ هەتا ھيچ شويئەواريكى ئو پيسىيە لە تام و بۆن و ږەنگ بەو شويئەو ناميئ.

بەلام ئەگەر ئاو چنگ نەکووت ئايا گل لە جياتى وى بەکار دەھيئى؟^{٦١} جارى بۆ بەرگ و پۇشاك ئەو زانايان يەك قسەن کە نابى، بۆ جەستەش جەماوهرىان ديسان رايان وايە کە نابى، بەلام ھەنديکيان وەك (ثوري و اوزاعي و ابو ثور) گووتويانە: بە گل شويئەكەي دەسپږتەو و نوږتەكەي دەكات، بەلام بيگومان راي جەماوهر بەھيئترە چونکە بيگومان گل (تراب) جيدارى ئاو و دەبى بەس لەو شتانەدا و لەو شويئانەش دا جيدارى بکات کە شەرع مۆلەتى داو.^{٦٢}

پيشتريش ئو فەرمودەيەمان ھيئايەو کە (بخاري و مسلم) لە (اسماء بنت ابي بکر) ھو گيژاويانەتەو دەريارەي چۆنيەتى پاککردنەوي بەرگ لە خويئى ھەيز. بەلام داميني کراسى ئافرەت لەم ھوکمى گشتىيە ھەلاویرداو وەك لەم فەرمودەيەدا دەرەکەوي:

(عَنْ أُمِّ وَلَدٍ لِأَبِرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَنَّهَا سَأَلَتْ أُمَّ سَلَمَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ: إِنِّي امْرَأَةٌ أَطِيلُ دَيْلِي وَأَمْشِي فِي الْمَكَانِ الْقَبْرِ؟ فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ يُطَهِّرُهُ مَا بَعْدَهُ) رواه مالك و اصحاب السنن الا النسائي و صححه الالباني.^{٦٢}

واتە: ئافرەتيك لە (أم سلمة) ی ھاوسەری پيغەمبەر ﷺ پرسى گوتى: من ئافرەتيکم داميني کراس دريژدەکەم و بەشويئى پيسيش دا دەرۆم؟ (ام سلمة) خوا ليى رازى بى گوتى: پيغەمبەر ﷺ فەرموويەتى ئو - زەوىيە - ەي دوايە پاکى دەکاتەو.

ھەرودھا ميزى مندالى شيرەخۆرەي نيزينە کە بەر جەستە يان بەرگ بکەوي، وەك ھى کچ شۆردنى ناوي و بەس ئاو لى پږاندى دەوي، چونکە پيغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (يُغْسَلُ مِنَ الْبَوْلِ الْجَارِيَةِ وَ يُوشُّ مِنَ الْفُلَامِ) رواه ابوداود والنسائي.

واتە: ميزى کچۆلە - ئەگەر بەر جەستە يان بەرگ کەوت - دەشۆريئەو، بەلام بۆ ميزى کوپۆکە ئاوي لى دەرپږيئى.

پيشتريش باسماں کرد کە بۆ ئاشقاو (مذي) يش شويئىک لە جەستە کە بەرىکەوتو دەشۆري، بەلام بۆ بەرگ و پۇشاك ئاو لى پږاندى بەسە.

^{٦١} بروانه: (المجموع) ج ٢ ص ٢٤٠.

^{٦٢} بروانه: (الوجيز في فقه السنة والكتاب العزيز) عبدالعظيم بن بدوي، ص ٢٢.

ب- ژیره وهی پیلوو نهعل: نه میس وهک پیشتیش باسمان کرد به وهی

سرینه وه به زهوی پاک ده بیته وه، وهک پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (إِذَا وَطِئَ أَحَدُكُمْ بِنَعْلِهِ الْأَذَى فَإِنَّ التُّرَابَ لَهُ طَهْرٌ) رواه ابوداود: نه گهر یه کیکتان به نه عله که ی پی ئ له پیسای نا، نه وه گل پاکه ره وهیه تی.

ج- زهوی و خاک: نه میس نه گهر نه وه پیسی یه ی که وتوته سه ری چوو بووه

نیوی - بو وینه میز - نه وه به ناو پیدا کردن پاک ده بیته وه، وهک پیشت باسمان کرد وه فهرمووده یه مان له سه ر هینایه وه که (بخاري و اصحاب السنن) ده ربارهی (أعرابي) یه که گپراوایانه ته وه، به لام نه گهر جورمی هه بوو - بو وینه پیسای - نه وه ده بی لایبری پاشان شوینه که ی بشوری.

هه روه ها نه گهر پیسی یه که جورمی نه بوو به ئیشک بوونه وهش هه ر پاک ده بیته وه، چونکه (عائشة) - خوا لی ئی رازی بی گوتوویه تی: (زَكَاةُ الْأَرْضِ يُسْهُا) رواه ابن ابی شیبه^{۶۲}، واته: ئیشک بوونه وهی زهوی پاک بوونه وهیه تی.

د- پیستی مرداره وه بوو: پیشت باسمان کرد که به خوش کردن و ده باغ

کران پاک ده بیته وه، که نه وه رای زوربه ی هه ره زوری^{۶۴} زانایانه و هه ندیکیشیان - بو وینه (مالك) له رای باو (مشهور) ی دا پییان وایه پیستی مردار (میتة) به خوش کردن (دباغ) پاک نابیته وه، به لام رای زوربه راست تره و فهرمووده ی زور پشتگیری ده که ن، بو وینه:

(عن ابن عباس ان النبي ﷺ مرَّ بِشَاةٍ مَيْتَةٍ فَقَالَ: هَلَا أَسْتَمْتُمْ بِهَا يَا رُسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا مَيْتَةٌ! قَالَ: إِنَّمَا حُرِّمَ مِنَ الْمَيْتَةِ أَكْلُهَا) متفق عليه.

واته: پیغه مبه ر ﷺ به لای مه ری کی مردار دا تیپه ری فهرمووی: ده بووایه که لک له پیسته که ی وهر بگرن! گوتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا نه وه مرداره: فهرمووی: مردار ته نیا خواردنی حه رامه.

ئینجا لهو باره وه که نایا چ جو ره گیانداریک پیستی له ده باغ دی و چ جوریک پیستی له ده باغ نایه ت، زانایان رایان جیاوازه.

^{۶۲} پروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۴.

^{۶۴} پروانه: (مجموعة الفتاوى) ج ۲۲ ص ۵۳، ۵۴.

(داود الظاهري و ابو يوسف) پريان وايه پيستی هموو شتيك تهنانهت بهران
(خنزير) يش به دباغ پاك دهبيتهوه. به لام (أبو حنيفة) پای وايه كه بهس پيستی
بهراڼ دباغ پاك نابيتهوه.^{٦٥}

(شافعي) و (احمد) يش له قسه يه كي دا پريان وايه كه جگه له (سگ و بهراڼ)
پيستی هموو گياندارك له دباغ دي و پاك دهبيتهوه.^{٦٦}

زور له فهرموده ناسان و (احمد) يش له قسه يه كي ديكه دا پريان وايه كه هر
گياندارك به سهربرين (زكاة) گوشته كي بو خواردن هلال نه بڼ پيستيشي به دباغ
پاك نابيتهوه،^{٦٧} واش پي ده چي هم پايه ي دوايي له هموويان راست تر بيت چونكه له
چند فهرموده يه ك دا هاتووه كه پيغه مبر ۞ به كارهي ناني پيستی درنده كان
(سباع) ي قدهغه كړدوه، بو وينه: (عَنْ أَسَامَةَ بْنِ عُمَرَ الذَّهْلِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ ۞ نَهَى عَنْ
جُلُودِ السَّبَاعِ) رواه احمد و ابوداود و النسائي.

پروونگر دنه وه يه كي گرنګ دهر باره ي پاكي يه تي:

ثِيَسْك و سَم و پيچك و قوچ و نينوك و ددان و موو و خوري و تووك و پهري
مرداره و بوه زانايان له باره ي نه وانه ي سهر ي كه به عاره بي به ريز ناوه كانيان ثاوان:
(عَظْم) و (حافِر) و (ظِلْف) و (قَرْن) و (ظُفْر) و (سِنَّ) و (شَعْر) و (صُوف) و (وَبَر) و
(ريش)، سهاره ت به پاكي و پيسي يان نه گهر هي مرداره و بوه (ميتة) بن پريان جياوازه:
هر چي (شافعي) يه له پای باو (مشهور) ي داو (احمد) له پړوايه تيكي دا پييان وايه
هموويان پيسن.

(مالك و احمد) يش له پای باويان دا پييان وايه ثيسك و هاوويته كاني پيسن و
(موو) و هاوويته كانيشي پاك.

(ابو حنيفة) و هر كام له (مالك و احمد) يش يه كي له قسه يه كيان دا هموو نه و
شتانه به پاك دهرانن، هروه ها (داود الظاهري) يش هه مان پای هه يه^{*}

^{٦٥} بړوانه: سهرچاوه ي پيشوو هه مان بهرګ، ص ٥٥، ٥٦ وه: (المجموع) ج ١ ص ٢٧١، ٢٧٢.

^{٦٦} هه مان سهرچاوه.

^{٦٧} هه مان سهرچاوه.

^{*} بړوانه: (مجموعه الفتاوى) ج ٢ ص ٥٧، وه بړوانه: (المجموع) ج ١ ص ٢٩٥، ٢٩٦.

واش پئ دهچی که هه ر پای سیلیم راست و دروست بی وه (ابن تیمیة) گوتوویه تی**، چونکه وه زورجاری دیکه گوتراوه: نه سل له هه موو شتیك دا پاکیه مه گهر به لگه هه بی له سه ر پیسی ی.

به لگه ی راستی پای هه لبرژدر اویش نه وه یه که خوی په روه ر دگار فه رموویه تی: (حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ) المائدة - ۳ - واته: مرداران لئ قه ده غه کراوه، جا بیگومان مردار (میتة) پیچه وانه ی زیندوو (حي) ه، زیندویتی و ژیان (حیاء) یش دوو جوړه: گیاندار (حیوانی) و پوه کی (نباتی)، وه تایبه تمه ندی گیاندار پینج هه سته کان و جم و جوئی نازادانه (الحس والحركة الارادية) یه، به لام تایبه تمه ندی پوه که گه شه کردن (النمو)، جا ناشکراشه که مه به ست له (حرمت علیکم المیتة) نه و شتانه یه که ژیان گیاندار (حیوانی) یان نامینی، نه ک پوه کی، به به لگه ی نه وه که دره خت و پوه که (الشجر والزرع) پاش بران و یشک بوونیان به پیس دانانرین و به مردوو ناونا برین، هه روه ها خوی کار به چی که فه رموویه تی: (والله أنزل من السماء ماءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا) النحل - ۶۵ - واته: وه خوا له ناسمانی وه ئاوی ناردوته خواری و زهوی پاش مردنی پئ زیندوو کردوته وه، ناشکراشه که به مردوو ناوبردنی زهوی و خاک نابیته مایه ی به پیس دانرانی.

جا ئیستا با سه رنج بدهین: بیگومان (موو^{۶۸}، تووک^{۶۹}، خوری^{۷۰} په پوپو*) ژیان و زیندوویتیه که که هه یانه له شیوه و په گه زی ژیان پوه که نه ک گیاندار، واته ژیانکی گیاندارانه ی نه تاکو به نه مانی به مردوو دابنری و سه رنجام حوکی مردار وهر بگری له پیسی یه تی دا، هه روه ها نه گه ر هاتبا و (موو و تووک و په پوپو) به به شتیکی نه و گیاندارانه دانرابان که لییان ده پوین؛

نه وه بیگومان دروست نه ده بوو به زیندویتی لییان بپرین، چونکه پرسیار له پیغه مبه ری خوا ښک کراوه دهر باره ی که سانی که به زیندوویی (سنام)^{۷۱} حوشترو

** بروانه: (مجموعه الفتاوی) ج ۲۲ ص ۵۷.

^{۶۸} موو (شعر) وه هی بزنی و ره شه و لاخ.

^{۶۹} تووک (وبن) هی حوشتره.

^{۷۰} خوری هی مهره.

^{۷۱} وه دونگی (دوگ) مه پ وایه بۆ و شتر به لام له سه ر لوتکه ی پشتی یه تی.

دونگی مەر دهرن؟ فرموویه تی: (ما أُبَيِّنُ مِنَ الْبَهْمَةِ وَ هِيَ حَيَّةٌ فَهُوَ مَيِّتٌ) رواه ابو داود و ابن ماجه و الترمذي و قال: هذا حديث حسن غريب.

واته: هەر پارچه یهك به زیندوویی له ئازهل بکریتهوه به مردار داده نرئ.

جا مادام سه رجهم زانایان له سه مرداریتی پارچه گوشتی به زیندوویی له ئازهل پچرئراو و پاکی و حه لالی (خوری و موو و تووک و پهروپو) ی به زیندوویی له ئازهل بپرا وله پهروه ده رکیشراو، یه کدهنگن، که واته ئه و شتانه وهك گوشت نین و به هوی مردار بوونی ئه و گیاندارانه وه به مردار و پیس دانانرئ.

دهرباره ئیسقان و پیچک^{۷۲} و سم و قوچ و نینوک و دانیش ئه گهر بگوترئ: له بهرئه وهی ههست و ئازاریان ههیه به به شیک له جهستهی گیانداری مردار داده نرئ!

له وهلام دا دهگوترئ: زۆریه ی ههره زۆری زانایان پایان وایه که ئه و زینده وهرانه ی خوینیان نیه، که له زارای شهرع دا به وشه ی (ما لا نَفْسَ لَهُ سَائِلَةٌ) ته عیریان لی دراوته وه، وهك: میث (ذباب) و قالونچه و سیسرکه و دوویشک و زهرده واله و ههنگ و په پوله و... هتد به پیس دانانرئ و ئه گهر بکهونه نیو ئاو یان شله مه نی (سوائل) یشه وه پیس نابن، وهك پیغه مبه ری خوا ۷ فرموویه تی: (إِذَا وَقَعَ الذُّبَابُ فِي إِثْنَاءِ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ، فَإِنْ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ دَاءٌ وَ فِي الْآخَرِ شِفَاءٌ) رواه البخاري. واته: ئه گهر میث کهوته ده فری یه کیکتانه وه با نقومی بکات و پاشان فری بدات (وه خواردنه که ی واز لی نه هیئ) چونکه له بالیککی لهرده ههیه و له وهی دیکه یان دا چاره سه ر^{۷۳}!

که واته: هوی پیسی مرداره وه بوو ئه وهیه که ئه و خوینه ی تیڤایه ماوته وه و چه پس بووه، جا ئه و زینده وهرانه ی که خوینیان تیڤا نیه، مادام به مردنیان هیچ خوینیان تیڤا قه تیس نامینئ به پیس دانانرئ، ده جا بیگومان ئیسقان و ئه و شتانه ش که وهک وین هیچ خوینیان تیڤانیه و، مادام وایی هیچ پاسا و (مُجَرِّی پیس بوونیان تیڤانیه.

^{۷۲} پیچک (ظلف) بۆ مەرو بزن و پەشە و لاخ له جێی (سم) ی کەرو ئیستەر و ئەسپە، بۆیه ش له کوردەواری دا به و جۆره گیاندارانه دهگوترئ (دوو سم) و به وانی دیکه ش (یهك سم).

^{۷۳} زانیاری پزشکی گهری (علم الطب) یش ئه و راستییه ی سه لماندوه.

* پهروپو (ریش) ه ی پهله وه ری وهك مریشک و قازو قهل و مراوی به.

له كۆتايىدا دەلىين: مادام پېغەمبەرى خوا ﷺ ۋەك پېشتەر فەرموودەكەمان ھېنا،
 دەربارەى مردار فەرموويەتى: (إِنَّمَا حُرِّمَ مِنَ الْمَيْتَةِ أَكْلُهَا) متفق عليه، كەۋاتە: جگە لە
 خواردنى گۆشت و بەزى چەورى مردار ھەموو جۆرە كەلك لىۋەرگرتىكى دىكەى
 رەۋايە، جا ھەرچى پېستەكەيەتى پاش دەباغ، شتەكانى دىكەش بەشيۋەيەكى
 ئاسايى، ۋە ۋەك پېشتىش ئامازەمان پىدا ئەم رايە ھى زۆربەى زانايانە، ھەرچەندە
 راست و ھەلە بە زۆرى و كەمى لايەنگران و شوين كەوتووانيان ناپيۋرين، بەلام
 ۋەك لەئەنجامى تويزىنەۋە و ليكۆلىنەۋەكانمان دا دەرەكەۋى، مەگەر چۆن دەنا كەمتر
 وايە رايەك زۆربەى زانايان لەسەرى يەكەدەنگن بن بى ھىز و بارلار (مَرْجُوح) بىت،
 كۆتايى ئەم پروونكردەۋەيەش كە بە پيويست و گرنگم زانى ئەندازەيەكى لەسەر برۆم
 چونكە زۆركەس پيويستى بە زانيارى و شارەزايى ھەيە دەربارەى ھوكمى پاكى و
 پيسى ئەو شتەكە كە باس كران، بەلى كۆتايى ئەم پروونكردەۋەيە بە قسەيەكى يەكك
 لە گەرە پېشەۋايانى شوين كەوتووان (التابعين) دىنم كە (الزهرى) يەو گوتوويەتى^{۷۱}:
 (كان خیارُ هذه الأمة يَمْتَشِطُونَ بِأَمْشَاطٍ مِنْ عِظَامِ الْفِيلِ) ۋاتە: چاكان و صالحانى
 ئەم ئۆمەتە بە جۆرە شانەيەك سەرۋر پيشيان دادەھىناۋ شانە دەكرد كە لە ئىسقانى
 فيل دروست كرابوو^{۷۲}

ھ- ئاوينە و شووشە و چەك و چەقۇ و ئىسك و نىنوك و .. ھتد:

ئەمانىش سەرچەم بە سىررەۋە (مسح) پاك دەبنەۋە، ۋاتە ئەگەر بە شتىكى پاك
 بسىرپىنەۋە خاوين دەبنەۋە، چونكە ھاۋەلانى بەرپىزى پېغەمبەرى خوا ﷺ ھەر بە چەك
 و چۆل و شمشىركانىيانەۋە نويزيان كردوۋە، ۋەك خۋاي كاربەچى فەرموويەتى: (وَإِذَا
 كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ..) النساء - ۱۰۲ -
 ۋاتە: ۋە ئەگەر - ئەى موحەمەد! - تۆلە نيويان بووى و نويزى - تى ترس - ت بۆ
 بەرپاكردن با كۆمەلىك لەوان - بۆركاتى يەكەم - لەگەلت راپوۋستى، ۋە با چەكەكانيان
 بەدەستەۋە بگرن..
 ئاشكراشە كە شمشىركانىيان زۆرجار بە خوين بوون و ھەر بە سىرپىنەۋەشيان
 قەناعەتيان كردوۋە.

^{۷۱} بىروانە: (مجموعه الفتاوى) ج ۲۲ ص ۵۹.

^{۷۲} بۆنووسىنى ئەو (پروونكردەۋە) يە سودم لە (مجموعه الفتاوى) ج ۲۲ ص ۵۷ تا ۵۹،

9- رۆن و خواردمههنییه توندو شلهکان:

(الحافظ ابن حجر) گوتوویه تی^{۷۶}: (ابن عبدالبر) هیئاویه تی که زانیان له سه ره ئه وه یه کدهنگن که نه گهر خواردمههنییه گوتوندو خهست پیسییه کی چوو نیو، ده بی پیسییه که و ده روبره که یهشی له گهل فری بدریو، نه وهی دیکه به پاک داده نری، به لگه شیان ئه م فرموده یه یه: (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْ مَيْمُونَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سُلَّ عَنْ فَاَرَةٍ سَقَطَتْ فِي سَمْنٍ، فَقَالَ: اَلْقَوْهَا وَ مَا حَوْلَهَا فَاسْطَرَحُوْهُ وَ كَلُّوا سَمْنَكُمْ) رواه البخاري، واته: ده رباره ی مشکیک که که وتوته پونیکه وه پرسیار له پیغه مبهه ښکرا؟ فرمودی: مشکه که و نه وهی ده روبره یهشی فری بدهن و پونه که تان بخون.

به لام نه گهر شله مه نی بوو نه وه زۆربه ی زانیان ده لێن تازه پیس بووه و به که لک نه ماوه هه ندیکه شیان ده لێن خواردمههنییه شلهکان (مانعات) یش هه ر حوکمی ئاویان هه یه و مادام هه یج کام له تام و بۆن و پهنگی نه گۆرایی هه ر به پاک داده نری، نه مهش پای (زهری و اوزاعی و بخاری) یه^{۷۷}، به لام هه رچهنده خاوه نی (فقه السنة) گوتوویه تی^{۷۸}: (وهو الصحيح) هه ر نه وه راسته! من پیم وایه له راستییه وه دووره و پیسی و میکروبی و هه یه به بی گۆرینی تام و بۆن و پهنگی پوالتی، خواردن و له دهکات هه رکهس بیخوات لینگان نه گری و نان و دوی بابی خوی نه خواته وه.

سپییه م: شتیکی ناشکراو پوونه که بۆ پاککردنه وهی شتی پیس چ به ئاو چ به گل و بهرد و.. هتد ده بی پاککردنه وه که به جوړیک بی که به ته وای نه و پیسییه و شوینه وارهکانی لایبات، هه ر بویهش ده بینین پیغه مبهه ری خوا ښکرا بۆ پاککردنه وهی جیگای زارولیکی سهگ (حهوت که پرت شوړدن که یه که میان به گل بی) ی داناوه^{۷۹}، چونکه وادیاره به و نه ندازه و شیوه شوړدن نه بی نه و پیسییه لاناچی!

دیسان شتیکی پوون و بی چهندو چوونه که به کاره یانی هه ر ماده یه کی دیکه ی وهک تایت و صابون و سیم و لکه و.. هتد به مه بهستی چاکتر و زیاتر پاککردنه وه،

^{۷۶} برپاوه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۳۵.

^{۷۷} برپاوه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۳۵.

^{۷۸} هه مان سه رچاوه و بهرگ و لاپه ره.

^{۷۹} پشتر نه و فرموده یه مان هیئاو (معلم) گیارویه ته.

شتيكي پهنسند و رهوايه، چونكه نامانج له شوردن پاككردنهويه و به چ شيويهه كه
 نهو نامانج (هدف) ه باشترايين بكرى چاكترو پهنسندتره.

چوارهم: ئينجا نهگهر ئينسان تواناي خوئ بهكارهينا له پاككردنهويه شتيك دا
 بهلام شوينهوارى پيسىيهكهى ههر پيوه ماو لانهچوو نهوه لهو حالتهدا قهيدي ناكات
 چونكه (لا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا أَلَا وَسْعَهَا) البقره - ۲۸۶، وه نههم فهرموودهيهش لهوبارهوه
 ههيه:

* (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ خَوْلَةَ بِنْتَ يَسَارٍ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَيْسَ لِي إِلَّا نُوبٌ
 وَاحِدٌ، وَأَنَا أَجِئُ فِيهِ؛ قَالَ: فَإِذَا طَهَّرْتَ فَأَغْسِلِي مَوْضِعَ الدَّمِ ثُمَّ صَلِّي فِيهِ؛ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ
 إِنْ لَمْ يَخْرُجْ أَثَرُهُ؟ قَالَ: يَكْفِيكَ الْمَاءُ وَلَا يَضُرُّكَ أَثَرُهُ) رواه ابوداود والبيهقي و صحاح الألباني
 والته: (خولة كچى يسار) خوالى پازى بنى گوتى: نهى پيغه مبهري خوا بهس
 كراسيكم ههيه و تيشيدا دهكهومه جهيزهوه؟ فهرمووى: نهگهر پاكبوويهوه نهو شوينه
 بشو كه خوئنى بهركهوتوه پاشان نوئزى پيوه بكه، گوتى: نهى پيغه مبهري خوا نهدى
 نهگهر شوئنى ههرما؟ فهرمووى: نهوهندهت بهسه كه به ناوى بيشوئى وه مانهويه
 شوينهوارى زيانته لى نادات.

ليزهش كوتايى بهم باسه دينين و له باسيكى سهربهخوش دا باسى تارهت گرتن و
 خو پاككردنهوه له ميز و پيسايى دهكهين، بويه ليژه لى گهرين.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۸۰ پروانه: (الوجين ص ۲۱).

www.alibapir.net

لەش پیسی گەورەو گچکە (الحدث الاکبر والحدث الأصغر)

لەش پیسی (الحدث الاکبر، الجنابة) بریتیه لەو حالەتە ی کە بەسەر مڕۆف دا دیت و شۆردن (غسل) ی هەموو جەستە ی لەسەن پێویست دەبێ بۆ پاکبوونەوه ی، لەش پیسی گچکە (الحدث الأصغر) یش بریتیه لە حالەتە ی بێ دەستئویژی کە بە دەستئویژگرتن لادەچێ.

جا لە سۆنگە ی ئەوهوه کە لەش پیسی گچکە (الحدث الأصغر) بەس بریتیه لە نەبوونی دەست ئویژو بە دەستئویژگرتنیش لادەچێ، لێرەدا زیاتر لەسەری نادوین هەتا لە برکە ی شەشەم دا بەتایبەت باسی دەکەین، بەلام لەش پیسی گەورە (جنابة) پێویستی بە تویژنەوه یه و لە چەند خالێکی کورت دا دەرخەینه پروو:

یه ک: هۆیه کانی لەش پیسی (أسباب الجنابة):

١- دەرچوونی تۆو (مَنِي) بە ئارەزووه (خروج المني بشهوة) بەبەلگە ی ئەم فەرمووده یه:

* (عَنْ عَلِيٍّ رضي الله عنه قال: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْمَنِيِّ فَقَالَ، مَنْ الْمَذْيُ الْوُضُوءُ وَمَنْ الْمَنِيُّ الْغُسْلُ) رواه ابن ماجه والترمذي وقال: حديث حسن صحيح.

واته: دەربارە ی ئاشقاو پرسیارم لە پێغه مبه ر ﷺ کرد؟ فەرمووی: ئاشقاو دەستئویژی دەوی و تۆو (مني) هاتنەوه ش خۆشۆردن.

٢- پێکەوه جووت بوونی پیاو و ئافرەت (الجماع) با تۆویشیان نەیه تەوه، بەبەلگە ی ئەم فەرمووده یه:

* (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شَعْبَيْهِ الْأَرْبَعِ ثُمَّ جَهَّزَهَا فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ) وفي رواية المسلم (وإن لم ينزل) متفق عليه.

واته: هەركاتێک (مێرد) لە بەینی چوارپەلەکانی (ژن) دانیشت پاشان بەخۆیه وه گۆشی ئەوه خۆشۆردن (بۆ هەردووکیان) فەرزه، وه لە رێوایه تیکی (مسلم) دا هاتوه: ئەگەر تۆویشی نەهاتبێتەوه.

٣- لە خەون دا ئارەهاتنەوه (الأحتلام) وێرایی هەبوونی نیشانە (قرينة)، بەبەلگە ی ئەم دهقه:

www.alibapir.net

* (عن أم سلمة رضي الله عنها قالت: جاءت أم سلمة امرأة أبي طلحة إلى رسول الله ﷺ فقالت: يا رسول الله لا يستحي من الحق، هل على المرأة من غسل إذا هي احتلمت؟! فقال رسول الله ﷺ: نعم إذا رأت الماء) متفق عليه.

واته: (ام سَلِيم) هاوسهري (ابي طلحة) هاته لای پیغه مبهري خوا ﷺ وه گوتی: نهی پیغه مبهري خوا یلگومان خوا له هه قی دا شهر من ناکات. جا ئایا ئافرهت نه گهر ئیحتیلامی بوو خوشوردنی له سهره؟ پیغه مبهري خوا ﷺ فرموی: بهلئ، نه گهر ئاوی بینی.

۴- کۆتایی پین هاتنی بین نویری (انقطاع الحيض)، به بهلگهی ئهم ئایه ته: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَيْضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْخَيْضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ..) البقرة - ۲۲۲-

واته: وه دهر باره ی که وتنه چه یزه وه پرسایرت لئ ده که ن، بلئ نه وه ئازار - و نه خوشید - ه جا له کاتی بین نویری دا له (چوونه لای) ئافره تان دووره پهریزین، وه هه تا پاک نه بنه وه توخنیان مه که ون، جا کاتی که خو یان شو رد له و شوینه وه که خوا فرمانی پین کردوون بچه لایان.

۵- کۆتایی پین هاتنی زه یستانی (انقطاع النفاس)، بهلگهی ئهمه ش یه کده نگي (اجماع) ی زانایانه، وه که مه ر کام له (ابن المنذر)^{۸۱} و (ابن جریر الطبری)^{۸۲} و (نووی)^{۸۳} نه قلیان کردوه.

۶- مسولمان بوون، زانایان دهر باره ی پیویست بوون یان نه بوونی خوشوردن به هوی هاتنه نیو ئیسلام و مسولمان بوونه وه رایان جیاوازه، به شیکیان که (مالک و أحمد و أبو ثور) یان له نیودان و (ابن المنذر) و (خطابی)، و (شوکانی) یش هه لیان بزاردوه به پیویستی ده زانن و، به شیکیشیان که (أبو حنيفة و شافعي) و به پینی قسه ی (نووی) زۆربه ی زانایانیان له نیودان ده لیئ: ته نیا سوننه ته و فهرز نه^{۸۴}، دیاره ئه وانه ش که خوشوردنی بابای کافر له کاتی مسولمان بوونی دا به پیویست ده زانن بهلگهیان زۆرن بۆ وینه:

^{۸۱} بپروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۱۶۷، وه بپروانه: (الأدلة الرضیة) ص ۳۷.

^{۸۲} هه مان سه رچاره ی پیشوو.

^{۸۳} هه مان سه رچاره ی پیشوو.

^{۸۴} بپروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۱۷۲.

• به سهرهاتی مسوولمان بوونی (ثمامة بن اثال) که له کوټایی یه که ی دا ئه مه هاتوه: (فقال رسول الله ﷺ أَطْلِقُوا ثُمَامَةَ، فَأَنْطَلَقَ إِلَى نَخْلٍ قَرِيبٍ، مِنَ الْمَسْجِدِ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) متفق علیه.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: (ثمامة) نازاد بکه، نه و جار یه کسه ر چوو بو نیو باغیکی خورما که له مزگه و ته وه نزیك بوو، خوئی شوږد، پاشان هاته وه مزگه و ت و گوټی: شایه دی دده م که جگه له خوا هیچ په رستراویک نیه، وه که موحه مه د پیغه مبهری خواجه.

• (عَنْ قَيْسِ بْنِ عَاصِمٍ أَنَّهُ أَسْلَمَ فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَغْتَسِلَ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ) رواه النسائي و ابوداود و الترمذي و صححه الألباني^{۸۵}.

۷- مردن، مردنیش یه کی دیکه یه له و هوکارانه ی که شوږدنی ئینسان پیویست ده که ن، دیاره شوږدنی مردووش له سهر مسوولمانان فهرزه و زانایانیش له سهر نه وه یه کده نګن.^{۸۶} هه رچه نده فهرمووده ش له و باره وه زوږن بو وینه:

• (عن أم عطية الأنصارية رضي الله عنها قالت: دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ تُوِفِّيَتْ ابْنَتُهُ، فَقَالَ: إِغْسِلْنَهَا ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ...) متفق علیه.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ لیمان وه ژوورکه و ت کاتیک که کچه که ی مردبوو، فهرمووی: سئ که په تان بیسون یان پینجان یان زیاتریش..

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۸۵} بروانه: (الوجین) ص ۴۴.

^{۸۶} بروانه: (فقه السنه) ج ۱ ص ۷۳، و بروانه: (المغنی و الشرح الکبیر) ج ۱ ص ۲۰۶.

پروونگر دهنه وهیهك دهربارهی: بئ نوژی (حیض) و زه یستانی (نفاس) و

خوینه چرکه (استحاضه)

۱- بئ نوژی (حیض): وشه ی (حیض) له نه سلێ زمان دا به مانای پژان (سیلان) دئ و له شهرع و عورفیش دا بهو خوینه دهگوتری که له داوینی ئافرهت دیته دهی له حاله تی ساغی دا به بئ هوێ مندال بوون و په رده ی کچینی لاچوون^{۸۷}. وه زۆربه ی زۆری زانایان پایان وایه که بهر له ته مه نی نو (۹) سالی ئافرهت نابینن، وه دهگونجی ههتا کو تایی ته مه ن درێژه بکیشن^{۸۸}. وه رهنگی خوینی بئ نوژی دهگونجی سووریکێ توخی مه یله و رهش، یان سووری ئاسایی، یان مه یله و زهرد، یان لیل و بۆر بیت^{۸۹}. به لگه ی رهنگ سووری نه وهیه که رهنگی نه سلێ خوینه و، به لگه رهنگ رهش بوونیشی فه رموده ی پیغه مبه ره ﷺ: (إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضَةِ فَانَّهُ أَسْوَدُ يُعْرَفُ) رواه ابوداود والنسائي وابن حبان والدارقطني و رواه الحاكم و قال: على شرط مسلم. به لگه ی رهنگی زهرد و لیل و بۆریش ئه م ده قهیه: (عَنْ أُمِّ عَطِيَّةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُنَّا لَا نَعُدُّ الصُّفْرَةَ وَالْكُفْرَةَ بَعْدَ الطَّهْرِ شَيْئًا) رواه ابوداود، و رواه البخاري. بدون کلمه (بعد الطهر). واته: ئیمه پاش پاکبوونه وه مان - له خوینی بئ نوژی - زهردیی و لیلایی مان به هیچ نه ده زانی. واته: (له کاتی بئ نوژی دا به نیشانه ی هه زیان زانیوه، به لام پاش پاکبوونه وه و به سه رچوونی هه یز حیسابی خوینی هه زیان بو نه کردوه)^{۹۰}. وه دهرباره ی ماوه ی که وتنه بئ نوژی و ماوه ی پاکبوونه وه و پاکیی نیوان دوو هه یزه وه زانایان قسه یان زۆر کردوون، به لام له راستی دا هیچ به لگه یه کی متمانه پێکراو له وه باره وه نیه^{۹۱}، که واته بو په ی بردن به کاتی بئ نوژی و پاکبوونه وه، چاره

^{۸۷} بپوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۵۰، ۳۵۱، وه (الفقه السنة) ج ۱ ص ۹۱.

^{۸۸} بپوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۷۴.

^{۸۹} بپوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۹۱، وه بپوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۹۲.

^{۹۰} ته مه رای زۆربه ی زانایانه، وهك (ابو حنیفه، مالك، سفیان، أوزاعي، شافعي، احمد، اسحاق)

بپوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۹۲.

^{۹۱} بپوانه: (الأدلة الرضیة) ص ۴۲، وه بپوانه: (مجموعه الفتاوی) ج ۲۲ ص ۳۵۳.

هر نهويه كه نهويه عادهتي خوي بزاني عادهتي خوي دهكاته بنه ماو پيوه،
نه گهرنا دهبن هول بدات به نيشانه كاني خويني حهيز بناسيته وه و له غهيري خوي -
واته غهيري حهيز - جياي بكاته وه.^{۹۲}

ب- زهستاني (نفاس): بهو خوينه دهگوتري كه له داميني ئافرهت ديته
دهري بههوي منداال بوونه وه، لاي كه مي ماوهي هاتنه كه ي تاو (لحظة) يكه و لاي
زوري به كه ي شي چل (۴۰) پوژه، چونكه (ام سلمة) خوا ليني پازي بي گوتويه تي:
(كَانَتِ النَّفْسَاءُ تَجْلِسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَرْبَعِينَ يَوْمًا) رواه الخمسة إلا النسائي.
واته: ئافرهتي زهستان له روژگاري پيغه مبهري خوادا ﷺ چل پوژ داده نيشت (و
نويژي نه ده كرد و پوژووي نه ده گرت).

به لام نه گهر له چل پوژ زياتر خويني دي نه وه به پاي زوريه ي^{۹۳} هه ره زوري زانايان
به خويني منداال بوون و زهستاني دانانري و نابي له چل پوژ زياتر واز له نويز
بهيني، وه (ترمذي) گوتويه تي^{۹۴}: (وَقَدْ أَجْمَعَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ وَالتَّابِعُونَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ
عَلَى أَنَّ النَّفْسَاءَ تَدْعُ الصَّلَاةَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، إِلَّا أَنْ تَرَى الطُّهْرَ قَبْلَ ذَلِكَ فَإِنَّهَا تَغْتَسِلُ
وَتُصَلِّي...) واته: وه سه رجهم هاوه لاني پيغه مبهري ﷺ و شوينكه وتوانيان له دوايانه وه
يه كدهنگن كه ژني زهستان چل پوژ واز له نويز ديني، مه گهر بهر له وه پاكي ببيني،
نه وه دهبن خوي بشوات و نويز بكات.

دياره له كاتي خوين ديتني زهستانيشدا وهك حاله تي حهيز ئافرهت نويزي له سه
نييهو بزي نييه بيكات، ههروه ها نابيت پوژووش بگري، به لام دهبن دواي
پوژووكاني بگيرپيته وه، وه وهك (شوكاني) گوتويه تي^{۹۵}: زانايان له سه ره وه يه كدهنگن
كه زهستاني له هه موو شتيك دا كه چه رام دهكري يان به رهوا داده نري، وهك حهيز

^{۹۲} هه مان سه رچاوه.

^{۹۳} بهوانه: (نيل الاوطار) ج ۱ ص ۳۵۷ تا ۳۵۹، وه بهوانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۱۰۸.

^{۹۴} بهوانه: (نيل الاوطار) ج ۱ ص ۳۵۸، وه (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۹۳، به لام (ابن حزم) دهلي: (و لا
حَدَّ لَأَقَلِّ النَّفَاسِ وَا مَّا أَكْثَرُهُ فَسَبْعَةُ أَيَّامٍ لَا مَزِيدَ) واته: لاي كه مي زهستاني سنوي ني، به لام لاي
زوري به كه ي ته نيا ههوت پوژه! بهوانه: (المحلى) ج ۲ ص ۱۲۸. مساله: ۲۶۸، به لام بيگومان
پايه كه ي ههله و سهير و پيچه وانه ي واقيعيشه!

^{۹۵} بهوانه نيل الاوطار ج ۱ ص ۳۵۹.

وايه، (بەلگەى ئەوئەش كە رابرد ئەم دەقەيە: ~~بەلگەى ئەوئەش كە رابرد ئەم دەقەيە:~~)

(عن عاصم عن معاذة قالت سألت عائشة: ما بال الحائض تقضي الصوم ولا تقضي الصلاة؟ قالت عائشة: كان يصيّن ذلك فنؤمر بقضاء الصوم ولا نؤمر بقضاء الصلاة) رواه مسلم و رواه البخاري بلفظ قريب منه.

واتە: پرسىارم لە (عائشة) كرد: بۆچی هەيزدار پۆژوو دەگێریتەو بەلام نوێژ ناگێریتەو؟ عائشە گوتى: ئیمە كاتى خۆى ئەو حالەتەمان تووش دەبوو، جا فەرمانمان پێ دەكرا كە پۆژوو بگێرینەو بەلام فەرمانمان پێ نەدەكرا كە نوێژ بگێرینەو.

ج- خوێنە چركە (الاستحاضة)^{٩٦}: ئەمیش بریتىە لە خوێن هاتن لە داوینى ئافرەت بەبەردەوامى لە غەیری كات و حالەتى ئاسایى خۆى دا.

ئافرەتێكىش كە تووشى ئەو نەخۆشىیە دەبێ وەك هى پاك (طاهرة) دادەنرێ، دەبێ لە كاتى هەر نوێژك دا پاش خۆپاككردنەو لە خوێن و خۆبەستن، دەستنۆژ بگرێ و نوێژەكەى بكات، هەندىك لە زانایانىش رایان وایە كە پێویستە بۆ هەر فەرزىك خۆى بشوات، بەلام رایەكەیان بئەیزە و وەك (ابن تیمیة) گوتوویەتى^{٩٧}: هیچ كام لە چوار پێشەوا سەرمەزەبەكان (ابو حنیفە و مالك و شافعی و احمد) خۆشۆردنى ئافرەتى (مستحاضة) بۆ هەر نوێژك بە فەرز نازانن و، ئەو فەرموودەىش كە لەو بارەو هاتوو:

• (عن عائشة أن أم حبيبة رضي الله عنها استحيضت سبع سنين فسال رسول الله ﷺ عن ذلك فأمرها أن تغسل لكل صلاة) رواه مسلم.

واتە: (ام حبیبە) خوا لى پازى بى حەوت سالان لە حالەتى (استحاضة) دابوو جا لەو بارەو پرسىارى لە پێغەمبەرى خوا ﷺ كرد: ئەویش فەرمانى پێ كرد كە بۆ هەموو نوێژك خۆى بشوات.

^{٩٦} خۆم ئەو تەرجەمەىم بۆ وشەى (استحاضة) دانا، چونكە (استحاضة) ش وەك (سلس البول) مێزەچركە وایە و بەردەوام دى هەرچەندە لە هەموو چركە (ثانية) يەكیش دا هەرنایەت بەلام زۆر ناو زیادەپۆیى (مبالغة) یان تێدایە و چارپۆشى كراو.

^{٩٧} بروانە: (مجموعة الفتاوى) ج ٢٢ ص ٣٥٥ تا ٣٥٩.

بەئى ئەم فەرموودەيە زۆربە و جەماوەرى زانايان گوتوويانە يان مەبەست لە
خۆشۆردن خۆ پاککردنەو و خۆشۆردنەو و خۆشۆردنەو و دەستتوویژگرتنە، يان
خۆشۆردنە سوننەتە، واتە: فەرمان (امس) ەكە بۆ (ندب) ە نەك (وجوب) بەلگەى
ئەو و ش كە دەربارەى ئافرەتى خوينە چركە دار (مستحاضة) گوتمان. ئەم
فەرموودەيە:

* (عن عائشة رضي الله عنها أنها قالت: فاطمة بنت أبي حبيش لرسول الله ﷺ: يا رسول الله
إني لأطهر أفادع الصلاة؟ فقال رسول الله ﷺ: إنما ذلك عرق وكس بالحيضة، فإذا أقبلت
الحيضة فأتوكي الصلاة، فإذا ذهب قدرها فاعسلي عنك الدم و صلي) رواه البخاري.

واتە: (فاطمە بنت ابى حبيش) بە پيغەمبەرى خواى ﷺ گوت: ئەى پيغەمبەرى خوا
من - لە خوين - پاك نابمەو، جا ئايا واز لە نوێژ بهيئەم؟! پيغەمبەرى خوا ﷺ
فەرمووى: ئەو وە حەيز نى و دەماريەكە، جا كاتيك كەوتىە حەيزەو واز لە نوێژ بهيئە،
وە كە زانیت ئەندازەى كەوتنە حەيزەكەت پابردو، ئەوجار خوينەكە لە خۆت بشۆو
- و دەستتوویژ بگرە - و نوێژكە.

وەك پيشتريش گوتمان چاكترين پيئەر - كە پەنگە جيئار (بديل) يشى نەبى - بۆ
لەيەك جياكردنەو و خوينى حەيز و غەيرى حەيز - كە بەزۆرى ھەر خوينە چركەيە -
ئەو و يە كە:

ا- ئەگەر ئافرەتەكە عادەتى كەوتنە حەيزى خۆى دەزانى، ئەو ئەندازە پۆژانەى
جاران تياياندا كەوتۆتە حەيزەو بە حەيزيان حيساب دەكات و، ئەو وى مايەو بە
خوينە چركە (استحاضة) ى دادەنى.

ب- ئەگەر عادەتيكى زانراویش نەبوو وەك ئەو وى ھەر لە سەرەتاو ئەو نەخۆشى
خوينە چركەى گرتبى، ئەو دەبى بەھۆى نيشانە و سيفاتەكانى خوينى حەيزەو ئەو
دوو حالەتەى لەيەك جياپكاتەو^{٩٨}.

^{٩٨} بڕوانە: (الأدلة الرضوية) ص ٤٢ كە لەسەر (متن) ى (الدرر البهيّة) ى (شوكانى) يەو لە (متن) دا
گوتوويەتى: (فَذَاتُ الْعَادَةِ الْمُتَقَرَّرَةِ تَعْمَلُ عَلَيْهَا. وَ غَيْرُهَا تَرْجَعُ إِلَى الْقَرَائِنِ).

دوو: به لهش پیس (جنابة) چ شتيك له ئينسان قهدهغهده كړي؟!

ئو شتانه ي كه بههوي لهش پيسى گهوره (جنابة) هوه له ئينسانى مسولمان
حه پام ده بن نه مانه ن:

۱- نويز به فهېز و سووننه تي يوه، چونكه پيغه مېهر ﷺ فهرموويه تي: (لا يَقْبَلُ اللهُ
صَلَاةَ بَغِيرِ طَهْوٍ وَلَا صَدَقَةً مِنْ غُلُولٍ) رواه مسلم و احمد و اصحاب السنن.

واته: خوا نه نويزي بي لهش پاكي و نه خير له مالى غه نيمه ت دز او وهرناگري.
۲- ته وافي مالى خوا، چونكه پيغه مېهر ﷺ فهرموويه تي: (الطَّوْفُ صَلَاةٌ إِلَّا أَنْ اللهُ
تَعَالَى أَحَلَّ فِيهِ الْكَلَامَ فَمَنْ تَكَلَّمَ فَلَا يَتَكَلَّمُ إِلَّا بِخَيْرٍ) رواه الترمذي والدارقطني. و صححه
الحاكم و ابن خزيمة عن ابن عباس.

واته: ته وافي نويزه نه ورنده هيه خوي بهر ز قسه كړنى تيډا حه لال كړدوه، جا
هر كه سيك قسه ي كړد يا شتي چا كه نه بي نه ييزي.

۳- ده ست له قورپان دان، چونكه پيغه مېهر ﷺ فهرموويه تي: (لا يَمَسُّ الْقُرْآنُ إِلَّا
طَاهِرٌ) رواه النسائي والدارقطني والبيهقي عن ابوبكر بن محمد بن عمر و بن حزم عن ابيه عن جده

واته: ئينسانى پاك نه بي نابي ده ست له قورپاننى بدات. وه پاي زوربه و جه ماوهرى
زانايانه كه (ابو حنيفة و مالك و شافعي و احمد) يشيان له نيودان^{۹۹}، كه نه كه به لهش
پيسى گه وروه بگره به بي ده ست نويزيش دروست نيه ده ست له قورپان بدرى، به لام
هه نديك له زانايان بو باباي لهش پاكي بي ده ست نويز به دروستى ده زانن، كه (ابن
عباس و شعبي و ضحاك و زيد بن علي و داود الظاهري و ابن حزم و حماد بن ابي
سليمان) يان له نيودان، به لكو (داود و ابن حزم) بو باباي لهش پيس (مُجَنَّبٌ) يش
ده ست له قورپان دانايان به دروست (جائن) داناوه^{۱۰۰} كه بيگومان پايه كه يان
بي هيژه، ئو فهرمووده ي سهرى كه (ابن عبد البر) گوتويه تي: (إِنَّهُ أَشْبَهُ بِالْتَوَاتُرِ
لِتَلْقَى النَّاسَ لَهُ بِالْقَبُولِ) به لگه يه له سهر يان^{۱۰۱}.

۴- قورپان خويندن، نه ميش پاي زوربه ي^{۱۰۲} زورى زانايان له باباي لهش پيس
حه پامه و ده قيش له و باره وه زور به به لگه هيتر اونه وه كه په نكه به هيترينيان نه وه بيت:

^{۹۹} بهوانه: (مجموعه الفتاوى) ابن تيمية، ج ۲۲ ص ۱۵۲.

^{۱۰۰} بهوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۳.

^{۱۰۱} هه مان سهرچاوه.

^{۱۰۲} بهوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۷۹.

* (عن علي رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ كان لا يحجبه عن القرآن شيء ليس الجنبه)

رواه اصحاب السنن و صححه الترمذي و غيره.

وانته: هیچ شتیک بیجگه له لهش پیسی پیغه مبهری خوی ﷺ له قورشان خویندنن نه ده گیرایه وه و پیشگیری لی نه ده کرد.

شایانی باسیشه که هندیك له زانایان که (بخاري و طبراني و داود و ابن حزم) یان له نیودا هن، قورشان خویندنیان بۆ بابای لهش پیس به دروست (جائن) داناوه^{۱۰۲}.

۵- مانه وه له مزگه وتی دا (المکث فی المسجد)، نه میش زۆریه ی زانایان بۆ بابای لهش پیسی به چه پام ده زانن^{۱۰۳}، بگره هندیکیان پییدا رت بوونیش هر به چه پام ده زانن^{۱۰۴}، که میکیشیان وهک (داود الظاهري) و (ابن المنذر و المزني) به موتله قی هم مانه وه و هم تیپه ربوونیش به دروست ده زانن، (نووي) یش که گوتوویه تی: (و أَحْسَنُ مَا يُوجِبُهُ هَذَا الْمَذْهَبُ: أَنَّ الْأَصْلَ عَدَمُ التَّحْرِيمِ، وَ لَيْسَ لِمَنْ حَرَّمَ دَلِيلٌ صَحِيحٌ صَرِيحٌ)^{۱۰۶}

وانته: (چاکترین به لگه که نه پایی پی پشتگیری بکری نه وهیه: که نه سل چه پام نه بوون - ی مانه وه و تیپه ربوون - ه و نه وانهش که چه پامیان کردوه به لگه یه کی راست و راشکاوایان به دهسته وه نیه). به لی (نووي) یش له قسه یه وه درده که وی که پای دووه می لا په سهند و به هیز بی.

واش پی ده چی پای راست و ریک نه وه بی که بگوتی: په سهند و سوننهت وایه که به بی لهش پاکي - هم گوره و هم گچکهش - ئینسان له مزگه وت دا نه مینیته وه و پیشیدا تیپه رنه بی، به لام فه رز نیه، دروسته، به تایبهت له کاتی ناچاری و تیگیراوی دا که هم پییدا تیپه ری و هم تیشیدا بمینیته وه.

۶ و ۷- ئافره تی چه یزدار و زه یستان جگه له و شتانه ی که رابردن پوژووگرتن و جووت بوون (جماع) یشیان لی قه دهغه کراوه، که به لگه ی هر دووکیشیان له رابوردوودا خراوه ته پوو.

^{۱۰۲} بپروانه: (فقه السنة) ج ۵ ص ۷۵، وه بپروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۱۷۹.

^{۱۰۳} بپروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۱۸۱.

^{۱۰۴} هه مان سه رچاوه.

^{۱۰۶} هه مان سه رچاوه ی پیشوو، ج ۲ ص ۱۸۲.

به لَام لیږده دا دوو مسئله له همن به پیویستی ده زانم تَوَزِک تیشکیان بخښنه سمر:

یه که م: زانایان پاش نه وهی له سمر نه وه پښک که وتوون که جووت بوون له گهل نافرتهی حه یزدار و زه یستان دا حه پامه و یه کیکه له گونا هه زله کان و ته نانه ت هه ندیکیان پایان وایه (کَفَّارَة) یشی ده که ویتنه سمر و پرای گونا هه بارگه کی زور^{۱۰۷}، له و باره وه که نایا میږد چی بو په وایه له کاتی حه یز و زه یستانی هاوسه ره که ی! پایان جیا وازه، به شیکیان که (ابو حنیفه و شافعی و مالک) یان له نیودان، و پرای: (سعید بن المسیب و طاوس و شریح و عطاء و قتاده و سلیمان بن یسار)^{۱۰۸} پایان وایه که له ززه ت و مرگرتن (استمتاع) به نیوان نیوک و نه ژنویشی هه ره حه پامه.

زوره شیان که و پرای: (عکرمه و مجاهد و شعبي و نخعی و الحاکم) هه ر کام له (ثوري و اوزاعي و محمد بن الحسن و احمد و اصبح المالکي و ابو ثور و اسحاق و ابوداود و ابن المنذر)، وه هه ندیک له شافعی یه کانیان له نیودان^{۱۰۹}، پایان وایه جگه له جووت بوون^{۱۱۰} (جماع) دروسته له ززه تی لئ و هه ر بگری، که له زار او ی شه ر عزانان دا پی ی ده لئن، (المباشرة) واته: پیست (بشرة) به پیست که وتن به هه ر شیوه یه که بی^{۱۱۱}، به لگه شیان نه م فرموده یه یه: (اسْتَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ) رواه مسلم. واته: جگه له جیماح هه موو شتیک بکن.

دووه م: پاش پاکبوونه وهی نافرته له خوینی بی نویژی (حیض) به پای زوره ی هه ره زوری زانایان که (سالم بن عبدالله و سلیمان بن یسار و زهري و ربیعه و مالک و ثوري و کیث و احمد و شافعی و اسحاق و ابو ثور و ابن المنذر) یان له نیودا هه ن، هه تا خو ی نه شوات یان ته یه موم نه کات نه گهر ناوی بو نه گونجا، دروست نیه میږده که ی له گه لی جووت بیست، به لَام (داود الظاهري) گوتوویه تی: هه ر که تاره تی

^{۱۰۷} (نووي) گوتویه تی: (أَجْمَعَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى تَحْرِيمِ طَائِلِ الْحَائِضِ لِلآيَةِ الْكَرِيمَةِ وَلِلْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ) بېروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۶۲، به لَام پای (کفارة) که وتنه سمر بی هیزه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۶۳.

^{۱۰۸} بېروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۶۷.

^{۱۰۹} هه مان سه رچاوه.

^{۱۱۰} ناشکرایه که دواوه (دُبْنِی نافرته به هه موو شیوه یه که حه پامه و گونا هه گوره یه.

^{۱۱۱} (نووي) یش پای زوره ی په سند کردووه و گوتوویه تی: (وهو أَقْوَى مِنْ حَيْثُ الدَّلِيلُ)، بېروانه:

(المجموع) ج ۲ ص ۳۶۶، واته: له مووی به لگه وه نه ارایه به هنز تره.

گرت و داوینی خوئی له خوین و خوڤ پاککردهوه له گه لدا جوت بوونی رهوایه، (ابو حنیفه) ش پای وایه که نه گهر ماوهی بی نوژی یه که ی ده پوژ بوو - که به لای ئه وه وه لای زوری که وتنه حه یزه وهیه، ئه وه یه کسه ر پاش خاوین بوونه وهی له خوین جیماع کردنی و له گه ل کرانی رهوایه^{۱۱۲}.

به ناشکراش دیاره که پای زۆربه به هیژتره، چونکه ئه م ئایه ته زۆر پوون و بی چهند و چوونه له و مه سه له یه دا: (و یَسْأَلُونَكَ عَنِ الْغَيْضِ؟ قُلْ هُوَ أَذًی فَاَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْغَيْضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ، فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ) البقرة - ۲۲۲، که پیشتر مانامان کرد.

چونکه وه زانایان گوتهوویانه^{۱۱۳}: خوای کار به جی پاش فرمان کردنی به دووره په ریژی له جیماعی ژنی بی نوژی (حائض)، دوو شتی کردوون به مه رج بو کۆتایی هینان به و دووره په ریژی یه: (وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ) وه لییان نزیک مه که ونه وه هه تا: - (يَطْهَرْنَ) پاک ده بنه وه، وه به (يَطْهَرْنَ) ش خویندراوه ته وه و له هه وت جوژه خویندنه وه کانی شه، که بیگومان به خویندنه وه (قراءة) ی دووه م پاشکاو (صریح) ه له خوشوردن دا.

ب- (فَإِذَا تَطَهَّرْنَ) که خویان پاککرده وه، که بیگومان ئه مه یان مه به ست پی ی خوشوردنیانه.

که واته: ده رکه وت که پای زۆربه ی نزیک به یه کده نگی زانایان به هیژتره و ژنی حه یزدار پاش کۆتایی هاتنی حه یزه که ی هه تا خوی نه شوریت دروست نیه میردی بجیته لای.

به لام بو پوژووگرتن ئه وه زانایان له سه ره وه یه کده نگی که به کۆتایی پی هاتنی خوینی حه یزه که ی، نه ک هه ر بو ی هه یه به لکو له سه ریشی فه رزه نیه تی پوژووی به یانی به ینی با له شه وئ دا فریای خوشوردنیش نه که وئ^{۱۱۴}.

^{۱۱۲} بهوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۶۹، ۳۷۰.

^{۱۱۳} بهوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۷۰.

^{۱۱۴} چونکه پوژووگرتن له سه ر حه یزدار حه رامه و ئه و ئافره ته ش به کۆتایی پی هاتنی خوینه که ی حه یزدار نه ماوه، بهوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۷۱، وه بهوانه (متن) ی (المهذب) ج ۲ ص ۳۶۷.

سټ: حوكمى لابرډنى لهش پيسى ۱ حكم رفع الجنابة ۱:

شتيكي ناشكراو پوونه كه نهسل له ئينسانى مسولمان دا لهش پاكبوونه و لهش پيسى ته نيا حاله تيكي زووتپه (طاريء) هو پيوسته له نزيكترين دهرهت دا لابيچي چونكه وهك پنيشتري باسماي كرد زوربهى خواپهرستى به مهزنه كان په كيان له سهر لهش پاكي (طهارة) و خاوينى (نظافة) كه وتووه.

به لن لابرډنى لهش پيسى فهرزه و خواى كاريه جي و پيغه مبهري پيشهوا له چهندان دهق دا فهرمانيان پي كړدوه، يو وينه: خواى زانا فهرموويه تى:

* (وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوا) المائدة - ٦- واته: وه نه گهر له شتان پيس بوو خوتان

بشون.

* (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا...) النساء - ٤٣-.

واته: نهى نه وانهى پرواتان هيناوه له كاتيک دا كه سهرخوشن توخنى نويز مه كونه هه تا دوزانن چي ده لين، هه روه ها به لهش پيسى نويز مه كونه هه تا خوتان نه شون مه گهر رېنوار بن - نه و كاته مادام تاو نه بن ته يه ميموم دروسته - .

يان وهك هه نديك له تويزه ره وان (مفسرين) گوتوويانه: (وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا) ياني: وه نه گهر له شتان پيس بوو مه گهر به پرېره وي نه گهر نه چنه مزگهوت - كه شويني نويزه - هه تا خوتان نه شون.

* (... وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمُ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَا مَسْتَمُ النَّسَاءُ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ...) المائدة - ٦-.

كه له باسى ته يه ميمومدا ماناي ده كين و كورته كى نه و يه كه ته يه ميموم كردن به خاك يان پووى زهوى جيدار (بديل) ي خوشوردن و ده ستنويزه يو كه سيك ناوى چنگ نه كه وي يان هه بن به لام بوى نه لوى به كاري به يني: به لام نايا لابرډنى لهش پيسى پيوستيه كى ده ستبه جي (واجب فوري) به يان به كاوه خو (على التراخي) به؟ نه و نه دى سهرنجى كتيبه كاني سوننهت و شهرعم دا شتيكم چنگ نه كهوت كه به لگه بن له سهر ده ستبه جي (فوري) بوونى به پيچه وانه وش به لگه ي زور و زه و نه د هه له سهر ئيسپاتي به كاوه خو بوونى، به لام بيگومان هه كاتيک نه انجام دانى فهرزيك

پەكى لەسەر ئەو پاكى يە كەوتىپى، ئەگەر دەست و بردىش لە لابرندى لەش
پىسى يەكە نەكات فەزەكەى بچى، ئەو لەسەرى پىويستە دەستبەجى خوى پاك
بكاتەو، بە سستى كردنى گوناھبارە، زانا يانىش وەك بنچىنە يەكى شەرى
گوتور يانە: ھەر شتىك ئەنجام دانى فەزىك پەكى لەسەرى كەوتىپى ئەويش دەيتە
فەز (ما لا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ).

چوار: لەش پىسى بە چى لادەچى؟!

لە باسەكانى رابردودا پوون بۆو كە ھۆكارى ئەسلى لابرندى لەش پىسى
(جنابة) ئاوە، ئەگەر ئەو نەبوو يان نەگونجا بەكاربەيتى جىدار (بديل) ەكەى خاك
يان پووى زەوى يە كە دەم و چاو و ھەردووك دەستى پى مەسح بكرىن.
جا لەبەرئەوئەى لە پرگەكانى (۵ ، ۶ ، ۷) دا باسى ھەركام لە خوشۆردن و
دەستنويژ و تەيەموم دەكەين لىرە بەم ئەندازە يە لەم باسە دەگەرىن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

تارەت گرتن (الاستنجاء) و خاوين راگرتنى

جەستەو پۇشاك و جىگاوشوين

وہك پيشتریش ئامازەمان پىڭكردوہ پاك و خاوينى مەرجى بنەپەتى ئەنجام دانى زۆر لە خوا پەرستىيەكانە بەتايبەتى نوپۇش جا ئەوہ لەم بېرگەيەدا خوا ياربى بە كورتى و لە چەند خالىك دا ھەم باسى تارەت گرتن - واتە خۇ پاك كردنەوہ لە ميز و پيسايى - و ھەم باسى خاوين راگرتنى جەستە دەكەين بەھۆى جى بەجى كردنى خەسلەتە سروشتىيەكان (خصال الفطرة) ھوہ.

يەكەم: تارەت گرتن:

۱- تارەت گرتن چىيە؟

مەبەست لە تارەت گرتن يان^{۱۱۵} دەست بەئاوگەياندن، خۇپاككردنەوہيە لە شوينەوار و پاشماوہى ميز و پيسايى دواى خۇ خالى كردنەوہ (التخلي)، جا لە كتيبەكانى سوننەت و شەرع (فقہ) دا چەند وشە و زاراوہيەك بەكارھاتوون بۇ تەعبىر لەو مەسەلەيە كە ئەمانەن:

(الاستنجاء، الاستجمار، الاستطابة، الاستنقاء، الاستنزاء، الاستبراء)

كە ماناكانيان لە يەك نزيكن:

الاستنجاء: يانى لابرەدى پيسى و پيسايى چونكە (نجو)^{۱۱۶} ئاوہ بۇ پيسايى. الاستجمار: يانى پەيداكرەدى بەردووچكە بۇ خۇپاككردنەوہ، چونكە (جمرة) بەردى گچكەيە.

الاستطابة: واتە: خۇ پاك كردنەوہ. چونكە (طيب) پاك و چاكە.

الاستنزاء: واتە: وەدەست ھينانى (نزاہة) كە بريتىيە لە دووربوون لە پيسى.

الاستبراء: واتە: وەدەست ھينانى دوورى و بەرىبوون لە ميز و پيسايى.

الاستنقاء: يانى خۇ خاوين كردنەوہ چونكە (نقاء) خاوينىيە و (نقي) (خاوين) ھ.

^{۱۱۵} لە زمانى كوردى دا - زار (لهجة) ى سۆزاني - بە زۆرى ئەر دوو وشەيە بەكاردين.

^{۱۱۶} بېروانە: (المعجم الوسيط) ص ۹۰۵، وشەى (نجو).

۲- حوکمی تارەت گرتن:

خۇپا ككردنەو لە شوینەواری میزو پیسایى به پای زۆربەى ھەرەزۆرى زانایان فەرزە، بەلام (ابو حنیفە) و (مالک) یش لە قسەيەکی دا به سووننەتیان داناو، ئەو ەندە ھەيە ئەوانیش گوتوویانە: ئەگەر لە قەبارەى درەمیک زیاتر بێت فەرزە بشۆرى و به غەیری ئاویش پاک نابیتەو.^{۱۱۷}

بەلام بینگومان پای جەماوەر و زۆربەى ھەرەزۆرى زانایان راستە و ئەو ەى دیکە به تەئکید ھەلەيە چونکە پیغەمبەرى خوا ﷺ لە چەندان فەرموودە دا فەرمانى کردو ە خۇپا ككردنەو و تارەت گرتن و ئەگەر گریمان پیغەمبەرىش ﷺ نەیفەرمووبایە، ھەر پنیوست بوو چونکە به حوکمی عەقل و فیتەرەت شتیکی ناشکرا و بەلگەنەویستە.

ئەمەش چەند نمونەيەك لەو فەرموودانە:

* (عن سلمان رضي الله عنه قال: نهانا رسول الله ﷺ ان يستنجي أحدنا بأقل من ثلاثة أحجار) رواه مسلم، واته: پیغەمبەرى خوا ﷺ لى قەدەغە کردوین كە يەك كیمان به كەمتر لە سى بەردووچكە (لە كاتى نەبوونی ئاودا) خۆى پاک بكاتەو.

* (عن عائشة رضي الله عنها أن النبي ﷺ قال: إذا ذهب أحدكم إلى الغائط فليذهب معه بثلاثة أحجار يستطيب بهن فأنها تجزي عنه) رواه احمد و اصحاب السنن الا الترمذي والدارقطني و صححه هو والنووي.^{۱۱۸}

واتە: ئەگەر يەك كێتان چوو ە سەر پێشاو با سى بەردووچكە لەگەل خۆى ببات خۇییان پى پاک بكاتەو، بوى بەردەكەون (واتە لەجیاتى ئاو به پاکكەرەو ە بوى حیساب دەكرین).

* (عن عائشة رضي الله عنها أنها قالت لنسوة: مرن أزواجكن أن يستنجوا بالماء فاني أستحيهن وأن النبي ﷺ كان يفعل) رواه احمد و اصحاب السنن الا ابوداود و صححه الترمذي و ابن حبان والنووي.^{۱۱۹}

واتە: عائشە خوا لى پازى بى به چەند ژنیكى گوت: به مێردەكانتان بلین با به ئاو تارەت بگرن، چونکە پیغەمبەر ﷺ وای دەکرد بەلام من شەرمى دەكەم پێیان بلیم.

^{۱۱۷} بروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۱۱۴، ۱۱۵.

^{۱۱۸} سەرچاوەى پێشوو، ھەمان بەرگ، ص ۱۱۵.

^{۱۱۹} ھەمان سەرچاوە، بەرگ، ص ۱۲۱.

۳- تارەت گرتن و خۇپا ككردنەو بە چى دەبى؟

ئاشكرايە و چەندان جارىش گوتوومانە كە (ئاو) ئەسلە لە پاك و خاوينى دا، بۆيە بۇ تارەت گرتنىش (ئاو) بە پلەي يەكەم دىت، بەلام ئەگەر ئاو چنگ نەكەوت ئەو بە پاي زۆربەي ھەرەزورى زانايان بەرد (حَجَر) و ھەر شتىكى دىكەي وەك وىش كە بگونجى خۇي پىن خاوين بكرتەو^{۱۲۰} روستە .

وہ ئەگەر بگونجى بە ھەردووكيشيان خۇي پاك بكاتەو چاكتەر، سەرەتا بە بەرد يان ھەرشتىكى دىكەي پىسى لاپەرى رىز نەگىراو (غَيْر مُحْتَرَم) پىسى يەكە لاپەرى پاشان بە ئاوەكەش بەتەواوى خۇي پاك بكاتەو^{۱۲۱} .

بەلام زانايان لەسەرئەو يەكەدەنگن كە مەرجى خۇپا ككردنەو بە غەيرى ئاو ئەو يەكە لە شوئىنى تايبەتى ميز و پىسايى پىداھاتن بەلاو پىس نەبووى و تىوہ نەچووبى، ئەگەرنا پىويستە ھەر بە ئاو خۇي پاك بكاتەو و غەيرى ئاو بەرناكەوى^{۱۲۲} .

ئەمەش چەند دەقىك لەوبارەو بە چى تارەت دەگىرى؟

* (عن أنس رضي الله عنه قال: كان النبي ﷺ يأتي الخلاء فأتبعه أنا و غلامٌ يادأوه من ماء فيستنجي بها) متفق عليه و رواه احمد والنسائي و ابوداود و الدارمي و ابوعوانة والطيالسي و البغوي و صححه ابن خزيمة.

واتە: پىغەمبەر ﷺ عادەتى وابو كە دەچووە ئاودەست من و مندالىكى دىكە بە قاپە ئاويكەو بەدواى دا دەچووين خۇي پىن پاك دەكردەو.

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه كان النبي ﷺ إذا أتى الخلاء أتته بماء في ركوة فاستنجى ثم مسح يده على الأرض ثم أتته بأناء آخر فتوضأ) رواه احمد و ابوداود و ابن ماجه و البيهقي و قال النووي: اسناده صحيح.

واتە: پىغەمبەر ﷺ عادەتى وابو كە دەچووە ئاودەست من لە قاپىكى چەرم ئاوم بۇ دەبرد و تارەتى دەگرت پاشان دەستى بە زەوى دەسپى، دوايى قاپىكى دىكە - ئاو - م بۇ دەمىناو دەستونىزى دەگرت.

^{۱۲۰} بېوانە: (المجموع) ج ۲ ص ۱۲۲. ئەمە پاي سەرچەم زانايانە جگە لە (داود الظاهري)، بەلام

(القاضي ابو الطيب) گوتوويەتى: ئويش ھەمان پاي ھەيە، وە بېوانە: (المغني) ج ۱ ص ۱۵۰.

^{۱۲۱} ئەمەش زۆربەي زۆرى زانايانە، بېوانە: (المجموع) ج ۲ ص ۱۲۰.

^{۱۲۲} بېوانە: (المغني والشرح الكبير) ج ۱ ص ۱۵۱ وە (المجموع) ج ۲ ص ۱۴۲.

*پیشتریش ئەو فەرمودانەمان ھېنانەو، كە (مسلم) لە (سلمان الفارسی) و (احمد و اصحاب السنن) لە (عائشە)وہ گێڤاویاننەوہ خوا لییان رازی بئ، دەربارەى خو پاککردنەوہ بە سئ بەردووچكە لە کاتى نەبوونی ئاودا.

شایانى باسیشە كە زۆریەى زانایان رایان وایە ئەگەر بابای تارەت گر لەبەر نەبوونی ئاو بەبەرد و وینەى وی خوێ پاك کردەوہ نابئ، لە سئ بەرد كەمتر بن ^{۱۲۳}، ھەرەھا زۆریەش رایان وایە كە ئەگەر بە سئ بەردیش پاك نەبۆوہ دەبئ بەردى تر بەكاربھێنى تا دلنیا دەبئ ^{۱۲۴}، ئەگەر لەبەر بلاو بوونەوہى پیسی یەكەش بە جەستە یەوہ، نەگونجا بە غەیری ئاو خوێ پاك بکاتەوہ فەرزە ئاو بەكاربھێنى وەك پیشتریش گوتمان.

٤- ئەدەب و ڕەوشتەکانى تارەت گرتن:

(١) ھەركاتێك ویستی بچئ بۆ شوینی خوێ خالی کردنەوہ (التخلی) و خۆپاککردنەوہ (الاستنجاء) بەرلەوہى پئى بچیتە نێو سنوورى ئەو شوینەوہ بئى: (بسم الله) بەناوى خوا، چونكە پیغەمبەرى ﷺ فەرموویەتى: (سِتْرُ مَا بَيْنَ الْجَنِّ وَ عَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْخَلَاءَ أَنْ يَقُولَ بِسْمِ اللَّهِ) رواه الترمذي و ابن ماجه و صححه الالباني ^{۱۲۳}.

واتە: پەردەى نێوان جن و عەرپەتى ئادەمیزادەكان كاتێك یەكێکیان دەچیتە سەر پیشاو ئەو یە كە بئى: بەناوى خوا. وە سوننەتە بئى: (اللَّهُمَّ أَنِي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ) چونكە پیغەمبەرى خوا ﷺ وای فەرمووہ وەك (انس) گێڤاویەتەوہ:

* (كان رسول الله ﷺ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: اللَّهُمَّ أَنِي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ) رواه البخاري و مسلم و اصحاب السنن، واتە: ئەى خوا یە پەنات پئ دەگرم لە شەیطانە نێو مئ یەكان. دیارە دەتوانئ ھەر جارە یەكێك لەو دوو زیكرە بئى، یان پێكەوہ و وێكرا بیانئى.

(٢) وە سوونەتە لە چوون دا لاقى چەپ و لە ھاتنە دەرەوہدا لاقى راستى پیش بخات، چونكە چەندان دەقى سوننەت ھەن ئەوہ دەگە یەنن كە وا باشە ئینسان بۆ ھەر

^{۱۲۳} بېروانە: (المجموع) ج ٢ ص ١٢١ تا ١٢٥، وە بېروانە: (الأدلة الرضية) ص ٢٧، وە بېروانە: (الفقه

الاسلامى وادلته) د. رھبە الزھیلی، ج ١ ص ٢٤٧ تا ٣٥١.

^{۱۲۴} ھەمان سەرچارە و بەرگ و لاپەرە.

^{۱۲۵} بېروانە: (الوجيز في فقه السنة والكتاب العزيز) ص ٢٦، عبدالعظیم بن بدوي.

شتیک و هر شوینیکی چاک و پاک لای راست - چ دهست چ لاق - پیش بخات و بو پیچه وانه‌ی نه‌وش لای چهپ، نه‌مه‌ش چند دهقنک له‌وباره‌وه:

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله ﷺ يُعَجُّهُ التِّمْنُ فِي شَانِهِ كُلِّهِ فِي طَهْوَرِهِ وَ تَرْجُلِهِ وَ تَغْلُّهِ) متلق عليه.

واته: پیغه‌مبهری خوا ﷺ هه‌زی ده‌کرد له هه‌موو کاروباریکی دا به‌لای راست ده‌ست پی‌بکات له ده‌ستونوینگرتنی و سه‌ر و پریش شانه‌کردنی و نه‌عل به‌سه‌رپیوه‌کردنی دا.

* (عن عائشة رضي الله عنها كانت يد رسول الله ﷺ اليمنى لطهوره و طعامه و كانت اليسرى لخلائه و ما كان من أذى) رواه ابوداود و غيره باسناد صحيح.

واته: ده‌ستی راستی پیغه‌مبهری خوا ﷺ بو ده‌ستونوینگرتن و خواردنی بوو، وه ده‌ستی چه‌پیش بو تاره‌ت گرتن و شتی پیس بوو.

٣) وه سوننه‌ته که هه‌چ شتیکی پی‌نه‌بین بو سه‌رپیشاو که ناوی خوای به‌سه‌ره‌وه‌بین، نه‌گه‌ر ئالقه و نه‌گوستیله‌ش بئ. چونکه پیغه‌مبهر ﷺ وای کردوه:

* (عن أنسٍ أن النبي ﷺ كان إذا دخل الخلاء وضع خاتمه) رواه اصحاب السنن و قال ابوداود: هذا حديث، و صححه الترمذي.

واته: پیغه‌مبهر ﷺ که ده‌چوووه ئاوده‌سته‌وه نه‌گوستیله‌که‌ی دانه‌نا. (بخاري و مسلم و اصحاب السنن إلا ابن ماجة) ش گنپراویانه‌ته‌وه له (ابن عمر) وه خوا لییان پازی‌بئ گنپراویانه‌ته‌وه که‌نه‌خش و نووسینی سه‌ر نه‌گوستیله‌ی خوشه‌ویست ﷺ بریتی بووه له: (محمد رسول الله) ^{١٣٦}.

به‌لام (ابن المنذر) له کومه‌لیکی وه‌ک سعید بن المسيب والحسن البصري و ابن سيرین) گنپراویه‌ته‌وه که مؤلّه‌ت (رخصة) دراوه وه جوهره شتانه‌شی پی‌بن ^{١٣٧}.

٤) وه سوننه‌ته پاش ته‌واو بوونی و هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی بلئ: (غفرانک)، چونکه (عائشه) خوا لی‌پازی‌بئ گنپراویه‌ته‌وه: (كان رسول الله ﷺ إذا خرج من الغائط قال: غفرانك). رواه اصحاب السنن و حسنه الترمذي و صححه ابن خزيمة والحاكم وابن حبان.

واته: پیغه‌مبهری خوا ﷺ که له شوینی تاره‌ت گرتن ده‌هاته‌ده‌ری ده‌یفه‌رموو: لیبور دنت (داوا ده‌که‌م نه‌ی په‌روهر دگارم).

^{١٣٦} به‌روانه: (المجموع) ج ٢ ص ٩٢.

^{١٣٧} هه‌مان سه‌رچاره و به‌رگ و لاپه‌ره.

به لَام ئه و ده قه ی که ده لێ پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَىٰ وَ عَافَانِي) رواء النسائي وابن ماجة عن ابي ذر رضي الله عنه.

واته: ستایش بۆئه و خوایه ی که پیسی له کۆل کردمه وه و سه لامه تی کردووم، ئه وه زۆر له پسپۆرانی سوننه ت به بێ هیژ (ضعیف) یان داناوه ^{۱۲۸}.

۵) وه ئه گهر له دهشت و چۆلایی تاره تی گرت ده بێ له خه لکی دووریکه ویته وه و وا په سه نده بجیته په ناو نه دیوئیکیش، چونکه:

* (عن المغيرة كان ﷺ إذا أراد الحاجة أبعد في المذهب) رواء احمد واصحاب السنن و صححه الترمذي والنوري،

واته: پیغه مبه ر ﷺ عاده تی وابوو که ده یویست تاره ت بگری ده چوو شونیکێ دور.

* (عن عبدالله بن جعفر رضي الله عنهما كان أحب ما استتر به النبي ﷺ هدف أو حائش نخل) رواء احمد و مسلم و ابوداود و ابن ماجة، واته: چاکترین شت که پیغه مبه ر ﷺ حه زی ده کرد - له کاتی تاره ت گرتن دا - خۆی پێ په نهان بکات ته پۆلکه و به رزایی به ک یان کۆمه لیک دارخورمای چوپر بوون.

۶) وه سوننه ته هه تا له زهوی نزیک نه بیته وه به رگ و پۆشاکی خۆی هه لته داته وه چونکه پیغه مبه ر ﷺ وای کردوه، وه ک له م فرمووده یه دا ده بینرێ:

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما أن النبي ﷺ كان إذا أراد الحاجة لا يرفع ثوبه حتى يدنو من الأرض) رواء ابوداود والترمذي وابن ماجة.

۷) وه به پای زۆربه ی زۆری زانایان هه رامه که بابای تاره ت گر مادام له دهشت و سارا و چۆلایی بیت پوو یان پشت بکاته قیبله، چونکه:

* (عن ابي ايوب رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: إذا أتى أحدكم الغائط فلا يستقبل القبلة ولا يولها ظهره، شرقوا أو غربوا) رواء البخاري و مسلم. و احمد و اصحاب السنن، لكن بعضهم عن ابي هريرة رضي الله عنه.

واته: ئه گهر به کیکتان چوو سه ر پێشاو با پوونه کاته قیبله و پشتیشی تی نه کات، پوو بکه نه پۆر هه لات یان پۆر ئاوا.

^{۱۲۸} هه مان سه رچاوه و به رگ، ص ۹۴، هه ندیک له زانایانیش به راست و (صحیح) یان داناوه، به روانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۶۲.

وه له باره ی پوو یان پشت کردنه قبیله وه له کاتی تارته گرتن دا زانایان پریان
جیاوازه و بهم شیوه یه^{۱۲۹} خوارئیه:

(مالك و شافعي و اسحاق) و احمد یش له پړوايه ټيكي دا ده لښ له دهشت و سارا
حه پرامه به لام له نيو خانويه رده دروسته.

(ثوري و ابو ثور) و (احمد) له پړوايه ته که ی دیکه دا ده لښ له هيچ شوي نیک دا
دروست نيه و به موله قی حه پرامه.

(داود الظاهري) یش به موله قی به دروستی ده زانی.

(ابو حنیفه) ش له هه موو شوي نیک پووتی کردنی قبیله له حاله تی تارته گرتن دا
به حه پرام، به لام پشت تی کردنی له شارو دهشت به پړوا ده زانی. واش پی ده چی پای
یه که له هه موویان به هیژ تربیت، به لکه شبیان هم چهند ده قبه یه:

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: رَقِيتُ عَلَى ظَهْرِ بَيْتِ فِرَاتٍ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَاعِدًا عَلَى
لَيْتَيْنِ مُسْتَقْبِلًا الْمَقْدِسَ مُسْتَدْبِرًا الْكَعْبَةَ) متفق عليه.

واته: سهر که و تمه سهریانی خانویه ک پیغه مبهری خوام ﷺ بینی له سهر دوو خشته
(بو تارته گرتن) دانیشته و پوری له (بیت المقدس) و پشتی له که عبه یه.

* (عن مروان الأصغر قال: رَأَيْتُ ابْنَ عُمَرَ أَنَاخَ رَاحِلَتَهُ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ ثُمَّ جَلَسَ يَبُولُ إِلَيْهَا،
فَقُلْنَا يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَلَيْسَ قَدْ نَهَى عَنْ هَذَا؟ قَالَ: بَلَى، إِنَّمَا نَهَى عَنْ ذَلِكَ فِي الْفَضَاءِ، فَإِذَا
كَانَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ شَيْءٌ يَسْتُرُكَ فَلَا بَأْسَ) رواه ابو داود والدارقطني والحاكم و قال هو صحيح
على شرط البخاري و وافقه الذهبي.

واته: (ابن عمر) م بینی حوشره که ی پوو به قبیله یه خ دابوو، پاشان دانیشته به ره و
پووی حوشره که ی میزی کرد، گوتمان: نه ی (ابو عبدالرحمن) نه دی نه مه قه ده غه
نه کراوه؟ گوتی: با، به لام نه هی له وه کراوه نه گهر له دهشت و سارابی، به لام نه گهر
شتیک له نیوان تو و قبیله دا هه بی بتشاریته وه قهیدی ناکات.

وه وه لامی قسه که ی (ابو ایوب) یشیان خوالی پازی بی. که گوتوویه تی: (فَقَدِمْنَا
الشَّامَ فَوَجَدْنَا مُرَاجِيضَ قَدْ بُنِيَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ، فَتَنَحَرَفْنَا عَنْهَا وَنَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعَالَى) متفق عليه.

واته: جا کاتیک چوینه شامی دیتمان شو دهسته کانیان به ره و کابه دروست
کردوون، بویه له کاتی دانیشتن دا خو مان ده سو پاند و داوای لیبور دتمان له خوای
به رز ده کرد، به لی وه لامی هم قسه یه یان به دوو شت دا وه ته وه:

^{۱۲۹} بېوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۹۹، وه بېوانه: (نیل الاوطار) ج ۱ ص ۹۳ تا ۹۷.

یه که م: له سۆنگهی ئهوهوه که گومانى ههبووه لهوهدا ئایا نههیه که ی پیغه مبهه ^{۱۳۰} گشتی یه و بۆ ههردووک حالهتی له ئاوهدانى بوون و له دهشت و ساراوونه، یان نا؟! جا ئهوه دووربینى (احتیاط) ی کردوه.

دهههه: ئهوه پای خۆیهتی و هاوهلانی دیکهش پای دیکه یان ههبووه و (ابو ایوب) بۆچوونه که ی خۆی پال نه داوه ته لای پیغه مبهه ^{۱۳۰}.

پنویسته ئهوهش بگوتری که هه ندیک له زانایانیش پایان وایه که چه پام بوونی پرو و پاش کردنه قیبله له کاتی تارهت گرتن دا نه سخ کراوه ته وه و ئه م فه رموده یه ش به به لگه ده هی نه وه:

* (عن جابر رضي الله عنه قال: نهى نبي الله ﷺ أَنْ نُسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ بِوَلٍ، فَرَأَيْتَهُ قَبْلَ أَنْ يَقْبُضَ بِعَامٍ يَسْتَقْبِلُهَا) رواه احمد و ابوداود و الترمذي و حسنه.

واته: پیغه مبهه ی خوا ^{۱۳۱} لئی قه ده غه کرد بووین که له کاتی میزکردن دا پرو بکه ی نه قیبله، به لام سالتیک به ره وه ی گیانی بکیشری دیتم پروی تی کرد بوو.

به لام وه (نووی) گوتوویه تی ^{۱۳۱}: ئه وه پایه که ده لی ئه وه فه رموده نه سخ کراوه وه بی هیزه و له هه ر باب ه تی کش دا چه ند فه رموده یه که هه بن چاکتر وایه هه موویان کاریان پی بکری، نه که بکری نه (ناسخ) و (منسوخ) ی یه کتر! ئاشکراشه که به پی ی ئه وه پایه ی که زۆربه ی زانایان له سه ری کوکن که ده لی: قه ده غه کردنی پرو یان پاش کردنه قیبله بۆ دهشت و سارایه و به ره وادانانی پرو وه پشت تی کردنی شی بۆ نیو ئاوه دانى و خانوویه ره یه سه رجه م ده قه کانی سوننه ت کار پی ده کات و هه رکامیکیان له شوینی تایبه تی خۆی دا به کار دینی.

۸) وه زانایان هه موو له سه ره وه یه که ده نگن که قسه کردن له کاتی تارهت گرتن دا شتیکی ناپه سه نه ده، ته نانه ت نه گه ر سه لامیشی لى کرا و ا باشه وه لام نه داته وه هه رچه نه ده وه لامی سه لام له کاتی ئاسایی دا فه رزی شه، هه ره ها زیکری خوا کردنی ش مه گه ر له دلی خۆی دا بی نه گه ر نا زۆربه ی زانایان پییان شتیکی ناپه سه نه ده و نه شی اوه ^{۱۳۲}، به لگه ی ئه وه ش که گوترا ئه م فه رموده نه:

^{۱۳۰} بهروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۱۰۱.

^{۱۳۱} هه مان سه رچاوه و به رگ و لاپه ره.

^{۱۳۲} هه مان سه رچاوه و به رگ، ص ۱۰۷، ۱۰۸، وه بهروانه: (نیل الاوطار) ج ۱ ص ۹۰، ۹۱.

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: مرَّ رجلٌ بالنبِيِّ ﷺ وهو يقولُ فسلمَ عليه فلم يردَّ عليه)

رواه مسلم و اصحاب السنن الا ابن ماجه، واته: پياويك به لای پیغه مبهردا ﷺ پوت بوو که له وکاته دا میزی ده کرد، سه لامي لی کرد به لام - پیغه مبهردا - وه لامي نه دایه وه.

* (عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: لا يخرج الرجلان يضربان الغائطَ كاشفين عن عوراتهما يتحدثان فإن الله تبارك وتعالى يمقتُ على ذلك) رواه ابو داود و احمد و صححه الحاكم، واته: دوو پیاو پیکه وه نه چنه سهر پیشاو عه وره تیان ده ربخه ن و پیکه وه بدوین، چونکه خوی پایه دار و بهرز له سهرئوه ئینسان ده بوغزین.

۹) ههروه ها زوربه ی^{۱۳۳} زور له سهرئوه کوک (متفق) ن که مه گهر له بهر ناچار ی و عوزیک نه گهرنا هه رچه نده دروسته به لام په سند وایه په دانیشتنه وه میز بکات، به به لگه ی:

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: من حدثكم أن النبي ﷺ كان يقول قائماً فلا تصدقوه، ما كان يقول إلا قاعداً) رواه احمد و اصحاب السنن الا ابو داود. واستاده جيد و حسنه النووي.

واته: هه رکه سیك پی گوتن که پیغه مبهردا ﷺ به پیوه میزی کردوه، بر وای پی مه که ن، چونکه به دانیشتنه وه نه بی میزی نه ده کرد.

* (عن حذيفة بن اليمان رضي الله عنه أن النبي ﷺ انتهى إلى سباطة قوم، فبأل قائماً فتحييت فقال أدنه فدنوت حتى قمت عند عقبه فتوضأ ومسح على خفيه) رواه البخاري و مسلم و احمد و اصحاب السنن.

واته: پیغه مبهردا ﷺ هات گه یشته لای زبلدانی خه لکیک و به پیوه میزی کرد منیش لیی دوورکه و تمه وه، که چی فهرمووی: نزیک به وه منیش نزیک بوومه وه هه تا له لای پاژنه پی یه کانی یه وه وه ستام، ئینجا ده ستوویژی گرت و مه سخی خووفه کانی کرد.

دیاره - وهك زانایان گوتوو یانه^{۱۳۴} - عائشه خوالی پازی بی دیاره به گویره ی زانیاری خوی و نه وه ی که له ماله وه له پیغه مبهردی دیوه قسه ی کردوه، (حذيفة) ش به پیی دیتن و زانیاری خوی قسه ی کردوه، (حذيفة) شتیکی دیوه له دهره وه ی مال که عائشه نه بیینیوه بویه ئینکاری کردوه.

^{۱۳۳} بروه: (نیل الاوطار) ج ۱ ص ۱۰۷ تا ۱۱۰، وه (المجموع) ج ۲ ص ۱۰۳، ۱۰۴.

^{۱۳۴} بروه: (المجموع) ج ۱ ص ۱۰۳، په راوین.

(ابن المنذر گوتوویه تی^{۱۳۰}: (البَوْلُ جَالِسًا أَحَبُّ إِلَيَّ وَ قَائِمًا مُبَاحٌ وَ كُلُّ ذَلِكَ ثَابِتٌ
عن رسول الله ﷺ) واته: به دانیشتنه وه میزکردنم پی په سهندتره وه به پیوهش په وایه
و هردوک لاش له پیغه مبهری خواوه ﷺ هاتوون و چه سپاون.

(۱۰) دهست سړینه وه به زهوی یان شوړدنه وهی به صابوون و وینهی وی پاش
تاروت گرتن، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ وای کردوه، وهک له و فرموده یه دا هاتوه
که پیشتړ هیئامان و (احمد و ابوداود و ابن ماجه و بیهقی) له (ابو هریره)
گیراویانه ته وه و پرستی (فَاسْتَجَىٰ ثُمَّ مَسَحَ يَدَهُ عَلَى الْأَرْضِ)، واته: تاروت گرتن
پاشان دهستی به زهوی سړی.

(۱۱) چه پامه که به دهستی راستی تاروت بگری، وهک له و فرموده یه دا هاتوه که
(عبدالرحمن بن زید) بهم شیوه یه گیراویه ته وه، که له زاری (سلمان الفارسی) یه وه یه:
«قِيلَ لَهُ: قَدْ عَلِمَكُمْ نَبِيَّكُمْ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْخَرَاءَةِ قَالَ أَجَلَ لَقَدْ نَهَانَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ
لِفَانِطٍ أَوْ بُولٍ أَوْ أَنْ نَسْتَجِي بِمِمْ، أَوْ أَنْ نَسْتَجِي بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ، أَوْ أَنْ نَسْتَجِي بِوَجِيعٍ
أَوْ عَظْمٍ» رواه مسلم و ابوداود و ابن ماجه و البيهقي.

واته: پی ی گوترا: پیغه مبهره که تان هه موو شتیکی فیړکردون ته نانه ت چونه
سهر پیښا ویش! (سلمان) گوتی: به لن، لی ی قه دهغه کردوین که له کاتی پیسای و
میزکردندا پو له قیبله بکهین، یان که به دهستی راست تاروت بگرین، یان که به س
بهرد و که متر خو مان پاک بکهینه وه. یان که به پاشه روک یان به ئیسقان خو مان پاک
بکهینه وه.

۱۲- چه پام یان به لای که مه وه زور ناپه سنده که له چه ند شوینیک دا میز و
پیسای بگری، که نه مانه گرنگترینان:

سهر ریځاویان، ریځای ناو هیئان، سیبهر و شوینی دانیشتنی خه لکی، شوینی
خولی شوړدن، ناوی پاره ستاو، بن دارودره ختی میوه دار، کون و که لین. نه مهش نه و
دهقانه ی که به لگه ی قه دهغه کرانی میز و پیسای کردن له و شوینانه دا:

«(عن معاذٍ رضى الله عنه أن النبي ﷺ قال: إِنِّقُوا الْمَلَاعِنَ الثَّلَاثَةَ: الْبَرَّازُ فِي الْمَوَارِدِ، وَ قَارِعَةُ
الطَّرِيقِ وَالظِّلَّ)» رواه ابوداود و ابن ماجه و البيهقي و الحاكم و صححه.

واته: خو تان له س س له عننه هیئره کان پیارین: پیسای کردن له سهر ریځاکانی
ناو هیئان، وه نیوه راستی ریځا، وه ژیر سیبهر.

^{۱۳۰} سرچاوه و بهرکی پېشو، ص ۱۰۴.

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: اتقوا اللعائين، قالوا: وما اللعائن يا رسول الله؟! قال: الذي يتخلّى في طريق الناس أو في ظلّهم) رواه مسلم. كه ماناكه‌ی روّشنه.

* (عن عبدالله بن مغفل رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: لا يولن أحدكم في مستحبه..)
رواه الخمسة،

واته: با يه‌كيك‌تان له شوینی خوشوردنی ميز نه‌كات.
* (عن جابر رضي الله عنه أن النبي ﷺ نهى أن يُبَالَ في الماء الراكد) رواه احمد و مسلم والنسائي و ابن ماجة، واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ميزکردنی له ناوی وه‌ستاودا قه‌ده‌غه‌کردوه.
* (عن عبدالله بن سرجس قال: نهى رسول الله ﷺ أن يُبَالَ في الجحر..) رواه احمد والنسائي و ابوداود والحاكم والبيهقي و صححه ابن خزيمة. واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردوه كه ميز بکریته کون و كه‌له‌به‌ره‌وه..
* ده‌ریاره‌ی ميز و پیسایي نه‌کردنیش له بن دره‌ختی به‌رداردا، (نوی)
گوتوویه‌تی: نه‌وه شتیکه یه‌کده‌نگی له‌سه‌ره^{۱۳۶}.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۳۶} برهانه: (المجموع) ج ۲ ص ۱۰۶، و برهانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۱ ص ۱۵۶، ۱۵۷.

دووه: خاوین راگرتنی جهستهو پوښاک و جیگاو شوین

خوینهری بهرین! وهک پیشتریش روونمان کردهوه پاک و خاوینی به مهغهوی و ماددییهوه پلهو پاییهکی گهره و گرنگی له نیسلام دا هیه و نهونده بهسه که پیغهمبر ﷺ به نیوهی نیمانی داناوه: (الظهور شَطْرُ الْإِيمَانِ) رواه مسلم، وه خوای کاربهجی به جووت و هاوشانی (توبه) داناوه و خوشهویستی خوئی به خاوهنهکی بریاردراوه، (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ) البقرة - ۲۲۲ -

جا دیاره نهو پاک و خاوینییهش تایبته نیه به شتیکی دیاری کراوهوه و هه موو شتهکان دهگریتهوه: هه جهسته (بدن)، هه بهرگ و پوښاک، هه جیگا و ریگا، جا نیمه لیژدا له پیغهمبره چهند دهقیک لهسه- پاک و خاوین راگرتنی جیگا و ریگا بهرگ و پوښاک و دینینهوه، پاشان باسی پاک و خاوینی جهستهش دهکین:

۱- پاک و خاوین راگرتنی جیگا و شوین و بهرگ و پوښاک:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قام أعرابيُّ فَبَالَ في المَسْجِدِ فَنَآوَلَهُ النَّاسُ، فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ: دَعُوهُ وَهَرِّقُوا عَلَى بَوْلِهِ سَجْلًا مِنْ مَاءٍ - أَوْ ذَنْبًا مِنْ مَاءٍ - فَأَنَّمَا بُعِثَ مَسْرِينٌ وَلَمْ تَبْعَثُوا مَسْرِينٌ) رواه البخاري و اصحاب السنن.

که پیشتر مانامان کردوه و نهوه دهکینهی که دهبی مسولمانان جیگا و ریگیان، پاک و خاوین راگرن، بهتایبته مزگهوت که شوینی خواپهرستییهکی گهره وهک نویژه.

* (عن أبي سعيد رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ المَسْجِدَ فَلْيَقْلِبْ نَعْلَيْهِ وَ لِيَنْظُرْ فِيهِمَا فَإِنْ رَأَى حَبًّا فَلْيَمْسَحْهُ بِالأَرْضِ...) رواه احمد و ابوداود و غیرهما. که پیشتر مانامان کردوه.

* خوای پهروهردگار فرمویهتی: (و لِيَايَاكَ فَطَهَّرْ) المدثر - ۴ -، واته: وه بهرگ و پوښاکت پاک بکهوه.

* (عن جابر بن سمره رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ: أَصْلِي فِي التَّوْبِ الَّذِي أَتَيْتُ فِيهِ أَهْلِي؟ قَالَ: نَعَمْ إِلَّا أَنْ تَرَى فِيهِ شَيْئًا فَتَغْسِلَهُ) رواه احمد و ابن ماجة بسند رجاله ثقات.

واته: گویم لی بوو پیایویک له پیغهمبری ﷺ پرسی: ئایا لهو بهرگه مدا که پیی دهچمه لای هاوسهره کهم نویژ بکه؟ فرموی: به لی مهگهر شتیکی - پیسی - پیوه بیینی دهبی بیشوی.

* (عن ابي سعيد أنه ﷺ صَلَّى فَخَلَعَ نَعْلَيْهِ فَخَلَعَ النَّاسُ نَعَالَهُمْ، فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ: لِمَ خَلَعْتُمْ؟ قَالُوا: رَأَيْنَاكَ خَلَعْتَ فَخَلَعْنَا، فَقَالَ: إِنَّ جِبْرِيلَ أَتَانِي فَأَخْبَرَنِي أَنَّ بِهِمَا حَبْشًا..) رواه احمد و ابوداود والحاكم وابن حبان وابن خزيمة و صححه. واته: پیغمبر ﷺ پوژیک نویژی کرد نه‌له‌کانی دانا، خه‌لکیش نه‌له‌کانیان دانا، چا کاتیک ته‌واو بوو، فه‌رمووی: بوچی نه‌له‌کانتان دانا؟ گوتیان: دیتمان تۆ داتنان ئیمه‌ش داماننان، فه‌رمووی: نه‌وه من جوپرائیل هاته‌لام هه‌والی دامی که پیسی یه‌کیان پیوه‌یه.

* (عن جابر بن عبدالله رضي الله عنه قال: أتانا رسول الله ﷺ زائراً في منزلنا فرأى رجلاً شعثاً فقال: ما كان هذا يجد ما يسكن به رأسه! و رأى رجلاً عليه ثيابٌ وسخةٌ فقال: أما كان هذا .. يجد ما يغسل به ثوبه!!) رواه ابوداود والنسائي.

واته: پیغمبر ﷺ خوا هاته‌لامان له‌ ماله‌وه سه‌ردانی کردین، پیاویکی سه‌رچلکن و ئالۆزی دی، فه‌رمووی: نه‌وه نه‌و کابرایه‌ شتیکی ده‌ست نه‌که‌وتوه که سه‌رو قرژی خووی پی ریک بخت؟ وه پیاویکی دی به‌رگیکی چلکنی له‌به‌ریوو، فه‌رمووی: نه‌وه نه‌م کابرایه‌ هیچی چنگ نه‌که‌وتوه جل و به‌رگی خووی پی بشوری؟

ب - پاک و خاوین راگرتنی جه‌سته:

پاک و خاوین راگرتنی جه‌سته به‌شیوه‌یه‌کی گشتی به‌ سن شتان دیتهدی:
(۱) خوشۆردن و خوگۆرین.

(۲) خو بۆنخۆش کردن و خو پاراستن له‌ بۆن و به‌رامی ناخۆش.

(۳) جی‌به‌جی کردن خسلته‌ سه‌روشتی‌یه‌کان (خصال الفطرة).

۱- خوشۆردن و خوگۆرین:

سوننه‌تیکی داکۆکی له‌سه‌رکراوه، هه‌ندیکیش ده‌لین فه‌پزه^{۱۲۷}، که به‌لای که‌مه‌وه هه‌فته‌ی جارێک مسوڵمان خووی بشوات و خووی بگۆرێ له‌ پوژێ جومعه‌دا و به‌ چلکنی و دژوینی نه‌چیته‌ نێو خه‌لکی، به‌ به‌لگه‌ی:

* (عن ابي سعيد رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: على كُلِّ مُسْلِمٍ الْغُسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَ يَلْبَسُ مِنْ صَالِحِ ثِيَابِهِ وَإِنْ كَانَ لَهُ طَيْبٌ مَسَّ مِنْهُ) رواه احمد والشيخان.

واته: له‌سه‌ر هه‌ر مسوڵمانێک پیویسته‌ که پوژێ جومعه‌ خووی بشورێ و به‌رگی پاک و چاکی ده‌به‌ریکات، وه نه‌گه‌ر بۆنی خویشی هه‌بوو ده‌ستی بگه‌یه‌نیتێ.

^{۱۲۷} به‌روانه: (المحلى شرح المجلى) ج ۲ ص ۹. مسالة: ۱۷۸، که گوتوویه‌تی: (و غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَرَضٌ لِكُلِّ بَالِغٍ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَ كَذَلِكَ الطَّيِّبُ وَالسَّوَاكُ).

ناشکرایه که پیوسته مسولمان هه میشه پاک و خاوین بۆنخۆش بێت و دووربێ له پیس و پۆخه لێ و بۆن و بهرامه ی ناخۆش، به لām بۆ نیو خه لک و بۆ مزگه وت و شوینه گشتی و قه له بالغه کان پیوست تره، بۆیه لهو حالانه دا زیاتر دا کوکی له سه ر کراوه، ههروه ها بۆنی ناخۆشیش ته نیا سیر و پیواز و که وهر نیه، به لکو هه رشتیکی دیکه ی بۆن ناخۆشی وه ک وانیش هه مان حوکمی هه یه، بۆ وینه: توور (فجل) و جگه ره کیشان و بۆن چلک و ئاره قه و... هتد.

(۳) جی به جی کردنی خه سلته سروشتی به کان:

مه به ست له خه سلته فیطری و سروشتی به کان ئه و جوړه پاک و خاوینی یانه ن که عه قل و سروشتی ساغ په سه ندیان ده کات و له ریبازی هه موو پیغه مه برانی خوادا علیهم الصلاة والسلام هه بوون و فه رمانیان پێ کراوه و خه لکی دیندار و خوا په رستیان پێ له خه لکی بێ دین و خوانه ناس و گه ندهل جیا ده کریته وه: جا هه رچه نده - وه ک دواتر فه رمووده کان دینین - له چه ند فه رمووده یه ک ژماره یه کی دیاری کراو وه ک پینچ یان ده (۱۰) بۆ ئه و خه سلته به رزانه دانراوه، به لām وه ک زانا یان گو توویانه: ئه و خه سلته تانه له و ژمارانه دا کورت هه لته ها توون و زیاترن، فه رمووده کانیش هه ر ئه وه یان لێ ده فامریته وه، چونکه به شیوه ی: (خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ) وه (عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ) ها توون، ئیستاش با سه رنجیکی خیرا له و خه سلته سروشتی یانه بده یان له بهر تیشکی چه ند فه رمووده یه ک دا، که بێگومان ئه گه ر ئه و خه سلته تانه به ته واوی جی به جی بکرین کاریگه ری یه کی گه وریان له سه ر پاک و خاوین راگرتنی جه ستی ئینسان و جوان و ریک و پیک کردنی سیما و که سایه تی ده بیته:

* (عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: الْأَسْتِحْدَادُ وَالْحَنْتَانُ وَقَمْ الشَّارِبِ وَتَنَفُّ الْأَبْطِ وَتَقْلِيمُ الْأُظْفَارِ) رواه البخاري و مسلم و اصحاب السنن.

واته: پینچ خه سلته له سروشتی ساغه وهن (یان له ریبازی پیغه مه برانه وهن): تووکه بهر تاشین و سوونه ت کردن و سمیل کورت کردنه وه و مووی بن هه نگل کردن و نینۆک کردن.

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي ﷺ قال: مِنَ السُّنَّةِ: قَمْ الشَّارِبِ وَتَنَفُّ الْأَبْطِ وَتَقْلِيمُ الْأُظْفَارِ) رواه البخاري.

^{۱۳۹} وشه ی (السنة) لیته دا به مانا فیهی و (اصولي) و عورفی یه که ی نیه که بریتیه له شتی خیر (تملوع) و به رانه بری فه رز (واجب)، به لکو به مانای ریبازی پیغه مه بران سه رجه م پیغه مه برانه ملی

واته: سمیل کورت کردنه وه و بن ههنگل کردن و نینۆک کردن له ریبازی - ی پیغه مبهرا - ه علیهم الصلاة والسلام.

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله ﷺ: عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ وَإِعْفَاءُ اللَّحْيَةِ وَالسَّوَاكِ وَاسْتِنْسَاقُ الْمَاءِ وَقَصُّ الْأَظْفَارِ وَغَسْلُ الْبَرَاجِمِ وَتَشْفُ الْأَبْطُ وَحَلْقُ الْعَانَةِ وَانْتِقَاصُ الْمَاءِ، قال مصعب بن شيبة أحد رواة: وَنَسِيتُ الْعَاشِرَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ: الْمَضْمَضَةُ) رواه مسلم و أبو داود.

واته: ده خهسلته له سروشتی ساغ (یان ریبازی پیغه مبهرا) وهن: سمیل کورت کردنه وه و ریش هیشتنه وه و سیواک کردن و ئاو له لووت و هردان و نینۆک کردن و شۆردنی گری و جومگه کانی په نجه کان و مووی بن ههنگل و هه لکیشان و تووکه بهر تاشین و تارهت به ئاو گرتن، (مصعب بن شیبة) که یه کیکه له گێره ره وه کانی ئهم فهرمايشته گوتویه تی: ده یه میش مه گهر (ئاو له زاره زکردن) بیت ئه گهرنا له یادم چۆته وه.

ئێستاش با سه رنجیکی ئهو خهسلته په سه نده سروشتی یانه بدهین له بهر تیشکی بیرو راو بۆ چوونی زانایان دا:

(۱) - ده رباره ی سوننه ت کردن (خِتَان) به تایبته بۆ نیرینه - رای زۆربه ی زانایان وایه که فه رزه، به لام (ابو حنیفه و مالک) به سوونه تی ده زانن^{۱۴۰}، رای جه ماو ه ریش به هیزتره به تایبته^{۱۴۱} بۆ پیاوان که جگه له و فهرمووده یه ی هینا و مانه وه فهرمووده ی دیکه ش پشتگیری ده کهن، بۆ وینه:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: إِخْتَنَ إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُ الرَّحْمَنِ بَعْدَ مَا أَتَتْ عَلَيْهِ ثَمَانُونَ سَنَةً) متفق عليه.

واته: ئیبرا هیم - علیه الصلاة والسلام - خۆشه ویست و دوستی خوا پاش تیپه ربوونی هه شتا (۸۰) سال خۆی خه ته نه کرد.

الله علیهم وسلم به فه رز و سوننه تی یه وه. وه ئهم فهرمووده یه به لگه یه له سه ره وه که وشه ی (فطره) یش له فهرمووده کانی دیکه دا هه ر ریبازی پیغه مبهرا نه که بێگومان پر به پیستی فیطرت و سروشتی ساغی ئینسانه کانه.

^{۱۴۰} برهوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۶۶، ۳۶۷، وه برهوانه (المغنی) ج ۱ ص ۷۰.

^{۱۴۱} چونکه بۆ ئافره تان رای سوننه ت (تطوع) بوونی به هیزتره، برهوانه: (المغنی) ج ۱ ص ۷۰.

* پیغه مبر ۛ به کابرایه کی فرموو که تازه مسولمان بوو بوو: (الْقِيَمَةُ عَنْكَ شَعْرُ الْكُفْرِ وَأَخْتِنُ) رواه ابوداود وابن ماجه والبيهقي و احمد عن عثیم بن کلب عن ابیه عن جدّه. واته: مووی کافریتی به خوټه وه مه هیله و خوټ خه ته نه بکه.

۲ و ۳) - دهرباره ی پش هیشتنه وه و سمیل کورت کردنه وهش زانایان پایان جیاوازه، جاری بو پش هیشتنه وه نه وه مالیکی یه کان و حنه بی یه کان به فہرزی دوزانن و تاشینی به حه رام دوزانن، هه روه ها پای حنه فی یه کانیش له حه رامه وه نیزکتره، چونکه ده لین (یگره تحریم)، به لام شافعی یه کان بهس به ناپه سه ند (مکروه) ی دوزانن بتاشری که واته هیشتنه وه ی به سوننه ت دوزانن^{۱۴۲}.

بو کورت کردنه وه ی سمیلش زوربه ی هه ره زوریان به سوننه تی دوزانن و هندیکیشیان که (ابن حزم)^{۱۴۳} یه کیکیانه ده لین: فہرزه.

به سه رنج دانی دهقه کانی سوننه تیش - به پای بنده - پوون ده بیته وه که پای به فہر زانینی هیشتنه وه ی پش و به فہر زانینی سمیل کورت کردنه وه به هیتره، به مہرجیک گورانی مانای (سنة) له چه مکه نه سلئی یه که یه وه که (ریبان) ه، بو چه مکی عورفی و فیهی سه رمان لی تیک نه دات، که پیم وایه سه ری له زور کهس شیواندوه له زور مه سه لان دا، به لی مادام له چندان فرموده دا فرمان کراوه به هیشتنه وه ی پدین و سمیل کورت کردنه وه ناگونجی هه موو نه ی دهقه داکوکی که رانه بهس بو کاریکی خیر و (تطوع) بن! که نه مه یه کیکیانه:

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ۛ خالفوا المشركين و قروا اللحي و أحفوا الشوارب) رواه احمد والشيخان واته: پیچه وانه ی هاوبهش بو خوا دانه ره کان بکه ن: پدینان بهیلنه وه و سمیلان کورت بکه نه وه نه مهش یه کیکی دیکه یانه: * (عن زيد بن أرقم رضي الله عنه قال: قال النبي ۛ: من لم يأخذ من شاربہ فليس منا) رواه احمد و النسائي والترمذي و صححه. واته: هه رکه سیك له سمیل کورت نه کاته وه له نیمه نیه.

ئینجا زانایان پاش یه کده نگ بوونیان له سه ر فہرزیوون یان په سه ند بوونی هیشتنه وه ی پش، له سه رته وه پایان جیاوازه که ئایا دروسته پش له پانایی و دریژی بگیری و پیک بخری یان نا؟!

^{۱۴۲} پروانه: (الفقه الاسلامي و ادلته) ج ۱ ص ۴۶۲.

^{۱۴۳} پروانه: (المطلی) ج ۲ ص ۱۳۸، مسأله: ۲۷۰.

به لّام وا پئ ده چئ پای نه وانه به هیتر بیت که پئک و پئک کردنی و لئ گرتنی یان به دروست و رهوا زانیوه که جگه له (ابو هریره و ابن عمر) خوا لییان پازی بی که بینگومان زور لهو جوړه شتانه دا وردین و شاره زان وون و لییان گیرلو ته وه که پیشی خوئیانیان پئک و پئک کردوه، ژماره یه که له زانایانی (تابعین) یش وهک (ابن سیرین و شعبي) هه مان پایان هه بووه، و هرکام له (طبري) و (الحافظ و ابن حجر) یش نهو پایه یان په سند کردوه و (طبري) به زنجیره (سند) یکه بردوویه ته وه سهر (عمر) خوا لئ پازی بی که پیشی پیایوکی ئاوا پئک و پئک کردوه، وه له هرکام له (ابو هریره) و (ابن عمر) یش گیرلو ته وه که وایان کردوه.^{۱۴۴}

هه ندیکیش له زانایان وهک (حسن البصري و قتادة) لئ کهم کردنه وهی پیشیان به ناپه سهند (مکروه) زانیوه^{۱۴۵}، به لّام له راستی دا هیچ به لگیه کیان به ده سته وه نیه که بایی نیسپاتی نهو ده عوایه یان بکات، جگه له ده ست گرتن به پوالت (ظاهر) ی نهو فهرمودانه ی که فرمان ده کن به پیش هیشتنه وه، ئاشکراشه که پئک و پئک کردنی پیش له گه ل هیشتنه وهی دا دژ نیه، بگره ده بیته مایه ی چاکتر جی به جئ کردنی نهو خه سلته په سنده، به لّام به مه رجیک پئک و پئک کردنی پیش نه کریته بیانوی هینده کورت کردنه وهی که به قوریانی تاشینی ی بکات!!

۴ و ۵ و ۶) - دهر باره ی هرکام له: (نینوک کردن و مووی بن هه نگل کردن و تووکه بهر تاشین) یش که سهرجه م زانایان ته نانه ت (ابن حزم)^{۱۴۶} یش ده لئین سوننه تن و کاریکی خیر و (تطوع) ن، من پیم سهره و پام وایه نه گهر نهو زاناو پیشهوا بهر ز و پایه بلندانه مان^{۱۴۷} وینهو بیجمی که سیکیان هی نابایه بهرچاو که بؤماوه یه کی زور نینوک و... هتد یان نه کردبی، وایان نه ده گوت و نه وانیشیان وهک گه لیک شتی دیکه ی پیویست به پیویست داده نا^{۱۴۸}.

^{۱۴۴} بېروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۵۷، ۳۵۸ ویرای په راویزی (محقق) مکه.

^{۱۴۵} بېروانه (المحلی) ج ۲ ص ۱۳۸.

^{۱۴۷} بېروانه (المغنی) ج ۱ ص ۷۰-۷۲، وه بېروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۵۲ و ۳۵۵ و ۳۵۶.

^{۱۴۸} به لگه شم نه ویه که وشه ی (فطرة) و (سنة) فهرز و په سهند ده گرنه وه هرکام لهو شتانه ش نه گهر ئینسان نه نجامیان نه دات نه نجام و ئاکامی حیرامیان لئ ده که ویته وه وهک پیس و پوخته لئ و بؤن و بهرامه ی ناخوش و دیمه ن دزیوی و نه خوشی و دهر د.

(نووي) گوتوويه تی^{۱۵۰}: {مانای ئەم فەرموودیه ئەوێه که ئەو جوړه شتانه له کاتی خویان دوانه خەن، وه ئەگەر دایان خستەن له چل شهو تی نه پهری بته گهرنا مه بهست ئەو نه که به موله قی موله تی دواخستنیان دراییت}، وه وا باشه له میانە ههفته دا ئەنجام بدرین^{۱۵۱}.

بۆ سیواک کردنیش ئەو له فەرموودەکان دا دیاریی کراوه که له کاتی هەر نوێژیک یان هەر دەستنوێژیک دا بکری، به لای که مه وه: (عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ) متفق علیه عن ابي هريرة، (مَعَ كُلِّ وُضُوءٍ) رواه ابن خزيمة والحاكم وصحاح، به لām بیگومان جگه له و کاتانهش هەر سوننه ته، چونکه عائیشه خوا لێی پازی بی گیراویه ته وه که پیغه مبه ر ﷺ کاتیک ده هاته وه مال یه کسه ر سیواکی ده کرد: (كَانَ إِذَا دَخَلَ يَسْتَبِيحُ بِالسَّوَاكِ) رواه مسلم و اصحاب السنن الا الترمذي.

دیاره کاتی سروشتی و گونجاوی ناو له زار و لووت و هردان و گری و جومگه ی په نجه کان شور دنیش کاتی ده ستنوێژگرتنه، وه که له باسی ده ستنوێژگرتن دا ده یخه ی نه پروو.

بۆ کاتی خه ته نه کردنیش زۆربه ی زانایان پایان وایه که له کاتی هه وتووچوونی مندالی مه لوتکه دا بی و ئەگەر دواتریش بی هەر ده گونجی^{۱۵۲}، به لām زۆربه ی زانایان به حه رامی ده زانن که بخریته پاش با لگ بوونه وه^{۱۵۳}.

کۆتایی ئەم باسه ش بهم چهند ورده تی بی نی یه دینین:

۱) هه لگی شانی مووی سپی له ریش و سه ر هه رامه^{۱۵۴} یان لانی که م نا په سنده و له و باره شه وه چهند فەرموودیه ک هه ن که ئەمه یه کیکیانه:

«لَا تَتَّبِعُوا الشَّيْبَ فَإِنَّهُ نُورُ الْمُسْلِمِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» رواه اصحاب السنن و حسن الترمذي عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده عن النبي ﷺ واته: مووی سپی هه لمه کی شتن چونکه له پوژی قیامه ت دا پووناکی یه بۆ مسو لمان.

^{۱۵۰} هه مان سه رچاوه و بهرگ، ص ۳۵۳.

^{۱۵۱} به تاییه ت نیژوک کردن و به رسمیل، بهرانه: (المجموع) ج ۱ ص ۳۵۳.

^{۱۵۲} بهرانه: (المجموع) ج ۳۶۷، ۳۶۸.

^{۱۵۳} هه مان سه رچاوه و بهرگ و لاپه ره.

^{۱۵۴} هه مان سه رچاوه و بهرگ، ص ۳۵۹.

(۲) هەركاتێك ئینسان مووی سەری هێشتەووە فەپزە یان لانی كەم سوننەتە خزمەتی بكات بەلام بەبێ زیادەپۆیی لەبەرئەم فەرموودانە:

«عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال من كان له شعر فليكرمه» رواد ابوداود باسناد حسن. واته: هەركەسێك قژی هەبوو بای پێزی بگرتی. (مەبەستێ خزمەت كردنیەتی بەهۆی داھێنان و چەورکردن و بۆنخۆشكردنیەو).

«عن عبدالله بن مغفل رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ نهى عن التَّجَلِّيِ الْإِغْبَاءِ» رواد احمد و اصحاب السنن الا ابن ماجه و قال الترمذي: حديث صحيح. واته: پێغه مەبەری خوا ﷺ سەر شانەكردنی قەدەغەكردووە مەگەر بەین بەین. (واتە نابێ مسوڵمان هەمیشە خەریکی سەرو پێشی بێت و هەر خەریکی دەست بەخۆدا هێنان بێت).^{۱۰۵}

(۳) نۆر بەی هەرزووری^{۱۰۶} زانایان پەنگ کردنی سەرو پێشی سێبی بە پەنگی گونجاو وەك زەرد و قاوەیی بە سوننەت دەزانن^{۱۰۷}، بەلام بە پەنگی پەش بە حەرام یان بەلای كەمەو بە ناپەسەند (مكروه) دەزانن^{۱۰۸} بەلام لە حالەتی جەنگ و جیهادا بە دروست (جائز) دەزانن^{۱۰۹} هەندێكیشیان پەنگ كردنی سەرو پێشی سێبی بە سوننەت نازانن و دەلێن واز لە هێنانیان چاكتەر^{۱۱۰}، هەروەها هەندێك لە زانایانیش پایان وایە كە پەنگی پەشیش هەر دروستە^{۱۱۱}، وە پەنگی پەش بەكارهێنان لە: (عثمان بن عفان و الحسن والحسين ابني علي و عقبه بن عامر و ابن سيرين و ابي بردة) خوا لێیان پازێ بێ گێڕاوەتەر^{۱۱۲}.

^{۱۰۵} هەمان سەرچاوە و بەرگ، ص ۳۶۰، پەرەوێزی (محقق)ەكە.

^{۱۰۶} هەمان سەرچاوە و بەرگ، ص ۳۶۰.

^{۱۰۷} هەمان سەرچاوە و بەرگ و لاپەرە.

^{۱۰۸} هەمان سەرچاوە و بەرگ، ص ۳۶۰، ۳۶۱، پەرەوێز.

^{۱۰۹} هەمان سەرچاوە و بەرگ و لاپەرە.

^{۱۱۰} هەمان سەرچاوە و بەرگ، ص ۳۶۱، پەرەوێز.

^{۱۱۱} بێوانە: (المجموع) ج ۱ ص ۳۶۱، پەرەوێزی (محقق).

^{۱۱۲}

ئەمەش چەند دەقئىك كە زۆربەى زانايان بۇ دەربرىنى رايەكانيان لەوبارەو
پشتيان پى بەستون:

* (عن ابي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يُصْبِحُونَ فَخَالِفُوهُمْ)
رواه البخاري ومسلم و أصحاب السنن الا ابن ماجة واحمد. واته: جوولهكه و ديانەكان -
سەروريشى سىى بوويان - رەنگ ناكەن، جا ئىو پىچەوانەى ئەوان بكن؛ ئەمە
بەلگەى سوننتە بوونى رەنگ كردن.

بەلگەى حەرامى رەنگى رەشيش ئەم دەقەيه.
* (عن جابر رضي الله عنه قال: أَتَيْتُ أَبَا قُحَافَةَ وَالِدَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَوْمَ
فَتْحِ مَكَّةَ وَرَأْسَهُ وَلِخَيْتِهِ كَالثَّغَامَةِ بَيَاضاً فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ غَيِّرُوا هَذَا وَاجْتَنِبُوا السَّوَادَ) رواه
مسلم و أصحاب السنن الا الترمذي.

واته: سالى ئازادكرانى شارى مەككە (ابو قحافە) بابى (ابوبكر الصديق) هينرا كە
سەروريشى وەك (ثغامة)^{۱۶۲} سىى بوو، جا پىغەمبەرى خوا ﷺ فرموى: ئەم - سەر و
رېشە سىى - بگوین بەلام خوتان لە رەنگى رەش دوور بگرن.

هەرەما ئەم دەقەشە:

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: يَكُونُ قَوْمٌ يَخْضِبُونَ فِي آخِرِ
الزَّمانِ بِالسَّوَادِ كَحَوَاطِلِ الْحَمَامِ لَا يَرِيحُونَ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ) رواه ابوداود والنسائي.
واته: كۆمەلىك لە كۆتايى دنياىدا - سەروريشى سىى خويان - بە رەنگى رەش
رەنگ دەكەن وەك سىنگى كۆتر - ي رەش - جا ئەوانە بوئى بەهەشت ناكەن.
شايانى باسيشە كە زۆربەى^{۱۶۴} هەرەزورى زانايان رايان وايە كە ژن و پياو لەو
مەسەلەيدا وەك يەكن، بەلام (اسحاق بن راهويي) پای وايە كە بۇ ژن دروستە مادام بۇ
ميردى خوى خوى جوان بكات^{۱۶۵}.

^{۱۶۲} ثغامة: روهكىكه گولنىكى زور سىى دەردەكات. بېوانە (المعجم الوسيط) ص ۹۷.

^{۱۶۱} بېوانە: (المجموع) ج ۱ ص ۳۶۰ تا ۳۶۲.

^{۱۶۵} هەمان سەرچاوە بەرگ و لاپەرە

٤) زۆربهی هه‌ره‌زۆری زانایان پرایان وایه که هه‌رکام له هه‌شتنه‌وه و کورت کردنه‌وه و تاشینی سه‌ر بۆ پیاوان دروستن، وه‌ وایه‌ سه‌نده‌ نه‌گه‌ر هه‌شتیه‌وه‌ پێکی بخات و هه‌لی‌بداته‌وه‌ نه‌ک لێی بگه‌پێ وه‌ک خۆی بپته‌خواری، به‌لام هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌کده‌نگن که په‌له‌ تێخستن واته‌ تاشینی هه‌ندیکی و هه‌شتنه‌وه‌ی هه‌ندیکی چه‌رام یان لانی که‌م نا‌په‌سه‌نده‌ که له‌ سوننه‌ت دا (قزع) ی پێ‌ده‌گوتری^{١٦٦}.

ئهو ده‌قانه‌ش که له‌وباره‌وه‌ به‌به‌لگه‌ هه‌نراونه‌وه‌ ئه‌مانه‌ن:
* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: نهى رسول الله ﷺ عن القزع) رواه البخاري و مسلم و احمد و اصحاب السنن الا الترمذي.

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: رأى رسول الله ﷺ صبياً قد حلق بعض شعره وترك بعضه فنهاهم عن ذلك و قال: إحلوه كله أو أتركوه كله) رواه ابوداود والنسائي و احمد و ابن حبان باسناد صحيح على شرط الشيخين.

واته‌: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کو‌پۆکه‌یه‌کی دی به‌شیکی سه‌ری تاشرابوو، وه‌ به‌شیکی هه‌نلرابوو، جا ئه‌وه‌ی لێ قه‌ده‌غه‌کردن و فهرمووی: یان هه‌مووی بتاشن یان هه‌مووی به‌هه‌لنه‌وه‌.

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما كان اهل الكتاب يسدلون أشعارهم، و كان المشركون يفرقون رؤسهم و كان رسول الله ﷺ يحب موافقة اهل الكتاب فيما لم يؤمر به، فسدل رسول الله ﷺ ناصيته ثم فرق بعده) متفق عليه.

واته‌: خاوه‌ن کتێبه‌کان عاده‌تیان وابوو قژیانیان وه‌ک خۆی به‌رده‌دایه‌وه‌، وه‌ هاوبه‌ش دانه‌ره‌کان سه‌ریان هه‌لده‌دایه‌وه‌، پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ مه‌گه‌ر له‌ شتی‌ک دا که فهرمانی پێ‌کرا‌بایه‌ ده‌نا پێی خۆش بوو وه‌ک خاوه‌ن کتێبه‌کانی کردبایه‌، جا له‌سه‌ره‌تاوه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قژی پێشه‌سه‌ری به‌رده‌دایه‌وه‌ به‌لام دوا‌یی هه‌لی‌دایه‌وه‌.

٥) وه‌ تێکه‌رای زانایان له‌سه‌ره‌وه‌ پێک که‌وتوون که ئافره‌ت بۆی هه‌یه‌ و سوننه‌تیشه‌ که ده‌ست و پێی خۆی به‌ خه‌نه‌ (حناء) په‌نگ بکات بۆ می‌ردی خۆی، به‌لام بۆ پیاوان مه‌گه‌ر له‌به‌ر چاره‌سه‌ر (علاج) نه‌گه‌رنا دروست نیه‌ چونکه‌ جو‌ریکه‌ له‌ خۆبه‌ ژنان چواندن که قه‌ده‌غه‌کراوه‌، هه‌روه‌ها ئه‌و جو‌ره‌ بۆ‌نا‌ه‌ی که تایبه‌تن به‌ ئافره‌تانه‌وه‌ وه‌ک زه‌عفهران و خه‌لووق دیسان بۆ پیاوان چه‌رامن^{١٦٧}، له‌به‌ر هه‌مان هۆ

^{١٦٦} پڕوانه‌: سه‌رچاوه‌ی پیشوو، هه‌مان به‌رگ، ص ٣٦٣، ٣٦٤.

^{١٦٧} پڕوانه‌، (المجموع) ج ١ ص ٣٦٢، ٣٦٣.

واته: له بهر خو به نافرەتان چواندن (التَّشْبِهَ بِالنِّسَاءِ) ئەمەش چەند دەقیکی سوننەت لەوبارەوه:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ أتى بمخنث قد خضب يديه ورجليه بالحناء فقال: ما بال هذا؟ فقيل: يا رسول الله يتشبه بالنساء! فأمر به فنفي إلى النقيع، فقالوا يا رسول الله ألا نقتله؟ فقال: إني نهيْتُ عن قتل المصلين) رواه (ابوداود).

واته: پیاویکی سەرژنانەیان هیڤایە لای پیڤەمبەر ﷺ کە دەست و لاقى خوێ به خەنە ڕەنگ کردبوو، فەرمووی: ئەوە بۆ وای کردو؟ گوترا: ئەو پیڤەمبەری خوا خوێ به ژنان دەچوینى! جا فەرمانی کرد کە بۆ (نقیع) * دوور بخریستەوه، گوتیان ئەو پیڤەمبەری خوا ئەیکوژین؟ فەرمووی: کوشتنی نوێژکەرانی لى قەدەغەکراوه.

* (عن أنس رضي الله عنه أن النبي ﷺ نهى أن يزعفر الرجل) متفق عليه.

واته: پیڤەمبەر ﷺ قەدەغەى کردو کە پیاو زەعفەرانی لەخوێ بدات.

* (عن علي بن مرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ رأى رجلاً عليه خلوق، فقال: اذهب فاعسله ثم لا تعد) رواه ابوداود والترمذي وحسنه. واته: پیڤەمبەری خوا ﷺ پیاویکی دی خەلووتى^{١٦٨} پێوهبوو، فەرمووی: بڕۆ بیشۆ وه پاشان بیشۆوه. ئینجا دووبارەى مەکەوه.

* دیارە هەرچۆرە بۆن و ڕەنگ لەخۆدان و هەلس و کەوتیکی دیکەش کە ژنانە بێ و تاییبەت بێ بەوانەوه هەمان حوکمی هەیه، هەروەها بەپێچەوانەشەوه هەرچۆرە شتیک و هەلس و کەوت و ڕەفتاریک کە پیاوانە بێ و تاییبەت بێ پیاوانەوه بۆ نافرەتانیش حەرپامە، بەکورتی:

لەسەر هەرکام لە پیاوان و ژنان حەرپامە کە خوێان بەیەکتەر بچوینن لەهەر هەلس و کەوت و ڕەفتاریک جا کە تاییبەت بێ بەیەکیکیانەوه و پیڤەمبەری خوا ﷺ نەفرینی لەو چۆرە ژن و پیاوانە کردو:

* (عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: لعن رسول الله ﷺ المتشبهين من الرجال بالنساء والمتشبهات من النساء بالرجال) رواه البخاري واصحاب السنن الا النسائي وقال الترمذي: حسن صحيح. واته: پیڤەمبەری خوا ﷺ لەعنهتی لەو پیاوانەکردو کە خوێان به نافرەتان دەچوینن، وه لەو نافرەتانە کە خوێان به پیاوان دەچوینن.

^{١٦٨} (خلوق) یان (خلأق) چۆرە بۆنیکى ڕەنگدارە کە لە چەند شتیک پێک دێ بەکیکیان زەعفەرانی و تاییبەتە به نافرەتانەوه، بڕوانه: (المعجم الوسيط)

خۆشۋۇردن (الغسل)

مەبەستىمان لە خۆشۋۇردن لىزەدا خۆشۋۇردنە بۇ لاپىردنى لەش پىسى، جا لەبەرئەوۋى لە بىرگەى سىيەم دا بە دىزى باسى ھۆيەكانى لەش پىسى (جناۋە) مان كىردۈ، ھەروەھا باسى ئەو شتەنەمان كىردۈ كە لە سۆنگەى لەش پىسى يەوۋە لە ئىنسان ھەپام دەبن، دىسان باسى ھوكىمى لاپىردنى لەش پىسى و ھۆى لاپىردنى مان كىردۈ، لىزە دووبارەيان ئاكەينەوۋە يەكسەر دەچىنە سەر باسى خۆشۋۇردن كە ھۆى ئەسلى و بىنەپەتى لاپىردنى لەش پىسى يە و لە بىرگەى ھەوتەمىش دا - خوا ياربى - باسى تەيەمموم دەكەين كە جىدار (بىدىل) ى ھەركام لە خۆشۋۇردن و دەستىنۆزگرتنە لەكاتى نەبوۋنى يان نەلوانى بەكارمىنانى ئاودا.

ئەم بىرگەى پىنچەمەش لەم خالانە پىك دى:

بەك: خۆشۋۇردن چىيە و پاىەكانى چىن.

دە: چۆنىەتى خۆشۋۇردنى پىاو و ئافرەت.

سە: خۆشۋۇردنە فەرزەكان و سوننەتەكان.

چەار: چەند وردە تىيىنى بەك دەربارەى خۆشۋۇردن.

يەك: خۆشۋۇردن چىيە و پاىەكانى چىن!!

خۆشۋۇردن (الغسل، الغسل) بىرىتتە لە ئا و پىداكردن و ئارپىن گرتنەوۋى سەرتاپاى

جەستە، ۋانە سەرچەم ئەندامە پروالەتى يەكانى.

پاىەكانى خۆشۋۇردنىش دووانن:

۱) نىياز و مەبەست ھەبوون (النية) كە جىياكەرەوۋى عىبادەت و عادەتە لە يەكترو

شۆيىنەكەيشى دل و دەروونە و ھىچ پەيوەندى بە زمان و دەربىرەنەوۋە نىيە، ۋەك خوا

ياربى لە نىيەت ھىنانى نوپۇزدا بە وردى پوۋنى دەكەينەوۋە. بەلگەى فەپزىبوون يان مەرج

بوۋنى نىيەتتەش بۇ دامەززان و قىبوول كرانى ھەر كىردەوۋەيەكى خىر و چاكە ئەم

فەرموودەيەيە:

«عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ

وَأَنَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَا نَوَيْتُ.. متفق عليه.

ۋانە: بىگومان ھەموو كىردەوۋە - چاكە - كان بەگوۋىرەى نىياز و مەبەستەكان

ۋەردەگىرىن؛ ۋە بىگومان ھەركەسىك بەپىي نىياز و مەبەستەى پاداشتى ھەيە.

۲) شۆردنى ھەموو ئەندامە روالەتە يەكەنى جەستە، چ بەشئوھى ئاۋ بەخۇدا كىردن ۋە چ بەشئوھى خۇ لە ئاۋدا نىقووم كىردن.

ئەمە پاي زۆرىيە^{۱۶۹} ھەرەزۆرى زانا يانە ۋ ھەمووشيان لەسەر ئوھ يەكەدەنگىن كە ئەگەر باباى خوشۇر (مُغْتَسِل) پىيسى يەك لەسەر جەستەى ھەبوو پىئويستە بەر لە خوشۇردن لاي بەرى^{۱۷۰}.

بەلام ھەندىك لە زانا يان - ۋەك (مالك و المَرْئِي) دەست پىداهىنان (دَلَك) ى ئەندامەكان ھەم بۇ خوشۇردن ۋ ھەم بۇ دەستئويژىش بە فەرز دەزانن^{۱۷۱}، جا ھەرچەندە زۆرىيە ۋ جەماۋەر بەس بە سوننەتى دەزانن، بەلام ۋاپى دەچى ئەگەر بەبى دەست پىداهىنان جەستە باش تەپ نەبى، دەست پىداهىنان (دَلَك) ى ئەندامەكان فەرز بىت، چونكە تەپبوونى سەرتاپاي جەستە فەرزە.

ھەرۋەھا سەرجمە زانا يان - ۋەك دواترىش ياسى دەكەين - دەستئويژگرتن لە پىش خوشۇردن دا بە فەرز نازانن ۋ بەس بە سوننەت ۋ پەسەندى دەزانن، بەلام (ابوئور و داود الظاهري) بە پىئويستى دەزانن ۋ (طبري) ىش يەكەدەنگى زانا يان (اجماع العلماء) ى نەقل كىردۈە لەسەر فەرز نەبوونى^{۱۷۲}.

ھەرچەندە دەعوای فەرزبوونى دەستئويژ پىش خوشۇردن بەلگە يەكى ۋاى لەسەرنىيە ۋ پاي جەماۋەرى زانا يان بەھىزترە بەلگە دارترە، بەلام دەعوای يەكەدەنگى زانا يانىش ۋ پاي ھەبوونى پاي جيا لەلەيەن دوو كەلە زاناى ۋەك (ابوئور و داود) ۋە ديسان دەعوايەكى لاۋازو بى بەلگە يە.

ھەرۋەھا ھەندىكىش لە زانا يان ئاۋ لەزارو لووت ۋەردانىش بۇ خوشۇردن بەفەرز دەزانن، بەلام پاي سوننەت پەسەندىبوونىيان كەپاي زۆرىيە زانا يانە بەھىزترە^{۱۷۳}.

^{۱۶۹} بېروانە: (المجموع) ج ۲ ص ۲۱۴، ۋە بېروانە: (الفقه الاسلامي) ج ۱ ص ۵۲۲ تا ۵۲۷

^{۱۷۰} بېروانە: (المهذب) للشيرازى له (المجموع) ج ۲ ص ۲۰۹.

^{۱۷۱} بېروانە: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۸۹، ۹۰ ۋە بېروانە (المجموع) ج ۲ ص ۲۱۴.

^{۱۷۲} بېروانە: (نيل الاوطار) ج ۱ ص ۳۰۶، ۳۰۷، ۋە: (المجموع) ج ۲ ص ۲۱۴.

^{۱۷۳} بېروانە: (الفقه الاسلامي) ج ۱ ص ۵۲۶، ۋە بېروانە: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۹۰.

دوو: چۆنییه تی خوشۆردنی پیاوو ئافرهت

دەربارە ی چۆنییه تی خوشۆردن و لەش پیسی لەخۆدەرکردن ھەراکام لە (عائشە و میمونە) دایکانی بڕواداران خوالییان پازی بێ چەند دەقیکیان لەپیغەمبەری خواوە ﷺ گێراونەووە کە بەوردی چۆنییه تی خوشۆردنی پیغەمبەری خوا ﷺ پوون دەکەنەووە بەھەموو ئەو شتەنەووە کە فەرپز یان پەسەندن لەخوشۆردن دا، ئەمەش دوو دەقی سەرەکی لەوبارەو:

* (عن عائشة رضي الله عنها (ﷺ) ان النبي كان اذا اغتسل من الجنابة يبدأ فيغسل يديه، ثم يفرغ يمينه على شماله فيغسل فرجه، ثم يتوضأ وضوءه للصلاة، ثم يأخذ الماء ويدخل أصابعه في أصول الشعر حتى اذا رأى أن قد استبرأ حفن على رأسه ثلاث حثبات ثم أفاض على سائر جسده ثم غسل رجليه (وفي رواية أخرى) ثم يخلل يديه شعره حتى اذا ظن أنه قد أروى بشرته أفاض عليه الماء ثلاث مرات متفق عليهما.

واتە: پیغەمبەر ﷺ کاتیەک کەخۆی لەلەش پیسی دەشۆرد بەشۆردنی ھەردووک دەستی دەستی پێدەکرد، پاشان بەدەستی راستی ئاوی دەکردە دەستی چەپی و داوینی خۆی دەشۆرد، ئنجا وەک دەستتوێژی نوێژ دەستتوێژی دەگرت، پاشان بە چەنگی ئاوی دەگرت و قامکەکانی دەخستە بنی مووھەکانی سەری یەو، جا کاتیەک دلتیا دەبوو کەقزی تەپبوو سێ مستی بەسەری خۆی دا دەکردن، پاشان ئاوی بەسەرتاپای جەستە ی خۆی دا دەکرد، ئنجا لەکوئایی دا - ھەردووک لاقی خۆی دەشۆرد، (وەلە پیاویەتیکی دیکە دا ھاووە) پاشان بەھەردووک دەستی پەنجەکانی دەخستە بنج و نیوان مووھەکانی یەو، جا کاتیەک دلتیا دەبوو کەپیستی - سەری - ئاوی گەپووتی سێ کەرەتان ئاوی بەخۆی دا دەکرد.

* عن ميمونة رضي الله عنها قالت: وضعت للنبي ﷺ ماء يغتسل به فأفرغ على يديه فغسلهما مرتين أو ثلاثاً، ثم أفرغ يمينه على شماله فغسل مذاكيره، ثم ذلك يده بالأرض ثم مضمض، واستنشق، ثم غسل وجهه و يديه، ثم غسل رأسه ثلاثاً، ثم أفرغ على جسده ثم تنحى من مقاميه فغسل قدميه، قالت: فأتيت به بخرقة فلم يردها وجعل ينفذ الماء بيده متفق عليه.

واتە: ئاۋىكىم بۇ پىغەمبەر ﷺ دانا كەخۇي پىششوات، جا ئاۋى بەھەردووك دەستىدا كىردو دوو يان سىن جار شۆردنى، پاشان بەدەستى پاستى ئاۋى كىردە دەستى چەپى يەو ۋە گەل ۋ گونى خۇي شۆرى، ئنجا دەستى پە زەوى خشانى، (بۇ ئەو ۋە چاك خاۋىن يىتەو ۋە) دوايى ئاۋى لەزارى ۋ لووتى ۋەردا، پاشان پوو ۋ ھەردووك دەستى (ۋىپراي ئانىشكەكانى) شۆرى، ئنجا سىن جار سەرى شۆرى، پاشان ئاۋى بەجەستەي خۇي دا كىرد، ۋە لەكۇتايى دا لەو جىيەي لىيى بوو لاچوو ۋە پىئەكانىشى شۆرى، (مىمۇنە) گوتوۋىتەي: ۋە پارچە پۇشاكىم بۇ ھىنا نەيۋىست، ۋە بەدەستى ئاۋى لەخۇي دەكردەو ۋە دادەشۆرى.

پىم وايە پاش ئەم دوو فەرموۋدەيەش پىۋىست بەھىچ پوونكردنەو ۋە دىكە ناكات، بەلام دەربارەي خۇشۆردنى ئافرەت دوو تىيىنى پىۋىست:

۱- خۇشۆردنى ئافرەتەش بەپراي تىكپراي زانايان كىتومت ۋەك ھى پىياو وايە ۋەھىچ جىياوازيان نىە^{۱۷۴}.

۲- زانايان لەوبارەيەو ۋە كەئايا ئافرەتان بۇ خۇشۆردن لەسەريان پىۋىستە ئەگەر پىرچىيان ھۇنىيىتەو ۋە كىرەبىيان بەكەزى (ضفيرة) كەزىيەكەيان بىكەنەو ۋە يان نا؟ پايان جىياوازو (نووي) گوتوۋىتەي^{۱۷۵}: (زۆربەيان پايان وايە كە ئەگەر بەبى كىردنەو ۋە كەزىيەكانىيان پىستى سەريان تەربىي ئەو كىردنەو ۋە ئاۋى، ئەگەرنا دەيەو ۋە ھەندىكىش لەزانايان پايان وايە كە بەموتلەقى كىردنەو ۋە پىرچى ھۇنراو پىۋىستەو ھەندىكىش بەپىچەوانەو ۋە پايان وايە كە بەموتلەقى پىۋىست نىە).

مىنىش پىم وايە بەسەرنج دانى دەقەكانى سوننەت لەوبارەو ۋە ھىچ ئىشكالمان نامىنى ۋە دۇنيا دەبىن كەپراي سىيەم لەپايەكانى دىكە پاست ترو بەلگەدارترە^{۱۷۶}، چونكە:

^{۱۷۴} بىروانە: (المجموع) ج ۲ ص ۲۱۴، ۋە بىروانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۸۱، ۋە بىروانە: (المفني والشرح الكبير) ج ۱ ص ۲۱۸، ۲۱۹.

^{۱۷۵} بىروانە: (المجموع) ج ۲ ص ۲۱۵، ۲۱۶.

^{۱۷۶} بىروانە: (نيل الاوطار) ج ۱ ص ۳۱۲، ۳۱۳، ۋە بىروانە: (المحلى) ج ۲ ص ۲۸، ۲۹. بەلام (ابن حزم) بەس بۇ خۇشۆردنى (جنابة) بەقەزى نازان.

۱- (ام سلمة) خوالیی پازی بی دهگیریتته وه که به پیغه مبهری ﷺ گوتوه: من رنیکم قرّم به کهزی دههونمه وه جا ئایا بۆ خوشوردن و لهش پیسی لهخوده رکردن کهزی یه کانم بکه مه وه! پیغه مبه ریش ﷺ فهرموویه تی: (لَا إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْتِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَيَاتٍ ثُمَّ تَقِضِينَ عَلَيْكَ الْمَاءَ فَتَطْهَرِينَ) رواء مسلم واحمد و اصحاب السنن. (۱۷۷)

واته: نه (پیویست ناکات کهزی یه کانت بکه یه وه) به لکو شه و نه دهت به سه که سی مستان به سه ری خۆت دا بکه ی (و سه روپرچت هه لگوشی تا کو باش ته پبیت) پاشان ئاو به خۆت بکه ی و پاک ده بیه وه.

ب- (عبید بن عمیر) دهگیریتته وه که (عائشة) خوالیی پازی بی بیستی که (ابن عمر) خوا لیان پازی بی فرمان به ئافره تان ده کات که له کاتی خوشوردن دا کهزی یه کانیا بکه نه وه شه ویش به سه رسوورمانه وه گوتی: (يَا عَجَبًا لَابْنِ عُمَرَ وَهُوَ يَأْمُرُ النِّسَاءَ إِذَا اغْتَسَلْنَ بِنَقْضِ رُؤُسِهِنَّ: أَوْ مَا يَأْمُرُهُنَّ أَنْ يَحْلِقْنَ رُؤُسَهُنَّ! لَقَدْ كُنْتُ اغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ وَمَا أَزِيدُ عَلَى أَنْ أَلْغِغَ عَلَى رَأْسِي ثَلَاثَ إِفْرَاطَاتٍ) رواء احمد و مسلم.

واته: ئای له (ابن عمر) چهند سهیره که فرمان به ئافره تان ده کات که خویان شو ری قرژی سهریان بکه نه وه! ئه دی پیشیان ئالی سه ریشیان بتاشن! ئاخو من و پیغه مبه ری خوا ﷺ له یه که ده فردا خۆمان ده شو ردو له وه زیاترم نه ده کرد که سی که ره تان ئاوم به سه ری خۆمدا ده کرد.

شایانی باسیشه که هه ندیک له زانایان جیاوازیان خستۆته نیوان خوشوردن بۆ لابر دنی بی نویژی (حیض) و خوشوردنی لهش پیسی و گوتوویانه، بۆ هیز پیویسته کهزی یه کانیا بکاته وه به لām بۆ لهش پیسی (جنابة) پیویست ناکات! به لām له راستی دا به لگه یه کی نه وتویان به دهسته وه نیه که بایی ئیسیاتی قسه که یان بکات ۱۷۸.

۱۷۷ بۆ ئاگاداری خاوه نی (فقه السنة) نه و فهرموده یی وا میناوه که (ام سلمة) له ئافره تیکی دیکه ی بیستوه به لām وانییه و راسته وخۆ قسه ی خۆیه تی، به وانه: ج ۱ ص ۸۱.

۱۷۸ به وانه: (نیل الاوطار) ج ۱ ص ۳۱۲.

سى: خوشۇردنە فەرزەكان و خوشۇردنە سوننەتەكان

پېشتىر باسى ھۆى خوشۇردنە فەرزەكانمان كرد لەپرگەى سىيەم دا كە ئەم ھەوتەن:

۱- تۆۋ ھاتنەۋە بەئارەزوۋە.

۲- پىكەۋە جوت بوۋى ژن و مىردو باناۋىشيان نەيەتەۋە.

۳- ئىحتىلام بوۋى لەگەل ھەبوۋى نىشانەيەك دا.

۵، ۴ - كۆتايى پى ھاتنى بى نوپۇزى و زەيستانى.

۶- مەسولمان بوۋى.

۷- مردن.

بەلام خوشۇردنە سوننەتەكان ھەرچەندە ھەندىك لەشەرەزانان (فقھاء) بۇ ويىنە (نوۋى) لە (المجموع)^{۱۷۹} دا ژمارەيەكى زۇريان پىزكردوۋى، بەلام بىگومان ھوكمى شەرىعى (ۋاتە بەفەرزىان سوننەت يان ھەپام يان ناپەسەند زانىنى كىردەۋەيەك) بەبى بەلگەى قورپان و سوننەت ناچەسپى، بەتايىبەت لەبوۋارى خوداپەرسىتىيە پروتەكان (العبادات المحضة) دا، بۇيە ئىمە تەنيا ئەو خوشۇردنە دەنوسىن كە بەلگەيەكى شەرىعى يان لەسەر ھەبى:

۱- خوشۇردنە پۇزى جومە:

پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىەتى: (إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ إِلَى الْجُمُعَةِ فَلْيَغْتَسِلْ) رواه البخاري ومسلم واصحاب السنن، ۋاتە: ئەگەر يەككىكتان ھاتە نوپۇزى جومە باخۇى بشوات.

كە پىشتىرىش باسما كىردەۋە ئامارەشمان بەۋەكردەۋە كەژمارەيەك لەزانايان ئەو خوشۇردنە پۇزى جومە بەپىۋىست (واجب) دەزانن و واش پى دەچى پايەكەيان لەپاي ئەۋانە بەھىزتر بىت كەبەس بەپەسند (تطوع) دەزانن^{۱۸۰}.

۳۲ - خوشۇردنە بۇ نوپۇزى جەژنى رەمەزان و قوربان:

لەبارەى خوشۇردنە بۇ نوپۇزى دوو جەژنەكان چەند دەقىك لەپىغەمبەرى خواۋە ﷺ گىپراۋنەۋە كە لەمەھەكى فەرمودەناسان (محدثين) سەلامەت دەرنە چوۋى و بى ھىز (ضعيف) يان داناون^{۱۸۱}، بەلام چەند ھەۋالىكى پاست لەۋبارەۋە لەھاۋەلانەۋە خوالىيان پازى بى ھاتوۋى بۇ ويىنە:

^{۱۷۹} بىروانە: (المجموع) ج ۲ ص ۲۳۱ تا ۲۳۲، (فصل في الأغتسال المسنونة).

^{۱۸۰} بىروانە: (نيل الأوطار) ج ۱ ص ۲۹۲، ۲۹۳.

^{۱۸۱} بىروانە: ھەمان سەرچاۋە بەرگ، ص ۲۹۷.

* (عن نافع أن عبد الله بن عمر كان يَغْتَسِلُ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ أَنْ يَخْدُوَ إِلَى الْمَضَلَى) رواه مالك في (الموطأ) ١٨٢.

واته: عەبدوللای کۆری عومەر (خوایان پازی بئ) عادەتی وابوو پۆژی جەژنی پەمەزان بەرلەوێ بچیتە نوێژگە خۆی دەشۆری.
 ۴-خۆشۆردن بەهۆی مردووشۆرینەو:

چونکە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی
 * (مَنْ غَسَلَ الْمَيِّتَ فَلْيَغْتَسِلْ، وَمَنْ حَمَلَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ) رواه اصحاب السنن الا النسائي عن ابي هريرة.
 واته: هەر کەسێک مردووی شۆری باخۆی بشوات، وەهەر کەسێکیش هەلی گرت پا دەستنۆژ بگری.

بۆیەش زانایان بەفەزایان نەزانیوە چونکە فەرموودەیی دیکە هەیە دەقە لەسەر سوننەت بوونی: (ليس عليكم في غسل ميتكم غسل اذا غسلتموه فان ميتكم ليس بنجس فحسبكم ان تغسلوا ايديكم) رواه البيهقي والحاكم عن ابن عباس وهو حديث حسن ١٨٣.
 کەماناکەیی ئاسان و ئاشکرایە.

۵-خۆشۆردنی بابای لەهۆش چوو پاش هۆشیار بوونەوێ:
 یەکی دیکە لەخۆشۆردنە سوننەتەکان ئەوێ کەئینسان پاش ھاتنەو هۆشی دواي لەخۆچوون خۆی بشوات، چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ لەنەخۆشی مەرگی دا سێ جار پاش ھاتنەو هۆش خۆی شۆردو، وە (بخاري و مسلم) لە (عائشة) یان گێڕاوەتەو لەفەرموودەییەکی درێژدا ١٨٤.

٦، ٧، ٨-خۆشۆردن بۆ ئیحرام بەستن و چوونە شارێ مەککەو و ڕاوەستان لەعەرەفات:

لەوبارەشەو چەند شوێنەواریک لەھاوێلان (اصحاب) ھوێ خوا لێیان پازی بئ گێڕاوەتەو، بۆ وێنە:

* (عن جعفر بن محمد عن ابيه ان علياً رضي الله عنه كان يَغْتَسِلُ يَوْمَ الْعِيدَيْنِ، وَيَوْمَ الْجُمُعَةِ وَيَوْمَ عَرَفَةَ وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَحْرِمَ) رواه الشافعي، واته: عەلی خوا لێی پازی بئ عادەتی وابوو پۆژی دوو جەژنەکان و پۆژی جومعە و پۆژی عەرەفەو کە دەیویست ئیحرام ببەستنی خۆی دەشۆری.

١٨٢ بڕوانە: (الموطأ) ص ١٤٧.

١٨٣ بڕوانە: (الأدلة الرضوية) ص ٣٩.

١٨٤ بڕوانە: (نيل الأوطار) ج ١ ص ٣٠٥، ٣٠٦ کە فەرموودەیی ناوبراوی بەتەواوی ھێناو.

* (عن ابن عمر رضي الله عنه انه كان لا يقدم مكة إلا بات بذئ طوى حتى يصبح ويغتسل ثم يدخل مكة نهاراً، ويذكر عن النبي ﷺ أنه فعله) رواه مسلم والبخاري بمعناه

واته: عه بدوللای کورپی عومەر خوا له خوئی و بابی پازی بی عاده تی وابوو نه ده چووہ نیو شاری مه ککه وه مه تا له (ذي طوى) شهوئی نه مابایه وه پاشان به یانی ده کرده وه خوئی ده شوژد، ئنجا به پروژ ده چووہ مه ککه وه، وه باسی ده کرد که پیغه مبریش ﷺ هروای کردوه.

چوار: چەند ورده تى يینی يەك دەربارەى خوشۆردن

۱- زیادە پرویی نه کردن له به کارهینانی ئاودا:

زانایان سەرجه م له سەر ئه وه یه کدهنگن که زۆر به کارهینانی ئاو بو خوشۆردن و دهستنوێژ هه پام یان به لای که مه وه ناپه سهنده ئه گهر ئینسان له سەر پروباریش بیٲ^{۱۸۰}، له و باره شه وه فهرموده زۆرن بو وینه:

* (عن انس رضي الله عنه كان النبي ﷺ يَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ وَتَوَضَّاءُ بِالْمُدِّ) متفق عليه، واته: پیغه مبر ﷺ به صاعیک ئاو تا پینج مست خوئی ده شوژی و به مستیکى دهستنوێژی ده گرت.

تى يینی:

مست (مد) يك (۵۴۴) گرامه، که واته: ۵۴۴ × ۴ = ۲,۱۷۶ گرام، چونکه (صاع) يك چوار مسته، که ده کاته دوو کیلوو سه دو هه فتا و شهش گرام^{۱۸۱}.

۲- به پرووتی خوشۆردنی پیاو له نیو پیاوان و ئافرهت له نیو ئافرهتان دا

هه پامه:

چونکه زانایان له سەر ئه وه یه کدهنگن که دروست نیه بیجگه له ژن و میژد هیچ کهس هه پره تی یه کدی بیینن، به لام ئه گهر شوینه که چۆل و خالی بوو ئه وه زۆربه ی هه ره زۆری زانایان به دروست (جائزی) ده زانن، ئه مهش چەند ده قیک له و باره وه:

^{۱۸۰} بهوانه: (نیل الأوطان) ج ۱ ص ۳۱۴ تا ۳۱۷، وه بهوانه: (فتح الباری) ج ۱ ص ۳۱۲.

^{۱۸۱} بهوانه: (الأدلة الرضیة) ص ۱۲۲، وه بهوانه: (الفقه الاسلامی) ج ۱ ص ۱۴۲.

* (إِحْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجَتِكَ أَوْ مَمْلُوكَتِكَ يَمِينُكَ) رواه اصحاب السنن وحسنه الترمذي عن

بهر بن حكيم بن معاوية بن حيدة عن ابيه عن جده.

* واته: عه پرەتی خۆت پیاڕیزە (واتە بېشارەوه) مەگەر لە خێزانت یان

لە کەنیزە کەت.

* (عن ابي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ أن موسى اغتسل عريانا فذهب الحجر بثوبه)

متفق عليه، واته: موسا (عليه السلام) بە پرۆتی خۆی شۆردو بەردە کە پۆشاکە کە ی
رفاند... (دیارە شوینە کە ی چۆل و خالی بوو).

۳- دروستە ژن و میڤرد ویکرا خۆیان بشوون^{۱۸۷}، وە بە پاشماوەی ئاوی یە کتر

خۆیان بشوون^{۱۸۸}.

بە بەلگە ی:

* (عن عائشة رضي الله عنها انها كانت تَغْتَسِلُ هِيَ وَالنَّبِيُّ ﷺ فِي إِنَاءٍ وَاحِدٍ ...) رواه مسلم

واتە: عائشە خوا لێی پازی بیئت لە گەڵ پیغەمبەر دا ﷺ پیکەو لە دەفریکدا (واتە
بە ئاوی دەفریک) خۆیان دەشۆرد.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۱۸۷} (نووی) گوتوو یەتی: ئەمە زانا یان لەسەری یە کەدەنگن، بروانە: (المجموع) ج ۲ ص ۲۲۱، ۲۲۲

^{۱۸۸} ئەمیش وەك (نووی) گوتوو یەتی: پای زۆریە ی زۆری زانا یانە، سەرچاوە بەرگی پیشوو،

ص ۲۲۱،

دهستنویژ گرتن

خوا پشتیوان بی لهم حموت خالهی خواره ودا به کورتی و گوشراوی باسی
دهستنویژ ده کەین:

یهک: دهستنویژ چی یهو چۆن ده گیرئ؟!

دوو: فەرزەکانی دهستنویژ

سی: سوننه ته کانی دهستنویژ.

چوار: هه لوه شینمه وه کانی دهست نویژ (نواقض الوضوء).

پینج: دهستنویژ بۆچی و چی پیویسته؟

شەش: دهستنویژ بۆچی و چی سوننه ته؟

حموت: چەند وورده تیپینی یهک ده باره ی دهستنویژ

یهک: دهستنویژ چی یهو چۆن ده گیرئ؟!

خوای به به زهیی و به خشره فرمویه تی: (یا ایها الذین آمنوا اذا قمتم الى الصلاة فاغسلوا وجوهکم وأيديکم الى المرافق وامسحوا برؤسکم وأرجلکم الى الکعبین...) المائدة - ٦-
هاته: ئەه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه هه رکاتیک بۆ نویژئ هه لسان پووتان و
دهستانقان هه تا ئانیشکانتان بشۆن، وه دهستی ته پ به سهرتاند بهینن، وه لاقه کانتان
تا گوینگان بشۆن.

به لئ دهستنویژ که له زمانی کوردی دا ته رجهمه ی وشه ی (وضوء) ه (وضوء) یش له
ئه سلئ زمانی عه ره بی دا مانای: چاک و جوانی و پاک (الحسن والجمال والنظافة)
ده که یه نئ و له زاراوه ی شه رعیشدا بریتیه له شۆردنی دم و چاو و هه ردووک دهست و
دهستی ته پ به سهردا هینان و شۆردنی هه ردووک پی یه کان^{١٨٩}.

^{١٨٩} پروهانه: (المعجم الوسيط) ص ١٠٣٨.

بۆ چۆنیهتی دەستنویژ گرتنیش دەقی سوننەت زۆرن کە ئەمە یەکیکیانە:
 * (عن حمران حولی عثمان بن عفان انه رأى عثمان دعا بوضوء فأفرغ على يديه من إناءه
 فغسلهما ثلاث مرات، ثم أدخل يمينه في الوضوء ثم تمضمض واستنشق واستنثر، ثم غسل وجهه
 ثلاثاً، وبديه إلى المرفقين ثلاثاً، ثم مسح برأسه، ثم غسل كل رجل ثلاثاً، ثم قال: رأيت النبي ﷺ
 يتوضأ نحو وضوئي هذا، وقال: مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوُ وَضُوءِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ
 غُفِرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) متفق عليه.

واته: (حمران) کۆیلهی ئازادکراوی (عثمان بن عفان) گێراویەتەووە کە (عثمان) ی -
 خوا لێی پازی بێ - بینێوە داوای ئاوی^{۲۰۹} دەستنویژی کردووە، (دەلێ) جا
 لەدەفرەکە ی ئاوی بەهەردووک دەستی دا کردو سێ جارێن شۆردنی پاشان دەستی
 راستی خستە نیو ئاوەکەووە ئنجا ئاوی لەزاری وەرداو ئاوی لەلووتی وەرکردو فەری
 دایەو، ئنجا سێ جارێن دەمو چاوی شۆرد، هەروەها هەردووک دەستی تا
 ئانیشتەکانی - شۆری -، پاشان دەستی تەپری بەسەری دا هینا، ئنجا هەر لایێکی
 (مەبەست پێیەتی) سێ جارێن شۆرد، ئنجا گوتی: پێغەمبەر ﷺ دی دەستنویژیکی
 وەک ئەوەی منی گرت وە فەرمووی: هەرکەسێک دەستنویژیکی وەک ئەوەی من بگێرێ
 پاشان دوو پکات بکات کە دالغە ی تییان دا نەبێ، لەگوناخی پیشووی دەبوردی.
 شایانی باسیشتە کە ئەوەندە سەرنجی ئەو دەقانەم داوە کە لەبارە ی
 دەستنویژگرتنەووە هاتوون لەو فەرموودەیە سەری کۆکەرەووە (جامع) تر گشتگیر
 (شامل) ترم تییان دا نەبینێوەو مەگەر چۆن دەنا تیکرایی فەرزو سوننەتەکانی
 دەستنویژی کۆکردوونەووە، بۆیە بۆ پوونکردنەووە چۆنیهتی دەستنویژگرتن بەو
 فەرموودە واز دێنین.

دوو: فەرزەکانی دەستنویژ

زانایانی سوننەت و شەرع (علماء السنة والفقہ) دەربارە ی فەرزەکانی
 دەستنویژگرتن رایان جیا جیا یە، بەلام ئەوە ی زۆریە ی هەرزۆریان لەسەری کۆکن و
 بەلگە ی بەهیزیش پشتگیری دەکات ئەو رایە یە کە دەلێ فەرزەکانی دەستنویژ ئەم
 شەشەن:

^{۲۰۹} وشە ی (وضوء) یەش ناووە بۆ ئەو ئاوی دەستنویژی یەن مەگێرێ.

دهست (ید) دایه و شور دنی فه پزه^{۱۹۶}، چونکه ویرای ده لاله تی ئایه تی^{۱۹۷} دهست نویژ،
 ئەم ده قەش له و باره وه به لگه یه کی پوونه:

* (عن نعيم بن عبدالله المجر قال: رأيت أبا هريرة يتوضأ، فغسل وجهه فأسبغ الوضوء، ثم غسل يده اليمنى حتى أشرع في العضد، ثم يده اليسرى حتى أشرع في العضد، ثم مسح رأسه، ثم غسل رجله اليمنى حتى أشرع في الساق، ثم غسل رجله اليسرى حتى أشرع في الساق، ثم قال: هكذا رأيت رسول الله ﷺ يتوضأ) رواه مسلم.

واته: (ابوهريرة) م بینى دهست نویژی ده گرت: دەم و چاوی خۆی به ته وای شور د،
 دوا یی دهستی راستی هه تا گه یشته قۆلی شور د، پاشان دهستی چه پی هه تا قۆلی،
 ئنجا دهستی ته پی به سه ری دا هیئا، ئەو جار پی ی راستی شور ی هه تا گه یشته
 لولاکی، ئنجا پی ی چه پی شور د هه تا گه یشته لولاکی، پاشان گو تی: پیغه مبه ری
 خوام ﷺ بینى ئاوا دهست نویژی گرت.

۴- دهستی ته پ به سه ردا هیئان امسح الرأس: ئەمەش ویرای به لگه ی ده قی
 قو پشان و ده قی سوننه ت، یه کده نگى (اجماع) ی زانا یانی شی له سه ره^{۱۹۸}، به لام زانا یان
 له و باره وه که ئایا مه سح کردنی هه موو سه ر فه پزه یان نا؟ پایان جیا وازه. پاش ئەوه ی
 له سه ر په سه ندو چاک تر بوونی مه سح کردنی هه مووی پێک که وتوون^{۱۹۹}، هه رچی زۆر به و
 جه ما وه ری زانا یانن پایان وایه که مه سح کردنی هه ندیکى فه پزه که ی پی دیت ه دی^{۲۰۰}.

^{۱۹۶} بپوانه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۴۷.

^{۱۹۷} چونکه وشە ی (الی) هه م به مانای: (له گه ل: مع) هاتوه، هه م به مانای: (هه تا ئەو شوینه) ش، جا
 ئەگه ر به مانای یه که میان به کاره اتبێ ئەوه ده لاله ته که ی ئاشکرایه و ئەگه ر به ئی دووه می ش بی ت
 هه ر وایه، چونکه که تۆ ده لێ ی (قَطَعْتَ أَصَابِعَهُ مِنَ الْخَنَصِرِ إِلَى الْمُسَبَّحَةِ) ئەوه هه موو که س ده زانی
 که هه ردووک په نه جە کان له باز نه ی پیران (قطع) دان. بپوانه، (المجموع) ج ۱ ص ۴۴۷.

^{۱۹۸} بپوانه: سه ر چا وه به رگی پێشو و، ص ۴۵۵.

^{۱۹۹} بپوانه، (نیل الاوطار) ج ۱ ص ۱۹۲.

^{۲۰۰} بپوانه، (المجموع) ج ۱ ص ۴۵۷ تا ۴۵۹، وه بپوانه: (مجموعه الفتاوى) ج ۱ ص ۷۲ تا ۷۶.

تییینی: هه رچه نده پێشت رای جه ما وه رم به لا وه به هیژ تر بو وه (ترجیح) م دا وه به لام ئیستا پاش
 سه رنج دانی قسه کانی (ابن تیمیة) ئەو قه ناعه ته م گۆرا وه پێم وایه ئەو رایه به هیژ تره که مه سح ی
 هه موو سه ر به فه پز ده زانی، به لام وه ک خا وه نی (المغنی) گو تویه تی پێم وایه مه سح کردنی زۆر به ی
 سه ر ده که ویت ه بر ی هه مووی، بپوانه: ج ۱ ص ۱۱۲، ۱۱۳.

جا ئەمانیش دەربارەى دیاری کردنى ئەندازەى ئەو (هەندیک: بعض) ە پایان جیا جیا، کەمیکیش لەزانایان - کە (مالک و احمد) یان تیدان لەقسەى باو (مشهور) یان دا پایان وایە کەمەسح کردنى هەمووی فەرژە^{٢٠١}.

واش دیتە بەرچاو کەپای زۆر بە راست تریت، هەرچەندە چاکتر وایە و دوربینی (احتیاط) لەوەدایە کە مەسحی هەمووی هەربکری بۆ دەرچوون لەبازنەى ئیشکالی پا جیایی (اختلاف) ی زانایان^{٢٠٢}.

هەر وەها زانایان لەسەر مەسەلەیهکی دیکەش پایان جیاوازه، ئەویش بریتیه لە مەسحی میژەر (عمامة) کە بیگومان کلاو و کلیتەو هەر شتیکی دیکەش کە سەری پێ دایە پۆشری دەگریتەو^{٢٠٣}.

بەشیکیان کە (عروة بن الزیبرو شعبي و نخعي و قاسم و مالک و اصحاب الراي و شافعي) یان لەنیودان وە (ابن المنذر) گیراویەتەو، وە لە: (علي بن ابي طالب و جابر و ابن عمر) یشەوە خوا لێیان پازی بێ گیراویەتەو، پایان وایە کە ئەگەر پیشە سەر (ناصیة) ی مەسح بکات و نەیهوئ سەرداپۆشەرەکەى دابنئ واپەسەندە کەسەر داپۆشەرەکەیشی مەسح بکات، بەلام ئەگەر بیئت و پیشەسەری لەگەڵ مەسح نەکات ئەو مەسح کردنى سەرداپۆشەرەکەى بەتەنیا فەرژى سەر مەسح کردنى پێنایەتەدی^{٢٠٤}.

بەشیکیشیان کە (ابوبکر الصديق وعمر و انس بن مالک و ابو امامة وسعد بن ابي وقاص و ابو الدرداء) خوا لێیان پازی بێ و (عمر بن عبدالعزیز و مکحول و حسن و قتاده و ازاعي و احمد و اسحاق و ابو ثورو ثوري) یان لەنیودان، پایان وایە بەتەنیا دەستی تەر بەسەرداپۆشەردا هیئان فەرژى مەسحی سەرکردن دیتەدی، هەرچەندە هەندیکیان ئەوەیان بەمەرچ گرتووە کە ئەو سەرداپۆشەرە لەسەر پاکی (طهارة) بووبێ و، هەندیکیشیان دەلێن مەرچە کە ئەو سەرداپۆشەرە لە جۆری ژێر چەناگەدار (مَحَنَك) بیئت، واتە بەشیکی کەوتیبیتە ژێر چەناگەو، بەشیکیشیان هیچ کام لەو

^{٢٠١} هەمان سەرچاوەى پێشوو

^{٢٠٢} بڕوانە: (المجموع) ج ١ ص ٤٦٠، وە بڕوانە: (فتح الباري) ج ١ ص ٣٩٣.

^{٢٠٣} بڕوانە: (المجموع) ج ١ ص ٤٦٣.

^{٢٠٤} بڕوانە: (المجموع) ج ١ ص ٤٦٤.

شتانه یان به مهرج نه گرتوهو پیشم وایه هیچ کام لهو دوو مهرجه به لگه یه کی نه وتویان له سهرنیه ^{۲۰۰}.

دیاره پیاوو ئافره تیش لهم مه سه له ی مه سح له سهر سهر داپوشه رو هه موو مه سه له کانی دیکه مه سحی سهرکردن و سهرجه م ده ستنویش دا جیاوازی یان نیه و وه که یه کن ^{۲۰۶}.

ئیسناش با چه ند ده قیک سوننه ت له باره ی مه سحی سهرکردنه وه بینینه وه، سهرتا ئه م ده قه ده باره ی چونیته ی مه سح کردن سهر:
* (عن عبدالله بن زید رضی الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَسَحَ رَأْسَهُ يَدَيْهِ فَاَقْبَلَ بِهِمَا وَادْبَرَ، بَدَأَ بِمَقْدَمِ رَأْسِهِ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى قَفَاهُ ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ) رواه احمد والبخاري ومسلم ومالك واصحاب السنن.

واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ به هه ردووک ده ستی مه سحی سهری کرد بردنیه پیش و گیرانیه وه دواوه، له پیشه سهری یه وه ده ستی پی کرد ئنجا به ره و پشتی ملی بردن، پاشان گیرانیه وه بو ئه شوینه ی که لییه وه ده ستی پی کردبوو.

ئهمه ش چه ند ده قیک له و باره وه که مه سح کردنی میزه ر یان هه ر داپوشه ری کی دیکه ی سهری پیاوو و ئافره تان، فه رزی مه سح کردنی سهر (مسح الرأس) ی پی دیته دی، که پای ژماره یه کی زور له هاوه لانی به ریز خوالییان پازی بی و زاناو پیشه وایانی دیکه یه و واش پی ده چی که له رایه که ی دیکه ش به هیتر بیت:

* (عن بلال رضی الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ وَالْخِمَارِ) رواه مسلم واصحاب السنن الا ابوداود، (مه به ست له (خمار) یش هه ر میزه ره) ^{۲۰۷}.

واته: پیغه مبه ری خوام ﷺ بینی ده ستی ته ری به دوو خوفه کان و میزه ردا هیئا.
* (عن ثوبان قال: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَرِيَّةً فَأَصَابَهُمُ الْبَرْدُ، فَلَمَّا قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَمَرَهُمْ أَنْ يَمْسَحُوا عَلَى الْعَصَائِبِ وَالتَّسَاخِينِ) رواه ابوداود والحاكم واحمد وصححه الحاكم وقال الذهبي صحيح على شرط مسلم.

^{۲۰۰} هه مان سهرچاوه ی پیشوو

^{۲۰۶} بېروانه: سهرچاوه و به رگی پیشوو، ۴۶۷، چونکه هه موو یاسا شه رعی یه کان مه گه ر به به لگه یه کی پوون تاییه ت بکرین به پیاوو یان ئافره تانه وه نه گه رنا له نه سل دا خوا ی کاریه جن و دادگه ر بو هه ردو و په گه ز (جنس) ی نیرو می ی نارودوون.

^{۲۰۷} بېروانه: (المعجم الوسيط) کلمه (خمر).

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ کومه لیکې په وانه - ی جیهاد - کردو سهرما کاری
تیکردن جا کاتیک هاتنه وه لای پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی پی کردن که له سهر
(میژه ره کان و خوفه کان)^{۲۰۸} - یان - مهسح بکه ن.

۵- شوردنی ههردوو پی یه کان و گوینزینگه کان یان: به لگهی ئه میش سهره پای
دهقی قورئان و دهقی سوننه ته یه کده نگی زانایانی ئیسلامه^{۲۰۹} بیجگه له: (شیعه) که
پینان وایه مهسح فهرزه نه ک شوردن، وه (ابن جریر الطبری) که پای وایه بابای
دهستنوینزگر سهریشک (مختار) ه له نیوان شوردن و مهسح کردن دا، وه هه ندیک له
ظاهیری یه کان که هه رکام له شوردن و مهسح کردنیان به پیویست داناو^{۲۱۰}.

ئه مهش چه ند دهقیکی سوننه ته له سهر فهرزبوننی شوردنی پی یه کان:
* هه رکام له (ابوهریره) و (عبدالله بن عمرو بن العاص) خوالینان پای بی
گنپراویانه ته وه که پیغه مبهری خوا ﷺ که سانیکی بینیه وه که دهستنوینزبان گرتوه و
پارنه ی پینان دیار بووه که ناوی پی نه که وتوه ته پ نه بووه، بویه فهرموویه تی: (وَلِلَّاعْقَابِ مِنَ النَّارِ) رواه البخاري ومسلم واحمد واصحاب السنن الا الترمذي وغيرهم.

واته: سزای سهخت بو پارنه پی یه کان له ناگر - ی دوزه خ -
* ههروه ها (عمر بن الخطاب) خوالینی پای بی گنپراویه ته وه: (أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ فَتَرَكَ
مَوْضِعَ ظُفْرِ عَلَى قَدَمَيْهِ، فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: ارْجِعْ فَأَحْسِنْ وَضُوءَكَ) رواه مسلم والدارقطني
والطبراني.

واته: پیاویک دهستنوینزگر تپوو به لام هینده ی شوینی نینوکیکی به سهر
پی یه کان یه وه هیشتت بووه، جا پیغه مبهر ﷺ دیتی و فهرمووی: بگه پیه
دهستنوینزگه ته به چاکی بگره.

* هه رکام له (ابوهریره) و (عمر و بن عبسه) خوا لینان پای بی یه کی
له فهرمووده یه کی درینژدا له پیغه مبهری خوا وه ﷺ گنپراویانه ته وه که پاش
دهستنوینزگرتن و شوردنی هه رکام له نه ندامه کان گوناچه کان لاده چن و نه وه نه ندامه
لینان پاک ده بیته وه جا له باسی شوردنی پییه کانیشدا به هه مان شیوه فهرموویه تی

^{۲۰۸} چونکه (عصائب) بریتیه له (عمائم) و (تساخین) یش (خفاف) ه.

^{۲۰۹} برهوانه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۷۶.

^{۲۱۰} سهرچاوه ی پیشوو، هه مان بهرگ و لاپهره.

پاش شۆردن پان له هه موو ئه و گونا حانه كه له سۆنگه ی (پۆیشتن) یانه وه بۆیان کردوو یانه پاک ده بنه وه، شایانی باسی شه كه هه ر کام له و دوو فهرموودانه (مسلم) گێرا و نه وه.

به لگه ی شۆردنی گوێزینگه کانیش وێرای پێیه کان بێجگه له ده لاله تی ئایه تی ده ستنوێژ وه كه له باسی شۆردنی دوو ده سته کاندایا ماژده مان پێ کرد، چه ندان فهرمووده ش به لگه ینی كه یه کیکیان ئه و فهرمووده یه كه (مسلم) له (نعیم بن عبدالله المجمر) وه گێرا و نه وه و پێشتر هینا ومانه و ته رجه مه شمان کرد وه.

ئه وانه ش كه رایان وایه فهرزی پێیه کان مه سح کرانه نه ك شۆردن یان پایان وایه هه ردووکیانه یان بابای ده ستنوێژگر سه رپشكه به هیزترین به لگه یان ئه وه یه كه وشه ی: (وَأَرْجُلُكُمْ) به ژێر (كسرة) ی لامی (ارجلکم) خوێندرا وه ته وه كه وانه پێویسته یان دروسته كه مه سح بکړی چونكه (عطف) ده بیته وه به سه ر (وَأَمْسَحُوا بِرُؤُوسِكُمْ) زۆربه و^{۲۱۱} جه ما وه ری زانیانی ش چه ند وه لایکیان دا و نه وه كه ئه م سێیه به هیزترین یان:

یه که م: وه ك چۆن (ارجلکم) به ژێر خوێندرا وه ته وه به سه ر (فتح) یش خوێندرا وه ته وه جا خوێندرا نه وه ی به (سه ر) ه یچ ئیشکالی تیدا نیه و ده ق (نص) ه له سه ر شۆردن، خوێندنه وه ی به (ژێر) یش له سۆنگه ی نیزیکی و دراوسێ یه تی یه وه یه له گه ل وشه ی: (برؤسکم) كه له زارا وه ی زمانی عه ره بی دا پێی ده گوتری: (جَرَّةُ الْجَوَارِ)، وه له زمانی عه ره بی دا به گشتی و له قورئانی ش دا به تایبته شتی وا هیه، وینه ی قورئان: (إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ) هود - ۲۶ - وینه ی زمانی عاره بی ش: قسه ی شاعیر:

لَمْ يَبْقَ إِلَّا أَسِيرٌ غَيْرُ مُنْقَلَبٍ وَمُوثِقٌ فِي عَقَالِ الْأَسْرِ مَكْبُولٌ

كه له ئایه ته كه دا وشه ی (الیم) له بهر دراوسێ یه تی (یوم) ژێردار بو وه، له شیعه ره كه ش دا وشه ی (موثق) كه (معطوف) ه بۆ سه ر (اسیر) و ده بو وایه بۆردار (مضموم) بێت. ژێردار (مخفوض) کرا وه به هۆی نیزیکی له وشه ی (منقلت) ه وه.

^{۲۱۱} هه ر سێك وه لایه کان (نووی) هینا وانی له: (المجموع شرح المذهب) ج ۱ ص ۴۸۰، ۴۸۱، هه روه ما بۆ بهر په رچ دانه وه ی پایه کانی جیا له پای جه ما وه رو زۆربه به وانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۲۷۰ تا ۲۷۲، وه به وانه: (مجموعة الفتاوى) ج ۲۱ ص ۲۷۷ تا ۸۰.

ددهم: هەردووکی خۆی ئێندەو (قراءة) ژێردراو سەردار وەک یەکن، بەلام سوننەت شۆردنی زāl کردووە بەسەر مەسح کردن دا و ئیحتماڵی مەسح کردنی نەهێشتووە.

سەبەم: خۆی ئێندەو ژێردار ئەگەر گریمان بەس مەسح بگەیهێنێ، مەبەست پێی مەسحی سەر خوف و گۆرەوی یەو، خۆی ئێندەو (منصوب) یش بۆ ئەو یەو کە شۆردن بگەیهێنێ لەکاتی نەبوونی خوف و گۆرەوی دا.^{۲۱۲}

۶- پەچاوکردنی ریز اترتیب لەکردهوهکانی دەستنوێژدا: ئەمیان زانایان تێیدا جیاوازن بەشیکیان کە جگە لە: (عثمان و ابن عباس) خوا لییان پازی بێ، (قتادة و ابو ثور و ابو عبیدو اسحاق بن راهویة و شافعی و احمد) لەپای باو (مشهور) ی دا لەنیویان دان بەفەرزو، بەشیکیشیان کە وەک (نووی) لە (بغوی) یەو و هیناویەتی زۆری زانایان و جگە لە (علي و ابن مسعود) خوا لییان پازی بێ، (سعيد بن المسيب و حسن و عطاء و مکحول و نخعي و زهري ربيعة و اوزاعي و ابو حنيفة و مالک و داود الظاهري و مزني و ابن المنذر) یان لەنیودان بەس بەسوننەتی دەزانو دەلێن فەرز نیه.^{۲۱۳}

بەلام وا پێ دەچێ پای یەکەم بەهێزتر بێ چونکە:

ا- ئایەتی دەستنوێژ دەلالەتی لەسەر دەکات کە خۆی پەروردگار مەسحی سەری خستۆتە نیوان شۆردنی دەست و پێ یەکانەو ئەگەر ریز پێویست نەبوایە، خۆی پەروردگارو کاربەجێ مەسحی سەرکردنی نەدەخستە نیوان دوو ئەندامی شۆراوەو. ب- دەلالەتی چەندان فرمودە ی پیغمبەر ﷺ کە باسی چۆنیەتی دەستنوێژ گرتن دەکەن و سەرچەمیان ریز (ترتیب) یان پەچاو کردووە.

^{۲۱۲} مەرۆهە ئەو کە خۆی کاربەجێ سنوور (حدّ) ی شۆردنی پێ یەکانی دیاری کردووە کە مەتا پشت گۆزینگەکانە، دیسان بەلگە یە لەسەر فەرزبوونی شۆردن چونکە مەسح کردن بەهیچ مەزەبێک ناگاتە پشت گۆزینگ! بەئێوە بەس پشتی پێ یە کە مەسح دەکری، هەر بۆیەشە کە شیعهکان بۆ ئاواستەکردنی پایە هەلەکەیان ناچاربوون بۆلێن گۆزینگ (کعب) لە پشتی پێ یە!! بەلام بێگومان ئەو پایە پێچەوانە ی دەقی قورئانە کە وشە ی (کعب) بە دووان (مَنّٰی) هیناوەو فرمودیەتی: (وارجلکم الی الکعبین) کەواتە هەر پێ یە ک دوو (کعب) ی هە یە ئەک یە ک، وەک (مرفق) یۆ دەست، دیسان وشە ی (کعب) شتی مەیلەو خەر دەگەیهێنێ هەر بۆیەش بەکچۆلە ی تازە مەمک کردووە گوتری (کاعب) کۆیە کە ی (کواعب) وەک خۆی پەروردگار فرمودیەتی: (وکواعب اُتراباً) التبا، جا دیارە گۆزینگ کە لەملاولای پێ یەکان مەیلەو خەر، ئەک پشتی پێ کە مەیلەو درێژو پانە!!

^{۲۱۳} بێوانە: (المجموع) ج ۱ ص ۵۰۵، ۵۰۶.

ج- فەرمودەى: (بَدَأَ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ) رواه مالك واحمد ومسلم واصحاب السنن، الا
النسائي، وانه: (بهوه دەست پى دهكەين كه خوا لىيهوه دەستى پى كردوو) كه له كاتى
هاموشوى نىوان سه فاو مهروه داو سهركه وتنه سه ته پۆلكه ي سه فاوا فەرموويه تى،
به لām به پای زۆربه ي هه ره زۆرى زانايان ئه وجۆره ده قانه هه رچه نده هۆيه كه يان تايبه ته
به لām حوكمه كه يان گشتى يه.

له كۆتايى فەرزەكانى دەستنوێژيش دا ده لىين:

تايه تى ده ستنوێژ هه ر كام له و شه شه فەرزانه ي ده ستنوێژ گرتى تىدان، به م شيوه يه:
يا ايها الذين آمنوا:

- ١- اذا قمتم الى الصلاة (نيازو مەبەست).
- ٢- فاغسلوا وجوهكم (شۆردنى دەم و چاو).
- ٣- و ايدىكم الى المرافق (شۆردنى هه ردووك ده ست و پى راى ئانيشكه كانيان).
- ٤- و امسحوا برؤسكم (ده ستى ته پ به سه ردا هينان).
- ٥- و ارجلكم الى الكعبين (شۆردنى هه ردووك پى و گوێژينگه كانيشيان).
- ٦- (ترتيب) (پرزبوونى كردوه كان وهك له تايه ته كه دا هاتوه).

سى: سوننه ته كانى ده ستنوێژ

سوننه ته كانى ده ستنوێژ كه ده قه كانى سوننه تيان له سه رن و زۆربه ي زانايان
له سه ريان پى كه كه وتوون ئه مانەن:

- ١- ناوى خوا هينان له سه ره تاوه و به ره له ده ست پى كردن، وانه گوتى: (بسم الله) يان
(بسم الله الرحمن الرحيم)، زۆربه ي زانايان به سوننه تى ده زانن وهك: (ابوحنيفة و مالك و
شافعي) وه هه نديكيان وهك (اسحاق و اهل الظاهر و احمد) يش له پى وايه تيكي دا
به فەپزى ده زانن، هه روه ها له (مالك) گى پراوه ته وه كه گوتوويه تى:
موباحه، يان بى ده ته ^{٢١٤}!

به لām پاى زۆربه له پاستى يوه نيزكتره كه ده لىين سوننه ته و چه ند ده قىكى
سوننه تيشى له سه ر دىننه وه كه ئه مه يه كيكيانه:

* (لَا وُضُوءَ لِمَنْ لَمْ يُسَمِّ اللَّهَ) يان (لَا وُضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ) رواهما الترمذي وابن ماجه عن سعيد بن زيد، واته: هرکه سيک ناوی خوا نه هیئتی دهستنویزه که ی بهرنه که وتوه. (زانایان گوتوو یانه: مه به ست دهستنویژی کامل و تیرو ته و او ه).

جا هرچه نده (نوی) گوتوو یه تی^{۲۱۵} (واسانید هذه الاحداث كلها ضعيفة) به لام هندی که له زانایانی دیکه پای تریان هیه، بو وینه (احمد شاکر) گوتوو یه تی^{۲۱۶}: (والحديث اسناده حسن)، هروه ها (ابن حجر العسقلاني) گوتوو یه تی^{۲۱۷}: (والظاهر ان مجموع الأحاديث يحدث منها قوة تدل على أن له أصلاً).

۲- سیواک کردن، چونکه پیغه مبهړ ﷺ فرموو یه تی: (لولا ان اشق على امتي لامرتهم بالسواك عند كل وضوء) رواه مسلم. (پیشتریش با سمان کردوه).

۳- سنی جار شوړدنی هه ردوک ده ست هه تا باز نه (رسخ) کانیا، وه که له فرمودانه دا هاتوه که (عثمان) و (عبدالله بن زيد) خوا لیان پازی بی درباری دهستنویژی پیغه مبهړ ﷺ هیناویان و (بخاري و مسلم) گپړاویان نه وه، نه مه ش زانایان له سه ری یه کده نګن، به لام نه گهر دهستنویژ ګرتنه که دوا ی له خو هه ستان بی، هندی که له زانایان نه وه ده ست شوړدنه به فه پز ده زان^{۲۱۸}، به لګه شیان نه م فرموده یه: (اذا استيقظ أحدكم من نومه فليغسل يديه قبل أن يدخلهما الأثناء ثلاثاً فإن أحدكم لا يدري أين باتت يده) متفق عليه عن ابي هريرة.

واته: نه گهر یه کیکتان له خه وی بیدار بووه با بهر له وهی دهسته کانی بخاته دفره که یه وه (بو دهستنویژ ګرتن) سنی جار ان بیان شوات، چونکه یه کیکتان نازانی دهستی له کوئی بووه!

۴- سنی جار ئاو له زارو لووت وهردان، نه مانیش زوری ی^{۲۱۹} هره زوری زانایان به سوننه ت و هندی کی شیان به فه پزیان ده زان و پای جه ماو هریش به هیژترو

^{۲۱۵} بېروانه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۰۴، ۴۰۵.

^{۲۱۶} بېروانه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۰۴، ۴۰۵، پراویزی (المحقق).

^{۲۱۷} هه مان سرچاوه ی پینشو

^{۲۱۸} بېروانه: (المغني) ج ۱ ص ۱۱۲، ۱۱۳.

^{۲۱۹} بېروانه: (المغني) ج ۱ ص ۱۱۳، ۱۱۴.

بەلگەدارترە ^{۲۲۰} وەك لەفەرەزەكانی دەستنوێژدا باسماں كرد، دەقی سوننەتیش لەوبارەو زۆرن بۆ وینە: (قَتَمَمَضَ وَاسْتَشَقَّ مِنْ كَفٍّ وَاحِدَةٍ فَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثًا) رواه البخاري ومسلم عن عبدالله بن زيد. كە لەوەسفی دەستنوێژگرتنی پیغەمبەردا ﷺ باسی کردووە، واته: جاپیغەمبەر ﷺ سێ جارێ بەلویچە ئاویك ئاوی لەزاری و لەلوتی وەرکرد. ۵- پەنجە تەرەكانی دەست خستە نیو پێشەو (تَخْلِيلُ اللَّحْيَةِ)، ئەمیش زانایان ^{۲۲۱} لەسەر سوننەت و پەسەندبوونی یەكدهنگن و فەرموودەی زۆریشی لەسەر هەن، بۆ وینە:

* (عن عثمان رضي الله عنه انه ﷺ كان يَخْلُلُ لِحْيَتَهُ) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح.

تییینی: دیارە پێش ئەگەر تەنك بوو - واته پێستی تێرا دەبینرا - زۆرەیی زانایان كە (مالك و شافعي و احمد و داود الظاهري) یان لەنیودان دەلێن پێویستە دەرەو و ژێرەكەیشی لەگەڵ دەم و چاودا بشوێ، بەلام ئەگەر چروپەر (كَثِيفٌ، كَث) بوو - واته پێستی تێرا دیارنەبوو - ئەو شوێنی ژێرەو پێویست نیهو بەس پۆلەتەكەیی دەشوێ ^{۲۲۲}.

۶- پەنجەیی تەر خستە نیوان پەنجەكانی دەست و پێو، ئەمیش بۆ پەنجەكانی پێ زۆرەیی زانایان و بۆ هی دەستیش هەندێکیان بەسوننەتی دەزانن و چەند دەقیكیش لەوبارەو گێڕاونەو كە زانایان مشت و مێریان لەبارەیانەو هەیه ^{۲۲۳}، كە ئەمە یەكێکیانە:

* (عن المستورد بن شداد رضي الله عنه قال: رأيت رسول الله ﷺ تَوَضَّأَ فَخَلَّلَ أَصَابِعَ رِجْلَيْهِ بِخَصْرِهِ) رواه احمد واصحاب السنن الا النسائي.

واته: پیغەمبەری خوام ﷺ بینێ دەستنوێژی دەرگرت پەنجە قلیجەیی بەنیوان پەنجەكانی پێ یەكانی دا هینا. * (اِذَا تَوَضَّأَ فَخَلَّلَ أَصَابِعَ يَدَيْكَ وَرِجْلَيْكَ) رواه الترمذي وحسنه.

^{۲۲۰} هەندێك لەزانایانی وەك (ابوحنيفة و سفيان الثوري) بۆ خوێژدەن بەفەرەز بۆ دەستنوێژ بەسوننەتیان دەزانن، بڕوانه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۲۴، ۴۲۵.

^{۲۲۱} بڕوانه: (المغني) ج ۱ ص ۱۱۴.

^{۲۲۲} بڕوانه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۳۶، ۴۳۷.

^{۲۲۳} بڕوانه: (المغني) ج ۱ ص ۱۱۴، ۱۱۵. وەبڕوانه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۸۵ تا ۴۸۷.

۷- سنی جار سنی جار شور دنی دم وچاو و دهست و پی یه کان، نه میش چه ندان دهقی سوننه تی له سهرن که پیشتر ناماژ هیان پی کراوه، بۆ وینه: (فَتَوَضَّاءُ ثَلَاثًا) روه مسلم عن عثمان.

به لام دهر باره ی دوو باره بوونه وهی مهسح کردنی سهر زانایان مشت و مری زوریان بووه و زوریان له گهل دوو باره نه بوونه وهینی^{۲۲۴}، که (ابن تیمیة) ش^{۲۲۵} په سه ندی کردوه و به لگهی چاکیشی له سهر هیناونه وه، به شیکیشیان رایان وایه که مهسحی سه ریش وهك شور دنی نه ندامه کان دوو باره و سنی باره بوونه وهی سوننه ته و چه ند ده قیکیشی به به لگه له سهر دیننه وه که نه مه یه کیکیانه: (عن عثمان رضي الله عنه انه تَوَضَّاءُ ثَلَاثًا وَقَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَضَّاءُ هَكَذَا) روه ابو داود باسناد حسن و روه البيهقي، وحسنه ابو عمرو بن الصلاح الشهرزوري^{۲۲۶}.

منیش نه وهنده ی سهرنجم دا هیچ کام له و دوو پایهم به سه ری نه وی دیکه یاندا بۆ هه لنه بزیرا.

۸- دهست پی کردنی به لای راست پیش چه پ له هه موو کرده وه کاند، چونکه بیجگه له یاسای گشتی: (كَانَ يُعْجِبُهُ التَّيَامُنُ فِي شَأْنِهِ كُلِّهِ) متفق علیه، له چه ندان دهقی تایبته به دهست نویژگرتنیشدا به لای راست دهست پی کردن فهرمانی پی کراوه، بۆ وینه: (اِذَا لَبَسْتُمْ وَاِذَا تَوَضَّاءُمْ فَاَبْدَاوْا بِاَيَمْنِكُمْ) روه احمد واصحاب والسنن باسناد جید، وقال ابن دقيق العيد كما نقل ابن حجر: هو حقيق بان يَصَحَّح^{۲۲۷}.

۹- دهست پیداهینان و لی خشاندن (دلک)ی نه ندامه کانی دهست نویژ، نه میش زوری هه ره زوری زانایان به سوننه ت و (مالك و مرنی) یش به فه پزی ده زانن له هه ر کام له خوشوردن و دهست نویژگرتن دا^{۲۲۸}.

منیش وای بۆ دهچم که نه گهر به بی دهست لی خشاندن نه ندامه کان ته پ نه بن فه پزه نه گهر نا سوننه ته، چونکه ته پ کردنی نه ندامه کان فه پزه و هه ر شتیکیش فه پزیک په کی له سه ری بکه وی فه پز ده بی.

^{۲۲۴} بروه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۹۵ تا ۵۰۰، هه رچه نده (نوی) پایه کی دیکه ی په سندن کردوه و ده سه ر خستوه که (شافعی) و (داود) و (احمد) یش له پایه کی دا له سه ری.

^{۲۲۵} بروه: (مجموع الفتاوی) ج ۲۱ ص ۷۲ تا ۷۶.

^{۲۲۶} بروه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۹۷، ۴۹۸.

^{۲۲۷} بروه: هه مان سه رچاوه و به رگ، ص ۴۴۳، په راویزی (محقق).

^{۲۲۸} هه مان سه رچاوه، ج ۲ ص ۳۱۳.

۱۰- به دواي يه کدا هاتن (مُوالاة) ی شۆردنی ئەندامه کان، ئەمیش زانایان له سه‌ری یه‌کده‌نگن که سوننه‌ته‌و، هه‌مووشیان له‌سه‌ر ئەوه یه‌کده‌نگن که پێ‌وه‌خران و دواکه‌وتن (تاخر) یکی که له‌نیوان شۆردنی ئەندامه‌کان دا زیانی نیه، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر زۆریش بێ مادام به‌عوزره‌وه بێ زۆربه‌ی زانایان پایان وایه که دیسان زیانی نیه‌و هه‌ندیکیشیان ده‌لێن زیانی هه‌یه^{٢٢٩}، به‌لام پای جه‌ماوه‌ر که (مالك و لیث و ثوري و شافعي و احمد و داود الظاهري و ابن المنذر) یان له‌نیودان به‌هێزتره^{٢٣٠}.

۱۱- ده‌ستی ته‌پ به‌ده‌ره‌وه‌و نیوه‌وه‌ی گوێ‌یه‌کان دا هێنان، ئەمیش سه‌ره‌جه‌م زانایان له‌سه‌ری یه‌کده‌نگن که ده‌بێ یان بشۆرێن یان مه‌سح بکړین، چونکه ئەوانه‌ی که پێیان وایه گوێ‌یه‌کان به‌شیکن له‌ده‌م و چاو، ده‌لێن ده‌بێ وه‌ک پوو (وجه) بشۆرێن، ئەوانه‌ش که ده‌لێن: دوو ئەندامی سه‌ره‌به‌خۆن وه‌ک: (شافعي و ابو‌ثور) یان ده‌لێن: به‌شیکن له‌سه‌ر که زۆربه‌ی زانایان و (قتادة و مالك و ابوحنيفة و ثوري و احمد و ابن المبارك و اسحاق) یان له‌نیودان، پایان وایه که سوننه‌ته به‌س به‌ده‌ستی ته‌پ مه‌سح بکړین^{٢٣١}.

ده‌قی سوننه‌تیش له‌سه‌ر مه‌سح کردنی گوێ‌یه‌کان زۆر، بۆ وێنه: (عن ابن عباس رضي الله عنه ان النبي ﷺ مسح برأسه وأذنيه ظاهريهما وباطنيهما) رواه الترمذي وقال، حسن صحيح وروی ابو‌داود والنسائي و ابن ماجة وغيرهم مثله.

واته: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی ته‌پ به‌سه‌ری و به‌ده‌ره‌وه‌و نیوه‌وه‌ی گوێ‌یه‌کانی دا هێنا.
دوو تێبینی:

۱- زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری^{٢٣٢} زانایان پایان وایه که ده‌بێ ئەو ئاوه‌ی گوێ‌یه‌کانی پێ پاک ده‌کړینه‌وه ئاوێکی تازه (ماء جدید) بێت، به‌لگه‌شیان ئەم ده‌قه‌یه: (عن عبدالله بن زيد رضي الله عنهما انه رأى رسول الله ﷺ يتوضأ فأخذ لأذنيه ماءً خِلافَ الماءِ الذي أخذَ لِرأسه) رواه البيهقي وقال: اسناده صحيح.

واته: پێغه‌مبه‌ری خوای ﷺ بێنی، ده‌ستنیوێژی ده‌گرت، جا ئاوێکی دیكه‌ی جیا له‌وه بۆ مه‌سحی سه‌ری هه‌لی‌گرتبوو، هه‌لی‌گرت و مه‌سحی گوێ‌یه‌کانی پێ کرد.

^{٢٢٩} هه‌مان سه‌رچاوه، ج ٥١٤

^{٢٣٠} (ابن تیمیة) ش هه‌ر پای ئاو‌برای پهنه‌ کردوه، به‌روانه: (مجموعه الفتاوى) ج ٢١ ص ٨١ تا ٨٥.

^{٢٣١} هه‌مان سه‌رچاوه، ج ١ ص ٤٧١ تا ٤٧٥.

^{٢٣٢} به‌روانه: (المغني ج ٢ ص ١١٥، ده‌ (المجموع) ج ٤٧ ص ٤٧٧

۲- زانایان پاش یه کدهنگ بوونیان له سهر شهوه که په سنده گوئی یه کان پاک بکړینهوه له سهر شهوه ش یه کدهنگ بوون - وهك (طبري) هیناویه تی - که شه گهر که سیك گوئی یه کانیشی پاک نه کاته وه ده ستونیزه که ی ههر دروسته، که واته شهوه که له (اسحاق بن راهویه) گیرپاوه ته وه که مه سح کردنی گوئی یه کان ی به مهرجی دروست بوونی ده ستونیز داناهو گوتوویه تی ههر که سیك به نانقه ست نه یكات ده ستونیزه که ی بهرناکه وی! وهك (نووي) گوتوویه تی ئیعتیباری پی ناکری چونکه یه کدهنگی (اجماع) ی زانایانی پیش که وتوه.^{۲۳۲}

۱۲- به زیاده وه شور دنی دهم وچاوو ده ست و لاقه کان، شه میش که زوری به ی ههره زوری زانایان به په سنده چاکیان زانیوه^{۲۳۴}، ژماره یه کی زور ده قی سونده تی له سهر هه ن بو وینه:

* (عن ابي هريرة رضي الله عنه قال سمعت رسول الله ﷺ يقول: ان امي ياتون يوم القيامة غرا محجلين من اثر الوضوء، فمن استطاع منكم ان يطيل غرته فليفعل) رواه مسلم.

واته: ئومه تی من پوژی قیامه تی به نیو چاو ان سپیتی و ده ست و لاق بازوی دین به هو ی ده ستونیزه وه، جا ههر کامیکتان ده توانی سپیتی یه که ی زیاترو دریزتر بکات یا دریغی نه کات.

۱۳- زیاده پوژی نه کردن له به کارهینانی ئاودا، شه میش سه رجه م زانایان له سهری ریک که وتوون، وهك له باسی خوشوردنیش دا پوونمان کردوه وه شه فرموده یه شمان هینا یه وه: (عن انس رضي الله عنه قال: كان النبي ﷺ يَتَسَلُّ بِالصَّاعِ إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ وَيَتَوَضَّاءُ بِالْمَدِّ) متفق عليه، جائیمه پیشت شه فرموده یه مان ته رجه مه کردوه و باسی شه ندازه ی (صاع) یشمان کردوه و لیله دووباره ی ناکه ینه وه، مه به ستیش له (مد) پری هه ردووک ده ستی پیکه وه گیرای ئینسانیک ی میانه یه^{۲۳۵}.

^{۲۳۲} بېوانه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۷۵، (نووي) گوتوویه تی: "وحكى القاضي ابوالطيب وغيره عن الشيعة انهم قالوا: لا يَسْتَحَبُّ مَسْحُ الْأَذْنَيْنِ لِأَنَّهُ لَا يُذَكَّرُ لُهُمَا فِي الْقُرْآنِ! وَلَكِنَّ الشَّيْعَةَ لَا يُعْتَدِبُهُمْ فِي الْخِلَافِ".

^{۲۳۴} هه ندیکیشیان وهك (ابن بطال) گوتوویه تی: به سونده تی نازانن، به بیانوی شهوه که زوری به ی زانایان باسیان نه کردوه، به لام وهك (نووي) گوتوویه تی: مادام فرموده ی راست (صحيح) ی له سهر بن ههر سونده ته شه گهر هیچ که سیش نه یزانیبن بېوانه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۹۱.

^{۲۳۵} بېوانه: (نیل الأوطار) ج ۱ ص ۳۱۴.

١٤- پارانهوه دواى دهستنويژ، نه مېش تېکړاى زانايان له سهر سوننه ت بوونى

پښک که وتوون و چنه د فرموده يه کيش له وباروه هاتوون، بُو وینه:
* (عن عمر رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ قال: مَنْ تَوَضَّأَ فَقَالَ: اشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فَتَحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ) رواه مسلم واصحاب السنن. وزاد الترمذي في روايته: (اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ).

وانه: هر که سيک دهستنويژ بگري و بلي: شايد دى ددهم که بيجگه له خوا هيچ پرستراونين و ته نيايه و هيچ هاوډلى نين، و ه شايد دى ددهم که موحه ممد به نده و په وانه کړاوى وي يه، نه وه مسوگر هر هشت دهرگاگانى به هشتى بُو ناوه لا دهرکړين و له هر کاميکيانه وه هن بکات ده چيته ژوروي.
(ترمذي) نه مېشى زياد کړوه: نهى خوايه بمگيرپه له باش گه پړاوان و بمگيرپه له پاکبووه وان.

١٥- دوو پکات نويژى دهستنويژ، له وباره شه وه فرموده زورن يه کيکيان نه وه يه که له خالى يه که م (دهستنويژ چي يه و چوڼ ده گيرئ؟) دا هينا ومانه و (بخاري و مسلم) له (حُمُرَان مَوْلَى عَثْمَانَ بْنِ عَفَانَ) وه خوا ليني پازى بئ گيرپړاويانه ته وه.

چوار: هه لوه شينره موه گاني دهستنويژ (نواقض الوضوء)

زانايان دهر باره ي نه و شتانه ي که دهنه هو ي هه لوه شانده وه و شکاندنې دهستنويژ مش و مړو پاجيايى (اختلاف) ي زوريان بووه، به لام زوريه ي هره زوريان له سهر نه م چواره ي خواره وه پښک که وتوون و واش پيډه چي جگه له و چواره شته گاني ديکه به لگه يه کي نه و تو يان له سهر نه بئ:

١- ههر شتيک له پاش و پيش (الدُّبُرُ وَ الْقُبُلُ) بيته دهرئ: چنه دان ده قى راست و راشکاو (صحيح و صريح) نه وه ده گه يه نن که هاتنه دهره وه ي ههر شتيک له پيش و پاشي نينسان دهستنويژي پي ده شكي، وه زوريه ي^{٢٣٦} هره زوري نزيک به يه کدهنگى زانايان له سهر نه و مه سه له يه کوکن، نه مېش چنه د ده قيك له وباره وه:
* خواى په روه ردگار فرموده يه تي: (... أَوْجَاءُ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ...) النساء - ٤٣- که بيگومان ميزو پيسايى ده گه يه نئ.

^{٢٣٦} بړوانه: (المغني والشرح الكبير) ج ١ ص ١٦٠، شاياني باسه که له سهر ميزو پيسايى و مه ذى و وه دى زانايان به کدهنگن، به لام له سهر شته ده گه يه نن که هاتنه دهره وه ي ههر شتيک له پيش و پاشي نينسان دهستنويژي پي ده شكي، وه زوريه ي^{٢٣٦} هره زوري نزيک به يه کدهنگى زانايان له سهر نه و مه سه له يه کوکن، نه مېش چنه د ده قيك له وباره وه:

«عن عبدالله بن زيد بن عاصم رضي الله عنه قال: شَكِيَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ الرَّجُلُ يُخِيلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَجِدُ الشَّيْءَ فِي الصَّلَاةِ فَقَالَ: لَا يَنْصَرِفُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا» متفق عليه.

واته: سکا لا برایه لای پیغه مبهری ﷺ له و باره وه که کابرا وا ده زانی که له نویژی دا ههست بهشتیک دهکات؟ فهرمووی: با ههتا دهنگیک نه بیستنی یان بونیک نهکات نویژه کی بهجی نه هیلن.

دیاره وهک (نوی) گوتوویه تی^{۲۳۷}: مه بهست له بیستنی دهنگ یان بون کردن دلنیا بونه له (با) لئ بوونه وه، واته: تر (ضراط) وفس (فساء).

وه پیغه مبهر ﷺ ده رباره ی ناشقاو (مذی) فهرموویه تی: (يَغْسِلُ ذَكَرَهُ وَتَوَضَّأَ) متفق عليه عن علي رضي الله عنه.

ههروه ها (ابن مسعود وابن عباس) خوا لیان پازی بی گوتوویانه: (في الوُضوءِ) رواه البيهقي.

۲- نوستن، خهوتن: زانایان ده رباره ی شکان و نه شکانی دهست نویژ بههوی نووستن (نوم) وهه پاجیایی (اختلاف) ی زوریان ههیه^{۲۳۸}:

ههندیکیان پئیان وایه نوستن به موته قی دهست نویژ دهشکیئنی که هه رکام له (اسحاق بن راهویه و ابو عبید و المزنی و ابن حزم)^{۲۳۹} یان له نیودان، ههندیکیشیان پایان وایه که ههچ جوړه خهوتنیک دهست نویژ ناشکیئنی که هه رکام له (ابو موسی الأشعري و سعید بن المسيب و ابو مجلز و حمید الأعرج) یان له نیودان، ههندیکیشیان که (مالك و أحمد) یان له نیودان پایان وایه که خهوتنی زور دهست نویژ دهشکیئنی به لام هی کهم نایشکیئنی، زوریهشیان که (ثوري و ابن المبارك و شافعي) و (احمد) له پایه کی دا له نیویان دا هه، ههروه ها (ابو حنیفة و داود) یش پایان لییانه وه نزیکه، دهلین: نه گهر شیوه ی خهوتنه که به جوړیک بیت که بابای نووستوو ژیره وه ی خوی له زهوی چه سپان دبئ و (متمکن) بیت دهست نویژی ناشکی، نه گهر نا دهشکی، هه رکام له (ابن تیمیة)^{۲۴۰} و (شوکانی)^{۲۴۱} یش نهه پایه یان په سه ندکړدوه.

^{۲۳۷} بېوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۴، ۵.

^{۲۳۸} بېوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۲۲، که سه رجهم نهو را جیایی یم لئوه نه قل کردوه.

^{۲۳۹} بېوانه: (المحلی) ج ۱ ص ۲۱۸، مسالة: ۱۵۸.

^{۲۴۰} بېوانه: (مجموع الفتاوى) ج ۲۱ ص ۲۲۲ تا ۲۲۴.

منیش پیم وایه که ئەم رایەیی دوایی بەهێزتر و بەلگەدارتر وەک پووینی دەکەینەوه،
و دەبیته هۆی کۆکردنەوه و کاریی کردنی سەرچەم فرمودەکانیش، وە واشیی بۆ
دەچم که جیاوازی لەنیوان دانیشتن بەشیوەی خو چەسپاندن (عَلَى هَيْئَةِ الْمُتَمَكِّن) و
پاوەستان (قیام) یش دا نیه وەک هەندیک لەزانایانیش گوتووینانە^{٢٤٢}. ئەمەش چەند
دەقیق دەربارەیی بابەتی لیکۆلراوه.

* (عن صفوان بن عسال قال: كان رسول الله ﷺ يأمرنا إذا كنا سفراً أن لا ننزع خفافنا
ثلاثة أيام وليالين إلا من جنابة لكن من غائط وبول ونوم) رواه احمد والنسائي والترمذي وصححه.
واته: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی پێ دەکردین که ئەگەر پێیوار بووین خوڤه کانهمان
سێ پۆژ و سێ شهوان دانەکەنین مەگەر بەهۆی لەش پیسی یهوه، بەلام بەهۆی
پیسایی و میزو خەوتنەوه دایان نەینین؛ ناشکرایه که ئەم فرمودەیه هەرچەندە
زانایان قسەیان لەسەری هەیه دەلالەت لەسەر ئەوه دەکات که نووستنی ئاسایی وەک
میزکردن و پیسایی کردن دەستنویژ دەشکێنێ.

* (عن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: العَيْنُ وَكَاءُ السَّهْمِ فَمَنْ نَامَ فَلَيْتَوَضَّ) رواه
احمد وابوداود وابن ماجه.

واته: چاو دەزووبەندی کۆمه، جا هەر کەسیک خەوی لێکەوت با دەستنویژ
بگرتەوه، وشەیی (وکاء) بهو دەزوو و بەنه دەگوترێ که زاری کوندهو مەشکەو شتی
وای پێ دەبەستری، وشەیی (سَه) یش ناوه بۆ (دُبُر) ئینسان.

دیاره ئەم دوو فرمودەیهی کە پابردن بەلگەن لەسەر دەستنویژ شکان بەخەوتن،
بەلام چەند فرمودەیهکی دیکەش هەن دەری دەخەن که هەموو جوړه خەوتنیک
دەستنویژ ناشکێنێ و چەمک و واتای گشتی ئەو فرمودانە تایبەت (تخصیص)
دەکەن بەجوړه نووستنی عادهتی یهوه کە پاکشانه لەسەر پشت یان تەنیش:

* (عن انس رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: (إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَمْسُ حَتَّى يَعْلَمَ
مَا يَقْرَأُ) رواه البخاري^{٢٤٣}.

واته: ئەگەر یهکێتکان لەنویژی دا وەنەوزی هاتی با بخەوی، تاکو بزانی چی
دەخوینێ.

^{٢٤١} بېوانه: (نیل الاوطار) ج ١ ص ٢٤١.

^{٢٤٢} وەك (ابوحنيفة وداود) بېوانه: (المجموع) ج ٢ ص ٢٢.

^{٢٤٣} بېوانه: (فتح الباري) ج ٢ ص ٤٢٠.

لهم فرموده یه وه دهنانری که خهوتنی کهم دهستنویژ ناشکینن، نه گهرنا پیغه مبهری خوا ﷺ پوونی ده کرده وه پای ده گه یاند که بابای وه نه وزگرتوو (ناعس) دهستنویژی شکاوه و با بیگریته وه.

* (عن انس رضي الله عنه قال: أَقِيَمْتُ صَلَاةَ الْعِشَاءِ فَقَالَ رَجُلٌ: لِي حَاجَةٌ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ يُنَاجِيهِ حَتَّى نَامَ الْقَوْمُ أَوْ بَعْضُ الْقَوْمِ ثُمَّ صَلَّى) رواه مسلم.

واته: قامهت بو نویژی خهوتنان کراو پیاویک گوتی: ئیشیکم هیه، جا پیغه مبهری ﷺ هه ئسا به نه سپایی دواندی هه تا خه لکه که یان مه ندیک له خه لکه که خهوتن، پاشان نویژیان کرد.

* (عن ابن عباس رضي الله عنه قال: إِعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْعِشَاءِ حَتَّى رَقَدَ النَّاسُ وَاسْتَيْقَظُوا وَرَقَدُوا وَاسْتَيْقَظُوا) رواه البخاري.

واته: شهویک پیغه مبهری خوا ﷺ نویژی خهوتنانی دواخست هه تا خه لکی خهویان لی که وت پاشان بیدار بوونه وه و پاشان خهوتنه وه و پاشان بیدار بوونه وه.
* (عن انس رضي الله عنه قال: كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَنَامُونَ ثُمَّ يُمْسُونَ وَلَا يَتَوَضَّئُونَ) رواه ابوداود وغيره باسناد صحيح.

واته: هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ جاری و ابوو خهویان لی ده که وت پاشان بی نه وهی دهستنویژ بگره وه نویژیان ده کرد.

ئه م چوار ده قهش که پابردن دهری ده خن که هه موو جوړه خهوتن (نوم) یک نابیته هوئی هه لوه شانده وهی دهستنویژو پوونی ده که نه وه که ده قه کانی دیکه که ده لالهت له سهر شکانی دهستنویژ ده که ن به هوئی خهوتنه وه، موته قی خهوتنیان مه به ست نیه، به لکو مه به ستیان خهوتنی ئاسایی (نوم عادی) یه، وه ک چون فرموده کانی دواپی مه به ستیان له خهوتن جوړه خهوتنیکی تایبه تی یه که بریتیه له وهی بابای نووستوو به شیوه یه که بخوئی که خوئی قایم کرد بیت و ئیحتمالی دهستنویژ شکانی به هوئی (با) لی بوونه وه و زور کهم بیت وه.

دیاره به م شیوه یهش سهر جه م فرموده کان کۆده بنه وه یه کتر ته و او ده که ن. بویهش من پاره ستان (قیام) یشم خسته گه ل جوړه دانیشتنی چه سپاو (القعود المتمكن) و له پای جه ماوه ری زانایانم زیاد کرد چونکه وه ک چون له ده قه کانی سوننهت دا باسی نه و جوړه دانیشتنه کراوه که دهستنویژی پی ناشکی، به هه مان شیوهش

باسی پاوهستان (قیام) یش کراوه که بابای خهوتووی به پیوه وهستاو دیسان دهستنوژی ناشکی، که ئەم فەرمووده یه:

*عن ابن عباس رضي الله عنه قال: قام رسول الله ﷺ يعني يصلي من الليل فممت الي جنبه الايسر فجعلني في شقه الايمن فجعلت اذا اغفيت ياخذ بشحمة اذني، فصلى إحدى عشرة ركعة) رواه مسلم.

شهوێك پیغه مبهری خوا ﷺ ههلسایه وه واته که شهو نوێژ بکات، منیش له ته نیشتی لای چهپی یه وه پاوه ستام، نهویش هیئامیه لای راست، ئنجا منیش که جاروبار چاوم دهچوونه خه وه وه (پیغه مبهر ﷺ) نهرمه ی گوێی دهگرتم - و بیداری دهکردمه وه - وه یازده پکات نوێژی کرد.

۳- بن هوش بوون و لاچوونی عهقل به ههر هویه که وه بیټ: زانایان^{۲۴۴} تیکرا له سهر ئه وه کوک و پیکن که ههر که سیک به ههر هویه که وه بیټ عهقل و هوشی له لانه مینتی، وهک شیټی، له خوچوون، فیکرتن، سهرخوش بوون، بهنج کران، ئه وه دهستنوژی نامینتی، (ابن المنذر) و زانایانی دیکهش یه که دهنگی (اجماع) ی زاناو پێشهوانیان له و باره وه نهقل کردوه^{۲۴۵}، دیاره بهر له یه که دهنگی ی زانایانیش ئه وه فەرمووده یه که (بخاری و مسلم)^{۲۴۶} له (عائشة) یان گێڤاوه ته وه که پیغه مبهری خوا ﷺ له نه خووشی کوچکردنی دا سنی که پهتان له خووی چووه که بیدار بوته وه خووی شوڤدوه.. بو نوێژ، به لگه یه له سهر دهستنوژ نه مان به هوی له خوچوونه وه بگره هه ندیکیان رایان وایه که خوشوڤردنیشی له سهر پیویست ده بیټ، به لام مادام زانایانی وهک (ابن المنذر) و (ابن الصباغ) یه که دهنگی ی زانایان له سهر ئه وه هیئاوه که خوشوڤردنی له سهر فه پز نیه قسه که یان به پیز په پ (شان) داده نری^{۲۴۷}.

^{۲۴۴} بهروانه: (المغنی) ج ۱ ص ۱۶۴، که گوتویه تی: (وَزَوَالَ الْعَقْلَ عَلَى ضَرْبَيْنِ: نَوْمٌ وَغَيْرُهُ، فَمَا غَيْرُ النَّوْمِ وَهُوَ الْجَنُونُ وَالْأَعْمَاءُ وَالسُّكْرُ وَمَا أُشْبِهَهُ مِنَ الْأَدْوِيَةِ الْمَزِيلَةِ لِلْعَقْلِ فَيَنْقُضُ الْوُضُوءَ يَسِيرُهُ وَكَثِيرُهُ إِجْمَاعًا)، وه بهروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۲۸.

^{۲۴۵} بهروانه ههردوک سهراوه ی پێشوو، هه مان بهرگ و لاپه کهانیان.

^{۲۴۶} بهروانه (فتح الباری) ج ۲ ص ۳۹۹.

^{۲۴۷} بهروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۲۹، ۳۰.

٤- دهست لیدانی ئەندامی زاوژی (لمس العضو التناسلي): زانایان لهوبارهوه که نایا به دهست پێکهوتنی ئەندامی جنسی دهستنوێژ دهشکێ یان نا پا جیایی (اختلاف) ی زۆریان ههیه:

جاری بهشیکیان که جگه له (علي و ابن مسعود و حذيفة و عمار و ابن عباس و عمران بن الحصين و ابو الدرداء) خوا لییان پازی بێ (ربیعة و ثوري و ابوحنيفة و اصحابه و ابن القاسم و سُخْنُون و ابن المُنْذِر) یان له نیودان دهلێن بههیچ شیوهیه که دهست پێکهوتنی ئەندامی جیسنی دهستنوێژ ناشکێن^{٢٤٨}، بهلگهشیان ئەم دهقهیه:

* (عن طلق بن علي رضي الله عنهما قال: قَدِمْنَا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَجَاءَ رَجُلٌ كَأَنَّهُ بَدَوِيٌّ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَا تَرَى فِي مَسِّ الرَّجُلِ ذَكَرَهُ بَعْدَمَا يَتَوَضَّأُ؟ فَقَالَ: هَلْ هُوَ إِلَّا بَضْعَةٌ مِنْكَ!) رواه احمد واصحاب السنن وغيرهم.

واته: چووینه خزمهت پیغه مبهه ﷺ له وکاته دا پیاویک هات دهتگوت خێلهکی یه گوتی ئەو پیغه مبهه ری خوا! پات چی یه دهرباره ی دهست لیدانی پیاو له چوکی خوی پاش دهستنوێژگرتن؟ فهرمووی: نایا نهویش ههه پارچهیه که نیه له خۆت!

زۆربهشیان که جگه له: (عمر بن الخطاب و سعد بن ابی القحاص و ابن عمر و ابوهريرة و عائشة) خوا لییان پازی بێ، (سعید بن المسيب و عطاء و ابان بن عثمان و عروة بن الزبير و سليمان بن يسار و مجاهد و ابو العالية و الزهري و مالك و اوزاعي و اسحاق و ابو ثور و شافعي و احمد و المزني) یشیان له نیودان، دهلێن:

ئهگهر به بهری دهستی دهستی لی بدات دهستنوێژی دهشکێ، ئهگهر نا شکی، هه ندیکیشیان گوتوو یانه جیاوازی پشتهی دهست و بهری دهست نیه^{٢٤٩}.

هه ندیکیش له زانایان گوتوو یانه ئهگهر به ئانقهست یان به ئارهزووه وه بێ دهشکێ ئهگهر نا شکی^{٢٥٠}.

بهلگه ی ئهوانهش که دهلێن: ئهگهر به بهری دهستی دهستی لی بدات دهستنوێژی دهشکێ ئەم فهرمودهیهیه:

^{٢٤٨} بڕوانه: ٠ المجموع ج ٢ ص ٥٢.

^{٢٤٩} بڕوانه: همان سهراوه و بهرگ، ص ٥١.

^{٢٥٠} بڕوانه: (مجموع الفتاوى) ج ٢١ ص ١٣٢، وه بڕوانه: (الوجيز في فقه السنة و الكتاب العزيز)

تاليف: عبد العظيم بدوي، ص ٣٧.

* (عن بسرة بنت صفوان رضي الله عنها ان النبي ﷺ قال: إذا مس أحدكم ذكره فليتوضأ)
رواه احمد واصحاب السنن وغيرهم.

واته: ههركه سيك دهستی له چووك (ذكر) ی خوئی دا با دهستنوئژ بگریته وه.
منیش وای تی دهگم که ئه و رایه له هه موو رایه کان راست تره که ده ئی: ئه گهر به
ئانقه ست و به ئاره زو وه بئ دهستنوئژ دهشکی ئه گهرنا ناشکی، وه ئه م رایه
سه رجهم فهرموده کانیش کۆده کاته وه کار به هه موویان دهکات، به م شیوه یه:
ئه و فهرموده یه که وه لایم پرسیار ی بابای پرسیار که ری خیله کی دا وه ته وه بو
حاله تیکه که ئینسان به بئ ئاگاداری و ویستی خوئی دهستی بهر چووک ی (ذكر) ی
ده که وئ، وه فهرموده که ی دیکه ش بو حاله تیکه که ئینسان به ئانقه ست (دیاره
به ئانقه ستیش هه تمه ن ئاره زوی له گه ل دایه یان بی سه لیه ی یه کی خراپ تر
له ئاره زو) دهستی لی بدات و هر ئه سلی ته عبیره که ش ئه وه ی لی ده فامریتته وه: (مَنْ
مَسَّ ذَكَرَهُ) که مسوگهر ده لاله ت له سه ر ویستن و مه به ست (قَصْد) دهکات.

جا دیاره ئه و دوو فهرموده یه ی هینا وماننه وه تایبه تن به پیاوانه وه، بۆیه زۆر
له زانایان رایان وایه که ئه و مه سه له یه ئافره تان ناگریته وه^{٢٥١}، هه ندیکیشیان^{٢٥٢} وه ک
(شافعی و احمد) رایان وایه که ئافره ت و پیاو له و باره وه وه ک یه کن و ئه م
فهرموده یه ش به به لگه دیننه وه:

* (عن بسرة بنت صفوان ان رسول الله ﷺ قال: إذا مس أحدكم فرجه فليتوضأ والمرأة مثل ذلك)
رواه البيهقي والدارمي وابن حبان^{٢٥٣}.

واته: هه رکات یه کیکتان دهستی له داوینی دا با دهستنوئژ بگریته وه، وه ئافره تیش
هه روایه.

واش پئ ده چی ئافره تیش هه مان حوکی پیشووی هه بیته که هه لمان بژارد؛ به لام
ئه ندایم جنسی غهیری ئینسان ئه وه وه ک (ابن تیمیه) گوته ویه تی^{٢٥٤}: زانایان له سه ر
ئه وه یه که دهنگن که ده ست لی درانی دهستنوئژ ناشکی ئی به زیندویی بیته یان

^{٢٥١} بپروانه: (المجموع) ج ٢ ص ٥٥، ئه مه پای: (ابوحنيفة و مالك).

^{٢٥٢} سه رچاوه ی پیشوو، هه مان بهرگ و لایه ره، وه بپروانه، (المغني) ج ١ ص ١٨٦.

^{٢٥٣} بپروانه: (المجموع) ج ٢ ص ٥٥، په راوئزی (محقق).

^{٢٥٤} بپروانه: (مجموعة الفتاوى) ج ٢١ ص ١٣٣.

بهمردویی، به لام (نوی) هیناویه تی که (عطاء و لیث) پایان وایه شهویش دهستنوئژ دهشکینئ^{۲۵۵}، به لام بیگومان پایه که یان پریزه پره (شان) ه.

ئنجما بۆ دهست دان له کووم (دُبُّش) یش، که مه گهر به قیاس بۆ سهر (ذکر، فرج) نه گهرنا هیچ دهقیکی له سهر نیه، یان مه گهر بگوتری وشه ی داوین (فرج) شهویش دهگریته وه، شهو دهستان زانایان پایان جیاوازه و زۆربه یان که (ابو حنیفه و مالک و احمد) له قسه یه کی دا، له نیویان دان، ده لئین: دهستنوئژ ناشکینئ و هندیکیشیان که زۆربه ی شافیعی یه کان و (احمد) له قسه یه کی دا، له نیویان دا ده لئین: وهک دهست له چووک (ذکر) دان شهویش دهستنوئژ دهشکینئ^{۲۵۶}.

پیشم وایه پای یه که م راست و ته واره و شهو جۆره مه سه لانه به بی دهق (نص) ی شرعی نیسپات نابن.

جا خوینه ری به پیز! شهو چوار شته ی باس کران وهک بۆت پوون بۆوه مه رکامیان دهقی قورئان یان سوننه تی له سهره و تیکرا یان زۆربه ی زانایانیش له گه ل چهند ورده جیاوازی یه که له یرو پایه کان یان دا له سهر یان پیکهاتوون، به لام بیجگه لهو چواره چهند شتیکی دیکه ش هه ن که که م و زۆر زانایان پینان وایه دهستنوئژ دهشکینن، به لام واپن دهچن بیجگه لهو چواره ی که باس کران شتهکانی دیکه هیچ کامیان به لگه یه کی شهوتزی له سهر نه بی که بایی شهو بکات نیسپاتی دهوای پی بکری. شهو شه سهر ژمیترکی کورت و خیرای شهو شتانه ی دیکه:

۵- به ریه ک که وتن المسای پیستی پیاوو ئافرهت: که شه رزانان به وشه ی (التقاء البشرین) ی ناوی ده بن و کیشه ومشت و مری زۆری له سهره که شهو کورته و پوخته که یه تی^{۲۵۷}.

۱- شافیعی یه کان پایان وایه پیک که وتن پیستی پیاوو ئافره تیکی به یه که شیوا به موتله قی دهستنوئژ دهشکینن و به لگه شیان رسته ی: (أَوَّلًا مَسْتَمُّ النِّسَاءِ) النساء (۴۲)، یه، که به: (لَمَسْتَمُّ) یش خویندراوه ته وهو ده لئین مه به ست دهست لیدران و پیست به ریه ک که وتن (التقاء البشرین) ه.

^{۲۵۵} بهوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۵۵.

^{۲۵۶} هه مان سهر چاره و بهرگ و لاپه ره.

^{۲۵۷} بهوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۲۷، ۲۸.

ب- به شیکیش له زانایان که (ابو حنیفة و سفیان الثوری) یان له نیودان ده لاین: به هیچ شیوه یه که ده ستونویژی پئی ناشکی و پسته ی: (اولا مستم النساء) دهش به جوت بوون (جماع) ته فسیر ده که ن.

ج- زۆربهش که (حمادو مالک و لیث و اسحاق) وه پریوایه تیکی (ثوری و احمد) یش، له نیویان دان ده لاین: نه گهر به ناره زووه و بئ دهیشکینی نه گهرنا ناشکی.

د- (داود الظاهری) یش پای وایه که نه گهر به نانه ست (عمداً) بیت دهشکی، نه گهرنا ناشکی.

واش پئی ده چی پای دووهم له هه موویان به هیتر بیت چونکه چهند ده قیک پشتگیری ده که ن بۆ وینه:

«عن ابراهيم التيمي عن عائشة رضي الله عنها أنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْبَلُ بَعْضَ أَزْوَاجِهِ ثُمَّ يَصَلِّي وَلَا يَتَوَضَّأُ» رواه ابوداود و النسائي وهو مرسل لان ابراهيم التيمي لم يسمع من عائشة وقال النسائي ليس في هذا الباب احسن من هذا الحديث وان كان مرسلًا، ورواه ايضاً كل من احمد والترمذي وابن ماجة من طريق عروة بن الزبير.^{٢٥٨}

واته: پیغه مبهه ﷺ هه نديک له هاوسه ره کانی خوی ماچ ده کردن پاشان بئ نه وهی ده ستونویژ بگریته وه نوژی ده کرد.

«عن عائشة قالت: فَقَدْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةً مِنَ الْفَرَّاشِ فَالْتَمَسْتُهُ فَوَضَعْتُ يَدِي عَلَى بَاطِنِ قَدَمَيْهِ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ وَهُمَا مَنْصُوبَتَانِ...» رواه مسلم والترمذي.

واته: شه ویک پیغه مبهه ری خوام ﷺ له سه ره جیگا نه بینی، بۆی گه رام بینیم له مزگه وتهو - له سه جده دایه - هه ردووک پییه کانی چه قاندوون منیش دهستم بۆ گیراو دهستم له سه ره بهری پئی یه کانی دانا..

ئجنا دواى پای دووهم پای سییه م که پای زۆربه ی زانایانیش له پرایه کانی دیکه به هیتره، به تایبه تیش که پرایه کی میانه (وَسَنْطُ) یه و سه ره جه دهقه کانیش کو ده کاته وه، به لام پیم وایه پای چاکتر نه وه یه که بگوتری: سوننه ته و په سه نده که بابای به ناره زووه دهست یان پیست (بشرة) به ناهه ته ی پئی شیاو (اجنبیه) که وتوو، ده ستونویژ بگریته وه.^{٢٥٩}

^{٢٥٨} بهوانه: (نیل الاوطار) ج ١ ص ٢٤٦

^{٢٥٩} بهوانه: (مجموعة الفتاوى) ج ٢١ ص ١٣٦ تا ١٣٩.

٦- خواردنی هەر شتێک که به ئاگر ئاماده کرابێ وهک گوشت و به تاییهتی گوشتی خوشتر: لهو باره شهوه زانایان مشت و مپی زۆریان بووه، که ئهمه پوختهی پاوبۆچوووه کانیانه^{٢٦٠}:

١- که پای زۆریه ی ههره زۆری زانایانه که جگه له چوار خهلیفه پاشیدهکان خوا لییان پازی بێ (ابوحنیفه و مالک و شافعی و ثوری و احمد و اسحاق) یشیان له نیودان، دهلێن: هیچ جۆره خواردنێک دهستنوێژی پێ ناشکێ، به لگه یشیان ئهم دهقهیه: * (عن جابر رضي الله عنه قال: كان آخر الأمرين من رسول الله ﷺ ترك الوضوء لما غيبت النار) رواه ابو داود والنسائي والبيهقي وابن حبان وابن خزيمة وغيرهم باسانيد صحيحة.

واته: دوايين بریاری پیغه مبهري ﷺ له باره ی ئهو خواردنانه وه که به هوی ئاگره وه ساز دهکرین، دهستنوێژ نهگرتنه وهیه.

ب- کۆمه لیکیش پایان وایه که ههر خواردنێک تینی ئاگری گه یشتبیتێ فهرزه به هوی خواردنی یه وه دهستنوێژ بگیریته وه، به لگه یشیان ئهم فهرموده یه یه: (عن ابي هريرة وعائشة وزيد بن ثابت رضي الله عنهم عن النبي ﷺ تَوَضَّأُوا مِمَّا مَسَّتِ النَّارُ) رواه مسلم. واته: ههر خواردنێک تینی ئاگری گه یشتبیتێ (که خو اردتان) دهستنوێژ بکرنه وه.

ج- کۆمه لیکیش که (نووي) گوتویهتی پای: (احمد و اسحاق و ابو ثور) وه په سندرکراوی (ابن خزيمة و ابن المنذر) یشه، وه (نووي) خویشی ههلی بژاردوه، دهلێن: بهس خواردنی گوشت خووشتر (جَزُور) دهستنوێژ دهشکینێ، به لگه یشیان چه ند فهرموده یه که بۆ وینه:

(عن جابر بن سمرة رضي الله عنه أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَتَوَضَّأُ مِنْ لُحُومِ الْفَنَمِ؟ قَالَ: إِنْ شِئْتَ تَوَضَّأْ، وَإِنْ شِئْتَ فَلَا تَوَضَّأْ، قَالَ: أَتَوَضَّأُ مِنْ لُحُومِ الْأَبِلِ؟ قَالَ: نَعَمْ، تَوَضَّأْ مِنْ لُحُومِ الْأَبِلِ، قَالَ، أَصَلِّي فِي مَرَابِضِ الْفَنَمِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: أَصَلِّي فِي مَرَابِضِ الْأَبِلِ؟ قَالَ: لَا) رواه احمد ومسلم.

وهک دهبینین پیغه مبهري خوا ﷺ دهستنوێژگرتنه وه ی به هوی خواردنی گوشتی مهرو بزن به پیویست نه زانیوه، به لام به هوی خواردنی گوشتی خوشره وه به پیویستی زانیوه، ههروه ها نوێژکردنی له ئاغه لی مهرو بزن دا به دروست و له ئاغه لی خوشره دا به نادرست داناوه.

^{٢٦٠} بپوانه: (المجموع) ج ٢ ص ٧٥٥ تا ٧٥٧ وه: (نبيل الأوطار) ج ١ ص ٢٥٢ تا ٢٥٥.

منیش وای بو دهچم پای سنیهم زور بههیزه هرچهنده قهناعهته هر بهلای پای
یهکهمدایه وه وای تن دهگهه که (جابر بن عبدالله) لهخووه نهیگوتوه، (کان آخر
الامرین... الخ)، ئنجا لهراستی دا نهگهر نهوهی (جابر بن عبدالله) خوا لیی پازی بی
گیراویهتهوه، وهک زۆریه ی زانیان گوتوو یانه بهلابهر (ناسخ) دانهنن، نهوه بیگومان
بهپیی فهرموودهی: (تَوَضَّأُوا مِمَّا مَسَّتِ النَّارُ) رواه مسلم، پیویسته ههموو نهو گوشت و
خواردمهه نی یانهی که تینی ئاگریان دهگاتی بینه ههلوه شینه ره وهی دهستنوێژ نهک
تهنیا گوشتی حوشترا وه نهگهر بشگوتری نهو فرمان (أمره) بو (ندب) ه نهک
(وجوب)، دهگوتری، ده مادام وایه با (بانیکه و دوو ههوا) نهبی و فرمان کردن
بهدهستنوێژ گرتنه وه بههوی خواردنی گوشتی حوشتیش هر بهسوننهت دابنری.

٩،٨،٧ - پرشانهوهو کهلهشاخ گرتن (الحجامة) و خوین لی هاتن و

خوین پرسان: هیچ کام له مانه بهلگهیهکی شهرعی پوون و بی چهندو چوونیان
لهسهرنیه که دهستنوێژیان پی بشکی، چ زۆرین چ کهه، (بغوي) ^{٢٦١} وهک (نووي) لییهوه
نهقلی کردوه گوتوو یهتی: نههه پای زۆریه ی هاوه لآن و شوین کهوتوان (الصحابه
والتابعین) خوالییان پازی بی، وه پای: (مالك و شافعي و ربيعه و ابو ثور و داود)،
ههندیکیش که (ابوحنيفة و ثوري و اسحاق و اوزاعي و احمد) و وهک (خطابي)
گوتوو یهتی: زۆریه ی شهرعزانان (فقهاء) یشیان لهنیودان، پایان وایه که ههراکامییان
دهستنوێژ دهسکینن، وه کومه لیک دهق (نص) یشیان لهو بارهوه هینان، بهلام (ابوبکر
بن المنذر) گوتوو یهتی ^{٢٦٢}: (لا وُضُوءٌ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ لِأَنِّي لَا أَعْلَمُ مَعَ مَنْ أُوجِبُ
الْوُضُوءَ فِيهِ حُجَّةٌ)

واته: هیچ کام لهو شتانه دهستنوێژگرتنیان پیویست نیه چونکه نهوهی
دهستنوێژی بو نهو شتانه پیویست کردوه هیچ بهلگهیهکیان بهدهستهوه شک نابهم!!
(نووي) یش دهربارهی نههه قسهیهی (ابن المنذر) گوتویهتی: (هذا كلام ابن المنذر الذي
لَا شَكَّ فِي إِتْقَانِهِ وَتَحْقِيقِهِ وَكَثْرَةِ إِطْلَاعِهِ عَلَى السُّنَّةِ وَمَعْرِفَتِهِ بِالِدَّلَائِلِ الصَّحِيحَةِ وَعَدَمِ
تَعْصِيهِ)

^{٢٦١} برهانه: (المجموع) ج ٢ ص ٦٥.

^{٢٦٢} ههه مان سههراوه بهرگ، ص ٦٩.

واته: ئەمە پای (ابن المنذر) كە هیچ كەسێك گومانى لە وردە كارى و پشكەنى و شارەزایی زۆرى دەربارەى سوننەت و زانیاری لەبارەى بەلگە پاست و دروستەكانەوه، نیه و پرای دەمارگیر (متعصب) نەبوونی ^{٢٦٢}.

١٠- دوو دلی (شك) پەیدا بوون دەربارەى شكان و نەشكانی دەستنوێژ:

ئەمیش زۆربەى ^{٢٦٤} ھەرە زۆرى زانایان پايان وایە كە هیچ زیانی نیه بۆ دەستنوێژ چونكە ھەشتێك لەسەر یەقین بنیات نرابى بەگومان ھەلناوەشتەوه (الْيَقِينُ لَا يَزُولُ بِالشَّكِّ) و ئەم بنچینەى ش تێكپرای زانایان لەسەرى یەك دەنگن، پێغەمبەریش ﷺ لەوبارەوه ھەرموویەتى: (إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ أَخْرَجْ مِنْهُ شَيْءًا أَمْ لَا؟) فَلَا يَخْرُجُ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا ^{٢٦٥} رواء مسلم والترمذي عن ابي هريرة رضي الله عنه.

واته: ئەگەر یەكێكتان لەزگی دا ھەستى بەشتێك كردو كەوتە گومانەوه داخوا ھىچى لى دەرچووە یان نا؟! با لەمزگەوتى نەچیتە دەرى ھەتا دەنگێك دەبیستى یان بۆنێك دەكات.

ئنجا وەك (نوي) یش گوتوویەتى زانایان بنچینە (قاعدة) ی ناوبراویشیان ھەر لەم ھەرموودەیهوه وەرگرتو ^{٢٦٦}.

پێنج: دەستنوێژ بۆچی و چی پێویست دەبێ؟!؟

لەسۆنگەى ئەو وەو كە لەخالى دووھى پرگەى سنیەم (لەش پیسی گەورەو گچكە) دا باسى ئەو شتانەمان كردو كە بەھۆى لەش پیسی گەورە (جنازة) وە لەئینسان ھەپام دەبن، كە زۆربەى ھەرە زۆرى شتەكانیش پەيوەندى یان بەدەستنوێژیشەو ھەیه، بۆیە خوینەر ھەوالەى ئەوى دەكەین و لیڤەدا ھەر بەكورتى ئەو شتانە دەنووسین كە پەکیان لەسەر دەستنوێژ كەوتو و بەبێ ھەركام لە لەش پاکی گەورەو گچكە دروست نیه ئەنجام بدرین:

^{٢٦٢} ھەمان سەرچارەى پێشو

^{٢٦٤} بېروانە: (نیل الاوطار) ج ١ ص ٢٥٥، ٢٥٦.

^{٢٦٥} بېروانە: (شرح صحيح مسلم) ج ٢ ص ١٤٥٣، (نوي) لەوبارەوه گوتوویەتى: (هذا الحديث أصل من أصول الإسلام وقاعدة عظيمة من قواعد الفقه وهي أن الأشياء يحكم ببقائها على أصولها حتى يتيقن خلاف ذلك ولا يضر الشك الطارئ عليها).

^{٢٦٦} بېروانە: (شرح صحيح مسلم) ج ٢ ص ١٤٥٣.

۱- نویژ کردن به فہرزو سونہ تی یوہ، ھتا نویژی سہر جہ نازہش.

۲- طہ وافی مالی خوا (طواف البیت).^{۲۶۷}

۳- دہست لہ قورٹان دان (مس المصحف): بہ لام قورٹان خویندن بہ بی دہست لیدانی (مصحف) ئوہ وک (نووی) گوتوویہ تی:^{۲۶۸} زانایان لہ سہرئوہ یہ کدہنگن کہ بابای بی دہست نویژ بوی ھییہ و ئیشکالی تیدانیہ و فہرموودہ ی راست و پاشکاویش لہ و بارہوہ ھییہ کہ (احمد واصحاب السنن) لہ (علی) یوہ ھیناویانہ.

شہش: دہست نویژ بوی و چی سونہ تہ؟

دہست نویژ گرتن و دہست نویژ ھہ بوون لہم حالہ تانہ ی خوارہ و دہا سونہ تہ:

۱- ذیکری خوا کردن: چونکہ (مُهاجِرٌ بِنُ قُنْفُذٍ) خوا لئی پازی بی گیراویہ تہ وہ کہ لہ کاتیک دا پیغہ مہر ﷺ دہست نویژی گرتوہ سہ لامی لئی کردوہ بہ لام ھتا دہست نویژ کہ ی تہ و او نہ کردوہ وہ لامی نہ داوہ تہ وہ، ئنجا وہ لامی داوہ تہ وہ و فہرموویہ تی: (إِنَّهُ لَمْ يَمْنَعْنِي أَنْ أَرُدَّ عَلَيْكَ إِلَّا أَنِّي كَرِهْتُ أَنْ أَذْكَرَ اللَّهَ إِلَّا عَلَى طَهَارَةٍ) رواہ ابوداود والنسائی وابن ماجہ.

واتہ: ھیچ شتیک پیشگیری وہ لامدانہ وہ تی لئی نہ کردم مہگر ئوہ کہ حہزم نہ کرد بہ بی لہش پاکی ناوی خوا بہینم و یادی بکم.

۲- خہوتن: پیغہ مہری خوا ﷺ لہ و بارہوہ فہرموویہ تی: (إِذَا آتَيْتَ مَضْجَكَ فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ أَضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قُلْ...) رواہ البخاری و مسلم عن البراء بن عازب. واتہ: کہ چویتہ سہرجی دہست نویژ وک ئی نویژ بگرہ، پاشان لہ سہر لای راست پاکشی و بلی...

۳- کاتی لہش پیسی (جنابة) بو خواردن و خواردنہ وہو خہوتنہ وہو دوو بارہ کردنہ وہی جیماع:

(عائشة) خوا لئی پازی بی گوتوویہ تی: (كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا كَانَ جُنُبًا فَأَرَادَ أَنْ يَأْكُلَ أَوْ يَنَامَ تَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ) رواہ مسلم والنسائی و ابوداود.

^{۲۶۷} بہ لام ھندیک لہ زانایان دہست نویژ ھہ بوون بو طہ وافی کردن بہس بہ سونہت دہزان، بو وینہ

(ابن تیمیہ) بہوانہ، (مجموع الفتاوی) ج ۲۶ ص ۱۲۳، ۱۷۶.

^{۲۶۸} بہوانہ (المجموع) ج ۲ ص ۸۷.

ههروه ها پیغه مبهەر ﷺ فرموویه تی: (اذا اتى احدكم اهله ثم اراد ان يعود فليتوضا) رواه مسلم واصحاب السنن عن ابي سعيد.

واته: ئەگەر یه کێکتان چوو له خێزانی، پاشان ویستی دووباره ی بکاته وه با دهستنویژ بگرێ.

۴- پێش خوشووردنی فهرز یان سوننهت: (عائشة) خوا لێی پازی بی گوتویه تی: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْحَبَابَةِ يَدَا فَيَغْسِلُ يَدَيْهِ ثُمَّ يَغْرِغُ بِمِائِهِ عَلَى شِمَالِهِ فَيَغْسِلُ فَرْجَهُ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ وَضُوهُ لِلصَّلَاةِ) رواه مسلم.

واته: پێغه مبهری خوا ﷺ ههركات به هۆی لهش پیسییه وه خۆی شوڤد بایه به شوڤدنی ههردووک دهستی دهستی پێ کرد، پاشان به دهستی راستی ناوی به دهستی چهپی داده کردو داوینی ده شوڤد، ئنجا وهک هی نویژ دهستنویژی دهگرت.

۵- خواردنی گوشت یان ههەر شتیکی دیکه ی به ئاگر ساز کراو: چونکه پێغه مبهەر ﷺ فرموویه تی: (تَوَضَّأُوا مِمَّا مَسَّتِ النَّارُ) رواه مسلم والنسائي. که پێشتریش باسمان کرد.

۶- بۆ بهرپار کردنی ههەر نویژیک: به به لگهی ئەم فرمودهیه: (عن بريدة رضي الله عنه قال: كان النبي ﷺ يتوضأ عند كل صلاة، فلما كان يوم الفتح توضأ ومسح على خفيه وصلى الصلوات بوضوء واحد، فقال له عمر: يا رسول الله إنك فعلت شيئا لم تكن تفعله؟ فقال: عمداً فعلته يا عمر) رواه مسلم واصحاب السنن الا ابن ماجه.

واته: پێغه مبهەر ﷺ بۆ ههموو نویژیک دهستنویژی دهگرت، به لām پۆژی ئازادکردن - ی مهککه - دهستنویژی گرت و مهسحی خوفه کانی کردو ههموو نویژه کانی به دهستنویژیک کردن، جا عومه ر پێی گوت: ئەی پێغه مبهری خوا شتیکت کرد که جارێ نه تده کرد؟ فرمووی: به ئانقهست وام کرد ئەی عومه ر! (واته: بۆ ئەوهی بزانری که هه رچهنده وا په سهنده بۆ هه ر نویژیک دهستنویژی نوی بگرێ، به لām دروستیشه هه موویان به دهستنویژیک بکرن).

۷- بێ دهستنویژ نه بوون له هه یج کاتی که دا: که له چهند دهقی که وهرده گیرێ به تایبتهت لهو فرمودهیه دا که پێغه مبهەر ﷺ له گه ل (بلال) دا وتوویژیک دهکات له باره ی ئەوه وه که هۆی چی یه پێغه مبهەر ﷺ (بلال) ی له به هه شت بینوه؟ ئەوه یش ده لێ: (يا رسول الله ما أذنك قط إلا صليت ركعتين، ولا أصابني حدث قط إلا توضأت عنده) رواه الترمذي وابن ماجه.

واته: ئەي پيڭەمبەرى خوا هيچ كاتيك بانگت نه داوه مه گەر دوو پكاتم كردوون، وه هيچ كاتيك بن دەستنويز نه بووم مه گەر دەستنويزم گرتوتەوه.

ئنجا پيڭەمبەريش ﷺ فرمويەتى. (لهذا) ئەوه بۆيه.

۸- بەهۆي پشانه وهوه: چونكه (معدان بن ابي طلحة) له (ابوالدرداء) وه خوا لىي پازى بن گىراويه ته وه كه پيڭەمبەرى خوا ﷺ پشاه ته وه پوژوي شكاندوه وه دەستنويزى گرتوه، جا (معدان) گوتويەتى: له مزگه وتى ديمه شق گه يشتمه (ثوبان) و ئەوهم بۆ باس كرد، گوتى: راست دهكات بۆ خۆم ناوى دەستنويز گرتنه كه م بۆ تى كرد. وهك (ترمذي و ابوداود) به (اسناد صحيح) گىراويا نه ته وه، به لام له لاي (نسائي) وشەي (فتوؤا) ي تيدا نيه.^{٢٦٩}

۹- بەهۆي هەنگرتني مردوو وهوه: چونكه پيڭەمبەر ﷺ فرمويەتى: (مَنْ غَسَلَ مِثْلَ فَلْيَغْتَسِلْ وَمَنْ حَمَلَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ) رواه الترمذي والبيهقي وابن حبان. وهك پيشتريش باسمان كردو پوونمان كرده وه.

حهوت: چه ند ورده بابەتيك دەر باره ي دەستنويز

۱- كه شهر عزانان گوتويانە په سەندو سوننه ته شۆردنى ئەندامه كانى دەستنويز سى جار سى جار بىت، پيويسته ئەوه بزانري كه كاتيك جارى دووم و سى يه به په سەندو سوننه ت دادە نرين كه به جارى يه كه م ئەو ئەندامه هەمووى ته پيوو بىت و شۆرا بىت، ئەگەر نا مادام به هەرسىك جاره كه به ته واوى بشۆري ئەوه به هەرسىكيان هەر فەرزە كه هاتۆته دى و هيچى ديكه، وه پيويسته ئەوه ش بزانري كه هەروك چۆن سى جار سى جار سوننه ته يهك جار يهك جار و دوو جار دوو جاريش پيچه وانە ي سوننه ت نيه - به مه عناى حەقيقى سوننه ت نهك به مه عنا فيقه ي و (اصولي) يه كه ي - چونكه: (ابن عباس) خواليان پازى بن گىراويه ته وه: (تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَرَّةً مَرَّةً) رواه البخاري واصحاب السنن، ههروه ها (عبدالله بن زيد) خوا لىي پازى بن گىراويه ته وه: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ) رواه احمد والبخاري.

۲- ئەو دوعا تايبه تى يانە ي كه له سەر يهك يهكى ئەندامه كانى دەستنويز ده خویندرين هيچ كاميان سوننه ت نين و ئەسليان نيه، (نووي) له و باره وه گوتويەتى: (أَمَّا الْأَدْعِيَةُ الَّتِي تَقْرَأُ عَلَى أَعْضَاءِ الْوُضُوءِ فَلَا أَصْلَ لَهَا)^{٢٧٠}

^{٢٦٩} بېروانه: (الوجيز في فقه السنة والكتاب العزيز) ص ٤٠.

^{٢٧٠} بېروانه: (المنهاج) ههروه ها بېروانه: (فقه السنة) ج ١ ص ٦٦.

۳- زانایان تیکرا له سهر شهوه يه کدهنگن که سپړنه وهی ئاوی ده ستنویژ (التنشیف) چه پام نیه - ههروه ها ئاوی خوشوردنیش -، به لام له وبارمه که نایا چاکتر وایه بسپریته وه یان نا، یان ههردوک لای وهک یهکنو موباحن پایان جیاوازه، به لام زوربهی ههره زوریان پایان وایه که سپړنه وه (تنشیق) موباحه، نه مه پای (اصحاب الراي و مالک و شافعي و احمد اسحاق و ثوري و ابن المنذر) ه^{۲۷۱}.

ههندیکیشیان به ناپه سههند (مکروه)ی ده زانن و بیگومان پای زوربهی چه ماوه ریش به هیژتره چونکه هیچ دهقیکی راست (صحیح) له سهر به ناپه سههند دانانی سپړنه وه نیه، به لام به پیچه وانه وه دهقی (نص) ههیه له سهر سپړنه وه، به تایبته دواي خوشوردن.

* (عن قیس بن سعد قال: زارنا رسول الله ﷺ في منزلنا فامر له سعد بغسل، فوضع له فغسل ثم ناوله ملحفة مصبوغة بزعفران أو ورس فاشتمل بها) رواه احمد وابوداود وابن ماجه.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له ماله وه مان سهردانی کردین (سعد) یش فرمانی کرد که ئاوی^{۲۷۲} خوشوردنی بو دابنن، جا بوی دانراو خوی شوژد، پاشان په شته مایکی وئ دا که به زه عفهران یان وهرس پهنگ کرابوو، نهویش له خویه وه پیچا.

۴- زوربهی ههره زوری^{۲۷۳} نزیك به یه کدهنگی زانایان له سهر شهوه کوکن که دروسته و بگره جاری وایه په سههندو سوننه تیشه که له ده ستنویژگرتن دا هاوکاری یه کتر بکری، ههندیکیش به ناپه سههندیان زانیوه، به لام چه ندان دهقی راست و راشکاوی سوننه هه له سهر دروست بوون - وهک زانایان گوتوویانه و - منیش ده لیم به لکو سوننه و په سههندیوونیشی چونکه بیگومان ده ستنویژگرتن له جوغزی چاکه کاری و پاریزکاری (البر والتقوى) دایه که خوی پهروه دگار فرمانی پی کردوون: (وتعاونوا على البر والتقوى) المائده - ۲، واته: وه له سهر چاکه و پاریزکاری هاوکاری یه کتری بکن. نه مه ش دهقیکی سوننه له وبارمه وه:

^{۲۷۱} بېروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۵۲۲، ۵۲۳.

^{۲۷۲} وشه (غسل) به مانای ئاوی خوی شوژدن و به مانای صابوون یان هه شتیکی لهو جوژه ش هاتوه که خوی پی ده شوژی به لام لیږده (ثاو) گونجاوتره، بېروانه: (المعجم الوسيط) ۶۵۲.

^{۲۷۳} بېروانه: (نیل الأوطار) ج ۱ ص ۲۱۹، وه (فقه السنة) ج ۱ ص ۶۷.

* (عن المغيرة بن شعبة كنت مع النبي ﷺ في سفر، فقال لي يا مغيرة خذ الأداة فأخذتها ثم خرجت معه وأطلق حتى توارى عني حتى قضى حاجته ثم جاء وعليه جبة شامية ضيقة الكمين فذهب يخرج يده من كمها فضاقت فخرج يده من أسفلها فصبت عليه فتوضأ وضوء للصلاة ثم مسح على خفيه) متفق عليه.

واته: له سه فهریک له گهل پیغه مبهر ﷺ بووم، پیئی فهر موم ئه ی موغه ی ره ئه م قاپه ئاوه بگره! منیش هه لم گرت، پاشان له گهلئی دهرچوم وه ئه ویش ریششت و دور کهوته وه هه تا لیم ون بوو، پاشان تاره تی گرت و گه پایه وه و چاکه ت (جبه) یه کی شامی دهر به ربو قۆله کانی تهنگ بوو، ئنجا ویستی دهستی له قۆله که یه وه بینیته دهر به لام تهسک بوو، بویه له ژیره وه دهستی هیئایه دهرئ، منیش ئاوم له دهستی کرد تاکو وهک هی نویژ دهست نویژی گرت، دوا یی مه سحی له سه ر دوو خوفه که یشی کرد.

ه- ههروهک چۆن لهش پیسی گه وره (جنابة) هی گچکه ش دهگریته نیو خوی، خو پاک کرد نه وهش له لهش پیسی گه وره ئه گه ر نیازو مه به ست (نية) هه بی، بی دهست نویژی (الحدث الأصغر) لاده بات، زۆربه ی هه ره زۆری^{۲۷۴} زانایان که (ابوحنيفة و اصحاب و مالک و شافعي و احمد) یان له نیودان له سه ر ئه م مه سه له یه ریک که وتوون و، به لگه شیان ئه وه یه که خوای کار به جی بۆ بابای لهش پیس (جنب) ته نیا خوشوردنی بۆ کردو ته مه رجی نویژکردن و باسی دهست نویژی نه کردوه و فهرموویه تی:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا...) النساء (۴۳)،

واته: ئه ی ئه وانه ی به رواتان هیئاوه کاتی که سه رخۆش بوون توخنی نویژ مه که ون هه تا ده زان چى ده لێن، وه به لهش پیسی مه گه ر پێره و ی - به مزگه وت دا تیپه ر - بن ئه گه رنا هه تا خو تان نه شۆن نویژ مه که ن.

^{۲۷۴} به روانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۱ ص ۲۱۷ الشرح الكبير، ۲۱۸ المغني، به لام (ابن تيمية) گو تویه تی: نیه ت هیئانی دهست نویژگرتن پێویست نیه، ته نیا به هوی خوشوردنه وه به بی نیازو مه به ستی دهست نویژگرتن بابای خوشور (مغتسل) له هه ر دوو که لهش پیسی گه وره و گچکه پاک ده بیته وه، به روانه: (مجموعة الفتاوى) ج ۲۱ ص ۲۲۵.

(ابن قدامة) له وباروهه گوتوویه تی: ^{۲۷۵} (وهو إجماع لا خلاف فيه بين العلماء إلا أنهم أجمعوا على استحباب الوضوء قبل الغسل تأسيساً برسول الله ﷺ ولأنه أعون على الغسل وأهذب فيه)، واته: نه مهش یه کدهنگی زانایانه و له نیو زانایان دا پا جیایی تیډا نیه، به لآم یه کدهنگیشن له سهر په سهندی دهستنویرگرتن پیش خوشوردن به مه بهستی شوین که وتنی پیغه مبهری خوا ﷺ وه له بهر نه وهی به وجوده خوشوردنه که ناساتر دهبی و پیک و پیک تر دهبی.

۶- دهستی ته پیداهینان (مسح) ی خوف و گورهوی زوربهی ^{۲۷۵} هره زوری زانایان له سهر یه کدهنگ بیون که شتیکی دروست و په وایه، وه (الحسن البصري) گوتوویه تی: ^{۲۷۶} حه فتا (۷۰) کهس له هاوه لآن (اصحاب) ی پیغه مبهر ﷺ بویان باس کردوم که پیغه مبهری خوا ﷺ مه سحی له سهر خوفه کانی کردوه ^{۲۷۷}.

وه له وباروهه فرموده ی راست و پاشکاو زورن بۆ وینه:
 *عن جریر رضي الله عنه أنه قال ثم توضأ ومسح على خفيه فقل له تفعل هكذا؟ قال: نعم رأيت رسول الله ﷺ قال ثم توضأ ومسح على خفيه متفق عليه.

واته: (جریر) خوا لینی پازی بن لینی گیراوه ته وه که پوژنک میزی کردوه پاشان دهستنویرژی گرتوه دهستی ته پری به دو خوفه کانی دا هیناوه، جا پی ی گوترا ناوا ده که ی؟ گوتوویه تی: به لئ پیغه مبهری خوا ﷺ بینی میزی کرد پاشان دهستنویرژی گرت و مه سحی له سهر خوفه کانی کرد.

هروه ها زوربهی ^{۲۷۸} زانایان پایان وایه که مه سح له سهر گورهوی (جورب) یش هر دروسته وهك خوف، به لآم زور له زانایان هم بۆ خوف و هم بۆ گوره ویش نه وه یان به مخرج گرتوه که نه ستور و پته وین و بگونجی پیان برؤی، وه دهبی نه و نه اندازه یهش

^{۲۷۵} همان سرچاوه ی پیشور

^{۲۷۶} بپوانه: (نیل الاوطار) ج ۱ ص ۲۲۲، وه (المفصل) ج ۱ ص ۱۴۲.

^{۲۷۷} بپوانه: (المغنی) ج ۱ ص ۲۸۳

^{۲۷۸} (نووی) گوتوویه تی: (أجمع من يعتد به في الإجماع على جواز المسح على الخفين في السفر والحضر سواء كان لحاجة أو غيرهما...) بپوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۲ ص ۱۲۵۰. (خف)

گورهوی یه کی له چرمی تهنگ دروست کراوه، بپوانه: (المعجم الوسيط) وشه ی: (خف).

^{۲۷۹} بپوانه: (المجموع) ج ۱ ص ۵۶۴، ۵۶۵ وه: (المغنی) ج ۱ ص ۲۹۸، ۲۹۹.

که فہرہ بشوریٰ لہ پیہکان و لاقہکانیش دای بیوشن. بہزاراوی شہر عزانان: (يَجِبُ أَنْ يَكُونَ صَفِيْقَيْنِ (ثَخِيْنَيْنِ) يُمْكِنُ تَتَابُعُ الْمَشْيِ عَلَيْهِمَا، وَأَنْ يَكُونَ سَاتِرَيْنِ لِمَحَلِّ الْفَرْصِ)^{۲۷۹}.
 بہلگہی مہسح کردن لہ سہر گورہویش چہند دہقیکن بؤ نمونہ:
 * (عن المغيرة بن شعبة رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى الْجَوْرِسَيْنِ وَالنَّعْلَيْنِ) رواه احمد واصحاب السنن الا النسائي وصححه الترمذي.

واتہ: پیغہمبہری خوا ﷺ دہستنویرژی گرت و دہستی تہری بہگورہوی و بہنہلکان دا ہینا.

وہ لہو بارہوہ کہنایا نگہر خوف و گورہوی دپاوبن و پیہکانیان تیرا دیارین دروستہ مہسحیان لہ سہر بکری یان نا؟ زانایان مشیت و مریان زور بووہ، بہلام واپن دہچی پای ٹوانہ بہہیزتر بیت کہ مہسح لہ سہر ٹہو جورہ خوف و گورہوی یانہش بہدروست دہزانن، کہ پای (ابو حنیفہ و مالک وابن المبارک و بعض اصحاب احمد) ہ وہک (ابن تیمیہ) ہیناویہتی و خویشی پہسہندی کردہ^{۲۸۰}.

ہہلبہتہ تیگرای^{۲۸۱} زانایان لہ سہر ٹہوہ پیک کہ وتوون کہ کاتیک دروستہ مہسح لہ سہر خوف و گورہوی ٹہستور بکری لہجیاتی شورڈنی پیہکان کہ بابای مہسح کہر خوف یان گورہوی یہکانی بہپاکی و بہدہستنویرژہوہ دہپی کردبن، بہلگہشیان چہند دہقیکہ بؤ وینہ:

* (عن المغيرة بن شعبة رضي الله عنه قال: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي مَسِيرٍ فَأَفْرَغْتُ عَلَيْهِ مِنَ الْأَدَاوَةِ فَنَسَلَ وَجْهَهُ وَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ أَهْوَيْتُ لِأَنْزَعِ خِفِيهِ، فَقَالَ: دَعُهُمَا فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ) متفق عليه.

واتہ: شہویکیان لہ پیگاہک لہگہل پیغہمبہر ﷺ بووم، لہدہفری ٹاوی دہستنویرژ ٹاوم لہدہست کرد و دہم وچاوی شوری و ہہردووک باسکی شوری و مہسحی سہری کرد، پاشان داہاتمہوہ کہ خوفہکانی دابکہنم فہرموی: لینیان بگہپی چونکہ پیہکانم بہپاکی (بہدہستنویرژہوہ) کردوونہ نیویان.

^{۲۸۰} بہوانہ: (المجموع) ج ۱ ص ۵۶۵، و: (ونیل الاوطار) ج ۱ ص ۲۲۶، ۲۲۷.

^{۲۸۱} بہوانہ: (مجموع الفتاوی) ج ۲ ص ۱۰۱.

^{۲۸۲} بہوانہ: (المفني) ج ۱ ص ۲۸۴، کہ گوتوویہتی: (لأنعلم في اشتراط تقدم الطهارة لجواز المسح خلافاً).

شایانی باسیشه که زۆری هه ره زۆری نيزیک به یه کدهنگی زانایان گوتوو یانه مه به ست له پاکی و (اَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ) به ده ست نوێژ بوونه، به لām (داود الظاهري) گوتوو یه تی^{٢٨٢} مه به ست خاوینی یانه پیسی پیوه نه بوونیانه، پایه که شی بی هیژو سه رکیلانه یه.

ههروه ها سه رجه م^{٢٨٣} زانایان له سه ره ئه وه یه کدهنگن که بابای مه سح که ره له سه ره خوف و گۆره وی ئه گهر نیشته جی (مُقِيم) بی ت بۆ یه مه وه ی شه وو پۆژیک و ئه گهر ری بواریش بی ت ماوه ی سی شه وو سی پۆژ له جیاتی شۆردنی پی یه کانی ده ستی ته پ به سه ره خوف و گۆره وی یه کانی دا بی نی به مه رجیک له وه ماوه یه دا پی یه کانی لییان نه ها تب نه ده ره، له و باره شه وه چه ندان فه رمووده هه ن، بۆ وینه:

* (عن سُورِجِ بْنِ هَانِيٍّ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ الْمَسْحِ عَلَى الْخَفَيْنِ، فَقَالَتْ: سَلْ عَلِيًّا فَإِنَّهُ أَعْلَمُ بِهَذَا مِنِّي كَانَ يُسَافِرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْمُسَافِرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلِيَالِيَهُنَّ وَلِلْمُقِيمِ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ) رواه احمد ومسلم والنسائي وابن ماجه.

واته: پرسیارم له (عائشة) کرد ده رباره ی مه سح له سه ره خوفه کان، گوتی: پرسیار له عه لی بکه چونکه له سۆنگه ی ئه وه وه که له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ سه فه ری ده کرد ئه وه له من له وه باره وه شاره زاتره، جا پرسیارم لی کرد گوتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: ری بوار سی پۆژو سی شه وی بۆ هه ن و نیشته جیش شه وو پۆژیک.

وه زۆبه ی^{٢٨٤} زۆری زانایان که: (حسن البصري و عروة بن الزبير و عطاء وشعبي و نخعي و اوزاعي و ثوري و اصحاب الراي و احمد وابن المنذر) یان له نیودان رایان وایه که به س پشتی خوف و گۆره وی مه سح ده کری، به لām هه ندیکیان^{٢٨٥} که (عمر بن عبدالعزیز و مکحول و زهري و مالک و ابن المبارك و شافعي و اسحاق) یان له نیودان ده لێن هه رچه نده فه رز به س پشتی خوف و گۆره وی یه به لām وا په سه نده ژیره که شیان هه ره مه سح بکری، دیاره رای جه ماوه ریش به لگه دارتیه. چونکه:

^{٢٨٢} به روانه: (نیل الأوطار) ج ١ ص ٢٢٢.

^{٢٨٤} به لām (مالک و لیث) رایان وایه که هه ر کام له نیشته جی و ری بوار ئه وه نده ی بیانه وی ده توانن مه سح بکه ن به بی سنوور، به روانه: (نیل الأوطار) ج ١ ص ٢٢٨، ٢٢٩.

^{٢٨٥} به روانه: (المجموع) ج ١ ص ٥٨٧.

^{٢٨٦} هه مان سه رچاوه ی پێشوو.

۱- عه‌لی خوالیی پازی بی گوتوویه‌تی: (لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلَ الْخُفِّ أَوَّلِي الْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَمْسَحُ عَلَى ظَاهِرِ خُفِّهِ) رواه ابوداود والبيهقي،

واته: نه‌گهر دینداری به‌عه‌قل بووایه نه‌وه ژیره‌وه‌ی خوف له‌پیشتر بوو به‌مه‌سح کردن له‌پشته‌وه‌ی، به‌لام من پیغه‌مبه‌ری خوام ﷺ بینووه که‌پشتی خوفه‌کانی مه‌سح ده‌کرد.

ب- هه‌روه‌ها موعه‌یره خوالیی پازی بی گوتوویه‌تی: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَمْسَحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ عَلَى ظَاهِرِهِمَا) رواه ابوداود والترمذي وقال: حديث حسن.

واته: پیغه‌مبه‌ری خوام ﷺ بینی که له‌سه‌ر پشتی خوفه‌کانی مه‌سحی کرد. ئنجا نه‌وانه‌ش که پایان وایه هه‌رکام له‌پشت و ژیری خوف مه‌سح ده‌کړین، ئهم ده‌قه به‌به‌لکه دیتنه‌وه: (عن ثور بن يزيد عن رجاء ابن حیاة عن وراذ كاتب المغيرة بن شعبة عن المغيرة بن شعبة ان النبي ﷺ مسح اعلى الخف واسفله) رواه الخمسة الا النسائي وقال الترمذي: هذا حديث معدول.

واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ره‌وه‌و ژیره‌وه‌ی خوفی مه‌سح کرد. به‌لام وه‌ک پسپوړانی سوننه‌ت گوتوویانه: ئهو ده‌قه راست نیه‌و بو به‌لکه پی‌هینانه‌وه ناشیت^{۲۸۷}.

کوتایی باسی مه‌سح له‌سه‌ر خوفیش به‌م دوو تلبینییه دینین:

یه‌که‌م: زانایان^{۲۸۸} سه‌رجه‌م له‌سه‌ر نه‌وه یه‌کده‌نگن که‌ده‌ستی ته‌ر به‌پشتی خوف دا هینان ته‌نیا بی‌ده‌ستنوژی (الحدث الاصغر) ی پی‌یه‌کانی پی‌لاده‌چی، به‌لام له‌ش پیسی گه‌وره به‌هه‌موو جوړه‌کانی یه‌وه به‌بی شوردن (غسل) ی پی‌یه‌کان ته‌واو نابی، به‌لکه‌ش زورن یه‌کیکیان ئهم فهرمووده‌یه (عن صفوان بن عسال المرادي قال کان رسول الله ﷺ یأمرنا إذا كنا مسافرين أو سقرا أن لا نزع خفافنا ثلاثة أيام ولياليهن إلا من جنبه، لكن من غائط وبول ونسوم) رواه احمد واصحاب السنن الا ابوداود وقال الترمذي: حسن صحيح، که پیشتر مانامان کرده.

دووهم: زانایان له‌وباره‌وه که‌نایا مه‌سح کردن چاکتره یان شوردنی پی‌یه‌کان پایان جیاوازه‌و هه‌ندیکیان شوردن و هه‌ندیکیان مه‌سح و هه‌ندیکیان هه‌ردووک لایان وه‌ک یه‌ک زانیون و (ابن المنذر) یش له‌وانه^{۲۸۹} منیش ئهم پایه‌ی سییه‌م به‌لاوه په‌سه‌ندتره.

^{۲۸۷} به‌روانه: (نیل الأوطار) ج ۱ ص ۲۳۲، ۲۳۳.

^{۲۸۸} به‌روانه: (المجموع) ج ۱ ص ۵۴۴، وه: (المغنی) ج ۱ ص ۲۸۵، ۲۸۶.

^{۲۸۹} به‌روانه: (المغنی) ج ۱ ص ۲۸۳.

۷- مه سح کردنى شکسته‌ی هه‌له‌ستراوه و برینى پیچراویش مه‌سه‌له‌یه‌که سه‌رجه‌م زانایانى ئیسلا م له‌سه‌رى پێك كه‌وتوون، كه له‌سه‌رچاوه شه‌رى یه‌كان دا ئه‌و شته‌ی كه‌شكسته‌ی پێ ده‌گیریته‌وه (جَبْرِة، ج: جَبَّارٌ) ى پێ ده‌لێن و، ئه‌وه‌ش كه‌ بۆ برین پێچان به‌كاردی (عَصَابَة، ج: عَصَابٌ) یان (لَصُوق) ى پێ ده‌لێن.^{٢٩٠}

جا ئه‌گه‌ر مه‌سح له‌سه‌ر خوف و گۆره‌وى مۆله‌ت (رخصة) ه، ئه‌وه بیگومان ده‌ستى ته‌پ به‌سه‌ر شكسته‌و برینى دا پیچراودا هێنان فه‌رزه.^{٢٩١}

دیسان مه‌سحى سه‌ر خوف و گۆره‌وى به‌س بێ ده‌ستنوێژى گچكه‌ی پێ لاده‌چن، به‌لام مه‌سحى سه‌ر شكسته‌ی هه‌له‌به‌ستراوه و برینى پیچراو جیگای شو‌ردن ده‌گیریته‌وه چ بۆ ده‌ستنوێژ و چ بۆ خو‌ش‌و‌ردن.^{٢٩٢} به‌لگه‌ی دروست (جائز) بوون و په‌وابوونى ئه‌و كاره‌ش چه‌ند شتیكه.^{٢٩٣}

١- (عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه أن رجلاً أصابه حجر فشق في رأسه ثم احتلم فسأل أصحابه: هل تجدون لي رخصة في التيمم؟ قالوا: ما نجد لك رخصة وأنت تقدر على الماء فغسل فمات، فقال النبي ﷺ قتلوه قتلهم الله ألا سألوا إذ لم يعلموا! فإنما شفاء العي السؤال، إنما كان يكفيه أن يتيمم ويعصب على رأسه خرقة يمسح عليها ويغسل سائر جسده) رواه أبو داود والبيهقي والأوزاعي عن عطاء عن ابن عباس.

واته: پیاویك به‌ردیكى به‌سه‌رى كه‌وت و سه‌رى شكاند، پاشان ئیحتیلامى بوو، جا پرسیارى له‌هاوه‌له‌كانى كرد: كه‌ ئایا پێتان وایه مۆله‌تم هه‌یه ته‌یه‌موم بكه‌م؟ گو‌تیان: پێمان وانیه مادام توانای به‌كارهێنانى ئاوت هه‌یه مۆله‌تم هه‌بێ، ئه‌ویش خو‌ی شو‌ردو مرد، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ كه‌ بیستی‌یه‌وه فه‌رمووی: كوشتیان خوا بیانكوژێ، ده‌بووایه كه‌ نه‌یانده‌زانى پرسیبایان، چونكه‌ چاره‌ی نه‌زانین پرسیاركردنه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌س بوو كه‌ ته‌یه‌مومى كردبایه‌و سه‌رى به‌په‌رۆیه‌ك پێچابایه‌و ده‌ستى ته‌پى پێداهینابا و باقى جه‌سته‌ی شو‌ردبایه‌.

^{٢٩٠} به‌روانه: (المجموع) ج ٢ ص ٢٤١، و: (المغنی) ج ١ ص ٢٨٠.

^{٢٩١} چونكه‌ به‌بێ ئه‌وه له‌بێ ده‌ستنوێژى و له‌ش پیسی پاك نابیته‌وه و هیچ چاره‌ی نیه ده‌بێ هه‌روا

بكات.

^{٢٩٢} به‌روانه: (مجموع الفتاوى) ج ٢١ ص ١٠٣، و: (المفصل) ج ١ ص ١٤٠.

^{٢٩٣} به‌روانه: (المجموع) ج ٢ ص ٣٤٠، ٣٤١، و: په‌راوێزى (محقق) هه‌ر له‌م دوو لایه‌ره‌یه‌دا.

ب- (عن نافع أن ابن عمر رضي الله عنهما تَوَضَّأَ وَكَفَّهُ مَعْصُوبَةً فَمَسَحَ عَلَيْهَا وَعَلَى الْعَصَابَةِ وَغَسَلَ مَا سِوَى ذَلِكَ) رواه البيهقي وصححه، ورواه عبدالرزاق وابن أبي شيبة.

هاته: عهبدوللای کوپی عومەر خوا لهخوی و بابی پازی بی دستنویژی گرتوه و لهپه دهستی پیچراوه، دهستی تهری بهسهردا هیناوه و بهسهر پهپویهککش دا بهههمان شیوه، وه نهوهی دیکه ی شوردوه.

ج- (بيهقي) لهکومه لیک له زانایانی شوین که وتوو (تابعین) هوه چه ند شوینه وار (اثر) یکی هیناوه لهوباره وه، بۆ وینه:

* له (عُبَيْدُ بْنُ عُمَيْرٍ) هوه که دهرباره ی پیاویک که سینگی بریندار بووه و پیچاویه تی و گوتوویه تی: با خوی بشوات و پهپویهککش یان سنگی مهسح بکات.
* له (طاوس) که دهرباره ی برینیک که پهپویهکی لی پیچراوه گوتوویه تی: نه گهر مه ترسی ههیه بادهستی تهر بهپهپویهککش بیئ، نه گهرنا با بیشوات.

* له (الحسن البصري) یه وه که دهرباره ی پیاویک که پرانی یان لاقی شکاوه وه لهشی پیس بووه، فرمانی پی کردوه که لهسهر ههلبه ستر او (حیره) هکه مهسح بکات.
* له (عطاء و مجاهد و طاوس) که دهرباره ی پیاویک که په نهجه ی بریندار بووه گوتوویانه: با خوینه که ی لی بشواته وه پاشان بیبه ستی و لهسهر پیچراوی یه که مهسح بکات.

نیستاش با تاماژدیک بهچند را جیایی یه کی زانایان بکه ی دهرباره ی نه مهسه لهیه:
یه که م: دهرباره ی لبردن (جَبْرِة) و (عَصَابَة) بۆنه وهی له کاتی دستنویژو خوشوردن دا ژیره وه یان بشوات:

زانایان تیکرا لهوباره وه یه کدهنگن که نه گهر مه ترسی هه بوو لهسهری پیویست نیه لایان بهرئ، به لام نه گهر مه ترسی نه بوو - له ته شه نه کردنی شکسته و برینه که ی - نه وه شافیعی یه کان ده لئین: پیویسته لایان بهرئ، به لام (ابوحنیفه و مالک و احمد و داود) ده لئین: پیویست نیه^{۲۹۱}، بیگومانیشم که پای زوریه راستره و ده شلیم: نه گهر بابای نیسقان ههلبه ستر اوو برین پیچراو مه ترسی هه بوو نه ک ههر پیویست نیه تهخته و گه چی شکستی یه که ی و په پو و له قافی برینه که ی لابهرئ، بگره پیویسته لایان نه بات!

دووه: دهرباره ی هه لبه سترانه وهی شکسته و پیچرانی برین که ئایا مهرجه له سه ر
پاک ی بن یان نا؟!

زانایان دوا ی ئه وه ی له سه ر ئه وه پێک که وتوون که ئه گهر بگونجی چاکتر وایه له سه ر
پاک ی بن، واته بابای ئیسقان هه لبه ستر اوو برین پیچرا و له ش پاک و به ده ست نوێژ بن،
له باره ی فه رزو مهرج بوون یان نه بوونی پاک یه وه رایان جیا یه، زۆربه یان به پیویستی
نازان وهك (ابن تیمیة) گوتوویه تی، به لام (شافعی) به پیویستی ده زانی^{٢٩٥}، دنیاشم
که پای زۆر به پاسترو چاکتره و پایه که ی (شافعی) زۆرجار زهحمه تی زۆری تێدا یه و
هه ندیک جاریش هه ر جی به جی نابیت.

سه تیه م: هه روه ها له و باره وه که ئایا بابای مه سح که ر له سه ر شکسته و برین
پیویسته دوا یی نوێژه کانی بگێرێته وه یان نا؟ رایان جیا وازه:

زۆربه یان رایان وایه که نه خیر گێرانه وه ی له سه ر نیه و نوێژه کانی ته واون^{٢٩٦}، به لام
شافعی یه کان دیسان رایان جیا وازه و هه ندیک یان ده لێن: ئه گهر هه لبه ستران و
پیچرانه که له سه ر پاک ی بوو بیت یان بێ نوێژی و ده ست نوێژی هه ر ده بی
بیان گێرێته وه!

هه ندیکیش یان رایان وهك زۆربه و جه ما وه ی زانایان وایه و، زۆربه شیان ده لێن،
ئه گهر له سه ر پاک ی بوو بن گێرانه وه یان ناو، گه رنا پیویسته بیان گێرێته وه^{٢٩٧}، جا
بینگومان پای زۆربه ی زانایان پاسته و قسه یه کی واش له (شافعی) یه وه هیه و
(المزنی) یش گوتوویه تی^{٢٩٨}: (كُلُّ صَلَاةٍ وَجِبَتْ فِي الْوَقْتِ وَإِنْ كَانَتْ مَعَ خَلَلٍ لَمْ يَجِبْ
قَضَاءُهَا)

واته: هه ر نوێژێک له کاتی که دا فه رز بوو بێ - وکرا بێ - ئه گهر به که م و کووپیه وه ش
بوو بێ گێرانه وه ی ناو، (نووی)، یش هه ر ئه م پایه ی په سه ند کرد وه و

^{٢٩٥} بېروانه: (المجموع) ج ٢ ص ٢٤٢، وه: (مجموعه الفتاوى) ج ٢١ ص ١٠٤.

^{٢٩٦} بېروانه: (المجموع) ج ٢ ص ٢٤٥، وه بېروانه: (المغني) ج ١ ص ٢٨٠، ٢٨١. وه ئه مه پای (ابوحنيفة و

مالك و احمد) وهك (نووي) گوتوویه تی.

^{٢٩٧} بېروانه: (المجموع) ج ٢ ص ٢٤٥.

^{٢٩٨} هه مان سه رچا وه و مرگ، ص ٢٤٨.

گوتوویه تی^{۲۹۹}: (وهذا الذي قاله المزي هو المختار لانه أدى وظيفة الوقت وإنما يجب القضاء بأمر جديد، ولم يثبت فيه شيء بل ثبت خلافه)،

وانه: وه نهوهی (المزني) گوتوویه تی: هه نهوه پای هه لیژاردیه، چونکه نهوه کهسه که به وجوره نویژه که ی دهکات نه رکی نه وکاته ی به جی هیناوه، وه گیرانه وهش فه رمانیکی تازه ی دهوی، که هیچ شتیک له وبارده نه، به لکو پیچه وانه ی نهوه – که نه گیرانه وهیه – چه سپاوه.

چواره م: هه روه ها له وبارده که ئایا بابای مه سح که له سه ر شکسته و برین پیویسته وی پای دهستی ته پیداهینان (مسح) ی ته خته و گه چی شکسته که ی و په پوو له فافی برینه که ی تهیه ممویش بکات یان نا؟ دیسان رایان جیاوازه:

جاری زۆربه یان وهک (نووی) له (العبدري) یه وه نه قلی کردوه رایان وایه که مادام مه سحی کردوه تهیه ممووم پیویست نه، به لام شافیعی یه کان له وبارده له نیو خویان دا رایان جیا یه وه ندیکیان رایان وهک پای زۆربه یه و زۆربه شیان ده لین پیویسته تهیه ممویش هه ر بکات^{۳۰۰}.

به لام وهک (ابن تیمیة) ش گوتوویه تی^{۳۰۱}: (پای جه ماوه ر پاسه ترو چاکترو ئاسانه تریشه)، نه وه نده هیه نه وه فرموده یه ی (جابر) خوالی پایزی بی گیراویه ته وه پشتگیری پای شافیعی یه کان دهکات، چونکه هه ر کام له شوردن و مه سح و تهیه مموومی تیدا باس کراون، به لام له سونگه ی نه وه وه که:

۱- فرموده که مشه و مری له سه ره و (بیهقی) گوتوویه تی^{۳۰۲}: (ولا يثبت في هذا الباب عن النبي ﷺ شيء وأقرب شيء فيه حديث جابر الذي سبق وليس بالقوي)

وانه: له و بارده هیچ شتیک مسوگر له پیغه مبه ره وه ﷺ نه، وه نیزی کترین شه نه وه فرموده یه ی (جابر) ه که رابرد، به لام به هیژ نهیه.

^{۲۹۹} هه مان سه رچاوه و به رگ، ص ۳۴۸.

^{۳۰۰} به وانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۴۵.

^{۳۰۱} به وانه (مجموع الفتاوى) ج ۲۱ ص ۱۰۴، ۱۰۵.

^{۳۰۲} به وانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۴۱.

ب- هه موو ئه و شوينه واران هه ديكه كه له (ابن عمر) و له زانا يانی (تابعين) يشه وه هاتون يه كدهنگن له سه ره وه كه ته يه موم پيوست نيه ^{٢٠٢}.

پينجه م: به لام نه گهر برين (جرح) نه پيچرابوو ئه وه زانا يان به گشتي دوو پايان له باره يه وه هه ^{٢٠٤}:

١- (شافعي و احمد) پايان وايه كه ئه وه ي ساغه بشوري و له جياتي ئه وه ي بريندار يشه ته يه موم بكرى، به لام (احمد) ^{٢٠٠} پايه كي ديكه ش هه يه كه بريتيه له وه ي له جياتي ته يه موم برينه كه دهستي ته پي پيدا به ي نري.

ب- (ابو حنيفة و مالك) يش پايان وايه كه نه گهر زوريه ي جهسته ي ساغ بوو ئه وه دهيشوات و ته يه مومي ناوي، به لام نه گهر زوريه ي بريندار بوو، ئه وه بهس ته يه موم دهكات و شور دني ناوي، منيش واي تي ده گهم هه ركام له و دوو پايه وهك يهك په سه ندن و هه ركام يكي شيان حاله تي تاي به تي خوي ده بي.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{٢٠٢} (شمس الحق) له (عون المعبود في شرح سنن أبي داود) ج ١ ص ٥٣٥ دا گوته ويه تي: (رواية الجمع بين التيمم والغسل ما رواها غير (زبير بن خريق) وهو مع كونه غير قوي في الحديث، قد خالف سائر من روى عن عطاء بن أبي رباح، فرواية (الجمع بين التيمم والغسل) رواية ضعيفة لا تثبت بها الأحكام، بروه: (الوجيز في الفقه السنة والكتاب العزيز) ص ٤٩.

^{٢٠٤} هه مان سه رچا وه و بهرگ، ص ٣١٦.

^{٢٠٠} بروه: (المغني) ج ٢ ص ٢٨٢.

www.alibapir.net

تەيەمموم (التيمم)

خو پشتيوان بى ھەول دەدەين لەم پىنچ خالەي خوارەدەدا بەگورتى و گوشراوى باسى تەيەمموم بکەين کە برگەي ھوتەم و کۆتايىيە لەبابەت (موضوع) ي پاك و خاوينى دا:

يەك: تەيەمموم چىيەو چۆنە؟!

دوو: تەيەمموم بەچى دەکرى؟!

سى: ئەندامەکانى تەيەمموم کامانەن؟

چوار: کەسيك نە ئاوى دەست بکەوى نەتەيەممومى بۆ بلوى ھوكمى چىيە؟!

پىنچ: چەند وورده بابەتيك دەربارەي تەيەمموم.

يەك: تەيەمموم چىيەو چۆنەو بۆچى دەکرى؟^{٢٠٦}!

وشەي (تيمم) بەماناي مەبەست (قصد) دى، دەگوترى: (تيممت فلاناً ويممته وتأممته وأممته أي قصدته) واتە: پووم کردە فلانە کەس.

پاشان لەزاراوەي شەرەزائان و عورفى زانايانى ئىسلام دا بەگشتى بۆتە ناوى تايبەت بۆ مەسح کردنى دەم و چاوو ھەردووک دەست بەخاک يان پوو (صعيد)ى زەوى. خواي پەرەردگار لەوبارەو ھەرموويەتى: (يا أيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ، وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطْبُؤْاْ مِنْ مَّاءٍ فَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسَ الْمَرْءُ امْرَأَتَهُ فَلَمْ يَجِدْ مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) المائدة (٦).

واتە: ئەي ئەوانەي بپرواتان ھيئاو ھەركاتيك بۆ نوێژ ھەلسان پووتان و دەستەكانتان ھەتا ئانيشكان بشۆن و ھەسەرتان مەسح بکەن و لاھەكانيشتان ھەتا دو گويزينگەکان بشۆن، و ھەگەر لەشتان پيس بوو خۆتان پاك بکەنەو، جا ئەگەر نەخۆش بوون يان لەسەفەري بوون يان يەکیکتان لەتارەت گرتن ھاتەو،

^{٢٠٦} بپوانە: (المجموع) ج٢ ص٢٣٧، وە بپوانە (مجموع الفتاوى) ج٢١ ص١٩٩.

يان له گهل ژنه کانتان دا جوت بوون وه ناوتان چنگ نه کهوت ئه وه پووبکه نه پووی^{۳۰۷}
(يان خاکي) پاکی زهوی و دهم وچاوو دهسته کانی خوتانی پی مهسح بکه خوا
نايهوی که سه غلته تان بکات، به لکو دهيهوی که پاکتان بکاته وه، وه بونه وهی چاکه ی
خویتان له سهر ته و او بکات بونه وهی سوپاسگوزار بن.

وهك له م ئایه ته به پیژده دا دهینین خوی به به زهیی و کار به جی پووکرده خاک و
پووی زهوی و دهست و دهم وچاو پی مهسح کردن (تیمم) ی کردووه به جیدار (بدیل) ی
ئاو بۆ که سیك که ناوی چنگ ناکه وی یان بۆی نالوی به کاری بهینئ، که خوی پی
پاک بکاته وه، له هه رکام له دوو لهش پیسی یه کانی گه وه و گچکه.

شایانی باسه که ره و او بوونی ته یه مومیش و پرای قورئان و سوننه ت - که
هه رکامیان به ته نیا به سن بۆ ئیسیاتی هه ر حوکه مک - یه کده نگی زانایانیشی له سهره،
وهك (نووی) گوتوویه تی^{۳۰۸} هه روه ها زانایان له سهر ئه وه ش یه کده نگی که ته یه موم
تایبه ته به دهم وچاوو هه ردووک دهسته کانه وه چ بۆ لایردنی بی ده ستنوژی (الحدث
الاصغر) بیت چ بۆ لهش پیسی (الحدث الاکبر)^{۳۰۹}.

هه روه ها ته یه موم یه کی که له تایبه ته ندی یه کان^{۳۱۰} (خصائص) ی ئوممه تی
پیغه مبه ری کوتایی ﷺ، وهك له وباروه فهرموویه تی:

«أُعْطِيتَ خَمْسًا لَمْ يُعْطَ لَنَبِيٍّ قَبْلِي: نُصْرَتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا
وَمَهْجُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتَهُ الصَّلَاةَ فَلْيَصِلْ، وَأُجِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ وَلَمْ تَحِلْ لِأَحَدٍ قَبْلِي،
وَأُعْطِيتَ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُعْتَرِ الْيَوْمَ خَاصَّةً وَبُعِثَ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً» متفق عليه عن جابر
بن عبدالله وهذا لفظ البخاري.

واته: پینج شتم پی به خشراون که هیچ پیغه مبه ریک له پییش مندا پی ی نه دراون:

^{۳۰۷} دواپی ماناو چه مکی وشه ی (صغید) پوون ده که یه نه وه که هه م گل (تراب) هه م پووی زهوی (وجه
الأرض) ده که یه نن.

^{۳۰۸} بهروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۲۲۷، وه بهروانه: (المفصل) ج ۱ ص ۱۲۸

^{۳۰۹} هه مان سه رچاوه ی پیشوو

^{۳۱۰} بهروانه: (مجموع الفتاوى) ج ۲۱ ص ۱۹۹

هەروەها ئەگەر لەبەر ساردی ئاوو سەرما بوونیش نەتوانی ئاو بەکاربێنی، وە
بۆشی نەلوی گەرمی بکات، ئەوە دیسان بەپای زۆری زانایان بۆی هەیه
تەیه مەموم بکات^{٣١٢}، ئەمەش چەند دەقیك لەسوننەت لەوبارەو و پێرای دەقەکانی
پیشوو بەتایبەت ئایەتی ژمارە (٦)ی سوورەتی (المائدة)!

* (عن عمران بن حصین رضي الله عنه قال: كنا مع رسول الله ﷺ في سفر، فصلنا بالناس
فاذا هو برجل معتزل، فقال: ما منعك أن تصلني؟ قال: أصابني جنابة ولا ماء، فقال: عليك
بالصعيد فإنه يكفيك) متفق عليه.

واتە: لەگەڵ پیغەمبەری خوا ﷺ لەسەفەریک بووین، نوێژی بەخەلکەکه کرد، بەلام
بینی پیاویك خۆی دوور گرتووە، فەرمووی: بۆچی نوێژت نەکرد؟ گوتی: لەشم پیس
بووە و ئاویش نیە، فەرمووی: دەست بەپرووی زەوی دا بێنە بەستە.

* بەسەرھاتی ئەو پیاوێی کە لە سەفەریک سەری شکابوو و ئیحتیلامیش بوو بوو،
جا پرسى بەھاوێلەکانی کرد کە ئایا مۆلەتی تەیه مەمومی هەیه؟ ئەوانیش بەنەزانی
گوتیان: نە، هەردەبێ خۆت بشوێ، پاشان خۆی شور دوو مرد، پیغەمبەریش ﷺ
کە بیستی گەلیی لەھاوێلەکانی کردو فەرمووی: (انما كان يكفيه أن يتيمم) رواه ابوداود،
کە پیشتر هیناومانە.

* (عن عمرو بن العاص رضي الله عنه انه لما بعث في غزوة ذات السلاسل قال: احتلمت في
ليلة باردة شديدة البرد، فاشفقت أن أغتسل أن أهلك، فتيممت ثم صليت بأصحابي صلاة
الصبح، فلما قدمنا على رسول الله ﷺ ذكروا ذلك له، فقال: يا عمرو صليت بأصحابك وأنت
جنب؟ فقلت: ذكرت قول الله تعالى: (ولا تقتلوا أنفسكم أن الله كان بكم رحيماً) فتيممت ثم
صليت فصحك رسول الله ﷺ ولم يقل شيئاً) رواه احمد وابوداود والحاكم.

واتە: عەمری کوپی عاص خوا لینی پازی بێ دەگیریتەووە کە لەکاتیك دا بۆ غەزای
(ذات السلاسل) نێراو، دەلی: لەشەویکی سەرما زۆر سارد دا ئیحتیلامم بوو، وە
ترسام کە ئەگەر بێت خۆم بشووم بفرۆتیم، بۆیه تەیه مەموم کردو نوێژم بۆ هاوێلەکانم
کرد، جا کاتیك چووینەووە لای پیغەمبەری خوا ﷺ و ئەویان بۆ گیرایەو، فەرمووی:
ئەی عەمر چۆن نوێژت بەھاوێلەکانت کردو لەش پیسیش بووی؟ منیش گوتم:

^{٣١٢} هەمان سەرچاوە بەرگ، ص ٣٢٤، ٣٢٥، وە بېروانە: (المغني) ج ١ ص ٢٦٥، وە بېروانە: (مجموعه

فەرمودەى خەلىپە بەرزەم ھاتە ياد (وہ خوتان مەکوژن چونکە بېگومان خوا لەگەلتان بەبەزەییە) بۆیە تەيەمموم کردو نوێژم کرد، پیغەمبەری خواش ﷺ پێکەنی و هیچی نەفەر موو.

وہک پێشتریش گوتمان زۆریەى ھەرەزوری زانایان پایان وایە کە دروستەو مۆلەتە لەترسو و بیمی سەرماو سۆلە لەجیاتى خوێژدەن تەيەمموم بکری، پاشان کە ئەو ھالەتە تاییبەتە بەسەرچوو، پێویستە لەنزیکیترین دەرفەتى پەخساودا خۆی بشوات، ئەم پایە جگە لە (ابوحنیفە و مالک و ثوری و ابن المنذر)^{۳۱۳} پای (شافعی یەکان)^{۳۱۴} و (احمد)یشەو^{۳۱۵} (ابن تیمیە)^{۳۱۶} ش پەسندی کردو.

دوو: تەيەمموم بەجی دەکری؟

ھەم لەقورئانی بەپێزو ھەم لەسورنەتى پیغەمبەری بەپێزدا ﷺ پراگەيەنراو کە ماددەى تەيەمموم پێکردن (صعید) ە (فتمموا صعيداً طيباً) وە (عليك بالصعيد فانه يگفيك) متفق عليه.

بەلام ئایا (صعید) چىیە؟! ئەو زانایان تێیدا جیاوازن:

جاری ھەموویان لەسەر ئەو یەك دەنگن کە گل (تراب) لەبازنەى (صعید) دایەو چاکترین و گرنگترین جۆریەتى، چونکە لەچەندان دەق دا ھاتو کە گل و خاک پاککەرەو یەو تەيەممومی پێدەکری، بۆ وینە: (عن حذيفة بن اليمان رضي الله عنه ان النبي ﷺ قال: فَضَّلْنَا عَلَى النَّاسِ ثَلَاثَ: جُعِلَتْ لَنَا الْأَرْضُ مَسْجِداً، وَجُعِلَتْ تَرْتَبُهَا لَنَا طَهُوراً إِذَا لَمْ نَجِدِ الْمَاءَ وَجُعِلَتْ صُفُوفُنَا كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ) رواه مسلم.

واتە: بەسێ شتان بەسەر خەلکی دیکەدا بەرزکراوینەو: زەوی مان بۆ گێرپراو بەمزگەوت، وە گلەکەیمان ئەگەر ئاومان چنگ نەکەوت بۆ گێرپراو بەپاککەرەو، وە ریزەکانمان وەک ریزەکانی فریشتان دانراون.

^{۳۱۳} بېروانە: (نبيل الأوطار) ج ۱ ص ۲۲۵.

^{۳۱۴} بېروانە المجموع ج ۲ ص ۳۰۹، بەلام ھەندیکیان بە دروست (جائز) یان نەزانو، بېروانە (الروضة

الندية) ج ۱ ص ۱۰۰

^{۳۱۵} بېروانە (المغني) ج ۱ ص ۲۶۵.

^{۳۱۶} بېروانە: (مجموعة الفتاوى) ج ۲۱ ص ۲۲۶.

به لām ئايا (صعيد) به س گل و خۆل (تراب) دهگهيه نى يان نا؟ ئهوه زانايان پايان

جيا جيايه:

جارى (شافعي و احمدو داود وابن المنذر)^{٢١٧} ده لّين جگه له گل تهيه مموم بههيج شتيكى ديكه ناكړئ، به لām (ابوحنيفة و مالك) ده لّين^{٢١٨} (: بههه موو بهش و پيكهينه رهكاني^{٢١٩} زهوى جگه له كانزايه كاني وهك زيرو زيرو... دروسته تهيه مموم بكړئ، وه (اوزاعي و ثوري) وهنديك له ماليكيه كان ده لّين هershتيك له سهر پووى زهوى بيت ته نانهت به فرو سه هوّل بهندان و بهسته لهكى سهر دهرياكانيش دروسته تهيه ممومى پي بكړئ^{٢٢٠}.

جا ههرچه نده لايه نگراني پاي يه كه م دهقه كاني سوننه ت زور پشتگيري پايه كه يان دهكهن، وه هه موو لايه كيش له سهر ئهوه يه كدهنگن كه گل (تراب) و خاك چاكترين و له پيشترين جوړى (صعيد) ه، بو تهيه مموم، به لām پيم وايه پاي ئهوانه بههيزتره - ههروه ما له گه ل پووى گشتى واقع بينى و ئاسانكارى ئيسلاميش گونجاوتره - كه ده لّين ههرچى له سهر پووى زهوى بيت به (صعيد) دانه نري و بهكه لكى تهيه مموم پي كردن ديّت، به م به لگانه ي خواره وه:

ا- وشه ي (صعيد) زوريه ي هه ره زوري بگره تيكرپاي فهره نكه كاني زمانى عاره بى له سهر ئهوه يه كدهنگن كه هه م خاك و گل (تراب) و هه م پووى زهوى (وجه الارض) يش به گشتى دهگريته وه، هه ركاه له: (القاموس المحيط) و (المصباح المنير) و (لسان العرب) و (فقه اللغة) و (المعجم الوسيط) ئهوه يان گوته وه، وه (الزجاج) گوته ويه تى: (الصعيد وجه الأرض تراباً كان أو غيره لا أعلم اختلافاً بين أهل اللغة في ذلك)^{٢٢١} واته (صعيد) به پووى زهوى دهگوتري گل بن يان غهيري گل، نه مزانيوه شاره زاياني زمان له وباره وه جيا وازى يان هه بى.

^{٢١٧} بېروانه: (المجموع) ج ٢ ص ٢٤٥، ٢٤٦، وه بېروانه: (شرح صحيح مسلم) ج ٢

^{٢١٨} هه مان سه رچاوه ي پيشوو

^{٢١٩} ئه م پاي (ابن تيمية)، بېروانه: (مجموع الفتاوى) ج ٢١ ص ٢٠٩. ص ١٤٧٠.

^{٢٢٠} بېروانه: (المجموع) ج ٢ ص ٢٤٥، وه: (الفقه الاسلامي) ج ١ ص ٥٨٨ تا ٥٩١.

^{٢٢١} بېروانه: (الروضة الندية) ج ١ ص ٩٧، ٩٨.

ب- پیغه مبهري ۛ فەرموویەتی: (وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطُهْرًا) منفق علیه،
 ئاشکراشە کە ئەو زەوی یە ی نوێژی لەسەر دەکری بە مەرج نەگیراوە کە دەبێ گۆل بێت،
 وە وشە ی (طهور) یش کە لەئەسل دا مانای پاک ی و پاککەرەوە یی دەگە یەنێ^{٣٢٢}، لێرە دا
 زیاتر مانای پاککەرەوە ی هە یە، چونکە وشە ی پیشوو (مسجداً) پاک یی (طهارة)
 دەگە یەنێ، لەسۆنگە ی ئەو وە کە شوینی پاک نەبێ نوێژی لێ ناکری، جا بۆ ئەو وە ی
 دووبارە (تکرار) دروست نەبێ کە بەبێ سوود و کە ئەک پیچەوانە ی پەوانبێژی (بلاغه) یە
 و لە پیغه مبهري خوا ۛ ناوە شیتە وە، ناچارین بڵین (طهور) لێرە دا پاککەرەوە یە، کە
 ئەمیش سیفە تی هەموو زەوی یە نە ک بەتەنیا گۆل (تراب)، چونکە فەرموویە تی:
 (وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ).

ج- لەو فەرموودە یە دا کە (بخاري ومسلم) له (عبدالله بن عباس) خوا لییان پازی بێ
 گیراویانە تە وە، هاتوو کە پیغه مبهري خوا ۛ پیاویک پێ ی گە یشتوو و سەلامی لێ ی
 کردو بە لام ئەو وە لامی نە داو تە وە (حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْجِدَارِ فَمَسَحَ بِوَجْهِهِ وَبَدِيهِ، ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِ
 السَّلَامَ) هە تا چوو لە دیواریک و دەم و چا و هەردوو دەستی مەسح کرد، پاشان
 وە لامی سەلامە کە ی دایە وە.

پوختە ی قسان: هەرچە ندە وشە ی (صعيد) بەر لە هەر شتێک - بەهوی
 دەقەکانی سوننە تە وە -، گۆل (تراب) دەگری تە وە، بە لام هیچ بە لگە یە ک نە کە غەیری
 (گۆل) نەگری تە وە، بە لکو بە پیچەوانە وە بە لگە زۆر کە غەیری (گۆل) یش دەگری تە وە،
 ئنجا لە راستی دا ئەگەر سەرنجی دنیا و پووی زەویش بدەین دەبینین کە زۆر جیگای
 دەشت و بیابانە و لە (رمل) زیاتری لێ نە، هەروە ها سەروو و خوارووی گۆی زەوی
 لە چوار کە شەکانی سالدو زۆر شوینی کوێستان لە زستانان دا بە بەستە لک و بە فر
 دادە پوشری و تۆزە گلێکت بۆ دەرمانیش چنگ ناکە و ی، ئەگەر بەس گۆل بۆ تە یە مەموم
 بشی خە لکی ئەو شوینانە دوو چاری سە غلە تی و گرفتاری یە کی زۆر دە بن.

^{٣٢٢} بڕوانە: (المعجم الوسيط) ص ٥٦٩، کە گوتویە تی: (الطهور: الطاهر في نفسه المظهر لغيره، فكل

سی: ئەندامه‌کانی ته‌یه‌موم کامانه‌ن؟!

زانایانی ئیسلام له‌و باره‌وه‌ که ئەندامه‌کانی ته‌یه‌موم به‌س دهم و چا‌وو هه‌ردووک ده‌سته‌کانن یه‌کده‌نگن^{٣٢٣}، چونکه‌ خ‌وای په‌روه‌ردگارو پی‌غه‌مبه‌ری پی‌شه‌وامان ﷺ به‌پاشک‌وای ئەوه‌یان فه‌رم‌ووه‌و پ‌وون‌یان کرد‌وته‌وه‌، وه‌ک له‌خ‌الی یه‌که‌م دا با‌سم‌ان کرد‌و ده‌قه‌کانمان خ‌سته‌پ‌وو، به‌لام له‌و باره‌وه‌ که‌ ئایا ده‌سته‌کانی وه‌ک ده‌ست‌نوێژ ده‌بی هه‌تا ئانیش‌که‌کانیان بن، یان به‌س له‌په‌ ده‌سته‌کان هه‌تا مه‌چه‌که‌کانیان؟ پ‌ایان جیا‌وازه‌:

هه‌رچی (عطاء و مکحول و اوزاعي و اسحاق و داود و احمد وابن المنذر)^{٣٢٤} ن و (ابن حزم^{٣٢٥} و ابن تیمیة^{٣٢٦} و شوکانی^{٣٢٧} و قنوجی^{٣٢٨} یش، پ‌ایه‌که‌یانیان په‌سه‌ند کرد‌ووه‌، ده‌لین: ئەندامه‌کانی ته‌یه‌موم به‌س دهم و چا‌و (وجه) و هه‌ردووک له‌په‌ ده‌ستن به‌ به‌رو پ‌شته‌وه‌ هه‌تا بازنه‌و مه‌چه‌ک (ر‌س‌غ).

به‌لام: (مالك و اصحاب الراي و شافعي و لیث و ثوري) و له‌پیش ئەمانیش‌ه‌وه‌ (الحسن البصري و الشعبي و سالم بن عبدالله بن عمر) پ‌ایان وایه‌ که‌ ده‌بی هه‌ردووک ده‌سته‌کان هه‌تا ئانیش‌که‌کانیان مه‌سح بک‌رین^{٣٢٩}.

ئ‌نجا شایانی با‌سی‌شه‌ که‌ (نووی)یش پ‌ای یه‌که‌می په‌سه‌ند کرد‌ووه‌ که‌ (ابو‌ثور) له‌شافیعی‌یه‌وه‌ گ‌یرا‌ویه‌ته‌وه‌ وه‌ک پ‌ای پ‌یش‌وو (القول‌ الق‌دیم)ی و گ‌وت‌ویه‌تی^{٣٣٠}:
(وهذا القول وان كان قديماً مرجوحاً عند الأصحاب فهو القوي في الدليل وهو الأقرب الى ظاهر السنة الصحيحة)

^{٣٢٣} پ‌روانه: (شرح صحیح مسلم) ج ٢ ص ١٤٦٨.

^{٣٢٤} پ‌روانه: (المجموع) ج ٢ ص ٢٤٢.

^{٣٢٥} پ‌روانه: (المحلّی شرح المجلّی) ج ٢ ص ٩٢، مسأله: ٢٥٠.

^{٣٢٦} پ‌روانه: (مجموعه الفتاوى) ج ٢١ ص.

^{٣٢٧} پ‌روانه: (الأدلة الرضية شرح الدرر البهية) ص ٤١.

^{٣٢٨} پ‌روانه: (الروضة الندية) ج ١ ص ١٠١، ١٠٢.

^{٣٢٩} پ‌روانه/ (المجموع) ج ٢ ص ٢٤٢.

^{٣٣٠} هه‌مان سه‌رچا‌و ده‌ک، ج ٢ ص ٢٤١، ٢٤٢.

واته: وه ئهو پايه هه‌رچه‌نده له‌لای هه‌ولان - ی مه‌زه‌بی شافیعی - قسه‌ی کۆن و بێ هیز - ی شافیعی ی - ه، به‌لام له‌پووی به‌لگه‌وه هه‌ر ئهو به‌هیزه‌و له‌په‌واله‌تی سوننه‌تی پاست (صحیح) یش نزیکتره‌.

ئنجا له‌پاستی دا پای یه‌که‌م - که ده‌لێ ئه‌ندامه‌کانی ته‌یه‌موم پوو و هه‌ردووک له‌په‌ ده‌سته‌کانن هه‌تا مه‌چه‌که‌کانیان - پاست ترو به‌لگه‌دارتره‌و له‌چه‌ندان ده‌قی سوننه‌ت دا هاتوه‌ که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌نیا ئهو ئه‌ندازه‌یه‌ی له‌ ده‌سته‌کان دیاری کردوه‌ بۆ ته‌یه‌موم، بۆ وینه^{٢٣١}:

* (عن عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَجَنَّبْتُ فَتَمَعْتُ فِي التُّرَابِ وَصَلَّيْتُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّمَا يَكْفِيكَ هَذَا: فَضَرَبَ النَّبِيُّ ﷺ بِكَفِّهِ الْأَرْضَ فَنَفَخَ فِيهِمَا، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّهُ) متفق عليه.

واته: تووشی له‌ش پیسی بووم بۆیه خۆم له‌خۆلێ وهردا وه نوێژم کرد. پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فهرمووی: ئا ئه‌وه‌نده‌ت به‌س بوو: ئنجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ردووک له‌په‌ ده‌ستی له‌زه‌وی‌دان و پاشان فووی لێ‌کردن، ئنجا ده‌موچاو و هه‌ردووک له‌په‌ده‌ستی پێ مه‌سح کردن.

وه له‌پاستی دا ئهو پايه‌ی ده‌لێ ده‌بی هه‌تا ئانیشه‌که‌کان مه‌سح بکری هیچ ده‌قیکی پاست (صحیح) ی سوننه‌تی له‌سه‌ر نیه‌و به‌لگه‌یان وه‌ک (نووی) گو‌توویه‌تی^{٢٣٢}: ته‌نیا په‌واله‌تی ئایه‌ته‌که‌یه، به‌لام مادام سوننه‌ت پوونی کردۆته‌وه‌ که مه‌به‌ست له‌ (فَأَمْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ) ده‌موچاو و هه‌ردووک ده‌سته‌تا مه‌چه‌که‌کانیان؛ په‌واله‌تی ئایه‌ته‌که‌ به‌ به‌لگه‌ ناشی.

هه‌لبه‌ته‌ مه‌به‌ستیشمان ئه‌وه‌ نیه‌ که ته‌یه‌مومه‌که‌ی دروست نیه‌، به‌لام ده‌لێن به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ نیه‌ که هه‌تا ئانیشه‌که‌کان مه‌سح کردنی پێویست بێ.

^{٢٣١} په‌روانه: (فتح الباري) ج ١ ص ٥٨٨، وه: (شرح صحيح مسلم) ج ٢ ص ١٤٦٥.

^{٢٣٢} په‌روانه: (المجموع) ج ٢ ص ٢٤٢، ٢٤٣.

چوار: كه سيك نه ناوی دهست بكهوئ و نه تهيه ممومي بو بلوئ

حوكمی چیه؟!

زانایان له وباره وه رایان جیاجیایه وهك (نووي) گوتوویه تی و^{۳۳۲} ههركام له (الحافظ ابن حجر العسقلاني)^{۳۳۴} و (شوکانی)^{۳۳۵} لیه وه نهقلیان کردوه، سه رجهم پینج رایان هه: ۱- كه پای (اوزاعي و سفیان الثوري واصحاب الراي)^{۳۳۶} و رایه کی (ابو ثور) یشه^{۳۳۷}، دهلئ: نابئ نوئژ بکات و دهبن چاره ی بکات هه تا ناو یان مادده ی تهیه مموی لی هه لده كهوئ، ههركام له فهرموده ی: (لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةً بِغَيْرِ طَهْوَرٍ) رواه مسلم، وه فهرموده ی: (مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطَّهْوَرُ) رواه ابوداود و الترمذي وقال: حديث حسن، به به لگه دینه وه؛ دیاره لایه نگرانی ئه م رایه دهلئ دهبن دوایی بیگیژته وه.

۳ و ۲- كه پای (اکثر اصحاب مالک و شافعی احمد و جمهور المحدثین)^{۳۳۸}، دهلئ: پیویسته له کاتی خوی دا نوئژه که ی بکات، به لام زۆربه ی شافعی یه کان دهلئ دهبن دوایی بیگیژته وه، (احمد و المزني و سحنون و ابن المنذر)^{۳۳۹} یش دهلئ گێرانه وه ی ناوی. به لگه شیان ئه م فهرموده یه^{۳۴۰}:

« عَنْ عَائِشَةَ اَنَّهَا اَسْتَعَارَتْ مِنْ اَسْمَاءَ قِلَادَةً فَهَلَكَتْ، فَارْسَلَتْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نَاسًا مِنْ اَصْحَابِهِ فِي طَلِبِهَا، فَادْرَكْتَهُمُ الصَّلَاةُ فَصَلُّوا بِغَيْرِ وُضوءٍ، فَلَمَّا اتَوَا النَّبِيَّ ﷺ شَكُّوا ذَلِكَ اِلَيْهِ، فَنَزَلَتْ آيَةُ التَّيْمِمِ، فَقَالَ اُسَيْدُ بْنُ حَضِرٍ: جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا، فَوَاللهِ مَا نَزَلَ بِكَ اَمْرٌ قَطُّ اِلَّا جَعَلَ اللهُ لَكَ مِنْهُ مَخْرَجًا، وَجَعَلَ لِلْمُسْلِمِينَ فِيهِ بَرَكَةً» متفق عليه، مع اختلاف يسير في بعض الالفاظ.

واته: عائشه ملوانكه یه کی له ئه سماء خواستبوو كه چی لی ی بزبوو، جا پیغه مبهری خوا ﷺ کومه لیک له هاوه له کانی بو دۆزینه وه ی نارد، وه له ریگا نوئژیان

^{۳۳۲} بپوانه: (شرح صحیح مسلم) ج ۲ ص ۱۴۷۲، ۱۴۷۳، وه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۰۵، ۳۰۶.

^{۳۳۴} بپوانه: (فتح الباری) ج ۱ ص ۵۸۴، ۵۸۵.

^{۳۳۵} بپوانه: (نیل الاوطار) ج ۱ ص ۳۲۸.

^{۳۳۶} بپوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۰۵، مه بهست له (اصحاب الراي)، (ابو حنیفه) و هاوه له کانی ی.

^{۳۳۷} هه مان سه رچاوه ی پینشو

^{۳۳۸} هه مان سه رچاوه و بهرگو و لاپه ره.

^{۳۳۹} هه مان سه رچاوه و بهرگو و لاپه ره.

^{۳۴۰} بپوانه: (فتح الباری) ج ۱ ص ۵۸۴، وه (شرح صحیح مسلم) ج ۲ ص ۱۴۶۵.

به سه رداها ت و به بی دستنویژ نویژیان کرد، جا کاتیک چونه وه لای پیغه مبه ر ۳۰
سکالای ئه و مه سه له یان له لاکرد، وه ئایه تی ته یه مموم هاته خوار، جا (اسید بن حضیر)
به عائیشه ی گوت - خوالیان پازی بی -:

خوا پاداشتی چاکت بداته وه، به خوا هیچ گرفتاری به کت تووش نه بووه، مه گهر خوا
دهرووی له تو کردوته وه و بو مسولمانانیش بوته مایه ی به ره که ت و پیز.

۴- که پای (داود الظاهری) و رایه کی (ابو ثور) ۳۱، که ده لی: نابی نویژ بکات و
پیویستیش نیه بگپرتته وه، به لگه شیان ئه و فره موودانه که لایه نگرانی پای یه که م به
به لگه یان هینا ونه وه.

۵- که رایه کی کونی شافیعی یه ئه وه یه که سوننه ته نویژه که ی بکات، به لام فره
دوایی بیگپرتته وه ۳۲.

واش پی ده چی که ئه و رایه ی ده لی: پیویسته نویژه که ی له کاتی خو ی دا بکات،
به لام پیویست ناکات بیگپرتته وه که پای (احمد و المزنی و سحنون و ابن المنذر) وه (ابن
حزم الأندلسی) ۳۳ یش هه لی بژارد وه، له هه موو رایه کانی دیکه راست تر بی، چونکه
سه ره پای ئه و فره مووده یه ی باسی ملوانکه (قلاده) که ی عائیشه ی تیدایه، چه ند
ده قیکی دیکه ش به لگه یی، وه:

(فَاتَقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ) التغابن - ۱۶-

(لَا يَكُلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) البقرة - ۱۸۶-

(مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) رواه البخاري ومسلم عن

ابي هريرة ۳۴

(نووی) یش هه مان پای په سه ند کرد وه و له باره یه وه گوتوویه تی: ۳۵ (... يَجِبُ الصَّلَاةُ
وَلَا يَجِبُ الْإِعَادَةُ وَهَذَا مَذْهَبُ الْمُزْنِيِّ وَهُوَ أَقْوَى الْأَقْوَالِ دَلِيلًا وَيَعْضِدُهُ هَذَا الْحَدِيثُ وَ
أَمْثَالُهُ، فَإِنَّهُ لَمْ يَنْقُلْ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ إِجْبَابَ إِعَادَةِ مِثْلِ هَذِهِ الصَّلَاةِ، وَالْمُخْتَارُ أَنَّ
الْقَضَاءِ إِنَّمَا يَجِبُ بِأَمْرٍ جَدِيدٍ وَلَمْ يَثْبُتِ الْأَمْرُ فَلَا يَجِبُ...)

۳۱ برهانه (المجموع) ج ۲ ص ۳۰۵.

۳۲ برهانه: (فتح الباری) ج ۱ ص ۵۸۵.

۳۳ برهانه: (المحلی) ج ۲ ص ۸۸، مساله: ۲۴۷.

۳۴ برهانه: (شرح صحیح مسلم) ج ۲ ص ۱۴۷۲، ۱۴۷۳.

هاته: - ٺه پايه دهلي - كردني نوڙه كه فہرہو گيڙانہوہي پڻويست نيه، وه
ٺه مه پاي موزني يه وه بههيزترين پايه له پوي به لگه وه ٺه مه فہرمووده يه
(هاته فہرمووده كه ي عائيشه) و هاو وينه كاني پشتگيري ده كن، چونكه له
پيغه مبه ره وه ښه هاتو وه كه گيڙانہوہي ٺه و جوړه نوڙه ي فہرہو گيڙانہوہي، وه پاي
په سہند ٺه وه يه كه به فہرمانكي نوي نه بڻ گيڙانہوہي پڻويست نابڻي فہرمان ي واش
ٺيسپات نه بو وه كه هاته پڻويست نيه.

هر چه نده به گويڙه ي ٺه و پاو بو چوونه ي كه په سہندمان كرد دهر باره ي ٺه و
ماددانه ي ته يه موميان پڻ دروسته، چنگ نه كه وتني مادي ته يه موم زور ده گمه نه و
پيم وايه ته نيا له حاله تيك دا ديته دي كه ٺينساني مسولمان له شوي نكي پيس (نچس)
حه پس بكري كه نه او نه هيچ شتيكي پاكي ته يه موم پڻي كراوي لي نه بڻ، يان
له شوي نيك كه هه مووي قوپو قال بيت!

پينج: چہند ورده بابہ تيك دهر باره ي ته يه موم

۱- ٺايا ته يه موم به لابهري بڻ ده ستونوڙي و له ش پيسي داده نري به شيويه كي
كاتي، يان بهس پيگادهري ٺه نجام داني نوڙو ٺه و خواپه رستي يانه يه كه به له ش
پاكي نه بڻ ناكړن؟!

زانايان له و باره وه پايان جيا جيا يه و (نووي) گوتوويه تي: ^{۲۴۵} زوريه و جه ماوهر ي
زانايان پايان وايه كه ته يه موم له ش پيسي گه ورو گچكه لانايات (لايرفع الحدث)
به لكو ته نيا پڻي و مؤله تي نوڙو خواپه رستي ده دات!

به لام له پاستي دا نه گهر سهرنجي ده قه كاني قوپان و سوننه ت بدين زور چاك
دننياده بين كه پاي جه ماوهر و زوريه نه پيكاوه و هه ليه، چونكه ^{۲۴۶}:

^{۲۴۵} بېروانه (المجموع) ج ۲ ص ۲۵۳، به لام (داود الظاهري و الكرخي الحنفي وبعض المالكية)

به پاڪه ره وه ي ده زان.

^{۲۴۶} بېروانه: (مجموع الفتاوى) ج ۲۱ ص ۲۲۸، ۲۲۹.

یه که ۴۴: له چه ندان ده قی قورئان و سوننهت دا هاتوو که تهیه مموم پاککه ره وهیه و

لا بهری لهش پیسی (حَدَّث) یه، بۆ وینه:

ا- (فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ

وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ) المائدة-6، وهك ده بینین خوای کار به جئ به پوون پاشکاو

ده فرموی: خوا دهیه وی که پاکتان بکاته وه، ئنجا دیاره که تهیه ممومیش جئدار

(بدیل) ده ستئوئژو خوشوردنه، که وانه: به ده قی قورئان تهیه مموم پاککه ره وهیه له

لهش پیسی گه وه و گچکه.

ب- (وَجَعَلْتُ لِي الْأَرْضَ مَسْجِدًا وَطَهُورًا) متفق علیه، که پیشتریش پوونمان کردو ته وه.

ج- (إِنَّ الصَّعِيدَ الطَّيِّبَ طَهُورٌ الْمُسْلِمِ...) رواه احمد واصحاب السنن الا ابن ماجة، که

ئه میشتهان پیشتر هئنا وه.

د- وهك پیشتر له برگی ده دووم داو له باره ی چۆنیه تی لابر دنی پیسییه کانه وه

هئنامان پیغه مبه ر ۞ ده باره ی خاوین کردنه وه ی نه عل و پئلاو به زه وی و خاک

فرمویه تی: (... فَإِنَّ التُّرَابَ لَهَا طَهُورٌ) رواه ابوداود، وه ده باره ی ته شک و دامینی

کراسی درئژو له زه وی خشاوی ئافره تیش فرمویه تی: (يُطَهِّرُهُ مَا بَعْدَهُ) رواه احمد

واصحاب السنن الا النسائي.

دوووه ۴۵: ئه وه ده قی که به به لگهش ده یهئنه وه که گوایه بابای تهیه مموم که ره

به لهش پیس (جُنُبٌ) داده نری، وهك له به سه ر هاته که ی (عمرو بن العاص) دا هاتوه که

پیشتر هئنامان و پیغه مبه ر ۞ پی ی فرمووه: (أَصْلَيْتَ بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنُبٌ!) رواه احمد

وابوداود، ئه وه له راستی به لگه له سه ریان چونه که:

یه ک: پیغه مبه ر ۞ به ره خنه و گله یی یه وه فرمویه تی: چۆن به لهش پیسی نوئژت

بۆ هاوه له کانت کرد؟ که وانه دیاره به لهش پیسی دروست نیه نوئژ بکری و نه گه ر بابای

تهیه مموم که ره به لهش پیسی دانرا بیه ری ی نوئژ کردنی نه ده بوو!

دوو: دوا ی نه وه ی عه مر گوتوویه تی: (فَتَيَمَّمْتُ ثُمَّ صَلَّيْتُ) پیغه مبه ر ۞

به زه ر ده خنه کردن و بی ده نگ بوونی ره زامه ندی ده بر پروه (فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ ۞ وَلَمْ يَقُلْ

شَيْئًا).

تهیه ممومیش وهك هه ر خوا به رستی یه کی دیکه نیه ت هئنان فه رزی یه که میه تی و

زانایان له و باره وه کیشه و مشت و مریان نیه، به لام ئه وانه ی که پئیان وایه تهیه مموم

لهش پیسی (حدَّث) لانا بات، گوتوویانه: نابی نیه تی لابر دنی لهش پیسی بهیئنی،

بەلکو دەبىي نىيەتى پىنگاپى درانى نوپۇز (نية إِسْتِبَاحَةِ الصَّلَاةِ) بەيئىتى! ^{۲۴۷} بەلام پروممان كردهو كە ئەو بۇچۈنە ھەلەيە، كەواتە ئەم ئەنجامگىرلەش كە لەو بۇچۈنە ھەلەيەو كراو ھەر ھەلەيەو، تەيەمموم بەشيۋەيەكى كاتى ئىنسان لەلەش پىسى گەرەو گچكە پاك دەكاتەو دەبىي نىيەتەكەش ھەروايىت.

۳- زانايان لەو بارەشەو كە ئايا تەيەمموم بەيەك جار دەست بەگل يان پروى زەوى دا ھىنان دىتەدى يان دووچارى پىويستە ديسان رايان جيايەو، زۆربەيان دەلىن يەك جار (ضَرْبَةً وَاحِدَةً) بەسە بۇ دەم وچارو دەستەكان ئەمە راي: (عطاء و مكحول و أوزاعي و احمد و داود و اسحاق و ابن المنذر و عامة أصحاب الحديث) ^{۲۴۸} و فەرموودە راست (صحيح) ەكانىش ھەر ئەمە دەگەيەئى، ەك پىشتەر ھىنامان ^{۲۴۹}.

۴- ئايا يەك جار تەيەمموم ەك خوشۇردن جىگاي خوشۇردن دەستنويزىش دەگرى، يان بۇ ھەركامىكىان تەيەممومىك پىويستە؟! زانايان لەو بارەشەو رايان جياوازە، بەلام راي ئەوانە راستەو سوننەت پىشتىگرى دەكات كە يەك تەيەمموم بۇ ھەردووكيان (خوشۇردن و دەستنويزىش دەشئى، چونكە:

۱- تەيەمموم جىدار (بدیل) ى ئاوە بۇ لا بردنى لەش پىسى (حَدَث) و ئەو تەيەممومەش كە لەجياتى خوشۇردن دەگرى و ئەو ەش كە لەجياتى دەستنويزىش ھەروەك يەكن، جا ھەروەك چۇن خوشۇردن دەستنويزىشى لەخۇى دەگرت، تەيەممومىش كە لەجياتى يەتى بەھەمان شيۋە.

ب- لەبەسەرھاتەكەى (عمار) دا خوا لىي پازى بى، پىغەمبەر ﷺ پىي فەرموو: (إِنَّمَا يَكْفِيكَ هَذَا، فَضْرَبِ النَّبِيَّ ﷺ بِكَفْيِهِ الْأَرْضَ فَنَفَخَ فِيهِمَا ثُمَّ مَسَحَ بِمَا وَجْهَهُ وَكَفَيْهِ) متفق عليه، ەك پىشتەر ھىنامان، ديارە كە فەرموشىيەتى: (انما يكفيك هذا) تەنيا ئا ئەو ەت بەس بوو، مەبەستى پاكبوونەو ەيەتى لە لەش پىسى گەرەو گچكەو ئامادەبوونى بۇ نوپۇز كەردن ^{۲۵۰}.

^{۲۴۷} بېوانە: (المجموع) ج ۲ ص ۲۵۳ تا ۲۵۸.

^{۲۴۸} بېوانە: (المجموع) ج ۲ ص ۲۴۲.

^{۲۴۹} بېوانە (مجموع الفتاوى) ج ۲۱ ص ۲۴۷.

^{۲۵۰} بېوانە: پەراويزى (المحلى) ج ۲ ص ۸۸، كە (محقق) لە (شمس الدين الذهبي) يەو ھىناو يەتى.

شایانی باسه که (ابن حزم) یش^{۳۰۱} لهم مهسه له یه دا هر پای زۆربه ی په سه ندکړدوه، به لام وهک پوونمان کړدوه و پایه که یان بڼه یزه.

۵- هه موو تهو شتانه ی که ده ستونو یشیان پی ده شکئ ته یه مومیشیان پی ده شکئ به بڼ جیاوازی، سه رباره ش په یدا بوونی ئاو یان بو لوان و بو گونجانی به کاره یئرانئ (الْحَصُولُ عَلَى الْمَاءِ (لِفَاقِدِهِ) أَوْ إِمَّا كَانَ إِسْتِعْمَالُهُ (لِمَنْ لَمْ يُمْكِنَهُ) ش ته یه موم به تال ده کاته وه و زانایان له و باره وه یه کده ننگن^{۳۰۲}.

۶- دروسته کو مه لیک له یه که شوین - واته به مادده ی یه که شوین - ته یه موم بکه ن، نه مه ش مشت و مری له سه ر نیه^{۳۰۳}.

۷- هه رشتی که تو زو غوباری هه بڼ - مادام پووی زه وی نه بڼ^{۳۰۴} - دروسته ته یه موم پی بکری، وهک سه رین و به پوهو حه سیرو ته نانه ت پشستی ئاژه لیش و بگره زۆربه یان ده لین: پشستی سه گ و به رازیش مادام ته پ نه بن^{۳۰۵}!

۸- زۆربه ی زانایان پایان وایه که ده بڼ بو هر نویژکی فه پز ته یه موم میکی تاییه ت بکری، نه مه پای: (الشعبي و النخعي و قتادة و ربيعة و مالك و لیث و احمد و إسحاق و شافعي)، یه، به شیکیشیان که: (ابن المَسَيَّب و الحسن البصري و الزهري و ابو حنیفة و یزید بن هارون و ابو جعفر و أبو ثور و داود و المزني و أحمد) یش له پای باو (مشهور) ی دا له نیویان دان پایان وایه که ته یه مومیش وهک ده ستونو یش، هه تا ده شکئ هه موو جوړه نویژه کانی پیوه نه نجام ده دات به فه پزو سوننه ته وه^{۳۰۶}، جا وادیته به رچاو نه وانه ی پای یه که میان هه لېژاردوه به لگه یه کی نه و تو یان به ده ستوه نه بڼ، به پیچه وانه ی لایه نگرانی پای دووم که نه مه به لگانه یان هه یه:

۱- وهک چهند جاری دیکه ش گوتومانه: ته یه موم جیدار (بدیل) ی ئاوه به ده قی فه رمایشتی خواو پیغه مبه ره که ی ښ بو پاکبوونه وه له له ش پیسی و مادام وایی مه گهر به به لگه یه کی شه ری پوون نه گهرنا دروست نیه هیچ شتی که له شایسته یی (صلاحیه) ی که م بکه یینه وه.

^{۳۰۱} بېوانه: (المحلی) ج ۲ ص ۸۸، مساله: ۲۴۵.

^{۳۰۲} بېوانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۱۰۲.

^{۳۰۳} بېوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۲۵۱.

^{۳۰۴} چونکه نه گهر پووی زه وی (صعید) بو، هه بوونی تو زو غوبار مه رج نیه.

^{۳۰۵} بېوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۲۵۱، ۲۵۲.

^{۳۰۶} بېوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۱۸، ۳۱۹.

ب- پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: (الصَّعِيدُ الطَّيِّبُ طَهْرٌ الْمُسْلِمِ...) که نه‌مه موله‌قهو به‌هیچ به‌ند (قید) یکه‌وه نه‌به‌ستراوه‌ته‌وه.

ج- مه‌سحی سهر خوف و گوره‌وی مادام ده‌ستنویش نه‌شکابی نوی‌کردنه‌وهی ناوی، نه‌میش ه‌روایه.

د- پیشتر پوونمان کرده‌وه که بابای ته‌یه‌موم‌کهر به ته‌یه‌مومه‌که‌ی پاک بوته‌وه به‌ده‌قی قورئان و سونته‌ت - به‌شیویه‌کی کاتی - که‌واته پاک‌کردنه‌وهی دیکه‌ی ناوی.

۹- زوربه‌ی زانایان پایان وایه که بهر له‌کاتی نویژ دروست نیه ته‌یه‌موم بکری، به‌لام (ابوحنیفة) و (احمد) یش له‌پروایه‌تیکی‌دا پایان وایه که دروسته، جا له‌راستی‌دا به له به‌رچاوگرتنی نه‌و خالانه‌ی پابردن دهرده‌که‌وی که‌پای دووم راسته‌و پای یه‌که‌م هیچ به‌لگه‌یه‌کی ثیقناع که‌ریان به‌ده‌سته‌وه نیه^{۳۰۷}.

۱۰- هرکات بابای ته‌یه‌موم‌کهر ناوی ده‌ست که‌وت (نه‌گهر له‌به‌ر بی‌ناوی ته‌یه‌مومی کردبی) نه‌وه له‌دوو حالان به‌دهرنیه: یان نیشته‌جی (مقیم) یه، یان پربوار (مُساوِر)، جارئ نه‌گهر بهر له‌نویژکردنه‌که‌ی ناوی چنگ که‌وت نه‌وه چ له مال بی چ له‌سه‌فر به‌یه‌کده‌نگی زانایان ته‌یه‌مومه‌که‌ی به‌تاله‌و ده‌بی‌ناوه‌که به‌کاربه‌یئنی^{۳۰۸}، به‌لام نه‌گهر له‌سه‌فری به‌روه‌پاش نویژکردنه‌که‌ی ناوی چنگ که‌وت، نه‌وه زوربه‌ی ه‌ره زوری زانایان که (ابوحنیفة و مالک و شافعی و ثوری و اوزاعی احمد و اسحاق و المزنی و ابن المنذر) یان له‌نیودان، ده‌لین کردنه‌وهی ناوی که‌می‌کیش له‌زانایان ده‌لین مادام کاتی‌کردنی نویژه‌که مابن ده‌بی‌ناو به‌کاربه‌یئنی و بی‌کاته‌وه، به‌لام نه‌گهر کاتی نه‌مابوو نه‌وه یه‌کده‌نگن له‌سهر نه‌کردنه‌وهی^{۳۰۹}. به‌لگه‌ی پای جه‌ماوهریش که‌گومان له‌راستی‌ی دا نیه، نه‌م فرموده‌یه:

* (عن ابی سعید الخدری رضي الله عنه قال: خَرَجَ رَجُلَانِ فِي سَفَرٍ فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ وَلَيْسَ مَعَهُمَا مَاءٌ، فَتَنِمَّ صَعِيدًا طَيِّبًا وَصَلَّيَا، ثُمَّ وَجَدَا الْمَاءَ فِي الْوَقْتِ فَأَعَادَ أَحَدُهُمَا الصَّلَاةَ وَالْوُضُوءَ، وَلَمْ يُعِدِ الْآخَرُ، ثُمَّ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ لِلَّذِي لَمْ يُعِدْ: أَصَبْتَ السَّنَةَ وَأَجَزْتَ صَلَاتَكَ وَقَالَ لِلَّذِي تَوَضَّأَ وَأَعَادَ: لَكَ الْأَجْرُ مَرَّتَيْنِ) رواه ابوداود والنسائي والبيهقي وغيرهم.

^{۳۰۷} پروانه: (مجموعه الفتاوی) ج ۲۱ ص ۲۴۶، وه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۹۹.

^{۳۰۸} پروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۲۵، وه: (ابن المنذر) له‌کتبی (الاجماع) دا هیناویه‌تی.

^{۳۰۹} ه‌مان سهرچاوه‌ی به‌رگ، ص ۳۲۹، دیسان (ابن المنذر) نه‌و یه‌کده‌نگی‌یه‌ی نه‌قل کرده‌.

وانه: دوو پیاو به سه‌فه‌ر چوون، جا نوښتو و ناویشیان پښه‌بوو، بږیه به‌پووی پاکي زه‌وی ته‌یه‌مومیان کردو نوښتیاں کرد، پاشان ناویشان چنگ که‌وت له‌کاتی نوښته‌که‌دا (وانه جارئ نوښته‌که‌کاتی مابوو)، جا یه‌کښکیان نوښته‌که‌ی به‌ده‌ست‌نوښت گڼپراهه‌وو نه‌وی دیکه‌شیان نه‌یگڼپراهه‌وو، دوايي چوونه‌وه لای پیغه‌مبه‌ری خواښ نه‌و مه‌سه‌له‌یان بږ باس کرد، نه‌ویش به‌وه‌یانی فهرمووکه نوښته‌که‌ی دووباره نه‌کردبووه: رښازی منت پښکاوه نوښته‌که‌ت به‌رکه‌وتوه، وه به‌وه‌شیان فهرموو که ده‌ست‌نوښتی گرتبوو و دووباره‌ی کردبووه: دوو که‌په‌ت پاداشتت هه‌یه.

ناشکراشه که گرتنی رښازی پیغه‌مبه‌ر ښه‌میشه چاکترو به‌رکه‌ت دارتره و پاداشتت زیاتره، بږیه هه‌ندیک له‌زانایان گوتوویانه: پیغه‌مبه‌ر ښه‌ر دل‌دانه‌وو دل‌خو‌شکردن به‌دووه‌میانی فهرمووه: دوو جار پاداشتت هه‌یه.^{۳۶۰}

به‌لام نه‌گهر نیشته‌جئ بږ و له‌مالئ بیت نه‌وه زانایان به‌گشتی دوو پایان هه‌ن^{۳۶۱}:
 (۱- به‌شیکیان که (شافعی) یان له‌نیودایه‌و هه‌رکام له (ابوحنیفه‌و احمد) یش یه‌کی له‌پراهه‌کیان دا، ده‌لین ده‌بږ نوښته‌که‌ی به‌ته‌یه‌موم بکات، به‌لام دوايي ده‌بږ دووباره نوښته‌که‌ی بکاته‌وو نه‌وه‌ی یه‌که‌میان به‌س له‌به‌ر رږزو حورمه‌تی کاتی نوښته‌که‌ بووه.
 ب- که (مالک و ثوری و اوزاعي و المزني و الطحاوي) یان له‌نیودان و (احمد) یش له‌پراهه‌کی‌دا ده‌لین: ده‌بږ نوښته‌که‌ی به‌ته‌یه‌موم بکات و دووباره‌کردنه‌وشی ناوښت، به‌سه‌رنج دانی خاله‌کانی پښشووش ده‌رده‌که‌وئ که‌پای دووه‌م راست تره، چونکه خوا له‌یه‌که‌ کاتدا به‌س نوښتیکي فهرز کردوه و خوښی فهرموویه‌تی نه‌گهر ناو نه‌بوو ناوا بیکن (ته‌یه‌موم بکن) و هیچ به‌لگه‌یه‌کیش نیه باسی گڼپراهه‌وو دووباره‌کردنه‌وه بکات.
 ۱۲- هه‌رکه‌سیک دره‌نگ له‌خه‌و هه‌لساو کاته‌که‌ی دره‌نگ بوو، نه‌گهر خو‌ی شو‌ردبایه فریای نوښته‌که‌ی نه‌ده‌که‌وت، نایا چاکتر وایه ته‌یه‌موم بکات و نوښته‌که‌ی له‌کاتی خو‌ی‌دا بکات، یان هه‌رچون بووه خو‌ی بشوات نه‌گهر نوښته‌که‌یشی بچئ و دوايي بیکات و بیگڼپرتنه‌وه! زانایان دوو پایان هه‌ن و نه‌ونده‌ی له‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش پامام و بیرم کرده‌وه هیچ کامیانم بږ به‌چاکتر دانه‌نراو پښم وایه وه‌ک یه‌کن^{۳۶۲}.

^{۳۶۰} بږوانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۱۰۲، ۱۰۳.

^{۳۶۱} بږوانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۲۸، ۳۲۹.

^{۳۶۲} بږوانه: (مجموعه الفتاوى) ج ۲۱ ص ۲۶۴، ۲۶۵.

۱۳- وەك چەند جار گوتمان تەيەمموم جىدار (بدىل)ى ئاۋەو ھەركەسىك بۆى
 بلۆى ئاۋ بەكاربەينى پىگاي تەيەممومى نىەو لەكوردەۋارى خوشمان دا باۋە ((ئەگەر
 ئاۋ ھەبوو تەيەمموم بەتالە))، جا ھۆيەكانى تەيەمموم بەگشتى دوانن:

يەكەم: نەبوونى ئاۋ.

دوۋەم: نەگونجائى بەكاربەينانى.

جا لەبارەى نەبوونى ئاۋەو ھەرچەندە بەزۆرى حالەتى سەفەر پەچاۋ كراۋە، بەلام
 دەگونجى ئىنسان لەسەفەرىش نەبى و ئاۋىشى چىنگ نەكەۋى، بۆۋىنە لەحەپسخانە
 (سجن) دا بى، يان ھەر لەمالى خۇيان بى و ئاۋيان نەبى و ئاۋىشيان لى نىزىك نەبى و
 پارەش نەبى بىكەپى، يان پارەى ھەبى بەلام پارەكەى بۆنان و مەسرەفى خۇى و
 خىزانى پىۋىست بى ^{۳۶۳}.

ھەرۋەھا ئەگەر لەسەفەرىش بى دەگونجى ئاۋى پى بى بەلام بۆ خواردەنەۋەى خۇى و
 ولاخەكەى پىۋىستى بىت، يان بتوانى بەدۋاى دا بچى و پەيداي بكات بەلام ئەگەر
 وابكات لەھاۋەلەكانى بەجى بىننى و دابەپى، ئەۋە لەھەموو ئەۋ حالەتانەدا زانايان
 لەسەر پەۋابوونى تەيەمموم يەكەدەنگن ^{۳۶۴}.

بەلام ئەۋەى كەزانايان تىيدا مشت و مېريان ھەيە ئەۋەيە كەئايا باباى ئاۋ چىنگ
 نەكەۋتوۋ تا چ پادەيەك لەسەرى فەپزە بەدۋاى ئاۋدا بگەپى و بسوۋپى؟!

ھەندىكىان كە (ابوحنيفة) يان لەنىۋدايە پايان وايە كە ئەگەر گومانى واپوۋ لە
 نىزىكىيەۋە ھەيە پىۋىستە بەدۋاى دا بگەپى، بەلام ئەگەر گومانى نەبوۋ پىۋىست
 ناكات و با تەيەممومەكەى بكات، بەلام زۆربەى زانايان كە: (مالك و داود الظاهري و
 شافعى) و (احمد) یش لەقسەيەكى دا، لەنىۋيان دان دەلن مەگەر تەۋاۋ مسوگەر
 دلفىابى كەئاۋ لەۋ دەۋرۋبەرە نىە، ئەگەرنا ھەر لەسەرى فەپزە كە بەدۋاى دا بگەپى
 ھەتا بى ھىۋا دەبى ^{۳۶۵}، ديارە ھەردوۋك لاشيان ئايەتى: (...فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِدًا
 طَيِّبًا) المائدة - ۶-، بە بەلگە دەھىننەۋە، بەلام پىم وايە ھەق ئەۋەيە كە بگوترى:

^{۳۶۳} بېروانە: (المجموع) ج ۲ ص ۲۸۴ تا ۲۸۶، ۲۸۳، ۲۸۳.

^{۳۶۴} ھەمان سەرچاۋە بەرگ، ص ۲۷۳ تا ۲۷۵.

^{۳۶۵} ھەمان سەرچاۋە بەرگ، ص ۲۸۱.

چنگ نه که وتنی ئاو (عَدَمٌ وَجَدَانِ الْمَاءِ) به وه دیتته دی که ئینسان قه ناعه تی بۆ په یدابن
که نیه و گه پان و سوپان و پشکنین به مه رج نه گیراوه ^{۲۶۶}.

بۆ نه گونجانی به کارهینانیشی دوو حاله تی ههیه:

۱- یان هه ره له واقع دا کابرا نه خوشه، نه خوشی یه کی وا که دوو که سی عاقل و
دادگه ر یان پزیشکیکی پسپۆر بلن: ئاو زیانت لى ده دات و نه خوشی یه که ت ته شه نه
ده کات یان کاریگه ری خراپ ده کاته سه ره جه سته ت.

ب- یان نه خوش نیه به لام قه ناعه تی وایه که نه گه ر خوی به و ئاوه بشوات
دوو چاری نه خوشی و ده ردی ده کات، نه وه زۆربه ی زانیان پایان وایه که بۆی هه یه
ته یه مموم بکات ^{۲۶۷} و پسته ی (..) وَمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ.. ئایه تی ته یه مموم
(المائدة - ۶-) یش چاکترین به لگه یه، چونکه بیگومان که سیک به هو ی خوشوردن
به ئاوی سارده وه دوو چاری ده رد و نه خوشی بیت، که وتوته سه غله تی (حرج) یه وه،
خوای میهره بانیش به راشکاوی فرموویه تی که بۆیه ته یه مموم بۆ له جیاتى ئاو
داناون که له وجۆره حاله تانه دا نه که ونه ناره حه تی و سه غله تی یه وه.

ئاشکراشه که پیویسته ئینسان وریا بیت و له وجۆره حاله تانه دا نه فس و شه یطان
فریوی نه دن و به هو ی ته نبه لی و تۆزیک خوئه زیه ت دانه وه دوو چاری گوناح و هه له ی
نه که ن و نه یخه نه خانه ی به زایه دان (تفریط) وه.

هه روه ها به لای دیکه ش دا دیسان وریا بیت و له بهر خوتخوته ی نه فس و شه یطان و
پووحی ئیشکه ته قوایی و تیپه پاندن (افراط) و خوئه زیه ت دان (تکلف) تووشی نه وه ی
نه که ن که ئایه تی: (وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ..) النساء - ۲۹- بیگریته وه و بکه ویتته بهر حوکمی
ئایه تی: (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ) البقرة - ۱۹۵-

^{۲۶۶} پروانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۹۶.

^{۲۶۷} (ابن تیمیة) له وبارده وه گوته وویه تی: (والذي عليه الجمهور: انه لا يشترط فيه خوف الهلاك بل من
كان الوضوء يزيد مرضه او يؤخر برءه يتيمم، وكذلك في الصيام والأحرام، ومن يتضرر بالماء لبرد
فهو كالمرضى عند الجمهور، لكن الله ذكر الضر العام، وهو المرض بخلاف البرد فإنه إنما يكون في
بعض البلاد لبعض الناس الذين لا يقدر على الماء الحار..) پروانه: (مجموعة الفتاوى) ج ۲ ص ۲۲۶.

نا ليڙه شدا ڪوڙاڻي بهم باسي پاڪ و خاويني به دينين، خوا هيدايه تمان بدات كه
 هرچي زياترو چاڪتر دهر و دهر ووني خومان پاڪ و چاك بكهين.
 وه نه مجار پاش دهرگاكر دنه وه بهرو خواپهرستي به تايبه تي به كان، به هوي
 پوونكر دنه وه توڙينه وهي خهست و خول و گووشر او له باره ي پاڪ و خاويني به وه
 كه وهك له سه ره تا وه گوتمان پيشه كي و زمينه سازينه ري چهند جورئك
 له خواپهرستي به كانه، به تايبه تي نوڙ (مِفْتَا حُ الصَّلَاةِ الطَّهْرُ)، به لن نه مجار
 پاسته و خو دهچينه سهر باسي بابيه تي چوارهم (پنج درووشمه كانى خواپهرستى) و
 له به كه مين و گهره ترين و كاريگه رترينيانه وه دهست پي دهكه ين كه نوڙ به رپاكر دن
 (اقامة الصلاة) هو له نيمه هول و هره كهت و له خواي پهروه رديگار يش هيدايهت و
 به ره كهت.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

بابہ تی چوارہم
پینج درووشہ کانی خواپہ رستی

۱- نویژ بہرپا کردن

۲- مال بہ خشین

۳- رۆژوو گرتن

۴- حہ ج و عومرہ کردن

۵- زیگری خواکردن

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

دروشمی یه کهم: نوټر بهرپاگردن (إِقَامَةُ الصَّلَاةِ)

خالی یه کهم: نوټر چی یه؟

خالی دووهم: پله و پایه ی نوټر.

خالی سییم: مه بهستی بهرپاگردنی نوټر.

خالی چوارهم: حوکمی گردن و نه گردنی نوټر.

خالی پینجهم: بهرپاگردنی نوټر چی یه و چونه؟!

خالی شه شهم: چوَن نوټر بهرپاده که ی؟!

خالی هه و ته م: چهند کورته باسیک دهرباره ی نوټر.

خالی هه شته م: بهرهمی نوټر بهرپاگردن.

رِی خۆشکردن

خوینهری مسوولمانی خوشه ویست !

هه رچه نده له دوو توئی ئه و هه شت (٨) خاله دا که له باره ی نوټر هه و
نوسییومانن هه رچی به پیو یستمان زانیوه دهرباره ی نوټر گوتوو مانه، به لام
به په سه ندم زانی ئه م چهند ناگاداری یه ت ئا راسته بکه م:

(١) وهک ده بیننی توټرینه وهی درووشمی یه کهمی خواپه رستی و پایه ی دووه می
ئیسلامه تی (نوټن)، له توټرینه وهی هه موو درووشمه کانی دیکه پتر بایه خی پی دراوه و
ورده کاری تیدا کراوه، جا هیوادارم تۆش وهک شایسته ی ئه و درووشمه و پایه گه وره و
گرنگیه ئه میه ت و بایه خ به خه رج بده ی بۆ خویندنه وه و تیگه یشتن و هه زم کردنی ئه م
توټرینه وهیه و پاشان کارو ره فطار پی کردنی.

۲) زۆریەى زانایان کردن و نه کردنى نوڭز به سنوورو نىوانى كوفرو ئيمان داده نىن، جا بىگومان — وهك له نايه ته كانى قورئان و فهرموده كانى پيغه مبه ريش دا ﷺ ئامارهى پىكراوه — نىنسانى مسولمان مه تا نوڭز به رپا كردنى تيدا توختر بيت له نىسلام دا پوچووترو له كوفرو نىفاق دورتر ده بيت و، توخ بوونه وهى سيفه تى نوڭز كردنىش په يوه ندى راسته وانى به قوولترو چاكتر شاره زابوونى پايه و فه پزو سوننه ت و نه ده به پوالتى و په نهانه كانى يه وه مه يه، بويه نيمه ش هه ولى چاگمان له و باره وه داوه و رهنجى باشمان كيشاوه.

۳) هه رچه نده مه گه ر چو ن ده نا هه ر مه سه له يه كم باس كرد بىت — نه گه ر جىگاي راجىايى (اختلاف) ى زاناو شه ر عزانانى تيدا بو بى — هه و لم داوه كام پايه به هيزترو په سه ندره ديارى بكه م، به لام وهك چو ن پاو بو چو ون و نىجتى هادى زاناو پيشه و ايمان له گه ل پىزو حورمه تى زورمان بويان به تىگه يشتنى نه وان ده ر باره ى ئاين و شه ر ده زانين نهك خودى ئاين و شه ر، بىگومان بىر بو چو نه كانى خوشمان كه قوتابى يه كى نه و زاناو پيشه و به رزو به ريزانه ين (بطريق الاول) هه و دا دانه نىن و، تكاشم له خو ينه ر به ريزه كان نه وه يه كه له و باره وه و رپاو هوشيارين و چوار ئاگادارى و بنچينه گه و ره و گرنگه كانى (هه لس و كه وتى شه ر عى يانه زىرانه) يان — كه له باب ه تى دو وه م دا هاتوون — هه ر له به رچاوبن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

خالی یه کهم: نوێژ چی یه؟!

وشه‌ی "نوێژ" له‌زمانی کوردی دا که‌له‌به‌رانبهر (صلاة) ی عاره‌بی دا دانراوه، وایێ ده‌چی وشه‌یه‌کی زۆر له‌میژینه‌و کۆن بیٔ، چونکه‌ زانیان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌که‌ده‌نگن که‌ نوێژ (صلاة) یه‌که‌که‌ له‌و خواپه‌رستی یانه‌ی که‌له‌ئایین و به‌رنامه‌ی سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌رانی پایه‌ به‌رزی خوادا هه‌بووه، جاوا دیاره‌ گه‌لی کوردیش وه‌ک تیکه‌رای گه‌لانی دنیا به‌ر له‌هاتنی ئیسلامیش بۆ کوردستان جوړیک یان زیاتریش ئایین و به‌رنامه‌ی خوایێ له‌نیودا بووه‌و گه‌لیکی خواپه‌رست و دیندار بووه‌و خواپه‌رستی یه‌کانی وه‌ک نوێژو پۆژوو (صوم) ی هه‌ر ئه‌نجام داوێ!

وشه‌ی (صلاة) ییش زمانزانان و شه‌رعزانان ئاوا مانایان کردوه:

ا- راغب الأصفهانی، گوته‌ویه‌تی:
(والصلاة: قال كثيرٌ من أهل اللغة هي: الدعاء والتبرُّك والتَّمجيدُ، يُقال: صَلَّيتُ عَلَيْهِ أَيِ دَعَوْتُ لَهُ...) ١.

واته: زۆر له‌شاره‌زایانی زمان گوته‌ویانه: نوێژ بریتیه‌ له‌پارانه‌وه‌و به‌پیرۆزگرتن و به‌پایه‌به‌رز دانان، ده‌گوتری. (صَلَّيْتُ عَلَيْهِ) واته‌ بۆی پارامه‌وه...

ب- (نوي) ییش له‌پیناسه‌ی (صلاة) دا گوته‌ویه‌تی:
(الصلاة في اللغة: الدعاء، وسميت الصلاة الشرعية صلاةً لِاشْتِمَالِهَا عَلَيْهِ هَذَا هُوَ الْمَحِيحُ وَبِهِ قَالَ الْجُمْهُورُ مِنْ أَهْلِ اللُّغَةِ وَغَيْرِهِمْ مِنْ أَهْلِ التَّحْقِيقِ...) ٢.

واته: (صلاة) له‌زمان دا پارانه‌وه‌یه، وه‌ بۆیه‌ نوێژی شه‌رعی به‌وناوه‌ ناوناوه‌ چونکه‌ نوێژیش پارانه‌وه‌ی له‌نیو خۆیه‌وه‌ گرتوه، ئه‌مه‌ قسه‌ی راست و دروسته‌و جه‌ماوه‌ری زمانزانان و باقی لیکۆله‌ره‌وانی دیکه‌ش هه‌ر وایان گوته‌وه.

ج- (ابن منظور) ییش به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌لی:
(وقد تكرر في الحديث ذكر الصلاة وهي العبادة المخصوصة وأصلها الدعاء في اللغة فسميت ببعض أجزائها وقيل أصلها في اللغة التعظيم. وسميت الصلاة المخصوصة صلاةً لِإِمَافِيهَا مِنْ تَعْظِيمِ الرَّبِّ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ...) ٣.

١ (مفردات الفاظ القرآن) ص ٢٨٥. وه‌ به‌وانه: (سبل السلام) ج ١ ص ١٤٠.

٢ (المجموع شرح المذهب) ج ٣ ص ٣، هه‌روه‌ها به‌وانه (نيل الأوطار للشوكاني) ج ١ ص ٣٦٠.

واته: وه باسی (صلاة) له فهرمودان دا زور هاتوه كه خواپه رستی به تایبه تی به كه یه
 نه سلی واتایه كه ی له زمان^۱ (پارانه وه) یه، جا نویژ به هه ندیک له به شه کانی یه وه
 كه پارانه وه یه ناو نراوه. وه گوتراویشه كه (صلاة) له نه سلی زمان دا یانی به مه زن گرتن
 (التعظیم). وه نویژ - نه خواپه رستی به تایبه تی به - بویه ناوی لینراوه، (صلاة)
 چونكه به گه وه گرتنی په روه ردگاری به رزو بیگه ردی تیدایه.

نه وه سه بارهت به وشه ی (صلاة) له زمان دله زاراوه ی شهرعیش دا تیکرای زانایانی
 شهرعزان ناوا پیناسه ی ده کهن.
 (الصلاة عبادة تتضمن أقوالاً وأفعالاً مخصوصة مفتحة بتكبير الله تعالى مُحْتَمَةً
 بِالتَّسْلِيمِ) واته: نویژ خواپه رستی به كه چه ند قسه و کرده وه یه کی تایبه تی تیدان،
 كه به (الله اکبر) گوتن ده ست پي ده کات و به سه لام دانه وه کوتایی پي دی.

خالی دووهم: پله و پایه ی نویژ:

- ۱- نویژ گه وره ترین درووشم و بنچینه ی ئیسلامه و به رزترین و مه زترین جوړه
 خواپه رستی به، وه وشه ی (صلاة) به مه مو صیغه کانی یه وه (۹۹) جاران له قورپانن دا هاتوه.
- ۲- وه نویژ تاقه خواپه رستی به كه كه له هیچ حالیک دا چواندن و نه کردنی دروست
 نیه؛ به ساغی و به نه خوشی، به ده وه له مه ندی و به نه داری، له کاتی جهنگ و ناشتی دا،
 له سه فره ی بئ یان له مالی، سه رمایی یان گهرما، سواربی یان پیاده ... هتد.
- ۳- وه خوی په روه ردگاری په نهان بین نویژی له گه ل هرکام له: زیکرو زه کات و
 صه برو قوربانی سه ربړین دا باس کردوه:
 (وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى) الأعلى - ۱۵، (وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) البقره - ۱۱۰،
 (وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ) البقره - ۴۵، (فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ) الكوثر - ۲.
- ۴- وه خوی زاناو وردبین حوكمی خورانه گری و هه لپه یی به سه رب تیکرای
 ئینسانه کان دا داوه بیجگه له نویژ گهران: (ان الانسان خُلِقَ هَلُوعًا. إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا.
 وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا. إِلَّا الْمُصَلِّينَ) المعارج - ۱۹ تا ۲۲.

^۳ (لسان العرب) ج ۱۴ ص ۴۶۶.

^۴ بؤ وینه بره وانه (فقه السنه) ی (سید سابق) ج ۱ ص ۹۰.

۵- وهله پیناسه کردنی پرواداران دا له سهره تاو کوتایی خهسله ته کانیان دا نویژی باس کردوه: (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ... وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ) المؤمنون ۱- تا ۹-.

۶- وه خوای دادگهر هه پشه ی زۆر توندی لهو نویژکه رانه کردوه که له نویژه کانیان دا که متره خه من: (قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ. الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ) الماعون ۴-، ۵-.

۷- نویژنه کردن و به زایه دانی به یه که مین خهسله تی خراپی ئه و پاشین (خلف) ه به ده دانراوه که له دوا ی پیغه مبه ران علیهم من الله افضل الصلوات واتم التسليمات وان له ربنا زه که یان دینن و ده که ونه دوا ی هه و او ئاره زووه کانیان: (فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا) مريم ۵۹-.

۸- وه پیغه مبه ری خوا ﷺ به کۆله که ی ئیسلامه تی دانراوه: (وَعَمَّوْهُ الصَّلَاةُ..) رواه الترمذي وابن ماجه واحمد وصححه كل من الترمذي وابن القيم والالباني.

۹- وه فهرموویه تی که نویژ یه که مین شته که به نده کان له سهری دادگایی ده کرین له پۆژی دوا یی دا جا ئه گهر نویژه که ی چاک بینت ئه وه سه رجه م کرده وه کانی دیکه شی باش ده بن و ئه گهر خراپیش بن کرده وه کانی دیکه شی خراپ ده بن: (أَوَّلُ مَا يَخْسَبُ عَلَيْهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الصَّلَاةَ، فَإِنْ صَلَحَتْ صَلَحَ سَائِرُ عَمَلِهِ وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ) رواه الطبراني.

۱۰- وه نویژ دوا یین دیار ده ی ئیسلامه که له نیو ده چی و نامینن: * ، واته کاتیک نویژ کردن نامینن که ئایین هیچی لێ نه مابن و بن برکرا بن. وه که پیغه مبه ری خوا فهرموویه تی: (لَتَنْقُضَنَّ عَرَا الْأَسْلَامِ عُرْوَةٌ عُرْوَةٌ فَكُلَّمَا انْقَضَتْ عُرْوَةٌ ثَبَّتَ النَّاسُ بِالنَّبِيِّ تَلِيَهَا وَأَوَّلَهُنَّ نَقْضُ الْحَكْمِ وَآخِرُهُنَّ الصَّلَاةُ) رواه ابن حبان والطبراني باسناد صحيح.

۱۱- وه نویژ یه که مین خوا په رستی یه که له سه ر مسولمانان پیویست کراوه و ته نها خوا په رستی یه کیشه که له ناسمانی و له شه وی شه و پۆ به زبونی وه (الأسراء والمعراج) ی پیغه مبه ری کوتایی دا ﷺ فه بز کراوه: (فُرِضَتِ الصَّلَاةُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهِ..) رواه احمد والنسائي والترمذي.

* پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (أَوَّلُ مَا تَقْدُونَ مِنْ دِينِكُمْ الْأَمَانَةُ وَآخِرُ مَا تَقْدُونَ مِنْهُ الصَّلَاةُ) رواه احمد

۱۲- وه دۆزهخی یه کان له وه لایمی بهر واداران دا که لییان ده پرسن چ شتیك بوو به مایه ی هاتنه نیو دۆزه ختان ده لئین: (قالوا: لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ. وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمُسْكِينِ، وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ. وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ) المدثر - ۴۳ تا ۴۶-.

وهك ده بینین تاوانباران (مجرمین) نوێژنه كردن به یه كه مین هو ی چوونه دۆزه خیان داده نین! كه واتنه دیاره به پیچه وانه وهش نوێژ كردن یه كه مین و سه ره کی ترین هو ی چوونه به مه شتی پازا وه نه بهرا وه ی خوا ی میهره بانه.

۱۳- وه له چه ندان ده قی قوپشان و سوننهت دا له دوا ی ئیمان و خوا به یه كه گرتن پاسته وخو باسی بهر پار كردنی نوێژكرا وه بو وینه: (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ) المؤمنون - ۲، ۱- .. (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ..) التوبة - ۵-، پیغه مبه ریش له كاتیک نوێژه ره كانی خو ی به ملا ولادا ده ناردن بو بانگه واز كردنی خه لكی بو ئیسلام پی ی ده فرموون كه له دوا ی ئیمان و شایه تمان بانگیان بکه ن بو نه نجام دانی پینج نوێژه فه رزه كان بو وینه: (سَتَأْتِيَ قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَلْيُكِّنْ أُولَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ: شَهَادَةً إِلَّا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَأَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ..) متفق عليه.

۱۴- وه نوێژ تا قه خوا په رستی یه كه كه خوا و پیغه مبه ره كه ی ﷺ فه رمانیان به ئینسانی مسو لمان كرده كه ها وسه رو منداله كانی وادار بكات به نه نجام دانی: (وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا) طه - ۱۳۲-، (مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاصْرِبْهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ وَفِرْقَا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ) رواه ابوداود باسناد حسن، واته: فه رمان به منداله كانتان بکه ن كه نوێژ بکه ن هه ركات كه یشتنه ته مه نی هه وت سالان، وه نه گه ر كه یشتنه ده سالان و هه ر نه یان كرد لییان بده ن، وه جیگیای خه وتنیشیان له یه كه جیا بکه نه وه.

۱۵- وه نوێژ به درووشم و نیشانه ی مسو لمانه تی و سنووری نیوان ئینسان و كافریوون دانرا وه، وهك پیغه مبه ری پیشه و امان ﷺ فه رموویه تی: (بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ) رواه احمد ومسلم وابوداود والترمذي.

۱۶- وه هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ﷺ خوالیان پازی بی هیچ کرده وه یه کیان به کوفر نه ده زانی بیجگه له وازهینان له نویژ (كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ لَا يَرُونَ شَيْئًا مِنَ الْأَعْمَالِ تَرَكُّهُ كُفْرًا غَيْرَ الصَّلَاةِ) رواه الترمذي باسناد صحيح عن شقيق بن عبدالله العقيلي التابعين المتفق على جلالته.

۱۷- وه له نویژی دا گه وره ترین و نه و په پری شیوه ی به ندایه تی و گه ردن که چی نه نجام ده درئ که چوونه پکووع و کړنووش بردن، که خوی دادگر له باره ی یه که میانه وه له میانه ی باسکردنی هوی که و تنه نیو دوزه خی تاوانبارانه وه فهرموویه تی: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ. وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ) المرسلات ۴۸-۴۹، وه له باره ی دووه میشیانه وه- واته کړنووش بردن - که دیسان به هوکاری چوونه نیو ناگری دوزه خ و زه بوون بوونی کافره کانی داناوه فهرموویه تی: (...وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ. خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذُلًّا وَقَدْ كَانَوْا يَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ) القلم ۴۲، ۴۳-.

۱۸- وه له کوتایی دا: له نویژ دا گه وره ترین سووپه تی قورئان که فاتحیه یه ده خویندرئ، چونکه (ابو سعید رافع بن المعلى) ده گپړیته وه ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ پی ی فهرمووم: ئایا به رله وه ی له مزگه وتئ. بچی ده ری مه زنترین سووپه تی قورئانت فیربه کم؟ پاشان ده سستی گرتم جا کاتیک ویستمان. بچینه ده ری گوتم: نه ی پیغه مبه ری خوا تو فهرمووت که مه زنترین سووپه تی قورئانت فیربه کم! فهرمووی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (أَيُّ الْفَاتِحَةِ) هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ) رواه البخاري، واته: سووپه تی فاتحیه که بریتیه له حهوت ئایه ته دووباره کراوه کان و قورئانی مه زن که پیم به خشراون.

خالی سییه م: مه بهستی بهر پار کردنی نویژ

خوینهری بهر یزا وهك له پيشه وه گوتمان نویژ جوریکه له جوره بهر ته یه کانی خواپهرستی. که واته مه بهست و ئامانجی خواپهرستی به گشتی چی یه مه بهست و ئامانجی بهر پار کردنی نویژیش هه ره وهیه، جا نهگه ره یادت بی ئیمه له باسی دووهم (گرنگی و پله و پایه ی خواپهرستی له ئیسلام) دا، ئامانج و مه بهستی خواپهرستی مان له چوار خالان دا خسته پروو که ئه مانه ن:

۱- خواپهرستی تاقه ئامانجی دورست کرانی مروقه.

۲- به بی به ندایه تی و خواپهرستی ئینسان له ئینسانه تی ده شورئ.

۳- تیکرایی پیغه مبه رانی خوا ﷺ بۆ ئه وه نییراون خه لکی فییری به ندایه تی و خواپهرستی بکه ن.

۴- به بی به ندایه تی بۆ خوا و پهرستنی، شه یطان زه قهرمان پی ده بات و پی ی ناویرین.

جا مادام نویژیش یه کیك بی له جوره کانی خواپهرستی و گه وره ترین و بهر زترین جوریش بێت دیاره ئامانج و مه بهستی ئه نجام درانی ویش هه ره مان ئامانجی خواپهرستی یه.

ئه وه تا خوای پهروهردگار به پیغه مبه ریکی پایه به رزی وهك موسا (علیه السلام)ی فهرمووه: (إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَأَعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي) طه - ۱۴، واته: بیگو مان به س من خوام جگه له من په رستراوی ترنن جا بمپه رسته و نویژ بۆ یاد کردنی من بهر پایکه.

به لی بابای نویژ کهر ئامانج و مه بهستی له نویژ کردنه که ی دا پیشاندان و ئیسپات کردنی ملکه چی و به ندایه تی خویه تی بۆ خوا و سه لماندنی وه فاداریی و پا به ندی یه تی به به ئین و په یمانی به ندایه تی یه وه که له گه ل خوای پهروهردگار دا به ستوویه تی.

دیسان خوای بهرزو مه زن به پیغه مبه ری سهروهرو بهر یزمانی فهرمووه: (قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ذُنُوبًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ. قُلْ إِنَّ صَلَاتِي

وَنُكِّي وَنَحْيَايَ وَمَنَّا يَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ. لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَوْ كَانَ بِدَلِّكَ أُمُوتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ (الانعام - ١٦٦ تا ١٦٣ -)

هاته: بلئی: بیگومان من په روه ردگارم بهره و پاسته پئی پیروونی کردوم، بهرنامه یه کی پاست و پاره ستاوه پربازی بی خهوشی ئیپراهیمه و من له هاو بهش دانهران - بو خوا - نیم. بلئی بیگومان نویژم و قوریانی سهر برینم و ژیانم و مردنم بو خوی په روه ردگاری جیهانه کانه. هیچ هاو بهشی نین و هر بهو دهش فرمانم پی کراوه و من یه که مینی مسولمانانم.

مه به ستیشم له نووسینی ئه م خاله نه و بوو که هیچ کهس به هله دا نه چی له و ده که ئامانج و مه به ستی نویژ بهر پار کردن له گه ل بهر هم و سوو ده کانی دا تیکه ل بکات که دواتر له خالینکی سهر به خؤدا باسیان ده که یین. چونکه نویژو هه موو جوړه کانی دیکه ی خوا په رستی ئه گهر بیت و جگه له به ندایه تی بو خوا و پازی کردنی هیچ شتیکی دیکه یان تیدا په چا و بکات و بیکاته ئامانج و مه به ست، نه و بیگومان په نچ به خه ساره و له پوژی دوا یی دا ده بیته مایه پو وچ و سه پانی پووشی، چونکه له په رستن و به ندایه تی یه که ی دا غهیری خوی مه به ست بو و شتیکی دیکه ی له دل گرتوه، یان لانی که و پرای خوا و پازی کردنی شتی دیکه شی مه به ست بو و که نه مهش هاو بهش بو خوا دانان (الشُّرْکُ بِاللَّهِ) که گه و ترین تاوانه و خوی میهره بان و کار به چی له نیو هه موو گونا حان دا جیای کرد و ته و و فهرموویه تی قه له می عه فووی به سهر دا نایه ت: (أَنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) النساء - ٤٨ -، و فهرموویه تی هر کهس به هیوا و ئومی دی دیداری په روه ردگارو په زامه ندی و به خششیه تی با کرده و ی باش نه نجام بدات و هیچ که سیکیش له په رستن پی په روه ردگاری دا به شدار نه کات و خوی و خوا په رستی یه که ی بو خوا ساغ و پاک و یه کلا بکاته و: (فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا) الکهف - ١١٠ -.

خالی چواره م: حوکمی کردن و نه کردنی نویژ

خوینهری سه‌نگین و شیرین اقسه‌کردن له‌بارهی حوکمی کردن و نه‌کردنی نویژه وه — مه‌به‌ست پینچ نویژه فه‌پزه‌کانه — هه‌ویریکه ئاوی زور ده‌وی. وه مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره و گرنگیشه. بویه به‌پیویستی ده‌زانم به‌پشوو دریژی‌یه‌وه بیتویژینه‌وه و لی‌بدویین. به‌لام بو ئاسانکردنی توژیینه‌وه که‌مان سه‌ره‌تا ئه‌و خالانه پیش ده‌خه‌م که‌زاناو پیشه‌وایانمان له‌سه‌ریان پیک هاتوون و جیگای مشت و مرن، پاشان ده‌چینه سه‌ر باس و توژیینه‌وه‌ی ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ی که‌زانایان تییان دا که‌وتوونه کیشه و مشت و مرنه وه: ۱- سه‌ره‌م زاناو پیشه‌وایان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن که‌نویژکردن — واته پینچ فه‌پزه‌کان — له‌سه‌ر هر مسولمانیکی عاقل و بالغ نیربی یان می فه‌پزی عه‌ینه^۳ و هیچ عوزرو بیانویه‌ک بو چواندنی قبول ناکری و پیویسته له‌هه‌موو حالت و هه‌ل و مه‌رجیکدا به‌گویره‌ی توانا هه‌ر نه‌نجام بدری، ده‌قی قورپان و سوننه‌تیش له‌وباره‌وه زورن بو وینه:

۱- (.. حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ) البقرة - ۲۳۸-

واته: پارێزگاری له‌نه‌نجام دانی نویژه‌کان بکه‌ن و له‌نویژی نیه‌وپاست، وه‌به‌گه‌ردن که‌چی‌یه‌وه بو خوا بوه‌ستن.

ب- (.. فَأَقِمْوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا) النساء - ۱۰۳-

واته: .. نویژ به‌ریا بکه‌ن چونکه بیگومان نویژ له‌سه‌ر به‌واداران له‌چهند کاتیکی دیاری کراودا پیویست کراوه.

ج- (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ) رواه البخاري ومسلم.

واته: فه‌رمانم پی‌کراوه که له‌گه‌ل خه‌لکی دا بجه‌نگم هه‌تا شایه‌دی ده‌ده‌ن که جگه له‌خوا په‌رستراویکی دیکه نیه‌و موحه‌مه‌دیش پیغه‌مبه‌ری خوایه، وه نویژ به‌ریاده‌که‌ن و زه‌کاتی ده‌ده‌ن، جا ئه‌گه‌ر نه‌وانه‌یان کرد ئه‌وه خوین و سامانی خو‌یانیان له‌من پاراستوه. (واته: هه‌ر کاتیک نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیان ده‌جه‌نگم مسولمان بوون

^۳(فَرْضُ الْعَيْنِ) ئه‌و جوړه فه‌پزانه‌ن که‌پیویسته هه‌رکام له‌مسولمانان به‌شه‌خسی نه‌نجامیان بده‌ن و که‌س له‌جیاتی که‌س نایانکات، به‌پینچه‌وانه‌ی فه‌زی کیفایه‌وه.

که مسوولمانه تییه که تان له شایه تمان هینان و نویژکردن و زهکات دان دا خوئی ده نویژی،
یان سه رانه (جزیه) یان دا که له فهرموده ی تردها توه، ئه وه جهنگ و کوشتاریان
دروست نیه و خوینیان نارپیژژی و مالیان ناکریتته غه نیمه ت).

د- به لگه ی ئه وه ش که نابیی له هیچ حالت و هه ل و مه رجیک دا نویژ بچوینرئی و ده بی
چون ده لوی هه رته نجام بدری چهند ده قیکی قورئان و سوننه ته بو وینه: (فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا
اسْتَطَعْتُمْ واسْمَعُوا وَاَطِيعُوا...) التغابن - ۱۶-

واته: ئه وه نده ی له توانا تان دایه پاریز له خوا بکه ن و گوئی رایه ل و فهرمانیه رین...
پیغه مبه ریشمان ﷺ فهرموویه تی: (.. فَاِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَاِذَا اَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ
فَاتَّقُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) متفق علیه،

واته: جا هه رکات شتیکم لی قه ده غه کردن خوتانی لی دووربگرن، وه هه رکات
فهرمانم به شتیك پی کردن ئه وه نده ی بوتان ده لوی ئه نجامی بدن.

۲- وه سه رجهم زانا یان له سه ر ئه وه ریک که وتوون که هه ر کاتیك ئینسان به هوئی:
له بیرچوون یان خه وتن یان بی هوئی^ا یه وه نویژیک یان زیاتری بچی، گونا هه یار
نابی، به لام ده بی دوا یی بیگیریتته وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ له وه ره وه فهرموویه تی (انه
لَيْسَ فِي النَّوْمِ تَقْرِيطٌ اِنَّمَا التَّفْرِيطُ فِي الْبَقْظَةِ فَاِذَا نَسِيَ احَدُكُمْ صَلَاةً اَوْ نَامَ عَنْهَا فَلْيَمْلِكْهَا اِذَا
ذَكَرَهَا) رواه النسائي والترمذي وصححه،

واته: که مته رخه می له خه وتن دا نیه به لکو که مته رخه می له بیرداری دایه، جا هه رکات
یه کیکتان نویژیکی له بیرچوو یان له به ر خه وتن لی فه وتا با هه رکات هاته وه یادی
بیکات، هه ره وه فهرموویه تی: (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيَمْلِكْهَا اِذَا ذَكَرَهَا لَا كَفَّارَةَ لَهَا اِلَّا ذَلِكَ) رواه
البخاري ومسلم،

واته: هه رکه س نویژیکی له بیرچوو با که هاته وه یادی بیکات جگه له وه سه رینه وه
(کفارة) ی دیکه ی نیه.

۳- وه تیکرا له سه ر ئه وه ش یه کده نگن که هه ر که سیک له رووی:

۱- خۆبه زلگری (الکبر) و، ب- به سووک سه یرکردن (الاستخفاف) و بی حورمه تی
پی کردن (الاهانة) و، ج- به روا پی نه بوون (الجحود) و، د- پشت گوئی خستن و ئه میه ت
پی نه دان (الأعراض والأهمال) وه نویژ نه کرد یان ده یکرد وازی لی هینا، ئه وه
به هه رکام له وه ره فتاران وه له هه رکام له وه حاله تانه دا کافر ده بیئت و له نایین ده رده چیی،

^ا به لام هه ندیک له زانا یان پایان وایه که نه گه ر کاتی ئه نویژه یان ئه نویژانه ی که له کاته که یان دا

چونکه ههركام لهو پهفتارانه بهتهنهاو لهزاتی خوځيان دا ئينسانيان پي كافر دهبيت چ
جای نويزنه كړدنيشيان ناوخته ببي و ببيتته سهرباريان، ئهههش چهند دهقيكي قورئانی
پر پييت و پيزو بهريز بو بهلگه ی ئيسپاتی كافر بوونی ئينسان بههركام لهو پهفتارو
خهسلهتانه:

۱- خوای پهروهردگار دادگهر دهرباره ی هو ی كړنووش نهبردنی ئيبليس و
ياخي بوون و نهفرين لي كړانی فهرموويه تی: (وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِسَ أَبَىٰ وَأَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ) البقرة - ۱۳۴-

واته: وه كاتيك بهفريشته كانمان گوت كړنووش بو ئادهم ببهن، يهكسهر كړنووش
— ی پيزگرتن — يان برد جگه له ئيبليس سهرپيچي كړدو خو ی بهزلگرت و چووه پيزی
كافرانه وه.

ب- دهرباره ی كافر بوونی ئينسانيش به هو ی به سووك سهر كړدن و گالته پي كړدن
ثاين به گشتی و به تايبه تی نويز فهرموويه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا
دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمُ وَالْكَفَّارُ أَوْلِيَاءُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُتُمَ مُؤْمِنِينَ
وَإِذَا نَادَيْتُمُ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ) المائدة - ۵۸، ۵۷-

واته: ئه ی ئهوانه ی برواتان هيئاوه! ئهوانه ی كه گالتهو ياری به ثاينه كه تان دهكن
لهوانه ی پيش ئيوه كتيبيان پي دراوه له كافره كان مه گرن به دوست وه پاريز له خوا
بكن ئه گهر بېوادارن. وه كاتيك — خه لکی — بو نويزي بانگ دهكن گالتهو گه مه ی
پي دهكن، له سونگه ی ئه وه وه كه كومه ليكي نه قامن. وهك ده بينين خوای پهروهردگار
گالتهو ياری كړدن به ثاين و نويزي به پهفتارو پيشه ی ئه هلی كيتاب و باقي كافره كان داناوه.

ج- دهرباره ی دان به ههق دانه هينان (جحد) يش كه خهسله تی كافرو بي بېروايانه
خوای دادگهر سه باره ت به فیرعه ون و دهست و پيوهنده كانی فهرموويه تی: (فَلَمَّا جَاءَهُمْ
آيَاتُنَا قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ. وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهُ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ) النمل - ۱۳-۱۴-

واته: جا كاتيك فیرعه ون و فرعه ونی يه كان نيشانه پوښنه كانمانيان بو هاتن گوتيان
ئوه جادوويه کی ئاشكرايه. وه نكولئ يان له نيشانه و بهلگه كان كړد هه رچه نده
دلنيا بوون كه راستن به هو ی سته م و لووت به رزی يه وه، دهجا سهرنج بده بزانه
سهره نجامی خراپه كاران چوون بوو!!

د-دەربارەى ئەوھش كەپشت گوى خستىن و ئەمىيەت و گىرنگى پىئەدانى ھەق نىشانەى كافرانە و ئىنسانى پىئەلەدىن دەردەچىئ و كافىر دەبىئ خىواى زاناو توانا فەرەموىيەتى:

(لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ. فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرْمِ يَذِلُّنَّاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ ذَوَاتِي أُكُلٍ خَطَّطٍ وَأُثْلٍ شَقِيٍّ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ. ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورًا) سبأ - ۱۵ تا ۱۷.

واتە: بىگومان بۆ خەلکى سەبەئ لە نىشتىمانە کەيان دا نىشانەيەك ھەبوو: دوو باخ لەلای راست و چەپ، لە پۆزى پەرەردگار تان بخۆن و شوکرى بۆ ئەنجام بدەن، و لا تىكى بەپیت و پىزى پەرەردگارىكى لىبۆدە، کەچى ئەوان پىشتيان ھەلکرد بۆيە ئىمەش لا فاوى (عەرىم) ^۹ مان بۆ ناردن و دوو باخەکانى شىيانمان گۆپى بەدوو باخى خاوەن ميوەى تال و تەفت وە درەختى ئەثل و شتىكى کەم لەدرەختى سىدر. ئەوھش سزادانى ئىمەبوو بۆيان لەبەرئەوھى كافىر بوون، جا ئايا بىجگە لەباباى زۆر كافىر سىپلە کەس بەوجۆرە سزا دەدەين!!

(دىارە مەبەستىش لەوشەى (إِعْرَاضَ وَاهْمَال) گوى پىئەدان و بەھىند ھەلنەگرتنە و ھەلۆيست لەبەرانبەردا وەرنەگرتنە، چ بەچاکە کەبەروا پىئەدان و قبوولکردنەو، چ بەخراپە کەبەروا پىئەدان و پەدکردنەو، کەبىگومان ئەمەش جۆرو شىوہەيە کە لەجۆرو شىوہەکانى کوفرو بىئەرواى).

۴- ھەروەھا تىکپراى زاناو پىئەوايان لەسەر ئەوھ يەکدەنگن کەپىويستە باباى نوێژنەکەر يان نوێژ چوینەر سزا بەدرى، بەلام لەچۆنەتى سزادانە کەدا رايان جيا جيايە، (داوى ئەوھى لەسەر ئەوھ پىکھاتوون کەباباى نوێژنەکەر ئەگەر نوێژ نەکردنەکەى بەجۆرىک بى کەپى لەئايىن دەربچى پىويستە سزای كافىر بوون و لەدىن ھەلگەرانەوھ (الْأَرْتِدَادُ عَنِ الدِّينِ) بەسەردا بچەسپىنرى)، ھەركام لە (مالک) و (شافعى) و (أحمد) دەلین ئەگەر بەھوى تەنبەلى و تەوھەزەلىيەوھ بوو دەبى پاش داواى پەشيمان بوونەوھ لىکردن (الْأَسْتِثَابَةُ) بکوژرى، جا (مالک) و (شافعى) دەلین دەبى نوێژى لەسەربکرى و لەگۆرستانى مسولمانان دا بنیژرى، بەلام (أحمد) دەلن: چونکە

^۹ (عەرىم) يان سىفەتى لا فاو (سئل) يان ناوى ئەو سەددەيە کە لەئەنجامى لىزماو و لا فاودا ھەرەسى

به موتله قی به نویژنه کردن کافرده بی نابیی نویژی له سه ربکری و له گوږستانی
مسولمانان دا بنیژری، (ابوحنیفه) ش دهلی: نابیی بکوژری به لکو چه پس ده کری و
ئه شکه نجه دهری هه تا دیته ژیر باری شهر و نویژنه کانی ده کات ۹۰.

ئه م چوار خاله جیگای یه کدهنگی زاناو پی شه وایان له باره ی پینج نویژنه
فه رزه کانه وه به لام ئه وهی که تینیدا که وتوونه ته کیشه و مشت و مپروه و پیو یستی
به توژیژنه وهی تیرو ته سه ل هیه مه سه له ی نه کردن و چواندنی نویژنه به بیانوی
ته نه لی و قالب گرانی و سستی یه وه، که زانایان له دیر زه مانه وه و ئیستاش به گشتی
دوو هه لو یستیان له و باره وه نواندوون:

یه که م: ده لین: نویژنه که به هوی ته نه لی و ته وه زه لی یه وه کافره و له نایین
دهر چوو و هه روه که وه انه وایه که به هوی بپوایی نه بوونی و خو به زلگری و .. هتده وه
نه یانده کرد.

دووهم: ده لین: نویژنه که مادام بهس له بهر قالب گرانی و ته نه لی و که مته رخمی
نویژنه کانی نه کات و هوکاریکی کافر که ری ئاو یته ی نویژنه کردنه که ی نه کرد بی به کافر
دانانری، ئه وه نده هیه به لادهر (فاسیق) داده نری و شایسته ی توندترین سزایه
که کوشتن یان گرتن و ئازار و ئه شکه نجه دانه.

جالیره دا جیی سه رسوپمان ئه وه یه که لایه نگرانی هه رکام له م دوو پایه لافی
ئه وه یان لی داوه که جه ماوه ری زانایان له سهر پایه که ی ئه ون!! ۱۱
به لام بایمه سه رنجی ئه وه به لگانه بده یین که لایه نگرانی هه رکام له م دوو پاو
هه لو یسته بو سه لماندن و پشتگیری پاو هه لو یسته که یان هینا و یانته وه داخوا کامیان
پیکا و یه تی و کامیان نه پییکاوه، یان به لای که مه وه کامیان به لگی به هیزتری
به ده سته وه هه ن!

۱۰. بپروانه: (المجموع شرح المذهب) ج ۲ ص ۱۷.

۱۱. بو وینه (محمد بن نصر المروزي) دهر باره ی پای یه که م گو توو یه تی: (وهذا مذهب جمهور
أصحاب الحديث) بپروانه: (نواقض الايمان القولية والعملية) ص ۴۵۶، وه (ابن تیمیة) هه ر له و باره وه
گو توو یه تی: "... وَأَكْثَرُ السَّلَفِ عَلَى أَنَّهُ يَقْتُلُ كَافِرًا..." بپروانه: (مجموع الفتاوى) ج ۲۸ ص ۳۰۸، (ابن
قدامة) ش دهر باره ی پای دوو هه م گو توو یه تی: (... والرواية الثانية: يَقْتُلُ حَدًّا مَعَ الْحُكْمِ بِإِسْلَامِهِ
كَالزَّانِي الْمُحْصَن... وهذا قول أَكْثَرِ الْفُقَهَاء...) بپروانه: (المغني) ج ۲ ص ۲۲۹، (نووی) یش هه ر
له و باره وه گو توو یه تی: (... فَمَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ تَكَاثُرًا... إِنَّهُ يَقْتُلُ حَدًّا وَلَا يَكْفُرُ بِهِ قَالَ مَالِكٌ وَالْأَكْثَرُونَ
مِنَ السَّلَفِ وَالْخَلَفِ. وَقَالَتْ طَائِفَةٌ يَكْفُرُ وَيَجْرِي عَلَيْهِ أَحْكَامُ الْمُرْتَدِّينَ فِي كُلِّ شَيْءٍ...) بپروانه:

(المجموع شرح المذهب) ج ۲ ص ۱۷.

*پای یه کهم: که ده لئین نوێژنه کهر به بیانووی تهنبه لی یه وه کافره.

لایه نگران و شوین که وتووایی ئهم پایه به سئ (۳) جوړه به لگان هه ولئ سلهماندنئ
پاستئ پایه کهی خویانیان داوه ۱- به لگهی قورئان ۲- به لگهی سوننهت ۳- به لگهی
عهقل، ئهمهش پوخته یه کی به لگه کانیا:

۱- به لگهی قورئانئ له سه رنه وه که نوێژنه کهر هه رچوون بئ کافره:
۱- (اَفْجَعِلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْجُرْمِ! مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ! .. يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ. خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذُلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالُونَ) القلم - ۳۵ تا ۴۳. (ابن القيم) ده رباره ی چوئیه تی ده لاله تی ئهم ئایه تانه له سه ر
کافربوونی بابای نوێژنه کهر به هه ر هویه که وه بئ ده لئ: خوای پاک و به رز پای گه یاندوه
که مسولمانان و تاوانباران وه ک یه ک دانائئ، پاشان وه سقئ حال و بآلئ تاوان بارانی
کردوه به وه که له پوژئ دوا یی دا بانگ ده کرئ، کړنووش بو خوا به رن به لام بو یان
ناکرئ و ئه وهش سزاو تۆله ی ئه وه یه که له دنیا دا ساغ و سه لامهت بوون و کړنووشیان
نه ده برد بو یه له دوا پوژئیدا ناتوان وه ک مسولمانان کړنووش به رن و له گه ل کافرو
مونا فیه کان دا پشتیان وه ک قوچی مانگا ره ق ده بئ و سه جده یان بو نابردئ.^{۱۲}
ب- (كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ. إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ. فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْغُرْمِ: مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ؟ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ..) المذثر - ۳۸ تا ۴۷، له م ئایه تانهش دا ده بینئ
که دۆزه خی یه تاوانباره کان له وه لامئ پرسیا ری به هه شتی یه کان دا که لیان ده پرسن: چ
شتیک ئیوه ی خستۆته دۆزه خه وه؟ زۆر پاشکاوانه ده لئین له سوئنگه ی ئه وه وه
که نوێژکه ر نه بووین و.. هتد، که واته موتله قئ نوێژنه کردن مایه ی چوونه دۆزه خ و
مۆری تاوانباری به نیوچاوانه وه نرانه!

ج- (فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا) مریم - ۵۹-
، له م ئایه تهش دا خوای کار به جئ پیناسه ی پاشینه ی به د (الخلف السوء) ی دوا ی
پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) به وه ده کات که نوێژیان زایه کردوه^{۱۳} و که توونه
شوین ئاره زووه کان، پاشان فهرموویه تی که ده چنه نیو (غئ) یه وه که وه ک له فهرمووده ی

^{۱۲} برهانه: (کتاب الصلاة) ص ۳۷، ۳۸، ابن القيم الجوزیه.

^{۱۳} هه رکام له (طبری) و (ابن کثیر) و (شوکانئ) رسته ی: (اضاعوا الصلاة) یان به واز لئ هیئانی نوێژ
ته فسیر کردوه، برهانه: تفسیر الطبری ج ۱۶ ص ۶۶، تفسیر ابن کثیر ج ۲ ص ۱۲۵، فتح القدیر
ج ۲ ص ۳۳۹.

پیغمبر ﷺ دا هاتوه فهرموویه تی: (عَيَّ وَأَثَامَ) دوو چالَن له بنی دۆزهخ دا کیمو زووخاوی دۆزهخی یه کانیاَن تیدا خرده بیته وه، وهک (طبرانی) و (بیهقی) گیراویانه ته وه^{۱۴}، نُنجا گومانیشی تیدانیه که هر که سینک بجیته خانه کانی ژیره وهی دۆزهخ دیاره کافره یان مونا فیهه چونکه مسولمانانی گونا هبار که ده چنه دۆزهخه وه له چینه کانی سهره وهی دا ده بن و پاش سزاو جهزه به دیتن و پاک بوونه وه یان قوتاریان ده بیت. د- (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأَخَوَانُكُمُ فِي الدِّينِ) التوبة - ۱۱-، لهم نایه ته ش دا دهرده که وی که هاو بهش پهیدا که ره کان (المشركين) شه گهر واز له شیرک و کوفر نه هیئن و نویژ نه که ن و زهکات نه ده ن شه وه به برای پرواداران دانانرین، دیاره هر که سیکیش له گهل پرواداران دا برا نه بوو دیاره پروادار نیه و کافره چونکه خوا فهرموویه تی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) الحجرات - ۱۰-، نُنجا برایه تی ئیمانیش به گونا حان لاناچی و هه لئا وه شیت وه هر چه نده زورو زلیش بن، که هاته دیاره نویژ نه کردن کوفری گهره یه بویه ئیمانی لابرد وه برایه تی ئیمانی هه لئا وه شاند و ته وه.

ه- (فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى. وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى) القيامة - ۳۱، ۳۲-، لهم نایه ته ش که پروانه هیئان و نویژ نه کردن و به درودانان و پشت تی کردن پیکه وه وهک دوو تای ته رازوویه ک باسی کردون، شه پاستی یه لی ده فامریت وه که هه روهک چون نایین به پاست زانین (تصدیق) و نایین به درو زانین (تکذیب) دژو پیچه وانه ی یه کترن به هه مان شیوه ش نویژ کردن و پشت له خوا کردنیش له گهل یه کتر دا دژن و هر کامیکیان هه بی شه وی دیکه نیه و لاچووه.

و- (كُلُوا وَتَمَتُّوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مَعْرُومُونَ. وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ. وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ. وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ) المرسلات - ۴۶ تا ۴۹-، لهم نایه تانه ش دا ده بینین که خوا ی داد گهر پکوع نه بردنی تاوانبارانی له گهل مسولمانانی نویژ که رو پکوع به ردا به مایه ی شایسته بوونی که وتنه بهر هه په شه ی (ویل) و هوکاری به بی پروا (مُكَذِّبٌ) له قه له م درانیان دانا وه، که هاته: نویژ نه کردن خه سلته تی کافران و مایه ی که وتنه بهر هه په شه ی سهختی خواجه که (ویل) ه^{۱۵}

۱۴. بپروانه (سلسلة الأحاديث الصحيحة) الشيخ ناصر الدين الألباني ج ۴ ص ۱۴۵ تا ۱۴۸.

۱۵. وشه ی (ویل) له زمانی عاره بی دا یانی: (الهِلَاكُ وَالْخَسَارُ) به لām (ابو جعفر الطبري) به شیوو دۆلته که کۆنینه خای زه یانی قیل کۆنینه که دا وه ته وه. بپروانه: (مختصر تفسیر العبري) اختصار و تحقیق: الشيخ محمد علي أصابوني والدكتور محمد صالح رضا،

ز- (مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ) الروم - ۳۱-، لهم نایه تەش دا نه گه پانه وه لای خواو پارێزنه کردن و نوێژ به پاریز نه کردن به هۆکارو مایه ی بوونه هاوبه ش دانهر (مُشْرِكٌ) دانراون، که هاته نوێژنه کردن خهسله تی موشریکه کانه و نوێژکردنیش دروشم و نیشانه ی مسولمانان!!

۲- به لگه ی سونهت له سه ر کافر به ونی بابای نوێژنه کهر به هۆی تەنبه لای به وه:

۱- (إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشُّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ) رواه مسلم عن جابر بن عبدالله.

هاته: بێگومان له نیوان ئینسان و شیرک و کوفردا واز له نوێژ هینان هیه.

(بَيِّنَه قِي) گوتوو یه تی: "له دوا ی ئه و ئیمان ه ی که لابه ری کوفره، خوا هیچ کام

له خوا په رستی به کانی به ئیمان ۱۶ ناو نه بر دوه و، پیغه مبه ریش ﷺ واز لای هینانی به کوفر دانه ناوه بێجگه له نوێژ ۱۷

وه ک ده بینن پیغه مبه ری خوا ﷺ لهم فهرموده یه دا زۆر پاشکاوانه و بێ پیچ و په نا نوێژکردنی به سنوورو دیواریک داناوه که نا هیلی ئینسان بچیته نیو باز نه ی شیرک و کوفره وه، که هاته هه رکه سیك نوێژی نه بوو هیچ په رچ و له مبه ریکی له پیش نیه که بچیته خانه ی موشریک و کافرا نه وه.

ب- (الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ) اخرجه احمد والنسائي والترمذي وقال: حسن صحيح وصححه الحاكم والالباني،

هاته ئه و په ئیمان ه ی له نیوان ئیمه و ئه وان - هاته کافره کان _ دایه نوێژه، جا هه رکه سیك وازی لی بهیننی ئه وه کافریوه.

ج- (عن عبدالله بن عمر و بن العاص رضي الله عنهما عن النبي ﷺ أَنَّهُ ذَكَرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا فَقَالَ: مَنْ حَافِظٌ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا، لَمْ تَكُنْ لَهُ نُورًا وَلَا بُرْهَانًا وَلَا نَجَاةٌ وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأُبَيِّ بْنِ خَلْفٍ) اخرجه احمد وابن حبان والطبراني.

ص ۵۱۰.

۱۶ (طبري) له ته فسیری رسته ی: (... و ما كان الله ليضيع إيمانكم) دا گوتوو یه تی: (و ما كان الله ليضيع صلاتكم التي صليتموها الى بيت المقدس) بروانه: (مختصر تفسير الطبري) ج ۱ ص ۴۸.

۱۷ بروانه: (شعب الایمان) للبيهقي ج ۳ ص ۲۳.

www.alibapir.net

وهك ده بښن پښه مېړی سهر وهرمان ﷺ موژدهی ئه وه به نویژ کهران د ه دات که له پوژي دوايی دا بویان ده بښته مایه ی پوژنایي و به لگه و پزگاری به مېرچک پاریزگاری له نویژ کانیان بکه ن له هه مو پوویکه وه، وه به پیچه وانه وش هه پشه له نویژنه کهران و نویژ به زایه دهران ده کات که له پوژي دوايی دا پووناکي و به لگه و پزگاری یان نابي و له گه ل سهرانی کوفرو شیرک و نیفاق: قاپوون و فیرعون و هامان و ثوبه یی یه ی کورپی خه له ف دا چه شریان ده کری.

د- (... رَأْسُ الْأَمْرِ الْأِسْلَامُ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ وَدُرُوءُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ) اخرجه احمد والترمذي وقال: حسن صحيح وابن ماجه وصححه ابن القيم والالباني.

واته: سهری نایین ئیسلامه و کوله که که ی نویژو دوندی هره به رزی جیهاده. ئنجا ئاشکراشه که هیچ خانوویک و هیچ خیو ته و په شماليک به بی پایه و کوله که پانا وه ستی و به نه مان و لاچوونی پایه و کوله که که ی ده پووخنی و هره س دیني.

ه- (مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا، وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا، وَاکَلَ ذَبِیحَتَنَا، فَهُوَ الْمُسْلِمُ، لَهُ مَالُنَا وَ عَلَیْهِ مَا عَلَيْنَا)

رواه البخاري،

واته/ هر که سینک وهک ئیمه نویژي کردو پوی کرده قیبله مان و سهر پراوی ئیمه ی خوارد ئانه وه مسولمانه چ مافیکمان هیه هیه تی و چ ئرکینکمان له سهر شانه ئه ویش له سهر شانیه تی.

(ابن القيم) دهر باره ی چونیه تی ده لاله تی ئه م فهرمووده یه له سهر مسولمان نه بوونی بابای نویژنه کهر گوتوویه تی: (ئهم فهرمووده یه له دوو پوه وه به لگه یه - له سهر ئیسیپاتی کافربوونی ئینسانی نویژنه کهر - یه که م: که به وسنی خه سلته به مسولمانی داناوه که واته به بی ئه وانه مسولمان نیه، دووم: ئه گهر که سینک به ره و پوژمه لات نویژ بکات به مسولمان دانانری هه تا به ره و قیبله نویژ نه کات، ئه دی ئه گهر هر پو و له قیبله نه کات!!) ۶۸

و- (عَنْ مِخْجَنَ الدَّبَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ فِي مَجْلِسٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَأَذِنَ بِالصَّلَاةِ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَصَلَّى، ثُمَّ رَجَعَ وَمِخْجَنُ فِي مَجْلِسِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مَنَعَكَ أَنْ تَصَلِّيَ مَعَ النَّاسِ؟ أَلَسْتَ بِرَجُلٍ مُسْلِمٍ؟! قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَكِنِّي قَدْ صَلَّيْتُ فِي أَهْلِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا جِئْتَ فَصَلِّ مَعَ النَّاسِ وَإِنْ كُنْتَ قَدْ صَلَّيْتَ) رواه احمد ومالك والنسائي

والحاكم وصححه الالباني.

وهك ده بینن پیغه مبه ری خوا ﷺ به سهر سوورپمانه وه پوو له یه کی: له هاوه لانی - میحجهن خوالییی پازی بی - دهکات که دیتوویه تی له گهل مسولمانان نویژده کی نه کردوه و پیی ده فهرموئی: چ شتیک پیی لی گرتی که له گهل خه لکی دا نویژ نه که ی! نه دی تو پیایوکی مسولمان نی؟!

له مه وه درده که وی که ناگونجی ئینسان مسولمان بی و نویژ نه کات، که واته ههر که سیک نویژی نه کرد مانای وایه مسولمان نیه.

ز- (إِنَّ أُمَّتِي يُدْعُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضوءِ) متفق علیه.

واته: بیگومان ئوممه تی من له پوژی قیامت دا به نیوچاوان و دهست و پی بازو - واته - سپی: - بانگ ده کرین به هوئی دهست نویژده.

(ابن تیمیة) له باره ی چوئیه تی ده لاله تی ئهم فهرمووده یه له سهر ئه وه که نویژ نه که ر کافره گوتوویه تی: (ئهم فهرمووده یه ئه وه ده گه یه نی که مهر که سیک - به هوئی نویژ دهست نویژده - نیوچاوان و دهست و پی بازو نه بی پیغه مبه ر ﷺ ناینا سیته وه که واته له ئوممه تی ئه ویش نابی) ۲۸

ح- (إِنَّهُ يَسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أَمْرًا فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ، فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرِي، وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ، قَالُوا: أَفَلَا تَقَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: لَا، مَاصِلُوا) رواه مسلم والترمذي.

واته: چه ند کار به دهستیگتان به سهر وه ده کرینه حوکمران شتی باشیشیان لی ده بینن و شتی خراپیش، جا ئه وه ی خراپه که یان ببوغزینی ئه وه لییان به ری ده بی - و به هوئی ناشه ری یه کانیا نه وه گونا هبار نابی و نابیته هاویه شیان - ، وه ئه وه ی هه ولی گوپین و لابردنی خراپه کانیا بادت ئه وه سه لامه ت ده بی و سه ربه رز درده چی، به لام ئه وه که سه ی لییان پازی بی و شوینیان بکه وی - ئه وه به ره ره شه ی خوای دادگه ر ده که وی - گوتیان: ئایا له گه لیان بجه نگین؟ فهرمووی: نه، هه تا نویژ بکه ن - له گه لیان مهجه نگن.

ئنجا با سه رنجی ئهم فهرمووده یه ش بدهین:

(عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه قال: دعانا النبي ﷺ فبايعناه، فقال فيما أخذ علينا أَنْ بَايَعْنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا، وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا، وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا، وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ، إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ) متفق علیه.

۱۹ بهوانه: (مجموع الفتاوى) ج ۷ ص ۶۱۲.

واته: (عبادة) خوا ليی پازی بی ده گپړتیه وه که پیغه مېر ښه بانگی کردین و په یمانی له گهل به ستین جا لهو به لږن و په یمانه دا که لیی وهرگرتین فرمودی: که په یمانتان له گهل ده به ستم له سهرئو وه که گوی پرایه ل و فرمانېر بن له کاتی پی خوشبوون و پی ناخوشبوون و تهنگانه و فېر حانی و به شخړاوی دا، وه که له گهل حوکمران دا کیشمه کیش نه که ین مه گهر کوفری ناشکرا ببینن که له لایه ن ئایینی خوا وه به لگهی پوونتان له سهری هه بی.

جا ئیستا بارامین:

له فرموده ی یه که م دا پیغه مېر ښه له ولامی نه وانه دا که پرسپاریان کردو وه که ئایا نه و جوړه کار به ده سته لارو سته مکارانه ی خراپه و ناشه رعی یان لی ده پیشکویتیه و دروسته به هیژو چه که به ره لستی یان بکری و لایرین؟! فرمودی: هه تا به رده وام بن له سهر نویژکردن، نه خیر!

وه له فرموده ی دوو فرمودی: کیشهی وهرگرتنی جله وی حوکم و ده سته لات له گهل کار به ده ستانتان دا مه که ن و ئارام بگرن، مه گهر له حالیک کوفری بی پیچ و په نایان لی ببینن! که واته: له کوی نه م دوو فرموده ی وهرده رگری که نویژنه که کافرو نویژنه کردن کوفری ناشکرا و پوونه! چونکه مادام په وانه بی به چه که و هیژ له گهل حوکمران و کار به ده ستانی مسولمان دا پو به پوو ببینه وه هه تا کوفری ناشکرایان لی ده ببینن و، له کاتیکیش دا نویژیان واز لی هیئا کوشتاریان په وایی که واته نویژنه کردن کوفری پوون و ناشکرایه له هر که سیك دابی و له هر ئاستیک دابی!

ط- (عن أبي هريرة ٢٠) قال: كان أصحاب رسول الله ﷺ لا يرون شيئاً من الأعمال تركه كفرو غير الصلاة) أخرجه الحاكم وقال الذهبي اسناده صالح.

هروه ما هه مان دهق له (عبدالله بن شقيق العقيلي) گپړ راوه ته وه ٢٠، (شوکانی) دهرباره ی نه و ده قهی سهری که له هر کام له (ابوهريرة) و (عبدالله بن شقيق) وه گپړ راوه ته وه، ده لی: (له و جوړه ته عبیره نه وه ده فامریتیه وه که ها وه لانی پیغه مېر خوالیان پازی بی له سهری کو بوونه ته وه...) ٢١، (اسحاق بن راهويه) ش گوتو ویه تی: (له فرموده ی راست (صحيح) ی پیغه مېر دا ښه ها توه که نه و که سهی به نانه ست

٢٠ أخرجه الترمذي وقال النووي في المجموع اسناده صحيح، بهوانه: (المجموع) ج ٣ ص ١٨.

٢١ بهوانه: (نيل الأوطار) ج ٢ ص ١٦.

(الْإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ: قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ) ~ ٢٤

واته: نيمان قسه و کرده و یه و زیاده کهم دهکات، قسه ی دل و زمان و کرده و ی دل و نه دنامه کانه، به فەرمانبهری زیاد دهکات و به سه ریچی کهم دهکات.

★پای دووهم: که ده لئین نو یژنه کهر به هو ی ته نبه لی یه وه کافر نابی به لگو مسولمانی کی گونا هباره.

خواه نی ئەم پاو هه لویسته ش به سی جور به لگان پشتگیری پاو هه لویسته که ی خویانیان کردوه که ئەمه پوخته و گوشراوی به لگه کانیانه:

١- به لگه ی قو پنانی:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) النساء - ٤٨-

واته: بیگومان خوا له وه نابووری که ها و به شی بو دابنری، به لام له غهیری شه وه بو هه که سیك بیه وی ده بووری.

وه که ده بینین بیجگه له ها و به شی بو خوا دانان (الْأَشْرَاكُ بِاللَّهِ) خوی تاوانپوش و لیبوردده سه رجه م گونا ح و تاوانه کانی خستوونه ته باز نه ی لیبوردنه وه هه رکاتی که حه زبکات و بیه وی.

٢- به لگه ی سوننه ت:

١- (خَمْسُ صَلَوَاتٍ افْتَرَضَهُنَّ اللَّهُ، مَنْ أَحْسَنَ وَضَوَّهِنَّ وَصَلَّاهُنَّ لَوْفَتِهِنَّ، وَأَتَمَّ رُكُوعَهُنَّ وَخُشُوعَهُنَّ، كَانَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ، وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَلَيْسَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ شَاءَ غُفِرَ لَهُ وَإِنْ شَاءَ عَذِّبَهُ) أخرجه احمد ومالك في الموطأ وابوداود وصححه النووي في المجموع وصححه العراقي والألباني، وفي رواية: (.. مَنْ حَافَظَ عَلَيْهِنَّ .. وَمَنْ لَمْ يَحَافِظْ عَلَيْهِنَّ ..)،

واته: شه و پینج نو یژنه ی که خوا پیویستی کردوون، هه که سیك باش ده ستو یژیان بو بگری و له کاتی خویان دا بیانکات و پکوع - و کپنووش - و گهر دن که چی یه که ی

کلا بو وینه سه رنجی کتبی (شرح اصول اعتقاد اهل السنه والجماعه) بده، نووسراوی (الشیخ الامام العالم الحافظ ابي القاسم هبة الله ابن الحسن بن منصور الطبري اللالكائي)، که له پینج بهرگ دا چاپ کراوه (د. احمد بن سعد بن حمدان الغامدي) (تحقیق ی کرده.

تیرو تهواو بن، نه وه له لایه ن خواوه به لینی پی دراوه که لئی بیوری، به لام هرکه سیك وانه کات نه وه به لینی له سهر خوا نیه، جا نه گهر چه زی کرد لئی ده بووری و نه گهر چه زیشی کرد - سزای بدات - نه وه نه شکهنجه ی ددات.

(ابن عبدالبر) ده باره ی چوئیه تی ده لاله تی نه م فرموده یه له سهر کافر نه بوونی بابای نویژنه گهر مادام دانی پیدا بهیئتی، گوتوو یه تی (به لگه ی له سهر نه وه تی دایه که هرکه سیك له مسولمانان هر چه نده نویژیش نه کات مادام خوابه یه کگرو بروادار بیت به وه ی که (مُحَمَّدٌ ﷺ) هیناویه تی نه وه له ژیر سیبهری ویست و چه زی خوادایه، با بهر کرده وش چی به چی نه کات) ۲۵.

ب- (عن حذیفة بن الیمان ﷺ مرفوعاً: يَدْرُسُ الْأِسْلَامَ كَمَا يَدْرُسُ وَشْيَ التَّوْبِ، حَتَّى لَا يَدْرِي مَا صِيَامٌ وَلَا صَلَاةٌ وَلَا نُسْكٌ وَلَا صَدَقَةٌ، وَلِيُسْرَى عَلَى كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي لَيْلَةٍ فَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ مِنْهُ آيَةٌ، وَبَقِيَ طَوَائِفُ مِنَ النَّاسِ الشَّيْخُ الْكَبِيرُ وَالْعَجُوزُ، يَقُولُونَ: أَدْرَكْنَا آبَاءَنَا عَلَى هَذِهِ الْكَلِمَةِ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، فَتَحْنُ نَقُولُهَا. قَالَ (صَلَةَ بْنِ زُفَرٍ) لِحَذِيفَةَ: مَا تَغْنِي عَنْهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُمْ لَا يَدْرُونَ مَا صَلَاةٌ وَلَا صِيَامٌ وَلَا نُسْكٌ وَلَا صَدَقَةٌ؟ فَأَعْرَضَ عَنْهُ حَذِيفَةُ، ثُمَّ رَدَّهَا عَلَيْهِ ثَلَاثًا كُلُّ ذَلِكَ يُعْرِضُ عَنْهُ حَذِيفَةُ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْهِ فِي الثَّالِثَةِ، فَقَالَ: يَا صِلَةَ تَنْجِيهِمْ مِنَ النَّارِ ثَلَاثًا) أخرجه ابن ماجه وصححه كل من البوصيري والحاكم والذهبي وقال الحافظ ابن حجر في الفتح اسناده قوي وصححه الألباني ۲۶.

واته/ وهك چو ن نه خشو پهنگی پوښاك ده چي ته وه ئيسلاميش - له كو تايي پوژگاردا - ناوا ده پوو كي ته وه، هه تا وای لئ دئ نازانرئ پوژوو گرتن و نویژو قوربانئ سهر برین و مال به خشین چی یه! وه له یهك شهودا کتیبی خوا هه مووی ده سپر پی ته وه هه تا یهك نایه تی له سهر زهوی نامیئتی، وه چهنه کومه لیک له خه لکی ده مینن پیره میرو پیره ژن، ده لئین: باؤ با پیرانمان له سهر وشه ی (لا اله الا الله) دیوهو ئیمهش نه و وشه یه ده لئین، (صلة بن زفر) به (حذیفة) ی گوت: مادام نه زانن نویژو پوژوو گرتن و قوربانئ سهر برین و مال به خشین چی یه گوتنی: (لا اله الا الله) چ دادیکیان ددات؟! سئ جارن دووباره ی کرده وه (حذیفة) هه ر گوی نه دایه وه لامی نه دایه وه، جاری سییه م (حذیفة) سئ جارن گوتی: نه ی (صلة) له ناگر قوتاریان ده کات!

۲۵ بروانه: (التمهید) ج ۲۲ ص ۲۹۰، له: (نواقض الايمان القولية والعملية) ص ۴۷۲.

۲۶ برواله: (سلسلة الأحاديث الصحيحة) ج ۱ ژماره ۸۷.

دیاره ئەم فەرموودەییە زۆر پوونەو پیویستی بەو ناکات چۆنیەتی دەلالەت کردنەکە ی شى بکەینەو.

ج- (...ثم يقول الله: شَفَعَتِ الْمَلَائِكَةُ، وَشَفَعَتِ الْأَنْبِيَاءُ، وَشَفَعَ الْمُؤْمِنُونَ وَيَقِي أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، قَالَ: فَيَقْبِضُ قَبْضَةً مِنَ النَّارِ - أَوْ قَالَ قَبْضَتَيْنِ - نَاسًا لَمْ يَعْمَلُوا لِلَّهِ خَيْرًا قَطُّ، قَدْ أَحْتَرَقُوا حَتَّى صَارُوا جَمًّا، قَالَ: فَيُؤْتِي بِهِمُ إِلَى مَاءٍ يُقَالُ لَهُ: الْحَيَاةُ، فَيُسَبُّ عَلَيْهِمْ - فَيُقَالُ لَهُمْ: ادْخُلُوا الْجَنَّةَ...) رواه احمد والنسائي وابن ماجه وقال الألباني: إسناده صحيح على شرط الشيخين.

واته: - پاشان خوا دەفەرموێ: فەریشتەکان تەکیان کردو پیغەمبەرەکان تەکیان کردو بڕوادران تەکیان کرد، ماوەتەو بەبەزەیی تەرینی خاوەن بەزەییان، فەرمووی^{٢٧}: ئەو جار چەنگێک لەئەهلی ئاگری دۆزەخ دادەگرێ - یان فەرمووی^٢ دوو چەنگ - خەلکێک کە هەرگیز کاریکی چاکیان بۆ خوا ئەنجام نەداوە، لەحالیکی دا کە هیندە سووتاون بوونە خەلۆز، فەرمووی^٢: ئەو جار دەهیترێن بۆلای ئاوی کە پێی دەگوترێ - ئاوی - ژیان، وە لەو ئاوەیان بەسەردا دەپێژرێ... دوا یی پێیان دەپێژرێ بچنە بەهەشتەو.

(ناصر الدین الألبانی) لەباری ئەم فەرموودەییەو گوتوویەتی:

(ئەم فەرموودەییە بەلگەیکە یەکلاکەرەو یە لەسەر ئەو کە بابای نوێژنەکەر ئەگەر بەمسوڵمانەتی بمێ و شایەدی بدا کە جگە لەخوا پەرستراویکی دیکە نیە، ئەو لەگەڵ هاوێشە بۆ خوا دانەرەکان - لەئاگری دۆزەخ دا نامینیتهو...)^{٢٨}

د- (...مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، وَكَلِمَتُهُ أَلْفَاها إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحُ مِنْهُ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ) متفق عليه.

واته/ هەرکەسێک شایەدی بدات کە جگە لەخوا پەرستراویکی دیکە نیە، تاکەو هاوێشە نیە، وە - شایەدی دا - کە موحەمەد بەندەو پەوانە کراوی خوا یە، وە - شایەدی دا - کە عیسا بەندەو پەوانە کراوی خوا یە، وە بەوشە ی خوا دروست بوو و خستوویەتە نیو منداڵانی مەریەمەو و پووحیک بوو لەخواوە، وە - شایەدی دا - کە بەهەشت پاستەو ئاگری دۆزەخ پاستە، کردەو ی هەرچۆنێک بێت خوا دەیخاتە بەهەشتەو.

^{٢٧} ئەو (فەرمووی) یانە بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ دەگەرێنەو.

^{٢٨} بڕوانە: (حکم تارك الصلاة) ص ٢٥، نووسراوی: الشیخ ناصر الدین الألبانی.

هـ - (أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصاً مِنْ قَلْبِهِ) رواه البخاري.

واته: بهخته وهرترین کس به هوی تکای منه وه - له پوژی دوايي دا - که سيکه که به ساغی له دلی یه وه گوتبی: بیجگه له خوا هیچ پرستراویک نیه .

وهك ده بینن هم له فرموده ی پیشوو و هم له فرموده یهش دا پیغه مبهري خوا ﷺ چونه به ههشت و بهخته وه ربوونی ته نها به وه وه په یوه ست کردوه که ئینسان به پاستی ئیمان و پروای هبئ و به دل و دهر و نیکی ساغه وه بئ: لا اله الا الله، که واته بوچونه به ههشت و به هره مه ندبون له شه فاعه تی پیغه مبهري ﷺ ئیمان و عه قیده به سهو پهك له سهر نویژکردن نه که وتوه، به کورتی به بئ نویژکردنیش ئینسان ههر مسولمانه و سهره نجام ههر ده چیت به ههشت نه گهر ماوه یه کیش له دوزهخ دا دوو چاری نازارونه شکه نجه ببئ و به نه ندازه ی خراپه و گوناچه کانی سزا بدری.

۳- به لگه ی نیجماع:

ده لئین: نه مان زانیوه له هیچ چاخ و سهره دمهك دا نویژنه کهران که مردوون نه شورابن و نویژیان له سهر نه کرابی و له گوږستانی مسولمانان دا نه نیژرابن. وه میراتیان له خزم و که سی خویان نه گرتبی و میراتیان لی نه گیرابی، هره ها هیچ کاتیک ژن و میړد له یه کتر جیانه کراونه وه له سهر نویژنه کردنی یه کیکیان، دیاره نه گهر پاست بایه و نویژنه کهر به کافر دانرا بایه ده بوو ئه و حوکم و یاسایانه هه موویان چه سپینرا بان، هره وه نه مان زانیوه مسولمانان له وه دا مش و مړو جیاوازی یان بووبی که ده بئ بابای نویژنه کهر نویژنه چوینرا وه کانی بگیریته وه، جا دیاره نه گهر به هوی نویژنه کردنه که یه وه به هه لگه پاره (مرد) و کافر دانرا بایه له سهری پیویست نه ده بوو که نویژو پوژو وه کانی بگیریته وه.

نجا شوین که وتوو و لایه نگرانی ئه م پای دووه مه ئاواش وه لامی به لگه کانی کومه لی یه که م - که نویژنه کهر به کافر داده ئین - ده دهنه وه:

یهك: ده لئین: مه به ست له وشه ی کوفر له و فرمودانه دا که باسی کوفری نویژنه کهر ده که ن کوفری نیعمه ته (کفران النعمة) وهك پیغه مبهري ﷺ فرموده یه تی: (مَنْ تَعَلَّمَ الرَّمْزِي ثُمَّ تَوَكَّه، فَهِيَ نِعْمَةٌ كَفَّوْهَا) رواه ابوداود والنسائي وصححه الالباني.

واته: ههر که سيك فیری تیره ندازه ی ببئ و پاشان وازی لی بهیئنی ئه وه به ران بهر به چا که یهك سپله یی کردوه.

دوو: هه‌ندیکیشیان بۆ وینه (شوکانی) و (ابن‌الوزیر)^{۲۹} ده‌لین: کوفری نوێژنه‌که‌ر
کوفری گچکه‌یه (الکفر الأصغر) و کوفریکه له‌خوار کوفری گه‌وره‌وه (کفر دون کفر)،
ئنجا هیچ په‌رچێک نیه له‌به‌رانبه‌ر ئه‌وه‌دا که‌هه‌ندیک له‌جوړه‌کانی کوفر بکه‌ونه‌به‌ر
لوتف و لی‌بوردنی خوا و تکای پیغه‌مبه‌ر ﷺ، بۆ وینه‌ش ئه‌م دوو فهرمووده‌یه
دینینه‌وه: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ) متفق علیه عن ابن مسعود.

واته: جنی‌ودان به‌مسولمان له‌پێ ده‌رچوونه‌و جه‌نگ له‌دژکردنی کوفره.

(مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ) رواه الترمذي و ابوداود والحاكم وصححه ووافقه الذهبي.

واته: هه‌ر که‌سیک سوێندی به‌غه‌یری خوا خوارد ئه‌وه کوفری کردوه.

سی: وه ده‌لین: ئه‌و فهرموودانه‌ی که‌باسی کافر‌بوونی نوێژنه‌که‌ر ده‌که‌ن ئه‌وه
زیاتر مه‌به‌ست پێیان هه‌ره‌شه‌و ترساندن و سه‌له‌ماندنه‌وه‌یه نه‌ک حه‌قیقه‌تی کافر‌بوون و
له‌ئایین ده‌رچوون^{۳۰}.

چوار: وه ده‌لین: مه‌به‌ست له‌و ده‌قانه که‌نوێژنه‌که‌ر به‌کافر داده‌نێن ئه‌وه‌یه که
بابای نوێژنه‌که‌ر له‌هه‌ندیک له‌حوکه‌مه‌کانی کافران دا به‌شداره که‌حه‌لāl بوونی
خوێنی و فه‌ه‌زبوونی کوژرانیه‌تی، (نووي) له‌وباره‌وه گو‌توویه‌تی: (وهذا التأويل متعين
لِلْجَمْعِ بَيْنَ نُصُوصِ الشَّرْعِ وَقَوَاعِدِهِ)^{۳۱}، واته: وه ئه‌م ته‌ئویل کردنه پێویسته بۆئه‌وه‌ی
بتوانین هه‌موو ده‌قه شه‌رعی‌یه‌کان و بنچینه‌کانی پێکه‌وه کۆبکه‌ینه‌وه.

پنج: وه له‌کو‌تایی‌دا ده‌لین: مه‌به‌ست له‌و جوړه فهرموودانه که‌سیکه
که‌نوێژنه‌کردن به‌حه‌لāl بزانی، یان به‌روای به‌فه‌ه‌زبوونی نوێژنه‌بی^{۳۲}.

^{۲۹} به‌روانه: (نیل الأوطار) ج ۲ ص ۲۰، هه‌روه‌ها به‌روانه: (العواصم والقواصم في الذب عن سنة أبي القاسم) ج ۹ ص ۷۹، الأمام النظار المجهّد محمد بن ابراهيم الوزير اليماني.

^{۳۰} به‌روانه: (المغني) لابن قدامة ج ۲ ص ۳۰۱، ۳۰۲ وه (فتح الباري) لابن حجر العسقلاني ج ۲ ص ۳۲، وه (احكام القرآن) لابن العربي ج ۱ ص ۴۱.

^{۳۱} به‌روانه: (المجموع شرح المذهب) للنووي ج ۳ ص ۲۰.

^{۳۲} به‌روانه: (التمهيد) لابن عبد البر ج ۶ ص ۲۳۶، وه (شرح صحيح مسلم) للنووي ج ۲ ص ۷۱.

وہلامی بہ کافر دانہ رانی نویژنہ کەر بۆنہ وانہی نویژنہ کەر بہ مسولمان دہزانن:

خوا پشتیوان بئی لہ دوو بپرگہ دا وہلامی کۆمہلی یەکەم بۆ بەلگہ و پەخنہ کانی کۆمہلی دووہم دہخەینہ پوو، لہ بپرگہی یەکەم دا وہلامی بەلگہ کانیان و لہ بپرگہی دووہمیش دا وہلام و بہرپەرچ دانہ وہی پەخنہ و تەئویلہ کانیان.

بپرگہی یەکەم: وہلامی بەلگہ کانیان:

یەك: ئایەتی: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...) النساء - ۴۸، دوو وہلامی ھەن: یەکەم: مەبەست لہ (مادون ذلک) ئەو گوناح و تاوانانەن کە لەخوار شیرکە وەن و نەشگەیشتوونە سنوورو پاددەیی کوفرو نیفاقی گەرە، چونکە بیگومان ھەرەك چۆن (شیرک) نابەخشری و ھاوبەش دانەر (مُشْرِك) ناچیتە بەھەشت، کوفرو نیفاقی گەرەش و بہر لیبوردن ناکەوی و کافرو موناڤیقیش چاویان بەبەھەشت ناکەوی.

بە کورتی: پەرچ و پښگر (مانع) ی لەدۆزەخ قوتاریبوون تەنھا شیرک نیە، بەلکو ھەرکام لە کوفرو نیفاقیش بەھەمان شیوہ پښگری چوونە بەھەشت و قوتاریبوون لەدۆزەخ، وەك لەچەندان دەقی بئی پیچ و پەنای قورئان و سوننەت دا ھاتوہ، بۆ وینە: (إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا. خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا) الاحزاب - ۶۳، - ۶۴.

واتە: بیگومان خوا نەفرینی لە کافران کردوہ و کلپەیی دۆزەخی بۆ سازکردوون. بەھەمیشەیی تێیدا دەمیننەوہی ھیچ دۆست و پشتیوانیک شەک نابەن، دەربارەیی موناڤیقەکانیش فەرموویەتی: (إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَهُمْ نَصِيرًا) النساء - ۱۴۵، واتە: بیگومان موناڤیقەکان لە تەختی بنی ناگری - دۆزەخ - دان و ھیچ پشتیوانیکیان بۆ پەیدا ناکەیی.

ئنجاکە دەرکەوت ئینسان بە کوفرو نیفاقیش وەك شیرک لەبەھەشت بئی بەش دەبئی و لەدۆزەخ دا بەھەمیشەیی دەمیننەوہی بەبەلگہی نکوولی لئەنە کراویش سەلمینرا کە نویژنەکردن کوفرە، کەواتە نویژنەکەریش وەك ھەر کافرو ھاوبەش دانەریکی دیکە ناچیتە بەھەشت و جیگای ھەمیشەیی دۆزەخە.

دووہم: ئایەتە کە دەفەرموی کە شیرک نابەخشری و بەفەرموودەیی راست (صحیح) یش ئیسیات بوو کە نویژنەکردن شیرکە: (إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرَكُ الصَّلَاةِ) رواہ مسلم، کەواتە نویژنەکردنیش جۆریکە لە جۆرەکانی شیرک و لیبوردن خواوەنەکەیی ناگریتەوہ.

دوو: فەرموودهی: (خَمْسُ صَلَوَاتٍ افْتَرَضَھُنَّ اللّٰهُ ..) وەك لە دەقی فەرمووده كەدا بە گشتی و بە تایبەت لە پیاویەتەكە ی تر: (مَنْ حَافِظَ عَلَیْھِنَّ ..) دەردەكەوێ ئێو گەفت و بەلێنە ی كە تێیدا یە بەرمەجی بە جێ ھێنانی نوێژەكان بە تێرو تەواوی و پارێزگاری لێ كردنیان (المحافظة علیھن) پە یوہست كراو و مۆتەق نیە: كە واتە: ئێو كە سە ی پێنج نوێژەكانی بە تێرو تەواوی و بێ كەم و كووپری بە جێ دێنێ، ئێو بەلێن و پەیمانێ لە لای خوا پێ دراو كە ببیاتە بە ھەشتی، بە لām ئێو ی بە ناریکی و كەم و كووپری یەوہ بیانكات ئێو لە بازەنە ی و یست و حەز (دائِرَةُ الْأُمَوَةِ وَالْمَشِيئَةِ) ی خوادایە و شێمانە (احتمالی) بە خشران و ئەشكەنجەدرانی ھە یە، بە لām ئێو ی بە مۆتەق ی نوێژەكانی نەكات ئێو لەم فەرموودە یەدا ھیچ ناوی نیە و ھیچی لە بارەوہ نەگوتراو، چونكە زۆر بە پوونی لەو شەكان و جەووی فەرموودە كەدا دە بینرێ كە قسە لە نوێژكەر و نوێژنەكەر ناكات، بەلكو لە نوێژكەری خاوەن نوێژی كامڵ و تەواو نوێژكەرێك كە بەكەم و كووپری و سارد و سەری نوێژەكانی دەكات، دەوێ، كە یەكە میان خوا مۆژدەو بەلێنی لیبوردن و بردنە بە ھەشت و ئازار و ئەشكەنجە نەدرانی پێ داو و، دووہ میشیان خراوە تە نیوان ھیوا و ئومێدی بەزەیی و لیبوردنی خوا، ترس و بیمی توو پەیی و ئەشكەنجەدانی یەوہ.

سە ی: ئێو فەرموودە یەش كە (حذيفة بن اليمان) خوا لێی پازی بێ دە یگێرێتەو وە لە كوێتایی یەكە ی دا (حذيفة) دەلێ: (تُنَجِّیْھُمْ مِنَ النَّارِ) واتە: ئێو خەلكە ی ئێو پۆژگارە تەنھا بە گوتنی (لا اله الا الله) لە ئاگری دۆزەخ قوتار دە بن، ناگونجی بكریتە بەلگە ی مسوڵمان بوونی بابای نوێژنەكەر، چونكە فەرموودە ی گۆرین دەربارە ی پۆژگار و قوناغی كی تایبەتی دەوێ كە ئیسلامەتی گە یشتۆتە ئاخرو ئۆخری تەمەنی خۆی و فەسلێ پاییز و گە لاریزانی و، بیگومان حوكم و یاساكانی شەرعی ش پەچاوی گۆرپان و جیاوازی چاخ و سەردەمەكانیان كردو و بە پێی حوكمی: (لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا) البقرة - ۲۸۶- وە حوكمی: (.. فَاَتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ..) التغابن - ۱۶-، ئینسانی مسوڵمان چەندە ی بۆی بلوێ و لە توانا و پرستی دا ھە بێ پێویستە دینداری خۆی بكات و ئەر كەكانی ئیسلامەتی جێ بە جێ بكات و، ئێو ی بۆی نەگونجی و لە توانای دا نە بێ گەلە یی نایە تەسەر و لەسەری تووشی لێ پسرانەو و ئەشكەنجە و ئازار نابێ.

چوار: نهو فەرمووده یه ش که باسی (شفاعة) دهکات، دیسان ناگونجی بکریته به لگه ی ئیسیپاتی مسولمان بوونی بابای نویژنه کهر، چونکه:

یه که م: (ابن خَلِیْمَة) له کتیبی (کتاب التوحید)^{۲۲} دا باسیکی به م ناوونیشان نووسیوه: (بَابُ ذِكْرِ الدَّلِيلِ أَنَّ جَمِيعَ الْأَخْبَارِ الَّتِي تَقَدَّمَ ذِكْرُهَا لَهَا إِلَى هَذَا الْمَوْضِعِ فِي شَفَاعَةِ النَّبِيِّ ﷺ فِي إِخْرَاجِ أَهْلِ التَّوْحِيدِ مِنَ النَّارِ إِنَّمَا هِيَ الْفَاطَةُ عَامَّةٌ مُرَادُهَا خَاصٌّ)

واته: (بابه تیک دهر باره ی خستنه پرووی به لگه ی ئیسیپات له سهر نهو که هه موو نهو فەرموودانه ی هه تا ئیره باسم کردوون له باره ی تکا کردنی پیغه مبه ره وه ﷺ بو له ناگری دۆزه خ هینانه دهر قوتار کردنی نه هلی ئیمان، سهرجه م نهو فەرموودانه وشه ی گشتین، به لام مبه ست پیان خه لکیکی تایبه تییه). دیاره مبه ست لهو خه لکه تایبه تییه ش نهو جوړه مسولمانانه که گوناح و تاوانیان هه ن، به لام شیرک و کوفرو نیفاقیان تیدا نیه، که بییته په رچی شفاعت بو نه کرانیان، پیشتریش پوونمان کرده وه که نویژنه کردن هه رچو نیکی بی شیرک و کوفره به دهقی فەرمووده ی پیغه مبه ری خوا ﷺ.

دووم: به لکو هه ندیک لهو فەرموودانه ی که باسی (شفاعة) دهکات به لگه ن له سهر نهو که نویژنه کهر کافره بو وینه: (... حَتَّى إِذَا فَرَغَ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ عِبَادِهِ وَارَادَ أَنْ يُخْرِجَ مِنَ النَّارِ مَنْ ارَادَ أَنْ يُخْرِجَ مِمَّنْ كَانَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَمَرَ الْمَلَائِكَةَ أَنْ يُخْرِجُوهُمْ فَيَعْرِفُوهُمْ بِعَلَامَةِ آثَارِ السُّجُودِ، وَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ مِنْ ابْنِ آدَمَ أَوْ السُّجُودِ) رواه البخاري.

واته: هه تا کاتیک که خوا له دادگایی له نیوان به نده کانه ی دا ته و او بوو، وه ویستی که نه وانه ی ویستوو یه تی له ناگر - ی دۆزه خ - قوتاریان بکات له ناگر بچنه دهری له وانه ی که شایه دی دهن که بیجگه له خوا په رستراویکی دیکه نییه، فه رمان به فریشته کان دهکات که قوتاریان بکه ن. نه وانیش به نیشانه ی شوینه واری کړنووش بردن ده یانسانه وه، وه خوا له ناگر - ی دۆزه خ - ی قه دهغه کردوه که شوینه واری کړنووش له ئاده میزاد دا - بسووتینی و - بخوات.

که واته: له م فەرمووده یه وهرده گیرئ که ههر که سیک نویژکه نه بووبی و کړنووشی بو خوا نه بردبی ناگری دۆزه خ هیچ به شیک له جهسته ی جهاب نادات و هه مووی ده خوات.

^{۲۲} پروه: (کتاب التوحید) ج ۲ که له ص ۷۲۷ تا ۷۲۴ باسی به لگه کانی خوی کردوه بو سلهماندن

نهو قسه یه ی که کردی به ته ناوونیشانی نهو بابته.

ههروهه ها وهك (ابن أبي جَمْرَة) دهلی: لهم فهرمودیه وهردهگیرئ که سیک نویتزی نه کردبی ههچهنده مسولمانیش بووبئ له ناگری دۆزهخ قوتار نابئ چونکه هیچ نیشانهیهکی نیه که پیئ بناسریتتهوه^{۲۴} - و پیئ له کافرهکان جیابکریتتهوه -
 سئیهه: رستهئ: (لَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ) ش ناییتته بهلگهی کافر نه بوونی بابای نویتز نه کهه، چونکه:

۱- وهك (ابن خزيمة) دهلی: عارب عادهتیا وایه نهگهر بیانهوئ کاملئ و تیرو تهواوی لهشتیک لابهرن نه شیاوای زیادهپویی (مبالغة)یه بهکار دیتن، که واته (لَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ) واته: هیچ خیر و چاکیهکیان به تهواوی نه کردوه^{۲۵}.

ب- ههروهك چۆن له بهر کۆمهلیك دهقی قورپان و سوننهت ناتوانین بلین: نهو چاکه لابراره (الْخَيْرُ الْمَنْفِي)یه شایهتمانیش دهگریتهوه که نهو کاته نهوانهئ که خوا بهیهکگر (مُوَحَّد)یش نین وه بهر شهفاعة دهکهن، بههه مان شیوهش کۆمهلیك دهقی دیکهئ قورپان و سوننهت هه ن ناچار مان دهکهن که بلین: نهو چاکه نهفی کراوه غهیری شایهتمان و نویتزه فهزهکانه، چونکه نهو دهقانهئ که ئیمان و شایهتمان هینان دهکهنه مهرجی بهر تکای پیغه مبهه ﷺ که وتن و قوتار بوون له ناگری دۆزهخ، له گهل نهو دهقانهئ که نویتز کردن دهکهنه مهرج، هیچ جیاوازی یان له نیوان دا نیه و هه لهیهک سهراوه وه هاتوون، که قورپان و سوننهتن.

پیتج و شهش: نهو دوو فهرمودیههش: (مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ... أَذْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ...)، وه (أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ) دیسان نابنه بهلگهی پیویست نه بوونی نویتز بو به مسولمان لهقه لهم دانئ ئینسان، چونکه:

۱- بیگومان نهو دوو فهرمودیهه - که فهرمودیه دیکهش له وباروه زۆرن - له دهقهکانی موژده (وَعْد)ن که پیویسته بروامان پینان بی، به لام دهبی دهقهکانی هه شه (نُصُوصُ الْوَعْدِ) یشیان بخهینه پال، جا ههروهك چۆن هه شهکانی خوا تهنها به سهه که سانیك دا دهچه سپن که تۆبه نهکهن و دهستبهرداری خراپه و تاوان

^{۲۴} بروهه / (فتح الباری) ج ۱۱ ص ۴۵۷.

^{۲۵} بروهه: (کتاب التوبه) ج ۲ ص ۲۲۲.

نهېن، به هه مان شیوهش موژدهو به لینه کانیشی تایبه تن به که سانیکه وه که ئیمان و شایه تمانه که یان راسته قینه یه و بهس قسه ی سهرزارو وتاری بی کردار نیه خوای دادگر له و باره وه قهرمووه تی: (.. وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ..)^{۳۶} الاعراف: ۱۵۶، ۱۵۷.

۲- بیگومان مه به ست له گوتهی: (لا اله الا الله) و شایه تمان هینان وک له هه ندیک قهرموودان دا هاتوه (لا اله الا الله) گوتهی کی ساغ و راست و به دل و شایه تمان هینان و ئیمان و عه قیده یه کی راسته قینه ی قوول و دامه زراوه، که مه رجه کانی هاتبنه دی و هه لوه شینه ره وه کان (النواقض) ی نه هاتبنه سهر، ئنجا بیگومان ئیمان و عه قیده یه کی نه وتوش مه حاله خاوه نه که ی به ره و کرده وان نه جوولینه، به تایبه ت نویتز که گهره ترین چاکه یه دوا ی شایه تمان هینان و سنوورو په رزینی نیوان ئیمان و شیرک و کوفریشه وک پیشتر باس کراو سه لمینراش.

هه واته: ده عوای هه بوونی یه کدهنگی زانایان (إِجْمَاعُ الْعُلَمَاء) یش نه گهر گریمان راست بی هه شبی نه وه به یه کدهنگی هاوه لان (اجماع الصحابة) خوالییان پازی بی به رپه رچ دهریته وه و هه لده وه شیتته وه، وک پیشتر له هه رکام له (ابو هریره) و (عبدالله بن شقیق) نه قلمان کرد، دیاره ئیجماعیش چه ند پله یه که که به رزترین پله یان ئیجماعی هاوه لانی پیغه مبه ری خوايه خوالییان پازی بی.

که ده شلین: (نه مانزانیه وه له نیو مسولمانان دا له سهر نه وه که نویتز نه که به مسولمان داده نری. جیاوازی و کیشه هه بووی)، نه وه بیگومان نه م قسه یه به ئیجماع دانانری چونکه: (عَدَمُ الْعِلْمِ لَا يَسْتَلْزِمُ عِلْمَ الْعَدَمِ) زانیاری نه بوون به بوونی شتی که نابیتته به لگه له سهر نه بوونی نه و شته.

ئنجا بیگومان نه سل له بابای مسولمان دا - له سهر بناغه ی گومانی باش پی بردنی - نه وه یه که نویتز که به بیت و هه تا به به لگه ی حاشا هه لنه گرو پروون پیچه وانیه ی نه وه نه چه سپی، هه ر حوکم به و پواله ته باشه ی ده کری، دیسان له سونگه ی نه وه وه که نه گهر

^{۳۶} واته: وه به زه بیم هه موو شتیکی گرتوته وه به لام به ته نکید تایبه تی ده که م به وانیه که پاریزگاری ده که ن و خوین ته زکیه ده که ن و نه وانیه ی پروایان به نایه ته کانمان هیه، نه وانیه ی به شوین په وانیه کراو پیغه مبه ری نه خوینه ده وار ده که ن.

كەسنىڭ لەمىزگە وتىش لەگەڭ مەسۇلمانان دا نوپۇز نەكات، ھەركاتىڭ گوتى لەمالە ۋە نوپۇز كىرە ۋە قەسەگە ۋە ۋەردەگىرى، ۋەك ئە ۋە ۋەرمۇدەيەي (مِحْجَن) گىپراۋىيە ۋە ۋە رابىرد دەيگەيەن، ۋە لەبەرئەۋەي تەنھا ئە ۋە جۇرە نوپۇز نەكەرەنە بەكافر دادەنرەن كەھىچ كام لەنوپۇزەكان ناكەن، ئەگەرنا ئەۋانەي يەكجارى ۋازيان لىئەھىناۋە ۋە ھەندىك جار دەيگەن ۋە ھەندىك جارىش نايگەن، ئەۋە ئەۋانە ۋەك (ابن تيمية) ۋە زانايانى دىكە گوتۇۋىيەن: (ھەر بەمەسۇلمان پەفتارىيان لەگەڭ دەكرى ۋە ياساكانى ئىسلاميان بەسەردا جىبەجى دەكرەن لەمىراتگرتەن ۋە مىرات لىگىران ۋە ۋە جۇرە ياساينەدا)^{۲۷}، بەلنى لەبەر ئەۋ ۋەيانە كەپرابردەن دەۋاى ھەبوۋى ئىجماع لەسەرئەۋە كەنوپۇز نەكەرەن بەگەشتى ۋەك مەسۇلمان ھەلسەكە وتيان لەگەڭ كراۋە، پاشان دروست كىردى بەلگە لەسەر بناغەي ئەۋ دەۋاى ئىجماعە بۇ ئىسپاتى مەسۇلمانەتى باباى نوپۇز نەكەر، قەسە دەۋاىيەكى لەرۇۋك ۋە بىئەيزۇ پىزەۋ، لەۋە كەمترە كەبتۋاننى دادى باباى نوپۇز نەكەر

بدات ۋە دەفرىي بىت بۇ ئىسپاتى مەسۇلمانەتى خۇى!!

ئەۋەش كەدەلەن: نوپۇز نەكەر لەسەرى پىۋىستە نوپۇزەكانى بىگىرئەۋە ئەگەر بەكافىر ھەلگەپراۋە (مەرتد) دانراپايە نوپۇز پۇژۇر گىپراۋە ۋە نەدەكەۋتە ئەستۇ! ئاۋا ۋەلام دەدرئەۋە:

يەكەم: ئەۋ كەفرەي كەداۋاى گىپراۋە ۋە نوپۇز پۇژۇر لىئەكەرى كەفرى ئەسلىيە، كە بۇ يەكەم جار دىتە نىۋ ئىسلامەۋە، ئەمە ئىجماعى لەسەرە كە ئەۋەي لەسەردەمى كەفرىتىدا چۈندۈۋىيەتى نايگىرئەۋە، چۈنكە كەسنىڭ بىرۋاى بەئەسلى ئايىن نەبى داۋاى جىبەجى كىردى لق ۋە پۇپەكانى لىئەكەرى (لَا يُكَلِّفُ بَفُرْعِ الدِّينِ مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِأَصْلِهِ)، بەلام ئەۋ كەسەي بىرۋادىنى يان دىتە نىۋ ئىسلامەۋە پاشان لىئە ھەلدەگەپئەۋە، ئەۋە زانايان پاي جىۋازيان ھەن لەبارەيەۋە، ھەندىكيان - ۋەك شافىيە - دەلەن: ھەرچى چۈندۈۋىيەتى لەنوپۇز پۇژۇر زەكات دەبى ھەموۋى بىگىرئەۋە، ھەندىكىشيان دەلەن لەسەرى پىۋىست نىيە بىگىرئەۋە^{۲۸}.

^{۲۷} بىروانە: (مجموع الفتاوى) ج ۷ ص ۷۱۶، ج ۶ ص ۴۲۹، ج ۲۴ ص ۲۸۷.

^{۲۸} بىروانە: (تعليل المصالح) ج ۱ ص ۱۰۰، ج ۲ ص ۱۰۰.

ددهم: زانایان له سهر نه وه یه كده نكن كه هر كه سيك نوښت ك بچوینی له سهری پیویسته بیگیریتته وه، جا نه وانه ی به نه كړدن و چواندنی نوښته كه كبرا كافر ده كهن، نه وه كړدنه وه و گیرانه وه ی نوښته كه ی به په شیمان بوونه وه ی و گه پانه وه ی بو ئیسلام داده نین، به لام نه وانه ی كه به كافر ی دانانین ده لین گونا حبارو له سهریشی پیویست ده كهن كه بیگیریتته وه.^{۳۹}

(أَبُو الْوَفَاءِ ابْنُ عَقِيلٍ) له وبارووه گوتوویه تی: (مَنْ كَانَ كُفْرُهُ بِتَرْكِ الصَّلَاةِ لَا يَتْرَكَ كَلِمَةَ الْإِسْلَامِ، فَهُوَ إِذَا عَاوَدَ فَعَلَ الصَّلَاةَ صَارَتْ مُعَاوَدَتُهُ لِلصَّلَاةِ إِسْلَامًا)^{۴۰}.

واته: هر كه سيك به واز هینان له نوښت كافر بووبی نه ك به واز هینان له وشه ی ئیسلام - شایه تمان - نه وه هر كاتيك گه پايه وه بو نوښت كړدن ده ست كړدنه وه كه ی به نوښت به مسولمان بوونه وه داده نری.

(ابن تیمیة) ش هر له وبارووه گوتوویه تی: (مَنْ كَفَرَ بِتَرْكِ الصَّلَاةِ، الْأَصْوَبُ أَنْ يُصِيرَ مُسْلِمًا بِفَعْلِهَا مِنْ غَيْرِ إِعَادَةِ الشَّهَادَتَيْنِ، لِأَنَّهُ كُفْرُهُ بِالْإِمْتِنَاعِ كَابْلِيسَ)^{۴۱}.

واته: هر كه سيك به نوښته كړدن كافر بووبی، پای راست تر نه وه یه كه به نوښت كړدن به بی شایه تمان هینانه وه مسولمان ده بیته وه، چونكه كوفره كه ی به هو ی سهر پیچی و نه كړدنه وه بووه وه ك ئیبلیس.

خوینه ری سه نگیڼ!

ئیسټاكه یه كه یه کی نه و جهوت به لگانه مان هه لسه نگانډو له مه حكه دا كه به ده ست نه وانه وه ن كه نوښته كهر له پروی ئیهمالی و تنبه لی یه وه به كافر دانانین، ده چینه سهر برگه ی دووه می نه و باسه و پڅنه و ته نویله كانی كومه لی ناوبرا ویش ده توښته وه وه هه لده سه نگیڼین بو نه وه ی ورده ورده له كوتایی نه خالی چواره مه (خوكمی كړدن و نه كړدن نوښت نريك بیینه وه:

^{۳۹} بېوانه: (سهر چاره ی پینشو ج ۲ ص ۹۹۶.

^{۴۰} بېوانه: (بدائع الفوائد) لابن القيم ج ۳ ص ۲۱۲.

^{۴۱} بېوانه: (الاختيارات الفقهية) لابن تیمیة ص ۲۲.

برگه‌ی دووهم: وه‌لامی زه‌خه‌و ته‌ئویله‌کانیان:

یه‌ک: ئەوه که‌ده‌لێن: (مه‌به‌ست له‌وشه‌ی کوفر له‌و فهرموودانه‌دا که‌باسی کوفری نوێژنه‌که‌ر ده‌که‌ن کوفری نیعمه‌ته "کفران النعمة"!) قسه‌یه‌کی هه‌له‌یه، چونکه کوفری نیعمه‌ت که‌ له‌زمانی کوردی‌دا چه‌ند وشه‌یه‌کی وه‌ک/: سپله‌یی، بێ‌نمه‌کی، بێ‌وه‌فایی، بێ‌سفه‌تی، پێ‌نه‌زانی، بۆ‌به‌کاردینن، دوو جوړه:

1- له‌نیوان به‌نده‌و خوای په‌روه‌ردگادا، وه‌ک ئه‌وه‌ی خوای به‌خشهر له‌ش ساغی، یان مال‌و سامان، یان عه‌قل‌و دانایی، یان زانست به‌که‌سیک بیه‌خشێ که‌چی ئه‌وه‌که‌سه له‌جیاتى سوپاس‌و ستایشی خوای له‌سه‌ریکات‌و له‌خوای بزانی، پێ‌ی له‌خۆی با‌یی بێت‌و شانازی پێ‌وه‌ بکات‌و هیچ حساب بۆ‌خوا نه‌کات!

بۆ‌وێنه: (قاپوون) که‌خوا مال‌و سامانیکی زۆری به‌مه‌به‌ستى تا‌قی‌کردنه‌وه پێ‌به‌خشیبوو له‌وه‌لامی گه‌له‌که‌ی‌دا که‌ئامۆژگاری‌یان کرد پێ‌یان گوت: (لَا تَفْسُحُوا! إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ. وَاتَّبِعْ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ، وَلَا تَبْغِ، الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ) القصص - ۷۷، ۷۶ -،

واته: له‌خۆت با‌یی مه‌به‌خوا له‌خوابایی بووانی خۆش ناوێن، وه‌ به‌وه‌ که‌خوا پێ‌ی به‌خشیوی مه‌نزلی دوا‌پۆژ وه‌ده‌ست بێنه‌و به‌شی - ژیان و گوزه‌رانی - خۆشت له‌دنیا فهرامۆش مه‌که‌ وه‌ وه‌ک چۆن خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل کردوی تۆش چاکه‌کاری - له‌گه‌ل خه‌لکی‌دا - بکه‌، وه‌ به‌دوای خراپه‌کاری مه‌که‌وه‌ له‌زه‌وی‌دا چونکه‌ بێ‌گومان خوا حه‌ز به‌چاره‌ی به‌دکاران ناکات! به‌ئێ قاپوونی سه‌رکه‌ش‌و له‌خۆبا‌یی زۆر سپله‌و بێ‌ئه‌مه‌کانه‌ له‌به‌رانبه‌ر خوا‌دا گوتی:

(... إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي...) القصص - ۷۸ -،

واته: بێ‌گومان - ئەو مال‌و سامانه‌ی که‌هه‌مه‌ - ته‌نها به‌هۆی زانیاری‌و شاره‌زایی خۆمه‌وه‌ هاتۆته‌ ده‌ستم..

ئوه‌ جوړی یه‌که‌می سپله‌یی‌و کوفری نیعمه‌ت که‌قاپوون نموونه‌ی هه‌ره‌ زه‌قی ئه‌وجۆره‌ سپله‌یی‌و بێ‌وه‌فایی‌یه.

ب- جوړی دووهمی سپله‌یی‌و کوفری نیعمه‌ت بریتیه‌ له‌ سپله‌یی‌و بێ‌وه‌فایی‌و چاکه‌ له‌به‌رچاو نه‌بوونی ئینسانه‌کان له‌گه‌ل یه‌کترو له‌نیو‌خۆیان‌دا، پێ‌غه‌مبه‌ری خوا

ﷺ دهرباره‌ی گرنگی و گه‌روه‌یی وه‌فادارگو ئه‌مه‌کی به‌نده‌کان له‌به‌رانبهر چاکه‌کاری
یه‌کتردا فهرموویه‌تی: (لَا يَشْكُرُ اللَّهُ مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ) اخرجہ البیهقی^{۴۲}

واته: ئه‌وه‌ی به‌رانبهر به‌چاکه‌ی خه‌لکی وه‌فای نه‌بی وه‌فای بو چاکه‌ی خواش نیه،
هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ دهرباره‌ی سیله‌یی زۆریه‌ی ژنان به‌رانبهر به‌مێرده‌کانیان وه‌ک
بیدارکردنه‌وه‌یان پئی فهرموو وین: (إِنَّكُمْ تَكْتُمُونَ اللَّعْنَ وَتَكْفُرُونَ الْعَشِيرَ وَذَلِكَ أَنْ تَغْضَبَ
إِحْدَاكُمْ فَتَقُولَ: مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطُّ) رواه البخاري ومسلم.

واته: ئیوه - ئه‌ی ژنییه! - زۆر نه‌فرین له‌شت ده‌که‌ن و سیله‌یی به‌رانبهر به‌مێرد
ده‌که‌ن ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان قه‌ڵس بوو ده‌لی: هه‌رگیز خێرو خوشیم له‌تو
نه‌دیوه!

به‌لێ کوفری نیعمه‌ت ئه‌مه‌یه و ئاوایه، به‌لام به‌هیچ په‌نگیک ئه‌و فهرموودانه‌ی باسی
کوفرو شیرکی نوێژنه‌که‌ر ده‌که‌ن نا‌کری و پئی تی‌ناچی که‌به‌سیله‌یی و کوفری نیعمه‌ت
مانا بکری، بو وینه‌ فهرمووده‌ی: (إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ) رواه مسلم،
چ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌کوفری نیعمه‌ته‌وه‌ هه‌یه!!

دوو: وه‌ ئه‌وه‌ که: {کوفری نوێژنه‌که‌ر کوفری گچه‌یه‌و کوفری که‌له‌خوار کوفری
گه‌وره‌وه‌}، دیسان قسه‌یه‌کی بئ‌هینزوپێژه، چونکه‌ وشه‌ی (کفر) له‌و فهرمووده‌یه‌دا که
به‌به‌لگه‌ هینراوه‌ته‌وه‌ له‌سه‌ر ئیسپاتی کافریتی نوێژنه‌که‌ر (مُعْرِفَ) ه - واته‌ ئه‌لیف و
لامی له‌سه‌ره - که‌ئ‌ه‌وش ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر قایبه‌تمه‌ندی و زانراویتی (التَّخْصُّصُ
وَالْعَهْدُ) ده‌کات و پئی له‌وه‌ده‌گری که‌جگه‌ له‌کوفری پاسته‌قینه‌و ته‌واوو زانراو
جوړیکی‌تر مه‌به‌ست بیته.

وه‌ وێرای ئه‌وه‌ش فهرمووده‌ی: (الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ) ش
نوێژی کردوه به‌دیوارو سنووری نیوان مسوڵمانان و غه‌یری خۆیان و بیجگه‌ له‌کوفری
گه‌وره‌ش هیچ جوړه‌ کوفریکی‌تر - مه‌به‌ست کوفری گچه‌که‌و کوفری نیعمه‌ته‌ -
ناگونجی بکریته سنوورو نیوانی به‌ینی مسوڵمانان و غه‌یری خۆیان، چونکه‌ ده‌گونجی
ئینسان مسوڵمانیش بیته و ئه‌وجۆه‌ کوفرا‌نه‌شی تێدابن، که‌ ئه‌م فهرموودانه‌ باس
له‌وجۆره‌ کوفرا‌نه‌ ده‌که‌ن: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ) وه‌ (مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ)،
وه‌ (إِثْنَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطُّغْيَانُ فِي النَّسَبِ وَالنِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ) رواه مسلم.

سَيِّئٌ: وه نهو قسه يه يان كه ده لئی (نهو فهرموودانه ی كه باسی كافر بوونی نویژنه كهر ده كهن نهو زیاتر مه به ست پئی یان هه په شهو ترساندن و سله ماندنه وه یه نهك حه قیقه تی كافر بوون و له ئاین دهرچوون)، قسه یه كی هه له و نا قولا یه و وادیارد نه وانه ی ده یكه ن باش لئی ورد نه بوونه وه چونكه سه ره نجامیكی زور خراپ و مه ترسی داری هه یه، بابزانین چوون؟

۱- هیچ گومانی تیدا نیه كه گه لێك له ده قه كانی قورپان و سوننه ت هه په شهو ترساندن یان تیدا یه، به لام به ته ئكید هه رچی خواو پیغه مبه ری خوا فهرموویانه له سه داسه د (۱۰۰/۱۰۰) پاست و دروسته و بی پیچ و په نایه، خوا ی په روه ردگار له و باره وه فهرموویه تی:

(وَمَتَّ كَلِمَةً رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا...) الانعام - ۱۱۵-

واته: وه فهرمایشتی په روه ردگار ت له پاستی و دادگه ری دا ته واوی كرده، پیغه مبه ریش ﷺ فهرموویه تی: (.. إِنِّي لَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا) رواه الترمذي وقال: حسن صحيح، واته: بئگومان من بئجگه له هه ق نابیزم.

ب- ئاشكرایه پرواهینان به ده قه شه رعی یه كان - كه ده قه كانی موژده و ترساندن (التصوص الوعد والوعيد) به شیکیانن - وا داخواز ده كات كه به مل كه چی و ته سلیم بوون و به گه وره گرتن و ریژلی گرتنه وه په فتاریان له گه ل بكری، پینشینی چاكمان (سلفنا الصالح) نهو عاده تیان بووه، بۆ وینه: "(جاریکیان پیاویك به "زه ری" گوت: ئایا نه فهرموودانه ی پیغه مبه ر ﷺ: (كَيْسٌ مِّنَّا مَنْ لَعِمَ الْخُدُودَ...) رواه الخاري، وه (كَيْسٌ مِّنَّا مَنْ لَمْ يُوقِّزْ كَبِيرَنَا...) رواه الترمذي وابن ماجه، وه وینه ی نه مانه چوون؟! زوهریش ماوه یه كه پاما و پاشان سه ری به رز كرده وه گوتی: (مِنْ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ الْعِلْمُ، وَعَلَى الرَّسُولِ الْبَلَاغُ، وَعَلَيْنَا التَّسْلِيمُ).^{۴۲}

واته: له خوا ی زال و پایه به رزه و زانیاری - فیركردن - و له سه ر پیغه مبه ر راگه یاندن و له سه ر ئیمه ش - وهرگرتن و - ته سلیم بوون.

ج- ئنجا له پاستی دا هه ركه سیك بلئی فلانه ئایه ت یان فلانه فهرمووده ته نها بۆ هه په شهو ترساندن (التغليظ والتخويف) هه حه قیقه تی نیه و له دنیا ی واقیع دا

نايه ته دی! ئەو جگە لەو هی کەتەنھا بەدوای گومان کەوتو و بیجگە لەخەیاڵ و عاتیفە خۆی هیچ بەلگە یەکی بەدەستەو نیه: (إِنْ يَبْهَوْنَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا هُوَ إِلَّا أَنْفُسٌ...) النجم - ۲۳ - بەلێ وێرایی ئەو خۆیشی گیرۆدە دەردیکی زۆر بێرەزاو کوشندە کردو، کەبریتیه لەپووکاندنەو و لەبەین بردنی شەریعت !! چونکە ئەگەر هەر پەشە لێ کردنی مسوڵمانان دروست بێ هەر پەشە لێ کردنی کافرو مونافیقانیش دروستەو، ئنجا ئەگەر هەر پەشە و ترساندنی ناواقیعی و بۆش دروست و پەوابێ. دیارە گەشت و بەلێ و موژدەش بەهەمان شیوێ دروستە! دیارە ئەمەش سەرەپای ناماقوول بوونی مایە لەئایین دەرچوونیش، چونکە بەدروژانین (تکذیب)ی فەرموودەیی خوا - و پیغەمبەری خوا - یه، وهك (ابن حزم الظاهري) گوتووویەتی^{۴۵}، هەر وەها (ابن تیمیە)ش گوتووویەتی:

(.. بەهەر حال خوشل کردن و پویشن لەگەڵ قسەیی ئەو کەسەدا کە دەلێ ئەمە هەر هەر پەشە یە بۆ ترساندن و حەقیقەتی نیه، سەردەکیشتی بۆ کارپێنەکردنی شەریعت و هەلەشاندنەوێ تۆلە و سزا...)^{۴۵}.

دیارە ناقلایی و ناماقوولی ئەو جۆرە قسانەش کە پەنگە کەسانیکێ کەم شارەزاو قوول نەبوو وە لەقورئان و سوننەت دا، یان خوانە کردە ئیمان کزو دلنە خوش کرد بیان بۆتە هۆی توورپەیی و ناپەزایی و بێزاری زۆر لەزاناو پیشەوایانی پۆچوو و خاوەن جورئەت وێرایی (ابن حزم و ابن تیمیة) خوا لەهەموویان خوش بێ بۆ وینە: هەر کام لە: (أبو عبيد القاسم بن سلام)^{۴۶} و (فضیل بن عیاض)^{۴۷} و (قاسمی)^{۴۸} زۆر بەتوندی بەگژ ئەو کەسانەدا چوون و پەخنەیان لێ گرتوون کە ئەو جۆرە بۆچوونەیان دەرپارەیی دەقەکانی هەر پەشە (نصوص الوعید) هەیه.

^{۴۵} بېروانه: (الأحكام) ی ابن حزم ج ۱ ص ۲۸۳.

^{۴۶} بېروانه: (مجموع الفتاوى) ج ۱۹ ص ۱۵۰.

^{۴۷} بېروانه: (الايمان) لابي عبید ص ۸۸.

^{۴۸} بېروانه: (السنة) لعبدالله بن احمد بن حنبل ج ۱ ص ۳۷۷.

^{۴۹} بېروانه: (تفسير القاسمي المسمى بـ (محاسن التلويح)) ج ۲ ص ۵۳۶، ۵۳۷.

چوار: ٺه و قسه يه شيان كه ده لئ: (مه به ست له و ده قانه كه نويزنه كهر به كافر داده نين
 ٺه و هيه كه باباي نويزنه كهر له هه نديك له حوكمه كاني كافران دا به شداره كه ده لال بووني
 خويني و فەرزبووني كوژرانيه تي) وه لامه كه ي ٺه و هيه كه ٺايا به لگه تان چي يه له سهر
 په و ابووني كوژراني باباي نويزنه كهر له حاليك دا كه به كافري دانائين؟! مه گهر
 پيغه مبهري خوا ﷺ نه يغه رموه: (لَا يَحِلُّ دَمُ أَمْرِي مُسْلِمٍ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: (الْيَبِّ الزَّانِي،
 وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ) رواه البخاري ومسلم،
 واته: خويني هيچ ٺينساننيكي مسولمان مه گهر به يه كيك له م سني يانه ٺه گهر نا
 ده لال نيه - و نابي بكوژري - : هاوسه رداريكي زينا كهر، ټولهي نه فسيك،
 وازهينه ريك له ٺايينه كه ي و جيا بووه و هيه كه له كومهلئ مسولمانان.

(ابن حزم الاندلسي) له و باره و گوتوويه تي: (.. به لام ماليك و شافيعي ٺه وان پايان
 وايه كه نويزنه كهر مسولمانه چونكه مال كه ي ده كه نه ميراتي منداله كاني و نويزي
 له سهر ده كه ن و له گوږستاني مسولمانان دا ده نيژن و له هاوسه ره كه ي جياي ناكه نه وه
 وه صيه ته كه ي جي به جي ده كه ن و ميراتي ٺه و خرمانه ي پي ده دن كه به ره لوي مردوون،
 جا ٺه گهر ٺه وه و ابئ ٺه وه قسه يان كه ده لئ دهبئ بكوژري بوش دهر چوو چونكه
 خويني هيچ ٺينساننيكي مسولمان به يه كيك له سني شتان نه بئ ده لال نابي: كافريووني
 دواي ٺيمان يان زينا كردني دواي هاوسه رداري، يان نه فس به نه فس، جادياره ٺه و
 نويزنه كهره ش كه به ٺانقه ست نويزنه كاني ناكات، له دوو حالان به دهر نيه، يان
 به نويزنه كردنه كه ي كافريووه، يان كافرنه بووه، جا ٺه گهر كافريي ٺه وه ٺه وان - ماليك و
 شافيعي - پايان وانيه چونكه ٺه گهر پايان و ابووايه ده بوو له هه موو شتيك دا حوكمي
 مه لگه پراوه (مرتد) يان به سهر دا چه سپانديا به، له جيا كردنه وه ي له هاوسه ره كه ي و باقي
 شته كاني ديكه، ٺنجا مادام كافرنه بئ و، كوژهر نه بئ و، زينا كهر ريكي هاوسه ردان
 نه بئ و، شه پكهر (محارب) نه بئ و، سني جاران سزاي مه يخوري به سهر دا نه چه سپين رايي،
 ٺه وه به ده ق - ي فهرمووده ي پيغه مبهري ﷺ - خويني چه پامه، كه واته: قسه كه يان
 به ته ٺكيديك كه گوماني تي دا نيه، هه له دهر چوو) ٤٩.

پېنج: قسه ی کۆتاییشیان که ده لئ: (مه به ست له و جوړه فرمودانه که سیکه که نویتنه کردن به حال بزانی، یان بر وای به فہر زبوونی نویت نه بی)، له وه لامی دا ده لئین: ۱- فرموده کانی پیغه مبر ﷺ کافر بوونی بابای نویتنه کریان به خودی نویتنه کردن (ترك الصلاة) که وه به ستوت وه، که واته هؤکاری کافر بوونه که نویتنه کردنه جا که یقی خویه تی نه و نویتنه کردنه له پروی بر واپئ نه بوون و دان پیدانه هینانه وه یه، یان له پروی گوئ پئ نه دان و تهنه لی یه وه که واته نه و که سہ ی که ده لئ نویتنه کەر تهنه کاتیک کافر ده بی که بر وای به فہر زبوونی نویت نه بی یان بر وای پئ بی به لام دانی پیدانه هینئ، نه وه به بی به لگه ده ستکاری فرموده ی پیغه مبر ی کرد وه و شتیکی کرد وه به هؤکاری کافر بوونی نویتنه کەر که پیغه مبر ﷺ کوفری بابای نویتنه کهری به وه وه تایبہ ت نه کرد وه.

ب- ئنجا نه گەر بیت و ئاوا نه و فرمودانه ی پیغه مبر ﷺ ته ئویل بکه یں نه و کاته هیچ جیاوازی یه که له نیوان نویتو غه یری نویتو دا نامینئ و، نه و کاته نویت کردن نه و سنو ورو په یمان و درووشمه نابئ که پیغه مبر ی خوا ﷺ کرد و و یه تی به ناسینه ی مسؤلمانان و جیا که ره وه ی دیندارو بی دینان له یه کتر.

به لئ هه ر که سیک درووشمیک له درووشمه کانی ئیسلام یان یه کیک له فہرزه ئاشکرایه کانی به در و دابئ، یان دان پیدانه هینئ نه وه به یه کده نگي زانایان (اجماع العلماء) کافر ده بی، که واته بر واپئ نه بوون و دان پیدانه هینان تایبہ ت نه به نویت وه، به لام ها و ده لانی پیغه مبر ﷺ خوا لئیان پازی بی خودی نویتنه کردنیان به کوفر دانا وه، وه (ابوهريرة) و (عبدالله بن شقيق العقيلي) خوالئیان پازی بی لئیان گنرا وه نه وه و پیشتیش باسماں کرد.

خوینہ ی به ریز! ئیستاش له کۆتایی نه م لیکۆلینه وه^{۰۰} پشو و دریزانه یه دا که در باره ی حوکمی کردن و نه کردن نویت کردنمان، به پیویستی ده زانم بیر و پای کۆتایی خو م در باره ی نه م مه سه له گرنکه له سی (۳) برگان به گوشراوی بخه مه پروو:

^{۰۰} بۆ نووسینی نه م لیکۆلینه وه یه سوودیکی باشم له کتییی: (نواقض الايمان القولية والعملية) وەرگرتوه، که نووسراوی: (د. عبدالعزيز بن محمد بن علي عبداللطيف)، بر وانه باسی (ترك

الصلاة) له لاپه ره (۵۰ مه تا ۴۹۱) چاپی دی. www.alibapir.net

۱) لهه نجامی ئەم لیکۆلینه وهیه دا به پوونی ده بینرئ که ئەو پایه زۆر به هیزتره به لگه دارتره که ده لئ نوێژنه که ری گوی پی نه ده رو ته نه به ل کافره، لهو پایه ی دیکه که به مسوولمانیک ی گونا حباری ده زانی، به لام کۆمه لیک ده قیش له قورپان و سوننه ت رینگامان ناده ن که هه موو نوێژنه که ری ک تی کراو به موته قی به کافر دابنیین، به لکو ناچارمان ده که ن بلیین: ته نه ا ئەو نوێژنه که رانه کافرن که به موته قی و له به نه پته دا نوێژناکه ن، یان له زۆریه ی حالان دا نایکه ن، یان سوون له سه ر نه کردنی، نه ک هه رکه سی ک نوێژیک یان چه ند نوێژیک ی نه کردن کافر بی ت، به کورتی: موته قی نوێژنه کردن مسوولمانی پی کافر نابئ، به لکو نوێژنه کردنی به موته قی یه یان نزیک لهو حاله ته وه که ئینسانی پی له ئایین ده رده چئ، ئەمه ش چه ند ده قیک که پالپشتی ئەم پایه ده که ن و، ده شگونجئ هه موو ده قه کان له سه ر ئەم پایه پیک بگه ن:

۱- (فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا) مریم - ۵۹-

، که هه ر کام له (محمد کعب القرظی) و (زید بن اسلم) و (سدی) و (ابن جریر الطبری) و (ابن کثیر) ده لئین مه به ست له نوێژیه زایه دا^۱ (تضییع الصلاة) لی ره دا نه کردنیه تی به موته قی و

یه که جاره کی^۲، نه ک چواندن و نه کردنی جاروبار.

ب- (خَمْسَ صَلَوَاتٍ افترضهنَّ اللهُ مِنْ أَحْسَنَ وَضَوْهِنَ وَصَلَّاهُنَّ لَوْ قُتِلْنَ وَأَتَمَّ رُكُوعَهُنَّ وَخُشُوعَهُنَّ كَانَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَلَيْسَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ، إِنْ شَاءَ غُفِرَ لَهُ وَإِنْ شَاءَ عَذِّبَهُ) رواه احمد وابوداود والنسائي ومالك وابن ماجه وابن حبان.

که دیاره مه به ست له پرسته ی: (ومن لم يفعل) هه رکه سی ک وای نه کرد، یانی هه رکه سی ک نوێژه کانی به تیرو ته وای نه کردن و که م و کووپی یان تیدا هه بوو، چونکه فه رمووده که باسی نوێژکردنی کامل و ته وای ده کات که له پووی ده ست نوێژو کات و پرکووع و گه ردن که چی یه وه تیرو ته وایه، جادیاره له به رانه به ر (نوێژکردنی کامل) دا (نوێژنه کردنی ناته وای) هه یه نه ک (نوێژنه کردنی موته قی و یه که جاره کی)!! ئنجا ئاشکراشه که نوێژکردنی کرچ و کال و ناته وای ده گونجئ ناته وای یه که له خودی نوێژه کان دابی و ده شگونجئ له ژماره و کاته کانیا ن دابی، واته هه ندیکیان نه کات و بچوینئ، یان له کۆتایی کاته کانیا ن دا بیانکات.

^۱ به وانه: (جامع البیان) للطبری ج ۱ ص ۶۶، ته فہیر القرآن العظیم لابن کثیر ج ۳ ص ۱۲۵.

ج- (إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ صَلَاتُهُ، فَإِنْ أَتَتْهَا، وَالَا نَظَرَ هَلْ لَهُ مِنْ تَطَوُّعٍ فَإِنْ كَانَ لَهُ تَطَوُّعٌ أَكْمَلَتِ الْفَرِيضَةَ مِنْ تَطَوُّعِهِ، ثُمَّ تَرَفَّعَ سَائِرُ الْأَعْمَالِ عَلَى ذَلِكَ) رواه أحمد وابن ماجه والبخاري وصححه الالباني^{٥٢}.

واته: بىگومان يه كه مين شت كه به نده له سهرى دادگايى ده كرى نويژده كه يه تى، جا نه گهر به ته واوى كرد بى تى، نه گهر نا ته ماشا ده كرى ئايا سوننه تى هه ن، جا نه گهر - نويژى - سوننه تى هه بن نه نويژده فه پزه - ناته واوه - كانى به نويژده سوننه ته كانى ته واو ده كرى ن، پاشان كرده وه كانى ديكه ش هه به و جوړه لى پرسينه وه يان له سهر ده كرى.

(شوكانى) ده باره ي نه م فرموده يه گو تو ويه تى: (نه م فرموده يه نه وه ده گه يه نى كه نه گهر ناته واوى له نويژده فه پزه كان دا هه بن سوننه ته كان پى ده كه نه وه، وه دانه ريش واته خاوه نى كتيبى (المنتقى) كه با پى رى (ابن تيمية) يه - له پى زى به لگه كانى نه وانه دا نه م فرموده يه يه نا وه كه ده لى ن نويژده كه كافر نيه، چونكه كه م و كووپى نويژده فه پزه كان، ده گونجى له خودى نويژده كان دابى كه برى تيه له چواندى هه ندى كيان، وه ده شگونجى له سيفه ته كانيان دابى كه ته واونه كردنى زى كره كانيان يان فه پزه كانيان، نه جا قه ره بوو كرانه وه و كامل كرانيان به سوننه ته كان نه وه ي لى ده قامر يته وه كه نه و جوړه نويژانه وه ده گى رى ن و پاداشتيان له سهر ده در يته وه نه مه ش له گه ل كو فردا نا گونجى).^{٥٣}

٢) دروست نيه حوكمى كو فر به سهر نه و نويژده كه رانه دا بدرى كه له و جوړه كه سانه بن بگونجى به پاساوى نه زانى (العذر بالجهل) بپه پنه وه، جا نه و نويژده كه رانه چ له وانه بن كه زانايان له سهر كافر بوونيان يه كده نكن، وه چ له وانه بن كه له سهر كافر بوون كافر نه بوونيان جيا وازيان له نيوان دا هه يه، نه جا بىگومان نه و دوور بى نى (احتياط) يه ش له به كافر دانا ن (تكفير) ي نه وانه دا كه هوى كه كافر كه ر (مكفر) يان تيدا ده بى نى، تاييه ت نيه به نويژده كردنه وه به لكو نه مه بنچينه يه كه گشتى (قاعدة عامة) يه و سهر جه م زانايان به بن جيا وازى له سهرى رى كه كه و توون، بو و ينه (ابن تيمية) له و باره وه

^{٥٢} بېوانه: (سلسلة الاحاديث الصحيحة) ج ٢ ژماره: (١٢٥٨).

^{٥٣} بېوانه: (نيل الاوطار) ج ١ ص ٣٧٥.

گوتوو یه تی: (وَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يُكْفَرَ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَإِنْ أَخْطَأَ وَغَلَطَ حَتَّى تَقَامَ عَلَيْهِ الْحُجَّةُ وَتَبَيَّنَ لَهُ الْمَحْجَةُ وَمَنْ ثَبَتَ إِسْلَامُهُ بَيِّقِينَ، لَمْ يَزَلْ ذَلِكَ عَنْهُ بِالْشَّكِّ، بَلْ لَا يَزُولُ إِلَّا بَعْدَ إِقَامَةِ الْحُجَّةِ وَإِزَالَةِ الشُّبْهَةِ)^{۴۹}.

واته: وهه یچ که س بوی نیه که یه کی که له مسولمانان به کافر دابنئ هه رچه نده هه له و په له شی هه بن، هه تا بیانو و بر ده کری و پربازی بو پوون ده کریته وه، وه هه رکه سی که مسولمانه تی یه که ی به مسوگه ری دامه زرابی به گومان لئی لاناچی، به لکو هه تا به ته و او ی به لگه ی نه خریته به رچاوو شوبهه کانی لانه برن هه به مسولمان داده نری.

هه روه ها (محمد بن عبدالوهاب) گوتوو یه تی: (وَمَسْأَلَةُ تَكْفِيرِ الْمُعِينِ مَسْأَلَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِذَا قَالَ قَوْلًا يَكُونُ الْقَوْلُ بِهِ كُفْرًا، فَيُقَالُ: مَنْ قَالَ بِهَذَا الْقَوْلِ فَهُوَ كَافِرٌ، وَلَكِنْ الشَّخْصُ الْمُعِينُ إِذَا قَالَ ذَلِكَ لَا يُحْكَمُ بِكُفْرِهِ حَتَّى تَقُومَ عَلَيْهِ الْحُجَّةُ الَّتِي يَكْفُرُ تَارِكُهَا)^{۵۰}.

واته: وه مه سه له ی به کافر دانانی که سی کی دیاری کراو مه سه له یه کی زانو وه، نه گهر قسه یه کی کرد (یان په فتاری کی کرد وهک نو یژ نه کردن)^{۵۱} که پی ی کافر بیت، ده گوتری: هه رکه سی که نه م قسه یه بکات نه وه کافره، به لام که سی کی دیاری کراو نه گهر هه مان قسه ی کرد یه کسه ر حوکمی کوفری به سه ردا ندری، هه تا بیانووی نه بری و به لگه یه کی وای نه خریته سه ر که هه ر که سی کی ملی بو نه دات به کافر دابنری.

(۳) مادام به کافر دانانی نو یژ نه که ری که مته ر خه م و ته نه ل (التَّارِكُ الصَّلَاةَ الْمُهِمْلُ وَالْكُسْلَانُ) له نیو زانایانی پیشین و پاشین (علماء السلف والخلف) که م وزور کی شه و مشت و مری له سه ربووی و نیستاش له سه ری بی، مه گهر له ولاتی که دا که سه رجه م زانایه کانی نه و راو بوچوونه یان هه لبرارد بی و (تَبَيَّنَ) کرد بی که نه و جوړه که سانه به کافر داده نی و خه لکیشیان لئ تی گه یان دبی و جوان بویان پوون کردبته وه، نه گهر نا، دروست نیه به گشتی له سه ر بناغه ی نه و راو بوچوونه هه لس و که وت له گه ل نو یژ نه که ران دا بکری و حوکمی کوفریان به سه ردا بدری و هه موو نه و یاسایانه ی که له سه ر نه و حوکمه بنیات دهنرن به سه ریان دا جی به جی بکرن چونکه وهک پیشتر

^{۴۹} پروانه: (مجموع الفتاوی) ج ۱۲ ص ۴۶۶.

^{۵۰} پروانه: (الدرر السنیه) ج ۸ ص ۲۴۴.

^{۵۱} نه وه ی نیوان ده ی که یانه که خو م زانام کرد و.

باسکراو پوون کرایه وه مهسه له ی کافر بوون یا نه بوونی نویژنه کهری که مته رخه مهسه له یه کی خیلافی وه، له مهسه له خیلافی یه کانیش دا مهگه له پووی دواندن و قه ناعت پی هیئانه وه نه گهرنا کهس بوی نیه یه کیکی دیکه سه رکونه بکات له سه ره وه که پای زانیه کی دیکه ی په سه ند کردو وه، هه مان بوچوون که نه و زانیه ی نه و په پره وی لی ده کات قبول ناکات و هه لنا بژیژی!

هه لبه ته تا ته رازوویه کیش که پیشه و او زانیانی وهک: (ابو حنیفه و مالک و شافعی) تیدابن^{۵۷}، که پیشه و او سه ره مه بهی سی مه زه به له چوار مه زه به به فیهی یه نووسراوه که ی نه هلی سوننه ت و جه ماعه تن (المذاهب الأربعة الفقهية المدونة لأهل السنة والجماعة)^{۵۸} و هه ندان زانا و پیشه وای دیکه ی وهک: (ابن حزم الاندلسی)^{۵۹} و (محمد علی الشوکانی)^{۶۰} تیدابن، هیچ کهس ناتوانی به که می بگری و حیسابی بو نه کات!

پیشم وایه نه وه ی که له م سی خاله دا به گوشراوی نووسیم سه ره نه جامیکه که لکی نه وه ده گری که مسولمانان به گشتی - شوین که وتووی هه ره مه زه به یکه و په پره وی هه ره زانیه کی جی ئیعتبار بن - له سه ری پیک بین و پیک بکه ون. نه لیره ش دا کوتایی به توژیژنه وه ی نه م خالی چواره مه (حوکمی کردن و نه کردنی نویژ دینین و ده چینه سه ره خالی پیئجه م:

^{۵۷} بپوانه: (المجموع شرح المذهب) للنووي ج ۳ ص ۳۷.

^{۵۸} مه زه به ی شیه ی دوانزه نیامیش که به مه زه به ی جه عفری خوین ناوده به ن، ده رباره ی حوکمی نویژنه کهری که مته رخه م (مُهْمَل) ده لین: (هه ره که سیک فره یکی وهک نویژو زه کات و پیئج یه ک (خُمَس) و پوژوو هه ج نه کات، حاکم به نیجتیهادی خوی ته مبی دیکه ت، جا نه گه ره وازی هیئا نه گه ره نا بو جاری دووم ته مبی ده کری، نه گه ره باش بو و گه پرایه وه، نه گه ره نا بو جاری سنیهم و نه گه ره هه ره به رده وام بوو جاری چواره م ده کوژری). بپوانه: (الفقه على المذاهب الخمسة) ص ۷۷، محمد جواد مغنیه.

^{۵۹} بپوانه: (المَحَلَّى) ج ۲ ص ۲۲۶.

^{۶۰} بپوانه: (تَبْلُ الْأَوَّلِ) ص ۳۷.

خالی پینجهم: بهرپاگردنی نوښتر (اقامة الصلاة)

چی یه و چونه؟!

خواي زاناو شارهزا به پنهان و ناشکرا هه جارک باسي نوښترکردنی کردبی ته نیا یهک جوړه ته عبیری بو به کارهیناوه که بریتیه له بهرپارکردن (اقامة) وشه ی ناوبرا ویش زیاتر له (۵۰) جار له قورئانی دا هاتوه به هه موو شیوه کانی یه وه.

جا با پیښه کی بزاین نوښتر بهرپارکردن (اقامة الصلاة) یانی چی و، بوچی نه م شیوه ته عبیره هه لبرتر راوه؟! پاشان ده چینه سهر باسی پروونکردنه وهی چونیته ی بهرپاگردنی نوښتر.

(راغب الاصفهانی) له باره ی وشه ی (اقامة الصلاة) وه گو تویه تی^{۶۱}:
(واقامة الشی توفیه حقه، وقال: "قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ" أَيْ تَقْوُونَ حَقَّوَهُمَا بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ... وَلَمْ يَأْمُرْ تَعَالَى بِالصَّلَاةِ حَيْثُمَا أَمَرَ وَلَا مَدَحَ بِهِ حَيْثُمَا مَدَحَ إِلَّا يَلْفِظُ الْأَقَامَةَ تَنْبِيْهًا أَنَّ الْمَقْصُودَ مِنْهَا تَوْفِيَةٌ شَرَائِطُهَا لَا الْإِتْيَانُ بِهَيَاتِهَا...)

وانه: وه بهرپاگردنی شتیك نه وه یه که هه قی خو ی بده یه. خوا فهرموویه تی: (بلی نه ی خاوه ن کتیبینه! هه تا ته ورات و ئینجیل بهرپانه کن له سهر هیچ شتیك نین) واته مافی خو یانیان بده نی له پرووی زانین و کارپی کردنه وه - وه خواي بهر ز فهرمانی به نوښتر نه کردوه له هه ر جی یهک فهرمانی پی کردبی و مه دخی نه کردوه له هه ر جی یهک مه دخی کردبی، مه گهر به وشه ی بهرپاگردن! تا کو ناگادار مان بکاته وه که مه به ست له نوښترکردن ته واوکردن و هیانه دی مهرجه کانیته تی نهک به س به جی هیانانی شیوه و دیمه نه کانی.

که واته: بهرپاگردنی نوښتر (اقامة الصلاة) یانی به جی هیانانی به شیوه یه کی وا که خوا فهرمانی پی کردوه و پی رازی یه و نه و نامانج و مه به ستانه ی تییدا ره چا وکراون بینه دی، دیاره نه وه ش به بن هیانه دی ماف و مهرجه روانه تی و دهر وونی یه کانی مسوگهر نابی.

^{۶۱} پروانه: (مفردات ألفاظ القرآن) ص ۴۰
www.alibapir.net

ئىنجا باسەرنىڭ بىدەين داخۇا ھىكمەتى بەكارھېننى ئۇچۇر تەبىرى چىيە؟
 بىنگۇمان تىرو تەۋاتىرىن ھالەتى ھەشتىك ھالەتى پادەستانىيەتى ۋە ھالەتى
 ۋەستان دا ھەمۇى زىاترو چاكتەر ھەقىقەت ۋە سىمىي شىت دەردەكەۋى ۋە دەينىرى،
 بۇ ۋىنە: جەستەي ئىنسان لەكاتى پادەستان (قىيام) دا ھەركام لەئەندامەكانى
 لەشۋىنى سىروشتى خۇيان دا جىگىر دەبن ۋە ھەركامىكىيان چاكتەر دەتوانى ئەۋ ھەركەي
 پىي سىپىزراۋە ئەنجامى بدات، ۋە خۇيان چۇنن ئاۋا دەردەكەۋن ۋە دەينىرىن: سەر
 لەسەرۋى جەستەۋە جەستە لەسەر بىرگەكانى پىشت ۋە ھەمووشىيان لەسەر
 دولاقەكان پادەۋەستى، ۋە دەمارەكانى ھەست كىردن ۋە جۈۋلاندن بەئاسانى فەرمان
 ۋەردەگىرن ۋە ھەۋال دەننن، چاۋو گۈۋ دەست ۋە لاق ۋە ھەرجىيەكى بىيەۋى
 بەئاسانى پۈۋى تىدەكەن... ۋە ئىنسان لەكاتى پادەستان دا لەتەۋاتىرىن دىمەن دا
 خۇي دەنۋىنى، چۈنكە ھەقل ۋە ھۇش كەمەزىتىرىن ۋە بەرزىتىرىن شتە لەمروڧ دا لەكاتى
 پادەستان دا لەسەرۋى لەشەۋە دەپى، ئىنجا دۋاى ھەقل دى كە كانگاي سۆزۈ
 عاتىفەيەۋ لەخۋار ھەقلەۋە قەرار دەگرى، ۋە لەسەرۋى گەدەۋە كەمەمبارى خۇراك ۋە
 بىرئەۋە، ۋە گەدەش لەسەرۋى داۋىنەۋە كەكانگاي ئارەزۋى جىنسىيە، جا ديارە
 پىۋىستە ئىنسان لەھالەتى ۋەستان دا ئەندام ۋە ھىزە دەروۋنىيەكانى چۇن پىز دەبن
 لەھەلسەۋەكىۋى ژيانىشى دا ھەروابىن، ھەقل ۋە ھۇش دەمپراستى بى ۋە بەدل ۋە دەروۋن
 پالپىشتى بىرپارو نەخشەكانى ھەقل بىكات، گەدەي لەخزمەت مىشك ۋە دل ۋە دەروۋنى دا
 بى نەك بەپىچەۋانەۋە ۋە ھىزى جىنسىشى كارىك نەكات كەپىچەۋانەۋە ھەقل ۋە دل ۋە
 بەرئەۋەندى گەدەۋ جەستەي بىت!

ئىنجا ھەروەك چۇن تىرو تەۋاۋى جەستە لەكاتى پادەستانى دا دەردەكەۋى ۋە ۋانە
 لەھالەك دا كەلەبارى سىروشتى خۋاكردى دا قەرار دەگرى، نوپىزى تىرو تەۋاۋو
 كاملىش ئەۋ نوپىزەيە كەپاست پابگىرى ۋە بەۋ شىۋەۋ چۈنەتەيە شەرىيە
 بەرئەۋەبىرى كەخۋاى كاربەجى ۋە دادگەر فەرمانى پى كىردە^{۶۲}.

ئىستاش كەزانىمان بەرپا كىردى نوپىزىيانى چى ۋە بۇچى ئەۋ تەبىرى ھەلبرئىراۋە
 با ئەۋجار بزانن بەرپا كىردى نوپىز چۈنەۋ دەقە شەرىيەكان چۇن لەۋبارەۋە دۋاون؟!

^{۶۲} ئەۋ چەند دىپرەم بەتۋىزىك دەستكارىيەۋە لە (پىرتوي ازقرآن) ى سىد محمود طالقانى ۋەرگرتەۋە،

جادیاره دهقی قوپئان و سوننهت لهو بوارهدا زورن، بهلام ئیمه بهس بۆ نمونه چهند دانهیهکیان لی دهخهینهپوو:

۱- (عن أبي هريرة رضی اللہ عنہ أن رسول الله ﷺ دخل المسجد فدخل رجل فسلم على النبي ﷺ فقال: إرجع فصل فانك لم تصل، فرجع فسلمي كما سلمني ثم جاء فسلم على النبي ﷺ فقال: إرجع فصل فانك لم تصل فرجع فسلمي كما سلمني ثم جاء فسلم على النبي ﷺ فقال: إرجع فصل فانك لم تصل ثلاثا، فقال: والذي بعثك بالحق ما أحسن غيره فعلمني! فقال: إذا قمت إلى الصلاة فكبر ثم اقرأ ما تيسر معك من القرآن ثم اركع حتى تطمئن راكعا، ثم ارفع حتى تعتدل قائما، ثم اسجد حتى تطمئن ساجدا، ثم ارفع حتى تطمئن جالسا، ثم اسجد حتى تطمئن ساجدا، ثم افعل ذلك في الصلاة كلها) متفق عليه لكن ليس له (مسلم) فيه ذكر السجدة الثانية، وفي رواية لمسلم: (إذا قمت إلى الصلاة فأسبغ الوضوء ثم استقبل القبلة فكبر).

وانه: (ابوهريرة) دهگیریتوه خوا لی پازی بی، که پوزیکیان پیغه مبه ﷺ چوه مزگه وتی، پیاویک هاته ژووری و نویژی کرد، پاشان هات سهلامی له پیغه مبه ﷺ کرد، نهویش فهرمووی: بگه پیوه نویژ بکه چونکه نویژت نه کرد، کابرا گه پرایه وه وهک چوون پیشتر کردبووی نویژی کردو پاشان هات سهلامی له پیغه مبه ﷺ کرد، نهویش فهرمووی: بگه پیوه نویژ بکه چونکه نویژت نه کرد، دیسان کابرا گه پرایه وه وهک له پیشته وه نویژی کردبووی نویژی کرد دواپی هات و سهلامی له پیغه مبه ﷺ کرد، نهویش بۆ جاری سنیهم فهرمووی: بگه پیوه نویژ بکه چونکه نویژت نه کرد! کابراش گوتی: سویند بهو که سهی توی به هق رهوانه کردوه له وه چاکتر نازانم، جا فیرمپکه! فهرمووی: ههرکات بۆ نویژی ههستای - نیهت بهینه و - (الله اکبر) بکه، دواپی نه وهی بوئ ناسانه له قوپئان - مه بهست سووپه تی فاتحیه - بیخوینه، ئنجا بچوړکووع ههتا تهواو ئارام دهگری بمینه وه پاشان ههلسه وه ههتا به پیوه ئارام دهگری، دواپی کړنووش بهرو بمینه وه ههتا ئارام دهگری، ئنجا ههلسه وه ههتا به دانیشتنه وه ئارام دهگری، دواپی کړنووش بهره ههتا ئارام دهگری، ئنجا له هه موو نویژه کهت دا هه ناوابکه.

وهک دهبینن پیغه مبه ری خوا ﷺ مانه وه ئارام گرتن له چوونه پکووع و ههستانه وه له پکووع و کړنووش بردن و دانیشتنی نیوان دوو کړنووش بردنه کان به مه رجی^{۱۲}

^{۱۲} چونکه زانایان دهلین پیغه مبه ری خوا ﷺ له فهرمووده دا بهس نهو شتانهی فیری نهو نویژکه ره

دروست (جائن) بوونی نوږتو وه بهرکه وتنی دادنه، که واته هر نوږتیک وانه بی

دروست نیه و ډرناگیرئ.

۲- (اِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلَا يَمْسَحُ الْحَصَى...) رواه الخمسة.

واته: نه گهر یه کیکتان نوږتو دابه ست با ده ست به بر د و چه و دانه هیئی.

(واته بابه غه یری نوږتو که یه وه سهر قال نه بی).

۳- (لَيَنْتَهِنَنَّ أَقْوَامٌ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي الصَّلَاةِ أَوْ لَا تَرْجِعُ إِلَيْهِمْ) رواه مسلم.

واته: به ته نکید که سانی که له نوږتو دا چاویان بهرو سهرئ به رزده که نه وه نه گهر

ده ست له و ږه فتاره هه لنه گرن چاویان ناگه ږیته وه لایان. (واته کوږ ده بن، یان

سزایه کی هیئده ی کوږی یان هه یه).

۴- وه له وه لامی که سیک دا که ده ریاری ناوړدانه وه له نوږتو دا پرسپاری لی کردوه،

فهرموویه تی: (هُوَ أَخْلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ) رواه البخاري.

واته: نه وه دزی یه که که شه یقان له نوږتو به نده ده یکتا.

دیاره نه و چوار ده قه ی ږا بر د ن زیاتر په یوه ندی یان به دیوی پواله تی نوږتو وه هه یه،

ننجا باچه ند ده قیکی دیکه ش دهر باره ی دیوی په نهان و نیوه وه ی نوږت بخینه بهر چاو.

۵- (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ) المؤمنون - ۲۶۱.

واته: به راستی ږو ادران سهرکه وتوو و به مراد که یشتون. نه وانه ی

که له نوږتو که یان دا گهر د ن که چ و دل بیدارن.

(ابن منظور) دهر باره ی مانای وشه ی (خشوع) گو تویه تی: ^{۶۴} (بریتیه له وه ی

که مروث سهری نه وی بکات و چاو ږیته زه وی و ده نگی نزم بکات)، دیاره به سهرنچ

دانی ده قه شه رع ی یه کانیش دهر ده که وی که (خشوع) هم په یوه ندی به دل و دهر وون و

هم به جه سته و پواله تیشته وه هه یه، بؤ وینه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: (اللهم

انني أعوذ بك من قلب لا يخشع...) رواه الترمذي والنسائي، ورواه مسلم بلفظ قريب منه، واته: نه ی

خوا یه م ن په نات دینمه بهر له دلیکی بی خشوع! هه روه ها فهرموویه تی: (لَوْ خَشَعَ قَلْبُ هَذَا

خَشَعَتْ جَوَارِحُهُ) ^{۶۵}، واته: نه گهر دلی نه مه - کابرایه که که پیغه مبه ر ﷺ به بی خشوع

بینیویه تی - خشوعی ببوا یه نه ندانه کانیشی ده یان بو!

^{۶۴} (لسان العرب) ج ۸ ص ۷۱.

^{۶۵} ږوانه: (فتح الباری شرح مسیح البخاری ج ۱ ص ۱۰۰) www.alibapir.net

لهم فرمودانه وه دهمزانري كه كانگاي خشووع دله، به لام شوينه واري خشووع له سهر نه ندانه پواله تي به كاني جه ستهش دهرده كه وي.

كه واته: ده توانين له بهر تيشكي شه ده قانه دا كه ابردن ئاوا پينا سهي (خشووع) بكهين و بئين: " (خشووع) گهردن كه چي و به نارامي راوهستان و دلنه رمي و بيداري و چاوديري كردني خواو بير كردنه وه و تيكه ل بوون و ته فاعول كردن له گه ل وشه و ته عبيرو جم و جو له كاني نويز دايه).

٦- (قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ) الماعون - ٥، ٤-

واته: جا سزاي زور سهخت بو نويزه كرانيك. كه له نويزه كهيان بي ناگان.

٧- (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ...) النساء - ٤٣-

واته: شه نه وانه ي پرواتان هيناوه له حاليكدا كه سه رخوش بن توخني نويز مه كهون، هه تا دهمزان - له نويزه كه تان دا - چي ده لين.

وهك ده بينين له نايه تي ژماره (٥، ٤) ي سووره تي (الماعون) هه په شه ي زور بي په زه له كه سانيك كراوه كه نويز ده كه بن به لام نويزه كهيان پووحى خشووع و كاكي ناگا له خوابوون و له خو وريا بووني تيدانيه و هه توكلليكي بوش و بي جه وهه رو نيوه پوكه وه له نايه تي ژماره (٤٣) ي سووره تي (النساء) يش دا ناموزگاري مسولماناني نويزه كر كراوه كه له حاليك دا سه رخوش و بي هوشن نزيكي نويز نه كهون، جا شايه ني باسه كه هه رچهنده له نايه ته كه دا ته نيا باسي حاله تي سه رخوشي كراوه به لام بيگومان هه رجوره بي ناگايي و بي هوشي يه كه وا له ئينسان بكات نه زاني له نويزه كه ي دا چي ده لن و چي ده كات، چ به هوي مه يخوري به وه بي كه له نايه ته كه دا باس كراوه، وه چ به هوي توورهي و ناره زووپه رستي و نه زاني و.. هتدوه بي، پيوسته ئينسان هه تا شه حاله ته له خوي دور نه خاته وه و دل و ميشكي لي پاك نه كاته وه نويزه كه ي نه كات، بوئه وه ي نويزه كه ي له و حيكه مت و نامانجه كه بو دابين كردني پيوست كراوه خالي نه بي، مه گه ر خواي كار به جي نه يفرموده: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي) طه - ١٤، ١٥!

٨- (لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ الطَّعَامِ وَلَا وَهُوَ يُدَافِعُ الْأَجْبَانِ) رواه مسلم.

واته: نابي نويز له ده مي ناماده بووني خواردن دا، وه له كاتيك دا كه ميزو پيسايي

سه غله تي ده كه بن بكري.

چونکه وهك له خالی پيشووش دا باسمان كرد له كاتى برسپه تى و تهنگاوى و... هتدا ئينسان كاكل و نيوه پوكى نويزه كهى وهك پيوست بۆ نايه ته دى و نويزه كهى زياتر ده بيته جم و جوليكي پواله تى و پوكه ش.

٩- (إِنَّمَا الصَّلَاةُ تَمْسُكُنَّ دُعَاءً وَتَضَعُ يَدَيْكَ فَتَقُولُ: اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ فَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فِيهَا خِدَاجٌ) رواه الترمذي والنسائي وابن خزيمة.

واته: بيگومان نويز بهس مل كه چى دهر برين و پارانه وهو لالا نه وهيه، وه دهسته كانت له سهريهك داده نئى و ده نئى: ئهى خوايه! ئهى خوايه! جا ههركه سيك وانه كات ئه وه نويزه كهى ناته واوو كرچ و كاله.

١٠- (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ... وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ) المؤمنون - ٩١، -

واته: بهراستى برواداران به كام و مراد گه يشتوون.. وه ئه وانهى كه نويزه كانيان ده پارين. دياره ئه دهقه كوتاييش پاراستنى نويز له هه موو لايه كه وه ده گريته وه به دهروون و دهرو وردو درشته وه.

كه واته: بهراكرنى نويز (اقامة الصلاة) نه وهيه كه باباي نويزكه زور بهوردى ناگادارو چاوديرى نويزه كهى بئ، چ له لايه نى ديمه ن و پواله ت و چ له لايه نى دهروون و نيوه پوكى يه وه وه به شيويهك ئه نجامى بدات كه خواى پهروهگار و پيغه مبه ره كهى ﷺ فهروويانه و ويستويانه، چونكه كه واى كرد ماناي وايه نويزى راسته قينهى كرد وه شيوه حهقيقه تى داواكراوى به نويزه كهى به خشيو وه راستى كردوته وه بهرپاي كرد وه له سهه ماهيه تى خوى پاى گرتوه.

ئىستاش ئه تۆو باسيك به ناوى: (چۆن نويز بهرپاده كهى؟! كه بهوردى و ههنگاو به ههنگاو له بهر تيشكى دهقه كانى سوننه ت دا باسى چۆنيه تى بهرپار كردنى نويز دهكات:

خالى شەشەم: چۆن نويز به رپا ده كهى؟!

خوينه رى به ريزو خوشه ويست! خوا ياربى له م ياسه دا ههول ده دهين به وردى و ههنگاو به ههنگاو له به رتيشكى فهرموده كانى پيغه مبه رى به ريز ﷺ و سوننه تى به پيزى دا چۆنيه تى نويز به رپار كردن روون بكهينه وه، به لكو بتوانين فهرمانى پيغه مبه رى خوا: (صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي صُلِّي) متفق عليه، وانه: (نويز بكه ن وهك چۆن بينيتانم نويزم كرد)، جى به جى بكهين.

شياوى گوتنيشه كه ئيمه له م ليكولينه وه و روون كردنه وه يهش دا ناتوانين پابه ندى مه زه به يكي ديارى كرا و بين، چونكه ئاشكرايه كه مه زه به كان و قسه و بوچوونى زانا و پيشه و ايانمان ته فسירו ليكدانه وهى ئه وانه بو رپبازى پيغه مبه ر ﷺ، به لام ئيمه ده مانه وى له به ر پوشنايى خودى سوننه تى باسى چۆنيه تى نويز به رپار كردن بكهين، ئنجا دياره كه مه رجيش نيه هيچ كام له زانا و پيشه و ايانى سه رمه زه ب و ئه وانه ي ديكهش له هه موو شتيك دا قسه و بوچوون و تيگه يشتنه كه ي پيكا بيه تى! بويه هه ركه سيك له هه موو مه سه له كان دا ته نيا پابه ندى ئيجته ادى پيشه و او زانايه ك يان مه زه به يكي ديارى كرا و بيت و، لى لانه دات، هه تمه ن دوو چارى پابه ندى به هه نديك بيروپا و بوچوونى لاواز و (مرجوح) وه ده بى جا ئه گه ر ئه مهش بو خه لكى عه وام دروست (جائن) بيت و چاوپوشي لى بكرى، ئه وه بيگومان بو كه سانيك كه توانا و برستى جوړيك له جوړه كانى ئيجته اهاد يان لانى كه م ته ته له و له بيژنگ دان و هه لسه نگانديشيان هه بى ئه وه ئه و جوړه پابه ندى و خو به ستنه وه يان بو دروست نيه و، له سهريان پيوسته به دواى قسه ي به هيزترو پاى به لگه دارتردا بگه رپن و هه ركاتيكيش ده ستيان لى گيربوو پييه وه پابه ندين و رووحى ته سكى ته قليدو پيوه پاهاتن له پيشيان نه بيته كو سپ و په رچ و ده ست و پى يان نه به ستى!

به لام لي رهش دا ديسان ده بى و ريبابن و هه ر له خو وه به بى لي وه شاوه يى و توانا لافى زل لى نه دهين و به مسته ئاويك نه كه وينه مه له و به توژه زانيارى يهك خو مانمان لى نه گوپى، تاكو خوانه كرده دوايى له به رده م زانا و پيشه و ايان دا ئاره قى شه رمه زارى و په شي مانيمان لى نه چوپى، وه (رَحِمَ اللَّهُ أَمْرًا عَرَفَ قَدْرَ نَفْسِهِ فَوَقَفَ عِنْدَ حَدِّهِ)، ئنجا له په ر و ايزيش دا به پى بولوان و به ئه ندازه ي به پيوسته زانرايش ئا مازه بو بيروپاى زانا و پيشه و ايان و مه زه به كانيش ده كهين و، دياره هه نديك جاريش واپيوسته دهكات

برگه‌ی یه‌که‌م: نیه‌ت هینان

پایه و بنچینه‌ی هر خواپه‌رستی‌یه که له ئیسلام دا نیازو مه‌به‌ست له‌دل گرتنه، واته ناگاداربوون و بیداربوونی ئینسان سه‌باره‌ت به‌کاره‌ی پئی هه‌لده‌ستی، ئایا چی‌یه و چۆنه و بۆ کئی‌یه؟! پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وباره‌وه فرموویه‌تی: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَأْوٍ) متفق علیه،

واته: بێگومان کرده‌وه - چاکه - کان ته‌نیا به‌پئی نیه‌ت - وهرده‌گیری - ن، وه بێگومان بۆ هه‌ر که‌سێک ته‌نیا به‌گوێره‌ی نیه‌ته‌که‌ی پاداشت هه‌یه... ده‌رباری پیناسه‌ی (نیة) یش سه‌رحه‌م^{٦٦} زانا‌یان له‌سه‌ره‌وه‌هه‌رێک که‌وتوون، که‌بریتیه له‌نیاز (قصد) ی نیو‌دل و، جوولانی دل بۆ ئه‌نجام دانی کارێک، وه‌هه‌مووشیان له‌سه‌ره‌وه‌هه‌رێک که‌شوینی نیازو مه‌به‌ست ده‌، رسته‌ی: (وَمَحَلُّ النِّيَّةِ الْقَلْبُ) له‌زۆربه‌ی یان سه‌رحه‌م کتیب و سه‌رچاوه‌ فیه‌قه‌ی‌یه‌کان دا هاتوه.

که‌واته: ئه‌ی مسوولمانی به‌پێزو خوشه‌ویست! دوا‌ی تاره‌ت گرتن و ده‌ست نوێژو بانگو قامه‌ت، به‌دلیکی پاک و پۆشاکێکی خاوینه‌وه له‌سه‌ر شوینیکی پاک و ته‌میز به‌ره‌و قیبله‌ به‌هسته‌و نیه‌تی نوێژکردن به‌ینه، واته ئه‌و نوێژه‌ی که‌خه‌ریکی به‌پاککردنی له‌دلی خۆت دا ئاماده‌ی بکه‌و بزانه چ نوێژیکه‌و چه‌ند رگاته‌و به‌ته‌نیا‌یه یان به‌کۆمه‌ل و فه‌رزه یان سوننه‌ت و ... هتد!

به‌لام بزانه که‌به‌سه‌ر زاردا هینان و گوکردن (تلفظ) ی وشه‌کانی نیه‌ت نه‌ک هه‌ر فه‌رزه بگه‌ر سوننه‌تیش نیه‌و، زۆربه‌ی زانا‌یانیش به‌داهینراو (بدعة) ی ده‌زانن، چونکه وه‌ک گوتمان نیه‌ت کاری ده‌وه هه‌ر له‌ویشه‌وه په‌یداده‌بێ و هه‌یچ په‌یوه‌ندی‌یه‌کی به‌زارو زمانه‌وه نیه‌^{٦٧}.

^{٦٦} بۆ وینه: پروه (نیل الاوطار) ج ١ ص ١٤٦، که‌سه‌ی هه‌رکام له‌ (نووی) و (کرمانی) و (بیضاوی) له‌وباره‌وه هیناوه.

^{٦٧} (ابن قیم الجوزیه) له‌وباره‌وه گوته‌ویه‌تی: (نیته نیازو مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی‌یه بۆ کردنی کارێک وه‌شوینه‌که‌ی ده‌وه هه‌یچ په‌یوه‌ندی‌یه‌کی به‌زمانه‌وه نیه، بۆیه نه‌له پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه له‌هاوه‌لانی‌یه‌وه هه‌یچ که‌سه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی نیه‌ت نه‌هاتوه، وه ئه‌و قسانه که‌ بۆ خوشوێردن و ده‌ست نوێژو نوێژ... داهینراون شه‌یتان کردوونی به‌زه‌وی‌یه‌کی به‌پیت بۆ تیداچاندنی تووی وه‌سوه‌سه. پروه: (فقه السنه) ج ١ ص ١٢٢، که‌له (اغایه‌ اللہان) ده‌وه.

برگه‌ی دووهم: گوته‌ی (الله اکبر).

ئنجای دوا‌ی شه‌وی به‌وجو‌ری گوتمان نیازو مه‌به‌ستی به‌ریاکردنی نویژه‌که‌تت له‌دل و میشکت دا ناماده‌کرد، نویژه‌که‌ت به‌گوته‌ی (الله اکبر) ده‌ست پی‌یکه‌که‌پی‌ی ده‌گوته‌ی (الله اکبر) (تحریم) چونکه‌ دوا‌ی گوته‌ی وی هه‌موو شه‌و شتانه‌ی که‌ له‌حاله‌تی ئاسایی دا حه‌لل ئیت قه‌ده‌غه‌ ده‌کرین، وه‌ک خواردن و خواردنه‌وه‌و خه‌وتن و جم‌وجو‌لی زۆرو قسه‌کردن و... هتد، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وباره‌وه‌ فهرموویه‌تی: (مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطَّهُّورُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ) رواه ابوداود و الترمذی و الحاکم، واته: پاک و خاوی‌نی (تاره‌ت گرتن و ده‌ست نویژگرتن) کللی نویژه‌وه‌، (الله اکبر) گوته‌ن هه‌رام که‌ری غه‌یری خۆیه‌تی (واته‌ هه‌رشتیک که‌له‌نویژه‌که‌ جیایه‌) وه‌ سه‌لام دانه‌وه‌ش ته‌واو بوویه‌تی و مایه‌ی حه‌لل بوونه‌وه‌ی شه‌و شتانه‌یه‌ که‌لیی قه‌ده‌غه‌کراوون.

ئنجای شایه‌نی باسه‌ که‌به‌نده‌ دوا‌ی موتالو لی‌کۆلینه‌وه‌ی زۆریش له‌باره‌ی گۆکردنی نیه‌ته‌وه‌ بۆم پوون بۆته‌وه‌ که‌ته‌نیا هه‌ندیک له‌زانایانی مه‌زه‌به‌ی شافعی په‌حمه‌تی خۆی لێ‌بن به‌سوخته‌یان داناوه‌و هه‌چ به‌لگه‌یه‌کیشم نه‌دی له‌سه‌ری هه‌ندراپیته‌وه‌ ئنجای دیاره‌ شافعی‌یه‌کانیش هه‌ر گوته‌ویانه‌ که‌شوینی نیه‌ت ده‌، واته‌ به‌س به‌دل دا هاتن و له‌دل دا ناماده‌بوونی فه‌زه‌، به‌لام هه‌ندیکیان گوته‌ویانه‌: وابه‌شه‌ به‌زاریش بگوته‌ی، به‌وانه‌، (السراج الوهاج ص ٤١)،

(نووی) یش ده‌رباره‌ی چۆنیه‌تی په‌یداوونی شه‌و پایه‌ له‌مه‌زه‌به‌ی شافعی‌دا گوته‌ویه‌تی: (وَمَحَلُّ النِّيَّةِ الْقَلْبُ) فان نوّی بقلبه دون لسانه اجزاه، ومن اصحابنا من قال: "يُنَوَّى بِالْقَلْبِ وَيَتَلَفَّظُ بِاللسان" وليس بشئ لأن النية هي القصد بالقلب

واته‌: وه‌جنگای نیه‌ت ده‌. هه‌رکات به‌دل نیه‌تی هه‌نا بێ‌شه‌وه‌ی به‌زمان بیلێ به‌رده‌که‌وئ، هه‌ندیک له‌هاوه‌لانی‌شمان گوته‌ویانه‌: (به‌دل نیه‌ت دینێ و به‌زمان ده‌بیژئ) به‌لام شه‌و پایه‌ هه‌چ نیه‌، چونکه‌ نیه‌ت بریتیه‌ له‌مه‌به‌ستی نیو د ل، پاشان (نووی) ده‌رباره‌ی چۆنیه‌تی په‌یداوونی شه‌و پایه‌ هه‌له‌یه‌ که‌خۆی گوته‌ویه‌تی: (هه‌چ نیه‌) ده‌لێ: (...) وقال صاحب الحاوي: هو قول ابي عبدالله الزبيري: انه لايجزئه حتى يجمع بين نية القلب وتلفظ اللسان، لان الشافعي رحمه الله قال في الحج: اذا نوّى حجاً او عمرة أجزاً وان لم يتلفظ وليس كالصلاة لا تصح الا بالنطق، قال اصحابنا: غلط هذا القائل وليس مراد الشافعي بالنطق في الصلاة هذا، بل مراده التكبير..)

واته‌: وه‌خواوه‌نی کتیی (الحاوی) گوته‌ویه‌تی شه‌مه‌ قسه‌ی (ابی عبدالله الزبیری)یه‌، که‌نیه‌ته‌که‌ی به‌نارکه‌وئ هه‌تا نیازێ د ل و ده‌رپینی زمان کۆنه‌کاته‌وه‌، چونکه‌ شافعی په‌حمه‌تی خۆی لێ‌بن ده‌رباره‌ی حه‌ج گوته‌ویه‌تی: له‌گه‌ر نیه‌تی حه‌ج و عومره‌ی هه‌نا هه‌رچه‌نده‌ نه‌شی بیژئ بۆی وه‌به‌رده‌که‌وئ، به‌په‌چه‌وانه‌ی نویژه‌وه‌ که‌به‌ده‌رپینی زمان نه‌بێ نیه‌ته‌که‌ی دروست نابێ هاوه‌لانیان - واته‌ زانایانی شافعی مه‌زه‌ب - گوته‌ویانه‌: خواوه‌نی شه‌و قسه‌یه‌ به‌هه‌له‌داچوه‌ چونکه‌ مه‌به‌ستی شافعی به‌وشه‌ی (بیژتنی زمان) له‌نویژدا گوته‌ی: (الله اکبر)ی نویژدا به‌سته‌نه‌ک نیه‌ت هه‌نان به‌زمان و گۆکردنی، به‌وانه‌: (المجموع شرح المذهب) ج ٢ ص ٢٢٢، ٢٢٣.

برگه‌ی سییه‌م: به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌ردووک ده‌ست

به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌ردووک ده‌سته‌کانیش ده‌گونجی له‌گه‌ل گوتنی (الله اکبر) دابی و ده‌شگونجی پیش یان دوا‌ی گوتنی بی، وه‌ک له (صحيح البخاري)^{٦٨} دا هاتوه، ئنجا له‌کاتی ده‌ست به‌رزکردنه‌وه‌ت دا باپه‌نجه‌کانت نه‌پیکه‌وه نووساوبن و نه‌زۆریش بلاوبن، به‌لکو ئاسایی بن، وه‌ک (حاکم و ابوداود)^{٦٩} گێڤاویانه‌ته‌وه، وه ده‌سته‌کانت هه‌تا ئاقاری شانه‌کانت به‌رزیکه‌وه، ده‌شتوانی له‌نهرمه‌ی گوی‌یه‌کانتیان نزیک بخه‌یه‌وه هه‌ردووک سوننه‌ت و دروستن، وه‌ک (بخاري و ابوداود)^{٧٠} گێڤاویانه‌ته‌وه.

برگه‌ی چواره‌م: پۆنانی ده‌ستی راست له‌سه‌ر هی چه‌پ

پاشان ئه‌ی مسوڵمانی به‌پێزو شیرین هه‌ردووک ده‌سته‌کانت بینه‌خواری و ده‌ستی راست له‌سه‌ر ئی چه‌پت دابنێ، چونکه وه‌ک (مسلم و ابوداود) گێڤاویانه‌ته‌وه پیغه‌مبه‌رمان ﷺ وای کردوه، جا بۆت هه‌یه ده‌سی راست له‌سه‌ر پشتی ده‌ستی چه‌پت دابنێ، وه‌بۆت هه‌یه له‌سه‌ر جومگه‌و بازنه‌ی ده‌ستی چه‌پت، یان باسکی ده‌ستی چه‌پت دابنێ، وه‌ک (ابوداود و نسائی و ابن خزيمة) بۆمان ده‌گێڤنه‌وه. شوینی ده‌ست له‌سه‌ر پۆنانیش ته‌نها شوینیکی تایبه‌ت نیه، به‌لکو ده‌گونجی له‌سه‌ر سینگ بی^{٧١} وه‌ک (ابوداود و احمد و ابن خزيمة) گێڤاویانه‌ته‌وه، وه ده‌شگونجی له‌خوار سینگه‌وه بی^{٧٢}، به‌لام خوار نیوک به‌لگه‌یه‌کی وای له‌سه‌ر نیه^{٧٣}.

^{٦٨} بېروانه: (صفة صلاة النبي ﷺ) ی ناصرالدين الالباني ص ٧٧ الطبعة ٦.

^{٦٩} بېروانه: (صفة صلاة النبي...) ص ٧٨.

^{٧٠} بېروانه: (صفة صلاة النبي...) ص ٧٨.

^{٧١} له‌فه‌رموده‌کان دا وشه‌ی (صَدْر) هاتوه نه‌ک (نَحْر). و دياره (صدر) سینگه به‌لام (نحر) سه‌رووی سینگه لای گه‌ردن و گه‌روو، که‌واته ده‌ست زۆر به‌رزگرتن واته له‌سه‌رووی سینگه‌وه پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ته، هه‌رچه‌نده به‌داخه‌وه هه‌ندیک که‌س له‌پوی نه‌زانی‌یه‌وه هه‌ر ئه‌وه به‌سووننه‌ت ده‌زانن! بۆ مانای وشه‌ی (نحر) بېروانه: (المعجم الوسيط) ص ٩٠٦، وشه‌ی (نحر).

^{٧٢} بېروانه: (سبل السلام) ج ١ ص ٢٢٥، وه‌بېروانه: (الروضة الندية شرح الدرر البهية) ج ١ ص ٩٦، ٩٧.

وه بېروانه: (فقه السنة) ج ١ ص ١٤٥.

^{٧٣} هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

برگه‌ی پینجه‌م: چاوپرینه شویتی کپنووشو راودستان به‌مل که‌چی‌یه‌وه

ئنجا تۆزیک سهرت نزم بکه‌و چاوت بپرئه‌و شوینه‌ی که‌کپنووشی له‌سهر ده‌به‌ی و نیوچاوانتی ده‌خه‌یه‌سهر، چونکه پیغه‌مبه‌رمان ﷺ وای کردوه، وهک (حاکم و بیه‌قی) گپراویانه‌ته‌وه. وه ئاگاداریه که‌زۆر سهر به‌رزکردنه‌وه‌و ته‌ماشاگردنی ئاسمان هه‌پامه وهک (بخاری و ابوداود) گپراویانه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها ئاوردانه‌وه‌و پوو وهرچه‌رخاندنیش — به‌بئ هۆ — به‌هه‌مان شیوه وهک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وه‌لامی پرسپاری (عائشه) دا خوالیی پای‌زی‌بئ له‌وباره‌وه فهرموویه‌تی: (إِخْتَلَسَ يَخْتَلِسُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ) رواه البخاري و ابوداود، هه‌روه‌ها ئاگاداریه که‌له‌کاتی وه‌ستان دا ریڤ و پیک رابوه‌ستی و خۆت به‌ملاولادا لاسه‌نگ و خواره‌که‌ی و ده‌ستیش به‌که‌له‌که‌ت نه‌گری. چونکه (ابوهریره) خوالیی پای‌زی‌بئ گوتویه‌تی: (ده‌ست به‌که‌له‌که‌ گرتن له‌کاتی نوێژدا پیشگیری لئ‌کراوه) وهک (بخاری و مسلم) گپراویانه‌ته‌وه^{٧٤}.

برگه‌ی شه‌شه‌م: خویندنی دووعای (استفتاح)

ئنجا به‌ئارامی یه‌کێک له‌جوهره‌کانی دووعای ده‌ست پئ‌کردنی نوێژ (استفتاح) بخوینه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وکاته‌دا ده‌یخویندن و چاک‌تریش وایه هه‌رجاره یه‌کێکیان بخوینی — وهک پیشتر با‌سمان کردو پروومان کردوه — ئه‌مه‌ش چه‌ند وینه‌یه‌ک له‌و دووعایانه:

^{٧٤} پای‌چار مه‌زه‌به‌کانیش له‌باری چۆنیه‌تی ده‌ست گرتنه‌وه ئاویه: شافعی‌یه‌کان سهر سینگ و خواره‌وه‌ی سینگ و، مالیکی‌یه‌کان پشت نیوک و حه‌نبه‌لی‌یه‌کان سهر سینگ و، حه‌نه‌فی‌یه‌کانیش خوار نیوکیان دیاری‌کردوه بۆ ده‌ست له‌سهر پۆنان، هه‌ندیک له‌مالیکی‌یه‌کان و شیعه‌ی دوا‌زده ئیمامیش ده‌ست گرتن به‌سوننه‌ت نازانن، به‌لام بێگومان به‌هه‌له‌دا‌چوون چونکه وهک پیشتر ئاماژه‌مان پئ‌کرد له‌وباره‌وه چه‌ند فهرموویه‌کی راست و راشکاو (صحیح و صریح) هه‌ن، هه‌رچه‌نده هه‌رچۆنیش بئ ده‌ست گرتن هه‌ر سوننه‌ته‌و فه‌ز نیه، بۆ شاره‌زایی زیاتریش له‌باری پای‌زانیان و چوار مه‌زه‌به‌کانیشه‌وه، پڕوانه: (فقه السنة) ج ١ ص ١٥٨، ١٥٩، وه پڕوانه: (الفقه الاسلامی وادلته) د. وه‌به الزحیلی ج ٢ ص ٨٧٣، ٨٧٤ ط هه‌روه‌ها پڕوانه: (الفقه علی المذاهب الخمسة) محمد جواد مغنیه، ص ١٠٩ تا ١١١.

www.alibapir.net

۱- (وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ. إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ) رواه احمد ومسلم والترمذي وغيرهم.

واته: پوی - دلی - خوم کرده نهو زاتهی که ناسمانه کان و زهوی هیئانه دی، راسته پیم گرتوهو مسولمانم، وهمن له هاوبهش بو خوا دانهران نیم، بیگومان نویژو په رستند و ژیان و مردنم بو خوی په رورددگاری جیهانه کانه، هیچ هاوبهشی نین، وههه به ودهش فرمانم پی کراوه. وهمن له مسولمانانم.

۲- (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَبِأَسْمِكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ) رواه ابوداود والحاكم،

واته: نهی خوی به پاکت ده گرم و سوپاست ده کم، وهناوت به رزو پرییت و پیژوه، پایت که لیک بلندو به پیژوه، جگه له تو هیچ په رستراو نینه.

۳- (اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا) رواه مسلم وغيره.

واته: خوا گه وره تره به گه وره یی یه کی بی وینه، وه سوپاسی کی زور بو خوا. وه به یانیا ن و نیواران خوا به پاک ده گرم.

۴- (اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقِي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْثَلَجِ وَالْبَرْدِ) متفق عليه.

واته: نهی خوی من و هه له کانم له یه که وه دووربخه وه که چون پوژه لالت و پوژئاوات له یه که دوور خستوونه وه، نهی خوی، له گوناچه کانم پاکم بکه وه وه که چون پوژشاک ی سپی له چلکی خاوین ده کریته وه، نهی خوی خراپه کانم به ناوو به فرو ته رزه - ی په حمه - بشو.

برگه ی هه وته م: (إِسْتِعَاذَة) کردن

پاشان که یه کی که له دوو عایه کانی (استفتاح) ت خویند، (استعاذة) بکه چونکه له لای زوربه ی^{۷۰} زانایان له پکاتی یه که م له پیش خویندن فاتیحه دا سوننه ته، (استعاذة) ش به چهند شیوه یه که له پیغه مبه ری خواوه ﷻ گپړلوه ته وه:

^{۷۰} شافعی خوالی خوش بین له هه موو پکاته کان دا به سوننه تی ده زانی. به لام پای زوربه ی زانایان

به هیژترو به لکه دارتره به یان (نیل الاوطار) ۲/ ۲۵۵ ه (نیل السفة) ج ۱ ص ۱۳۲.

۱- (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) رواه ابن المنذر، واته په نا به خوا ده گرم له شهیتانی نه فرین کړاؤ.

۲- (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) رواه ابوداود والترمذی.

واته: په نا به خواى بیسه رو زانا ده گرم له شهیتانی نه فرین کړاؤ.

۳- (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمِّهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ) رواه ابوداود وابن ماجه والحاكم والدارقطني،

واته: په نا به خوا ده گرم له شهیتانی نه فرین کړاؤ، له خوتخوتی و فووی خو به زلگری به به رد اکر دنی و شیعی خراب فی کړ دنی.

دیاره له نویتانه دا که (سیري) ین و فاتحیه یان به دهنکی نرم تیدا ده خویندری نه وه (استعاذه) ش به هه مان شیوه، به لام له نویتانه دا که (جهری) ین و به دهنکی به رز ده خویندری، نه وه زور به ی زانایان پایان وایه که (استعاذه) هر به دهنکی نرم ده خویندری، به لام شافیعی پای وایه که هر دوک لایه کسانن به لام بیگومان پای جه ماوهری زانایان به هیز تره^{۷۶}.

پرگه ی هه شته م: خویندنی سووړه تی فاتحه

ثجا - نه ی مسولمانی به پړزو خوشه ویست: - سووړه تی فاتحه بخوینه چونکه جه ماوهری زانایان پایان وایه که خویندنی فاتحه له هه موو پکاتیک دا مهرجی دروست بوونی نویژ، له وباره شه وه فهرمووده زورن، بو وینه:

۱- (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ) متفق علیه، واته: هر که سینک فاتحه نه خویننی نویژ که ی به رنا که وئ.

۲- (لَا تُجْزِي صَلَاةَ لَا يَقْرَأُ الرَّجُلُ فِيهَا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ) متفق علیه، واته: نویژیک که کابرا سووړه تی سه رته ی قورثانی تیدا ناخویننی به رنا که وئ.

۳- (مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ فَهِيَ خِدَاجٌ) رواه مسلم،

واته: هر که سینک نویژیک بکات فاتحه ی کتیبی - خواى - تیدا نه خویننی نه وه ناته واره.

^{۷۶} (ابن قدامة المقدسي) له وباره وه گوته ویه تی: (وَيُسِرُّ الْأُسْتَعَاذَةَ وَلَا يَجْهَرُ بِهَا لِأَعْلَمَ فِيهِ خِلَافاً) بېوانه: (المغني) ج ۱ ص ۴۷۶، واته: وه ده بن (استعاذه) به په نهانی بکات و دهنکی پی به رز نه کاته وه، له وباره وه جیاوان (خلاف) م پی شته نیست.

به لَام (أبوحنيفة) خوالیٰ خوش بی پای وایه که خویندنی فاتحه به مهرج نه گیراوه و هر شوینیکی دیکه ی قورپان بخوینئی هر دروسته^{۷۷}، هندیکیشیان خویندنی فاتحیه یان ته نیا له دوو یا زوربه ی رکاتان دا به مهرج زانیوه^{۷۸}.

که سینکیش نه یقوانی (فاتحه) فیرییت، با به نه ندازه ی وی له سوورپه تیکی دیکه بخوینئی نه گهر نه وشی بۆ نه کرا، با به نه ندازه ی سوورپه تی فاتحه نه م زیکرانه بخوینئی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) وهك ابوداود و ابن خزيمة والحاكم وطبرانی گیراویانه ته وه.

چۆنیه تی خویندنی فاتحه ش ئاوايه:

هه موو ئایه ته کانی به جیا جیا بخوینیه یه کیانه وه مه لکینه، واته بلئی: (بسم الله الرحمن الرحيم) ئنجا هه لوه سستیکی کورت بکه و بلئی: (الحمد لله رب العالمين) پاشان دوا ی هه لویسته یه ک بلئی: (الرحمن الرحيم) و دوا یی بوسته و بلئی: (مالك يوم الدين)... ئاوا به م شیویه هه تا کوتایی سوورپه ته که، چونکه ابوداود و سه می و ابو عهر و الدانی ئاویان له پیغه مبه ره وه ﷺ گیراوه ته وه (حاکم و ذهبی) یش به فرموده یه کی راست (صحیح) یان دانا وه^{۷۹}.

شایه نی باسیشه نه گهر ئایه ته کانیش پیکه وه بلکینئی به شیویه ک که مه عنایان تیک نه دات هر دروسته، به لَام به و جوړه ی گوتمان چاکتره و سوننه ت تره.

کورته باسیتک ده رباری (بسم الله الرحمن الرحيم)

زانایان هه موویان له سهر نه وه یه کده نگن که (بسم الله الرحمن الرحيم) به شیکی ئایه تیکه له سوورپه تی (النمل) دا، به لَام له باره ی ئایه ت بوونی له سه ره تای فاتحه و سوورپه ته کانی دیکه ی قورپان دا، نه وه بوونه سین دهسته:

۱- ده لئین: (بسم الله الرحمن الرحيم) ئایه تیکه له سوورپه تی فاتحه و له هه موو سوورپه ته کانی دیکه ش، بویه پیویسته له گه ل فاتحه دا بخویندرئ، جا له و نویرانه دا که ده نگیان تیدا به رزده کریت ته وه به ده نگی به رزو، له وانه ش دا که به ده نگی نزم

^{۷۷} بېروانه: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۱۲۲، وه بېروانه: (المجموع/ شرح المذهب) ج ۲ ص ۳۱۲.

^{۷۸} بېروانه: (المغني) ج ۱ ص ۴۸۵، هه روه ها بېروانه: (المجموع/ شرح المذهب) ج ۳ ص ۲۰۷.

^{۷۹} بېروانه: (صفة صلاة النبي ﷺ) محمد ناصر الدين الألبانی ص ۹۰، الطبعة السادسة.

دهخویندیرین به دهنگی نزم، به هیژترین به لگه‌ی ئەم رایەش ئەم فەرموودەییە که (ابن حجر العسقلانی) گوتووێت: (له‌وباره‌وه لهم فەرموودەییە راست (صحیح) تر نیە)، (عن نَعِيمِ الْمُجَمَّرِ قَالَ: صَلَّيْتُ وَرَاءَ أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَرَأَ: "بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ" ثُمَّ قَرَأَ بِأَمِّ الْقُرْآنِ، وَفِي آخِرِهِ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأَشْبَهُكُمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) رواه النسائي وابن خزيمة وابن حبان.

واتە: (نعيم المجر) دەلی له‌پشت (ابوهریره) وه نوێژم کرد، (بسم الله الرحمن الرحيم) ی خویند پاشان فاتحە ی خویند، وه له‌کوئایییە که ی دا (ابوهریره) گوتی: سویند به‌و زاتە ی گیانی به‌دهسته نوێژی من له‌ئێ هه‌مووتان زیاتر به‌ئێ پیغه‌مبەری خوا ﷺ ده‌چی.

۲- دەلێن: ئایە تێکی سه‌ربه‌خۆیه‌و بو موباره‌کی و له‌یه‌ك جیاکردنه‌وه‌ی سووپه‌ته‌كان هاتۆته‌ خوارو خویندنیشی له‌فاتحەدا سوننه‌ته به‌لام به‌دهنگی نزم، ئەم رایەش چەند فەرموودەیه‌ك پشتگیری ده‌كەن که باوترینیان ئەمەیه: (عن أنس قال: صَلَّيْتُ حَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَخَلْفَ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ وَعُثْمَانَ وَكَانُوا لَا يَجْهَرُونَ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) رواه النسائي وابن حبان.

واتە: ئەنەس دەلی: له‌پشت پیغه‌مبەری خوا و ئەبووبه‌كرو عومەر و عوتمانە وه نوێژم کردوه، وه (بسم الله الرحمن الرحيم) یان به‌دهنگی به‌رز نه‌ده‌گوت.

۳- دەلێن: نه‌ له‌فاتحەو نه‌له‌هیچ سووپه‌تێکی دیکه‌دا ئایەت نیه‌و نابێ نه‌به‌دهنگی به‌رز نه‌نزم بخویندری له‌نوێژه فەرزه‌كان دا، به‌لام له‌نوێژه سوننه‌ته‌كاندا قه‌یدی ناكات، دیاره ئەم رایە ی سێیه‌م زۆر لاوازه‌و به‌لگه‌یه‌کی وای له‌سه‌ر نیه‌.

(ابن القيم الجوزیه) ش هه‌ردووک پای یه‌که‌م و دووه‌می کۆکردوونه‌وه‌و گوتووێت: (پیغه‌مبەر ﷺ جاری وابوو که (بسم الله الرحمن الرحيم) ی به‌دهنگی به‌رز خویندوه به‌لام به‌زۆری به‌دهنگی نزم خویندووێت) ^{۸۰} شایانی باسیشه‌ که منیش خۆم پاش لیکۆلینه‌وه‌و پشکنینی زۆر بۆم ده‌رکه‌وتوه‌ که ئەم رایە ی (ابن القيم) ده‌رباره‌ی (بسم الله الرحمن الرحيم) باشتترین و به‌هیژترین رایه‌و سه‌رجه‌م به‌لگه‌کانیش له‌سه‌ری پێك ده‌گه‌ن. ئنجا ته‌نیا بۆئەوه‌ی که‌هیچ که‌س گومانێ وانه‌بێ که‌ئێ زانایانانی پای یه‌که‌میان په‌سه‌ند کردوه، به‌لگه‌یه‌کی ئەو تۆیان به‌دهسته‌وه‌ نیه‌، که‌یه‌کێک له‌و زانایه‌ پایه‌به‌رزانه

^{۸۰} به‌وانه: (مختصر زاد المعاد في هدي خير العباد) ی محمد بن عبد الوهاب، ص ۱۵، دیاره (زاد المعاد ... کتیبی ابن القيم) (هه‌ممان به‌ناوه‌ی فەرمان کردووه‌ که له‌تێکێکی

(شافيعی) يه په حه تي خواي لى بى به چاكي ده زانم نه م چهنه قسه يه له يه كيڅ
له زانايانه وه نه قل يكم:

(والحاصل: إنَّ الحَقَّ بَثُوتُ قِرَاءَتِهَا وَأَنَّهَا آيَةٌ مِنْ كُلِّ سُورَةٍ وَأَنَّهَا تُقْرَأُ فِي
الصَّلَاةِ جَهْرًا فِي الْجَهْرِيَّةِ وَسِرًّا فِي السِّرِّيَّةِ، وَأَحَادِيثُ عَدَمِ سَمَاعِ جَهْرِهِ ﷺ بِهَا،
وَأَنَّ كَانَتْ صَحِيحَةً، فَالْجَمْعُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ أَحَادِيثِ الْجَهْرِ مُمْكِنٌ، بَأَن يَحْمِلَ نَفْيُ مَنْ
نَفَى عَلَى أَنَّهُ عَرَضَ لَهُ مَانِعٌ عَنْ سَمَاعِهَا فَإِنَّ وَقْتَ قِرَاءَةِ الْإِمَامِ لَهَا وَقْتُ اشْتِغَالِ
الْمُؤْتَمِّ بِالدُّخُولِ فِي الصَّلَاةِ وَالْأَحْرَامِ وَالتَّوَجُّهِ وَتَكْبِيرِ الْقَائِمِينَ إِلَى الصَّلَاةِ، وَرَوَاةُ
الْأَسْرَارِ هُمْ مِثْلُ أَنَسٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَغْفَلٍ وَهُمْ أَذْ ذَاكَ مِنْ صِغَارِ الصَّحَابَةِ قَدْ
لَا يَقِفُونَ فِي الصَّفُوفِ الْمُتَقَدِّمَةِ لِأَنَّهَا مَوْقِفٌ كِبَارِ الصَّحَابَةِ، كَمَا وَرَدَ الدَّلِيلُ بِذَلِكَ،
وَعَلَى كُلِّ تَقْدِيرٍ فَالْمُثَبِّتُ مُقَدَّمٌ عَلَى النَّافِي، وَأَحَادِيثُ الْجَهْرِ وَإِنْ كَانَتْ غَيْرَ سَلِيمَةٍ
مِنَ الْمَقَالِ فَهِيَ قَدْ بَلَغَتْ مِنَ الْكَثْرَةِ إِلَى حَدٍّ يَشْهَدُ بَعْضُهَا لِبَعْضٍ مَعَ كَوْنِهَا
مُعْتَصَدَةً بِالرَّسْمِ فِي الْمَصَاحِفِ، وَهُوَ دَلِيلٌ عِلْمِيٌّ كَمَا قَالَ الْعُضْدُ وَغَيْرُهُ، فَقَدْ
وَأَفَقْتُ سَائِرَ الْآيَاتِ الْقُرْآنِيَّةِ فِي ذَلِكَ، فَالظَّاهِرُ مَعَ مَنْ قَالَ: بَأَن صِفَتَهَا وَصِفَةُ سَائِرِ
الْآيَاتِ مُتَّفَقَةٌ...^{٨١})

وهك ده بينين نه م به لگانه پشتگيري راي يه کم ده کن:

په لک: هر چه نده نه و فرمودانه ی ده لئین پیغه مبر ﷺ (بسم الله الرحمن الرحيم) ی
به ده نگي به رز نه خویندوه راست (صحيح) ن. به لام له گهل نه و فرمودانه ی تردا
که ده لئین به ده نگي به رز خویندو ویه تی تیک ناگیرین، چونکه وایی ده چئ، نه وانه ی
نه و جوړه فرمودانه یان گیراونه وه په رچیک هاتوته پړی یان و گوی بیست نه بوون،
چونکه له کاتیک دا که نیمام (بسم الله الرحمن الرحيم) ده خوینئ نویژ که ره کان سره قالئ
نیه هی نان و نویژ دابه ستن و (الله اکبر) گوتنن.

دوو: نه و که سانه ی نه و فرمودانه یان گیراونه وه بابای وهک (انس بن مالک) و
(عبدالله بن مغفل) خوا لییان رازی بی، دیاره نه مانه ش نه و کاته له هاوه لانی گچکه و کم
ته من بوون و له ریزه کانی پشه وه نه وه ستاون، که وهک به لگه کان ده لاله ت ده که ن
ریزه کانی پیشه وه زیاتر شوینی وه ستانی هاوه له گوره و ته منداره کان بوون، خوا
له هه موویان رازی بی.

^{٨١} پړوانه: (الروضة الندية شرح الدرر النيرة) من تصحيح جلال الدين السيوطي، ج ١

سی: دیاره به پئی بنچینهی شهرعی، (المَثْبُتُ مُقَدَّمٌ عَلَى النَّاقِی) نیسیپاتکهر پِیش ره تکه ره وه دهخری، ئەو فرمودانهی دهنگ پئی بهرزکردنه وهی (بسم الله...) دهگه یه نن پِیش ئەوانی دیکه دهخری، چونکه (عَدَمُ الْعِلْمِ لَا یَسْتَلْزِمُ عِلْمَ الْعَدَمِ)، واته: زانیاری نه بوون به بوونی شتیک به لگهی نه بوونی نیه.

چار: ئەو فرمودانهی که دهنگ بهرزکردنه وه به (بسم الله...) دهگه یه نن، هه رچه نده قسه یان له سهر کراوه، به لام چونکه زۆر زۆرن وه ره سمی (مُصَحَّف) یش پالپشتیانه، هه ر به به لگهی به هیژ داده نرین.

ئجا با کو تایی ئەم مه سه له به چهند قسه یه کی به نرخ و هه کیمانه ی (ابن تیمیة) بینن که هه رچه نده پشتگیری رای دووم دهکات و پئی وایه که به لای که مه وه پیغه مبه ر ﷺ له هه موو نوێژه (جهري) یه کان دا (بسم الله الرحمن الرحيم) ی به دهنگی بهرز نه خویندوه، به لام وه هه ندیک که سی سادو کهم شاره زاو ده مارگیر مه سه له که ناخاته نیوان هه ق و ناهه ق و سوننه ت و بیدعه ته وه به لکو ده یخاته نیو بازنه ی فراوانی باشترو باش (أَحْسَنُ وَحَسَنُ) هه وه ده لی:

(... ومع هذا فالصواب أن ما لا يجهر به قد يشرع الجهر به لمصلحة راجحة، فيشرع للأمام أحياناً لمثل تعليم المأمومين، ويسوغ للمصلين أن يجهروا بالكلمات اليسيرة أحياناً، ويسوغ أيضاً أن يترك الإنسان الأفضل لتأليف القلوب واجتماع الكلمة خوفاً من التنفير عما يصلح، كما ترك النبي ﷺ بناء البيت على قواعد إبراهيم لكون قريش كانوا حديثي عهد بالجاهلية وخشي تنفيرهم بذلك، ورأى أن مصلحة الاجتماع والأتلاف مقدمة على مصلحة البناء على قواعد إبراهيم...)^{٨٢}

جا بیگو مان له نیوان ئەم جوړه له قورئان و سوننه ت تیگه یشتنه و تیگه یشتنی سادو سهزکیلانه ی که سانیک که پییان وایه ئەگه ر دنیا کاول بیّت و کو مه لگا تیک بجی و ئاین له به یں بجی نابی به هیچ رهنگیک ده ستبهرداری ئەهجام دانى نهک سوننه تیک بگه ر بیروپایه کی - به بوچوونی وان - راست تر (أَرْجَحُ) یش بین، چونکه ئەو جوړه چاوپووشی (مساهمة) یه نیشانه ی کهم ته قوایی و ئیمان کزی یه!! جیاوازی یه کی گه وه هه یه، که یه که میان تیگه یشتنیکی قوول و راست و زانیانه و دوو میشیان حالى بوونیکی سهزکیل و هه له و نه زانانه یه^{٨٣}.

^{٨٢} بېروانه: (الفتاوى الكبرى) لابن تیمیة ج ١ (مسألة ٦١) له لاپه ره (٨٨) هه تاكو لاپه ره (١٠٤).

^{٨٣} تېبینى: مه سه له ی (بسم الله الرحمن الرحيم) چ له رووی به نایه ت دانان یان دانه نان و، چ له رووی خویندن و نه خویندن هه گه ر قاتیه و هه گه ر کاول داکه و و، له رووی هه گه ر پئی بهرزکردن یان

برگه‌ی نویسه‌م: گوتنی ئامین

ئنجاکه له خویندنی فاتحیه بوویهوه بلی (آمین) ، چونکه (بخاری و ابوداود) وایان له پیغه مبهروه ﷺ گیراوه‌ته‌وه، ئنجا (إمام) بی یان (مأموم) یه‌کسانه، ئه‌وه‌نده هه‌یه گوتنی ئامین له‌نوێژه (جهري) یه‌کاندا به‌ده‌نگی به‌رزو له (سِرِّي) یه‌کان دا به‌ده‌نگی په‌نهان ده‌گوتری، وه‌هر کات به‌ده‌نگی به‌رز گوترا ده‌بی ده‌نگی پی‌دریژ بکریته‌وه، وه‌ک (بخاری و ابوداود) گیراویانه‌ته‌وه.

برگه‌ی ده‌یه‌م: هه‌لوه‌سته‌کرنی ئیمام دوای گوتنی ئامین

ئنجاکه ئه‌گه‌ر ئیمام بووی له‌دوای گوتنی ئامین ئه‌گه‌ر نوێژه‌که (جهري) بوو هه‌لوه‌سته (سکته) یه‌ک بکه، بۆئه‌وه‌ی شوین که‌وتوو (مأموم) ه‌کانت فریای خویندنی فاتحیه بکه‌ون، چونکه وه‌ک پیشتر گوتمان زۆربه‌و جه‌ماوه‌ری زانایان خویندنی سوورپه‌تی فاتحیه له‌هه‌ر رکاتیکی هه‌ر نوێژیک دا چ ئیمام بی چ (مأموم) و چ به‌ته‌نیا بی‌کات به‌مه‌رج یان فه‌رزه‌ی داده‌نیین وه‌ک پاش توژیکی تر باسی ده‌که‌ین، به‌لگه‌ی فه‌رزه‌بون یان لانی که‌م سوخته‌ت بوونی ئه‌و هه‌لوه‌سته‌کردنه‌ش بۆ ئیمام چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌که بۆ وینه:

١- (عن الحسن البصري أَنَّ سَمْرَةَ بْنَ جُنْدَبٍ وَعُمَرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ تَذَاكُرَا، فَحَدَّثَ سَمْرَةُ أَنَّهُ حَفِظَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ سَكَّتَيْنِ: سَكْتَةً إِذَا كَبَّرَ، وَسَكْتَةً إِذَا قَرَعَ مِنْ قِرَاءَةِ "غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

به‌رزکردنه‌وه‌ی، له‌نیو زانایان دا مشت و مری زۆری له‌سه‌رکراوه‌ ئیمه به‌وه‌نده‌ی باسمان کرد وازی لێ‌دین، به‌لام بۆ به‌رچاو پوونی زیاتری هه‌رکه‌سیک که‌بیه‌وئ له‌وباره‌وه چاکتر و زیاتر لێ‌بکۆلێته‌وه، ناماژه به‌و سه‌رچاوانه ده‌که‌م که‌به‌تیرو ته‌سه‌لی باسی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌یان کردوه، له‌پاستی دا چه‌زیش ده‌که‌م خوینه‌رانی به‌رێز به‌سه‌رنج دان و تیوه‌پامانی ئه‌و جوژه سه‌رچاوانه پابین و به‌خویندنه‌وه‌ی نامیلکه‌یه‌ک و کتیبیک بۆ حالی‌بوون له‌مه‌سه‌له‌و بابه‌تیک واز نه‌هین، بۆئه‌وه‌ی هه‌م قه‌درو حورمه‌تی زانایانی پیشینمان زیاترو چاکتر بزاسن و، خوشیان زیاتر بچه‌حاله‌تی خو‌ناسین و خۆیه‌که‌مگرتن (تواضع)ه‌وه:

١- (المجموع شرح المهذب للنووي) که له‌لایه‌په (٨٨) هه‌تا (٢٠٢) ی به‌رگی سنی‌هه به‌تیرو ته‌سه‌لی باسی مه‌سه‌له‌ی (بسم الله ...) و لایه‌نه جو‌راوجۆره‌کانی کردوه‌و پای (شافعی) یشی په‌سندکردوه‌و مونا‌قه‌شه‌یه‌کی وردو قوولی پابه‌کانی دیکه‌شی کردوه.

٢- (الفتاوى الكبرى) ج ١ ص ٨٨ تا ١٠٤ - ٣- (بدایة المجتهد) ج ١ ص ١١٩، ١٢٠.

٤- (المغنی) ج ١ ص ٤٧٨ تا ٤٨٢ - ٥- (الروضة النذية) ج ١ ص ١٠٠، ١٠١.

٦- (نیل الأوطار) ج ٢ ص ١٦٣ تا ١٦٤ - ٧- (فتاوى ابن عثيمين) ج ١ ص ١٢٣ - ٨- (فتاوى ابن عثيمين) ج ١ ص ١٧٢.

www.alibapir.net

عليهم ولا الضالين" فَحَفِظَ ذَلِكَ سَمْرَةَ وَأَنْكَرَ عَلَيْهِ عِمْرَانُ وَكَتَبَا فِي ذَلِكَ إِلَى أَبِي بِنِ كَعْبٍ
 ﷺ فَكَانَ فِي كِتَابِهِ إِلَيْهِمَا: أَنَّ سَمْرَةَ قَدْ حَفِظَتْ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ وَهَذَا
 فَظَ أَبِي دَاوُدَ وَلَفْظَ التِّرْمِذِيِّ بِمَعْنَاهُ.

وآته: حه سه نی به صرایی خوا لئی خوش بی ده گپ ریتته وه که (سمرة بن جندب) و (عمران بن حصین) خوالییان پازی بی مشت و مریان بوو، (سمرة) گوتی: که دوو هه لوه سته کردنی له نویژدا له پیغه مبه ری خواوه ﷺ و هرگرتوون یه کیان دواى (الله اکبر) کردن و نویژ دابه ستن، نه وی دیکه شیان پاش خویندنی فاتحیه، جا (سمرة) نه وه ی له یاد بوو، به لام (عمران) نکوولی لئی کرد، له و باره وه نامه یان بو (ابی بن کعب) نارد، نه ویش له وه لام دا بوی نووسیپوون: که سه موړه له بیرى ماوه.
 ۲- (عن عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: يَا بُنَيَّ، إِقْرَأُوا إِذَا سَكَتَ الْأُمَامُ، وَأَسْكُتُوا إِذَا جَهَرَ، فَإِنَّهُ لَأَمَلَةٌ لِمَنْ يَقْرَأُ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

وآته: نه ی پوله کانه هرکاتیک تمام بی دهنک بوو - فاتحیه - بخوینن، وه نه گهر دهنکی به رز کرده وه بی دهنک بن، چونکه بیگومان هرکه سیک فاتحیه نه خوینن نویژه که ی به رنا که وی.

جا پاش نه وه ی زوړ به و جه ماوهری زانایان له سهر هه بوونی نه وه هه لوه سته کردنه ی نیمام یه کده دنگ بوون که هه یانه به فه پزو^{۸۴} هه شیانه به سوننه تی داده نی^{۸۵}، له و باره وه که نایا له کاتی هه لوه سته کردنه که ی دا هر بی دهنک بی یان سهرگهرمی زیکر یان قوپان خویندن بی، زانایان دووپایان هه هه ندیکیان ده لئین و اباشه بی دهنک نه بی و یان زیکرک بخوینن یان قوپان بخوینن، بو وینه نه هم زیکره پیشنیار ده که ن^{۸۶}:
 (اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنَ الْخَطَايَا، كَمَا تَقْنِي الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالتَّلَجِ وَالْبَرَدِ) متفق عليه (پیشتر مانا مان کرد).

هه ندیکیشیان ده لئین و اباشه هر بی دهنک بی و چاوه پئی شوین که وه تووه کان (مأمومین) ی بکات تا له خویندنی فاتحیه ده بنه وه^{۸۷}.

^{۸۴} بروانه: (فتح الباري) ج ۲ ص ۴۸۷.

^{۸۵} بروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۱ ص ۵۳۲، که ده لئ: (وَيُسْتَحَبُّ أَنْ يَسْكُتَ الْأُمَامُ عَقِبَ قِرَاءَةِ الْفَاتِحَةِ سَكْتَةً يَسْتَرِيحُ فِيهَا وَيَقْرَأُ فِيهَا مَنْ خَلْفَهُ الْفَاتِحَةَ كَيْلًا يُنَارَعُ فِيهَا...).

^{۸۶} بروانه: (المجموع شرح المذهب) ج ۳ ص ۲۱۲.

^{۸۷} بروانه: (الفتاوى الامامية والادوية) ج ۱ ص ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰.

کورتە باسیک دەربارەى فاتىحە خویندنى (مأموم) لەبشت ئىمامەو

زاناو پىشەوایانمان - پەحمەتى خوا لەهەموویان بى و چاکترین پاداشتیان بداتەو - دەربارەى خوینران و نه خوینرانى فاتىحە لەلایەن (مأموم)ەو مەشت و مەریكى زۆریان بوو و بیروپای جیا جیا یان لەو بارەو هەن، کەخوا یاربى ئیمە زۆر بەگوشراوى دەیانخەینەپوو، وە ئەو یان کە لە هەموویان لەپووی بەلگەو بەبەهیزتر بزانی هەلى دەبژیرین، کەپیشتریش ئاماژەمان پى کردو:

۱- جارى ئەگەر نوێژەکە (سرى) بىت، ئەو جگە لە (ابوحنيفة) تىکرای زانایان دەلین: پىویستە نوێژکەر لەهەموو پکاتەکان دا فاتىحە بخوینى^{۸۸}.

۲- بەلام ئەو ی زانایان تىیدا کەوتوونە جیاوازی و مەشت و مەروە نوێژە (جهرى) یەکانن کەپایان بەم جوړەیه:

۱- زۆریەو جەماوەرى^{۸۹} زانایان دەلین دەبى (مأموم) فاتىحە هەر بخوینى و هەربۆیەش هەلوەستە (سکته) کردنى ئىمام بەفەزبان بەلای کەمەو بەسوننەت دانراو^{۹۰}، بۆئەو (مأموم) فریای خویندنى فاتىحە بکەو، وە ئەگەر ئىمام هەلوەستەى نەکرد لەدوای خویندنى فاتىحە، ئەو پىویستە هاوکات لەگەل فاتىحە خویندنى ئىمام دا ئەویش بىخوینى، یان لەکاتى قورئان خویندنى دواى فاتىحە دا بىخوینى^{۹۱}.

ب- هەندیکیشیان تەنیا بەسوننەتى دەزانن و دەلین لەسەرى فەرز نیه چونکە خویندنى ئىمام لەجیاتى (مأموم)ەکانیشیەتى^{۹۲}.

ج- هەندیکیشیان دەلین هەر دروست نیه بىخوینى^{۹۳}.

^{۸۸} بېروانە: (المجموع) ج ۳ ص ۳۱۲، ۳۱۳.

^{۸۹} بېروانە (المجموع) ج ۳ ص ۳۱۲، وە (نیل الأوطار) للشوکانى ج ۲ ص ۲۳۲، هەروەها بۆ بەرچاو پوونى چاکتر زیاتر بېروانە: (فتح الباری شرح صحیح البخاری) ج ۲ ص ۴۷۹ تا ۴۸۸، کە (بخاری) بابە تىکی سەربەخۆی لەو بارەو هیناوه بەناوونیشانى: (باب وجوب القراءة للامام والمأموم في الصلوات كلها في الحضر والسفر وما يجهر فيها وما يخافه)، هەروەها (الحافظ ابن حجر العسقلاني) ییش هەمان پای سەرخستو و بەپای جەماوەرو زۆریەى هەرزۆرى زانایانیشى لەقەلەم داوه، بېروانە سەرخاوهى پىشوو ص ۴۸۸.

^{۹۰} خاوەنى (فتح الباری) دەلن ئەو هەلوەستەیه فەرزە، بېروانە: ج ۲ ص ۴۸۷.

^{۹۱} بېروانە (نیل الأوطار) ج ۲ ص ۲۳۷، ۲۳۸.

^{۹۲} بېروانە (المجموع) ج ۳ ص ۳۱۳.

^{۹۳} بېروانە (المجموع) ج ۳ ص ۳۱۳، وە (نیل الأوطار) ج ۲ ص ۲۳۸.

د- هی و اشیان ههیه که پئی وایه کاتی خوئی (ماموم) دهکان له نوێژه (جهري) یهکانیش دا فاتحیهیان هه خویندوه، بهلام دوایی نهسخ کراوهتهوه^{۹۶}.

جا لهسوڤنگهئێهوهوه که بهپای بهنده - که دوای لیکۆلینهوهو پشکنینی زۆر پئی گهیشتووم-پای جهماوهري زانایان زۆر لهپایهکانی دیکه بههیزترو بهلگهدارترو بهوهنده وازدینن که سهرنجی بهلگهکانی نهوان بدهین، پاشان سهرنجی وهلامی نهوان بو نهو شتانهی کهخواهن رایهکانی دیکه بهبهلگهیان هیناونهوه ددهین:

یهک: (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ) متفق علیه، دیاره ئهم دهقهش - وهک "نووی گوتویهتی - حوکمیکی گشتی یه بو ههموو نوێژکهريک و بهبهلگهیهکی بئ پێچ و پهناش تایبته نهکراوه بهغهیری (ماموم) وه^{۹۷}.

دو: (عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه أن النبي ﷺ قرأ في صلاة الصبح فتثقلت عليه القراءة، فلما فرغ قال: لعلمكم تقرأون وراء إمامكم" قلنا نعم هذا" يارسول الله، قال: "لا تفعلوا إلا بفاتحة الكتاب، فإنه لا صلاة لمن لم يقرأ بها) رواه ابوداود والترمذي والدارقطني وغيرهم وقال الترمذي والدارقطني: حسن.

واته: پێغه مبهري ﷺ نوێژی بهیانی کرد، بهقورسی قورئانهکهی بو خویندرا، جا کهتهواو بوو فهرمووی: پهنگه لهپشت ئیمامتانهوه قورئان بخوین! گوتمان بهئێ نهی پێغه مبهري خوا بهخیرایی، فهرمووی: وامهکهن مهگهر سووپهتی فاتحیه، چونکه ههركهسێك فاتحیه نهخوین نوێژهکهی دروست نیه.

سێ: (عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه قال: صلى بنا رسول ﷺ بعض الصلاة التي يجهر فيها بالقراءة، فقال: لا يقرآن أحد منكم إذا جهرت بالقراءة إلا بأمر القرآن) رواه ابوداود والدارقطني والبيهقي وقال البيهقي: والحديث صحيح عن عبادة عن النبي ﷺ، (وهك دهبین پێغه مبهري ﷺ فاتحیهی له نهخوینران ههلاواردوه).

چوار: (عن أبي هريرة أن النبي ﷺ قال: من صلى صلاة لم يقرأ فيها بأمر القرآن فهي خداج) متفق علیه، (فَقِيلَ لِأَبِي هُرَيْرَةَ: وَإِنَّا نَكُونُ وَرَاءَ الْأُمَامِ! فَقَالَ: إِقْرَأْ بِهَا فِي نَفْسِكَ) واته: به (ابوهریره) گوترا: جاری وایه ئیمه لهپشت ئیمامهوه دهیین! گوتی: لهبهه خۆتهوه بیخویننه.

^{۹۶} بهوانه (صفة صلاة النبي) محمد ناصر الدين الألباني ص ۹۳ تا ۹۵.
^{۹۷} بهوانه (المجموع) ج ۳ ص ۳۱۵.

به‌رپرچ دانه‌وه‌ی قسه‌ی ئه‌وانه که ده‌لین نابیی (ماموم) فاتیه به‌خوینیی
 هه‌رچه‌نده زۆر له‌و زانایانه که‌پای جه‌ماوه‌ری زانایانیان په‌سندکردوه وه‌لامی ئه‌و
 به‌لگه‌و قسانه‌یان داوه‌ته‌وه که ئه‌وانه‌ی ده‌لین نابیی (ماموم) فاتیه به‌خوینیی
 خستوو یان نه‌پوو^{٩٦}، به‌لام - ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگاداربم - هیچ کامیان وه‌ک (ابن حزم)
 به‌رپرچی قسه‌کانیان نه‌داوه‌وه، بۆیه به‌گوشراوی چه‌ند قسه‌یه‌کی لێ ده‌خوازینه‌وه،
 خواپاداشتی بداته‌وه:

١- له‌وه‌لامی ئه‌و به‌لگه‌یان دا که: (فَاقْرَأُوا مَا تيسَّر مِنَ الْقُرْآنِ) المزمّل - ٢٠ - وه
 فهرمووده‌ی: (اقْرَأُوا مَا تيسَّر مَعَكُمْ مِنَ الْقُرْآنِ) متفق علیه، به‌لگه‌ن له‌سه‌ر فه‌رزه‌بوونی
 فاتیه، چونکه هه‌م قورئان و هه‌م سوننه‌تیش فه‌رمانیان کردوه به‌خویندنی ئه‌و
 نه‌دازه‌یه له‌قورئان که ئاسانه‌و به‌سینایی له‌به‌رده‌کری بۆ نوێژکردن، (ابن حزم)
 گوتوو یه‌تی (ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی که (عباده) گیراویه‌ته‌وه - واته: (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ
 بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ) - ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی دیکه پوون ده‌کاته‌وه ده‌ری ده‌خات که مه‌به‌ست
 له‌وه که پێویسته ئه‌و نه‌دازه‌یه‌ی ئاسانه له‌قورئان بیخوینیی به‌س سووپه‌تی فاتیه‌یه،
 جا که سیک فهرمووده‌که‌ی (عباده) بکاته بناغه ئه‌وه هه‌م نایه‌ته‌که‌و هه‌م سه‌رجه‌م
 فهرمووده‌کانی گرتوون، چونکه فاتیه بریتیه له‌ (ماتیسر من القرآن)، به‌لام که سیک
 فهرمووده‌ی: (اقْرَأُوا مَا تيسَّر مَعَكُمْ مِنَ الْقُرْآنِ) بکاته بنچینه‌ی قسه‌کانی، ئه‌وه سه‌رپنجی
 له‌فهرمووده‌که‌ی (عباده) کردوه نوێژیکی به‌دروست داناوه که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
 به‌نادروستی داناوه، دیاره ئه‌مه‌ش دروست نیه).

٢- وه له‌وه‌لامی ئه‌و قسه‌یه‌دا که ده‌لێ فهرمووده‌ی خوا: (وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا
 لَهُ وَأَنْصِتُوا) به‌لگه‌یه له‌سه‌ر فاتیه نه‌خویندنی (ماموم) له‌دوای ئیمامیکه‌وه که ده‌نگ
 به‌رز ده‌کاته‌وه گوتوو یه‌تی: (ئه‌گه‌ر نایه‌ته‌کان ته‌واو بکرین به‌لگه له‌سه‌ر خۆیان چونکه

^{٩٦} بۆ وینه به‌وانه: (المجموع) ج ٣ ص ٣١ تا ٣١٧، که موناقه‌شه‌یه‌کی وردی قسه‌و به‌لگه‌کانیانی
 کردوه، هه‌روه‌ها به‌وانه: (نیل الأوطار) ج ٢ (باب وجوب قراءة الفاتحة) وه (باب ماجاء في قراءة
 المأموم وانصاته اذا سمع إمامه) ص ٢٢٩ تا ٢٤٤. که زۆر به‌وردو قولی موناقه‌شه‌ی پای گۆرینی
 کردوه سه‌ره‌نجام نه‌ویش پای جه‌ماوه‌ری ئاست داناوه، هه‌روه‌ها به‌وانه: (روائع البيان، تفسير آيات
 الاحكام من القرآن) محمد علي الصابوني. (والحكم الثالث هل تجب قراءة الفاتحة في الصلاة؟)، وه
 (الحكم الرابع هل يقرأ المأموم خلف الإمام؟) ج ١ له‌ ص ٥٤ تا ٥٩.

خوا فەرموویه تی: (واذا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ. وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ) الاعراف - ۲۰۴، ۲۰۵ - واته: وه نه گهر قورئان خوینرا گوئی بۆ پاگرن و بیذهنگ بن به لکو پو حمتان پئی بکری. وه به لاله وه ترسان و بی دهنگ هه لیئان له بهر خوته وه به یانیان و ئیواران یادی په روه ردگارت بکه و له بی ئاگیان مه به!

- ابن حزم گوتوویه تی- (جا نه گهر ئایه تی یه کهم ده رباره ی نویتز بی ئه وه ئه وی دیکه شیان هه له باره ی نویتزه وه یه، نه گهر دووه میشیان ده رباری نویتز نه بی ئه وه بیگومان یه که میشیان هه له باره ی نویتزه وه نیه، دیاره دووه میشیان جگه له فهران کردن به زیکر به په نهانی و دهنگ هه لئه هیئان هیچی دیکه ی تیدا نیه و ئیمهش هه ر پامان وایه!) واته ئیمهش پامان وایه که (ماموم) به دهنگی نزم و له به خویه وه فاتحه بخوینئ -

۲- ده رباره ی به لگه ی سینه میشیان ده لی: وه فەرمووده ی^{۹۷} (ابن اُکیمه) یان به به لگه هیئاو ته وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ فەرموویه تی: ((مَالِي أُنَازِعُ الْقُرْآنَ..)) واته: "ئه وه بۆچی له قورئان خویندن دا کیشمه کیشم له گه ل ده کن و لیم تیک ده دن!!" وه هه له وه فەرمووده یه دا قسه ی (الزهري) تیدا یه که گوتوویه تی: (فَانتَهَى النَّاسُ عَنِ الْقِرَاءَةِ فِيمَا جَهَرَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْقِرَاءَةِ)

واته: "له وکاته وه خه لک وازیان له قورئان خویندن هیئا له نویتزانه دا که پیغه مبه ری خوا ﷺ قورئانی به دهنگی به رز تیدا ده خویندن"، ... جا نه گهر ئه م فەرمووده یه پاست (صحيح) یش بی هیچ به لگه یه کی بۆ ئه وان تیدان نیه، چونکه فەرمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ پیویسته بخزینه پال یه که نه که به یه کتردا بدرین، له به ره ئه وه ی که هه رچی پیغه مبه ری خوا ﷺ فەرموویه تی هه موو هه قه وه هه ندیکى ئه وی دیکه به راست داده ئی و هیچی نیچه وانیه ی یه کتر نیه، جا پیویسته فەرما یشتی وی هه مووی وه که خوی وه رگیزی و کهم و زیاد ی تیدا نه کری، هه رکه سیك فاتحه نه خوینئ نویتزی به رناکه وی و ناشبی - به هو ی دهنگ هه لیئانی "ماوم" وه قورئان خویندن ئیمام بشیوینئ...)

^{۹۷} ده قی فەرمووده که ئا وایه: (ان رسول الله ﷺ انصرف من صلاة جهر فيها بالقراءة، فقال: هل قرا معي أحد منكم ايضا؟ فقال رجل: نعم يا رسول الله، قال: فاني أقول: مَالِي أُنَازِعُ الْقُرْآنَ!!...) رواه (ابوداود والنسائي والترمذي وقال: حديث حسن، واخرجه ايضا مالك في الموطأ والشافعي واحمد وابن ماجه وابن حبان عن ابي هريرة عن ابن اكيمة عن الزهري، وقوله: (فانتهى الناس عن القراءة) مدرج في الخبر... وقال النووي: هذا مما لا خلاف فيه بينهم. برهانه: (نيل الاوطار ۲: ۳۸۸-۳۸۹)

(شوکانی) یش ئاوا وەلامی بەبەلگەهینانەوێی ئەم فەرموودەیە دەداتەوێ: (ئەوانە ی پریان وایە کە (مأموم) نابێ لەنوێژی (جهری) دا لەدوای ئیمامەوێ هیچ بخوینێ ئەم فەرموودەیان بەبەلگەهیناوەتەوێ، بەلام ئەم فەرموودەییە هیچ پەيوەندی بەشوینی کیشەوێ نیه چونکە ئیمە دەلێن: (مأموم) بۆی هەیه بەپەنھانی و لەبەر خۆیەوێ لەپشت ئیمامەوێ فاتیحە بخوینێ و تەنیا لەکاتی ک دا کیشمەکیش و لیشیواندن (منازعة) یش دیتەدی کە (مأموم) دەنگ بەرز بکاتەوێ، ئەک بەپەنھانی و لەبەر خۆیەوێ...^{٩٨})

٤- لەبارە ی بەلگە ی چوارەمیشیانەوێ گوتووێت: (هەر وەها فەرموودەییەکی راست (صحیح) یان هیناوەتەوێ... کەدەفەرموێ: (إِنَّمَا جُعِلَ الْأَمَامُ لِيُؤْتِيَ بِهِ فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا وَإِذَا قَرَأَ فَأَنْصِتُوا)^{٩٩} رواه الخمسة الا الترمذي وقال مسلم هو صحيح.

واتە: "ئیمام تەنیا بۆئەوێ دانراوێ کەبکریتە سەر مەشق، جا هەركات (الله اکبر) ی کرد ئیوێش (الله اکبر) بکەن، وەهەركات قورئانی خویند ئیوێش گۆی بگرن و بیدەنگ بن..." (ابن حزم) پاش چەند قسە یەک دەلێ: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (وَإِذَا قَرَأَ فَأَنْصِتُوا) وە فەرمووشیەتی: (لا صلاة لمن لم يقرأ بما القرآن)، جا بۆ کۆکردنەوێ سەرچەم ئەم فەرمانانە بەس دوو پیمان لەپیش کەسێ یە میان نیه:

١- یان دەبێ بلێن: مەبەستی ئەوێە کەهەركات ئیمام قورئانی خویند - لەنوێژ دا - بیدەنگ بن مەگەر بۆ خویندنی فاتیحە، وەک ئیمە گوتمان.

ب- وەیان دەبێ بلێن، مەبەستی ئەوێە کەهەر کەسێک لەنوێژەکە ی دا فاتیحە نەخوینێ نوێژەکە ی بەرناکەوێ مەگەر بەهۆی ئەوێە نەخوینێ کەئیمام دەخوینێ یان ئیمام بەدەنگی بەرز قورئان دەخوینێ، وەک ئەوانی دیکە دەلێن، .. پاشان دەلێ: بەلام کەسەرێجمان دا ئەو فەرموودەییە پیغەمبەرمان ﷺ بینی کە: (جاریکیان پیغەمبەر ﷺ لەنوێژی بەیانی بۆوێ - کەنوێژیکی "جهری" یە فەرمووی: ئایا لەدوای منەوێ دەخوینن؟! گوتیان بەلێ بەخیرایی دەخوینن ئە ی پیغەمبەر ی خوا، فەرمووی وامەکەن مەگەر سووپەتی فاتیحە، چونکە نوێژ بەبێ وی بەرناکەوێ)، جا ئەم فەرموودەییە بەسە بۆ کۆکردنەوێ پیکەوێ گونجاندنی فەرمانەکانی پیغەمبەر ﷺ...).

^{٩٨} بڕوانە: (نیل الاوطار) ج ٢ ص ٢٢٨.

^{٩٩} هەرچەندە (ابن حزم) فەرموودەکە ی هیناوە بەلام (تخریج) ی نەکردوێ بۆیە فەرموودەکەم لە (نیل

الاطار) وە نەقل کرد بڕوانە (ج ٢ ص ٢٢٢).

۴- پاشان دهر بارى به لگه ی پینجه میشیان گوتوویه تی: (وه هندیکیان گوتوویانه: مانای فهرمایشتی پیغه مبهر علیه الصلاة والسلام "لا صلاة لمن لم يقرأ بام القرآن" یانی: نویژی ته واری بهرناکه وی - واته نویژه که ی ناته واره -، به لام له م قسه یه دا هیچ شتیکیان به دهسته وه نیه، چونکه نه گهر نویژه که ی ته واره کامل نه بوئی مانای وایه هر له نه سل دا نویژه که یان بهر نه که توه، چونکه هندیکی نویژ وهری هه مووی ناکه وی...).

منیش ده لیم: پیغه مبهری خوا ﷺ هیچ سیفته و (قید) یکی نه خستوته سهر نویژه نه فی کراوه که بۆ وینه نه یفه رموو: (لا صلاة كاملة) که بیگومان نه گهر مه بهستی نه وه بووایه وای ده فهرموو، مادام وایی ئیمه بۆمان نیه له خۆمانه وه سیفته و (قید) بخه ی نه سهر فهرمووده ی پیغه مبهری داناو قسه له جی ﷺ.

ئنجا نه گهر گریمان نه وجۆره ته ئویل و (قید) خستنه سهر راستیش بیته، خو ههر ده بیته به لگه له سهر پیویست بوون یان لانی که م په سهندو سوننه ت بوونی خویندنی فاتحه له نویژدا، چونکه مادام نویژ به هوی تیدا نه خویندنی فاتحه وه که لی نی تیدا په یدابیت و ناته واره در بچی که واته بۆ خو پاراستن له نویژی ناته واره که لی نی تیدا په یدا نه بوونی پیویسته یان لانی که م سوننه ته فاتحه بخوینری.

۶- ئنجا دهر باره ی به لگه ی شه شه میشیان گوتوویه تی: (هه ندیکی دیکه شیان گوتوویانه مه بهست له فهرمایشتی: (لا صلاة لمن لم يقرأ بام القرآن) ته نها ترساندن و هه ره شه یه! به لام نه مه به درۆ دانانی فهرمووده ی پیغه مبهره ﷺ و هه رکه سیکیش قسه ی پیغه مبهری خوا ﷺ به درۆ بزانی نه وه کوفری کردو، کوفری که سیش له کوفری نه وه که سه زلتر نیه که ده لی: پیغه مبهر ﷺ نه م قسه یه ی بهس بۆ ترساندن و سه مانده وه فهرمووه و پاست نیه!!).

۷- وه له کوتایی وه لام و بهر په رچدانه وه کانی دا گوتوویه تی: (وه چه ند فهرمووده یه کی له مه هه ک دهر نه چوو هه ن که هه موویان رسته ی: (مَنْ كَانَ لَهُ إِمَامٌ فَإِنْ قَرَأَ الْأَمَامُ لَهُ قِرَاءَةً) وه له هه ندیکیان رسته ی: (مَا أَرَى الْأَمَامَ إِلَّا قَدْ كَفَأَ) یان تیدا یه، به لام سه رجه میان یان (مُرْسَل) یان له (جابر الجعفی) درۆزن گیراونه وه، یان له گیراونه وه یه کی نه ناسراو (راو مجهول) وه و نه گهر گریمان راستیش بن فهرمووده ی

پيغهمبر ﷺ: (لَا تَفْعَلُوا إِلَّا بِأَمْرِ الْقُرْآنِ) به سه بۆ ئه وهی هه موویان پیکه وه پیک بخت و بیانگونجینی^{۱۰۰} - وهك پشتر ئه وه پوون کرایه وه -.

ئیسناش بهرله وهی باسی فاتحه به جی بهیلین به پیوستی ده زانم - سه رنجیکی وردی لی بدهین و هه ندیک له پاستی به مه زنه کانی به گوشراوی بخهینه پوو، بۆ ئه وه مه به ستهش به په سندی ده زانم بگه پیمه وه بۆ به ره مه میکی (۱۷) سال له مه و پیشم^{۱۰۱} که به ناوی (پوخته یه گ) ده رباره ی ئیسلام) که ته فسیرو لیکنده وه یه کی تیرو ته سه لی سووپه تی فاتحه یه:

پاستی به مه زنه کانی سووپه تی فاتحه

له کتیی ناوبراودا سووپه تی فاتحه مه وهك ده ریایه کی پر گه وه ره مرواری ته ماشا کردوه له هه ر ئایه تیك له جهوت ئایه ته به پیژه کانی چه ند دانه گه وه ریك و سه رجه م (۲۳) دانه گه وه ره مان لی ده ره یناوه، که بن گومان ئه وه ده ریای بئ سنووره زۆر له وه زیاتریش گه وه ره ی له کپین نه هاتووی تیدا هه ن، جا ئه وه ئیمه لی ره دا به پیی پیزی ئایه ته کانی سووپه تی فاتحه ئه وه سی و سئ (۲۳) گه وه ره که هه رکامیکیان پاستی (حقیقه) یه کی به رزو مه زنه، ده نووسین، به لام خوینه ره ی به پیز حه واله ی کتیی ناوبرا و ده که یین بۆ درێژه ی وه سف و پیناسه ی گه وره ره کان و چۆنیه تی وه رگیرانیشیان له ده ریای بئ سنووری ئایه ته به هیژو پیژه کانی سووپه تی به رزو به پیزی فاتحه:

ئایه تی یه که م: (بسم الله الرحمن الرحيم) به ناوی خوای به به زه یی و به خشنده.

۱- خواناسین و خواپه رستی شتیکی خواپسک و سروشتی به له دل و ده روونی مرو قدا.

۲- ده بی له سه ره تای ئه نجام دانی هه ر کارو چالاکی یه کی شه رعی یانه دا ناوی خوا به یترئ و به ناوی وی ده ست پی بکری.

^{۱۰۰} بپروانه: (المحلی) ج ۳ ص ۲۶، تا ۲۲۴، المسألة: ۳۶۰ (ولا يجوز للمأموم أن يقرأ خلف الإمام شيئاً غير أم القرآن): هه ره ها بپروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۳۱۵ تا ۳۱۱، که ئه میش ده رباره ی ئه وه فه رمودانه ی (ابن حزم) به (له مه که ده رنه چو) یان دانه نی، گوته ویه تی: (كلها ضعيفة وليس فيها شيء صحيح عن النبي ﷺ ...).

^{۱۰۱} کتیی (پوخته یه گ) له سالی (۱۹۸۳)، نووسراوه له (۱۹۸۴) جاب کراوه.

۲- خوا خاوه‌نی هه‌موو ناویکی به‌رزو سیفه‌تیکی چاک و په‌سنده، به‌لام به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی یه‌که‌ی له‌هه‌مووان زیاتر له‌بوونه‌وه‌رو دهره‌به‌رو ژیان و گوزهرانی ئینسان دا دهره‌وشیته‌وه.

نایه‌تی دووهم: (الحمد لله رب العالمین) سوپاس بو‌خوا‌ی په‌رومردگاری جیهانه‌کان.

۱- په‌رومردگاریتی خوا (ربوبیة الله) هه‌م به‌دییه‌نه‌رایه‌تی و هه‌م به‌نامه‌دانه‌ریتی و په‌رمانه‌روایه‌تیشی ده‌که‌یه‌نی.

۲- ستایش و مه‌دحی پاسته‌قینه‌ته‌نیا شایسته‌ی خوایه، چونکه به‌س ته‌و خاوه‌نی هه‌موو سیفه‌تیکی به‌رزو په‌سنده و سه‌رچاوه‌ی هه‌موو چاکه و نیعمه‌تیکیشه.

۳- په‌رومردکردن و مشوورخواردن چ له‌پووی مادیدی و چ له‌پووی مه‌عه‌وی یه‌وه چاکه و منه‌تیکی یه‌که‌جار گه‌وره و قورسه له‌چاوی په‌رومرده کراوان و مشوور لی‌خوراوان دا.

۴- ئینسان هه‌تا زانیاری دهریاری بوونه‌وه‌رو سروشت زیاتر بی‌ت و پی‌ی شاره‌زاتربیی ئیمان و عه‌قیده‌ی پته‌وتر و دامه‌زراوتر ده‌بی و گه‌شه‌کردن و په‌ره‌ستاندن زانیاری یه‌سروشستی یه‌کان به‌گشتی له‌خزمه‌ت ئایین و چاکتر ئاشکرابوون و دره‌وشانه‌وه‌ی پاستی یه‌کانی دان.

۵- په‌یه‌وندی نیوان خوا‌ی په‌رومردگارو به‌نده‌ی په‌رستار له‌پوانگه‌ی ئیسلامه‌وه، په‌یه‌وندی یه‌کی زیندووی جوول‌وو گه‌رم و گوپه، نه‌ک مردوو و ئیشک و ساردوسپ‌وه‌ک بیرى فله‌سه‌فی و زوریک له‌کتیب و به‌رهمه‌که‌انی (عِلْمُ الْکَلَام) پیشانی ده‌دن.

نایه‌تی سێیه‌م: (الرحمن الرحیم) به‌به‌زه‌یی به‌خشنده‌یه.

۱- به‌زه‌یی و که‌په‌م و به‌خششی خوا‌ی به‌خشه‌رو میهره‌بان له‌هه‌موو بوونه‌وه‌رو سه‌رجه‌م دروستکراوه‌کانی دا دهره‌وشیته‌وه له‌گه‌ردیله‌وه هه‌تا که‌مه‌که‌شان.

۲- خوا له‌پووی چاکه‌کاری و به‌خششه‌وه کائینات به‌گشتی و ئینسانه‌کانی به‌تایبه‌تی خۆلقاندوه بو‌ئه‌وه‌ی چاکه‌مان له‌گه‌ل بکات و له‌نازو نیعمه‌ته‌کانی خۆی له‌دنیا و قیامه‌ت دا به‌هره‌مندمان بکات.

۳- په‌یه‌وندی نیوان خوا و ئینسان له‌ئیسلام له‌سه‌ر بناغه‌ی به‌ندایه‌تی‌کردنی مرقوف و په‌رستراویتی خوا و ریزو خۆشه‌ویستی دووسه‌ره بنیات نراوه (يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ).

www.alibapir.net

ئايەتى چوارەم: (مالك يوم الدين) خاوەنى پۇژى سزاو پاداشتە.

۱- پۇژى دوايى دواي ھەلگىران و پىچرانە ۋەي بازارى ژيانى دنياو تىكچوونى بوونە ۋەر (ئاسمانەكان و زەوى) دىتە پىش و كارەساتە مەزنەكانى يەك لەدواي يەك و بەزنجىرە پوودەدەن.

۲- ئەنجامى پۇژى قىيامەت لىك ھەلاۋىررانى پاك و پىسان و پۇلىن كىردن (تصنيف) ئىنسانەكانە لەسەر بناغەي دادگەرى موتەقى خواو لەبەر تىشكى پەپىزو بەرھەمىيان دا.

۳- ھەر كام لەشەرعو عەقّل و وىژدانى ساغ ھەبوون و ھاتنى پۇژى سزاو پاداشت كە دادگەرى خواي تىدا بەرجەستە دەبى - بەجوانترىن و باشتىن شىۋەي - و ھەركەسە لەشۋىنى شايسەتە و پىر بەپىستى خۆي دا نىشتەجى دەكرى، دەكەنە شتىكى مسۆگەر و ھەتمى و چاۋەپوان كراو و نكوولى لىنەكراو.

۴- بەھۆي بىروابوون بەپۇژى دوايى يە ۋە ئىنسان:

۱- ئارامى و ئۇخزنى لەدل و دەروون دا پەيدادەبى و لەدلەپاۋكى قوتارى دەبى.

ب- عىززەت و جورئەت و جوامىرى و فىداكارى لەئىنسان دا پەيدادەبى و ئىنسان لەژيان و مردنى دنيا بى مەت و بى باك دەبى.

ج- كۆمەلگا پىكە ۋە جۆشدرارو و تەباو گونجاو دەبى و بەرژەۋەندى يە گشتى يەكانى تىدا پارىزراو دەبن.

ئايەتى پىنجەم: (اياك نعبد و اياك نستعين) تەنيا تۆدە پەرستىن و بەس

لەتۋىارمەتى دەخوازىن.

۱- خواپەرستى بىرئىتە لە: ئەۋپەرى گەردن كەچى بۇ خوا وىپراي ئەۋپەرى بەگەۋرە مەزن گرتن و خۆشويستنى، بەمەعنای فراوان و ھەمەلايەنەي گەردن كەچى و بەگەۋرەگرتن و خۆشويستن.

۲- بىك و پىشەي بەندايەتى و پەرستىن (عبادة) بىرئىتە لە: لەھەموو شتىك و ھەموو كەسىك زىياترو چاكتىر و قوولتر خۆشويستنى خواي بى وىنە ۋاۋەل.

۳- خواپەرستى و بەندايەتى بۇ خواكردن و لى نىك بوونە ۋەي بىجگە لەدو مەرجى سەرەكى بەپىنى شەرعى خوابوون و بەس بۇ خوابوون، دەبى بەپەلە پەلەيى (تدرج) یش بىت و كەس لەپىر نابى بەكوپ.

۴- مەركات بەندە ئەركى خۇي بەرانبەر بەخوئا ئەنجام داو بەتەنھا بە پەرورەردگارو پەرستراوى خۇي دايىنا، خوای بەخشەريش يەكسەر و بى درەنگ بەدەنگیەو دى و دەستى دەگرى و پىزى دەگرى.

۵- خوا بەیەكگرتن (التوحید) كاكڭ و جەوهرى خواپەرستى و دیندارى یە بەهەرسىك بەش:

تەنیا خوا بەبەدیھنەر و پەرورەردگار گرتن و، بەس خواپەرستى و، هیچ كەس و شتىك بەشدارنەكردن لەناو و سیفەتە بەرزو پەسند و بى وینەكانى خوادا.

۶- كردهوى چاك و پرفتارى جوان زاده و بەرھەمى ئیمان و عەقیدەن و مەحالە لەیەك جیابتەو و لىك بترازىن مەگر بەشیوہیەكى چوزنى و لەحالەتیکى پىزىپەر زووتىپەر دا.

۷- ئىسلام گرنگى و بايەخىكى زورى بەیەكبون و برايەتى و یەكپىزى مسولمانان داو، یەكپىزى و یەكدەنگ و پەنگى مسولمانانىش بەرھەمى سروشتى دیندارى و خوا بەیەكگرتنیا، بەم پىیە مەر كەموكوپى و ناتەواوى (خلل) يك لەبرايتىيان دا مەبى دەگرپیتەو بۇ ئیمان و دیندارى و خوا بەیەكگرتنەكەیان، چونكە سەرچاوى پوون و سازگار، ئاوى ئەو جۆگەلانەش كەلىیەو ھەلدەبەستىن لەقەدەر خۇي دەبن.

۸- لەسۆنگەى ئەو وەكەكۆمەلگای ئىسلامى لەسەر بناغەى مەحكەم و پتەوى ئیمان بنیات دەنرى و ئەندام و تاكەكانى خۇي لەبازنەى فراوانى ئیمان دا پىكەو پەيوەست دەكات، كۆمەلگای ئىسلامى - ئەگر بەمەعنای وشە ئىسلامى بى - ھەمیشە پتەوترىن و پىكەو جۆشداوترىن و یەكدەنگ و پەنگ و سەنگترىن كۆمەلگا و فراوانترىن كۆمەلگا دەبى و، هیچ شتىك درزى تىناكات و هیچ كەسىك زەفەرى پىنابات.

ئایەتى شەشەم: (اهدنا الصراط المستقیم) پىروونیمان بكە بۇ پاستەپى.

۱- بەرنامە و پىبازى ژيان و گوزەران دەبى تەنیا لەلایەن خواو دابنرى و ھەركەس و ھەر لایەنىك لافى بەرنامە دانان بۇ خەلكى لىبەدات ئەو دەیەوى خوايەتىيان بەسەردا بكات و گىرۇدەى داوى كۆیلايەتىيان بكات.

۲- بىجگە لەئایىن و بەرنامەى خوا هیچ پىبازىكى دىكەى پاست و دروست بۇ ژيانى تاكى و كۆمەلى ئىنسان نیەو، سەرچەم ئایىن و پىبازەكانى تر بەپىچكە و كویرەپى دادەنرىن.

۳- بۆيە تەنیا ئىسلام بەرپىگای راست دانراوه چونکه تاقە بەرنامەو پەپرەویکە پېر
بەپىستى ئىنسان بىت و وەلامگۆى ھەموو پرسىارو داخوای یەکانى قىطرەتى بىت،
ئاشکرایە کەھەر ئەمەش لەئایىنک چاوەپوان دەکرى کەلەلایەن خواپەکی
پەرەردگارو زاناو تواناو کاربەجى و بەبەزەیی و پەنھان بىن و... ھتدوھ نىررايىت!

ئایەتى ھەوتەم: (صراط الدين أنعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين رىيازی
نەوانەى چاکەت ئەگەل کردوون ئەک لى توورەبووان وەنەک رى لى وون بووان.
۱- ھەمیشە ئایىن و بەرنامەى خوای کاربەجى (الصراط المستقيم) بوونى لەسەر زەوى
واقع پەپوھستە بەبوونى کۆمەلى مسولمان (الذين أنعمت عليهم) ھوھ.

۲- ئەوپەپى ریزو جورمەت گرتن و خوشووستن و شوین پى ھەلگرتنى پىغەمبەرەن
بەگشتى و بەتایبەت پىغەمبەرى کۆتایى ﷺ و ھاوھە بەرپزەکانى خوالیان پازى بى
ئەركى سەرشانى ھەر مسولمانیکە.

۳- ئیمان گەورەترین و چاکترین نىعمەتە کەخوا بەئىنسانى دەبەخشى و بەبى ئەو
نىعمەتە ھەرە چاک و بەرزە، ئىنسان ئەک لەنىعمەتەکانى تر بەھرەمەند نایىت بگرە
بۆیشى دەبنە بەلاو (نقمة) و نەگبەتى و لەسەرىشیان قەرزدار دەبىتەوھ.

۴- پىووستە مسولمان و پراى خوشووستن و دوستایەتى ئەھلى ئیمان و ئىسلام،
بوغزاندن و دوژمنایەتى ئەھلى کوفرو نیفاقیشى ھەبى، ھەر بۆیەش دوستایەتى
کردن و دوژمنایەتى کردن لەپىناوى خوادا (المؤالة والمعاداة في الله) ھىندە پایەپەکی
بەرزى ھەپە لەئایىنى خوادا.

۵- بۆيە کۆمەلى مسولمان بەپەک سىفەت (الذين أنعمت عليهم) وەسف کراون و
بى پروایان بەدو و سىفەت (المغضوب عليهم، الضالين) پىناسەکراون، چونکە ھەق ھەر
یەکەو یەکریزى و یەکەرەنگیش لەشوین کەوتووانى دا دىنیتەدى، بەلام (باطل)
جۆراوجۆرەو جیا جیا بىش لەشوین کەوتووانى پەیدا دەکات.

۶- سەرچاوەى زۆربەى ھەرە زۆرى لادانەکان (انحرافات) ئىنسانەکان
زیادەپۆیى و بەزایەدان (إفراط وتفریط) و نەپاراستنى ھاوسەنگى یە لەنیوان
جى بەجى کردنى داخوای یەکانى پووح و جەستە و دواپۆژو دنیاو، گەورەپى
ئىسلامیش لەبەر قەرارکردنى ئەو ھاوسەنگى (توازن) یەدا بەجوانترین شیوہى
دەدرەوشیتەوھ.

۷- سەر سەخت ترینى دوزمن و ناحەزانی ئىسلام و مسولمانان جوولەكە
 ھەقنە و ىستەكان و نەصرانىيە سەرلېشىۋاۋەكانن، كەبەدرىژايى مېژۋى ئىسلام ھەر
 سەرگەمى نەخشە و پىلان و فىل و تەلەكە بوو ون لەبەرانبەر ئىسلام داو، مەگەر چۈن
 دەنا تېكپراي پىچكە و بىردۆزە مەۋفۇكر دەكانىش ھەر نەمامى زېرى دەستنىژى ئەۋدو
 تاقم و پېرە بى خىرەن.

برگەى يازدەيەم: قورئان خویندنى پاش فاتىحە

ئىنجا دواى خویندنى فاتىحە سوننەتە سوۋپەتەك يان سى ئايەت و زىياترىش
 بخوینى، جا ئىستا بۆئەۋەى بزائىن ئەندازەى ئەو سوۋپەتەنە و ژمارەى ئەو ئايەتەنەى
 كەلەدواى فاتىحە دەخویندەى چەندە، باسەرنجى فەرمودەكانى پېغەمبەر ﷺ بەدىن
 داخو چۈن چۈنى باسى يەك يەكى نويزە فەزەكان دەكەن لەۋبارەۋە:

۱- نويزى بەيانى: پېغەمبەر ﷺ ھەندىك جاران سوۋپەتى (الواقعة) و

ھاۋىتەكانى لەدوۋ پكاتەكانى دا دەخویند - واتە بەھەردوۋك پكاتەكانى
 سوۋپەتەكەى تەۋاۋ دەكرد - ۋەك (احمد وابن خزيمة) دەگېرنەۋە، ھەندىك جارىش
 ۋەك (مسلم) دەگېرئەۋە سوۋپەتى (ق. القرآن المجيد) لەيەك پكات دا دەخویند،
 جارىش بوۋە كە ئەندازەى شەست (۶۰) ئايەتى لەھەر پكاتىك يان بەرھەدوۋكىان
 دەخویند، ۋەك (بخاري و مسلم) گېراۋيانەتەۋە، جارىكېش سوۋپەتى (اذا زلزلت)ى
 لەھەردوۋك پكاتەكان دا خویندوۋە ۋەك (ابوداۋدو البيهقي) گېراۋيانەتەۋە،
 كەپەتېكېش ھەردوۋك سوۋپەتى (قل أعوذ برب الفلق) و (قل أعوذ برب الناس)ى لەدوۋ
 پكاتەكان دا خویندوۋە، ۋەك (ابوداۋد و ابن خزيمة) دەگېرنەۋە، جارى واش بوۋە
 سوۋپەتى (الروم) يان (يس) ى خویندوۋە، ۋەك (احمد) گېراۋيەتەۋە.

ۋەلەبەيانىنى پۇژى جۇمەدا لەپكاتى يەكەم دا (الم تتريل "السجدة") و لەپكاتى
 دوۋەم دا (هل أتى على الإنسان)ى دەخویند، ۋەك (بخاري و مسلم) گېراۋيانەتەۋە.

ۋە پېغەمبەرى پېشەۋامان ﷺ لەپكاتى يەكەم دا پترى دەخویند لەئى دوۋەم ۋەك
 ھەركام لەدوۋ پېشەۋاى مەزنى فەرمودەناسى (بخاري و مسلم) لە (صحيح)ەكانى
 خۇيان دا گېراۋيانەتەۋە.

۲- نویژی نیوه پۆ: پیغه مبه ﷺ له دوو پکاتی یه که می نویژی نیوه پۆدا پاش فاتحه دوو سووپه تی ده خویندن، وهك (بخاري ومسلم) گپراویانه ته وه، وه له پکاتی یه که م دا زیاتری ده خویند له ئی دووهم، جاری واش بووه وهك (مسلم واحمد) گپراویانه ته وه له هر کام له دوو پکاتانه دا ئەندازه ی سی (۳۰) ئایه تی خویندوه، هه ندیک جاریش سووپه ته کانی وهك : (والسما والطارق) و(السما ذات البروج) و(اللیل اذا یغشی) و هاویننه کانیانی خویندوه، وهك (ابوداود و ترمذی وابن خزیمة) ده گپرنه وه، وه جاری وابوو - وهك (بخاري ومسلم) گپراویانه ته وه - که پیغه مبه ﷺ مینده پکاتی یه که می نویژی نیوه پۆی درێژکردۆته وه قورئانی زۆری تیدا خویندوه که دوا قامهت کران یه کیک هاتوه چوووه بۆ به قیغ بۆ تارهت گرتن، پاشان چۆته وه مالی خوی بۆ ده ست نویژگرتن و دوا یی که هاتوه پیغه مبه ری خوا ﷺ هر له پکاتی یه که م دا بووه! وه زانیویانه که مه به سستی پیغه مبه ﷺ له وه دا ئەوه بووه که خه لکی فریای پکاتی یه که م بکه ون. وهك (ابوداود) ده گپرنه وه.

دیاره هه ندیک جاریش پیغه مبه ﷺ له پکاتی سی یه م و چواره میشدا پاش فاتحه قورئانی خویندوه، به لام مینده ی نیوه ی دوو پکاتی یه که م و دوو می تیدا ده خویندن، وهك (مسلم واحمد) گپراویانه ته وه^{۱۰۲}.

۳- نویژی عه سر (العصر): پیغه مبه ﷺ له دوو پکاتی یه که می نویژی ئیواره دا پاش فاتحه دوو سووپه تی خویندوون و یه که میشی درێژتر کردۆته وه له یه که م، وهك (بخاري ومسلم) گپراویانه ته وه، مه به سستی له درێژکردنه وه ی یه که م فریا که وتنی خه لکی بووه وهك (ابوداود و ابن خزیمة) ده گپرنه وه وه به ئەندازه ی پازده (۱۵) ئایه ت، واته نیوه ی ئەوه که له دوو پکاتی یه که می نیوه پۆدا ده یخویند، قورئانی تیدا ده خویندن و، دوو پکاتی کۆتاییشی مینده ی نیوه ی دوو پکاتی یه که م درێژده کردنه وه، وهك (مسلم واحمد) ده گپرنه وه، وه له دوو پکاتی کۆتایی دا سووپه تی فاتحه ی خویندوه، وهك (بخاري ومسلم) گپراویانه ته وه.

^{۱۰۲} که واته سوننه ته جاروبار - نه که به به رده وای - له دوو پکاتی سی یه م و چواره میش دا جگه له فاتحه چه ند ئایه تیک بخویندرین، بپوانه: (نیل الاوطار) ج ۲ ص ۲۳۵، هه روه ها: (المجموع)

۴- نویژنی شیوان (مغربا): (نسائی و احمد) گیراویانه ته وه که پیغه مبه ﷺ هه ندیک جاران سووپه ته کورته کانی له نویژنی شیوان دا ده خویندن، وه (بخاری و مسلم) گیراویانه ته وه که جاری و ابووه سووپه تی (محمدی) له نویژنی شیوان دا خویندوه، وه (بخاری و احمد و ابوداود) گیراویانه ته وه که هه ندیک جاران سووپه تی (الاعراف) ی له دوو پکاتی یه که می نویژنی شیوان دا ده خویند، وه دواین نویژنی شیوان که کردوویه تی سووپه تی (المرسلات) ی تیدا خویندوه، وه (بخاری و مسلم) گیراویانه ته وه، جاری واش بووه که سووپه تی (الانفال) ی له هه ردووک پکاته کان دا خویندوه، وه (طبرانی) ده لی.

۵- نویژنی خه و تنان (العشاء): پیغه مبه ﷺ له دوو پکاتی یه که می دا سووپه ته نیوه نجی یه کورته کان (وَسَطُ الْمُفَصَّلِ) ی ده خویند، وه (نسائی و احمد) گیراویانه ته وه، جا جاری و ابووه (والشمس وضحاها) و سووپه ته هاویننه کانی تیدا ده خویندن. وه (احمد و ترمذی) ده گیرنه وه، وه (بخاری و مسلم) ده گیرنه وه که جاری و ابووه (اِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) ی خویندوه و سوجه شی بردوه. وه (بخاری و مسلم) ده گیرنه وه که جاری کیان له سه فه ری سووپه تی (وَالْتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ) ی له پکاتی یه که م دا خویندوه.

وه جاری کیان وه (بخاری و مسلم) گیراویانه ته وه (معاذ بن جبل) نویژنی خه و تنانی به هاوه له کانی کردو نویژه که ی دریز کرده وه، کابرایه که له نه نصاری یه کان جیا بووه و نویژه که ی خوی به ته نیا کرد، جا کاتیک (مُعاذ) هه والی کابرای پی درا، گوتی: بیگومان نه وه مونا فیه! جا کاتیک کابرا نه وه ی پی گه یشته وه چوووه خزمه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ وه نه وه ی (مُعاذ) گوتبووی پیی پراگه یاند، پیغه مبه ریش ﷺ پیی فرموو نه ی (مُعاذ) ئایا ده ته وی خه لکی بسله مینیه وه!! هه رکات پیش نویژیت بو خه لکی کرد (والشمس وضحاها) و (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) و (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ) و (وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى) .. بخویننه چونکه بابای به سالآچوو و لاوازو خاوه ن ئیش نویژت له دواوه ده که ن — و پیویسته ئاگات لییان بی - ۱۰۲.

^{۱۰۲} نه فرموودانه ی که له به ندی یازدهیم دا هینا و منه وه له م سه رچاوانه ی خواره وم و مرگرتوون ده توانی بو زیننه و شاره یی نه و نه سه رچاوانه ی هینا و منه ی یازدهیم:

برگه‌ی دوازدهیم: رکوع بردن

پاشان — ئە‌ی مسوڵمانی بە‌ڕێزا! — که له‌خوێندنی سوورپه‌تی دوا‌ی فاتحه‌ بوویه‌وه هه‌له‌سته‌یه‌ک بکه‌، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ک (ابوداود و حاکم) گێ‌راویانه‌ته‌وه وای کردوه‌، دوا‌یی وه‌ک کاتی نوێژ دابه‌ستن هه‌ردووک ده‌سته‌کانت به‌رز بکه‌وه‌و بۆ (الله اکبر) و بچۆ‌ رکوع چونکه‌ (بخاری و مسلم) به‌وشیویه‌ چونه‌ رکوعی پێغه‌مبه‌ریان ﷺ بۆ گێ‌راوینه‌وه‌.

چۆ‌نیه‌تی رکوع بردن: پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌کاتی رکوع بردن دا هه‌ردووک له‌په‌ ده‌ستی له‌سه‌ر هه‌ردووک ئە‌ژنۆ‌ی داده‌نان وه‌ک (بخاری و ابوداود) گێ‌راویانه‌ته‌وه‌، وه‌ هه‌رئهو‌ان گێ‌راویانه‌ته‌وه‌ که‌هه‌ردووک ده‌ستی له‌سه‌ر هه‌ردووک ئە‌ژنۆ‌ی ده‌چه‌سپاندن وه‌ک ئە‌وه‌ی توند بیانگه‌ری، وه‌ (ترمذی) گێ‌راویه‌ته‌وه‌ که‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ردووک ئانی‌شکی له‌هه‌ردووک لاتنه‌یشتی دوور ده‌خستنه‌وه‌و به‌خۆیه‌وه‌ نه‌یده‌چه‌سپاندن، وه‌ (بخاری) گێ‌راویه‌ته‌وه‌ که‌ پشته‌ی درێژو ته‌خت و یه‌کسان ده‌کرد، به‌جۆ‌ریک — که‌وه‌ک (ابن ماجه و طبرانی) ده‌گێ‌رنه‌وه‌ ئە‌گه‌ر ئاوی پێ‌نرا‌بایه‌سه‌ر له‌سه‌ری ده‌وه‌ستا!! وه‌ (بخاری و ابوداود) گێ‌راویانه‌ته‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری پێ‌شه‌وامان له‌ده‌می رکوع بردن دا نه‌سه‌ری خۆ‌ی زۆ‌ر نه‌وی ده‌کرد، وه‌ نه‌ له‌پێ‌کایی پشته‌ی پتری به‌رز ده‌کرده‌وه‌.

ئارام گرتن (الأطمئنان) له‌رکوع دا: ئنجا که‌به‌و جۆ‌ره‌ی له‌به‌ر تیشکی فەرمووده‌کان دا پوون بۆ‌وه‌ رکوعت برد به‌وجۆ‌ره‌ ماوه‌یه‌ک بمینه‌وه‌و ئارام بگه‌ره، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی:

(أَسْأَلُ النَّاسَ سِرْقَةَ الَّذِي يَسْرِقُ مِنْ صَلَاتِهِ، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَسْرِقُ مِنْ صَلَاتِهِ؟ قَالَ: لَايَتِمُّ رُكُوعُهَا وَسُجُودُهَا) أخرجه الطبراني والحاكم وصححه ووافقه الذهبي.

واته‌: خراپترین جۆ‌ره‌ دز له‌نی‌و خه‌لکی دا ئە‌و که‌سه‌یه‌ که‌دزی له‌نوێژه‌که‌ی ده‌کات، گو‌تیان: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا جاچۆ‌ن دزی له‌نوێژه‌که‌ی ده‌کات؟! فەرمووی: رکوع و سو‌جده‌کانی ته‌واو ناکات. (بێ‌گومان لی‌ره‌دا مه‌به‌ست ئارام نه‌گرتن و به‌ئه‌ندازه‌ی پێ‌ویست نه‌مانه‌وه‌یه‌ له‌رکوع و سو‌جده‌دا).

ا- (صفة صلاة النبي) نووسینی: ناصر الدین الألبانی له (ض) ١٠٦ تا ١١٧.

ب- (المجموع) ج ٣ ص ٣٢٢ تا ٣٢٩، ج- (تیل الأوطار) ج ٢ ص ٢٤٦ تا ٢٦١.

د- (المحلی) ج ٤ ص ٩٨ تا ١٠٠، ه- (المحلی) ج ٣ ص ٢٢٢ تا ٢٣٠.

له پړكوع دا چ ده لئى؟! سوننه ته له پړكوع دا يه كيځ له زيكړانه ي خوارئ بلئى:
 ا- (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) به لای كه موه سئ جاران، رواه احمد وابن ماجه وابوداود
 والطبراني. واته: په روه ردگاري مه زڼم به پاك ده گرم.

ب- (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ) رواه احمد وابوداود والطبراني والبيهقي.
 واته: په روه ردگاري مه زڼم به پاك ده گرم و ستايشی ده كه م، نه ميش سوننه ته
 سئ جار يان زياتریش دووباره بكریته وه.

ج- (سُبْحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ) رواه البخاري ومسلم، واته: - خوا - زور پاك و
 بېگه ردو بئ هله و په لایه، په روه ردگاري فرشته كان و جوپرائيله.

د- (اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، أَنْتَ رَبِّي، خَشَعُ سَمْعِي
 وَبَصَرِي وَدُمِّي وَلَحْمِي وَعَظْمِي وَعَصَبِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) رواه النسائي بسند صحيح،

واته: نه ی خوايه! پړكوعم بو تو برودو بروام به تو هيناوه و گهردن كه چي تو م و
 پشتم به س به تو به ستوه، تو په روه ردگاري، بيستنم و ديتنم و خوينم و گوشتنم و
 نيسقانم و مؤخ و دهمارم گهردن كه چه بو خواي په روه ردگاري جيهانه كان.

ه- (سُبْحَانَ ذِي الْجَبُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ) رواه ابوداود والنسائي بسند صحيح،
 واته: پاكي بو - خواي - خاوه نى بالاده ستی و خاوه ندریتی و نه وپه پی
 گه وره یی و مه زنايه تی.

و- (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي) متفق عليه، واته: نه ی خوايه به پاكت
 ده گرم په روه ردگارمان ستايشت ده كه م. نه ی خوايه لي م ببووره.

ز- (سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ) رواه مسلم.
 به لام دروست نيه له هيچ كام له پړكوع و سوجه ده قورئان بخوينئ، چونكه
 پيغه مبر ﷺ قه ده غه ی كرده: (كَانَ - ﷺ - يَنْهَى عَنِ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ)
 رواه مسلم.

وه په سندنديش نيه كه له يه ك كات دا - له پړكوع و سوجه ده - دو جوړ يان زياتر
 له زيكړه كانی پړكوع و سوجه پيكه وه كوښكاته وه، به لكو وه كه له باسی: (چه ند
 ناگاداري يه كي گرنګ...) دا پوونمان كرده وه باشترو بگره سوننه ت وايه كه هه رجاره
 يه كيځ له زيكړانه بخوينئ وه هه رچه نده پړزی زورم بو (نَوَوِي) هيه - په حمه تی

خوای لی بئی — به لام ئەو پایەیی که له هه‌ر کام له (المجموع) ١٠٤ و (الأذکار) ه که‌ی دا هه‌لی بژاردوه — که چاکتر وایه چهند زیکرێک پێوه‌که کۆبکاته‌وه — هیچ به‌لگه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه نیه بۆ ئیسیاتی نه‌ک چاکتر بوون بگره‌ په‌سندو چاکبوونی پایه‌که‌یشی!

برگه‌ی سێزده‌یه‌م: هه‌ستانه‌وه له‌رکوع (الاعتدال)

ئنجای که به‌وجۆره‌ی باسما‌ن کرد چوویه‌ ر‌کوع و ته‌واو‌بووی، ئاوا له‌ر‌کوع هه‌لسه‌وه‌و بچۆوه‌ حاله‌تی ر‌یک پاوه‌ستان (الاعتدال):

پشت راست بکه‌وه‌و به‌ده‌م پشت راست کردنه‌وه‌و بئێ: (سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) واته: هه‌ر که‌سێک ستایشی خوا بکات خوا ده‌یبیستی و لێی وه‌رده‌گرێ، چونکه (بخاري ومسلم) ده‌گێر نه‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وای کردوه‌و وای فه‌رموه‌، ئنجای که‌ ته‌واو پشت راست کردوه‌و بئێ: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) یان (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) واته: وه‌ ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان سوپاس بۆ تۆیه‌، ئە‌مه‌ش (بخاري) له‌ پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وامانی گێراوه‌ته‌وه‌، وه‌ جاری واش بووه‌ ئە‌مه‌شی خستۆته‌ پال ئە‌وه‌ی ر‌ابرد: (مِلَأَ السَّمَوَاتِ وَمِلَأَ الْأَرْضَ وَمِلَأَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ) متفق علیه.

واته: .. پیری ئاسما‌نه‌کان و پیری زه‌وی و پیری هه‌ر شتیکی دیکه‌ که‌ تۆ هه‌ز بکه‌ی، دیاره‌ به‌ده‌م هه‌ستانه‌وه‌و سوننه‌ته‌ هه‌ردووک ده‌سته‌کانیشت به‌رز بکه‌یه‌وه‌، وه‌ک چۆن له‌کاتی چوونه‌ ر‌کوع دا به‌رز کردنه‌وه‌، ئە‌مه‌ش (بخاري ومسلم) گێراویانه‌ته‌وه‌. ده‌شتوانی دوا‌ی گو‌تنی: (سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) ئە‌مه‌ بئێ‌ی: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ) رواه البخاري وابوداود، واته: وه‌ په‌روه‌ردگارمان ستایش هه‌ر لایه‌قی تۆیه‌ ستایشیکی زۆرو پاک و چاک و پیت و پێزدار، یان ده‌توانی ئە‌مه‌ بئێ‌ی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلَأَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمِلَأَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ أَهْلِ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ أَحَقُّ مَا قَال الْعَبْدُ وَكُنَّا لَكَ عَبْدًا، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) رواه مسلم.

واته: ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان ستایش بۆ تۆیه‌ پیری ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی و پیری هه‌ر شتیکی دیکه‌ که‌ هه‌ز بکه‌ی، ئە‌ی خاوه‌نی مه‌دح و سه‌ناو پایه‌ی به‌رز، شایسته‌ترین قسه‌ که‌ به‌نده‌ گو‌توویه‌تی و هه‌موو شمان به‌نده‌ی تۆین: ئە‌ی خوایه‌ هیچ په‌رچ و ر‌یگرێک له‌به‌رده‌م به‌خشینت دا نیه‌و هیچ که‌سی‌کیش ناتوانی شتی‌ک ببه‌خشی که‌ تۆ ناته‌وی، وه‌ مال و سامانی هیچ خاوه‌ن مالی‌ک له‌به‌رانه‌ر ده‌سته‌لاتی تۆ دا دادی نادات و له‌فریای نایه‌ت.

دیاره شتیکی پوونیشه که مانه وه ئارامگرتنی (الْأَطْمَنْنَان) له پراوه ستانی دواي
 پکوع بردن دا فه پزه، چونکه پیغه مبهه ﷺ بهو که سهی فهرموو که نویژه که ی ناته و او
 بووه وه له کتیه کانی سوننه ت به (المُسْبِي صَلَاتُهُ) ناسراوه:
 (ثُمَّ أَرْفَعَ رَأْسَهُ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا فَيَأْخُذُ كُلَّ عَظْمٍ مَأْخُذَهُ) متفق علیه، واته: پاشان
 سهرت به رزیکه وه هه تا ریک راده وهستی و هه موو ئیسقانیك ده چیه وه شوینی خوی.
 (جادیاره به بی ئارامگرتن و مانه وه به وه ستای ئیسقان و جومگه کانی جهسته
 له شوینی سروشتی و ئاسایی خویان دا سه قامگیر نابنه وه).

برگه ی چواردهیه م: کرنووش بردن (السُّجُود).

ئنجا (الله اکبر) بکهو بچو کرنووش، چونکه (بخاري ومسلم) وایان له پیغه مبهه ﷺ گیراوه ته وه.

چونییه تی کرنووش بردن: پاش گوتنی (الله اکبر) هه ردووک دهسته کانت
 له ته نیشته کانت دووربخه وه و ئه و جار سوچده ببه چونکه (ابن خزيمة و ابویعلی) و امان
 بو ده گیرنه وه له پیغه مبهه وه ﷺ، ئنجا سهرتا هه ردووک ئه ژنوت و پاشان هه ردووک
 له په دهستت بخه سه رزه وی که ئه مه پای زو ربه و جه ماوه ری زانایانی له سه ره، یا خود
 هه ردووک له په دهستت و پاشان ئه ژنویه کانت له سه رزه وی دابنی که ئه مه ش پای
 هه ندیکیا نه و دواتر زیاتر تیشکی ده خه ی نه سه ر، دیاره هه رکام له م دوو پایه ش
 کۆمه ئیک فهرمووده ده لاله تیان له سه ر ده کهن وه دواي ده یخه ی نه پوو.

دواي سه نگ و قورسای خوت بخه سه ر هه ردووک له په دهستت و قامکه کانت
 پیکه وه بنووسینه و پرویان پی بکه قیبله، چونکه (بیهقی) وای گیراوه ته وه، وه
 ده توانی دهسته کانت له ئاست هه ردووک شانه کانت یان له ئاست گوئییه کانت دابنی ی
 وه (أبوداود) بۆمان ده گیرنه ته وه له پیغه مبهه ری خواوه ﷺ، ئنجا نیو چاوان (ته ویل) و
 لووت له سه ر عه رزی بچه سپینه چونکه (أبوداود و ترمذی) وایان گیراوه ته وه هه روه ها
 هه ردووک ئه ژنوت و هه ردووک سینگو په نه جه ی پییه کانت له سه رزه وی بچه سپینه،
 چونکه (بیهقی) وای گیراوه ته وه (حاکم) یش به راست (صحیح) ی داناوه.

که واته: وهک پیغه مبهه ﷺ فهرموویه تی ئینسان له کاتی کرنووش بردن دا ههوت
 (۷) ئه ندانی له سه رزه وی ده بن، نیوچاوان و پوو، هه ردووک له پی دهستی و هه ردووک
 ئه ژنوی و هه ردووک پی ی: (إِذَا سَجَدَ الْعَبْدُ سَجَدَ مَعَ سَبْعَةِ آرَابٍ، وَجْهَهُ وَكَفَاهُ وَرُكْبَتَاهُ
 وَقَدَمَاهُ) رواه مسلم و ابن حبان.

به لام وريابه له کاتي کړنووش بردن دا باسکه کانت له سهر زهوی پانه خه ی و
 به خوشتیانه وه نه نوو سینی، چونکه (بخاري) له و باره وه نه م فرموده یه ی گیراوه ته وه:
 (كَانَ ﷺ لَا يَفْتَرِشُ ذِرَاعِيَهُ.. كَانَ يَرْفَعُهُمَا عَنِ الْأَرْضِ وَيُبَاعِدُهُمَا عَنْ جَنِبَيْهِ حَتَّى يَسْدُو بِيَاضُ
 ابْطِيهِ مِنْ وِرَاءِهِ) واته: پیغه مېهر ﷺ باسکه کانی خوی پانه ده خستن.. له سهر زهوی
 به رزی ده کړنه وه له هه ردووک ته نیشتی دووری ده خستن وه هه تا سپیایي بن
 هه نگله کانی له پشته وه ی پا دیار ده بوو.

نارام گرتن له کړنووش بردن دا: دیاره نارام گرتن (اطمئنان) یش له کړنووش بردن
 دا فه رزه وه ک پیشتریش باس کرا، بویه پیویسته ماوه یه ک تییدا بمینی ه وه نارام
 بگری بونه وه ی نه که ویه بهر نه وه هه ر شه یه ی پیغه مېهر ﷺ که دزی کردن له نویژ
 به خراپترین جوری دزی دانه ی و له باسی نارام گرتن له کړووع دا هیئامانه وه.
 زیکره کانی کاتی کړنووش بردن: ننجا که بهوشیوه یه ی باس کرا چوویه سوچه
 یه کیك له م زیکرانه بخوینه و نه گهر وه ک پیشتریش باسمان کرد، هه رجاره ش یه کیکیان
 بی چاکتره:

ا- (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) رواه ابوداود وابن ماجه والطبراني، واته: په روه ردگاری
 هه ر به رزم به پاک و بنگه رد ده گرم - له هه موو هه له و په له یه ک - (لانی که م سنی جاران
 دووباره بکړیته وه).

ب- (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ) رواه ابوداود واحمد والطبراني والدارقطني،
 نه میش به لانی که مه وه سنی جار دووباره بکړیته وه).

ج- (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي) متفق علیه، (پیشتر مانا کراوه).

د- (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، وَدِقَّةَ وَجِلَّتْ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ) رواه مسلم.

واته: نه ی خوایه له هه موو گوناچه کانم ببووره، وه له وردو درشتی و، له ی پیشی و
 دوايه و، له ناشکراو په نهانی.

ه- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عِقَابِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ
 لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ) رواه مسلم،

واته: نه ی خوايه! من په نا ده گرم به ر زامه ندیت له تو وره ییت، وه په نا ده گرم
 به سه لامه ت کردنت له سزاو جه رزه به ت، وه په نا ده گرم به تو له تو! من مه دح و سه نات
 نارمیرم، هر خوت ده توانی ستایشی خوت بکه ی.

و- (اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ وَأَنْتَ رَبِّي، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ فَأَحْسِنْ صُورَهُ، وَشَقِّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ) رواه مسلم واحمد.

واته: ئەى خوايه! كړنووشم بۆ تۆبږد، وهېروام به تۆ هېناو گهردن كه چى تۆبووم، وه تۆ په روهدگارمى، پووى من كړنووشى برد بۆ ئەو كه سهى كه دروستى كړدوه و ينهى كيشاوه، وه زورباش نه خش و نىگاركانى كيشاوه، وه بيستن و ديتنى تيدا په خساندون، بهرزو پايه داره خواي چاكترين به ديهينه.

ز- (سُبْحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ) متفق عليه، (پيشتر مانا كراوه).

دياره دووعاو پارانه وهش له سوجهدا له هه موو حالان چاكتر ودره گيرى، وه ك پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ فِيهِ) رواه مسلم والبيهقي، واته: بهنده له ده مى كړنووش بردندا له هه موو حالىك له خوا نزيكتره، جا زور تيدا بپارينه وه.

روونكردنه وه يه ك دهربارى چوڼيه تى كړنووش بردن

مه سه لهى چوڼيه تى سوجه بردن و پيش خستنى نه ژنويه كان بۆ له سه رزهوى پۇنان يان له په دهسته كان، وه ك گه ليك مه سه لهى فيقهى جوزئى ديكه له نيو زانايان دا مشتملى ومېرى زور له سه ركراوه كه نه مهى خواره وه گوشراوى ئەو مشتملى ومېريه له گه ل ئەو پايه دا كه بهنده به په سندنى ده زانئ:

جه ماوه رى زانايان و زور به يان^{۱۰۰} پايان وايه كه چاكتر وايه نه ژنويه كان پيش بخړين به لگه شيان ئەم فهرمووده يه يه: (عن وائل بن حجر قال: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِذَا سَجَدَ وَضَعَ رُكْبَتَيْهِ قَبْلَ يَدَيْهِ، وَإِذَا نَهَضَ رَفَعَ يَدَيْهِ قَبْلَ رُكْبَتَيْهِ) رواه الترمذي والنسائي وابوداود وابن ماجه،

واته: پيغه مبهري خوام - ﷺ - بينى كاتيك سوجه دى برد نه ژنويه كانى پيش دهسته كانى خستنه سه رزهوى، وه كاتيك هه ستايه وه پيش نه ژنويه كانى دهسته كانى له زهوى بهرزكردنه وه.

هه نديكيشان وهك (مالك) و (اوزاعي) و (ابن حزم) خواليان خوش بى ده لين وا باشته دهسته كانى پيش نه ژنويه كانى بخت، ئەم فهرمووده يه ش به به لگه ي پايه كه يان

^{۱۰۰} بېوانه: (المجموع) ج ۳ ص ۲۸۰، هره ما بېوانه: (نيل الأوطار) ج ۲ ص ۲۸۱ تا ۲۸۴. وه بېوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۶.

دیننه وه: (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: إِذَا سَجَدَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَبْرُكْ كَمَا يَبْرُكُ الْبَعِيرُ وَلِيَضَعَ يَدَيْهِ ثُمَّ رُكِبَتْهُ) رواه أحمد وأبو داود والنسائي، وقال الخطابي: حديث وائل بن حجر أثبت من هذا.

واته: نه گهر یه کیکتان کړنووشی برد بایه خ نه بی وهک یه خ بوونی حوشر، وه با دهستانی دابن پاشا نه ژنویانی.

جا دیاره وه که چندان جار دوپاتمان کړدو ته وه نه و جوړه ورده بابه ته خیلانیانه مشست و مړو شه په دهندو و که یان تیدا په وانیو مه گهر چوون دنا هر باریکیان بگری هر له بازنه ی فراوانی سوننه ت دایه، به لام من رای جه ماوهرم پی به هیژترو په سهندتره چونکه:

۱- زانایانی فهرمووده ناس فهرمووده که ی (وائل بن حجر) یان به به هیژتر داناوه له وهی (ابوهریره) ^{۱۰۶}.

۲- هه ندیک له زانایان بو وینه (ابن القيم الجوزیه) ده لین: ری ی تی ده چی که یه کیک له (راوی) یه کانی نه و فهرمووده یه دهق (متن) ه که ی لی تی کچووبی و له نه سل دا ناوا بووبی: (ولیع رکبته ثم یدیه) ^{۱۰۷}، چونکه ناشکراو پوونه که حوشر له کاتی یه خ بوون و وهر که وتن دا دوو لاقی پیښه وهی که له جی دی دهستانن پیښ ده خات.

۳- وه نه وه که هه ندیک له زانایان دوو لاقی پشته وهی حوشر به دوو دهستی داده نیښ، تاکو له گهل فهرمووده که دا بگونجین، شتیکی سه یرو سه مه ریه! چونکه بیگومان راست کړدنه وهی (لاری) فهرمووده که که به هوی لی تی کچوونی (راوی) یه که یه وه دوو چاری بووه، له گوپین و دهستکاری کړدنی حوشره که ناسانتره و ماقوولتره، به تاییه تیش که فهرمووده که ی (وائل بن حجر) مان به دهسته وه هیه.

۴- له چندان فهرمووده دا پیغه مبه ری خوا ﷺ نه هی کړدو که له کړدو ده کانی نویژدا وهک گیانداران بکهین، (ابن القيم) له و باره وه گو توو یه تی: (... وکان ﷺ یضع رُکبَتیه ثم یدیه بعدهما ثم جبهته وأنفه هذا هو الصحيح، فكان أول ما يقع منه على الأرض الأقرب إليها فالأقرب، وأول ما يرتفع الأعلى فالأعلى، وإذا رفع رفع رأسه أول ثم یدیه ثم رُکبَتیه وهذا عكس فعل البعير، وقد نهى عن التشبّه بالحيوانات في الصلاة

^{۱۰۶} بېروانه: (المجموع) ج ۳ ص ۳۸۰.

^{۱۰۷} بېروانه: (نیل الأوطار) ج ۱ ص ۲۶۲.

فَنَهَى عَنْ بُرُوكٍ كَبُرُوكِ الْبَعِيرِ، وَالْثِفَاتِ كَالثِفَاتِ الثَّعْلَبِ، وَإِفْتِرَاشِ كَافْتِرَاشِ السَّيْعِ،
وَإِقْعَاءِ كَاقْعَاءِ الْكَلْبِ، وَنَقَرِ كَنْقَرِ الْغُرَابِ...^{١٠٨}

واته: وه پیغمبر ﷺ نه ژنویه کانی پیش ده خستن ئنجا دواى نه وان دوو
دهسته کانی، پاشان نیو چه وانی و لووتی، ئا نه وه پاسته، ئنجا به وپییه کام نه دنامه ی
له زهوی یه وه نیزیکتره سهره تا نه ویانی ده خسته سهر زهوی و ئنجا نه وه ی نیزیکتره
نزیك، وه بو هه ستانه وه ش سهره تا نه وه نه دنامه ی که له زهوی یه وه دوو رترو و ئنجا
نه وی ترو نه وی تر، سهری بهر له هه موو نه دنامه کانی به زده کرده و پاشان دوو
دهستی و دواى نه ژنویه کانی. که نه مه ش پیچه وانه ی کرده وه ی حوشره (که فرمانمان
پس کراوه پیچه وانه ی بجوولیینه وه)، وه بیگومان پیغمبر ﷺ نه هی کرده
که له نویردا وه گیانداران بکهین، بویه نه هی کرده له یخ بوون و که وتنه سهر زهوی
وه که یخ بوونی حوشر، وه له ئاوپردانه وه وه ئاوپردانه وه ی ریوی، وه له دهست پاخستن
وه که دهست پاخستنی دپنده، وه له هه لترووشکان وه که هه لتووتانی سهگ، وه له به په له
سهر خستنه سهر زهوی و بهر زکردنه وه ی، وه که دندووک له زهوی دانی قه له ره شه..
بویه ش نه به لگانه م بو ئیسیات کردنی به هیتر بوونی پای جه ماوه ری زانایان
هینانه وه چونکه هه ندیک که سی که م شارهام دیون که پییان وایه هه رکه سینک له کاتی
سوجه بردن دا دهسته کانی پیش نه ژنویه کانی نه خات پیچه وانه ی سوننه تی
پیغمبر ﷺ ره فتاری کرده که وه که پوونمان کرده په نگه پیچه وانه ی نه وایه زور
له هه ق و پاستی نیزیکتره ی!!

برگه ی بازدهیه م: هه ستانه وه له کپنووشی یه که مو دانیشتنی

نیوان کپنووشی یه که مو دووه م.

ئنجا نه ی مسولمانی به ریزو خوشه ویست دواى نه وه ی به و جوهری باس کرا
کپنووشی یه که مت برد، به دهم (الله اکبر) گوته وه سهرت له زهوی بهر ز بکه وه، چونکه
(بخاری و مسلم) وایان له پیغمبر ﷺ گیراوه ته وه.
وه (أحمد وأبو داود) گیراویانه ته وه که پیغمبر ی خوا ﷺ هه ندیک جار ان له گه ل
گوته ی (الله اکبر) دا دهسته کانی شی به زده کر نه وه^{١٠٩}.

^{١٠٨} بپوانه: (مختصر زاد المعاد في هدي خير العباد) ص ١٩، که (محمد بن عبد الوهاب) دایناوه، واته

(مختصر) که، چونکه نه سلنی کتیبه که هی (ابن القيم الجوزیه) به.

ئىنجا لاقى چەپت رابخەو لەسەرى دابنىشە، وەپىنى راستت لەسەر عەرزى بچەقىنە
چونكە (بخارى) واى لەپىڭەمبەرەو ﷺ گىراوەتەو؟
وہ (مسلم) گىراویەتەو کەھەندىك جارىش پىڭەمبەر ﷺ لەسەر ھەردووک پاژنەو
سنگى پىڭەمبەرەو دادەنىشت.
ئىنجا ئارام بگرە ھەتا ھەموو جومگەو ئىسكەكانت دەچنەو شويىنى خويان،
چونكە پىڭەمبەرەو پىشەوامان ﷺ واى کردو، وەك (ابوداود وبيھقي) لىيان
گىراوەتەو.

ئىنجا کەبەو شىوہیەى گوترا دانىشتنى، ئەم زىکرە بخوینە:
(اللَّهُمَّ) (يَا رَبِّ) اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَارْفَعْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي) رواه
أبو داود والترمذي وابن ماجه والحاكم وصححه ووافقه الذهبي.
واتە: ئەى خوايە (يان پەرەدگارم) لىم ببووړو بەزەبىت پىم دابى و پشتم بگرەو
بەرزەپكەو پىروونىم بکەو سەلامەتم بکەو پۆزىم بە.
دەشتوانى لەجىاتى ئەو بلى: (رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي) رواه ابن ماجه بسند حسن.
واتە: پەرەدگارم لىم بوورە، پەرەدگارم لىم ببووړو. کە ديارە مەرجيش نيه تەنيا
دووچار بىت بەلکو بەپىنى حال و مەقام دەتوانى دووبارەى بکاتەو.^{۱۱۰}

برگەى سازدەيەم: کړنښادى دووهم

ئىنجا (الله اكبر) بکەو سەجدەى دووهم بىە، چونكە (بخارى و مسلم) و غەيرى
ئەوانىش گىراویانەتەو پىڭەمبەرەو خوا ﷺ واى کردو، وەجارى واش بوو وەك
(أبو داود وأبو عوانة) گىراویانەتەو پىڭەمبەر ﷺ ھاوکات لەگەل (الله اكبر) گوتنەکەدا
ھەردووک دەسیتشى بەرز دەکردنەو، بەلام وەك پىشتىريش گوتمان پاي دەست
بەرزەکردنەو بەهیزترە؛ ديارە زىکرو دوو عايەکانى سەجدەى دووهميش کت و مت
وەك ھى يەكەم وان بەبى جياوازی.

^{۱۰۹} دەست بەرزکردنەو لەکاتى چوونە پکوع و ھەستانەو لەپکوع دا پاي زۆرەو جەماوہى
زانایانى لەسەر. بەلام لەکاتى کړنښادى بردن و سەر بەرزکردنەو لەکړنښادى زانایان بەپایەى
بى ھىزیان داناو. بېوانە: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۱۲۶، وەبېوانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۴۲.

^{۱۱۰} بېوانە: (صفة صلاة النبي ﷺ) ناصر الدين الألبانى ص ۱۶۳.

برگه‌ی حه‌قده‌یه‌م: هه‌ستانه‌وه‌ دوا‌ی کړنووشی دووهم:

ئنجا پاش ته‌واوکردنی سه‌جده‌ی دووهم (الله أكبر) بکه‌و سه‌رت به‌رز بکه‌وه، چونکه (بخاری و مسلم) وای له‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌گیرنه‌وه.

دیاره‌ له‌دوا‌ی هه‌ستانه‌وه‌ش له‌کړنووشی دووهم به‌پای به‌شیک له‌زانایان دانیشتنیک هه‌یه‌ که‌پئی ده‌گوتری دانیشتنی پشودان (جِلْسَةُ الْأُسْتِرَاحَةِ) که‌پیویستی به‌کورت به‌سیکی سه‌ربه‌خۆ ده‌کات.

روونکردنه‌وه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی دانیشتنی پشودان (جِلْسَةُ الْأُسْتِرَاحَةِ):

ده‌رباره‌ی ئه‌و دانیشتنه‌ شه‌رعزانه‌کان به‌گشتی سی پریان هه‌ن:

۱- ده‌لین: ئه‌و دانیشتنه‌ سوننه‌ت نیه‌، ئه‌م پایه‌ش له‌ (عمر و علي و ابن مسعود و ابن عمر و ابن عباس) خوالییان پازی بی گیراوه‌ته‌وه‌، وه‌ هه‌رکام له‌: (مالك و ثوري و اسحاق و اصحاب الراي) هه‌لیان بژاردوه‌و (احمد) گوتویه‌تی: زۆربه‌ی فه‌رمووده‌کان ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نن و (ترمذی) یش گوتویه‌تی: هه‌موو زانایان کاریان به‌مه‌کردوه‌، (أبو الزناد) یش گوتویه‌تی: هه‌ر ئه‌مه‌ - واته‌ دانه‌نیشتن - سوننه‌ته‌^{۱۱۱}.

۲- ده‌لین ئه‌و جو‌و دانیشتنه‌ سوننه‌ته‌و به‌لگه‌شیان ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌یه‌: (عَنْ مَالِكِ بْنِ حُوَيْرِثٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَجْلِسُ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ قَبْلَ أَنْ يَنْهَضَ) متفق علیه.

واته‌: پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک سه‌ری له‌سه‌جده‌ به‌رزده‌کرده‌وه‌ پێش ئه‌وه‌ی راست بیته‌وه‌ داده‌نیشت.

۳- ده‌لین: ئه‌گه‌ر بابای نوێزکه‌ر بی هی‌زو توانابوو بۆی هه‌یه‌ دابنیشی، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌هی‌زبوو پیویستی پئی نیه‌ بادانه‌نیشتی، وه‌ ده‌لین دانیشتنی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌دوا دوا‌ی ته‌مه‌نی داو له‌کاتی بی هی‌زی و به‌سالد‌اچوونی‌دا بووه‌، ئنجا شایانی باسه‌ که‌ ئه‌م پایه‌ هه‌ردووک پای پێشووی و هه‌موو ئه‌و فه‌رمووده‌و شوینه‌وار (اثر)انه‌ش کو‌ده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌وباره‌وه‌ هاتوون، (إِبْنُ الْقَيْمِ الْجَوْزِيَّة) ش یه‌کیکه‌ له‌و زانایانی که‌ ئه‌م

^{۱۱۱} (شوکانی) یش ده‌لین: زۆربه‌ی زانایان ئه‌م دانیشتنه‌ به‌سوننه‌ت نازانن، به‌وانه‌ (نَيْلُ الْاَوْطَانِ ج ۲ ص ۲۸۰، وه‌ به‌وانه‌: (إِحْكَامُ الْأَحْكَامِ شَرْحُ عُمْدَةِ الْأَحْكَامِ) ج ۱ ص ۲۴۸، ۲۴۹، نووسینی (تقی‌الدین

ابن دقیق‌العید)

پایه ی سینه می هه لبراردوه^{۱۱۲}، واش پئ ده چئ ئەم پایه لهوانی دیکه به هیز تربیت، چونکه وهك گوتمان هه موو فەر موودەکان له نیو خۆیه وه دهگری.

وه دەر باره ی چۆنیه تی هه ستانه وهش بۆ پکاتی دووهم دیسان زانایان پایان جیا جیا یه، هه رچی زۆربه^{۱۱۳} و جه ماوه رن ده لئین: ده بی نوێزگه ر هه ردووک له په دهستی بخاته سه ر هه ردووک پانه کانی له سه ر سینگ ی هه ردووک پیانی راست بیته وه، بۆ سه لماندنی راست ی ئەم پایه ش چه ند به لگه یه کیان هه یه که یه کیکیان ئەم فەر مووده یه یه: (عن وائِل بن حَجَر أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا سَجَدَ وَقَعَتْ رُكْبَتَاهُ إِلَى الْأَرْضِ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ كَفَاهُ، فَلَمَّا سَجَدَ وَضَعَ جَبْهَتَهُ بَيْنَ كَفَيْهِ وَجَافَى عَنْ إِبْطَيْهِ، وَإِذَا نَهَضَ نَهَضَ عَلَى رُكْبَتَيْهِ وَاعْتَمَدَ عَلَى فَخْذَيْهِ) رواه ابوداود.

واته: پیغه مبه ر ﷺ که چووه سه جده پیش دوو له په دهستی هه ردووک ئەژنۆی کهوتنه سه ر زهوی، وه له کاتی کړنووش بردن دا نیوچاوانی له نیوان هه ردووک له په دهستی دا دنا وه بن هه نگه له کانی له خۆی دوور خستنه وه، وه کاتیک هه ستایه وه له سه ر ئەژنۆیه کانی هه لسا یه وهو سه نگ ی خۆی خسته سه ر هه ردووک پانه کانی.

هه ندیکیشیان ده لئین: بۆ هه ستانه وه بۆ پکاتی دووهم ده بی سه نگ و قورسای ی خۆی بخاته سه ر هه ردووک دهستی و سه ر زهوی و ئەوجار به رزیته وه، دیاره له م حاله تهش دا به دوو شیوه ده توانی هه لسیته وه، یان هه ردووک دهستی به رزیکاته وه پاشان هه ردووک ئەژنۆی، یان به پیچه وانه وه ئەژنۆیه کانی پیش بخات و دوای هه ردووک دهستی، دیاره چه ند به لگه یه کیان به دهسته وه هه ن که ئەم فەر مووده یه یه کیکیانه:

(عن أيوب عن أبي قلابَةَ قال: جَاءَنَا مَالِكُ بْنُ الْحَوْثِرِثِ فَصَلَّى بِنَا فِي مَسْجِدِنَا هَذَا، فَقَالَ: إِنِّي لِأَصَلِّي بِكُمْ وَمَا أُرِيدُ الصَّلَاةَ، وَلَكِنْ أُرِيدُ أَنْ أَرِيَكُمْ كَيْفَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يُصَلِّي، قَالَ أَيُّوبُ: فَقُلْتُ لِأَبِي قَلَابَةَ وَكَيْفَ كَانَ صَلَاتُهُ؟ قَالَ: مِثْلُ صَلَاةِ شَيْخِنَا هَذَا - يَعْنِي عُمَرُ بْنُ سَلَمَةَ - قَالَ أَيُّوبُ: وَكَانَ ذَلِكَ الشَّيْخُ يَتِمُّ التَّكْبِيرَ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ عَنِ السَّجْدَةِ الثَّانِيَةِ جَلَسَ وَاعْتَمَدَ عَلَى الْأَرْضِ ثُمَّ قَامَ) رواه البخاري. والشافعي في (الأم)^{۱۱۴}.

^{۱۱۲} بروه: (زاد المعاد في هدي خير العباد) ابن القيم الجوزية ج ۱ ص ۶۱.

^{۱۱۳} بروه: (المغني) ج ۱ ص ۵۳۰، وه بروه: (فقه السنة)، ج ۱ ص ۱۵۰.

^{۱۱۴} بروه: (الوجيز في فقه السنة) الكتاب الحرامين ص ۱۰۰، وه بروه: (الوجيز في فقه السنة) ج ۱ ص ۱۵۰.

واته: (ایوب) له (ابی قلابه) وه دهگیریتته وه دهلی: (مالك بن الحويرث) هاته لامان و لهه مزگه و ته مان دا نویژئی بۆکردین، وه گوتی من نویژتان پی دهکهم به لام مه به ستم نویژکردن نیه، به لکو ده مه وی پیشانتان بدهم که چون پیغه مبهرم ﷺ بینیه نویژی کردوه، (ایوب) دهلی به (ابی قلابه) م گوت: جا نویژه که یی چون بوو؟! گوتی: وهک نویژی ئەم پیره مان — واته (عمر بن سلمه) (ایوب) گوتی: وه ئەو پیره — نویژه که یی ئاوابوو — پاش ته و اوکردنی (الله اکبر) وه دواي سهر به زکردنه وه له سه جده ی دووهم، داده نیشته، وه سهنگی خوی ده دایه سهرزه وی و پاشان هه لده ستایه وه^{۱۱۰}.

دیاره هه رکام لهه شیوانهش دروست و په وان و له بازنه ی سوننه ت دان و کهس بۆی نیه — وهک پیشتریش گوتمان — له سه ر ئەو جۆره مه سه لانه کیشو هه را بهر پابکات و نه گهر که سیکیش و ابکات، ئەوه شایه دی له سه ر نه زانی و بیرته سکی خوی ده دات.

برگه ی هه ژده یه م: پکاتی دووهم

ئنجا که هه ستایه وه بۆ پکاتی دووهم یه کسه ر فاتیه به بخوینه چونکه (مسلم) گیراویه ته وه که پیغه مبه ر ﷺ وای کردوه، ئنجا پکاتی دووهمیش کت و مت وهک پکاتی یه که م وایه بیجگه له چه ند شتیکی گچکه، وهک نه خویندنی دووعای (استفتاح) و که متر قورپان خویندنی دواي فاتیه به، وه بیگومان له پکاتی دووهم دا (الله اکبر) ی هه ستانه وه هیه، نهک هی (تحریم) که تاییه ته به یه که مه وه، وه ده سه کانیشی له گه ل بهر زنا کاته وه.

برگه ی نوژده یه م: ته حیاتی یه که م

ئنجا که پکاتی دووهمیش ته و اوکرد بهوشیوه یه ی که باسی ده که یین بۆ خویندنی ته حیاتی یه که م دابنیشه:

له پی دهستی راست له سه ر پان یان ئەژنوی راست دابنئ، وه له پی دهستی چه پت له سه ر پان یان ئەژنوی چه پت دابنئ، (مسلم) وای گیراوه ته وه، وه لاقی چه پت

^{۱۱۰} دیاره هه رکات نویژکه ر (جَلَسَةُ الْأَسْتِرَاحَةِ) ی هه بوو، ناگونجی له سه ره تای سه ر له سه جده بهر زکردنه وه (الله اکبر) بکات و هه تا راست ده بیقه درێژیه ی پیدات! به لکو ده پی دواي ته و اوکردنی دانیشته که دهستی پیکات بۆنه وه ی زۆر نه خایه نی و — نویژکه رکان (مأمومین) یش — نه گهر نیمام بوو — سه ر یان لێ تیک نه چی و پیش نیمامه که یان نه که ونه وه دوو چاری شتیکی قه دهغه کراو نه بن، که به داخه وه ئەم چه نه وه به نه ز کردنی ده کاون

پابخه و له سهري دابنيشه وه - سينگي پيئى - لاقى راستت له عهري بچه قينه،
(بخاري) واي گيپراوه ته وه، وه له پي دهستي چهپت له سهري نه ژنوي چهپت پان بكه وه، وه
هه موو په نجه كاني دهستي راستت پيكه وه بنووسينه وه به په نجه ي شاده (المسبحة)
كه له دواي په نجه گه ورو وه دي ئيشاره بولاي قيبله بكه و چاوي تيپره، چونكه (مسلم
وابن خزيمة وابوعوانة) وايان له پينغه مبهري خواوه ﷺ گيپراوه ته وه.

دهشتواني له په نجه كاني دهستي راستت ژماره ي په نجاو سي (۵۳) دروست بكه ي و
به قامكي شايه تمان ئامازه ي بكه ي وهك (مسلم) گيپراويه ته وه، شيوه كه شي ئاوايه:
هه موو په نجه كاني پيكه وه بنووسينه و په نجه گه ورو ته له سهري جومگه ي نيوه راستي
قامكي شاده ت دابني، وه دهشتواني په نجه گه ورو ته له سهري په نجه دريژه
"دوشاومزه" ت دابني، وهك (مسلم) گيپراويه ته وه.

روونكر د نه وه يه ك ده رباره ي چونه تي ئامازه پي كردن و جوولاندني په نجه ي شايه تمان

مسولماني به ريزو شيرين! پاش ليكولينه وه موتالا بوم ساغ بؤوه كه زوربه ي
هه ره زوري زاناياني فهرموده ناس (محدث) و شهر عزان (فقيه) له سهري ئه وهن
كه سوننه ته له كاتي شايه تمان هينان دا به په نجه ي شاده پرووه قيبله ئيشاره بكرئ و
يه كجار په نجه به ريزكرته وه و بجوولينري، دياره ئه مهش پاي هه رسيك پيشه و
(ابو حنيفة، شافعي، احمد) يشه خواليان خوش بي، وه ئه و پايه ي كه ده ئي سوننه ته
په نجه ي شايه تمان هه تا كوتايي ته حيايات بجوولينري كه پاي (مالك) خوالي خوش
بي، له چاو پاي جه ماوه ري زانايان پايه كي بي ميزو (مرجوح) وه به لگه كه ي له چاو
به لگه ي پاي زوربه ي زانايان دا بي ميزه.

ئهم راستي يه شم بؤيه خسته پروو تاكو بزاني كه مهرج نيه هه مه سه له يه ك بووبه
(باو) و په واجي كه وته سه راست و ته و او يان راست ترو ته و او تربيت! مه سه له ي
په نجه جوولاندني به رده و اميش له ته حيايات دا كه كه سانيك زور جه ختي له سهري
ده كه ن و خه ريكن بيكه نه بناغه ي دوستايه تي و دوژمنايه تي (الولاء والبراء) و
گه ورتين نيشانه و دروشمي شوين كه وتني سه له في صالح! يه كيكه له و مه سه لانه
كه به هه هويكه وه بي بوته باو و په واجي پي دراوه، نه گه رنا وه نه بي له پروي به لگه ي
شهري يه وه هينده پشت ئه ستوري كه شيواي ئه وه بي ئه و هه موو پيدا گيري يه ي

له سهه ريكړی و نهو هه موو مشت و مړو هه رایه ی له سهه ريكړی، هه رچه نده و هك چه ندان
چار دوو پاتمان كړدو ته و نهو جوړه مه سه لانه هه له نه سل دا به شيو هه كه هه لخواون
كه پاچيايی (اختلاف) هه لېگرن و شه په دندو و كهو سه خت گيری و د همارگيری تیدا
كړدنيشيان شتيكي هه له و ناره وایه.

جائيستا باسهرنج بدهين داخوا به لگهی هه ركام لهو دوو رایه چی یلو چونه!
رای یه كه م: كه و هك گوتمان پای جه ماوهری زانا يانه، نه م فه رمایشتانه به به لگه
ديننه وه:

۱- (عن ابن الزبير رضي الله عنه كان رسول الله ﷺ إذا قعد في الصلاة جعل قدمه اليسرى بين
فخذيه وساقه وفرش قدمه اليمنى ووضع يده اليسرى على ركبته اليسرى ووضع يده اليمنى على
فخذيه اليمنى وأشار بأصبعه، - وفي رواية - أشار بأصبعه السبابة) رواه مسلم وابوداود.

وهك ده بينين له م فه رمووده يه دا به ناسكرا راگه يه نراوه كه پیغه مبه ری خوا ته نیا
نیشاره تی به په نجه ی شایه تمانی كړدوه و باسی جوولاندنی به رده و امی تیدانیه.
۲- (عن ابن الزبير رضي الله عنه .. كان ﷺ يشير بالسبابة ولا يحرکها ولا يجاوز بصره إشارته) رواه
احمد وابوداود والنسائي وابن حبان.

له م فه رمووده يه ش دا دیسان ئاماره كړدن به په نجه ی شایه تمان و نه جوولاندنيشی
راگه يه نراوه كه دیاره مه به ست نه جوولاندنی به رده و امه، چونكه به بی یه ك چار
جوولاندن ئاماره كړدن نایه ته دی.

۳- (عن عبدالله بن عمر رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ كان إذا جلس في الصلاة وضع يده اليمنى على
ركبته اليمنى وعقد ثلاثة وخمسين وأشار بالسبابة) رواه مسلم.

دیاره نه م فه رمووده يه ش وهك نه وانی پیشوو ئاماره كړدن به په نجه ی شایه تمان
ته نكید ده كاته وه بی نه وهی باسی جوولاندن بكات.

رای دووهم: كه پای (مالك) ه له نیو چوار پیشه و ا سه رمه زه به كان دا، نه م فه رمووده يه
به به لگه ديننه وه:

(عن وائل بن حجر انه قال في صفة صلاة رسول الله ﷺ .. ثم قبض يمين من أصابعه وحلق
حلقة ثم رفع أصبعه فرأيت يحرکها يدعونها) رواه احمد والنسائي وابوداود وابن ماجه.

دیاره نه م فه رمووده يه ش په نجه به رز كړدنه وه جوولاندنی و دوو عاپی كړدنی
راگه ياندوه، به لام ئایا نه م فه رمووده يه ده گونجی بكریته به لگهی ئی سپاتی په نجه ی
شایه تمان به رده و ام جوولاندن، چ جای كورت هه لی نانی سونه ت له و په فته رده دا؟!

لهوله لَام دا ده لَين نه خير، چونكه:

يه كه م: مادام ئاماژه پي كړدني په نجه ي شايه تمان و بهر ز كړدنه وه ي و يه كجار جوولاندني بو ئيشاره كړدن هه موو فهرمووده كان كوډه كه نه وه.

دووم: وه مادام جوولاندن و دوو عاپي كړدني كه له فهرمووده ي (وائل بن حجر) دا هاتوه هيچ جوړه تيك گيرانكي له گهل فهرمووده كانى تردا نابي ئه گهر بيت و جوولاندنه كه به يه ك جار جوولاندن دابنري، وهك "بيهيقي" گوتوويه تي و هه ركام له خاوه ني (المغني) ^{۱۱۶} و (نيل الاوطار) ^{۱۱۷} و (سبل السلام) ^{۱۱۸} و (بداية المجتهد) ^{۱۱۹} يش پشتگيري يان كړدوه.

سنيهم: وه مادام ئه و فهرمووده يه ي (يحرر كها) ي تيدايه (ابوداود) و (نسائي) گيړاويانه ته وه و هه ر ئه و انيش ئه و فهرمووده يه يان گيړاوه ته وه كه (ولا يحرر كها) ي تيدايه، كه بوئنه وه ي تيكيش نه گيرين ناچارين بلين: ئه و جوولاندنه ي ئيسپات كراوه جيايه له وه ي كه نه في كراوه، كه ئيسپات كراوه كه يه ك جاره و نه في كراوه كه ش جوولاندني به رده وامه به ئي مادام ئاوايه ده توانين به راشكاوي بلين: جوولاندني په نجه ي شايه تمان له كاتي خوئندني ته حيايات دا به به رده وامي، نه ك هه ر به لگه يه كي واي له سه ر نيه كه سوننه ت تر يوون و په سندنديووني بسه لميئي، به لكو ئيسپاتي سوننه ت يوونيشي ده عوايه كي به هيژنيه و (مرجوح) ه، به لام ليړه دا مه به ستيشم ئه و نه يه كه نه گهر يه كيك بينرا په نجه ي جوولاندن تومه تي له سوننه ت لاداني بده ينه پال، چونكه هه رچون بي په نجه جوولاندن هه ر له بازنه ي سوننه ت دايه، بابه لگه كه شي به هيژنه بي، وه بينگومان ريشي تي ده چي كه پيغه مبه ري خوا ﷺ چهند جاريكي كه م به رده وامي ش په نجه ي جوولاندني، به لام ئاشكرايه كه به زوري هه ر ئاماژه ي پي كړدوه و نه ي جوولاندوه وهك له فهرمووده كان دا دهرده كه وي و زوربه ي هه ر زوري فهرمووده ناس و شه ر عزانانش په سنديان كړدوه.

^{۱۱۶} پروانه: (المغني) ج ۱ ص ۵۳۴.

^{۱۱۷} پروانه: (نيل الاوطار) ج ۲ ص ۲۹۳، ۲۹۴.

^{۱۱۸} پروانه: (سبل السلام) ج ۱ ص ۱۸۸، ۱۸۹.

^{۱۱۹} پروانه: (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۱۳۲، كه گوتوويه تي: (و اختلفوا في تحريك الاصبغ لاختلاف الآثار في ذلك والثابت أنه كان ﷺ يحرر فقط)

ئُنجا مسوُلمانی به پِرزو خوشه ویست! دواى نه وهى که به وشيډويه دانښشتى که پښى ده گوتړئ (افتراش) و له بهر تيشكى چهند فهرمووده يه که دا پوون کړايه وه، يه کسهر ده ست به خوښندنى ته حياياتى يه که م بکه، جوړه کانی ته حياياتيش زوړن که نه سئ يه باوترينيان و به ښترين شيانن له پړوى (سند) وه:

۱- (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) متفق عليه.

۲- (التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) رواه مسلم والنسائي والشافعي.

۳- (التَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ وَالصَّلَوَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) رواه مسلم وابوعوانه.

که واته: يه کيک له م ته حياياتانه يان هر جوړيکى تر که به (سند) يکى راست (صحيح) وه له پښه مبه ره وه ﷺ گير رايته وه بخوښنه، به لام وريابه و تیکه ليان مه که، وه چاکترو په سه ند تریش وايه، وهک پښتر پوونمان کرده وه که هر جاره جوړيکيان بخوښندړئ و هيچ کاميان ده وامى له سهر نه کړئ و جوړه کانی تر فهراموش بکړن.

پوونکردنه وهى مانای وشه کانی ته حيايات

(راغب الاصفهاني) گوتوويه تى: (فَالْتَحِيَّةُ أَنْ يُقَالَ: حَيَّاكَ اللَّهُ، أَيَّ جَعَلَ لَكَ حَيَاةً وَذَلِكَ إِخْبَارٌ ثُمَّ يُجْعَلُ دُعَاءٌ.. وَأَصْلُ التَّحِيَّةِ مِنَ الْحَيَاةِ ثُمَّ جُعِلَ ذَلِكَ دُعَاءَ تَحِيَّةٍ لِكُونَ جَمِيعِهِ غَيْرَ خَارِجٍ عَنْ حُصُولِ الْحَيَاةِ أَوْ سَبَبِ حَيَاةٍ إِمَّا فِي الدُّنْيَا وَإِمَّا فِي الْآخِرَةِ، وَمِنْهُ: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ).^{۱۲۰})

وهك ده‌بینن وشه‌ی (تَحِيَّة) كه‌كویه‌کی (تَحِيَّات) ه، له‌ئه‌سل دا له‌ (حَيَّاكَ الله) هوه هاتوه، ئه‌میش کرداریکی پابردوویه (خوا تووی ژیانده)، به‌لام مه‌به‌ست پی‌ی دوو‌عاکردنه‌و ماناکه‌ی ئاوا‌ی لی‌دی: (خوا بت ژیه‌نی)، زانایه‌کی دیکه‌ش له‌بار‌ه‌ی مه‌به‌ستی وشه‌ی (تَحِيَّات) هوه گوتوو‌یه‌تی:

(التَّحِيَّاتُ جَمْعُ تَحِيَّةٍ وَهِيَ مَا يُحَيِّي بِهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ، وَجُمِعَتْ لِأَنَّ كُلَّ مُلِكٍ كَانَ لَهُ تَحِيَّةٌ مَعْرُوفَةٌ يُحَيِّي بِهَا... وَالْقَصْدُ مِنْ ذَلِكَ الثَّنَاءُ عَلَى اللَّهِ بِأَنَّهُ مَالِكٌ لِجَمِيعِ التَّحِيَّاتِ الصَّادِرَةِ عَنِ الْخَلْقِ لِلْمُلُوكِ) ^{۱۳۱}.

واته: وه (تَحِيَّات) كوی (تَحِيَّة) یه، ئه‌میش هه‌ر قسه‌و کرده‌وه‌یه‌که كه‌سل‌و‌ی پی‌ده‌کری، هو‌ی کو‌کردنه‌وه‌شی ئه‌وه‌یه كه‌هه‌ر پادشایه‌ک (سل‌و) یکی تایبه‌تی هه‌بووه كه‌سل‌و‌ی پی‌لی‌کراوه... وه‌مه‌به‌ستیش له‌و (تَحِيَّات) ه مه‌دح و ستایشی خواجه‌ پراگه‌یاندنی ئه‌و راستی‌یه‌یه كه‌خواه‌نی مو‌تله‌قی هه‌موو ئه‌و سل‌وو‌ پ‌ژین لی‌ئانه‌یه كه‌له‌لایه‌ن خه‌لکی‌یه‌وه ئا‌راسته‌ی پادشاو سه‌رو‌که‌کان کراون.

كه‌واته: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ) یانی هه‌موو ئه‌و وشانه‌ی كه‌ بو‌ سل‌وو‌ لی‌کردن و پ‌ژینان به‌کاردین شایسته‌ی خودان، (وَالصَّلَوَاتُ) یانی ئه‌و دوو‌عایانه كه‌ بو‌ گه‌وره‌گرتنی خوا به‌کارده‌هینرین هه‌ر شایه‌نی وین، (وَالطَّيِّبَاتُ) یانی هه‌موو ئه‌و وشه‌ په‌سندو چا‌کانه‌ی كه‌ بو‌ ستایش و پ‌یه‌لا‌گوتن ده‌شین هی خودان.

(السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ) یانی: سه‌لامه‌تی و خ‌یرو خوشیت له‌سه‌رب‌ی ئه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌به‌زه‌ی و پ‌یزی خوات پ‌رژیته‌سه‌ر.

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته: شایه‌دی ده‌ده‌م كه‌ی‌ج‌گه له‌خوا هی‌چ

په‌رستراونین.

(وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) واته: وه‌شایه‌تی ده‌ده‌م كه‌مو‌حه‌مه‌د

پ‌یغه‌مبه‌ری خواجه.

^{۱۳۱} ب‌روانه: (إِعَانَةُ الطَّالِبِينَ) ج ۱ ص ۱۶۹، هه‌روه‌ها ب‌ق‌ مانای یه‌کی وشه‌کانی ته‌ح‌ییات ب‌روانه:

(فتح الباري شرح صحيح البخاري) ج ۳ ص ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱.

چەند تن يېنى يەك دەربارەي تەحيياتى يەكەم

يەكەم: حوكمى خويىندى تەحيياتى يەكەم:

جەماوەرى زانايان كە لەنيوانياندا جەنەفى يەكان و ماليكى يەكان و شافيعى يەكان
هەن، تەحيياتى يەكەم بەسوننەت دەزانن، بەلام (أحمد) بەفەپزى دەزانن^{۱۲۲}.

دووەم: چۆنيەتى دانىشتن لەتەحيياتى يەكەم دا:

(ابوحنيفة) پاي وايە كە لەتەحيياتى يەكەم و دووەم دا سوننەتە بەشيۆەي
(إفتراش) دابنيشتى، بەلام (مالك) پاي وايە كە لە هەردووکیان دا بەشيۆەي (تورك)
دابنيشتى، (شافعي) يش پاي وايە كە لەتەحيياتى يەكەم دا بەشيۆەي (إفتراش) و
لەتەحيياتى كۆتايى هەر نوێژكيش دا بەشيۆەي (تورك) بى، (أحمد) يش پاي وايە
كە هەر نوێژك دوو تەحيياتى هەبن لەئى يەكەميان دا بەشيۆەي (إفتراش) و
لەدووەمياندا بە (تورك) دادەنيشتى، بەلام ئەگەر هەريەك تەحيياتى هەبى، ئەو هەر
بەشيۆەي (إفتراش) دادەنيشتى^{۱۲۳}.

سێيەم: كەم مانەو لەتەحيياتى يەكەم دا:

(أحمد ونسائي وأبوداود وترمذى وابن ماجه) گێراويا نەتەو كە پيغەمبەرى
خۆشەويستمان ﷺ كاتيك لەدواى دوو پكاتى يەكەم - تەحيياتى يەكەم - دادەنيشت
و ك لەسەر بەردى گەرم دانىشتبى وازوو هەلدەستايەو.

(ترمذى) گوتويەتى: زانايان ئيشيان بەم فەرمودەيه كردو وای بەپەسند
دەزانن كە نوێژكەر دانىشتنى تەحيياتى يەكەم دريژنەكاتەو و لەتەحييات (التشهد)
بەولاو چى دى نەخوينى^{۱۲۴} (ابن القيم) لەوبارەو گوتويەتى: لەپيغەمبەرى خواو ﷺ

^{۱۲۲} بېروانە: (بداية المجتهد ونهاية المقتصد) ج ۱، ۱۲۱، و بېروانە: (زاد المعاد) ج ۱، و بېروانە:
(الانكار للنووي ص ۶۰، و (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۷۰، ۱۷۱.

^{۱۲۳} بېروانە: (زاد المعاد) ج ۱ ص ۶۱.

^{۱۲۴} بېروانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۷۲. (نووي) يش هەر لەوبارەو گوتويەتى: سەلەوات دان لەسەر
پيغەمبەر ﷺ لەتەحيياتى كۆتايى دا فەرزە، وە پاي ئاشكراتر (أظهر) ئەو يە كە لەئى يەكەميش دا
سوننەتە، بەلام پاي راست ئەو يە كە سەلەوات لەسەر (آل) لەتەحيياتى يەكەم دا سوننەت نيه.
بېروانە: (السراج الوهاج شرح المنهاج) ص ۴۹، بەلام (شافعي) لەوبارەو گوتويەتى: (والتشهد في
الأولى والثانية فظاً واحداً لا يختلف، وهذا قول الجمهور).

نه گيږاوه ته وه كه له تهحيياتي يه كه م دا سه له واتي له خوي و (آل) ي دابي، وه په ناي نه بر دوته بهر خوا له نازاري گوږو نازاري شاگري دوزه خو به لاي ژيان و مردن و به لاي مه سيحي ده ججال، وه هر كه سيك نه وه ي به باش زانيبي نه وه له چه مك و واتاي گشتي و موله قتي فهرموودان نه وه ي وهرگرتوه، كه واته بي پيچ و په نا ناشكرايه كه جنگاي سه له واتي و دوو عاكردن به س تهحيياتي كوتايي يه. (مه به ست له (تشهد) هه تا كوتايي شايه تمانه و سه له واتي تيډا نيه).

چوارهم: كاتس بهر زكردنه وه ي په نجه ي شايه تمان و ناماژه پي كړدنس:
 حنه في يه كان ده لني سوننه ته له دهمي گوتني (لا اله) دا به رزي بكاته وه كه گه يشته سهر (الا الله) داي بنيت هه.
 به لام ماليكي يه كان ده لني سوننه ته هه تا نويزه كه ي ته و او ده كات به لاي راست و چه پ دا بيجووليني.
 شافيعي يه كانيش ده لني له كاكي گوتني (الا الله) به رزي ده كات هه و ناماژه ي پي ده كات. حنه في يه كانيش ده لني ته نيا له كاتي باسكراني ناوي خوا (الله) دا دهيجووليني، جا چند جارن دووباره بيت هه جوولاندني په نجه ش به هه مان شيوه ١٢٥.

التَّشَهُّدُ وَالصَّلَاةُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ لَا يُجْزِيهِ أَحَدُهُمَا عَنِ الْآخَرِ بِرِوَايَةِ: (الأم) ج ١ ص ١٠٢.
 واته: وه تهحيياتي يه كه م دوهم يه ك جوړه و جياوازي ن مه به ستيشم له تهحييات: تهحييات و سه له واتي دانه له سهر پيغه مبه ر ﷺ هيچيان وهر ي نه وي ديكيان ناكه ون.
 به لام بيگومان پاي جه ماوهر ي به ميتر و په سندرته، (تشهد) يش سه له واتي ناگريته وه چونكه هيچ كام له و فهرموودانه ي باسي (تشهد) ده كن سه له واتي تيدا نيه. بؤ وينه نه و فهرمووده ي كه (مسلم و ابوداود و ترمذي و احمد و نسائي و ابن ماجه و شافعي) له (ابن عباس) ه وه گيږاويانه ته وه كه پيشتري ده كه كه يمان نووسيوه، بر وانه: (نيل الاوطار) ج ٢ ص ٢٩٢، ديساره خواپه رستي يه تايبه تي يه كان (العبادات المحضة) ش، وه: نويزو پوژوو حه ج و... هتد به ي دق (نص) هيچ كه س بؤي نيه له سهر بناغي هه لني نجان و قياس قسه يان دهر باره بكات، چونكه وه زانايان گوتويانه و له سهر يشي پيك كه رتوون: نه سل له جوړه خواپه رستي يانه دا (توقيف) ه و موداي نيجه تهاديان تيډا نيه.
 ١٢٥ بر وانه: (الفقه السنة) ج ١ ص ١٨٦، ١٨٧، به لام، خاوه ي (الفقه الاسلامي) ج ٢ ص ٩٠٢، ٩٠٤ ط٤، ده لني: حنه في يه كانيش له مه سه له ي نه جوولاندن و ناماژه پي كړدنس په نجه ي شايه تمان دا له كاتي گوتني (الا الله) و ايان وه شافيعي يه كان و ايه.

برگه ی بیستم: ههستانه وه بۆ پکاتی سییه م و چواره م

ئنجا دوا ی ئه وه ی که به وشیه وه ی با سمان کرد ته حیات ی یه که مت خویند به دهم (الله اکبر) گوتنه وه ههسته وه بۆ پکاتی سییه م و دوا ییش چواره م، چونکه (بخاری و مسلم) وایان له پیغه مبه ری خوا وه ښکړا وه ته وه (دیاره ئه وه له کاتیک دایه که نویره که سئ یان چوار پکاتی بئ).

شایانی با سه که له کاتی ده ست کردن به خویندن ی فاتحه پاش ته حیات ی یه که م سوننه ته وه کاتی (الله اکبر) ی نویره دابه ستن، هه ردووک ده ست هه تا ئاقاری شانه کانت به رزیکه یته وه، وه (بخاری و ابوداود و نسائی) گێڕا ویا نه ته وه.

تییی نی: له پکاتی یه که م و دوو م دا نه بئ سوننه ت نیه له دوا ی فاتحه قورئان بخوینرئ، ئه وه نده هیه جاری و ابو وه پیغه مبه ر ښکړا وه له پکاتی سییه م و چواره می نیو ه پو دا پاش فاتحه چه ند ئایه تیکی خویندوون، وه (مسلم و احمد) گێړا ویا نه ته وه.

برگه ی بیست و یه که م: ته حیات ی کو تایی

پاشان ئه ی مسو لمان ی به ریزا کاتیک هه موو پکاته کانی نویره که ت ته و او کرد، جا دوو پکاتی بئ یان سئ یی یان چواری ی، دوا ی ئه وه دابنیشه بۆ خویندن ی ته حیات ی کو تایی.

ته حیات ی کو تاییش ئه م جیا وازی یانه ی له گه ل ته حیات ی یه که م دا هه ن:

یه که م: له ته حیات ی یه که م دا جگه له (مالك) جه ماوه رو زۆرینه ی زانایان پایان وایه که سوننه ته نویره که ره له سه ر شیوه ی (افتراش) دابنیشئ، - که بریتیه له پاخستن و له سه ر دانیشتنی پئی چه پ و له سه ر زئ چه قانندن سینگی پئی راست -، به لام له ته حیات ی دوو م دا جگه له (أبو حنیفة) سه ر جه م زانایان پایان وایه که له سه ر شیوه ی (تورک) دابنیشئ، ئه میش وه (بخاری) گێړا ویه ته وه ئه وه یه که پئی چه پی له لای راست یه وه تیپه رینئ و ئه وی دیکه یان بچه قینئ و له سه ر سمتان دابنیشئ، یان وه (أبوداود و بیهقی) گێړا ویا نه ته وه: کو لمتی چه پی بخاته سه ر زه وی و هه ردووک پئی یه کانی له لایه که وه - که لای راسته - بئینته ده رئ.

وه وه (مسلم) گێړا ویه ته وه له م جو ره دانیشتنه دا ده بئ نویره که ره به له پی ده ستی چه پی ئه ژنۆی چه پی له چه نگه بگرئ و خو ی به داته سه ری.

دووه: جه ماوه‌ری زانایان پایان وایه که سه‌له‌وات دان له پیغه مېهر ﷺ له ته‌حییاتی به‌که‌م دا سوننه‌ت نیه، وه شافیعی به‌کانیش وهک پیشتر له (نووی) نه‌قلمان کرد ته‌نیا (اللهم صل على محمد) به‌سوننه‌ت داده‌نین جگه له‌ه‌ندیکیان که سه‌له‌وات له‌سه‌ر (آل) یش به‌سوننه‌ت ده‌زانن، به‌لام جه‌ماوه‌رو زوړینه‌ی زانایان پایان وایه که سه‌له‌وات له‌سه‌ر (آل) ی پیغه مېهر ﷺ له ته‌حییاتی دووه‌مدا سوننه‌تو (شافیعی) یش به‌فه‌پزی ده‌زانن^{۱۲۶}، ه‌روه‌ها (أحمد) وچه‌ند زانایه‌کی دیکه‌ش ه‌مان پایان ه‌یه، به‌لام ه‌ره‌که‌سیک به‌وردی سه‌رنجی نه‌و به‌لگانه بدات که بۆ سه‌لماندنی فه‌پزبوونی (سه‌له‌وات دان) ه‌ینراونه‌وه د‌نیا ده‌بی که‌پای جه‌ماوه‌ر به‌ه‌یزترو به‌لگه‌ی باشترو زیاتریان به‌ده‌سته‌وه‌ن، وهک (شوکانی) د‌وای لی‌کولینه‌وه‌یه‌کی باش له‌وباره‌وه گوتوویه‌تی: (والحاصل أنه لم يثبت عندي من الأدلة ما يدل على مطلوب القائلين بالوجوب. وبعد هذا فنحن لانكر أن الصلاة عليه ﷺ من أجل الطاعات التي يتقرب بها الخلق إلى الخالق، وإنما نازعنا في إثبات واجب من واجبات الصلاة بغير دليل يقتضيه مخافة من القول على الله بما لم يقل...)^{۱۲۷}.

سه‌له‌وات دانیش چهند جوړنکی ه‌من که نه‌مانه گرن‌گترینیان: **یه‌ک:** (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على آل إبراهيم إنك حميد مجيد، اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على آل إبراهيم إنك حميد مجيد) رواه البخاري ومسلم وابوداود والنسائي وابن ماجه.

دووه: (اللهم صل على محمد النبي الأمي وعلى آل محمد كما صليت على آل إبراهيم، وبارك على محمد النبي الأمي وعلى آل محمد كما باركت على آل إبراهيم في العالمين إنك حميد مجيد) رواه مسلم وابوداود وصححه الحاكم.

سی: (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على آل إبراهيم، وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على آل إبراهيم إنك حميد مجيد) رواه احمد ومسلم والنسائي والترمذي وصححه.

^{۱۲۶} به‌لام شافیعی په‌حه‌ته‌ی خ‌وای ل‌نبی قسه‌ی دیکه‌شی ه‌یه ه‌ره به‌سوننه‌تی ده‌زانن، وه (نووی) یش گوتوویه‌تی: ئیجماع ه‌یه له‌سه‌ر فه‌پزنبوونی، پروانه: (نیل الأوطار) ج ۲ ص ۳۰۰.

^{۱۲۷} پروانه: (نیل الأوطار) ج ۲ ص ۲۹۷ تا ۲۹۹، وه (المغنی) ج ۱ ص ۵۴۲.

^{۱۲۸} ه‌ره‌کام له‌(ابن تیمیة) و(ابن القيم الجوزیة) به‌که‌میان له (مجموع الفتاوی) ج ۱۶ ص ۱ او دووه‌میان له (جلاء الأفهام فی الصلاة والسلام علی محمد وآله) ج ۱ ص ۱۸۱ گوتوویا: (ل‌نبی ﷺ) که‌یث صحیح

لِيَكْدَانَهُ وَهِيَ مَعْنَايَ صَلَّاهَات

اللهم صل على محمد وعلى آل محمد: ئەي خوايه بهزهیی و پیزگرتن و مهدحت بریزه
سەر موحه ممه دو سەر نزیکانی موحه ممه د.

كما صليت على آل ابراهيم: ههروهك چۆن بهزهیی و پیزگرتن و مهدحت پژاندوته سەر
نزیکانی ئیبراهیم.

انك حميد مجيد: بێگومان تۆ سوپاسکراو و پایه بهزی.

اللهم بارک على محمد وعلى آل محمد: ئەي خوايه پیت و پیز بریزینه سەر
موحه ممه دو سەر نزیکانی موحه ممه د.

كما بارکت على آل ابراهيم: ههروهك چۆن پیت و پیزت پژاندوته سەر نزیکانی
ئیبراهیم.

انك حميد مجيد: (پیشتر لیکدرايهوه).

چەند تێبینی یەك دەربارە ی صَلَّاهَات

۱- بۆیه پستهی: (اللهم صل على محمد) مان ئاوا مهنا کردوه: (ئەي خوايه بهزهیی و
پیزگرتن و مهدحت بریزینه سەر موحه ممه د) چونکه زانایان دەربارە ی واتای صَلَّات
له سەر پیغه مبه ر ﷺ گوتوو یانه:

(صَلَاةُ اللَّهِ عَلَى نَبِيِّهِ تَنَاوُهُ عَلَيْهِ وَتَعْظِيمُهُ، وَصَلَاةُ الْمَلَائِكَةِ وَغَيْرِهِمْ عَلَيْهِ: طَلَبُ ذَلِكَ
لَهُ مِنْ اللَّهِ تَعَالَى، وَالْمُرَادُ طَلَبُ الزِّيَادَةِ لَا طَلَبُ أَصْلِ الصَّلَاةِ)^{۱۲۹}

واته: صَلَّات ی خوا له سەر پیغه مبه ره که ی مه دح و سه ناو پیزلێ گرتنیه تی،
وه صَلَّات ی فریشتان و غهیری ئەوانیش له سه ری بریتی یه له: داواکردنی ئەوه له خوا ی
بهرز بۆی، مه به ستیش داواکردنی زیادکردنیه تی نهك ئەسلی صَلَّاهاته که.

فِيهِ لَفْظُ: (ابراهيم وآل ابراهيم) معاً...!! به لām (ناصرالدين الألباني) فرموده ناسی ناوداری
هاوچه رخ ئیسه پاتی کردوه که ئەو رایه ی ئەو دوو که زانایه هه له یه و چه ند فرموده یه کی
(صحیح) ی هیناوه ه که مه ردووک بیژه ی ناوبراویان تێدان، بڕوانه: (صفة صلاة النبي ﷺ)
ص ۱۷۹ تا ۱۸۱، هه ر بۆیه ش (مالك) گوتویه تی: (كُلُّهُ يُوْخَذُ مِنْهُ وَيُرَدُّ عَلَيْهِ إِلَّا صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ).
^{۱۲۹} ئەم قه سه یه (الحافظ ابن حجر العسقلاني) له (فتح الباري شرح صحيح البخاري) دا هیناویه تی، بڕوانه:

هه نديکيشيان گوتوو يانه: (صَلِّ: أَيِ إِرْحَمَهُ رَحْمَةً مَّقْرُونَةً بِالتَّعْظِيمِ) ١٣٠
واته سهله واتى لى بده يانى به زه ييت پييدا بيت به زه يى يهك كه ريزگرتن و به گه وره
گرتنى له گه ل بيت.

جا ئيمه ههردووک پايه كانمان کردوونه يهك و مانا ليدانه وه كه به وشي وه يه ي
لى هاتوه كه نوو سيومانه.

٢- بويه وشه ي (آل) مان به (نيزيكان) ليكد او ته وه چونكه پاى به هيژترو به لگه دارتر
(أَرْجَحُ) ي زانايان - به بوجووني بهنده - دهرياره ي واتاي وشه ي (آل) نه وه يه
كه مه به ست شوين كه وتوواني دانسقه و تايبه تي - هه نديكيش ده لين: شوين كه وتووان
به موتله قى - پيغه مبهري خوايه ﷺ جا چ خزم بن، وهك هه نديك له زانايان (آل) تايبه ت
دهكهن به وان وه، وه چ خه لكى ديكه، جا دياره وشه ي (نيزيكان) يش هه موو نه وان
دهگرتنه وه كه زياتر له و زاته به ريزو پايه به زه وه نيزيكن و چا كتر په پره وي
له بهرنامه ي خواو ريزبازى وي دهكهن ١٣١.

١٣٠ بوانه: (إِعَانَةُ الطَّالِبِينَ) ج ١ ص ١٧١.

١٣١ دواي ليكز لينه وه موتالا گه يشتوومه نه و قناعه ته كه وشه ي (آل) يانى: شوين كه وتووو نيزيكان نهك
خزم و بنه ماله، چونكه:

يه كه م: هه چارنك وشه ي (آل) له قو پنانى دا هاتبن مه به ست پنى (اتباع) ه، بق وينه: (وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
أَكْثَرُ عِزِّ أَهْلِ الْعَذَابِ) غافر - ٤٦-، جا بيگومان ليره دا مه به ست به س خزم و بنه ماله ي فيرعون نيه به لكو
سه رجهم دارو دهسته و شوين كه وتوواني به خزم و بيگانه وه

وه نه م ديپر شيهره ي (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) ي باپري پيغه مبهريش ﷺ هه نه وه دهگه يه نى كه كووتويه تي:

(وَأَنْصُرْ عَلَى آلِ الصُّلَيْبِ بِوَعَائِدِهِ الْيَوْمَ الْكَفُّ) هه روه ها (نشوان الحميري) يش كه به (إمام
اللغة) دانراوه هه مان پاى هه يه له و باره شه وه له شيهرنكى دا گوتوو يه تي:

أَلِ النَّبِيِّ هُمْ أَتْبَاعُ مِلَّتِهِ مِنَ الْأَعَاجِمِ وَالسُّودَانِ وَالْعَرَبِ
لَوْ لَمْ يَكُنْ آلُهُ إِلَّا قَرَابَتُهُ صَلَّى الْمُصَلِّي عَلَى الطَّاعِي أَبِي لَهَبٍ

واته: (آل) ي پيغه مبهري ﷺ برتين له شوين كه وتوواني ريزبازه كى له هه جه م و رهش پيست و عاره ب، چونكه

نه گه ر ته نيا خزمه كانى (آل) بووانايه باباي سهله وات دهر سهله واتى له سه ر نه بوو له هه ي طاغوت دده دا -
واته سهله واته كى نه و يشى دهگرتنه وه -، ديسان له هه ر مه نكه كانى زمان دا گوتراوه: (أَلِ: أَمَلُ الرَّجُلِ
وَأَتْبَاعُهُ)

واته: (آل): بنه ماله ي نيه ماله ي شوين كه وتوواني

سئیه م: جیاوازی سئیه می نیوان ته حیياتی یه کهم و دووم - کۆتایی - نهوویه که له ته حیياتی کۆتایی دا تیگرای زانایان پایان وایه که سوننه ته چهند دووعایه کی تیدا بخوینرین پاشان سهلام بدریته وه، چونکه پیغه مبه ر ښ وای کردوه و له باره وه چهندان فرموده ی لئ گپراونه وه، بۆ وینه: (عن أبي هريرة ؓ قال: قال رسول الله ﷺ: إذا فرغ أحدكم من التشهد الأخير فليتعوذ بالله من أربع: من عذاب جهنم ومن عذاب القبر ومن فتنة المحيا والممات ومن شر فتنة المسيح الدجال) رواه الجماعة الا البخاري والترمذي.

واته: نه گهر یه کیکتان ته حیياتی کۆتایی ته واو کرد بایه نا به خوا بگری له چوار شتان: له نازاری دۆزه خو و له شهکه نهجی گوپو له به لای ژیان و مردن و له خراپه ی به لای مه سیحی ده ججال.

دیاره بیجگه له و دووعایه که له چهندان فرموده دا داکۆکی له سه ر کراوه و ته نانه ت هه ندیک له زانایان به فه پزی ده زانن که له ته حیياتی کۆتایی بگوتری، چهند دووعایه کی دیکه ش هه ن، به لام مه رج نیه نویژکه ر هه موویان له یه ک کات دا پیکه وه کۆبکاته وه چونکه ته حیياته که زۆر دريژ ده بیته وه، نه مه ش چهند نموونه یه که له و دووعایانه:

دووم: پیغه مبه ریش ښ کاتیک دهر باره ی (آل) پرسپاری لئ کراوه فرموده ی: (أَلْ مُحَمَّدٌ كُلُّ تَقِيٍّ) أخرجه الطبراني، واته: (آل) ی موحه ممه د هه موو ئینسانیک ی پارێزکاره، ئنجا نه گهر له هه ندیک فرمودانیش دا (آل) ی موحه ممه د تایبته کرایی به بنه ماله و خزمانی پیغه مبه ر وه ښ، نه وه له گه ل نه وه ی گوتمان تیک ناگیرین چونکه بیگومان (اهل البيت) یش هه ر له ریزو بگره له پیشه وه ی (آل) ن!

سئیه م: وه له قو پنانی به س دوو جاران وشه ی (أَهْلُ الْبَيْتِ) هاته وه له سوپره تی (الأحزاب) نایه تی ژماره (۲۳) و له سوپره تی (هود) نایه تی ژماره (۷۲) که له هه ر دوو کیشیان دا پووی دواندن (خِطَابٌ) له هاوسه رو خیزانه، نه وه ی (الأحزاب) پووی دواندن له خیزانه به ریزه کانی پیغه مبه ر ښ خوالییان پازی بی، نه وه ی (هود) یش پووی له هاوسه ری به ریزی ابراهیم (سارا خاتوون) ه خوالی پازی بی، که هاته وشه ی (اهل البيت) چه مک و واتایه که ی ته سکه و ته نیا هاوسه رو وه چه (الزوجة والذرية) ده گریته وه، به لام (آل) وشه یه کی گشتی یه وه هه ندیک ده لئین له گه ل (اهل البيت) دا هاو واتا (مترادف) نین، وه وه ک (شیعه) ش ده لئین: (اهل البيت) ته نیا وه چه (ذرية) ناگریته وه هاوسه ریش ده گریته وه بگره زیاتر هاوسه ر (زوجة) ده گریته وه وه له سیاقی نایه ته کانی (الأحزاب) و (هود) دا به ناشکرا ده بیئرئ.

چواره م: له سه ره جم ده قه کانی قو پنان و سوننه ت دا نه و پاستیه ده ره وشیته وه که جگه له کرد و کۆش (السعي والاجتهاد) ی ئینسان که به پارێزکاری (التقوى) ته عبیر کراوه جگه له خودی ئینسان و کرده وه و په ریزو به ره می، هه یچ فاکنه ریکی دیکه ی دهره کی نیه له به رزیبونه وه نزم بوونه وه ی ئینسان دا، که هاته تایبته کرانی خزم و بنه ماله ی پیغه مبه ر ښ به سه له وات له گه ل نه و پووه گشتی یه وه دادگه ری به موته له قه ش دا ناگونجی که ده قه کانی قو پنان و سوننه ت جه ختیان له سه ر کرده و، به لئ: (ان اکرمکم عند الله اتقاکم) الحجرات - ۱۲ -، وه (أَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى) النجم - ۳۹ -، وه (مَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ) رواه مسلم، و اته: هه ر که سیک کرده وه کانی دوا ی بخه ن په چه له کی پیشی ناخات.

۱- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَغْرَمِ وَالْمَأْثَمِ) رواد الجماعة الا ابن ماجه.
پیشتر نهو فەرمووده یه مان مانا کردوو و مه به سست له (المغرم والمأثم) پیش
قه رزداري و گونا حباري یه.

۲- (اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفُرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَأَرْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) متفق عليه.

واته: نهی خواجه من سته میکی زورم له خووم کردوه، جگه له توش هیچ کهس
تاوانان ناپوشی، جالیم بیووره به لیبور دنیکی تایبته له لایه ن خووته وه، وه به زه بیته
پیم دابی بیگومان هه رتوی لیبور دهی به به زه یی.

۳- (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَعْتُ وَمَا أَلَمْتُ بِهِ مِنْي، أَنْتَ الْمَقْدَمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ) رواد مسلم.

واته: نهی خواجه لیم خوش به له وهی پیشم خستوه - له گونا حان - و له وهی دوام
خستوه - له فەرمان بهری یه کان - ، وه له وهی په نهانم کردوو و ناشکرام کردوه،
وه له وهی به زیاده رویی کردوو مه، وه له وهی تو له خووم پیی زاناتری، توی پیشخه رو
توی دوا خه، جگه له تو هیچ په رستراو نین.

۴- (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّباتَ فِي الْأَمْرِ وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشَدِ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا وَلِسَانًا صَادِقًا (وَحُلُقًا مُسْتَقِيمًا)، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ) رواد النسائي (وَحُلُقًا مُسْتَقِيمًا) فقد أخرجه الطبراني.

واته: نهی خواجه من داوات لی ده کهم که له کاروبار - ی دینداری - م دامه زراو بم و
له سه ر پیی راست دل قایم بم، وه سوپا سگوزای چاکهت و چاک په رستنمت لی داوا
ده کهم، وه دل یکی ساغ و زمان یکی راست و په وشت یکی ریک و پیکت لی داوا ده کهم،
وه سوود و چاکه ی هه رشت یکت لی داوا ده کهم که - بهس تو - دهیزانی و، په ناته
دینمه بهر له زیان و خراپه ی هه رشت یکت که - هه ر تو - دهیزانی، وه داوا ی لیبور دنم
هه یه بو هه مو نهو گونا حانه ی که تو پییان ناگاداری.

دوو تیبینی: به کد: ده بی ته حیيات به دهنگی نزم بخویندری وهک (ترمذی و ابوداود و بیهقی) گیراویانه ته وه.

دوو: له هیچ کام لهو فەرموودانه دا که چۆنیه تی سه له وات دان باس ده کهن وشه ی
(سیدنا) نیه، بویه له نیو زانایان دا سه بارهت به گونجان و نه گونجانی وشه ی (سیدنا)

له نوێژدا مشت و مریان هه بووه، زۆربهو جه ماوه ر یان پایان وایه که نه وشه ی ناوبراوو نه هیچ وشه یه ی دیکه ش زیاد نه کړی، بۆ وینه (ابن حجر العسقلانی) که ته عیبر له بیرو پای جه ماوه ر ی زانیان ده کات له مه سه له ی ناوبراودا، گوتوویه تی:

(نَعَمْ إِتَّبَاعُ الْأَلْفَاظِ الْمَأْثُورَةِ أَرْجَحُ، وَلَا يُقَالُ لَعَلَّهُ تَرَكَ ذَلِكَ تَوَاضِعًا مِنْهُ ۖ كَمَا لَمْ يَكُنْ يَقُولُ عِنْدَ ذِكْرِهِ ۖ وَامْتَهُ مَذْذُوبَةً إِلَى أَنْ تَقُولَ ذَلِكَ كُلَّمَا ذُكِرَ، لِأَنَّا نَقُولُ لَوْ كَانَ ذَلِكَ رَاجِعًا لَجَاءَ عَنِ الصَّحَابَةِ ثُمَّ عَنِ التَّابِعِينَ، وَلَمْ نَقِفْ فِي شَيْءٍ مِنَ الْأَثَارِ عَنْ أَحَدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ وَلَا التَّابِعِينَ لَهُمْ قَالَ ذَلِكَ مَعَ كَثْرَةِ مَا وَرَدَ عَنْهُمْ مِنْ ذَلِكَ...) ^{۱۳۲}

واته: به لێ شوین که وتنی بیژه گێڕاوه کان چاکتره، ناشبی بگوتری رهنگه پیغه مبه ر ۖ له پووی خۆبه که مگرتنه وه ئه و وشه یه ی نه گوتبی، ههروه ک چۆن له کاتی ناوبردن ی خۆی دا نه یفه رمووه " ۖ " له حالیک دا که ئۆمه ته که ی فه رمانی پی کراوه - وه ک سوننه ت - که هه رکاتی که ناوی هینرا بلی: " ۖ " چونکه ئیمه - له وه لām دا - ده لێین: ئه گه ر چاکتر بووایه ئه وه له هاوه لانه وه ی پاشان له شوین که وتووایانه وه ده هات، به لām هیچ شتیکی وا له هیچ کام له هاوه لان و شوین که وتووایانه وه نه هاتوه، هه رچه ند له وباره وه زۆر شتیان لێ گێڕاوه ته وه.

هه ندیکیشیان نه ک هه ر به دروست (جائز) بگه ره به په سندی شی ده زانن که له به ر ئه ده ب و پێزگرتن له پیغه مبه ر ۖ وشه ی (سیدنا) زیاد بکړی، بۆ وینه هه رکام له (العز بن عبد السلام) که به (سُلْطَانُ الْعُلَمَاء) ناسراوه و (شوکانی) پایان وایه ^{۱۳۳}، منیش پای جه ماوه رم پی چاکتر به هینتر و سه لامه ت تره، به لām به ره واشی نازانم که هه راوکی شه له گه ل ئه وانه دا به رپا بکړی که وشه ی (سیدنا) له ته حییات دا به کار دینن، چونکه یه که م: وه ک زۆر جاری دیکه ش گوتوو مانه پیویسته به سینگ فراوانی یه وه له گه ل ورده بابه ته خیلافی یه کان دا مامه له بکړی، چونکه شه ر له پووی حیکمه ته وه وای هه لخصتوون که چه ند (پوویک) یان هه بی و به چه ند جوړیک ئه نجام بدرین، دووم: ئه وانه ش که وشه ی ناوبراو له ته حییات دا بۆ پیغه مبه ر ۖ به کار دینن ده توانن تارا ده یه ک به رگری له پرایه که ی خویان بکه ن ^{۱۳۴}.

^{۱۳۲} برهوانه: (صفة صلاة النبي ۖ) ص ۱۸۸، ۱۸۹.

^{۱۳۳} برهوانه: (نیل الأوطار) ج ۲ ص ۳۰۴.

^{۱۳۴} بۆ وینه (شوکانی) بۆ پشتگیری کردنی له پای ناوبراو گوتوویه تی: له (ابن عبد السلام) گێڕاوه ته وه که به کارمینانی وشه ی (سیدنا) ی خستۆته نیو باز نه ی مه سه له ی پێزو ئه ده به وه به رانه ر به پیغه مبه ر ۖ نه ویش له سه ئه وه نیا ت نراوه که رینر ئه ده ب به خریته پیش فه رمان

برگه‌ی بیست و دووهم: خویندنی دووعای قونووت

دهرباره‌ی خویندن و نه‌خویندنی دووعای قونووت زانایان سی ده‌سته‌ن:

۱- ده‌لین: دروست (جائن) نیه بخوینری، چونکه هرچه‌نده کاتی خو‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خویندووویه‌تی به‌لام دوا‌یی وازی لی‌هیناوه، که‌هانه نه‌سخ کراوه‌ته‌وه، نه‌مه پای (ابو حنیفه) و ژماره‌یه‌کی دیکه‌یه له‌زانایانی عی‌راق.

۲- ده‌لین: سوننه‌ته له‌نویژی به‌یانی‌دا بخویندری له‌کاتی ئاسایی‌داو، له‌کاتی نا‌ئاسایی‌دا وه‌ک جه‌نگ یان هر به‌لاو گرفتاری‌یه‌کی دیکه‌ی گشتی‌دا له‌کوتایی هه‌موو پی‌نج نویژه فه‌رزه‌کان دا سوننه‌ته، نه‌مه‌ش پای مالیک‌یه‌کان و شافیعی‌یه‌کانه، نه‌وه‌نده هه‌یه مالیک‌یه‌کان ده‌لین سوننه‌ته پی‌ش چوونه پ‌کووع بی و شافیعی‌یه‌کانیش دوا‌ی هه‌لسانه‌وه له‌پ‌کووعیان دیاری کردووه، به‌لام هه‌ردووک لاشیان پی‌ش خستنی و دوا‌خستنی به‌دروست ده‌زان.

۳- ده‌لین: ته‌نیا له‌کاتی پروودانی به‌لاو گرفتاری‌یه‌کی گشتی‌دا سوننه‌ته و نه‌ویش له‌کوتایی هر پی‌نج نویژه فه‌رزه‌کاندا (سه‌باره‌ت به‌خویندنی قونووتیش له‌نویژی وه‌تردا له‌کاتی باس کردنی نویژی وه‌تردا باسی ده‌که‌ین).

شایه‌نی باسیشه که‌نه‌م رایه‌ی سی‌یه‌م له‌هه‌ردووک رایه‌کانی پ‌نشووی به‌هیز‌تر و به‌لگه‌دار‌تره‌و، نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ش به‌لگه‌یه‌کی بی‌پی‌نج و په‌نایه بو سه‌لمانندی به‌هیز‌تر بوون و به‌لگه‌دار‌تر بوونی:

(عن أبي مالك الأشجعي قال: قلت لأبي إنك قد صليت خلف رسول الله ﷺ وأبي بكر وعمر وعثمان وعليّ ههنا بالكوفة قريباً من خمس سنين، أكانوا يقتلون؟ قال: أي بنيّ محدث) رواه احمد والترمذي وصححه وابن ماجه، وفي رواية (أكانوا يقتلون في الفجر) رواه النسائي بلفظ قريب منه.

وه‌ک ده‌بینین یه‌ک‌یک له‌هاوه‌لانی به‌پ‌یزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌بابی (ابو‌مالک الأشجعی) یه‌و له‌پ‌شت هه‌ر‌کام له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌ر چوار خه‌لیفه‌کانی یه‌وه نویژی به‌یانی کردوه، شایه‌دی ده‌دات که‌ه‌یچ کامیان له‌نویژی به‌یانی‌دا دووعای قونووتیان نه‌خویندوه و

به‌ج‌ی‌ه‌ینان (إمّثال الأمّ) وه‌، وه‌ک نه‌بوویه‌ک‌ری صدیق خوالی‌ی پ‌ازی بی که‌هرچه‌نده پیغه‌مبه‌ر پ‌ی‌ی فه‌رموو ناماده‌نه‌بوو پ‌یشی بکه‌وئ، هه‌روه‌ها عه‌لی خوا لی‌ی پ‌ازی بی که‌ناماده‌نه‌بوو ناوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بس‌پ‌ته‌وه له‌کاتی پ‌ک‌که‌وتن نام‌ه‌ی حوده‌یبیه‌دا، هه‌ر‌کام له‌م دوو پرووداوه‌ش له‌سوننه‌تی (صحیح) دا‌ست‌ووو بره‌مان: ک‌ت‌ب‌ال‌ط‌ل‌ل‌ع ۲: ۳۰۶.

دوای ئەوان داهێنراوه! دیاره هەربۆیەش هەندیک لەزانایان خویندنی دووعای
قونووتیان لەنویژی بهیانی دا بهبیدعت داواوه.

ئەجا ئەوانەش کە ئەم فەرموودەیە بەبەلگە دیننەوه بۆ ئیسیاتی سوننەت بوونی
خویندنی قونووت لەنویژی بهیانی دا، : (عن أنس: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَنَتَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَى
قَاتِلِي أَصْحَابِهِ بِبُرِّ مَعُونَةٍ ثُمَّ تَرَكَ، فَأَمَّا الصُّبْحُ فَلَمْ يَزَلْ يَقْنُتْ حَتَّى فَارَقَ الدُّنْيَا) رواه احمد
والدارقطني والبيهقي والحاكم وصححه.

قسه که یان جێ ناگرێ، چونکه سه ره پای ئەوهی که زانایانی فەرمووده ناس
له سۆنگه ی هه بوونی (ابوجعفر الرازي) له نێو پاوی یه کانی ئەم فەرمووده یه داو به پێ ی
یاسا کانی (الجرح والتعذیل) په خنه یان لێ ی هه یه، به ئێ وێ پای ئەوه چه ند
فه رمووده یه کیش له (أنس) هوه - خوا لێ ی پازی ی - گێ پرا و نه وه که پیچه وانه ی ئەوه ی
له م فەرمووده یه دا گێ پرا و یه ته وه ده گه یه نن، بۆ وێ نه:

ا- (خطیب) گێ پرا و یه ته وه که پرس یار له (أنس) کرا: (إِنَّ قَوْمًا يَزْعُمُونَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ
يَزَلْ يَقْنُتْ فِي الْفَجْرِ! فَقَالَ: كَذَبُوا إِنَّمَا قَنَتَ شَهْرًا وَاحِدًا يَدْعُو عَلَى حَيٍّ مِنْ أَهْلِاءِ الْمُشْرِكِينَ).

ب- هه ره ها (ابن خزيمة) هه ره له (أنس) هوه گێ پرا و یه ته وه: (إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَقْنُتْ إِلَّا
إِذَا دَعَا لِقَوْمٍ أَوْ دَعَا عَلَى قَوْمٍ)، وهك ده بین له هه ره کام له م دوو فەرمووده یه دا (أنس)

خوا لێ ی پازی ی داکۆکی له سه ره ئەوه ده کات که پیغه مبه ره ﷺ له نویژی بهیانی دا قونووتی
نه خویند وه مه گه ره له کاتی نا ئاسایی و کاتی گرفتاری و به لاو نا په حه تی گشتی دا.

(ابن القيم الجوزية) ش خوا پا داشتی بداته وه بۆ لا بر دنی ئەو ئیش کاله ی که
له پوا له تی ئەو فەرموودانه وه په یدا ده ییت که له (أنس) هوه گێ پرا و نه وه،
پرو نکر د نه وه یه کی جوانی نوو سیوه و گو تو و یه تی:

(ئەو فەرموودانه ی که له (أنس) هوه گێ پرا و نه وه هه موویان ته وا ون هه موویان یه کتر
به راست ده زانن، ئەوه که ده فەر موئ: پیغه مبه ره ﷺ هه تا له دنیا ده رچوو قونووتی
له نویژی بهیانی دا هه ر خویند، ئەوه مه به ستی زۆر قو پئان خویند نه له نویژی بهیانی داو
زۆر پا وه ستانه له دوای پکووع بۆ مه دح و سه نای خوا، چونکه وشه ی قونووت چه مک و
واتا گشتی یه که ی زۆر مانه وه یه به پیوه له خزمه ت خوا دا، پاشان له عورفی زانایان دا
ئەو چه مکه زا را وه یی و تایی به تی یه ی بۆ په یدا بووه که ئیستا بۆی بۆ ته باو، جا که زانایان
بینویانه ها وه لانی پیغه مبه ره خوا لێ یان پازی ی وشه ی (قنوت) یان به چه مک و واتا

گشتی و بنه پرتیه که ی خوی به کار هیئاوه، ئەوان ٥ واتە زانیان - وایان زانیوه مه به سستی هاوه لآن له وشه ی ناوبراو هه ر ئەو واتاو چه مکه تایبه تی یه ی ئەوانه! ئیدی له وه وه ئەنجام گیریان کردوه که وادیاره پیغه مبه ر ۛ هه موو نوێژی به یانی یه ک دووعای قونووتی خویندوه!!^{۱۳۵}

له م بیه توێژینه وه یه ش - که مه ودای زیاترمان نه بوو - ده رکه وت که پای زۆریه و جه ماوه ری زانیان به هیژترو جئ ی متمانه تره ^{۱۳۶}، که ده لێن خویندنی دووعای قونووت ته نیا بو کاتی پروودانی به لآو گرفتاری گشتی یه ئەویش له کو تایی هه موو نوێژه فه رزه کان.

ده قی دووعای قونووت

به پای زۆریه ی هه ره زۆری زانیان چاکترین جوړی دووعای قونووت - به تاییه ت بو نوێژی وه تر - ئەم دووعایه یه که له م فه رموده یه دا ها توه:
(عن الحسن بن علي بن أبي طالب ٥ قال: عَلَّمَنِي رَسُولُ ۞ كَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ فِي الْوُتْرِ: اللَّهُمَّ أَهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ، وَفَنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يَقْضِي عَلَيْكَ وَأَنْهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَآلَيْتَ وَلَا يَعْزُ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى النَّبِيِّ) رواه أحمد وأصحاب السنن وغيرهم. لكن لفظ (وصلَّى اللهُ عَلَى النَّبِيِّ) في رواية النسائي.

مانای دووعای قونووتیش ناوایه :

ئە ی خوایه پێپروونیم بکه له گه ل ئەوانه دا که پێپروونیت کردوون، وه سه لامه ت و بئ به لام بکه له گه ل ئەوانه دا که سه لامه ت کردوون، وه مشوورم لی بخۆ سه ره پهرشتیم بکه له گه ل ئەوانه دا که مشوورت لی خواردوون، وه پیت و پیزم بو بخه نئو ئەوه وه که پیت به خشیوم، وه له زیان و خراپه ی ئەوه که بپاریات داوه بم پارێزه، چونکه هه رتۆ بپاریا ده ده ی و بپاریات به سه ردا نادری، وه بیگومان هه رکه سیك تۆ پشتی بگری زه بون نابئ، وه هه رکه سیك تۆ دژایه تی بکه ی زāl نابئ، هه ر تۆی پایه دارو به رز ئە ی په ره ر دگارمان، سه له واتی خوا له سه ر پیغه مبه ر بیئت.

^{۱۳۵} بپروانه: (زَادَ الْمَعَادُ فِي هَدْيِ خَيْرِ الْعِبَاد) ج ۱ ص ۷۲، ۷۳.

^{۱۳۶} بپروانه: (سَبِيلُ السَّلَام) ج ۱ ص ۱۸۵، وه (نَبِيلُ الْأَوْطَار) ج ۲ ص ۳۵۰ تا ۳۶۷، وه بپروانه: (الْفَتَاوَى الْكُبْرَى) لابن تيمية ج ۱ ص ۲۲۳ تا ۲۳۰، وه (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۷۳ تا ۱۷۶، وه بپروانه: (المجموع شرح المذهب) ج ۳ ص ۴۵۶ تا ۴۷۲، هه رچه نده (نووی) پای به پئی مه زه بی شافعی یه قونووت له نوێژی به یانی دا به سوخته ده ان.

چۆنیه تی خویندنی دووعای قونوت

یه ک: (بخاری و احمد) گپراویانه ته وه که پیغه مبه ر ﷺ له کاتی پارانه وهی قونوت دا دهنگی هه لده بری.

دوو: (احمد و طبرانی) یش گپراویانه ته وه که پیغه مبه ر ﷺ له ده می خویندنی قونوت دا دهستی بهرز ده کردنه وه.

سن: (ابوداود) یش گپراویانه ته وه که نه وانه ی له دوایه وه بوون (آمین) یان ده گوت.

چوار: (نسائی) یش گپراویانه ته وه که سوننه ته له کوتایی قونوت دا بگوتری:
(وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَلَلَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ).

پینج: (نسائی و احمد) یش گپراویانه ته وه که پیغه مبه ر ﷺ که له خویندنی قونوت ده بووه (الله اکبر) ی ده کرد و یه کسه ر کپرنووشی ده برد.

شهش: وه ده بی (ثیمام) راناو (ضمیر) ی دووعایه کان بکاته کو (جمع)، ناوا:
(اللَّهُمَّ اهْدِنَا...) چونکه بو خوی و بو مسولمانان ده پارپته وه.

برگهی بیست و سی یه م: سه لام دانه وه

ئجانه ی مسولمانی به ریزو خوشه ویست! کاتیک به وشیه وهی باسما کرد نویره که تت ته واکرد، به هو ی سه لام دانه وه له لای راست و پاشان لای چه پ له نویره که ت بچو ده ری، نه مهش چند فرموده یه که ده باره ی سه لام دانه وهی نویر:
۱- (عن ابن مسعود أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسَارِهِ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ حَتَّى يُرَى بَيَاضُ خَدِّهِ) رواه الخمسة وصححه الترمذي.

واته: پیغه مبه ر ﷺ به لای راستی و به لای چه پی دا سه لامی ده دایه وه، هه تا له ملولا پا سپیتی پومه تی ده بنیرا - واته ته واکردنی پیروزی ده سوو پاند - و ده یفه رموو: السلام عليكم ورحمة الله، السلام عليكم ورحمة الله.

۲- (وعن عامر بن سعيد عن أبيه قال: (كُنْتُ أَرَى النَّبِيَّ ﷺ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسَارِهِ حَتَّى يُرَى بَيَاضُ خَدِّهِ) رواه احمد ومسلم والنسائي وابن ماجه).

۳- (ابوداود و ابن خزيمة) ده لین: جاری و ابوو له سه لام دانه وهی یه که م دا وشه ی: (وَبَرَكَاتُهُ) ی زیاد ده کرد، واته ده یفه رموو: (السلام عليكم ورحمة الله وبركاته).

٤- (عن أبي هريرة عن النبي ﷺ قال: (حَذَفُ التَّسْلِيمِ سُنَّةٌ) رواه احمد وابوداود ورواه الترمذي موقوفاً وصححه.

واته: كورت كردنه وهی سه لام سوننه ته، مه به ستیش نه وهیه وهك زانایان
فهرموویانه بو وینه (عبدالله بن المبارك وابن سيد الناس) كه وشه كانی (السلام علیكم
ورحمة الله) به كورت و خیرایی بگوترین و درین نه کرینه وهو لیك نه کیشرینه وه^{١٣٧}.

٥- وه (احمد و بیهقی وابن خزيمة وطبرانی و حاکم) گیراویانه ته وه كه پیغه مبهری
خوا ﷺ جاری و ابو وه بهس یه كه سه لامی ده دایه وهو ده یفه رموو: (السلام علیکم) وه
توژیک ملی به لای راست دا خوار ده کرده وه، ده نا پرووی له پیش خوئی ده کرد.

بویه زور له زانایان فهرموویانه نه گهر نوژنه كه ره ته نیا یه كه سه لامیش بداته وهو بهس
بلئ: (السلام علیکم) نه وه سه لامه كه ی هره دروسته .

شایه نی باسه كه سه لام دانه وهی نوژیش وهك (نوي) گوتوویه تی: له لای زور به و
جه ماوه ری زانایان كه (مالك و شافعي و احمد) یشیان له نیودان فهرز و پایه (ركن ی
نوژنه، به لام ته نیا سه لام دانه وهی لای راست یان یه كه سه لام له پیش خوویه وه، نه گهر نا
سه لامی دووه می لای چه پ سوننه ته^{١٣٨}.

دیاره هندی کیش له زانایان سه لام دانه وهی نوژ به پایه و فهرز نازان، بو
وینه (ابوحنیفه و اسحاق بن راهویه) وه نه و فهرمووده یهش به به لگه دیننه وه كه له نیو
زانایانی فهرمووده ناس و شهر عزان دا به فهرمووده ی (المسيء صلاته) ناسراوه^{١٣٩}،
چونكه ده لئین: پیغه مبهر ﷺ له فهرمووده ی ناوبراودا ته نیا پایه و فهرزه كانی نوژنی
فیری کابرای نوژنه زان کردوه، كه چی باسی سه لام دانه وهی نه کردوه، كه واته فهرز
نیه، به لام جه ماوه ری زانایان و پرای نه وهی كه به لگه ی دیکه شیان به ده سته وه هه ن،
وه لامی نه و قسه یهش ده ده نه وه كه فهرمووده ی گورین به به لگه دیننه وه و ده لئین: له و
فهرمووده یه دا ته نیا (سه لام دانه وه) نیه كه باس نه کرابی، به لكو سئ شتی دیکه ش
كه به یه كده نگی زانایان فهرزو پایه ن باس نه کراون كه: (نیه ت هینان) و (دانیشتن

^{١٣٧} بپوانه: (نیل الاوطار، شرح منتقى الأخبار) ج ٢ ص ٣١٤، ٣١٥.

^{١٣٨} بپوانه: (الاذکار) ص ٦٦.

^{١٣٩} بپوانه: (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ٤ ص ١٠٦، ١٠٧، وه له (خالی پینجه م: بهرپا کردنی نوژ

بۆ تەحییاتی کۆتایی (پرزکردنی پایە و فەرزەکانی نوێژن، ھەروەھا سێ شتی دیکەش کە زانایان جیاوازییان لە بارە ی فەرزبوون و نەبوونیانە و ھەیه دیسان باس نەکران کە "خوێندنی تەحییاتی کۆتایی" و "سەلوات لە سەر پیغەمبەر" و "سەلام دانە وە" ن! ھۆی ئەمەش ئەو ھیه کە پیغەمبەری کاربەجی ﷺ لە و فەرموودەیەدا تەنیا ئەو پایە و فەرزە ی فییری کابرای نوێژنەزان کردوون کە نە یزانوون و ئەوانە ی کە زانیویەتی دەیانزانن بە پیویستی نە زانیو ھۆی پوون بکاتە وە^{١٤٠}.

جا بێگومان ئەم بەلگە و ھەڵامە ی جەماوەری زانایان - خوا لە ھەموویان خوش بێ - زۆر بە ھێزە و پێم وایە بەلگە و بیانویەکی وا بە دەست ئەوانە وە ناهێلێ کە (سەلام دانە وە) بە پایە و فەرز نازانن، بەلام وەك زۆرجاری دیکەش گوتوومانە مادام مەسەلە یەکی جوژنی و خیلافی یە پێگای ھەر تێدایە^{١٤١}.

بەرگە ی بیست و چوارەم: زیکرەکانی دوا ی نوێژە فەرزەکان

پاشان ئە ی مسوڵمانی سەنگین و شیرین! کە سەلامەت دایە وە نوێژە کە تەواو کرد سوننەتە چەند زیکر و دووعایەك بخوێن، بەر لە وە ی شوینی خۆت بە جی بەیانی کە ئەو لە خوارە وە گرنگترینیان و بەلگە دارترینیان دەنووسین:

یەك: سەرەتا یەكسەر^{١٤٢} دوا ی سەلام دانە وە سێ جار ان بلی: (اَسْتَغْفِرُ اللهَ) وائە: داوا ی لیبودن لە خوا دەكەم، ئنجا بلی: (اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاُكْرَامِ) وائە: ئە ی خوا یە تو ی سەلامەتی و ئاشتی و سەلامەتی و ئاشتی لە تو وە وە یە، پایە بەرزی ئە ی خاوەنی شکۆ و پرزگرتن، چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ وای کرد وە وەك لەم فەرموودەیەدا دەبینرێ: (عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ إِذَا أَنْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ ثَلَاثًا، وَقَالَ: اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاُكْرَامِ) رواه الجماعة إلا البخاري.

^{١٤٠} برۆانە: (صحیح مسلم بشرح النووي) ج ٤ ص ١٠٧، ١٠٨.

^{١٤١} بۆ وێنە: (شوکانی) پای وایە کە سەلام دانە وە ی نوێژ نە پایە یە نە فەرز، برۆانە: (نیل الأوطار) ج ٢ ص ٣١٨.

^{١٤٢} دەشگونجی دوا ی سەلام دانە وە (الله اکبر) بکری، پاشان (استغفرالله) بگوتری، چونکە (ابن عباس) خوا لی رازی بێ گوتوویەتی: (كُنْتُ أَعْرِفُ انْقِضَاءَ صَلَاةِ النَّبِيِّ ﷺ بِالتَّكْبِيرِ) رواه البخاري، وائە: من نوێژ تەواو بوونی پیغەمبەرم ﷺ بە ھۆی بیستنی (الله اکبر) وە دەزانی، برۆانە (فتح الباري شرح صحيح البخاري) ج ١ ص ٢٩١.

دوا: نجا نه گهر (ماموم) پووی له شوینې خوت مه جوولئ، وه نه گهر ئیمام پووی بهره نویرکهره کان پوو وهر سوپینه، چونکه پیغه مبهه ۞ عاده تی واپووه، وهك (عائشه) خوا لیې پازی بی بومان ده گپړته وه:
(كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا سَلَّمَ لَمْ يَقْعُدْ إِلَّا مِقْدَارَ مَا يَقُولُ: اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) رواه احمد ومسلم والترمذي وابن ماجه.

دیاره لیړه دا مه به ست له (لَمْ يَقْعُدْ) واته دواي سه لام دانه وه پووه و قیبله هر هیڼده دانیشته وه ماو ته وه هتا زیکری ناویراوی خویندوه - بیجگه له سنی جار (استغفر الله) کردن -، به پیې ئه وهی که له فهرموده کانی دیکه دا دهرده که وی، بو وینه: (عَنْ سَمُرَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا صَلَّى صَلَاةً أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ) رواه البخاري،
واته: پیغه مبهه ۞ عاده تی واپوو که نویرتی ته واوده کرد پووی بولای ئیمه وهرده سووړاند.

نجا نه و پوو وهر سووړاندنهش فهرقی نیه چ به لای راست دابی چ به لای چهپ دا، چونکه پیغه مبهه مان ۞ به هره دوک لایان دا پووی خوی بهره نویرکهره کان وهرده گپړا، وهك له فهرموده یه دا ده بیړی: (عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: لَا يَجْعَلَنَّ أَحَدُكُمْ لِلشَّيْطَانِ شَيْئًا مِنْ صَلَاتِهِ، يُرَى أَنْ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ لَا يَنْصَرِفَ إِلَّا عَنْ يَمِينِهِ، لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَثِيرًا يَنْصَرِفُ عَنْ يَسَارِهِ) رواه الجماعة الا الترمذي.

دیاره مه به ستی (ابن مسعود) خوا لیې پازی بی ئه وه یه که بابای نویرکهر پوو وهر سووړاندنی به لای راست دا به فهر پز نه زانی و بزانی که پیغه مبهه ۞ به لای راست و چهپ دا پووی وهر سووړاندوه، هه لبه ته نه گهر له بهر پیروزی لای راستیش زیاتر به لای راست دا خوی بسووپنئ باشته، به لام گرنگ ئه وه یه به فهر پزی نه زانی، چونکه (أَنْسَ) گوتوویه تی: (به زوری پیغه مبهه ری خوام ۞ بینیه به لای راست دا پووی وهرده سووړاند) وهك (مسلم ونسائي) گپړاویانه ته وه.

سن: پاشان هم زیکرانه یان زوربه یان یان به لای که مه وه هندیکیان بخوینه، چونکه دواي گهران و پکشنین نه گه یشتوومه نه نجام له وه دا که نایا پیغه مبهه ۞ هه موویانی پیکه وه خویندوون یان هه رجاره به شیکیان، که واته هه ردوک حالیان تیدا دروستن و سونه تن:

۱- (اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحَسَنِ عِبَادَتِكَ) رواه احمد وابوداود والنسائي وابن خزيمة وابن حبان والحاكم.

واته: ئەى خوايه ياريدەم بده لەسەر يادکردنت و سوپاس کردنت و چاک پەرستنت.

۲- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) رواه احمد ومسلم وابوداود والنسائي.

واته: جگە لەخوا هیچ پەرستراونین تاکەو هیچ هاوبەشی نین، مۆلک هەر ئێوییه و ستایش هەر ئێوییه و ئەو لەسەر هەموو شتێک بەتوانایه، وە لادان - لەخرایه - و توانا - بۆچاکەکردن - تەنیا بەخوای بەرزى مەزن هەیه، وە جگە لەوی ناپەرستین، چاکەو بەخشش هەر ئێوییه و مەدح و سەنای باش شایستەى ویه، جگە لەخوا هیچ پەرستراو نین، گەردن کەچیمانی بۆ ساغ و یەکلادەکەینه و هەرچەندە کافرەکان پێیان ناخۆش بێ، (ابن الزبیر) خوا لەخۆی و بابی پازى بێ گوتووێت: (يَهْلِكُ بِهِنْ دُبُرُ كُلِّ صَلاةٍ) واته: پێغه مەهرى خوا ﷺ پاش هەر نوێژتێک دەنگى بەم پستانه بەرز دەکەوه و بەدەنگى بێند دەیفەرموون، وە لەو فەرموودهیه دا هاتوه کە (مسلم وابوداود و نسائي) گێراویانەتەوه.

۳- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مَعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) متفق عليه.

واته: جگە لەخوا هیچ پەرستراونین تاکەو بێ هاوبەشه، مۆلک و ستایش بەس هێ و ییه، وە ئەو لەسەر هەموو شتێک بەتوانایه، ئەى خوايه! پێشگر نیه بۆئەوهى تۆ ببەخشى و بەخشەر نیه بۆ شتێک تۆنە هێلى بێتە دەست، وە هیچ خاوەن بەش و سامان و دەستەلاتێک، بەش و سامان و دەستەلاتەکەى لەبەرانبەر سزاو تۆلەى تۆ داى نادات.

۴- خوێندنى هەر کام لە سوورەتى: (الْفَلَق) و (النَّاس) چونکە (عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ) خوالێى پازى بێ گێراویەتەوه: (أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ أَقْرَأَ بِالْمُعَوَّذَتَيْنِ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ) رواه البخاري ومسلم واحمد وابوداود، ولفظ احمد وابي داود (بِالْمُعَوَّذَاتِ) كە ديارە سوورەتى (الأخلاق) ییش دەگرتەوه.

۵- خویندنی (آیه الكرسي) که گه وره ترين نايه تي قورئانی به پیزو خاوهن پیزه، چونکه پیغه مبه ر ۞ فهرموویه تی: (مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ) رواه النسائي والطبراني.

۶- گوتنی: (۳۳) جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (۳۳) جار (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (۳۳) جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) وه جاری سه ده مین (لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير) چونکه (بخاري و مسلم و احمد و نسائي) گپراویانه ته وه که پیغه مبه ر ۞ فهرموویه تی: هه رکه سیك دواي هه ر نویتیک - مه به سستی پینج نویتزه فه رزه کانه نه م زیکرانه بخوینتی، گوناچه کانی نه گه ر هینده ی که فی ده ریاش بن ده پوشرین.

۷- خویندنی زیکری: (لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء قدير) "۱۰" ده جار ان له دواي هه ر کام له نویتزی شیوان و به یانی به ر له وه ی نویتزه ر جیگای خوی بگوپی و لاقی بنوشتینیته وه - واته به ر له وه ی شیوه ی دانیشتنی ته حیاتی کوتایی بگوپی - ، وه ک (احمد و ترمذی) گپراویانه ته وه . نه مانه دووعا و زیکره سه ره کی به کانی دواي نویتزه فه رزه کانه ، نه گه ر نا ئی دیکه ش هه ن ^{۱۳}، به لām له هیچ فهرمووده یه ک دا نه هاتوه که پیغه مبه ر ۞ و هاوه لانی به پیزی ۞ پیکه وه و به کۆمه ل له دواي نویتزه کان زیکرو دووعایان کردبن، به لکو هه رکه سه بوخوی و له به ر خویه وه زیکرو دووعای خوی کردوه، که واته بابزانری که نه وه ی له هه ندیک شوینان کراوه ته عاده ت و (باو) ، که ئیعام و شوین که وتووان (مَأْمُومِينَ) ی پیکه وه به کۆمه ل و به ده نگی به رز ^{۱۴} چه ند زیکرو دووعایه کی تایبه تی - وه ک (لا اله الا الله) یان

^{۱۳} بۆ وینه (نسائي وابن خزيمة وابن حبان) له (زيد بن ثابت) خوا لینی پازی بی گپراویانه ته وه که پیغه مبه ر ۞ فهرمانی پی کردوون هه ر کام له (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) و (لا اله الا الله) یه کی (۲۵) بیست و پینج جار بلین، که ده کاته (۱۰۰) سه د.

هه روه ها هه ر کام له (احمد و نسائي و ابوداود و ترمذی) گپراویانه ته وه که هه ر کام له: (سبحان الله) و (الحمد لله) و (الله اكبر) یه کی ده (۱۰) جار بگوتری، به وانه: (فتح الباري) ج ۲ ص ۵۹۸.

^{۱۴} به لām پیویسته بزانی که له چه ند ده قنک دا هاتوه که له سه ره ده می پیغه مبه ر دا ۞ پاش نویتزه فه رزه کان ده نگ به زیکری خوا به رزکراوه ته وه، بۆ وینه نه م ده قه، (عن ابن عباس ۞ ان رفع الصوت بالذكر - حين ينصرف الناس من المكتوبة - كان على عهد النبي ۞) رواه البخاري، به لām نه و ده قانه نه وه ناگه یه ن که به کۆمه ل و وه ک کۆپسیک نه وه یان کردبن، به لکو وه ک (شافعی) گوتویه تی: ماوه یه کی که م نه وه یان کردوه به مه سه ل نه گه ر نه گه ر نا به رزه کانه که وتووانی

صەلەوات دان لە پێغەمبەر ﷺ - دەکەن، ئەو بەوشیوەو چۆنیەتی یە نەك هەر سوننەت نین، بگرە هەرچەندە ئەو جۆرە زیكرو دووعایانە لەئەسل دا شەرعیین و سوننەتن، بەلام بەو چۆنیەتی یە داهینراو (الكيفية المبتدعة) دەچنە خانەى جۆریك لەجۆرەکانى داهینان لەئایین (الابتداع في الدين) دا، کەزانیان پێى دەلێن (بیدەتی خستنه پال - البدعة الاضافية -)، چونکە ئەو جۆرە بیدەتە ئەو یە کەشتیک لەئەسل دا شەرعی بێت بەلام لەشیوەو چۆنیەتی شەرعی یانەى خۆى لایدری و بەشیوەو چۆنیەتی یەکی داهینراو ئەنجام بدری.

هەلبەتە لیژەدا نامەوئ هیچ کەسیش واتن بگات کەنکوولیمان لەزیکرو دووعای بەکۆمەل و بەدەنگی بەرز هەیه کە لەچەندان فەرموودەدا هاتو! نە، بەلام دەلێن، لەدواى نوێژە فەرزەکانەو پێغەمبەرى پێشەوامان ﷺ ئەو زیكرو دووعایانەى بەوشیوەیه کردو کە لەفەرمايشتەکان دا دەرکەوت، نەك بەوشیوەیهى کە هەندیک کەس پەیدایان کردو دایان هیناو، ئەگەرنا جاروبار کۆبوونەوێ مسوڵمانان بۆ زیکری خواو دووعای خێر بەدەنگی بەرز یان نزم، بەپێى حال و بۆ گونجان و بەبێ تاییبەت کردنى بەکات و شوێنیکی دیاری کراو، ئەو لەپێزی طاعەتە گەورەو بەرزەکان دەرئەدری و هیچ زاناو پێشەوایهکی متمانە پێکراوی پێشین و پاشین (سلف و خلف) یش نکوولی لێى نەبوو.^{۱۴۰}

سوننەت وایە کە بەدەنگی نزم و لەبەر خۆیانەو ئەو زیکرانە بکەن، بپوانە: (فتح الباري) ج ۲ ص ۵۹۲، ۵۹۳.

^{۱۴۰} لیژەدا بەپێویستی دەرئەم ئەم دەقی خواری لەزانای پایەبەرز (ابن تیمیة) - خوا لێى خوش بێ - بخوانەو کە لەبارەى زیکرکردنى بەکۆمەل گوتوویەتی: بەلام یەكسەر وەری دەگێرمە سەرکوردی و تۆزیکیش کورت و پوختی دەکەمەو بەبێ زیان گەياندن بەنیوێه پۆکی و دەستکارکردنى: (پرسیاری - ۱۷۲-) دەربارەى پیاویک کە پەخنە لەوانە دەگرێ کە زیکر دەکەن و دەلێ: (ئەم زیکرە بیدەتەو دەنگ بەرزکردنەو تان بەزیکر بیدەتە) لەحالیك دا ئەوان زیکرە کە یان بەقوپانان خویندن دەست پێ دەکەن و هەر بەویش کۆتایی پێ دینن، پاشان بۆ مسوڵمانانی زیندوو و مردوو دەپاڕێنەو و (سبحان الله) و (الحمد لله) و (لا اله الا الله) و (الله اكبر) و (لا حول ولا قوة الا بالله) دەکەن و صەلەوات لەسەر پێغەمبەر ﷺ دەدەن... ئەویش - واتە ابن تیمیة - لەو لام دا دەلێ:

کۆبوونەو بۆ زیکری خواو گۆی گرتن لەکتیبه کەى و پارانەو کردەوێ باشن، بگرە ئەو لەچاکترین جۆری خواپەرسى بۆ خوێندنى و زیکردنى کە لەئەسلى کەس دەکەن، خۆى فەرموودەى پاست

نایا پارانه وه له دواى پینج نویژه فه رزه کان سوننه ته؟!

هه رچه نده دوو عاکردن و له خوا پارانه وه له گه وره ترین جوړه کانی خواپه رستۍ یه، به لام نایا وه هه ندیک کهس عاده تیان پیوه گرتوه له دواى پینج نویژه فه رزه کان سوننه ته، وه چوڼ خویندنی نهو زیکرو دوو عایانه ی باسما ن کردن سوونه ت بوون؟! بو وه لامی نه م پرسیاره چهند قسه یه کی (ابن تیمیة) په حمه تی خواى لى بى دینین که له وه لامی پرسیاریکى ناو ادا گو توونی، نوو سیویه تی^{۱۴۶}: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ ﷺ يَدْعُوهُوَ وَالْمُؤْمِنُونَ عَقِيبَ الصَّلَاةِ الْخُمْسِ، كَمَا يَفْعَلُهُ بَعْضُ النَّاسِ عَقِيبَ الْفَجْرِ وَالْعَصْرِ، وَلَا نَقُلُ ذَلِكَ عَنْ أَحَدٍ وَلَا اسْتَحَبَّ ذَلِكَ أَحَدٌ مِنَ الْأَئِمَّةِ، وَمَنْ نَقَلَ عَنِ الشَّافِعِيِّ أَنَّهُ اسْتَحَبَّ ذَلِكَ فَقَدْ غَلَطَ عَلَيْهِ، وَلَفْظُهُ الْمَوْجُودُ فِي كُتُبِهِ يَنَاقِي ذَلِكَ، وَكَذَلِكَ أَحْمَدُ وَغَيْرُهُ مِنَ الْأَئِمَّةِ لَمْ يَسْتَحِبُّوا ذَلِكَ)^{۱۴۷}.

واته: سو پاس بو خوا، پیغه مبه ر ﷺ و شوین که و تووه کانی له دواى پینج نویژه فه رزه کان دوو عایان نه ده کرد، وه ئیستا هه ندیک کهس دواى نویژی به یانی و ئیواره

(صحيح) هه یه که پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: "خوا چهند فریشته یه کی هه ن که له زه وى دا ده گه رین، جا هه ر کاتیک به لای کو مه لیک دا په ت بوون که یادی خوا ده کهن، یه کتر بانگ ده کهن: وه رن بو نه وه ی که به دواى دا ده گه ران.."، به لام پنیو یسته نهو زیکرو دوو عایه له هه ندیک کات و شوین دا بیت و نه کړیته داب و سوننه تیکى عاده ت پیوه گیراو، مه گه ر نه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ به سوننه تی دانا وه ده وامی له سه ر بکړی له دواى پینج نویژه فه رزه کان و له پوژانی جومعه و جه ژنه کان و وینه ی نه مانه دا.. هه ر وه چوڼ جار جار ها وه لانی به ریز خوالیان پازی بى کو ده بو نه وه و یه کیکیان قورئانی ده خویندو نه وانی دیکه ش گو ییان ده گرت.. وه نهو حاله تانه ی که له کاتى زیکری شه رعی یانه و کوئ گرتن دا په یداده بن، وه دل راچله کین و فرمی سک به چا و داهاتن و به دن ریک هاتن و له رزین، نه وه چاکترین حاله ته که قورئان و سوننه ت باسیان کردوه، به لام داچله کین و له رزی توندو له خوچوڼ و هاوارو چریکه و مردن، نه وه نه گه ر خاوه نه که ی خو ی پى مه رزم نه کړی، لومه و سه رکونه ی نا کړی، وه چوڼ له نیو (تابعین) و نه وانه ی دواى وان پوړی دا وه... هتد). بروه نه: (الْفَتَاوَى الْکُبْرَى) ج ۱ ص ۲۲۰، ۲۲۱.

^{۱۴۶} بروه نه (فقه الصلاة) للامام ابن تیمیة ص ۳۳۹، شایانی باسه نه م کتیبه کورته و پوخته ی چوار (۴) به رگه له (مجموع الفتاوى) ی (ابن تیمیة) که به رگی: (۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴) وه دکتور (السید الجمیلی) ناماده ی کردوه، چاپی یه که م ۱۴۰۸ ک.

^{۱۴۷} بروه نه: (فقه الصلاة) ص ۳۴۰، (مجموع الفتاوى) ج ۲۳ ص ۳۳۰.

ا- پیغهمبەر ﷺ و هاوه لانی به پیزی خوالییان پازی بی له دواى نویژه فه پزه کان به کۆمه ل و ویکرا دووعایان نه کردوه، بۆیه به وجۆره دووعا کردن و دهوام کردنیش له سه ری سوننه ت نیه و بیدعه ته.

ب- به لام له هه ندیک حاله تی نا ئاسایی و پیزیه پدا به وجۆره دووعا کردن و پارانه وه به پیچه وانه ی سوننه ت دانا نری.

ج- نه گه ر هه رکه سه له به رخۆیه وه به ته نیا بپاریته وه - له دواى پینج نویژه فه پزه کان - به مه رجیک نه یکا ته عاده تیکی به رده وام دیسان ئیشکالی تیدا نیه، چونکه هه رچه نده فه رموده ی: (قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الدُّعَاءِ أَسْمَعُ؟ قَالَ: جَوْفُ اللَّيْلِ الْآخِرِ وَدُبُرُ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَاتِ) رواه الترمذي وصححه،

زۆربه ی زانا یان پرسته ی: (دبیر الصلوات المكتوبات) یان به کۆتایی نویژه فه پزه کان لیک داوه ته وه که به شى کۆتایی ته حیياتی کۆتایی نویژه کانه، به لام هه ندیکیش له زانا یان به پاش نویژه فه پزه کانیش مانایان کردوه.

د- ئیمام به مه به ستی فیڕکردن (تعلیم) ی نویژکه ران بۆی هیه ده نگ به هه ندیک زیکرو دووعا به رزیکاته وه که له نه سل دا ده نگ پی به رزکردنه ویا ن سوننه ت نیه، چونکه له فه رموده ی (صحیح) دا هاتوه که (عمر بن الخطاب) خوا لی پازی بی هه ندیک جازان ده نگى به دووعای (استفتاح) به رزده کردوه^{۱۰۰}، هه روه ها له فه رموده ی (صحیح) دا هاتوه که جاریکیان دواى نه وه ی پیغهمبەر ﷺ فه رموی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) کابرایه که له پشتیه وه نویژی ده کرد گوتی: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ) پیغهمبهریش ﷺ په سه ندی و خوشحالی خوی ده ربی وه (بخاری) گیراویه ته وه^{۱۰۱}.

دیاره نه وه که له (ابن تیمیة) وه نه قلمان کرد، سه رجه م زانا یان له نه صلی مه به ستدا له گه لی یه کده نگن، بۆ وینه: (نووی) یش له وبار وه گوتوویه تی^{۱۰۲}: (إِنَّ الذِّكْرَ وَالِدُعَاءَ بَعْدَ الصَّلَاةِ يَسْتَحَبُّ أَنْ يُسَبَّرَ بِهِمَا، إِلَّا أَنْ يَكُونَ إِمَامًا يُرِيدُ تَعْلِيمَ النَّاسِ فَيَجْهَرُ

^{۱۰۰} بهوانه: (فقه الصلاة) ص ۳۴۰.

^{۱۰۱} بهوانه: (فتح الباري) ج ۲ ص ۵۴۱.

^{۱۰۲} بهوانه: (المجموع) ج ۱ ص ۴۱.

لِيَتَعَلَّمُوا، فَإِذَا تَعَلَّمُوا وَكَانُوا عَالِمِينَ أَسْرَهُ) واته: سوننه ته که به دهنگی نزم دواى نويز
 زيکرو دوو عا بکات، مه گهر ئيمام بيت و بيه وى خه لکى فير بکات، دهنگى بهر ز
 دهکاته وه تا کو فير بين، جا هرکات فير بوون و شاره زابوون، دهنگى نزم دهکاته وه.

پاشان شهو فهرموده يه (ابو موسى الاشعري) خوا ليى پازى بي به به لگه
 دينيته وه له سهر دهنگى نزم کردنه وه به زيکرو پارانه وه که ده لئ: له گهل پيغه مبه ر ۛ
 بووين، جا هرکات له دول و شيوک سهرده که وتين (لا اله الا الله) و (الله اکبر) مان
 ده کرد، وه دهنگمان بهر ز ده بو وه، پيغه مبه ريش ۛ فهرمووى (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا عَلَى
 أَنْفُسِكُمْ فَإِنْ لَمْ تَدْعُوا لَهُمْ وَلَا غَائِبًا أَنَّهُ مَعَكُمْ سَمِعَ قَرِيبٌ) متفق عليه، واته: شهى خه لکينه!
 خو تان نه زيه ت مه دن چونکه ئيو نه له - خوايه کى - کهر ده پارينه وه نه ناديارو
 بي ناگا، شهو له گهل تانه و بيسه رو نزیکه.

ئنجا پيوسته شهوش بگوتري که ژماره يه که له زانايان که يه کيکيان (نووي) يه پايان
 وايه که وه که چون زيک له دواى نويزه فهرده کان سوننه ته پارانه وه (دعاء) ش هر
 سوننه ته، (نووي) له و باره وه گوتوويه تى: (قَدْ ذَكَّرْنَا اسْتِحْبَابَ الذِّكْرِ وَالِدُعَاءِ لِلْإِمَامِ
 وَالْمَأْمُومِ وَالْمُنْفَرِدِ، وَهُوَ مُسْتَحَبٌّ عَقِبَ كُلِّ الصَّلَوَاتِ بِإِلَّا خِلَافٍ) ۱۰۲، جا بيگومان بو
 زيکر کردن شهو راسه راجيائى (اختلاف) ي تيدا نيهو، هه موو زانايان له سهرى
 يه که دهنگن که له دواى نويزه فهرده کانه وه سوننه ته، به لام بو پارانه وه به تاييه ت نه گهر
 بکريته عاده تيکى بهرده وام شهو بيگومان، زانايان تيدا جياوازن، وه پيشم وايه -
 وه که "ابن تيمية" گوتوويه تى - شهو رايه ش به هيژترو به لگه دارتره که سوننه ت نه بي
 له دواى هه موو نويزه فهرده کان به بهرده وامى پارانه وه بکري، دياره له بهر خو وه
 به په نهانى، چونکه پيشتر گوتمان که پارانه وه - هه روه ها زيکريش - به دهنگى بهر زو
 به کومه ل له دواى نويزه فهرده کان سوننه ت نيهو بيده ته.

ده شگونجى مه به ستي (نووي) که له وه که ده لئ، را جيايى تيدا نيه (بلا خلاف)
 له نيو زانايان شافيعى مه زوب دا بيت، که شهو هيان راسه و وايه.

فهرزو سوننه ته کانی نویژ به گوسراوی و ریزکراوی.

خویننه ری به پیز: هرچه نده به و کورته باسانه ی له (۲۴) برگه ی پیشوودا رابردن،
که موزور پوون بوته وه کام له و شتانه ی باس کران فه پزو پایه و، به نه بوونی
هر کامیکیان نویژ که ناته و او ده بی و بهرناکه وی و، نه گهر بابای نویژ که زو پی ی
بزانی ده بی بیکات و پاشان پیش یان پاش سه لام دانه وه سه جده ی سه هوو بیات،
وه نه گهر دره نگیش پی ی بزانی پیویسته نویژ که ی دوو باره پکاته وه، وه کامیشیان
سوننه تن و به نه کردنیان بابای نویژ که خیر و پاداشتیکی له ده ست ده چی، به لام
نویژ که ی هر بهر ده که وی، به لام به په سندم زانی لیزه ش دا به کورتی ریزیان بکه م و
بیانخه مه وه بهرچاو:

۱- پایه و فهرزه کانی نویژ:

له لای سمرجه م یان لانی کم زور به ی هره زوری زانایان پایه و فهرزه کانی نویژ نه مانن:

۱- نیه ت هینان، که وه ک پیشتر باسمان کرد به س به دله و به زار نابیزری.

۲- کوتنی (الله اکبر) ی نویژ دابه ستن.

۳- به پیوه راوه ستان له نویژ ی فهرزه دا بو خویندنی فاتحه.

۴- خویندنی سوورپه تی فاتحه له هر پکاتیک دا.

۵- پکووع بردن و نارام تیداگرتنی.

۶- مه ستانه وه ی دوی پکووع و پاست بوونه وه و نارام گرتن.

۷- کرنووش بردن و نارام تیداگرتنی.

۸- دانیشتنی نیوان دوو کرنووشه کان و نارام تیداگرتنی.

۹- دانیشتن بو خویندنی ته حیياتی کوتایی.

۱۰- سه لام دانه وه ی یه که م.

۱۱- ریزکردنی پایه و فهرزه کان به وجوره ی باس کراون.

ئنجاه هرچه نده شهر عزانان (فقهاء) وه ک پایه و فهرزه ی باسیان نه کردوه، به لام

وه ک پیشتریش باسمان کردوه، به ته نکید یادی خوا کردن و گهردن که چی و دل

بیداری و هوشیاری که بزانی چی ده لی گرنه ترین و گه وره ترین فه پزو پایه ی نویژ،

بگره هوی و هه ناو و پووح و گیان و کاکله و جه و هره که یه تی.

ب-سوننه تەكانى نويز:

- دياره جگه له پايه و فەرزەكان كه له برگه ي (ا) دا پيرزمان كردن، هەرچی ماوه له نويزدا به سوننه ت داده نرئ له لای سەرجه م يان زۆربه ي زانايان، كه ئه مانه ن:
- ۱- ده ست به رزكردنه وه له كاتى نويزدا به ستن و چوونه پكووع و هه لسانه وه له پكووع و هه ستانه وه دواى ته حياياتى يه كه م بو پكاتى سئيه م.
- ۲- خویندنى دووعاى (استفتاح).
- ۳- (استعاذه) كردن، به تايبه ت له پكاتى يه كه م دا پيش خویندنى فاتحه .
- ۴- ده ست گرتن، ده ستى راست خسته سەر مه چه ك و باسكى ده ستى چه پ و گرتنى.
- ۵- گوتنى (آمين) پاش ته واو كردنى خویندنى فاتحه .
- ۶- قورئان خویندنى پاش فاتحه .
- ۷- دهنگ به رزكردن و نزم كردن له شوين و كاته كانى خويان دا.
- ۸- (الله اكبر) گوته كانى گواسته وه بو پايه و فەرزەكان (تكبيرات الانتقال).
- ۹- خویندنى زيكره كانى پكووع و سه جده كان و هه لسانه وه له پكووع و نيوان سه جده كان.
- ۱۰- دانيشتنى پشودان (جِلْسَةُ الْأَسْتِرَاحَةِ)، كه ئيمه ئه و پايه مان په سند كردو له لاما ن به هيزتربوو كه سوننه ت نيه، ته نيا مؤله ت (رُخْصَة) ه.
- ۱۱- خویندنى ته حياياتى يه كه م، ئه گەر نويزه كه له دوو پكات زياتربوو.
- ۱۲- دانيشتن بو خویندنى ته حياياتى يه كه م به پئى سوننه ت كه شيوه ي (اِفْتِرَاش) ه و پشتر پوونمان كردو ته وه كه چونه .
- ۱۳- سه له وات دان له پيغه مبه ر ﷺ له ته حياياتى دووم دا، دياره هه نديك له زانايان بو وينه (شافعي) سه له وات له سه ر پيغه مبه ر ﷺ له ته حياياتى دووم دا به فەرزو له ئى يه كه ميش دا به سوننه ت ده زانن، به لام پاى جه ماوه رى زانايان به هيزتره .
- ۱۴- دووعا يه كانى دواى ته حياياتى كو تايى و پيش سه لام دانه وه .
- ۱۵- دانيشتن بو ته حياياتى دووم به شيوه ي (تَوَرُّك) كه پيشتر پوونمان كردو ته وه .
- ۱۶- خویندنى دووعاى (قنوت) له لای (مالك و شافعي) له پكاتى دوومى نويزى به يانى دا پيش پكووع يان پاش پكووع، به لام پاى نه خوینرانى به هيزتره .
- ۱۷- سه لام دانه وه ي دووم .
- ۱۸- خویندنى چه ند زيكرىك دواى سه لام دانه وه له لای هه نديكيان دووعا كردن يش .
- هه لبه ته له كاتى تويزينه وه ي هه ركام له و پايه و فەرزو سوننه تانه دا به دريژى باسما ن كردوون و به لگه مان له سه ر فەرزبوون يان سوننه ت بوونيان هينا وه ته وه، بويه ليژه دا هه ر ئه وه نده م به پيوست زانى كه ريزان كه بن و له به كان حيا كه ينه وه .

خالی ھوتەم: چەند کورتە باسیک دەربارەى نوێ:

خوینەرى بەرپێز! خوا پشتیوان بێ لەم خالی ھوتەدا ھەول دەدەین بە کورتى و گوشراوى ھەركام لەو بابەتانەى خوارى بتوێژینەو، بۆئەوێ چاکتر زیاتر تیشك بخەینە سەر ھەموو لایەنەکانى نوێژو سەرچەم جوړو شیوەکانى:

۱-بانگو قامەت

۲-کورت کردنەو ھو کۆکردنەو ھى نوێژە فەرەکان

۳-نوێژى ترس (صلاة الخوف).

۴-نوێژى بابای نەخۆش (صلاة المريض).

۵-نوێژى جومعە.

۶-کاتى پێنج نوێژە فەرەکان.

۷-نوێژى بەکۆمەل (صلاة الجماعة)

۸-نوێژ گێرانی ھو (قضاء الصلاة).

۹-بەتالکەرەو ھى نوێژ (مبطلات الصلاة).

۱۰-ئەو شتانەى لەنوێژدا ناپەسەند (مكروهات الصلاة).

۱۱-ئەو شتانەى لەنوێژدا دروست و ڕەوان.

۱۲-مەرچەکانى نوێژ (شروط الصلاة).

۱۳-نوێژکردن لەسەر مردوو (صلاة الميت).

۱۴-نوێژە سوننەتەکان (الصلوات المسنونات).

۱۵-سوترەى بەردەمى نوێژکەر (سترۃ المصلي).

۱۶-گرێنووش بردنى ھەلەکردن (سجدة السهو).

۱۷-سەجدەکانى قورئان خویندن (سجدة التلاوة).

۱۸-سەجدەى سوپاسگوزارى (سجدة الشكر).

بەلام ھەك لەپێشەو ھى ئاماژەمان پێ کرد ھەركام لەم بابەتانە بە کورتى و گوشراوى دەخەینە ڕوو، ھەرچەندە خوا پشتیوان بێ ھەموو ئەو مەسەلانەى كە گرنگ و جەوھەریین دەیان تۆژینەو، بەلام بێگومان زۆر مەوداى شیکردنەو ھو پێداچوونە

www.alibapir.net

خواری هه موو جوژنیات و لق و پۆپه کانیانمان نابێ، بۆیه وێرایی داکۆکی کردن له سهر ئه وه که پشوو درێژانه و وردبینانه ئهم کورته باسانه بخوێنیه وه، ده شلیم:

ئه گهر ویستت ده رباره ی هه رکام له و بابه تانه شاره زاتربی، سه رنجی ئه و کتیب و سه رچاوانه بده که له په راویژدا ئاماژه یان پێ ده که یان، دیاره شیوه ی توێژینه وه شمان بۆ ئه و بابه تانه - وه ک عاده تی خو مان له م کتیبه دا - به و شیوه یه ده بی که هه ول ده ده یان به هیژترین و به لگه دارترین رایان له سه ر بخرینه پوو، وه به گوێره ی به پیویست زانرا نیشت ئاماژه بۆ پاو بۆ چوونه کانی دیکه ش ده که یان:

۱- بانگ و قامهت (الأذان والأقامة).

له چه ند به رگه یه ک دا باسی بانگ دان و قامهت کردن ده که یان:

یه ک: پێناسه ی بانگ و قامهت:

بانگ (أذان) له ئه سلی زمان دا به مانای ئاگادار کردنه وه (إعلام) دی، وه ک خوای به رزو مه زن فه رموویه تی: (وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ...) التوبة - ۳.

وه له زاراوه ی شه ر دا ئاوا پێناسه کراوه: "هو الأعلام بوقت الصلاة المفروضة بإلفاظ مخصوصة" واته: ئاگادار کردنه وه یه له کاتی نوێژی فه رز به چه ند وشه یه کی تایبه ت.

قامهت (الأقامة) یشت بریتیه له ئاگادار کردنه وه ی نوێژکه ران به ده ست پێ کردنی نوێژ^{۱۵۴}.

دوو: حوکمی بانگ و قامهت:

زانایان ده رباره ی حوکمی بانگ و قامهت به گشتی دوو رایان هه ن، به شیکیان به فه رزی ده زانن که ظاهر ی یه کان و زهیدی یه کان و حه نه فی یه کان و زۆر له حه نه بی یه کانن، وه به شیکیشیان به سو ننه تیکی داکۆکی له سه ر کراوی ده زانن، که مالیکی یه کان و شافیعی یه کان و هه ندیک له حه نه بی یه کانن^{۱۵۵}.

^{۱۵۴} به روانه: (المفصل في أحكام المرأة والأسرة) ج ۱ ص ۱۹۹، ۲۰۰، وه به روانه: (الفقه الإسلامي وأدلته) ج ۱ ص ۶۹۳، ۶۹۴، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۲۲.

^{۱۵۵} هه مان سه رچاوه ی پشوو

واش پى دەچىن پاي بەفەز دانانىان بەھىز تېرىت^{۱۵۶}، چۈنكى پىغەمبەر ﷺ بەدوۋ
كەسى فەرمو كە بۇ شۈيىنىك بەپىي دەكرىن: (إِذَا خَرَجْتُمْ فَاذْنًا، ثُمَّ أَقِيمَا، ثُمَّ لِيُؤْمَكُمَا
أَكْبَرُكُمَا) رواه البخاري عن مالك بن حويرث.

ۋاتە: ھەركاتىك لەمال دەرچوون و بەسەفەرچوون - و كاتى نوپىژ ھات - بانگ
بلىن، پاشان قامەت بكن، دوايى باكامەتان گەرەترە پىش نوپىژىتان بۇ بكات.

سى: چۈنئەتە بانگ و قامەت:

ھەركام لەبانگ و قامەت يەكى بەسى جۆر گىپ راۋنەۋە، كەبەم شىۋەيەن:

يەكەم: بانگ

جۆرى يەكەم:^{۱۵۷}

الله أكبر الله أكبر الله أكبر الله أكبر

أشهد أن لا اله الا الله

أشهد أن لا اله الا الله

أشهد أن محمداً رسول الله

أشهد أن محمداً رسول الله

حي على الصلاة حي على الصلاة

حي على الفلاح حي على الفلاح

الله أكبر الله أكبر

لا اله الا الله

كە دەبىتە پازدە (۱۵) پستە.

كە ئەم جۆرەيان (احمد و ابوداود و ابن ماجه و ابن خزيمة و ترمذي) لە (عبدالله بن

زيد بن عبدربه) گىراۋيانەتەرە و (ترمذي) بە (صحيح) ى دانائە.

^{۱۵۶} بېروانە: (المحلى) ج ۳ ص ۷۹، مسأله (۳۱۵)، وه: (الشرح الكبير) ج ۱ ص ۳۹۰، وه: (الروضة الندية)

ج ۱ ص ۱۲۳.

^{۱۵۷} ئەم جۆرەيان ھەنەفىيەكان و ھەنبەلىيەكان ھەلىيان بىزاردوۋە، بېروانە: (الفقه الاسلامي...) ج ۱

ص ۲۰۲، ط ۴.

جۆرى دووهم: ^{۱۰۸} كه هەر وهك ئهوهى يهكهمه بهلام ههردووك شايه تمانه كان بهرلهوهى به دهنگى بهرز بگوترين به دهنگى نزم دهگوترين، كه ئهمهش (ترجيع) ى پىدهلين، واته ئهو جۆره بانگه ئاواى لىدى:

الله أكبر الله أكبر الله أكبر
 (أشهد أن لا اله الا الله أشهد أن لا اله الا الله أشهد أن محمداً رسول الله
 أشهد أن محمداً رسول الله)
 أشهد أن لا اله الا الله أشهد أن لا اله الا الله أشهد أن محمداً رسول الله
 أشهد أن محمداً رسول الله
 حي على الصلاة حي على الصلاة حي على الفلاح حي على الفلاح
 الله أكبر الله أكبر
 لا اله الا الله.

كه دهبيته نۆزده (۱۹) پرسته.

ئهم جۆره شيان ههركام له (احمد و ابوداود و نسائى و ابن ماجه و ترمذى) له (ابى محذوره) گىراويانه تهوه، وه (ترمذى) گوتويه تى: (حسن صحيح).
 جۆرى سىيهم: كه هەر وهك ئهوهى دووهم بهلام (الله اكبر) هكان له جياتى چوارين دوانن، بهم شىوهيه:

الله أكبر الله أكبر
 أشهد أن لا اله الا الله أشهد أن لا اله الا الله أشهد أن محمداً رسول الله
 أشهد أن محمداً رسول الله
 أشهد أن لا اله الا الله أشهد أن لا اله الا الله أشهد أن محمداً رسول الله
 أشهد أن محمداً رسول الله
 حي على الصلاة حي على الصلاة حي على الفلاح حي على الفلاح
 الله أكبر الله أكبر

كه دهبيته ههقده (۱۷) پرسته.

ئهميشيان (مسلم) له (ابى محذوره) ى گىراوتهوه، خوا لىنى پازى بى.

^{۱۰۸} ئهم جۆره شيان مالىكى يهكان و شافعى يهكان بهميشيان كراوى بهميشيان چاوهى پيشوو.

تسې بيښي: دهرباره ی (ترجیع) زانایان به شیکیان که (هغه فی یه کان و
 حه نه فی یه کان) یان له نیودان پایان وایه که سوننه ت نیه له گهل بانگ دا بگوتري،
 به لام به شیکی دیکه یان که (مالیکی یه کان و شافعی یه کان) یان له نیودان، ده لئین:
 سوننه ته له گه لی بگوتري.^{۱۵۹}

به لام دهرباره ی گوتني: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) له بانگی
 به یانی دا به تایبته که (تثویب) ی پی ده لئین، هه موویان یه کده ننگ، چونکه هه م
 (ابوداود و احمد) وایان له (ابو محذوره) خوا لی پی رازی بی گیراوه ته وه هه م له
 سوننه تیش دا چه سپاوه که (بلال) خوالی پی رازی بی وای بانگ داوه، وهک (طبرانی)
 گیراویه ته وه.^{۱۶۰}

دوهم: قامت

جوړی یه که م:^{۱۶۱}

الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر

أشهد أن لا اله الا الله أشهد أن لا اله الا الله

أشهد أن محمداً رسول الله أشهد أن محمداً رسول الله

حي على الصلاة حي على الصلاة حي على الفلاح حي على الفلاح

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

الله اكبر الله اكبر

لا اله الا الله

که نه م جوړه یان ((احمد و ابوداود و نسائي وابن ماجه و ترمذي) له (ابو

محذوره) وه گیراویانه ته وه و (ترمذي) به (صحيح) ی داناوه .

^{۱۵۹} بیروانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۱ ص (۷۰۱ - ۷۰۳)، ط ۴ وه بیروانه: (المفصل) ج ۱ ص ۲۰۴.

^{۱۶۰} سهرچاوه ی پيشوو.

^{۱۶۱} نه م جوړه یان هغه فی یه کان مه لیان یژل دسهم، بیروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۱ ص ۷۱۶.

جوړی دووهم: ۱۶۲

الله أكبر الله أكبر
 أشهد أن لا إله إلا الله أشهد أن محمداً رسول الله
 حي على الصلاة حي على الصلاة
 قد قامت الصلاة قد قامت الصلاة
 الله أكبر الله أكبر
 لا إله إلا الله

نهميشيان هر له هه مان فرموده دا هاتوه كه پيشتر دهرباره ي بانگ هينامان و (احمد و ابو داود و ابن ماجه و ترمذي و ابن خزيمة) له (عبدالله زيد بن عبد ربه) خوا ليی رازی بن گپړاويانه ته وه.

جوړی سيهم: ۱۶۳

كه كت و مت وهك جوړی دووهمه نه و نه ده نه بن كه له جياتی دوو جار (قد قامت الصلاة) ته نيا جاريك ده گوتړئ، وه (مالك) نهم جوړه يانی هه لېږاردوه له بهر نه وه ي كرده وه ي خه لكی مه دينه ي له سهر بووه، به لام (ابن عبدالبر) و (ابن القيم) گوتوويانه له پئ يه كي پاست (صحيح) هوه يهك جار (قد قامت الصلاة) گوتړان له پيغه مبه ره وه ﷺ نه گپړدراوه ته وه و هر دوو جار ه. ۱۶۴

چوار: خير و پاداشتی بانگدان و بهرزی پلهو پایه ي بانگ بيژان:
 پيغه مبه ري خوا ﷺ فرمويه تی: (لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْأَذَانِ وَالصَّافِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهْمُوا ..) رواه البخاري عن أبي هريره.

واته: نه گهر خه لكی ده يانزانی چ خير و پاداشتيك له بانگ دان و له ريزی يه كه م دا هه ي پاشان هيچ چاريان نه بووايه مه گهر پشكي له سهر بكن، پشك (قرعة) يان له سهر ده كړد. هه روه ها فرمويه تی: (إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الصَّافِّ الْمَقْدَمِ، وَالْمُؤَذِّنُ يَغْفِرُ لَهُ مَدَّ صَوْتِهِ وَيَصَدَّقَهُ مَنْ سَمِعَهُ مِنْ رَطْبٍ وَبَاسٍ، وَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ صَلَّى مَعَهُ) رواه أحمد والنسائي باسناد جيد.

۱۶۲ نه ميش شافعي يه كان و جهنبل يه كان په سه نديان كړدوه، بېوانه سه چاره ي پيشوو ص ۷۱۷.

۱۶۳ بېوانه: (الفقه الاسلامي) ج ۱ ص ۷۱۷.

۱۶۴ بېوانه: (فقه سني) ج ۱ ص ۱۲۳.

واته: بیگومان خواو فریشته‌کانی سه‌له‌وات له پیزی پی‌شه‌وه ده‌دهن، وه بانگی‌ژیش به‌ئەندازەى دەنگ پۆیشتنی خوا لئی دە‌بووری، وه هەر ته‌پو ئیشکیک دەنگی بییستی به‌پاستی داده‌نی، وه به‌ئەندازەى پاداشتی ئەوانه که نوێژی له‌گه‌ل ده‌که‌ن پاداشتی ده‌بی.

پینج: کاتی بانگ و قامه‌ت:

زانایان له‌سه‌ر ئەوه یه‌که‌هنگن که ده‌بی بانگ له‌ سه‌ره‌تای کاتی هاتنی نوێژه فه‌رزه‌که‌نه‌وه بدری، نابێ نه‌ لئی پینج بکه‌وی، نه‌ لئی دوا بکه‌وی، بیجگه‌ له‌ نوێژی به‌یانی که دروسته‌ دوو بانگی بو‌ بدرین به‌مه‌رجیک له‌ یه‌که‌ جیا بکری‌نه‌وه، یه‌که‌ میان پینج هاتنی کاته‌که‌ی و ئەوی دیکه‌یان له‌ سه‌ره‌تای کاته‌که‌یه‌وه، هه‌ربۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دوو که‌سی جیای بو‌نه‌وه دوو بانگه‌ ته‌رخان کرد‌بوون، وه‌که‌ له‌و فه‌رمووده‌یه‌دا ده‌بینری که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تییدا فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ بِلَا يُؤْذَنُ بِلَيْلٍ، فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَأْتِيَ الْبُكُورُ) متفق علیه.

واته: دانیابن که بیلال له‌ شه‌وی دا بانگ ده‌دات، جا بخۆن و بخۆنه‌وه - و له‌ پۆژووه‌کانتان مه‌ترسن -، تا‌کو (ابن ام مکتوم) بانگ ده‌دات.

ئینجا پیویسته‌ بانگ و قامه‌ت هینده‌یان نیوان هه‌بی که خه‌لکی فریای خو‌ئاماده‌کردن و هاتن بکه‌ون، چونکه‌ حیکمه‌تی بانگ هه‌ر ئەوه‌یه.

وه زانایان^{١٦٥} گوتوویه‌نه ئەندازه‌یه‌کی دیاری‌کراو له‌و باره‌وه له‌ ده‌قه‌کانی سو‌ننه‌ت دا نه‌هاتوه مه‌رج ئەوه‌یه که هینده‌ بکه‌ویته‌ نیوان بانگ و قامه‌ته‌وه که نوێژکه‌ران فریای خو‌ئاماده‌کردن و هاتن بکه‌ون، له‌و باره‌شه‌وه ئەم فه‌رمووده‌یه هه‌یه:

* (عن جابر بن سمره رضي الله عنه قال: كَانَ مُؤَذِّنُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يُؤْذَنُ ثُمَّ يَسْهَلُ فَلَا يُقِيمُ حَتَّى إِذَا رَأَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدْ خَرَجَ، أَقَامَ الصَّلَاةَ حِينَ يَرَاهُ) رواه احمد و مسلم و ابوداود و الترمذي.

واته: بانگی‌ژی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بانگی ده‌دا پاشان پاده‌وه‌ستا و قامه‌تی نه‌ده‌خویند هه‌تا پیغه‌مبه‌ری خ‌وای ﷺ ده‌دی ده‌هاته‌ ده‌ری، ئەوجار که ده‌یدی قامه‌تی ده‌کرد.

^{١٦٥} به‌وانه: (المفصل) ج ١ ص ٢٠٥، وه به‌وانه: (الفقه الاسلامي...) ج ١ ص ٧٠٧، وه به‌وانه: (فقه

شەش: مەرجەگانی بانگ دان و قامەت کردن^{۱۶۶}

زانایان چەند مەرجیکیان بۆ بانگیژ و قامەت خوین، دیاری کردوون، بەتایبەت
بۆ بانگیژ.

(۱) دەبی بانگدەر مسوڵمانیکی نیری خاوەن عەقل و تەمیز بیّت.

(۲) دەبی بانگەکە - ھەر ھەما قامەتیش - بە زمانی ەرەبی بیّت.

(۳) دەبی وابی کە ھەندیک لە خەلکی گوئی بیستی ببن، ئەگەر بە تەنیاش بوو خوئی
گوئی لبی.

(۴) دەبی پەچاوی ریز (ترتیب) و بەدوای یەکدا ھاتن (موالاة) ی وشەگانی بکری،
بەو جوړە ی کە لە دەقەگانی سوننەت دا ھاتو.

(۵) دەبی بانگەکە یان قامەتەکە ھەمووی لەلایەن یەک کەسەو بیّت، نەک دوو کەس
یان زیاتر تییدا بەشدارین و ھەریەکەیان بەشیکی لبی.

حەوت: سوننەتەگانی بانگ و قامەت:

زۆربە ی ھەر زۆری زانایان ئەم شتەکانی خوارووە بۆ بانگ و قامەت کردن بە
سوننەت دەزانن، ھەشیانە ھەندیکیان بە مەرج و فەرز دەزانن:

(۱) سوننەتە بابای بانگیژ یان قامەت خوین، دەنگی خوش و بەرز بیّت، بەبەلگە ی
ئەو کە پیغەمبەری ﷺ بە (عبدالله بن زید) ی فرموو، دوای ئەو ی کە ئەو خەونە ی بۆ
گیرا یو، کە تییدا بانگیان فیڕکردبوو: (إِنهَا لَوُؤَا حَقَّ أَنْ شَاءَ اللَّهُ، فَقُمْ مَعَ بِلَالٍ فَأَلْقِ عَلَيْهِ
مَارَأَيْتَ، فَيُؤَذِّنُ بِهِ فَإِنَّهُ أُنْذِيَ صَوْتًا مِنْكَ) رواه احمد و اصحاب السنن الا ابن ماجه.

واتە: ان شاء الله - ئەم خەونە راستە، دە ھەستە چیت دیوہ فیڕی بیلالی بکە با
پی ی بانگ بدات، چونکە دەنگی وی بەرز و خوشترە.

(۲) وە جەماوەری زانایان دەلین وا پەسندە کە بانگیژ پارێزکار و چاکەکار بیّت،
بەلام مالیکی یەکان بە فەرزو مەرجی دەزانن، لە فرمودە ی: (لِيُؤَذِّنَ لَكُمْ خِيَارَكُمْ وَيُؤَمِّكُمْ
قِرَآؤَتَكُمْ) رواه أبو داود وابن ماجه والطبراني. واتە: با چاکەکانتان بانگتان بۆ بدەن و
زاناکانتان پیش نویژی (امامە) یقان بۆ بکەن.^{۱۶۷}

^{۱۶۶} بېروانە: (الفقه الاسلامي...) ج ۱ ص ۶۹۷ تا ۶۹۹.

^{۱۶۷} بېروانە: (الفقه الاسلامي...) ج ۱ ص ۷۰۵، وە: (المفصل) ج ۱ ص ۲۰۶.

۳) سهرجهم زانایان له سهر شهوه كۆن كه سوننه ته بانگ و قامهت به پيوه شه نجام بدرين، (ابن المنذر) گوتوويه تي: (أَجْمَعُ كُلُّ مَنْ أَحْفَظُ عَنْهُ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ السَّنَةَ أَنْ يُؤْذَنَ قَائِمًا).^{۱۶۸}

۴) سوننه ته ههركام له باباي بانگيژ و قامهت خوین، له ش پاك و به ده ست نويزبن، چونكه بيگومان ههردووكيان - واته بانگ دان و قامهت كردن - دووجۆره خواپه رستي و زيكرى هه ره به رزن، ده جا پيغه مبهري خوا ﷺ كاتيک (مهاجر بن قنفذ) خوالي پازى بي سهلامى لى كرد وه لامى نه دايه وه و پيى فهرموو كه شه وهى پيى لى گرتوه وه لامى سهلامه كهى بداته وه شه وه بووه كه چه زى نه كردوه زيكرى خوا بكات مه گهر به پاكي: (إِلَّا أَنِّي كَرِهْتُ أَنْ أَذْكَرَ اللَّهَ إِلَّا عَلَى طَهَارَةٍ) رواه احمد وابوداود والنسائي وابن ماجه وصححه ابن خزيمة. جا شه گهر بانگيژ به بي ده ست نويزى بانگى دا شه وه له لاي شافيعى يه كان ناپه سه نده، به لام (احمد) و (چه نه فى يه كان) ده لين: ناپه سند (مكروه) نيه.^{۱۶۹}

۵) هه ره وه ها سهرجهم زانايان له سهر شهوه يه كده ننگن كه شه گهر فه پزيش نه بي سوننه ته باباي بانگيژ له پيى خوا دا بانگه كهى بلن و كرى له به رانه ردا وه نه گرى، چونكه پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تي: (عن عثمان بن ابي العاص قال: قلت يا رسول الله اجعلني امام قومي! قال: انت امامهم واقتد باضعفهم واتخذ مؤذنا لا ياخذ على اذانه اجرا) رواه ابوداود والنسائي وابن ماجه والترمذي بلفظ اخر.

واته: (عثمان بن ابي العاص) گوتوويه تي: گوتم شهى پيغه مبهري خوا ﷺ بمكه به ئيمامى گه له كه م، فهرمووى: تو ئيماميانى و به گويزه تى تواناي بي هيزتريان نويزه كه ت بكه، وه با بانگيژيكتان هه بي كه له سهر بانگدانه كهى كرى وه نه گرى.

۶) وه سوننه ته بانگدان و قامهت كردن يش پوه قيبله بن، چونكه بانگيژه كانى پيغه مبهري ﷺ واين بانگ داوه و قامهت كردوه،^{۱۷۰} پيغه مبهريش ﷺ به بيلالى فهرموو ه: (قُمْ فَادْنِ) متفق عليه.

^{۱۶۸} بهروانه: (المفصل) ج ۱ ص ۲۰۶، وه: (الفقه الاسلامي...) ج ۱ ص ۷۰۵.

^{۱۶۹} بهروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۲۹، وه: (الفقه الاسلامي...) ج ۱ ص ۷۰۵.

^{۱۷۰} بهروانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۱ ص ۷۰۵، ط ۴.

٧) وه سوونه ته بابای بانگیژ له کاتی بانگ دان دا ههردووک په نجهی بخاته
گوئی یه کانی یه وه، وه له کاتی گوئتی: (حي على الصلاة) و (حي على الفلاح) دا له
یه که میان دا پووبه لای راست داو، له دووهمیان دا پووبه لای چهپ دا بسووپین،
بن نه وهی پی یه کانی بجولین، چونکه (بلال) خوا لینی رازی بی وای بانگ داوه، وه
(ابو جحيفة) ده گپیژته وه و ده لی: (و اذن بلال، فجعلت اتبع فاههنا وههنا یمیناً و شمالاً)
بقول: حي على الصلاة، حي على الفلاح...) متفق علیه.

واته: ... وه بیلال بانگی داو منیش سهرنجی زاریم دده له ملولاه، به لای راست و
چهپ دا، ده یگوت: وهرن بو نویر، وهرن بو سهر فرازی.

وه له پیوایه تیکی دیکه دا که (ابو داود) هی ناویه تی، (ابو جحيفة) گوتوویه تی:
(رَأَيْتُ بِلَالَ يُؤَذِّنُ، وَيَدُورُ وَآتَبِعُ فَاهُ هَهنا وَهَهنا وَأَصْبَعُهُ فِي أُذُنِيهِ). واته: بیلال بینی بانگی
دده دا و خوی ده سووپاند و منیش به ملولاد سهرنجی زاریم دده، وه ههردووک
په نجه کانی خستبوونه گوئی یه کانی یه وه.^{١٧١}

٨) وه سوونه ته له کاتی بانگ دا بانگدر دهنگی زیاتر، به ربکاته وه له قامه ت
خویندن، وه له نیوان ههردو و شهی بانگ دا توژی: بوه ستی، به لام قامه ته که
به دهنگی نرمتر و به خیرایی بخویننی، له ی باره شه وه ئهم ده قه گپراوه ته وه، که
پیغه مبر ۛ به بیلالی فهرمووه: (اذا أذنت فتوسل، وذا أقمت فاهنر) رواه ابو داود و الترمذي.
واته: نه گهر بانگت دا په له مه که، به لام نه گهر قامه تت کرد ده ست و برد بکه.

٩) سهرجه م زانایان که نه هلی چوار مه زه به کانیا ن له نیودان ده لین سوونه ته بانگیژ
هر خویشی قامه ت بکات، به لام هه مووشیان له سهر نه وه یه کده نگن که نه گهر غه یری
بانگدریش قامه تی کرد هر دروست (جائن) ه.^{١٧٢}

١٠) وه سوونه ته بانگدر و قامه ت خوین، دهنگیان خوش بکه ن به لام به جوړه
ئاوازی که نه بی که وه گورانی بچن، وه هی نده و شه کانیا ن له یه که نه کیشی ته وه، که
مانا کانیا ن بگوپین. دیاره پویشتن و قسه کردنیش له ده می بانگدان و قامه ت کردن دا
نه گهر چه پامیش نه بن ناپه سند (مکروه) ن، واته بابای بانگیژ و قامه ت که ده بی
به ریژو و یقاره وه بوه ستن له کاتی بانگدان و قامه ت کردن دا.^{١٧٣}

^{١٧١} بروانه: (نیل الاوطار) ج ٢ ص ٢٨ تا ٣١.

^{١٧٢} بروانه: (الفقه الاسلامي...) ج ١ ص ٧١٨، ط ٤.

^{١٧٣} سهرچاره ی پیوایه تی (فقه السنة) ج ١ ص ٣٠٠.

ههشت: نويزکهران له کاتي قامهت کردن دا گهي هه لدهسته پي بؤ نويز ۱۹

زانايان دواي ئه وهی له سه ره وه پيک که وتوون که وا باشه نويزکهران هه لدهسته پي هه تا ئيمام نه يهت و نه يبينن، چونکه پيغه مبهري ﴿فهرموويه تي﴾ (اذا أُقِمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَقُومُوا حَتَّى تَرَوْنِي) متفق عليه، واته: نه گهر قامهت بؤ نويزکرا هه تا من نه يبينن هه لدهسته پي، له سه ره ديارى کردنى کاتي هه ستانه پي پايان جياوازه، هه رچى ماليکى يه کانيش ده لئى: له سه ره تاي قامه ته وه يان له ميانه ي دا يان دواي ته واو بوونى، هه رچون بئى دروسته و کاتيک ديارى نه کراوه. به لام خه نه فى يه کان ده لئى: پاش هه ستانى ئيمام و له کاتي گوترانى: (حي على الفلاح) دا هه لدهستن، خه نه لى يه کانيش ده لئى: له کاتي گوتنى: (قد قامت الصلاة) داو، شافيعى يه کانيش ده لئى: نه گهر بزاني فريائى (الله اكبر) نويز دابه ستنى ئيمام ده كه ويى وا باشه پاش ته واو بوونى قامه ته كه هه ستته پي، نه گهرنا چون بزاني فريا ده كه ويى ده بئى وا بکات. ۱۷۴

منيش پيم و ايه پاي ماليکى يه کان و شافيعى يه کان له وانى ديکه په سندرترن، چونکه مادام دهق نه بئى، بومان نيه ده ميکى تاييهت ديارى بکه ين بؤ هه لسانه پي.

نؤ: بانگ و قامهت بؤ نويزى فهوتا و له کاتي گيپرانه وهى دا:

زوربه ي زانايان که (ابو حنيفه و احمد و ابو ثور و شافعي له يه کيک له دوو قسه کاني دا) يان له نيودان، پايان و ايه که سوننه ته باباي نويزگيپر وه، هه م بانگيش بدات و هه م قامه تيش بکات بؤ نويزيک که ده يگيپرته وه، به لام (مالك و اوزاعى و شافعي له قسه يه کى دا) ته نيا قامهت به سوننهت ده زانن و بانگ دان بؤ نويزى گيپراوه به ناپه سند (مکروه) ده زانن ۱۷۵، ظاهرى يه کانيش هه رکام له بانگ و قامهت بؤ هه رکام له نويزه فه پزه کان چ له کاتي خويان دا بکريئ چ بگيپرينه وه، وه نويزکهره کان چ نيسته جي بن چ پيپوار، مادام به کومه ل بکريئ به فه پزه زانن ۱۷۶، به لام نه گهر نويزکهر ته نيا بيئت به فه پزيان نازانن ۱۷۷

۱۷۴ بېروانه: (الفقه الاسلامي ۱۰) ج ۱ ص ۷۱۹، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۳۲.

۱۷۵ بېروانه: (نيل الاوطار) ج ۲ ص ۴۵.

۱۷۶ بېروانه: (نيل الاوطار) ج ۲ ص ۴۵.

۱۷۷ بېروانه: (المحلى) ج ۲ ص ۷۹، مسأله (۳۱۵) وه (ص ۸۱) مسأله (۳۱۶).

به سهرنج دانی ئەو دهقانهش که لهو بارهوه هاتوون دهردهکهوئێ که پای زۆربهی زانایان بههیزتره، ئینجا شایانی باسیشه که سهرجهه زانایان پایان وایه که ئەگەر بابای نوێژکهه چ تهنبایی چ به کۆمهله بیکهن، ئەگەر دوو نوێژیان زیاتریان پێکهوه گێڕانهوه سوننهت وایه بۆیه که میان ههم بانگ بدرئ و ههم قامهتیش بکری، بهلام بۆئهوانی دیکه قامهت بهسه، بهلام هه نه فییه کان ده لێن باشت وایه بانگیش بۆ ههمویان بدرئ.

ئەمەش چەند دەقیك لەوبارەو:

* عن أبي قتادة رضي الله عنه قال: أَنَّهُ كَانَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَأَمَّاوَا حَتَّى طَلَعَتِ الشَّمْسُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: يَا بَلَالُ قُمْ فَأَذِّنِ النَّاسَ بِالصَّلَاةِ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

وہ لہو ریوایہ تہدا کہ (عمران بن حصین) خوا لیئی پازی بی هیئاویہ تی، ئاویہ:
(فَأَمْرٌ إِلَّا فَاذَنْ فَصَلِّنا وَكَعْتِینِ، ثُمَّ أَمْرُهُ فَاقَامَ فَصَلِّنا) متفق علیہ.

که وانه: پیغمبر ﷺ فرمانی به بیلال خوالییی پازی بی کردوه که بوئو نویژده فوتاویدی به یانی هم بانگ یلی و هم قامه تشش بکات.

* (عن أبي عبيدة بن عبد الله بن مسعود عن أبيه أن المشركين شغلوا النبي ﷺ يوم الخندق عن أربع صلوات حتى ذهب من الليل ما شاء الله. فأمر بلالاً فأذن ثم أقام فصلى الظهر، ثم أقام فصلى العصر، ثم أقام فصلى المغرب، ثم أقام فصلى العشاء) رواه أحمد والنسائي والترمذي وقال: ليس بإسناده بأس إلا أن أبا عبيدة لم يسمع من عبد الله.

لەم ھەقەش دا دەبینین کە پێغەمبەری خوا ﷺ تەنیا بۆ نوێژی یەکەم لە نوێژە
چوووەکان فەرمانی کردووە ^{۱۷۹} بانگ بدری و بۆئەوانی دیکە بەس قامەت کراوە.

دە: ئايا ئافرەتان بانگ و قامەتیاں بۆ ھەيە؟!

زانایان دواى شه‌وى له‌سه‌ر شه‌وه یه‌كه‌هنگ بوون كه ئافره‌تان له‌سه‌ریان پێویست نیه بانگ به‌دن و قامه‌ت یكه‌ن^{١٨٠}، بگه‌ر زۆریه‌یان هه‌ر به‌حه‌رامی‌شى ده‌زانن ئافره‌ت بانگ به‌دات مادام پیاوان گوی‌یان لێ‌ی، له‌وباره‌وه كه ئایا نه‌گه‌ر هه‌ر بو‌و خۆیان بن

١٧٨
مروان: (المفصل) ج ١ ص ٢٠١، وه: (نيل الأوطار) ج ٢ ص ٤، وه: (فقه السنة) ج ١ ص ١٣٢، ١٣٣.

١٦٩ زۆربەى زانایان لە وشەى (امر بلا) هەلیان هینجاوه که بەبێ ئیزنی ئیمام نابێ قامەت بکری.

١٨٠ برواه: (فقه السنة) ج ١ ص ١٢٢، كه نه دم دهقهی هیناوه: (كل ابن عمر رضی الله عنهما: کِبَسَ عَلَى النِّسَاءِ أَذَانٌ وَلَا إِقَامَةٌ) رواه البيهقي بسند صحيح.

بۆيان ھەيە بانگ بدن و قامەت بکەن يان نا؟ پايان جياوازه، ھەرچی (شافعی و اسحاق و احمد و ابن حزم) ن دەلین: بۆيان ھەيە، بەلام ئەگەر ئەشیان کردن قەیناکات^{۱۸۱}، مالیکی یەکانیش دەلین: سوننەتە قامەت بکەن بەلام بانگ دان سوننەت نیە^{۱۸۲}، بەلگەي ئەمانەش کە دەلین ئافرەتان بۆيان ھەيە بۆ نوێژە فەرزەکانیان بانگ بدن و قامەت بکەن چەند شتیکە، یەکیکیان ئەرەبە کە لە (عائشە) وە خوا لینی پازی بێ گێراوەتەرە: (أَنَّهَا كَانَتْ تُؤَدِّنُ وَ تُقِيمُ وَ تَوْمُ النِّسَاءِ وَ تَقِيفُ وَ سَطْنُ) رواه البيهقي، ھەرەھا لە (طاوس) گێراوەتەرە کە گوتوویەتی: (كَانَتْ عَائِشَةُ تُؤَدِّنُ وَ تُقِيمُ) ١٨٣ وائە: ئافرەت بانگ و قامەت بۆ خۆی دەکات، بەلام (ثوری و ابو ثور و حەنەفی یەکان) بە دروستی نازانن ئافرەتان بانگ و قامەتیان ھەبێ، بۆ نوێژەکانیان^{۱۸۴}.
واش پێ دەچێ ئەر پايە بەھیزتریبت کە دەلێ ئافرەتان بۆيان ھەيە بانگ بدن و قامەتیش بکەن مادام ھەر خۆیان بن^{۱۸۵}.

یازدە: کەسێک گوی بیستی بانگ و قامەت ببێ سوننەتە چی بلی؟

لەر بارەرە چەند فرمودەیک لە پیغەمبەری خواوە ﷺ ھاتوون کە ئەمانەن:

١) عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ: وَ أَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيَ اللَّهُ بِاللهِ رَبًّا وَ بِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَ بِالْإِسْلَامِ دِينًا غُفِرَ ذَنْبُهُ) رواه مسلم والنسائي والترمذي وابن ماجة.

وائە: ھەرکەسێک کاتێک گویێ لە بانگیژ دەبێ بلی: وە منیش شایەدی دەدەم کە جگە لە خوا ھیچ پەرستراو نیی بەس خۆیەتی و ھاوبەشی نیی، وە کە موخەممەد بەندە و پەرەوانە کراوی وییە، خوا بە پەرەردگار و موخەممەد بە پیغەمبەر و ئیسلام بە بەرنامە پەسەند و قبوڵ کردوون، گوناحی دەبوردی.

٢) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ) رواه الجماعة. وائە: ھەرکات گویتان لە بانگەر بوو، بانگیژ چی دەلێ ئیوەش وا بلین.

^{۱۸۱} بېروانە: (المفصل) ج ۱ ص ۲۰۲، وە بېروانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۳۳.

^{۱۸۲} سەرچاوەی پێشوو.

^{۱۸۳} ئەر دەقانە (ابن حزم) ھیناونی، بېروانە: (المحلی) ج ۳ ص ۸۳، مسالە (۳۲۰).

^{۱۸۴} بېروانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۳۳.

^{۱۸۵} بەلکو خواوەنی "الاولی الشیخ" ج ۱ ص ۸۱ دەلێ ھەسەشیان بۆیان.

(۳) (عن عمر بن خطاب رضى الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: إذا قال المؤمن: الله أكبر الله أكبر، فقال أحدكم الله أكبر الله أكبر، ثم قال أشهد أن لا اله الا الله، قال: أشهد أن لا اله الا الله، ثم قال: أشهد أن محمداً رسول الله، قال: أشهد أن محمداً رسول الله، ثم قال: حي على الصلاة، قال: لا حول ولا قوة الا بالله، ثم قال: حي على الفلاح، قال: لا حول ولا قوة الا بالله، ثم قال: الله أكبر الله أكبر، قال: الله أكبر الله أكبر، ثم قال: لا اله الا الله، قال: لا اله الا الله، من قلبه دخل الجنة) رواه مسلم و ابوداود و رواه البخارى بنحوه عن معاوية.

واته: هركات بانگبیز گوتی: خوا گه وره تره - له هه موو کهس و هه موو شستیک - خوا گه وره تره، یه کیکیشتان گوتی: خوا گه وره تره، خوا گه وره تره، دواپی - بانگدهر - گوتی: شایه دی ددهم که جگه له خوا هیچ په رستراونین، - نهویش - گوتی: شایه دی ددهم که جگه له خوا هیچ په رستراونین، پاشان گوتی: شایه دی ددهم که موحه ممه د پیغه مبه ری خوایه، گوتی: شایه دی ددهم که موحه ممه د پیغه مبه ری خوایه، نینجا گوتی: وهرن بو نویش، گوتی: جووله و^{۱۸۶} توانا نیه مه گهر به خوا، پاشان گوتی: وهرن بو سهر فرازی، گوتی: خولادان له هه له و زیان و^{۱۸۷} توانا بو چاکه و قازانچ نیه مه گهر به خوا، دواپی گوتی: خوا گه وره تره خوا گه وره تره، گوتی: خوا گه وره تره خوا گه وره تره، دواپی گوتی: بیجگه له خوا هیچ په رستراونین، گوتی: بیجگه له خوا هیچ په رستراونین، له ناخی دلی یه وه - ناوا وه لاسی بانگی دایه وه - نه وه ده چیته به هه شتی.

(۴) (عن عبدالله بن عمر رضى الله عنهما أنه سمع النبي ﷺ يقول: إذا سمعتم المؤذن فقولوا مثل ما يقول، ثم صلوا عليّ، فإنه من صلى عليّ صلاةً صلى الله بها عليه عشرًا، ثم سلوا الله لي الوسيلة، فإنها منزلة في الجنة لا تنبغي الا لعبد من عباد الله وأرجو أن أكون أنا هو، فمن سأل الله لي الوسيلة حلت عليه الشفاعة) رواه الجماعة الا البخاري وابن ماجه.

واته: هركات گویتان له بانگدهر بوو، ئیوهش وهک وی بلین بیجگه له (حي على الصلاة، حي على الفلاح) وهک له فهرموودهی دیکه دا هاتوه، پاشان صهله واتم له سهر

^{۱۸۶} بویه رستهی (لا حول ولا قوة الا بالله) م به دوو جوړ مانا کړدوه، چونکه زانایان به ههر دووک جوړه کان مانایان کړدوه، بېرانه (شرح صحیح مسلم) للنووی، ج ۲ ص ۱۵۱۴، ۱۵۱۵، وه بېرانه (نیل الاوطار) ج ۲ ص ۲۷، که (شوکانی) یش هه له (نووی) وهرگرتوه.

^{۱۸۷} وهک پینشوو www.alibapir.net

بدن، چونکه ههركه سيك يهك جار سه له واتم له سه ر بدات، خوا به هوئى نه وه وه ده جار سه له واتى بو ده نيئى، ئينجا وه سيله م بو له خوا داوا بكهن، چونكه وه سيله پله ويايه كه له به هه شتى به س بو يهك بهنده له بهنده كانى خوا ده شى، وه من هيو دارم كه نهو بهنده به، جا ههركه سيك داواى وه سيله م بو له خوا بكات، شه قاعه تى بو شايسته و پهوا ده بى.

٥) (عن جابر رضى الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النَّدَاءَ: أَللّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ" حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ) رواه الجماعة الا مسلماً.

واته: ههركه سيك له كاتى بيسستنى بانگ دا بلنى: "ئهى خوايه خاوهنى نه م بانگه وازه ته و او و نوئژ به رپا كراوه! وه سيله و پله و ئيمتيازى هه ره به رز به موحه ممه د ببه خشه، وه نهو پايه و مه قامه ^{١٨٨} تيدا ستايش كراوهى كه گفتم پى داوه پى بده"، نهوه تكار دنى منى له پوژى قيامه ت دا بو پهوا ده بى.

٦) وه سوننه ته كه له كو تايى بانگ داو پيش قامه ت كردن، واته له نيوان بانگ و قامه ت دا دووعا و پارانه وه بكري، چونكه پيغمبه ر ﷺ لهو باره وه فهرموويه تى: (الدعاء لَا يُرَدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْأَقَامَةِ) رواه احمد وابو داود والترمذي، واته: پارانه وهى نيوان بانگ و قامه ت په د ناكريته وه، ئينجا (ترمذي) كه نه م فهرمووده بهى به (صحيح) داناوه، نه مه شى لى زياد كردوه: (قالوا: ماذا تقول يا رسول الله" قال: سَلُوا اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) واته: گو تيان: جا ئهى پيغمبه رى خوا - له كاتى نهو پارانه وه به دا - چى بلين؟ فهرمووى: لي بوردن و سه لامه تى له دونيا و دوا پوژدا له خوا داوا بكهن.

نه وهى رابرد هه مووى ده ربارى وه لامدانه وهى بانگ بوو بو كه سيك كه گوئ بيسستى بانگ ده بى، بو قامه تيش زور بهى زورى زانايان پايان وايه كه نه ويش وهك بانگ وه لام ده دري ته وه، به لام له وه لامى: (قد قامت الصلاة، قد قامت الصلاة) دا ده گو تى: اقامه الله وادامه ها) واته: خوا - نه م نوئژ به رپا كردنه - هه ر پاوه ستاو و به رده وام بكات. چونكه لهو باره وه (ابو داود) له هه نديك له ها وه لانى پيغمبه ر وه ﷺ گي پراويه ته وه كه

^{١٨٨} زانايان گو تويانه مه به ست له (مقام محمود) يان (المقام المحمود) وهك له رپوايه تى ديكه دا هاتوه، پله ويايه تى تكار دنى مه زن (مقام الشفاعة العظمى) ه كه له فهرمووده كان هاتوه و خواى په روه ر دگايش به نايه تى: (عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا) الاسراء - ٧٩ - ناما شى پى كردوه.

كاتيك "بلال" دهستی به قامهت كردن كردو گوتی: (قد قامت الصلاة) پیغه مبهري ښه
 فهرمووی: (أَقَامَهَا اللَّهُ وَأَدَامَهَا)^{۱۸۹} به لام نه وهی که هیچ به لگه یه کی له سهر نیه و به
 داهینراو (بدعة) داده نری لهو شتانه که له گهل بانگ و قامهت دا ده گوتیرین نه مانه ن:

۱- گوتنی: (مَرْحَباً بِحَبِيبِي وَقُرَّةِ عَيْنِي مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ) وه ماچ کردنی
 ههردوک په نجه گه وړه ی ده ست و به ههردوک چاودا هینانیا ن، له کاتی بیستنی:
 (اشهد ان محمداً رسول الله) دا، که گوايه بو کویری و چا وئیشه چاکه! به لام (الشيخ
 اسماعيل العجلوني) له کتیبی: (كَشَفَ الْخُفَا وَ مُزِلَ الْأَلْبَاسَ عَمَّا أَشْتَهَرَ مِنَ الْأَحَادِيثِ
 عَلَى السَّنَةِ النَّاسِ) دا گوتوویه تی: نه سلای نیه^{۱۹۰}

ب- له پیش بانگی نویژه کان دا به تایبته به یانی به دهنگی به رز زیکرکردن و
 قوربان خویندن که نه میس هیچ زانیه که نه یگوتوه و دانی پیدا نه هیناه وه که
 سوونه ته به لکو بیده عه ته^{۱۹۱}.

ج- به دهنگی به رز پاش بانگ صه له وات دان له پیغه مبهري ښه، که نه میس دیسان
 داهینراوه نه سلایکی شهرعی نیه، هه رچه نده صه له وات دان له پیغه مبهري ښه دواي بانگ
 سوونه ته به لام نه که به دهنگی به رز^{۱۹۲}

د- له دواي قامهت، خویندنی دووعای (اللهم رب هذه الدعوة التامة.. الخ)، که
 بیگومان نه م دووعایه تایبته به بانگ وه و له هیچ دهقیك دا نه هاتوه که دواي
 قامه تیش خوینرانی هه ر سوونهت بیت، نه وانهش که ده لئین به قیاس له سهر بانگ
 سوونه ته! قسه که یان هه له یه چونکه (قیاس) لهو جوړه خواپه رستی یانه دا که به
 خواپه رستی یه پروته کان (العبادات المَحْضَة) ناسراون دروست نیه، وه ک زانیانی
 پوچوو له سهری یه کده نگ بوون.^{۱۹۳}

^{۱۸۹} بېروانه: (الشرح الكبير) ج ۱ ص ۴۱۶، ۴۱۷، وه: (المغني) ج ۱ ص ۴۴۱، وه: (فقه السنة) ج ۱ ص

۱۲۸، ۱۲۹ وه: (نيل الأوطار) ج ۲ ص ۳۸، وه: (الفقه الإسلامي...) ج ۱ ص ۷۱۲، ۷۱۳، ط ۲.

^{۱۹۰} بېروانه: ج ۲ ص ۲۶۹ تا ۲۷۱، که گوتوویه تی: (ولم يصبح في المرفوع من كل هذا شيء، ههروه ها

گوتنی: (مرحباً بالقائلين عدلاً، وبالصلاة مرحباً وأهلاً) نه سلای نیه، بېروانه: (ج ۲ ص ۲۶۴).

^{۱۹۱} بېروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۳۵.

^{۱۹۲} سهرچاوه ی پیشوو ج ۱ ص ۱۳۵، ۱۳۶.

^{۱۹۳} بېروانه: (القواعد النورانية الفقهية) ص ۱۱۲، تالیف (ابن تيمية).

دوازده: له کوټاییش دا ده لیم:

به پاستی ئینسان هه تا زیاتر و چاکتر له وشه و پرسته به هیزو به پرسته کانی بانگ و قامهت پابمینی و وردیته وه زیاتر حیکمهت و هوئی هه لیزیرانی بانگ و قامهتی بو ئاشکراده بی، که خوای کار به جی کردوونی به دروشم و شیعیاری بانگ کردن و کوکردنه وهی مسولمانان بو گه وره ترین جوړی خواپه رستی که نویژه، چونکه له بانگ و قامهت دا هه ر کام له:

(۱) به گه وره گرتنی خوا به موتله قی و به بی دیاری کردنی به رامبه ر (مقابل) یك، که بیگومان ئاوا به موتله قی به گه وره و مه زن دانسانی خوای په روه ر دگار، هه م بوون (وجود) ی و هه م ته وای (کمال) ی و بی هه له و په له یی ده گریته خوئی، چونکه زاتیک به هه موو شیوه کانی گه وره یی له زات و سیفه ته کان دا له هه موو کهس و هه موو شتیک گه وره و به رزو مه زتر بیت بیگومان له ئه و په پی تیر و ته وای دایه و هیچ جوړه له که و په له یه کی نیه، : (الله اکبر الله اکبر، الله اکبر الله اکبر).

(۲) به یه گرتنی خوا له په رستراویتی (معبودیه) ی داو پاگه یانندی نه بوونی هیچ هاو به ش و هاو له یك بوئی: (اشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان لا اله الا الله)، پیشتریش مانا و چه مکی خواپه رستی (عباده) مان پوون کردو ته وه له بابته تی یه که م دا.

(۳) به پیغه مبه ر و په وانه کراوی خوا زانینی موحه ممه د ﷺ، که بیگومان دان هینان به پیغه مبه رایه تی وی دا دان هینانی شه به وه دا که ئیسلام ئایین و به رنامه ی خوا به: (اشهد ان محمدا رسول الله، اشهد ان محمدا رسول الله).

(۴) بانگ کردن بو گه وره ترین و چاکترین جوړی به ندایه تی و فه رمانبه ری (العبودیه والطاعة) بو خوای په روه ر دگار که نویژه: (حي على الصلاة، حي على الصلاة).

(۵) بانگ کردن بو به خته وه ری و سه رفرازی موتله ق که هه موو جوړه کانی به خته وه ری له دنیا و دوا پوژدا ده گریته وه، هه رچه نده به خته وه ری و به مراد گه یشتنی پاسته قینه بهس له دوا پوژدا ده بی به هوئی چوونه به هه شته وه، که وهك (راغب الاصفهانی) گوته ویه تی: ^{۱۹۴} (بَقَاءٌ بِلاَ فَنَاءٍ، غِنًى بِلاَ فَقْرٍ، عِزٌّ بِلاَ ذُلٍّ، عِلْمٌ بِلاَ جَهْلِ) واته: (مانه وهی بی له نیو چوون، ده وله مه ندی بی ئاتاجی، هیزو و بالادهستی بی زه بوونی، زانیاری بی نه زانی) یه. (حي على الفلاح، حي على الفلاح) ئینجا که له دوا ی نویژه وه باسی به خته وه ری و به کام و مراد گه یشتن هاتوه، ئاماژه یه بو ئه وه که

^{۱۹۴} به وانه: (معجم معاني القرآن، طبع في طبعخانه دارالافتاء دارالحدیث، بیروت)

www.alibapir.net

تهنھا پښگای به کام و مراد گه یشتن بریتیه له به ندایه تی و فرمانبهری کردن بؤ خوا،
که نویژ به رپا کردن گه وره ترین جوړیه تی.

٦) وه له کوټایی دا دوو باره کردنه وهی هر کام له : (به گه وره گرنتی خوا) و (به
یه کگرنتی ی له په رستراویتی دا) چونکه ئه و دوانه هه موو پاستی یه کانی دیکه ی نیو
بانگ، بگره سه رجه م دینداری و مسولمانه تی ده گرنه نیو خوځیان: (الله اکبر الله اکبر،
لا اله الا الله).

به ئی خوځینه ری به پښو سه نگیڼ: خوای کار به جی وه هر کاریکی دیکه ی
له پووی حیکمه تیکی به رزو مه زنه وه بانگ و قامه تی کردوون به دروشم و بانگه وازی
کو کردنه وهی مسولمانان بؤ گه وره ترین و گرنگ ترین جوړو شیوه ی خوا په رستی.

٢- کورت کردنه وه و کو کردنه وهی نویژه فله رزه کان:

خوای میهره بان و کار به جی و په نهان بین هر چه نده به هیچ پښیه ک مه و دای
نه داوه پیڼج نویژه فله رزه کان بچوینرین به لام له چه ند حاله تی که دا مؤله تی کورت
کردنه وه و کو کردنه وهیانی داوه، جا هر چه نده زور که س واده زانی که کورت
کردنه وه و کو کردنه وهی نویژه فله رزه کان پیکه وه په یوه ستن و هردو وکیان تاییه تن به
سه فله رزه، به لام له پاستی دا وانیه و ئه وه له م چه ند خاله دا ئه و دوو مه سه له یه به
کورتی پوون ده کهینه وه:

یه لک: کورت کردنه وهی نویژ (قصر الصلاة) مه به ست نویژه چوار پکاتی یه کانه
(نیوه پو و ئیواره و خه و تنان) تاییه ته به سه فله رزه، وه خوای به خشنده
فهرموویه تی: ﴿وَ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ...﴾ النساء
- ١٠١ -، وانه: وه هر کاتی که سه فله رزان کرد گوناختان ناگاتی که له نویژه کانتان
کورت بکه نه وه...

(ابن القيم الجوزیه) له و باره یه وه گوتوویه تی: (پیغه مبه ری خوا ۱۰۰ له و کاته وه که له
مه دینه دهرده چوو هه تا ده که پایه وه نویژه چوار پکاتی یه کانی کورت ده کردنه وه و
دهی کردنه دوو پکات، وه له سه فله ری دا نویژه کانی ته و او نه ده کردن^{۱۰۰}).

ئىنجا شايانى باسه كه تىكرای^{۱۹۶} زانايان - كه ئه هلى چوار مه زه به كان هه ندىكيانن - كورت كردنه وهى نويزه چوار پكاتى يه كان له سه فه رى دا به ره وا ده زانن، به لام هه رچى زۆربه ن كه (شافعى و مالك) يان له نىوادان ده لىن: مؤلّه ت (رخصه) ه به لام كورت كردنه وه خيتره،^{۱۹۷} ماليكيه كانيش ده لىن: كورت كردنه وه سوننه تىكى داكوكى له سه ركراو (مؤكده)^{۱۹۸}، وه (ابو حنفيه) و ژماره يه كيش له زانايان پايان وايه كه كورت كردنه وه فه رزه^{۱۹۹}، هه رچه نده هيچ كاميشيان نالين ئه گه ر نويزه كانى كورت نه كردنه وه دروست نين و به رناكه ون^{۲۰۰} واش پى ده چى ئه و پايه راست تر بى كه كورت كردنه وه (قصر) به سوننه ت ده زانى، چونكه پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رمويه تى: (صَدَقَ تَصَدَّقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْكُمْ فَأَقْبِلُوا صَدَقَتَهُ) رواه مسلم، واته: خيريكه خوا پى كوردون و خيرپى كردنى خوا وه ريگرن.

ديسان - وهك "نوي" گوتويه تى:^{۲۰۱} هاوه لانى پيغه مبه ر ﷺ خوالىيان پازى بى له خزمه ت پيغه مبه ردا سه فه ريان كردوه و هه يانبوه نويزى كورت كردوته وه و هه شيانبوه به ته واوى كردويه تى، وه هه يانبوه پۆژووى گرتوه و هه شبوه به پۆژوو نه بووه و، هيچ كاميان سه ركۆنه ي ئه وانى ديكه يان نه كردوه، هه روه ها هه ركام له (عثمان) و (عائشه) خوالىيان پازى بى له سه فه رى دا نويزيان ته واو كردوه، عائشه له و باره وه گيڤاويه ته وه: (خَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي عُمْرَةٍ فِي رَمَضَانَ فَأَفْطَرْتُ وَصُمْتُ، وَقَصَرْتُ وَأَتَمَمْتُ، فَقُلْتُ: يَا أَبَايَ وَأُمِّي أَفْطَرْتُ وَصُمْتُ، وَقَصَرْتُ وَأَتَمَمْتُ فَقَالَ: أَحْسَنْتِ يَا عَائِشَةُ) رواه الدارقطني و قال: هذا اسناد حسن.

دوو: ئنجا زانايان ده باره ي ئه و سه فه ره ي كه نويزه كانى تيدا كورت ده كرينه وه، جياوازي و مشت و مري زۆريان له نىوان دا هه يه، هه م له باره ي ماوه (مسافه) ي سه فه ره كه وه و هه م له باره ي كاتى مانه وه ي باباي پيڤواره.

^{۱۹۶} بروهانه: (شرح صحيح مسلم للنوي) ج ۳ ص ۲۱۱۵، ۲۱۱۶، وه (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۱۳۴.

^{۱۹۷} بروهانه: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۱۳۳۷ ط ۴.

^{۱۹۸} بروهانه: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۱۳۴۰.

^{۱۹۹} بروهانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۳ ص ۲۱۱۶.

^{۲۰۰} بروهانه: (الفقه على المذاهب الأربعة) ج ۱ ص ۴۷۱، به لام (شيعة) ي دوازه ئيمامى ده لىن ئه گه ر به ئانقه ست نويزه كانى له سه فه رى ته واو كردىن به تالان و ده بى بيان گيڤيته وه، بروهانه: (الفقه على المذاهب الخمسة) ص ۱۴۲، ۱۴۳. محمد جواد مفينه.

^{۲۰۱} بروهانه: (شرح صحيح مسلم) ج ۳ ص ۲۱۱۶.

جا هەرچهنده له باره‌ی دووری و نزیک‌ی سه‌فهره‌که‌وه زۆربه‌ی ^{٢٠٢} زانایان ده‌لێن: ده‌بێ دووری چوار به‌رید - که ده‌کاته شازده (١٦) فهرسه‌خ - دووربێ که به کیلومه‌تر ده‌کاته هه‌شتا و هه‌شت کیلومه‌تر و هه‌وسه‌د و چوار مه‌تر (٧٠٤ و ٨٨) ^{٢٠٣}، به‌لام به‌ سه‌رنج دان و لێ وردبوونه‌وه‌ی زۆر له‌و شتانه‌ی که به‌ به‌لگه‌یان هیناونه‌وه‌ بو ئیسیاتی ده‌عوایه‌که‌یان، ده‌رده‌که‌وئ، که دیاری کردنی ئه‌ندازه‌یه‌کی تایبته‌ به‌ سه‌فه‌ری نوێژ تیدا کورت کرانه‌وه، هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی متمانه‌پێ‌کراوی له‌سه‌ر نیه، بۆیه واپێ‌ده‌چێ ئه‌و پایه‌ی که ده‌لێ: کورت کردنه‌وه‌ی نوێژه چوار پکاتی‌یه‌کان له‌ موته‌له‌قی سه‌فه‌ردا دروسته، له‌ پایه‌که‌ی دیکه - هەرچه‌نده زۆربه‌ش له‌سه‌رنی - به‌هێزتر بێت، بۆ پشتگیری ئه‌و پایه‌ش ئه‌م ده‌قه دینینه‌وه که (الحافظ ابن حجر) له‌باریه‌وه‌ گوتویه‌تی: ^{٢٠٤} (ئهو فهرمووده‌یه‌ پاست‌ترین و پاشکاوترین فهرمووده‌یه‌ بۆ پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌و مه‌به‌سته‌):

(عن یحییٰ بن یزید قال: سألت أنس بن مالك عن قصر الصلاة؟ فقال أنس: كان النبي ﷺ إذا خرج ثلاثة أميال أو فراسخ يصلي ركعتين) رواه مسلم وأحمد وأبو داود والبيهقي، وهك ده‌بینن (انس) خوا لێی پازی‌بێ ده‌گیرینه‌وه‌ که پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌گه‌ر بۆ ماوه‌ی سێ میل یان سێ فهرسه‌خ سه‌فه‌ری کردبایه نوێژه‌کانی کورت ده‌کردنه‌وه.

جا هەرچه‌نده ئه‌و ده‌قه‌ی که (ابو سعید الخدری) خوا لێی پازی‌بێ هیناویه‌تی که ده‌لێ: (كان رسول الله ﷺ إذا سافر فرسخا يقصر الصلاة) رواه سعيد بن منصور وأقره الحافظ بن حجر بسكوته‌ عنه، ئه‌و دوو‌دلی‌یه‌ی که له‌ ده‌قه‌که‌ی پێشوو‌دا ده‌بینرێ له‌نیوان میل و فهرسه‌خ دا، لای ده‌بات، به‌لام به‌هه‌رحال ده‌کرێ بۆ ئیحتیات له‌ سه‌فه‌ری کورت‌تر له نو (٩) میل دا نوێژ کورت نه‌کریته‌وه‌ که به‌ کیلومه‌تر ده‌کاته:

٩ × ١٨٤٨ - ٦٣٢، ١٦ (شازده کیلومه‌تر و شه‌شسه‌دوو سێ و دوو مه‌تر).

^{٢٠٢} بېروانه: (الفقه الإسلامي وأدلته) ج ٢ ص ١٣٤٢، ١٣٤٣.

^{٢٠٣} چونکه (برید) يك چوار فهرسه‌خه و (فرسخ) يش سئ میله و (میل) يش (٨٤٨ و ١) مه‌تره، که‌واته، ٤ × ٤ - ١٦ فهرسه‌خ × ٣ - ٤٨ میل × ١٨٤٨ - ٧٤٠ و ٨٨ مه‌تر، بېروانه: (الأدلة الرضیة)

ص ٩٠، دیاره‌ هه‌ر (برید) يك چوار فهرسه‌خه.

^{٢٠٤} بېروانه: (فتح الباری) ج ٣ ص ٢٧٦.

هەندیک لە زانایانیش - بۆ وێنە (ابن حزم الأندلسي) - پایان وایه که مادام سەفەرەکه یەك (میل) یش دووربێ، پێویستە نوێژەکانی تێدا کورت بکاتەوه، چونکه ئەو - ھاوێش - پای وایه که نوێژ کورت کردنەوه لەسەفەری دا فەرزە^{٢٠٥} هەلبەتە پرایەکهی (ابن حزم) یش هیز و پیزیکێ وای نیه، چونکه وەك گوتمان نوێژ کورت کردنەوه تایبەتە بە سەفەرەوه و یەك میل پێکردن و لە مال دەرچوونیش بەسەفەر دانانری!

بۆیه وەك زانایانی لیکۆلەرەوه - بۆ وێنە (ابن تیمیة) و (شوکانی) - گوتویانە: مادام لە شەرع و زمان (لغة) دا سنوور و ئەندازە ی سەفەر دیاری نەکراوه پێویستە بگەرێنەوه بۆ عورف و باوی خەلکی و مەڕ شتیک لەنیو خەلکی دا بە سەفەر بزانری ئەوه لە پووی شەرعیشەوه سەفەرەو حوکمەکانی سەفەری بەسەردا دەرچەسپن. (ابن تیمیة) لەو بارەوه پاش لیکۆلینەوه یەکی دوورو درێژی (٦٠-٧٠) لاپەرەیی وەك ئەنجامگیری کۆتایی (الاستنتاج النهائي) گوتویەتی:^{٢٠٦}

(سەفەر بەهۆی کردەوه یەکهوه که لەبەر خاتری وی ناوی سەفەری لێنراوه، بۆتە سەفەر، ئەو کردەوه یەش پێویستی بە کات دەکات، جا ئەگەر هەم کردەوه که و هەم کاتەکه ی هێندە درێژەیان کێشا که سەفەرەکه پێویستی بەوه بیئت که رێبوار پێویستیەتی لە توێشوو و توێشەبەرە (الزاد والمزاد) ئەوه بەو کەسە دەگوتری رێبوار (مسافر)، بەلام ئەگەر ماوه که دوور نەبوو، یان کردەوه و کاتەکه هێندە کورت بوون که پێویستی یان بە نان و ناندين نەبوو، ئەوه پێی ناگوتری سەفەر هەرچەندە ماوه که شی دوور بیئت، که ھاوێش ئەسڵ ئەو کردەوه یە که پێی دەگوتری سەفەر، دیارە ئەو کردەوه یەش لە کات دا نەبی نابێ.. و ئەوێش حەتمەن دەبی لە شوینی کهوه بی که لێیهوه دەگوازیتهوه بۆ شوینیکی دیکه، ئەمەش خەلک بەپێی عورف و باوی خۆیان دەیزانن، ئەگەر لە شەرع و زمان دا سنووریکی نیه و هەرچی ئەوان بە سەفەریان ناوێرد ئەوه سەفەرە).

^{٢٠٥} پێوانه: (المَحَلَّى شرح المَجَلَّى) ج ٥، ص ٥، مسأله (٥١٣).

^{٢٠٦} پێوانه: (مجموعه الفتاوى) ج ٢٤، ص ١٠ تا ٧٦، دیارە دەقێوەدق نووسینه که ی ویمان کردووه به

کوردی به بی هیچ دەرستکاری یەک.

بمېنئته وه،^{۲۱۰} (احمد و داود الظاهري وابن تيمية) ش دەلئین: مادام نیازی مانه وهی له چوار (۴) پوژان زیاتری نه بی، بوی ههیه نویژهکانی کورت بکاته وه.^{۲۱۱}

دیاره ههندیك له زانایانیش پایان وایه که بابای رېبوار ههتا له سهفهري بئ بوی ههیه نویژهکانی کورت بکاته وه و، دهسلئین: ئەوانه ی ئەو ماوه جیا جیا یانیه یان دیاری کردوون و کردوونه مه رج بۆ موباح بوونی نویژ کورت کردنه وه هیچ به لگه یه کی ئەوتویان به دهسته وه نیه که بۆ ئیسیاتی حوکمیکی شهرعی له و جوړه بشئ^{۲۱۲}.

چوار: کۆکردنه وهی نویژهکان: وهك باسمان کرد کورت کردنه وهی نویژه چوار پکاتی یه کان تایبته به سهفهروه، به لام کۆکردنه وهی نویژهکان که مه به ست (نیوه پۆ و ئیواره) و (شیوان و خه وتنان) ه، وایه و تایبته نیه به سهفهرو به بابای رېبواره وه، به لکو له گه ل پئویستی^{۲۱۳} و ناچاری و تیگیران دایه، جا ئیستا با سه رنج بدهین داخوا له چ کات و حالیکدا دروسته چوار نویژهکان پیکه وه کۆبکړنه وه:

(۱) له عه ره فات و له موزده لیفه: سه رجهم زانایان له سه ره ئەوه یه کده نگن که بابای نویژکەر ئەگەر له سه ره یشی فه رز نه بی، بوی ههیه و سوننه ته که نویژهکانی نیوه پۆ و ئیواره له دهشتی عه ره فات پیکه وه بکات، هه ره ها شیوان و خه وتنانیش له موزده لیفه پیکه وه کۆبکاته وه، چونکه پیغه مبه ری خوا ❀ وای کردوه.

(۲) له سه فه ری: بابای رېبواریش له سه فه ری دا چ له حالته ی پویشتن دا بی، چ له حالته ی بارگه و بنه خستن و دابه زین دا بوی ههیه نویژهکانی پیکه وه کۆبکاته وه، هه رچه نده زۆریه ی زانایان پایان وایه که کۆکردنه وهی نویژهکان ته نیا مؤله ت (رخصة) تیکه و زیاتر بۆ حالته و کاتی پئویستی و ناچاری یه و، ئەگەر بگونجی نویژهکان هه ره له کاتی خو یان دا بکړن چاکتره، ئەگەر به کورت کراوه ییش بن، پیشتیش گوتمان که کورت کردنه وه و کۆکردنه وه (قصر و جمع) ی نویژهکان پیکه وه په یوه ست نین^{۲۱۴}.

^{۲۱۰} بېروانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۲ ص ۱۳۴۸، ط ۴، وه ئەمه رای (شوکانی) یشه، (الأدلک الرضیة) ص ۹۰.

^{۲۱۱} بېروانه (بدایة المجتهد) ج ۱، ۱۷۳، وه (مجموعه الفتاوی) ج ۲۴ ص ۱۳، ۱۴.

^{۲۱۲} بېروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۳۰۹، ۳۱۰.

^{۲۱۳} بېروانه: (مجموعه الفتاوی) ج ۲۱ ص ۲۴۴.

^{۲۱۴} بېروانه: (مجموع الفتاوی) ج ۲ ص ۶۳.

۲) بەھۇى باران بارىنەو: كەسانىك كە نويزەكانيان بە كۆمەل و لە مزگەوتى دەكەن دروستە كە لە كاتى بارانى زۆردا نيوەپۆ و ئىوارە و، شىوان و خەوتنان پىكەو بەكەن، ئەمەش پاى زۆربەى زانا و پىشەوايانە^{۲۱۵}.

۴) بەھۇى نەخۇشى و لە كاتى پىويستى و ھەبوونى عوزرىكى شەرىدا: ژمارەيەكى زۆر لە زانايان پايان وايە - كە (نووي) لە بارەى ئەم پايەو گوتويەتى: (و هذا الوجه قوي جداً)^{۲۱۶} - دروستە چوار نويزەكان لەبەر نەخۇشى و كارى پىويست و لە كاتى تىگىراوىدا، بە پىش خستەن و دواخستەن (تقديمأ و تأخيرأ) پىكەو كۆبكرىنەو، (نووي) پەحمەتى خواى لىبى لەو بارەو گوتويەتى: (ذهب جماعة من الأئمة الى جواز الجمع في الحضر للحاجة لمن لم يتخذ عادة)^{۲۱۷}، واتە: (كۆمەلىك لە پىشەوايان پايان وايە كە دروستە لە حالەتى ئاسايى و نىشتەجى بوونىش دا، لەبەر پىويستى نويزەكان - واتە نيوەپۆ و عەصر و شىوان و خەوتنان - پىكەو كۆبكرىنەو، بەلام بۆ كەسىك نەيكاتە عادەت و لەسەرى بەردەوام نەبى)، ديارە كۆمەلىك فرمودەش لەو بارەو ھەن، كە ئەمە يەككىيانە:

(عن ابن عباس رضى الله عنهما قال: جمع رسول الله ﷺ بين الظهر والعصر والمغرب والعشاء بالمدينة في غير خوف ولا مطر، قيل لأبن عباس: ماذا أراد بذلك؟ قال: أراد ألا يخرج أمتي) رواه مسلم، واتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ لە مەينەدا بىئەو تىرس و باران ھەبى نيوەپۆ و ئىوارە و شىوان و خەوتنانى پىكەو كۆكردەو، پرسىار لە (ابن عباس) كرا مەبەستى لەو چىبوو؟ گوتى: ويستى ئۆمەتەكەى سەغلت نەكات.

پىنج: ھەرەك چۆن كورت كردنەو نيويزەكان تايبەت بوو بە نويزە چوار پكاتى يەكانەو، كۆكردەو شىيان تايبەتە بە نيوەپۆ و ئىوارە (الظهر والعصر) لەلايەك و شىوان و خەوتنان (المغرب والعشاء) لەلايەكى دىكەو، واتە نويزى بەيانى دەبى ھەر لە كاتى خۆىدا بكري و لەگەل ھىچ كام لە نويزەكانى دىكەدا كوناكرىتەو، وە

^{۲۱۵} بېوانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۳۱۳، وە (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۱۳۷۴، دەلى: ئەمە پاى

مالىكى يەكان و شافعى يەكان و حەنبەلى يەكانە.

^{۲۱۶} بېوانە: (المجموع شرح المذهب) ج ۴ ص ۳۲۱.

^{۲۱۷} بېوانە: (شرح صحيح مسلم) ج ۲ ص ۲۵، وە (المجموع) ج ۴ ص ۳۲۱.

كۆكردنەۋەي نويزەكان دەگونجى بە پيش خستىن (تقديم) بى يان بە (داوختىن - تاخير)، ۋاتە: دەگونجى ئىۋارە بەئىنرىتە لاي نىۋەپۇ و شىۋان بەئىنرىتە لاي خەوتنان يان بە پىچەۋانەۋە.

ئاشكراشە كە نىۋەپۇ و عەصر تەنیا لەگەل يەكتەر و شىۋان و خەوتنانىش بەس پىكەۋە كۆدەكرىنەۋە و بۇ وىنە دروست نىە ئىۋارە و شىۋان پىكەۋە كۆبكرىنەۋە، ئەم شتانه ھەموو زانايان لەسەريان يەكەدەنگن.

شەش: بەپىي پاي زۆربەي زانايان نە نىەت ھىنان و نە بە دواي يەك دا ھاتن (الموالاة) بۇ كورت كىردنەۋە كۆكردنەۋەي نويزەكان مەرج نىە و ئەۋانەي كە بە مەرجيان گرتوون بەلگەيەكى ئەۋتۇيان بەدەستەۋە نىە، ديارە مەبەستمان لە نىەت نىەتى كۆكردنەۋەي دوو نويزەكەيە نەك نىەت ھىنان بۇ كىردنى ھەر كامىكيان كە ئەمە پايەي يەكەمى نويزە، ۋە مەبەستىشمان لە بەدواي يەكدا ھاتن (موالاة) ۋاتە قسە و كىردەۋە نەكەۋتە نىۋانى دوو نويزە پىكەۋە كۆكراۋەكەيە كە ھەندىك لە زانايان بە مەرجيان داناۋە بۇ دروست بوونى كۆكردنەۋەي نويزەكان^{۲۱۸}، بەلام پاي زۆربەي زانايان بەھىزترە، چونكە دروست نىە ھىچ شتىك لە عىبادات دا زياد بكرى بەپى بەلگە و بەلگەش نىە.

۳- نويزى ترس (صلاة الخوف)

نويزى بەكۆمەل (جماعة) ھىندە گرنگ و مەزنە و خواۋ پىغەمبەرى خوا ھىندەيان بايەخ پىداۋە كە تەنانت لە كاتى جەنگ و گەرمەي كوشتارىش دا فەرامۇش نەكراۋە و پى و شوينى تايبەتى بۇ دانراۋە، جا لە سۆنگەي ئەۋەۋە كە ئەۋ ھالەت و بارودۇخانەي كە سوپاي ئىسلام تىيان دا لەگەل دوژمن پوۋبەپودەبىتەۋە زۆرن، بۇيە دەبىن شىۋەكانى نويزى ترسىش جۇراۋجۆرن، كە (احمد بن حنبل) پەحمەتى خۋاي لى بى لەۋ بارەۋە گوتوۋيەتى: (ئەۋ فەرموۋدانەي لەۋ بارەۋە گىپراۋنەۋە ھەموۋيان راستن ۋە ھەموۋيان دەگونجى و دروستە ئىشيان پى بكرى)^{۲۱۹}، (نووي) يش پەحمەتى

^{۲۱۸} بىۋانە: (مجموعۃ الفتاوى) ج ۲۱ ص ۲۵۷، ۲۵۸، ۋە بىۋانە: (فقه السنة) ج ۱ ص ۳۱۴، ۳۱۵.

^{۲۱۹} بىۋانە: (نيل الاوطال) ج ۴ ص ۲.

خوای لئې لې له باره وه گوتوويه تی: (ئو جوړ و چۆنیه تی یانه ی که له باره ی نوږی ترسه وه له پیغه مبه ره وه ګڼراونه وه سه رجهم دهگنه (۱۶) شازده جوړ وه هه مووشیان دروستن) ^{۲۲۰}، ئینجا بیجگه له (ابو یوسف) و (مزنی) تیکرپای زانایان له سره نه وه یه کده نگن که نوږی ترس له هه موو سه رده میك دروسته و تایبته نیه به رۆژگاری پیغه مبه ری خواوه ۛ.

ئهمهش به کورتی چهند جوړیک له نوږی ترس:

یهك: ئیمام شوین كه وتوو كهانی بکاته دووبهش و به هر کۆمه لیکیان دوو پکات بکات و سه لام بده نه وه، واته ئیمام چوار پکات بکات و ئهوان یهکی دوو پکات، ئهم جوړه یان (بخاری و مسلم) له (جابر) یان ګڼراوه ته وه ^{۲۲۱}،

دوو: ئیمام نوږتکه ره کان بکاته دوو کۆمه ل و به هر کامیکیان یهك پکات بکات و پاشان هه رکامیکیان سه رو پکاتی دیکه بۆ خو یان بکه ن، واته: ئیمام به کۆمه لیکیان پکاتیك بکات و ئو کۆمه له بچنه به رانبه ر دوژمن و کۆمه لی دووهم بیڼ پکاتیکش به وان بکات و خو ی سه لام بداته وه و ئهوانیش به نۆره پکاته که ی دیکه یان بکه ن و سه لام بده نه وه، ئهم جوړه شیان (بخاری و مسلم) له (ابن عمر) وه ګڼراویانه ته وه ^{۲۲۲}.

سی: ئیمام شوین كه وتوو كهانی دهکاته دوو کۆمه ل و پیکه وه نوږت داده بهستن و پیکه وه پکووع ده بن، پاشان که له پکووع هه ستانه وه، ئو کۆمه ل و پیزه ی که له ئیمامه وه نزیکه له گه ل ئیمام دا سه جده به رن و کۆمه ل و پیزه که ی دیکه به پیوه له به رانبه ر دوژمن دا بمیننه وه، ئینجا که ئیمام هه ستایه وه له سه جده و کۆمه لی یه که میش له گه لی هه ستانه وه، کۆمه لی دووهم سه جده به رن و هه لسنه وه و ئه مان بیڼه نزیک ئیمام و کۆمه لی یه که م بچنه دواوه و پاشان که ئیمام چوو ه پکووع هه ردووک کۆمه له که له گه لی بچنه پکووع، ئینجا که ئیمام سه جده ی برد کۆمه لی دووهم که جاری یه که م له سه جده بردن دواکه وتبوون له گه ل ئیمام سه جده بیڼ و کۆمه لی یه که م به پیوه له به رانبه ر دوژمن دا بمیننه وه، پاشان که ئیمام و ئو ریزو کۆمه له ی له گه لی

^{۲۲۰} سه رچاوه ی پیشو.

^{۲۲۱} به روانه: (په راویزی - الأدلة الرضیة -) ص ۸۷.

^{۲۲۲} به روانه سه رچاوه ی پیشو ص ۸۷، ۸۸.

چوو بوونه سهجده سهجدهيان تهواو كرد كۆمهلى دواكه وتوش. بچنه سهجده و پاشان - دواى خويندنى تهحييات - پيگهوه سهلام بدهنهوه.^{۲۲۳}

چوار: ديسان ئيمام نويزكه ره موجهيدهكان دهكات ده دوو كۆمهل - كه ئه مه له كاتيك دايه دوژمن له پووى قيبله وه نه بئ - كۆمهليكيان له گهال ئيمام پووه و قيبله راده وه ستن و كۆمهلهكهى ديكهش پووه و دوژمن و پشت له قيبله، ئينجا هه موويان له گهال ئيمام نويز داده به ستن، ئيمام دواى نه وهى پكاتيك بهو كۆمهله دهكات كه له گهالى پووه و قيبله وه ستاون، نهو كۆمهلهى يه كه م دهچنه شوينى كۆمهلى دووه م و بهرانبهر به دوژمن ده وه ستن و، كۆمهلى دووه ميش دئ پكاتيك دهكهن و ئيماميش هه ر به پيوهيه و چاوهر پييان دهكات، پاشان پيگهوه پكاتى دووه م دهخوينن و پكوع دهبن و دهچنه سهجده و كه دهستان به تهحييات كرد، كۆمهلى يه كه ميش دئ نهو پكاتى ماويانه دهكهن و پاشان تهحييات دهخوينن و ئيمام و ههردوو كۆمهلى يه كه م و دووه م پيگهوه سهلام دهدهنهوه، بهو جوهر هه ر كام له ئيمام و ههردوو كۆمهلهكه يه كى دوو پكات دهكهن.^{۲۲۴}

چوار تيبينى ده ربارهى نويزى ترس:

يه كه م: زانايان هه موويان له سه ر نه وه يه كدهنگن كه نويزى شيوان كورت ناكريته وه، ئينجا له وه دا كه ئايا ئيمام دوو پكات به كۆمهلى يه كه م بكات و پكاتيك به هى دووه م، يان به پيچه وانه وه زانايان رايان جيا جيايه و هيج فهرمودهش لهو باره وه نئ. **دووه م:** نهو فهرمودانهى كه باسى چۆنيه تى نويزى ترسى دهكهن هه موويان به س باسى نويزى دوو پكاتى دهكهن، چونكه پيغه مبهر ﷺ له كاتى بهرپاكردنى نهو نويزانه دا له سه فهرى بووه و له سه فهرى نويزه چوار پكاتى يه كان كورت دهكريته وه، كه واته نه گه ر بئ و نه وانهى نويزى ترس دهكهن نيشتته جئ بن پيوسته ئيمام له جياتى دوو پكات چوار و له جياتى پكاتيكيش دووان به هه ر كام له دوو كۆمهلهكه بكات.

سى يه م: نويزكردن له كاتى ترسيكى زور يان گهرمهى شهرو تيك پژان دا: زۆربهى هه ر زورى زانا و پيشه وايان ده لئى له كاتى گهرم بوونى جهنگ و تيك پژانى سوپاى

^{۲۲۳} بهروانه: (الأدلة الرضوية) ص ۸۷

^{۲۲۴} بهروانه: (الأدلة الرضوية) ص ۸۸ هه ر بهوونه ده وانه: الشرح الكبير ج ۲ ص ۲۶۰ تا ۲۷۰.

ئىسلام و كوفردا جەنگاۋەرانى ئىسلام ھەرچۇنىكى بۇيان ئاسان و گونجاۋ بىن نويزەكەيان دەكەن و پووكدنە قىبلە و پكوع و سەجدە و تەحييات و باقى فەرزەكانى نويز بەپىنى توانليان ئەنجام دەدەن لەگەل جەنگ كردن دا، بەلگەى ئەم پايەش كە پاي زۆربەى ھەرەزورى زانا و پيشەوايانە ئەم ئايەتەيە: ﴿و حافظوا على الصلوات والصلاة الوسطى وقوموا لله قانتين﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا... البقرة - ۲۳۸، ۲۳۹. ھەروھا ئەم فەرموھەش بە بەلگە دیننەوھ: (عن ابن عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ وَصَفَ صَلَاةَ الْخَوْفِ وَقَالَ: فَإِنْ كَانَ خَوْفًا أَشَدَّ مِنْ ذَلِكَ فَرِجَالًا وَرُكْبَانًا) رواه ابن ماجه، وائە: پیغەمبەر ﷺ باسى نويزى ترسى كرد، وھ فەرمووی: جا ئەگەر ترسەكە لەوھ توندتربوو - كە بگونجی بەو جورانەى پابرد نويز بکری - ئەوھ بەپیوھ و بە سواری - ھەرچۇنىكى گونجا - با بکری^{۲۲۵}.

چوارەم: زۆربەى زانايان بە سوونەتى دەزانن و ھەندیکیشیان بە فەرز کە بابای نويزەكەرى جەنگاۋەر لە کاتى نويزەكەى دا چەكەكەى ھەلبەگى، (نووي) لەو بارەوھ گوتوویەتى: (فرع: في مذاهب العلماء في حمل السلاح: الْأَصَحُّ عِنْدَنَا أَنَّهُ لَا يَجِبُ، لَكِنْ يُسْتَحَبُّ، وَبِهِ قَالَ مَالِكٌ وَأَبُو حَنِيفَةَ وَاحْمَدُ وَدَاوُدُ، وَاحْتَجَّ مَنْ أَوْجَبَهُ بِقَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ النساء - ۱۰۲ - وبقوله تعالى: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾... النساء - ۱۰۲ - وَأَجَابَ الْأَصْحَابُ بِأَنَّ الْأَمْرَ هُنَا مَحْمُولٌ عَلَى النَّدْبِ، وَرَفْعُ الْجُنَاحِ لَا يَلْزَمُ مِنْهُ الْوُجُوبُ بَلْ مَعْنَاهُ رَفْعُ الْكِرَاهَةِ...^{۲۲۶})

وائە: باسیتک: دەر بارەى بیروپای زانایان سەبارەت بە ھەلگرتنى چەك - لە نويزى ترسنى دا - قسەى راست تر لەلای ئیمە - وائە لە مەزھبى شافیعى دا - ئەوھە کە فەرز نیە بەلکو سوونەتە، وھ ئەمە پاي مالیک و ئەبوو حەنیفە و ئەحمەد و داویدیشە، ئەوانەش کە دەلێن فەرزە ئەم ئايەتە بە بەلگە دیننەوھ: (وھ با چەكەکانیان بە دەستەوھ بگرن) ھەروھا ئەم ئايەتەش: (وھ ئەگەر ئازاریکتان ھەبوو بەھوى بارانەوھ یان نەخۆش بوون گوناختان ناگاتى کە - لە نويزى ترسنى دا - چەكەکانتان دابنن ...

^{۲۲۵} بېروانە: (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۲۷۰ تا ۲۷۲، وھ بېروانە: (نيل الأوطار) ج ۴ ص ۱۰ تا ۱۲. وھ بۆ بەرچاۋ پوونى زیاتر دەر بارەى نويزى ترس و باشە سەرنجى ئەم سەرچاوانەش بدرئ: ۱- (المجموع شرح المذهب) ج ۴ ص ۲۴۷ تا ۲۷۶، ب- (سبل السلام) ج ۲ ص ۷۸ تا ۸۳، ج- (بداية المجتهد) ج ۱ ص ۱۷۸ تا ۱۸۲، د- (الروضة الندية) ج ۱ ص ۲۲۱ تا ۲۲۵، ه- (السراج الوهاج) ج ۱ ص ۹۲ تا ۹۴.

هاوه لانیشتمان - مه به سستی زانا یانی شافیعی مه زبه - وا وه لایمان داوه ته وه که فرمان لیره دا بۆ سوننه ت (ندب) ه نه که بۆ پیویست بوون. وه لاچوونی گونا حیش مه رج نیه بهس بۆ کردنی شتی فهرز بیئت به لکو مه به ست لاچوونی ناپه سندی (کراهة) یه، - که واته چه که هه لگرتنه که سوننه ته و دانانیشی به بی عوزر کاریکی ناپه سنده -.

٤- نویژی بابای نه ساغ (صلاة المريض):

بیگومان راوه ستان (قیام) و پکووع بردن و سه جده بردن بهو شیوه و چۆنیه تی یه که پیشتر پوون کرایه وه به پایه ی نویژ داده نرین، به لام به پیی ئایه تی، ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة: ٢٨٦، خوا له هیچ کهس شتی له توانا به دهر داوا ناکات و له سه ری پیویست ناکات، وه به پیی فهرمووده ی: (وَإِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرٍ فَعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) رواه البخاري و مسلم، نه گهر فرمان به شتیک پی کردن به پیی توانا تان لئی جی به جی بکه، وه فهرمووده ی: (إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مَا كَانَ يَعْمَلُ صَحِيحًا مُقِيمًا) رواه البخاري، واته: نه گهر به نده نه خو ش کهوت یان سه فه ری کرد نه وه نه وه ی به ساغی و نیشته جی یی کرد و یه تی بۆی ده نوو سرن، به لئی به پیی نه م ده قانه دهر ده که وئ که بابای نه ساغ نه ساغی یه که ی هه رچۆنیک و هه رچۆریکی بیئت، مادام نه توانی به پیوه نویژه که ی بکات بۆی هیه به دانیشته وه بیکات، نه گهر به دانیشته وه ش نه ی توانی له سه ر ته نیشته یان له سه ر پشت، بۆ پکووع و سه جده ش نه گهر نه ی توانی بۆی هیه به ئاماژه کردن بیانکات و ئاماژه ی کپروونه که ی له ئی پکووعه که ی نزمترین.

پیغه مبه ر ﴿لَوْ بَارَهُوهَ فَرَمُوْهُ تِي﴾: (صَلِّ قَائِمًا فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبِكَ) رواه الجماعة الا مسلماً و زاد النسائي: (فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَمُسْتَلْقِيًا). واته: به پیوه نویژی بکه، نه گهر نه ی توانی به دانیشته وه نه گهر نه ی توانی له سه ر ته نیشته، (نسائي) نه مه شی هی ناوه: (نه گهر هه ر نه ی توانی له سه ر پشت).

دهر باره ی پکووع و سه جده ش فهرموویه تی: (صَلِّ عَلَى الْأَرْضِ إِنْ اسْتَطَعْتَ، وَالْأَفْوَمِيَّاءَ إِمَاءً وَاجْعَلْ سَجُودَكَ أَخْفَضَ مِنْ رُكُوعِكَ) رواه البيهقي، واته: نه گهر توانیت له سه ر زه وی نویژ بکه - مه به ست پکووع و سه جده بردنه - نه گهر نا به ئاماژه کردن ئاماژه بکه - بۆ پکووع و سه جده - وه با کپروونه که ت له پکووعت نزمترین^{٢٢٧}.

٢٢٧ پروانه: (المجموع) ج ٤ ص ٢٦٦ و ٢٧٢ (ما من صلاة الا وضوء) و رواه (فقه السنة) ج ١ ص ٣٠١.

۵- نویژی جومعه: خوا یاری له ژیر چوار سهرباس دا باسی پوژی جومعه و نویژو وتاری جومعه دهکین:

یهک: گه وره یی پوژی جومعه و ئادابه کانی جومعه کردن:

۱- پیغمبر ﷺ فرمویه تی: (خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَ فِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَ فِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ) رواه مسلم و ابوداود و النسائي و الترمذي و صححه، واته: چاکترین پوژ که خور تئیدا هه لهاتوه پوژی جومعه یه، لهو پوژدها ئادهم علیه السلام دروست کراو، هه ره ویش دا خرایه بهه شته وه و له ویش دا له بهه شت و دهرنرا، وه قیامه تیش بهس لهو پوژدها بهریا دهبی.

ب- وه سوونته له شهو و پوژی جومعه دا زور صه لهوات و سه لام بو پیغمبر ﷺ بنیردری و سوورده تی (الكهف) یش بخوینری، وهک پیغمبره ی خوا ﷺ فرمویه تی: (مَنْ أَفْضَلُ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ وَ فِيهِ قُبِضَ وَ فِيهِ الصُّعْقَةُ فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ...) رواه الخمسة الا الترمذي، واته: له چاکترین پوژانتان پوژی جومعه یه ئادهمی تیدا دروست کراوه و تئیدا گیانی کیشراره و له هوش خوچوون - ی دوا ی قووی یه کهم - یش هه ره له ودا دهبی، جا لهو پوژدها زورم صه لهوات بو بنیرن چونکه صه لهواتی ئیوه دهگاته من.

هه روه ها فرمویه تی: (مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ النُّورُ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ) رواه النسائي و البهقي و الحاكم، واته: هه رکه سیك له پوژی جومعه دا سوورده تی (الكهف) بخوینری نه وه پووناکی نیوان هه ردووک جومعه کانی بو پوژن دهکاته وه. (دیاره مه بهست پووناکی نیمان و چاکه و طاعت و و پاداشته).

ج- خوشوردن و بهرگ و پوژشاک ی چاک و پاک پوژشین و خو پاک کردنه وه و خو بوخوژکردن و سیواک کردنیش له ئاداب و سوونته بهرزه کانی پوژی جومعه ن بو هه رکه سیك که جومعه بکات، فرموده ش لهو باره وه زورن بو وینه: * (عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ الْغُسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَ يَلْبَسُ مِنْ صَالِحِ ثِيَابِهِ، وَ إِنْ كَانَ لَهُ طِيبٌ مَسَّ مِنْهُ) رواه احمد و الشیخان، واته: خوشوردنی پوژی جومعه له سه ره مسوولمانیک پیویسته، وه دهبی له پوژشاک ی

چاک ی خو ی بیوژن و نه گه ره بونی خویشیشی هه بی دهستی بگه یه نیتن.

* (حَقُّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ الْغُسْلُ وَ الطَّيْبُ وَ السَّوَالُكُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ) رواه احمد بسند صحیح.

www.alibapir.net

واته: خوشبۇردن و بۇنى خوش و سيواك كردن لەسەر ھەر مسولماننىڭ پىۋىستە لە پۇژى جومعهدا.

د-وہ بىڭگە لە ئىمام بۇ نويۇڭكەران سوننەتە كە پۇژى جومعه زوو بچنە مڭگەوت، پىڭمبەر ﷺ لەو بارەوہ فەرموويەتى: (ھەركەسىڭ پۇژى جومعه وەك خوشبۇردنى لەش پىسى لە خۇدەركردن خۇى بشوات و پاشان بچىتە مڭگەوت وەك ئەوہ وایە خوشترىكى كىردىتە قورىانى، وەھەر كەسىڭ لە سەعاتى دووہم دا بچىتە مڭگەوت وەك ئەوہ وایە مانگايەكى كىردىتە قورىانى، وە ھەركەسىڭ لە سەعاتى سىيەم دا بچى وەك ئەوہ وایە بەرانىكى قۇچدارى كىردىتە خىر، وە ئەوہى لە سەعاتى چوارەم دا بچى وە مرىشكىكى كىردىتە خىر. سەرى بىرى بى وە ئەوہى لە سەعاتى پىنجەم دا بچى وەك ئەوہى كە ھىلكەيەكى كىردىتە خىر، دواى ئەوہش كە ئىمام - بەرەو مڭگەوت - دەرچوو فرىشتەكان نامادە دەبن و گوئى لە زىكر دەگرن) رواه الجماعة الا ابن ماجه.

ه-وہ زانايان بە ھەپام يان لانى كەم بە ناپەسند (مكروه) يان زانيوہ كە ئىنسان لە پۇژى جومعهدا بەسەر شان و مى خەلكى ھەنگاو بنى و بەرەو رىزەكانى پىشەوہ بچى، (عبدالله بن بسر) خوا لىنى پارزى دەگىرپىتەوہ كە لە پۇژى جومعهدا لە كاتىڭ دا ھەنگاوى دەنا. پىڭمبەرى ﷺ پىنى فەرموو: (اجلس فقد آذيت وآنيت) رواه ابوداود والنسائي واحمد و صححه ابن خزيمة، واتە: دانىشە چونكە بىڭگومان خەلكت ئازارداد دواش كەوتووى!

بەلام ئىمام لەو ھوكمە ھەلاویردراوہ، چونكە (بخاري و نسائي) گىراويانەتەوہ كە جارىكىيان پىڭمبەر ﷺ بۇ كاريكى پىۋىست بەسەر مى خەلكى دا ھەنگاوى ھەلئناوہ و چووہ بۇ ژوورى يەككە لە ھاوسەرەكانى^{۲۲۸}.

دوو: ھوكمى نويۇڭى جومعه و كات و شوپىنى عوزرەكانى نەكردنى و ژمارەى بەرپاكەرانى:

۱-ھوكمى نويۇڭى جومعه: خواى كاربەجى فەرموويەتى: ﴿يا أيها الذين آمنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون﴾ الجمعة - ۹ - واتە: ئەى ئەوانەى بېرواتان ھىناوہ ھەر كات لە پۇژى جومعهدا بانگ كرا

بۇ نويژ دەست و برد بهرەو زىكرى خوا بچن و دەست له كرين و فروشتن هه لگرن،
 ئەگەر بزائن ئا ئەوتان بۆتان باشترە. پيغه مبهري خواش ﷺ فەرموويه تی: (لَيْسَ فِي
 أَقْوَامٍ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ أَوْ لِيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ) رواه مسلم
 واحمد والنسائي، واته: به ته ئكيد كۆمه لانيك - كه نويژى جومعه ناكەن به بى عوزر -
 ئەگەر واز له نه كردنى نويژى جومعه نەهيئن خوا دليان مۆردهكات و پاشان دەچنه
 پيزى بى ئاگايانه وه.

ب- نويژى جومعه له سەر كى پيوسته؟ زانايان سەرجه م يەكدهنگن كه نويژى
 جومعه له سەر هه موو مسولمانىكى نيزينهى ئازادى عاقل و بالغ و نيشته جي و
 تواندار له سەر پويشتن بۇ مزگهوت كه هيج كام لهو عوزرانهى نه بى كه نه چوونه
 جومعه موباح دهكەن، فەپزه و چواندنى نويژى جومعه به بى هۇ يەكيكه له تاوانه
 زلهكان، به لى نويژى جومعه كه دوو پكاتە فەپزى عهينه له سەر هەر مسولمانىك كه ئەو
 سيفه تانهى سەر وهى تيداين.

ج- ئەوانهى نويژى جومعه يان له سەر پيوست نيه:

يه كه م: ئافرهت (المرأة).

دووه م: مندال (الصبي).

سى يه م: نه خووش

چاره م: ئەو كه سهى كه نه خووش به كى له سهرى كه وتوه كه له لاي بىت بۇ
 خزمەت كردن، پيغه مبهري ﷺ فەرموويه تی: (الجمعة حق واجب على كل مسلم في جماعة
 إلا أربعة: عبد مملوك أو امرأة أو صبي أو مريض) قال النووي اسناده صحيح على شرط الشيخين و
 قال الحافظ ابن حجر: صححه غير واحد.

پينجه م: رېبوار (مسافرا) هەرچه نده له كاتى بهرپا كردنى نويژه كهش دا
 دابه زى بى، چونكه پيغه مبهري ﷺ و خەليفه راشيده كانيش هيج كاتيك له سه فەرى دا
 نويژى جومعه يان نه كردوه، ته نانهت له حه جى مائناوايى (حجبه الوداع) ش دا كه پوژى
 جومعه و پراوهستان له عه رەفات يەكيان گرتە وه، پيغه مبهري ﷺ نويژى نيوه پۆ و
 عه صرى به كورت كراوه يى و پيش خستى پيگه وه كرد و جومعهى نه كرد، وهك له
 هه موو كتيبه كانى (سيرة) دا هاتوره.

شه‌شهم: قهرزداریک که توانای قهرزدانه‌وهی نه‌بی و له‌حه‌پس کران
بترسی^{۲۲۹}.

حه‌وته‌م: که‌سیک که له‌کاربه‌ده‌ستیکی سته‌مکار خو‌ی حه‌شار دابی^{۲۳۰}.
هه‌شته‌م: هه‌موو ئه‌وانه‌ی که موئه‌ت ده‌درین نه‌یه‌ن بو نو‌یژی به‌کو‌مه‌ل
له‌به‌ر باران و سه‌رما و قورو چلپاو، چونکه وه‌ک (ابوداود و ابن‌ماجه) گ‌ی‌راویانه‌ته‌وه
پیغه‌مبه‌ر ﷺ وای کردوه.^{۲۳۱}

تی‌بینی: هه‌موو ئه‌وانه‌ی که نو‌یژی جومعه‌یان له‌سه‌ر قه‌رز نیه هه‌رکاتی‌ک کردیان
ئه‌وه بو‌یان به‌رده‌که‌و‌ی و پاداشتیان هه‌یه، به‌لام له‌سه‌ر نه‌کردنی گونا‌حبار نابین،
چونکه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ و له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ پاشیده‌کانیش دا ئافره‌تان و
مندا‌لان هه‌ر هاتوون بو‌ مزگه‌وت و نو‌یژی جومعه‌یان کردوه.

د- کاتی کردنی جومعه: زۆربه‌ی جه‌ماوه‌ری زانایان پایان وایه که کاتی
جومعه‌کردن هه‌رکاتی نو‌یژی نی‌وه‌پۆیه به‌بی جیاوازی چونکه (انس) خوا لی‌ی پازی‌بی
ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه: (كَانَ ﷺ يَصَلِّي الْجُمُعَةَ إِذَا مَالَتِ الشَّمْسُ) رواه البخاري وابو داود والترمذي
واحمد والبيهقي، واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتی‌ک نو‌یژی جومعه‌ی ده‌کرد که پو‌ژ - له
نی‌وه‌پاستی ئاسمان - لای ده‌دا.

به‌لام (اسحاق) و حه‌نبه‌لی‌ه‌کان ده‌ل‌ین: کاتی جومعه‌کردن بریتیه له‌سه‌ره‌تای کاتی
نو‌یژی جه‌ژن هه‌تا کو‌تایی کاتی نو‌یژی نی‌وه‌پو به‌لام بی‌گومان پای جه‌ماوه‌ر چاک‌تر و
به‌ه‌یز‌تره.

ه- شو‌ینی ت‌یدا‌کردنی جومعه: جومعه له‌هه‌موو ئاوه‌دانیه‌ک دا که دانیش‌توانی
نیشته‌ج‌ین چ گوند چ شار دروسته‌بکری، چ له‌مزگه‌وت دا که بی‌گومان باشته‌وه و چ له
ده‌شت و ساریه‌کی سه‌ر به‌و ئاوه‌دانیه‌ده‌دا، چونکه (عمر بن الخطاب)

^{۲۲۹} چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (مَنْ سَمِعَ النِّدَاءَ فَلَمْ يُجِبْهُ فَلَا صَلَاةَ لَهُ إِلَّا مِنْ عُذْرٍ، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَمَا الْعُذْرُ؟ قَالَ: خَوْفٌ أَوْ مَرَضٌ) رواه ابوداود باسناد صحیح.

^{۲۳۰} وه‌ک پیشوو.

^{۲۳۱} (عن ابي مليح عن أبيه أنه شهد النبي ﷺ في يوم جمعة وأصابهم مطرٌ لم يُبَلِّ أسفل نعالهم فأمرهم أن
يصلوا في رحالهم) رواه ابوداود و ابن‌ماجه، واته (فقه‌سنه) ج ۱ ص ۳۲۹.

خوا لئی پازی بی له نامهیهك دا كه بو خه لکی (بحرین) ی نووسیوه نووسیویه تی: (أَنْ جَمَعُوا حَيْثُمَا كُنْتُمْ) رواه ابن ابی شیبة و قال احمد: اسناده جيد: واته: له هه رجی یه کی هه ن جومعه بکه ن. ههروه ها (بخاری و ابوداود) له (ابن عباس) خوا لئی پازی بی دهگیر نه وه: (أَنَّ أَوَّلَ جُمُعَةٍ جُمِعَتْ فِي الْإِسْلَامِ بَعْدَ جُمُعَةِ جُمِعَتْ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْمَدِينَةِ لَجُمُعَةٍ جُمِعَتْ بِـ "جَوَانِي". (قرية من قرى البحرين)، واته: یه که مین جومعهیهك که له ئیسلام دا کرابی له دواى جومعهیهك که له مزگه وتی پیغه مبهردا ﷺ له مه دینه دا کرا، نهو جومعهیه بوو که له (جهوائی) کرا، جهوائیش ئاوه دانیه که له ئاوه دانى یه کانی به حرین.

و- نهو ژماره یه ی که نویژی جومعه یان پی ده کری: زانایان له سه ره نه وه پیک که وتوون که به کۆمه ل کران مه رجی جومعهیه، به لام له سه ره نه وه که ده بی ژماره ی نه وانه ی جومعه ده که ن چهن د بی زانایان که وتوونه ته جیاوازی بیروپاوه، ته نانه ت (ابن حجر) له کتیبی: (فتح الباری: شرح صحیح البخاری) دا پاژده (۱۵) مه زه ب و بیروپای زانایانی لهو باره وه هیئاو ن، به لام نه وه ی پی ده چی له هه موویان پاست تر بیت نه وه یه که جومعه ش وه ک باقی نویژه کانی دیکه که به کۆمه ل ده کری ن به دوو که س به ره و سه ره ده کری، چونکه پیغه مبه ره ﷺ ده باره ی نویژی جومعه فه رموویه تی: (الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ) وه ک پیشت باس مان کرد، ئینجا هه ره نه ویش واته پیغه مبه ره ی خوا ﷺ دوو که س و زیاتری به کۆمه ل (جماعة) داناوه بو نویژه کانی دیکه.

که واته: جومعه ش به دوو که س و زیاتر نه نجام ده درى، وه هیچ فه رمووده یه کی (صحیح) و بگره (حسن) یش له پیغه مبه ره وه ﷺ نه هاتوه که ژماره یه کی دیاری کراوی وه ک (۷۰، ۴۰، ۳۰، ... هتد) کرد بیته مه رجی جومعه کردن^{۲۳۲}. دیاره نه م پایه ش ژماره یه کی زور له زاناو پی شه وایان له سه ری یه که ده نگن بو وینه: (طبری و داود و نخعی و ابن حزم و ابن تیمیة و ابن القيم و سیوطی و شوکانی و قنوجی^{۲۳۳}.

^{۲۳۲} سیوطی لهو باره وه گو تویه تی: (لَمْ يَثْبُتْ فِي شَيْءٍ مِنَ الْأَحَادِيثِ تَعْيِينَ عَدَدٍ مُخْصُوصٍ) بېروانه (فقه السنة) ج ۱ ص ۳۳۱.

^{۲۳۳} بېروانه (المحلى) ص ۴۲ (۱۰۰۰) و چون خه ل ژماره یه کی (۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، ۱۱۸۲، ۱۱۸۳، ۱۱۸۴، ۱۱۸۵، ۱۱۸۶، ۱۱۸۷، ۱۱۸۸، ۱۱۸۹، ۱۱۹۰، ۱۱۹۱، ۱۱۹۲، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۱۱۹۵، ۱۱۹۶، ۱۱۹۷، ۱۱۹۸، ۱۱۹۹، ۱۲۰۰، ۱۲۰۱، ۱۲۰۲، ۱۲۰۳، ۱۲۰۴، ۱۲۰۵، ۱۲۰۶، ۱۲۰۷، ۱۲۰۸، ۱۲۰۹، ۱۲۱۰، ۱۲۱۱، ۱۲۱۲، ۱۲۱۳، ۱۲۱۴، ۱۲۱۵، ۱۲۱۶، ۱۲۱۷، ۱۲۱۸، ۱۲۱۹، ۱۲۲۰، ۱۲۲۱، ۱۲۲۲، ۱۲۲۳، ۱۲۲۴، ۱۲۲۵، ۱۲۲۶، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۱۲۳۰، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۱۲۳۳، ۱۲۳۴، ۱۲۳۵، ۱۲۳۶، ۱۲۳۷، ۱۲۳۸، ۱۲۳۹، ۱۲۴۰، ۱۲۴۱، ۱۲۴۲، ۱۲۴۳، ۱۲۴۴، ۱۲۴۵، ۱۲۴۶، ۱۲۴۷، ۱۲۴۸، ۱۲۴۹، ۱۲۵۰، ۱۲۵۱، ۱۲۵۲، ۱۲۵۳، ۱۲۵۴، ۱۲۵۵، ۱۲۵۶، ۱۲۵۷، ۱۲۵۸، ۱۲۵۹، ۱۲۶۰، ۱۲۶۱، ۱۲۶۲، ۱۲۶۳، ۱۲۶۴، ۱۲۶۵، ۱۲۶۶، ۱۲۶۷، ۱۲۶۸، ۱۲۶۹، ۱۲۷۰، ۱۲۷۱، ۱۲۷۲، ۱۲۷۳، ۱۲۷۴، ۱۲۷۵، ۱۲۷۶، ۱۲۷۷، ۱۲۷۸، ۱۲۷۹، ۱۲۸۰، ۱۲۸۱، ۱۲۸۲، ۱۲۸۳، ۱۲۸۴، ۱۲۸۵، ۱۲۸۶، ۱۲۸۷، ۱۲۸۸، ۱۲۸۹، ۱۲۹۰، ۱۲۹۱، ۱۲۹۲، ۱۲۹۳، ۱۲۹۴، ۱۲۹۵، ۱۲۹۶، ۱۲۹۷، ۱۲۹۸، ۱۲۹۹، ۱۳۰۰، ۱۳۰۱، ۱۳۰۲، ۱۳۰۳، ۱۳۰۴، ۱۳۰۵، ۱۳۰۶، ۱۳۰۷، ۱۳۰۸، ۱۳۰۹، ۱۳۱۰، ۱۳۱۱، ۱۳۱۲، ۱۳۱۳، ۱۳۱۴، ۱۳۱۵، ۱۳۱۶، ۱۳۱۷، ۱۳۱۸، ۱۳۱۹، ۱۳۲۰، ۱۳۲۱، ۱۳۲۲، ۱۳۲۳، ۱۳۲۴، ۱۳۲۵، ۱۳۲۶، ۱۳۲۷، ۱۳۲۸، ۱۳۲۹، ۱۳۳۰، ۱۳۳۱، ۱۳۳۲، ۱۳۳۳، ۱۳۳۴، ۱۳۳۵، ۱۳۳۶، ۱۳۳۷، ۱۳۳۸، ۱۳۳۹، ۱۳۴۰، ۱۳۴۱، ۱۳۴۲، ۱۳۴۳، ۱۳۴۴، ۱۳۴۵، ۱۳۴۶، ۱۳۴۷، ۱۳۴۸، ۱۳۴۹، ۱۳۵۰، ۱۳۵۱، ۱۳۵۲، ۱۳۵۳، ۱۳۵۴، ۱۳۵۵، ۱۳۵۶، ۱۳۵۷، ۱۳۵۸، ۱۳۵۹، ۱۳۶۰، ۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۵، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷، ۱۳۶۸، ۱۳۶۹، ۱۳۷۰، ۱۳۷۱، ۱۳۷۲، ۱۳۷۳، ۱۳۷۴، ۱۳۷۵، ۱۳۷۶، ۱۳۷۷، ۱۳۷۸، ۱۳۷۹، ۱۳۸۰، ۱۳۸۱، ۱۳۸۲، ۱۳۸۳، ۱۳۸۴، ۱۳۸۵، ۱۳۸۶، ۱۳۸۷، ۱۳۸۸، ۱۳۸۹، ۱۳۹۰، ۱۳۹۱، ۱۳۹۲، ۱۳۹۳، ۱۳۹۴، ۱۳۹۵، ۱۳۹۶، ۱۳۹۷، ۱۳۹۸، ۱۳۹۹، ۱۴۰۰، ۱۴۰۱، ۱۴۰۲، ۱۴۰۳، ۱۴۰۴، ۱۴۰۵، ۱۴۰۶، ۱۴۰۷، ۱۴۰۸، ۱۴۰۹، ۱۴۱۰، ۱۴۱۱، ۱۴۱۲، ۱۴۱۳، ۱۴۱۴، ۱۴۱۵، ۱۴۱۶، ۱۴۱۷، ۱۴۱۸، ۱۴۱۹، ۱۴۲۰، ۱۴۲۱، ۱۴۲۲، ۱۴۲۳، ۱۴۲۴، ۱۴۲۵، ۱۴۲۶، ۱۴۲۷، ۱۴۲۸، ۱۴۲۹، ۱۴۳۰، ۱۴۳۱، ۱۴۳۲، ۱۴۳۳، ۱۴۳۴، ۱۴۳۵، ۱۴۳۶، ۱۴۳۷، ۱۴۳۸، ۱۴۳۹، ۱۴۴۰، ۱۴۴۱، ۱۴۴۲، ۱۴۴۳، ۱۴۴۴، ۱۴۴۵، ۱۴۴۶، ۱۴۴۷، ۱۴۴۸، ۱۴۴۹، ۱۴۵۰، ۱۴۵۱، ۱۴۵۲، ۱۴۵۳، ۱۴۵۴، ۱۴۵۵، ۱۴۵۶، ۱۴۵۷، ۱۴۵۸، ۱۴۵۹، ۱۴۶۰، ۱۴۶۱، ۱۴۶۲، ۱۴۶۳، ۱۴۶۴، ۱۴۶۵، ۱۴۶۶، ۱۴۶۷، ۱۴۶۸، ۱۴۶۹، ۱۴۷۰، ۱۴۷۱، ۱۴۷۲، ۱۴۷۳، ۱۴۷۴، ۱۴۷۵، ۱۴۷۶، ۱۴۷۷، ۱۴۷۸، ۱۴۷۹، ۱۴۸۰، ۱۴۸۱، ۱۴۸۲، ۱۴۸۳، ۱۴۸۴، ۱۴۸۵، ۱۴۸۶، ۱۴۸۷، ۱۴۸۸، ۱۴۸۹، ۱۴۹۰، ۱۴۹۱، ۱۴۹۲، ۱۴۹۳، ۱۴۹۴، ۱۴۹۵، ۱۴۹۶، ۱۴۹۷، ۱۴۹۸، ۱۴۹۹، ۱۵۰۰، ۱۵۰۱، ۱۵۰۲، ۱۵۰۳، ۱۵۰۴، ۱۵۰۵، ۱۵۰۶، ۱۵۰۷، ۱۵۰۸، ۱۵۰۹، ۱۵۱۰، ۱۵۱۱، ۱۵۱۲، ۱۵۱۳، ۱۵۱۴، ۱۵۱۵، ۱۵۱۶، ۱۵۱۷، ۱۵۱۸، ۱۵۱۹، ۱۵۲۰، ۱۵۲۱، ۱۵۲۲، ۱۵۲۳، ۱۵۲۴، ۱۵۲۵، ۱۵۲۶، ۱۵۲۷، ۱۵۲۸، ۱۵۲۹، ۱۵۳۰، ۱۵۳۱، ۱۵۳۲، ۱۵۳۳، ۱۵۳۴، ۱۵۳۵، ۱۵۳۶، ۱۵۳۷، ۱۵۳۸، ۱۵۳۹، ۱۵۴۰، ۱۵۴۱، ۱۵۴۲، ۱۵۴۳، ۱۵۴۴، ۱۵۴۵، ۱۵۴۶، ۱۵۴۷، ۱۵۴۸، ۱۵۴۹، ۱۵۵۰، ۱۵۵۱، ۱۵۵۲، ۱۵۵۳، ۱۵۵۴، ۱۵۵۵، ۱۵۵۶، ۱۵۵۷، ۱۵۵۸، ۱۵۵۹، ۱۵۶۰، ۱۵۶۱، ۱۵۶۲، ۱۵۶۳، ۱۵۶۴، ۱۵۶۵، ۱۵۶۶، ۱۵۶۷، ۱۵۶۸، ۱۵۶۹، ۱۵۷۰، ۱۵۷۱، ۱۵۷۲، ۱۵۷۳، ۱۵۷۴، ۱۵۷۵، ۱۵۷۶، ۱۵۷۷، ۱۵۷۸، ۱۵۷۹، ۱۵۸۰، ۱۵۸۱، ۱۵۸۲، ۱۵۸۳، ۱۵۸۴، ۱۵۸۵، ۱۵۸۶،

س: وتاره‌کانی پوژنی جومعه:

۱- حوکمی وتاری جومعه: زۆربه و جه‌ماوه‌ری زانایان وتاری جومعه به فەرز ده‌زانن و به‌لگه‌شیان ئه‌وه‌یه که پێغه‌مبەر ﷺ وەک له‌ چه‌ندان فەرمووده‌ی (صحیح) دا هاتوه به‌رده‌وام له‌ هه‌موو پوژانی جومعه‌دا - ئه‌گەر جومعه‌ی کردبێ - وتاری داوه، هه‌روه‌ها ئایه‌تی: ﴿يا ايها الذين آمنوا اذا نودي للصلاة فاسعوا الى ذكر الله﴾ ش به‌ به‌لگه‌ دیتنه‌وه و ده‌لێن مه‌به‌ست له‌ (ذکرا لله) وتاری جومعه‌یه چونکه یادی خوای هه‌ر تێدایه، هه‌ندی‌کیش له‌ زانایان وەک (ابن حزم) و (داود الظاهري) و (جويني) و (شوکانی) به‌ سوننه‌تی ده‌زانن^{۲۲۴}.

ب- وتاری جومعه و چۆنیه‌تی و نیوه‌پۆکی:

(۱) سه‌ره‌تا پێویسته ئیمام که سه‌رکه‌وته سه‌ر مینبهر پوو بکاته خه‌لکه‌که و سه‌لامیان لێ بکات، ئه‌مه‌ش چه‌ند ده‌قیق له‌و باره‌وه:

* (عن جابر رضي الله عنه ان النبي ﷺ اذا صعد المنبر سلم) رواه ابن ماجه.

* (وفي مراسيل عطاء وغيره انه ﷺ كان اذا صعد المنبر أقبل بوجهه على الناس ثم قال:

السلام عليكم. قال الشعبي: كان ابوبكر وعمر يفعلان ذلك).

* (النداء يوم الجمعة أوله اذا جلس الإمام على المنبر، على عهد رسول الله ﷺ وأبوبكر وعمر، فلما كان عثمان وكثر الناس زاد النداء الثالث على الزوراء، ولم يكن للنبي ﷺ مؤذن غير واحد) رواه البخاري والنسائي وأبو داود، واته: له سه‌رده‌می پێغه‌مبهری خواو ﷺ ئه‌بووبه‌کر و عومه‌دا سه‌ره‌تای بانگ پوژنی جومعه ئه‌و کاته بوو که ئیمام له‌سه‌ر دوانگه‌ داده‌نیشته، به‌لام له‌ سه‌رده‌می عوسمان دا که خه‌لک زۆر بوو بانگی سییه‌می له‌سه‌ر زه‌وراء زیاد کرد. وه پێغه‌مبهر ﷺ به‌س یه‌ك بانگ بێژی هه‌بوو. (مه‌به‌ست له‌و سێ بانگه‌ بانگی یه‌که‌م و دووهم و قامه‌ت کردنه).

* (كان بلال يؤذن اذا جلس النبي ﷺ على المنبر ويقيم اذا نزل) رواه احمد والنسائي،

واته: بیلال کاتی‌ک بانگی ده‌دا که پێغه‌مبهر ﷺ له‌سه‌ر دوانگه‌ داده‌نیشته و که ده‌هاته خوار قامه‌تی ده‌کرد.

(۲) دیاره وتاری جومعهش دوانن^{۲۳۰} و به پیوه ده درین و ئیمام له نیوانیان دا سووکه دانیشتنیک دهکات، ئەمەش چەند دەقیك لەو بارەو:

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما: قال: كان النبي ﷺ يخطب يوم الجمعة قائماً ثم يجلس ثم يقوم كما يفعلون اليوم) رواه الجماعة، واته: پیغه مبهەر ﷺ پوژی جومعه به پیوه وتاری دەدا پاشان دادەنیش، دوازی هەلەستایهوه، وەك چۆن ئەمڕۆ دەیکەن.

* (عن جابر بن سمرة رضي الله عنه قال: كان النبي ﷺ يخطب قائماً ثم يجلس ثم يقوم فيخطب قائماً، فمن قال أنه يخطب جالساً فقد كذب...) رواه احمد و مسلم وابوداود.

* (وروي ابن أبي شيبة عن طاوس قال: خطب رسول الله ﷺ قائماً وابوبكر وعمر وعثمان وأول من جلس على المنبر معاوية) واته: پیغه مبهەری خوا ﷺ به پیوه وتاری دا، هەروەها ئەبووبەکر و عومەر و عوسمانیش - خوا لییان پازی بێ - وە یەكەمین كەس كە لەسەر مینبەر دانیش - بۆ وتاردان - موعاویە بوو.

(۳) ئینجا هەرچەندە حیکمەتی دانرازی وتارەکانی جومعه نامۆزگاری کردنی مسوڵمانان و بیرخستنهوهیان و بەرچاو پوون کردنهوهیانه بههۆی قورپان به سەردا خویندنهوهیان و زیكری خوای پەروردگارەوه، بەلام سوننەتە و پەسندە كە سوپاس و ستایشی خوا و سەلات و سەلام لەسەر پیغه مبهەر ﷺ و مەدح کردنی خۆی و هاوێلانی و بنەمالە و شوێن كەوتووانی راستەقینەیشی نیواخن بکات، ئەمەش چەند دەقیکی سوننەت دەربارە و حەقیقەت و نیوه پۆکی وتارەکانی جومعه:

* (عن جابر بن سمرة رضي الله عنه قال: كان رسول الله ﷺ يخطب قائماً و يجلس بين الخطبتين وقرأ آيات و يذكر الناس) رواه الجماعة الا البخاري و الترمذي.

* (كل كلام لا يبدأ فيها بالحمد لله فهو أجذم) رواه ابوداود، واته: هەر قسەیهك به ستایشی خوا دەستی پێ نەكړی ئەوه قسەیهكی گول - گەپ - ە.

* (الخطبة التي ليس فيها شهادة كالجذماء) رواه احمد وابوداود و الترمذي و قال: (تشهد) بدل (الشهادة)، واته: ئەو وتارە وێ كە شایه تمانی تێدا نیه وەك دەستی گول بوو وایه: (دیاره مەبەست له شایه تمان) (أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) یه.

^{۲۳۰} ئەمە پای زۆربەى زانایانە وەك (نووی) دەلێ له (المجموع) دا بپوانە (ج ۴ ص ۴۳۳). بەلام له (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۲۵۱ - دا دەلێ ئەو مۆزەب شافعی به بەلام (الله) و ئەوزاعی و اسحاق و ابو ثور و ابن الصغر و اصحاب الدي و محمد و عیسی و یانوتار و هەروەها

* (عن أم هشام بنت حارثة بن النعمان رضي الله عنهما قالت: ما أخذت "ق" والقرآن المجيد) إِلَّا عَنْ لِسَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُهَا كُلُّ جُمُعَةٍ عَلَى الْمَنْبَرِ إِذَا خُطِبَ النَّاسُ) رواه أحمد و مسلم والنسائي وأبو داود.

* (عن أبي بن كعب رضي الله عنه أن الرسول ﷺ قرأ يوم الجمعة "بارك" وهو قائم يذكر بآيām الله) رواه ابن ماجه.

وهك ده بینین هه ركام له (ام هشام) و (أبي بن كعب) خوا لیان پازی بی شایه دی دهن كه پیغه مبهری مهزن ﷺ له وتاره كانی دا به زوری قورئانی خویندوه و بو مسولمانانی پوون كردوته وه و له بهر تیشکی ثایه ته كانی قورئان دا ناموزگاری كردوون و بیرداری كردوونه وه و بهرچاوی پوون كردوونه وه.

۴) شیوازی وتاردانیش وهك له سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ دهرده كه وی ئه وهیه كه كورت و پوخت و پر مه عنایت و، دواندر (خطیب) یش به گرنگی پیدان و دهنگی بهرز و به جیددییه وه بیخوینته وه، نهك به ساردوسپی و مرده لوخه یی و به منجه منج و قسه كانی بكاته پيس و گوريس و سهروبنيان دیار نه بی و هر تیره له كه ندالیک بدات، نه مهش چهند ده قیگی سوننه ت له و باره وه:

* (أَنَّ طُولَ صَلَاةِ الرَّجُلِ وَ قِصْرَ خُطْبَتِهِ مِنْهُ مِنْ فَقِهِ فَاطِلُوا الصَّلَاةَ وَأَقْصَرُوا الْخُطْبَةَ) رواه احمد و مسلم؛ واته: بیگومان نویژی دریزی پیاو و وتاری کورتی نیشانه ی شاره زایی و تیگه یشتن، دهجا نویژتان دریزیگه نه وه و وتارتان کورت بیّت: (ناشکرایه كه مه بهست له دریزکردنه وه ی نویژ نه ندازه یه کی ماقوله كه له دهقه شرعییه كان دا دیاری کراوه نهك به شیوه یه كه كه بیته مایه ی بیزارکردنی خه لکی)

* (عن جابر بن سمرة رضي الله عنه قال: كانت صلاة رسول الله ﷺ قصداً و خطبته قصداً) رواه احمد و مسلم و الترمذي و النسائي، واته: نویژ و وتاری پیغه مبهری خوا ﷺ ناسایی و میانه بوون.

۲۳۶ (نووی): له (المجموع) دا ده لئ: فه رزه كانی وتار (خطبة) پینجن: ۱- ستایشی خوا كردن و، ۲- سه لات له بهر پیغه مبهر ﷺ و، ۳- پاسپاردن به پاریزکاری (الوصية بالتقوى) و، ۴- قورئان خویندن و، ۵- پارانه وه (الدعاء)، وه دهر باره ی (الوصية بالتقوى) گووتوویه تی: (الصحيح الذي نص عليه الشافعي وقطع به الأصحاب والجمهور: لا يتعين (أي لفظ الوصية بالتقوى) بل يقوم مقامه أبي وعظ كان) پروانه: (المجموع) ج ۴ ص ۴۳۸. وه دهر باره ی پای زانایانی دیکه سه باره ت به فه رزه كانی وتاری جومعه گووتوویه تی: (و قال الأوزاعي واسحاق وابوشور وابن القاسم المالكي وأبو يوسف و محمد و داود، الواجب ما يقع عليه (اسم الخطبة) و قال أبو حنيفة يكفينا أن يقول: سبحان الله أو بسم الله أو الله أكبر أو بغير ذلك) (المجموع) ج ۴ ص ۴۳۸.

* (عن جابر بن عبدالله رضي الله عنه قال: كان رسول الله ﷺ إذا خطب أحمَرَّت عيناه و علاصوته واشتد غضبه حتى كأنه منذر جيش يقول صبحكم ومساءكم) رواه مسلم و ابن ماجه،
 واته: پیغمبره‌ری خوا ﷺ که وتاری ددها چاوه‌کانی سوور هه‌لده‌گه‌پان و ده‌نگی
 به‌زده‌بووه و زور توو‌په‌ده‌بوو به‌پارده‌یه‌ک که ده‌تگوت وریاکه‌ره‌وه‌ی سوپایه‌که پییان
 ده‌لی: نه‌ها به‌ره‌به‌یان دوژمن هاته سهرتان و شه‌به‌یخوونتان کرایه سهر.

ه) وه له کاتی وتاردان دا قسه‌کردن چه‌پامه و بی‌ده‌نگی و گوئی‌پاگرتن فه‌پزه
 به‌پئی پای زوربه‌ی هه‌ره زوری زانایان، ته‌نانه‌ت فه‌رمان به‌چاکه و پیگری له
 خراپه‌ش له کاتی وتارداندا دروست نیه، نه‌مه‌ش چه‌ند ده‌قیک له‌و باره‌وه:
 * (مَنْ تَكَلَّمَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ فَهُوَ كَالْحِمَارِ يَحْمِلُ أَثْقَارًا، وَالَّذِي يَقُولُ لَهُ أَنْصِتْ! لَا جُمُعَةَ لَهُ) رواه احمد وابن ابي شيبة والبخاري، قال الحافظ في بلوغ المرام: اسناده لا بأس
 به، واته: هه‌ره‌که‌سیک له کاتیک که ئیمام وتارده‌ده‌ات قسه‌بکات نه‌وه وه‌ک که‌ریکه‌که
 باریک کتیبی هه‌لگرتوون، نه‌وه‌که‌سه‌ش که پیی ده‌لی: بی‌ده‌نگ به‌! نه‌ویش
 جومعه‌که‌ی به‌رناکه‌وی!!

* (إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ أَنْصِتْ فَقَدْ لَعُوتَ) متفق عليه، واته: نه‌گه‌ر
 پوژی جومعه له کاتیک ئیمام وتارده‌ده‌ات به‌هاوه‌له‌که‌تت گوت بیده‌نگ به‌! نه‌وه قسه‌ی
 پوچت کردوه!

تی‌بینی: شافیعی و نه‌حمه‌د جیاوازی‌یان خستوته نیوان حالیکه‌وه که ده‌نگی
 دوانده‌ری تیدا ده‌بیستری و حالیک که ده‌نگی نابییستری و گوتووایانه، له حاله‌تی
 یه‌که‌م دا قسه‌کردن چه‌پامه به‌لام له ئی دوهم چه‌پام نیه هه‌رچه‌نده بی‌ده‌نگی و
 قسه‌نه‌کردن هه‌ر سوننه‌ت و په‌سنده، هه‌ره‌وه‌ها ژماره‌یه‌ک له زاناو پیشه‌وایان وه‌ک
 شافیعی و نه‌حمه‌د و ئیسحاق مؤله‌تیاان داوه که وه‌لامی سه‌لام بدیته‌وه (تشمیت) ی
 بابای پڑميو بکری - واته دواى نه‌وه‌ی گوتی: الحمد لله) پیی بگوتری: (یرحمک
 الله) ^{۲۲۷}، ئینجا شایانی باسیشه که له غه‌یری کاتی وتاردان دا قسه‌کردنی پیویست
 دروسته. هه‌رچه‌نده هه‌رچون بی‌بیده‌نگی و نارامی هه‌ر چاکتر و په‌سندتره.

چوار؛ چند مه سه له یه کی دیکه ی په یوه ست به جومعه وه:

۱- هرکه سینک فریای پکاتیک له نویژی جومعه بکه وی نه وه پیویسته دواي سه لام دانه وه ی ئیمام پکاتیکی دیکه بکات و نویژی جومعه که ی ته و او ده بی و بوی به رده که وی، به لام نه گهر فریای که متر له پکاتیک که وت، نه وه فریای نویژی جومعه نه که وتوه و پیویسته چوار پکاتی نیوه پو بکات^{۲۳۸}، ئینجا سنووری نیوان فریا که وتنی پکات و فریانه که وتنی شی فریا که وتنی پکو و عه یان فریانه که وتنی ه تی^{۲۳۹}، نه مه ش چند ده قیکی سوننه ت له و باره وه:

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي ﷺ قال: "مَنْ أَدْرَكَ رُكْعَةً مِنْ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ فَلْيُضِفْ إِلَيْهَا أُخْرَى وَقَدْ نَمَتْ صَلَاتُهُ") رواه النسائي وابن ماجه والدارقطني.
* (عن ابي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: "مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصَّلَاةِ رُكْعَةً فَقَدْ أَدْرَكَهَا كُلَّهَا") رواه الجماعة، وانه: هرکه سینک به پکاتیکی نویژ راگه یشست نه وه به هه مووی راگه یشتو وه.

ب- له کاتی قه له بالغی زوردا دروسته نویژ که ران له سه ر پشنتی یه کتر سه جده به رن، نه مه پای زور به ی هره زوری زانایانه^{۲۴۰}، هه ندیکیشیان ده لی: ده بی بابای نویژ که ر چاوه پو بکات هه تا قه له بالغی یه که نامینئ نه و جار کړنووش به ری و، نه گهر له سه ر پشنتی یه کیکی دیکه سه جده ببات بوی به رنا که وی^{۲۴۱}، به لام بیگومان پای زور به به میز تره و نه مه ده قانه ش به به لکه دیننه وه:

* (إذا أَمَرْتُمْ بِأَمْرٍ فَأَتَوْا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) متفق عليه.
* (عن سيار قال: سَمِعْتُ عُمَرَ وَهُوَ يَخْطُبُ يَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَنَى هَذَا الْمَسْجِدَ وَنَحْنُ مَعَهُ الْمُهَاجِرُونَ وَالْأَنْصَارُ، فَإِذَا اشْتَدَّ الزَّحَامُ فَلْيَسْجُدِ الرَّجُلُ مِنْكُمْ عَلَى ظَهْرِ أَخِيهِ) رواه احمد والبيهقي باسناد صحيح^{۲۴۲}.

^{۲۳۸} بېوانه: (المجموع) ج ۴ ص ۱۸۶ تا ۱۸۸، وه بېوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۳۴۲.

^{۲۳۹} بېوانه: (المجموع) ج ۴ ص ۴۷۶، ۴۷۷، (نوي) ده لی: نه مه پای (مالك و اوزاعي و ثوري و ابو يوسف و احمد و اسحاق و ابو ثور) ه و پرای (شافعي)، به لام (ابو حنيفة) پای وایه مادام فریای ته حیيات بکه وی نویژ که ی به رکه وتوه - واته نویژی جومعه -.

^{۲۴۰} بېوانه: (المجموع) ج ۴ ص ۴۸۶، ۴۸۷، (نوي) ده لی: نه مه جگه له (شافعي) پای (ابو حنيفة و ثوري و احمد و اسحاق و ابو ثور و داود و ابن منذر) یشه.

^{۲۴۱} نه مه پای (مالك) و ژماره يه که له زانایانه، بېوانه: (المجموع) ج ۴ ص ۴۸۶، ۴۸۷.

^{۲۴۲} بېوانه: (المجموع) ج ۴ ص ۴۸۶، ۴۸۷، (فقه السنة) ج ۱ ص ۳۴۲.

واته: گویم له عومهر - خوا لښې پازې بڼې - بوو وتاری دېدا دهیگوت: پیغه مبهري خوا ﷺ نه مژگه وتهی دروست کردو نیمه ش کوچکهران و پشتیوانان له خرمه تی بووین، جا هرکات قهله بالفی زور بوو با یه کیکتان له سهر پشستی برایه که ی سه جده بهرئ. ج- نویژی سوننه تی بهرو دواي جومعه: سه بارهت به دواي جومعه سوننه ته دوو پکات یان چوار پکات بکریښ، هه ندیک له زانایانیش ده لښ نه گهر له مژگه و تی سو ننه تی دواي جومعه ی کرد وا باشه چوار پکاتان بکات، به لام نه گهر له مالئ کردی وا باشه دوو پکات بکات، نه مه ش دوو فرموده له و باره وه:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: "مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُصَلِّياً بَعْدَ الْجُمُعَةِ فَلْيَصِلْ أَرْبَعًا") رواه مسلم وابوداود والترمذي، واته: هرکامیکتان له دواي جومعه نویژی کرد با چوار پکاتان بکات.

* (عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كان رسول الله ﷺ يُمَلِّي يَوْمَ الْجُمُعَةِ رَكْعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ) متفق عليه، واته: پیغه مبهري خوا ﷺ عاده تی وابوو پوژی جومعه دوو پکات نویژی له مالئ ده کردن.

به لام له پیش نویژی جومعه دا بهرله وهی نیمام بچیته سهر مینه بهر نه وه سوننه تیکی دیاری کراو نیه به لام بیگومان سوننه تی ده ست نویژ و سلاوی مژگه وت (تَجِةَ الْمَسْجِدِ) نه وه هه موو ده مئ هر هه ن و، نه وهنده ی بشتوانئ نویژی سوننه ت بکات یان قوربان بخوینئ و یادی خوا بکات با بیکات و شتیکی چاک و په سنده، به لام دواي نه وهی نیمام چووه سهر مینه بهر و ده ستی به وتار کرد نه وه زانایان بو مه سه له ی سوننه تی سلاوی مژگه وت پایان جیا جیا یه، زور به یان وهك: شافعی و سفیان بن عیینة و ابو ثور و احمد و اسحاق و ابن منذر و داود .. ده لښ: هر سوننه ت و په سنده بکری، به لام مالک و لیث و ثوري و ابو حنیفة ده لښ نابئ بیکات^{۲۴۲}، دیاره پای زور به ش به هیتره که به چندان فرموده ی (صحیح) پایه که یان پشت قایم ده کن، بو وینه:

* (اِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ وَالْأَمَامُ يَخْطُبُ فَلْيَصِلْ رَكْعَتَيْنِ) متفق عليه. واته: هرکات یه کیکتان هات - ه مژگه وت - و نیمام وتاری دېدا با دوو پکاتان بکات - بهرله وهی دابنیشئ - .

* (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسْ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ) متفق عليه، واته: هرکات یه کیکتان هاته ژووری مزگهوت با ههتا دوو رکات نویژ نهکات دانه نیشی .

تی بیینی / که واته: هه موو نهو شتانه ی که بهر له چوونه سهه مینهه ری ئیمام و دهست به وتارکردنی دهگوترین و دهکرین بو وینه: که دهگوتری: (صَلُّوا سُنَّةَ الْجُمُعَةِ) نهوه هه موو شتی داهینراون و پیچه وانه ی سوننه تن^{۲۴۴}.

د- سوننه ته له نویژی جومعه دا له رکاتی یه کهم دا دوا ی فاتحه سووره تی (الجمعة) و له رکاتی دووه میش دا دوا ی فاتحه (المنافقون) بخوینی، یان له جیاتی ئهم دوو سووره ته سووره تی (الاعلیٰ) و (الغاشیة) بخوینی. له چه ند فرموده یه کی (صحیح) دا ئهمه باس کراوه که (مسلم و احمد و ابو داود و ترمذی و نسائی) گیراویاننه وه^{۲۴۵}.

ه- سوننه ته ئیمام له سهه روانگه (منبر) یان هر شتیکی و شوینیکی دیکه ی بلند وتار بدات، چونکه ئاوا دهنگی زالت ده بی و چاکتر دهگاته گوئی گران، دیاره وتاردانی پیغه مبهه ری خواش ﷺ له چه ندان فرموده ی (صحیح) دا هاتوه گه بهر جوهره بووه .

و- هرکات نویژی جومعه و نویژی یه کی که له دوو جه نه کان که وتنه پوژیکه وه ژماره یه که له زاناو پیشه وایان رایان وایه که نویژی جه ژن ده که ویتته بری جومعه ش بیجگه له ئیمام که نهو هر ده بی نویژی جومعه ش بکات بوئه وه ی نه وانه ی له نویژی جه ژن دواکه وتوون جومعه که یان نه چی، به لام زوربه ی زانا یان رایان وایه که نویژی جه ژن به دیلی جومعه نی یه و ده بی جومعه هه برکری^{۲۴۷}، به لام له سونگه ی نه وه وه که فرموده یه کی (صحیح) پشتگیری رای یه کهم ده که ن، نهو رایه په سندن تر و ویتچووتره، یه کی که له فرمودانه ش نه مه یه: (عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله ﷺ أَنَّهُ قَالَ: قَدْ اجْتَمَعَ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا عِيدَانِ فَمَنْ شَاءَ أَجْزَاهُ مِنَ الْجُمُعَةِ وَإِنَّا مُجْمَعُونَ) رواه ابو داود و ابن ماجه، واته: لهه پوژهتان دا دوو جه ژن کو بوونه ته وه، جا هر که سیکی

^{۲۴۴} دیاره شت له ئاین دا داهینان (الابتداء في الدين) یش به ژوری له بواره کانی عه قیده و عیبادت دایه، چونکه هر شتی: لهو دوو بواره دا زیاد بکری .

^{۲۴۵} بپروانه: (المجموع) ج ۴ ص ۴۵۰، ۴۵۱، وه: (المغني والشرح الكبير) ج ۲ ص ۱۵۷، ۱۵۸.

^{۲۴۶} بو وینه نهو فرموده یه کی (بخاری و ابو داود) له (السائب بن یزید) یان گیراوه ته وه.

^{۲۴۷} بپروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۴ ص ۲۱۲، وه یان (نیل الاوطال) ج ۳ ص ۳۴۷.

حه زده کات - نويزی جومعه نه کات - نه وه نويزی جه ژنی بۆ وه بری جومعه ش ده که وئ، به لام ئيمه خو مان جومعه ش ده که ين.

ز- دروسته که ئيمام له کاتی وتاردان دا له بهر پيويستی وتاره که ی بپري و قسه ی دیکه بکات، يان وه لامی بابای پرسيار کهر بداته وه، ته نانه ت دروسته له سه ر دوانگه ش بيته خواری، به لگه ی نه مه ش چه ند ده قتيکی (صحيح) ی سوننه تی پيغه مبه ر ﷺ، بۆ ويته:

* (ابو بريده) خوا ليی پازی بی ده گيريتته وه که پيغه مبه ر ﷺ له کاتی وتاردان دا له مينبه ر هاتوته خواری و (حَسَن و حُسَيْن) ی کچه زای به باوه ش هه لگرتوه و له لای خو ی دایناون، نه م فه رموده یه (مسلم و ابو داود و نسائي و ترمذي و ابن ماجه) گيراويانه ته وه.

* (ابو رفاعه العدوي) يش خوا ليی پازی بی ده گيريتته وه که له ده می وتاردان دا چۆته خزمه ت پيغه مبه ر ﷺ و پرسيار ی لی کردوه، نه ویش دابه زیوه و له سه ر کورسی یه ک دانیشته وه وه لامی داوه ته وه، پاشان وتاره که ی ته واو کردوه، وه ک (مسلم و نسائي) لپيه وه گيراويانه ته وه.

٦- کاتی پينج نويزه فه رزه کان:

خوا ی زانا و په ره ر دگار فه رمويه تی: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ البقرة - ٢٣٨ - واته: پاريزگاری له نويزه کانتان بکه ن وه - به تايبه ت - نويزی نيوه پاست، وه به مل که چی بۆ خوا بوه ستن. تويزه ره وانی قورشان هه موويان له سه ر نه وه يه که ده نگن که مه به ست له (الصلوات) پينج نويزه فه رزه کانن و زۆربه شيان ده ئين: مه به ست له (الصلاة الوسطى) نويزی ئيواره يه^{٢٤٨}.

هه ره ها خوا ی کار به جي و په نه ان بين فه رمويه تی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ النساء - ١٠٣ - ، واته: بيگومان نويز له چه ند کاتيکی ديار ی کراودا له سه ر بپواداران پيويست کراوه.

جا ئيمه لي ره دا دوو فه رموده ی پيغه مبه ر ﷺ ده رباره ی کاتی پينج نويزه کان به نمونه دينينه وه به لام يه که سه ر وه ريان ده گيرينه سه ر کوردي:

^{٢٤٨} عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: حَسِبَ الْمُشْرِكُونَ رَسُولَ اللَّهِ عَنِ صَلَاةِ الْعَصْرِ حَتَّى احْمَرَّتِ الشَّمْسُ وَأَصْفَرَتْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (سَلُّوْنَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى، صَلَاةِ الْعَصْرِ، مَا اللَّهُ أَجْوَفَهُمْ، وَ قُبُورُهُمْ نَارًا) رواه احمد و مسلم و ابی داود.

۱- (کاتی نویژی نیوه پۆ دواي لادانی خۆره - له نیوه پاستی ئاسمان - وه دهخایه نئ ههتا سیبه ری پیاو هینده ی خۆی لئ دئ و ههتا کاتی نویژی ئیواره دئ، وه کاتی نویژی ئیواره ده مینئ - مادام پۆژ زه ده لئه گه پابئ، وه کاتی نویژی شیوان - دواي پۆژ ئاوابوون - ههتا نه مانی سوورایی ئاسۆیه، وه کاتی نویژی خهوتنان ههتا نیوه ی یه که می شه وه، وه کاتی نویژی به یانی له سپیده ی به ره به یان ههتا هه لاهاتی پۆژه، جا هه رکات پۆژ هه لاهات وان له نویژکردن بینه، چونکه له نیوان دوو شاخ - قوچ - ی شه ی تانه وه هه لدئ). مسلم گنپراویه ته وه.

ب- (جابر بن عبدالله) خوا لئی پازی بئ ده گنپرتنه وه که (جبریل) هاته لای پیغه مبه ر ۞ پئی فهرموو: هه لسه نویژ بکه: ئه ویش نویژی نیوه پۆی کرد له کاتی که پۆژ لای دابوو، پاشان ئیواره هاته لای و پئی فهرموو: هه سته نویژ بکه! ئه ویش نویژی عه صری کرد له کاتی که سیبه ری هه ر شتی که هینده ی خۆی لئ هاتبوو، ئینجا کاتی شیوان هاته لای و پئی گوت: هه سته نویژ بکه! ئه ویش نویژی شیوانی کرد له کاتی که دا که پۆژ ئاوابوو، دواي کاتی عیسا هاته لای و پئی فهرموو: هه سته نویژ بکه! ئه ویش نویژی خهوتنانی کرد له کاتی که سوورایی ئاسۆ نه مابوو، پاشان به یانی هاته لای کاتی سپیده ی به یانی دابوو - یان گوتی: شه به قی به یانی دابوو -، ئینجا بۆ سبه ی نئ کاتی نیوه پۆ هاته لای و پئی گوت: هه سته نویژ بکه! ئه ویش نویژی نیوه پۆی کرد کاتی سیبه ری هه ر شتی که هینده ی خۆی لئ هاتبوو، دواي کاتی عه صر هاته لای و پئی فهرموو: هه سته نویژی بکه! ئه ویش نویژی عه صری کرد کاتی که سیبه ری هه ر شتی که دوو هینده ی خۆی لئ هاتبوو، دواي شیوان هاته لای و به س یه ک کات بوو لئ لانه دا، ئینجا عیسا هاته لای کاتی که نیوه ی شه وگار رابردوو، یان گوتی سیبه کی شه و، ئه ویش - ئه وکاته - نویژی خهوتنانی کرد، دواي کاتی که هاته لای که به ته وای به ره به یان پۆشن بوو بوو، فهرمووی: هه سته نویژ بکه! ئه ویش نویژی به یانی کرد دواي - جبریل - فهرمووی: (ئه وه ی ده که ویتنه نیوان ئه م دوو کاته وه کاتی نویژکردنه). (احمد و نسائی و ترمذی) گنپراویانه ته وه، وه (بخاری) گوتویه تی: (ئه م فهرمووده یه پاست ترین شته له باره ی کاتی کردنی نویژه کانه وه).

وهک ده بینین پیغه مبه ری پێشه و ۞ له م دوو ده قه گوته یی و کرده یی یه ی دا سه ره تا و کۆتایی کاتی هه لپژارده (وَقْتُ الْاِخْتِيَارِ) و کاتی دروست بوون (وَقْتُ الْجَوَازِ) ی هه ر پینچ نویژه فه رزه کانی زۆر به وردی بۆ ئۆمه ته که ی دیاری کردوه و، هیچ ته م و

مرئیکی به سه ر ئه و باب ته وه نه هشته م.

۷- نویژی به کۆمه‌ل (صلاة الجماعة)

خوینهری به‌پێز و خوشه‌ویست! خوا یاربێ له‌ژێر سیبهری سێ (۳) سه‌رباس دا بابه‌تی نویژی به‌کۆمه‌ل به‌کورتی له‌ هه‌موو پوویکه‌وه ده‌تویژینه‌وه، به‌م جوژه:

یه‌ك: پله‌وپایه‌و حوكمی نویژی به‌کۆمه‌ل: فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی پله‌وپایه‌ی به‌زی نویژی به‌کۆمه‌ل زۆرن. بۆ نمونه:

* (صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً) رواه البخاري و مسلم عن ابن عمر رضي الله عنهما، واته: نویژی به‌کۆمه‌ل له‌ نویژی تـاـك به‌ بیست و هه‌وت پله چاکتره.

* (مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ) رواه احمد و مسلم و ابو داود و البيهقي، واته: هه‌ركه‌سێك نویژی خه‌وتنان به‌کۆمه‌ل بکات و ه‌ك ئه‌وه وایه‌ نیوه‌ی شه‌و و نویژی کردبێ، و هه‌ركه‌سێك نویژی به‌یانی به‌کۆمه‌ل بکات و ه‌ك ئه‌وه وایه‌ هه‌موو شه‌وی شه‌و و نویژی کردبێ. ده‌رباره‌ی حوكمی نویژی به‌کۆمه‌لێش زانایان پای جیا جیا یان ه‌ن به‌لام به‌گشتی سێ پایان ه‌ن:

زۆربه‌یان^{۲۴۹} به‌ سووننه‌تیکی داکۆکی لێ‌کراو (سنه مؤکده) ی ده‌زانن، هه‌ندیکیشیان به‌ فه‌رزی کیفایه‌ی ده‌زانن و^{۲۵۰}، هه‌ندیکی دیگه‌ش به‌ فه‌رزی عه‌ین^{۲۵۱}، پێم وایه‌ ئه‌و پرایه‌ش که نویژی به‌کۆمه‌ل به‌ فه‌رزی کیفایه‌ ده‌زانن له‌ پووی به‌لگه‌وه له‌وانی دیکه به‌هێزتره، که ئه‌م ده‌قانه هه‌ندیکن له‌ به‌لگه‌کانیان:

* خ‌وای زانا فه‌رموویه‌تی: (... وَأَرْكَعُوا مَعَ الرَّائِعِينَ) البقرة - ۴۳، واته: وه له‌گه‌ل پ‌کووع به‌ران دا پ‌کووع به‌رن.

^{۲۴۹} که حه‌ته‌فیه‌کان و مالیکیه‌کان و هه‌ندیکن له‌ شافعییه‌کان، به‌وانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۲

ص ۱۴۹، د. وهبة الزحيلي.

^{۲۵۰} (نووي) گوتویه‌تی: (والصحيح أنها فرض كفاية وهو الذي نص عليه الشافعي .. وهو قول

شيخ المذهب: ابن سريج، وابي اسحاق و جمهور أصحابنا المتقدمين، وصححه أكثر المصنفين

وهو الذي تقتضيه الأحاديث الصحيحة (المجموع) ج ۴ ص ۱۶۱.

^{۲۵۱} ئه‌مه‌ش پای (اوزاعي و واحمد و ابو ثور و ابن المنذ) ه به‌لام به‌مه‌رجی به‌ركه‌وتن (صحته‌ی

دانانین (داود) یش به‌ فه‌رزی عه‌ینی ده‌زانن و به‌ مه‌رجی دروست بوون و به‌ركه‌وتنیشی ده‌زانن.

به‌وانه (المجموع) ج ۳، وه به‌وانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۴ ص ۱۶۱.

* پیاویکی کویر هاته لای پیغه مبهري ۛ و گوتی: ئەي پیغه مبهري خوا که سم نیه بهرو مزگهوت دهستم بکیشی، جا داوای له پیغه مبهري خوا کرد که مۆله تی بدات له مالی خۆی نوێژ بکات و ئەویش مۆله تی دا، به لām که پویششت بانگی کردهوه پئی فرموو: (هَلْ تَسْمَعُ النَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ!) ئایا گویت له بانگی نوێژ دهبی؟ گوتی: به لئی، فرمووی: (فَأَجِبْ) مادام وایه وه لām بدهوه واته: وهره بۆ مزگهوت -، ئەم فرموودهیه (مسلم) له (ابو هریره) ی گێڕاوه تهوه.

* (مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ وَلَا بَدْوٍ لَا تَقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذَّنْبُ مِنَ الْغَنَمِ الْقَاصِيَةَ) رواه ابو داود باسناد حسن. واته: ههرسی که سیک له ئاوه دانی یهک یان له دهشت و سارا دا نوێژیان له نیودا بهرپا نه کری - مه بهست نوێژی به کۆمه له - ئەوه بیگومان شهیطان دهیانخاته ژێر پکیفی خۆیهوه، جا کۆمه له بگرن، چونکه گورگ ته نیا مه پی له پان داپراو دهخوات.

شایانی باسیشه که هه م ئه وانه ی نوێژی به کۆمه له به فه پزی کیفایه دهزانن و هه م ئه وانه ش که به فه پزی عهینی دهزانن، جگه له (داود الظاهري) ههیچیان نالین که به کۆمه له کردنی پینچ نوێژه کان مه رجی دامه زان و وه رگیرانیانه، به لکو به س ده لێن: بابای نوێژه کری ته نیا - به بی عوزر گونا هه باره له سه ر چواندنی ئه و فه پزه که بریتیه له به کۆمه له کردنی نوێژه که ی.

له باره ی ئافره تانی شه وه که بچه مزگهوت و به شداری نوێژی به کۆمه له بکه ن ئه وه بیگومان بۆیان دروست و په وایه، به لām ده بی خۆ به یاریزن له هه ر شتی که مایه ی فیتنه و ورژاندنی ئاره زووی پیاوان بی، وه ک پۆشینی به رگ و پۆشاک ی زرق و به رق و سه رنج پاکیش و خۆ بۆ نخۆش کردن و زرینگه و خرینگه و له نجه ولار کردن، ئه مه ش چه ند ده قیک له و باره وه:

* (لَا تَمْنَعُوا النِّسَاءَ أَنْ يَخْرُجْنَ إِلَى الْمَسَاجِدِ وَيُوتِهِنَّ خَيْرُ لَهُنَّ) رواه احمد و ابو داود. واته:

رئ له ئافره تان مه گرن که بچه مزگهوتان، هه رچه نده ماله کانی خۆیان بۆیان چاکترن. * (أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَتْ بُخُورًا فَلَا يَشْهَدُ مَعَهَا الْعِشَاءُ الْآخِرَةَ) رواه مسلم و ابو داود والنسائي. واته: هه ر ئافره تی که بخووری له خۆی دابی بابه شداری نوێژی خه و تنانمان له گه له نه کات.

تى بىنى: سوننەتە باباى نويزكەر بە ئارامى بەرەو مزگەوت و نويزى بەكۆمەل
 بچى و پاكه پاك و پەلەپەل نەكات، (ابو قتادة) خوا لىي پازى بى دەگىرپىتەو دەلى: لە
 كاتىك دا لەگەل پىغەمبەردا ﷺ نويزمان دەکرد غەلبە غەلبى چەند پىاويكى بىست،
 فەرمووى: ئەو چىتانە! گوتيان: پەلەمان كرد بۇ نويزكەردن، فەرمووى: (فَلَا تَقْعَلُوا ...
 إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمُ السَّكِينَةُ فَمَا أَذْرَكْتُمْ فَصَلُّوا وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتُوا) متفق عليه، واتە: وا
 مەكەن .. ئەگەر هاتن بۇ نويز چەندەى پىراگەيشتن بىكەن و چەندەشتان لەدەست
 چوو بوو دواى تەواى بکەن.

دوو: چۆنیه تی نويزى بەكۆمەل و پيش نويزى كردن:

لەم چەند بېرگەيەى خوارى دا هەول دەدەين زۆر بە گوشراوى چۆنیه تی نويزكەردنى
 بەكۆمەل و پيش نويزى كردن پوون بکەينهەو:

(۱) نويزى بەكۆمەل بە دوو كەسان پىك دى يەكيان ئىمام و ئەوى دىكە (مأموم)
 بىت، چەندان فەرموودەى (صحيح) بەلگەى ئەو رايەن بۇ وینه:

* (ابن عباس) دەگىرپىتەو كە شەو لەلاى (مىمونه) ى پوورى ماوەتەو و كاتىك
 پىغەمبەر ﷺ بۇ شەونويز هەلساوەئەویش لەگەلى هەلساوە و لەلاى چەپى يەو
 راوەستاوە، پىغەمبەرىش ﷺ سەرى گرتو و هیناويەتە لاى راستى، (بخاري و مسلم)
 هیناويانە.

* (ابو سعيد) دەگىرپىتەو كە پىاويك هاتۆتە مزگەوت، دواى ئەوەى پىغەمبەرى
 خوا ﷺ نويزى بە هاوەلانى كردو و پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويه تی: (مَنْ يَتَصَدَّقْ عَلَى
 ذَا فِئْلَتِي مَعَهُ؟) ئىنجا پىاويك لەو كۆمەلە هەستاوە و نويزى لەگەل كردو. ئەم
 فەرموودەيه (احمد و ابو داود و ترمذى) گىراويانەتەو.

(۲) شوين كەوتنى ئىمام فەزە و حەرامە (مأموم) پيشى بکەويتەو، فەرموودەش

لەو بارەو زۆرن بۇ وینه:
 * (إِنَّمَا جُعِلَ الْأَمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ فَلَا تَخْلِفُوا عَلَيْهِ، فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا...) رواه
 بخاري و مسلم عن ابي هريرة،

واتە: ئىمام بەس بۆئەو دانراوە كەپەيرەوى لى بکرى جا پىچەوانەى وى
 مەجولینەو هەركات (الله اكبر) ى كرد ئیووش بىكەن، وەهەركات چوو و ركوع ئیووش
 ركوع بەرن.

* (يا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي إِمَامُكُمْ فَلَا تَسْبِقُونِي بِالرُّكُوعِ وَلَا بِالسُّجُودِ وَلَا بِالْقِيَامِ وَلَا بِالْقُعُودِ وَلَا بِالْإِنْصِرَافِ) رواه احمد و مسلم، واته: ئەى خەلكينه من ئىمامتانم، جا نه له پكوع و نه له سهجده بردن و نه له ههلسانهوه و نه له دانىشتن و نه له ته واوبوون - و سهلام دانەوه - دا پيشم مهكهونهوه.

٣) سوننه ته ئىمام كاتيك پيش نويژى بو خەلك كرد ئاگاي لىيان بى و بههوى زور نويژ دريژكردنهوهوه بىزاريان نهكات، چهندان فرموده پيغمبهر ﷺ لهو بارهوه

هەن، بو نموونه:

* (إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ بِالنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفُ وَالسَّقِيمُ وَالْكَبِيرُ، فَإِذَا صَلَّى لِنَفْسِهِ فَلْيَطْوِلْ مَا شَاءَ) رواه البخاري و مسلم عن ابي هريرة، واته: ئەگەر يهكيكتان نويژى بو خەلك كرد با بهكورتى بيكات چونكه بىگومان باباي لاواز و نهخوش و بهسانداچويان تيدياه، بهلام كه بو خوى بهتەنيا نويژى كرد با چهندي حەز دهكات دريژى بكاتهوه.

ناگاداريا: بىگومان مهبهست له كورت كردنهوه (تخفيف) ئەوه نيه كه

فەپزو سوننهتهكانى نويژ جى بهجى نهكات چونكه له چهندان فرموده دا هاتوه - بهتايبهت فرموده: (المُسِيءُ صَلَاتُهُ) كه پيشتر باسما كرد - كه نويژكه دهبي پايه و فەپز و سوننهتهكانى نويژهكهى جى بهجى بكات، بهلكو مهبهست رهچاوكردى حال و بالى نويژكه رهكانه و له بهرچاوكرتنى ئەوانه يانه كه پيرو كه نهفت و نهخوش و لاوازن.

٤) خيرايى كردن له شوين كهوتنى ئىمام دا و ئەوهى به پكوع پانهگات و تييدا ئارام نهگرى ئەو پكاتەى بو حساب ناكري، وهك پيغمبهرى خوا ﷺ فرموييه تى: (إِذَا جِئْتُمُ إِلَى الصَّلَاةِ وَنَحْنُ سُجُودٌ فَاسْجُدُوا وَلَا تَعْدُهَا شَيْئًا وَمَنْ أَدْرَكَ الرُّكْعَةَ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ) رواه ابو داود و ابن خزيمة في صحيحه و صحيحه الحاكم، واته: هەركات بو نويژ هاتن و ئيمه له سهجده دا بووين سهجده بهرن بهلام ئەو پكاتە حيساب مهكەن، وه هەركه سينك به پكوع پابگات ئەوه بهو - پكاتەى - نويژهكه راگهيشتوه.

٥) كى شايسته تره بو بوونه ئىمام؟ پيغمبهرى پيشه و امان ﷺ لهو بارهوه فرموييه تى:

www.alibapir.net

* (يَوْمَ الْقَوْمِ أَفْرُؤُهُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ، فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ سَوَاءً فَأَعْلَمُهُمُ بِاللَّسَةِ، فَإِنْ كَانُوا فِي
السَّيَةِ سَوَاءً فَأَقْدَمُهُمْ هِجْرَةً، فَإِنْ كَانُوا فِي الْهِجْرَةِ سَوَاءً فَأَقْدَمُهُمْ سِنًا وَلَا يُؤْمِنُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ فِي
سُلْطَانِهِ، وَلَا يَقْعُدُ فِي بَيْتِهِ عَلَى تَكْرَمَتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ) رواه احمد و مسلم، واته شاره زاترى
كۆمهلىك به كتيبى خوا ده بىته ئىماميان، جا ئه گهر له شاره زايى قورئان دا يه كسان
بوون، ئه وه زاناترين به سوونته - ده بىته ئىماميان - وه ئه گهر له سوونته تيش دا
يه كسان بوون ئه وه يان كه پيشتر كۆچى كردوه، وه ئه گهر له كۆچكر دنيش دا وهك يهك
بوون به ته مه نترينيان، وه نابى هيچ پياويك له شوينى قه له مروه و ده سه لاتى پياويكى
ديكه دا بىته ئىمامى، ههروه ها نابى به بن مؤله تى وى له مالى خوئى دا له سه ر شوينه
تاي به تى يه كه ي دا بنيشى.

٦- كئ و كئ دروسته پيش نويزى بكه ن؟! زۆربه ي هه ره زۆرى زانايان له سه ره وه
ريك كه وتوون كه پيش نويزى مندالى خاوه ن ته مييز و كويز دروسته، وه دروسته كه
پاوه ستاو له پشت دانيشتووه وه به پيچه وانه وه ش نويز بكه ن، ههروه ها ئه وه ي فه رز
دهكات له پشت ئه وه وه كه سوونته دهكات و به پيچه وانه وه ش، وه باباي خاوه ن
دهست نويز له پشت ته يه مموم كه رو به پيچه وانه شه وه، وه پيوار له پشت نيشته جي
(مقيم) و به پيچه وانه شه وه، وه چاكر له پشت چاك (أَفْضَلُ وَرَاءَ الْمَفْضُولِ) هه موو
ئهو شتانه له سوونته دا به لگه يان هه يه ^{٢٥٢}.

تى بينى: به لام هه ركاتيك پيوار (مسافر) له پشت نيشته جي وه نويزى كرد
پيويسته كه نويزه كه ي ته واو بكات، له و باره شه وه پرسيار له (ابن عباس) كراوه
گوتوويه تى: (تِلْكَ سُنَّةُ أَبِي الْقَاسِمِ ﷺ) رواه احمد.

٧- نويز له دواى باباي فاسق و خاوه ن بيدعت (مُبْتَدِع) وه نا په سند (مَكْرُوه)،
ئمه پاى زۆربه و جه ماوه رى زانايان و پيشه واياني پيشين و پاشين و له و باره وه
بنچينه يه كى گشتى يان داناوه و گوتويانه: (كُلُّ مَنْ صَحَّتْ صَلَاتُهُ لِنَفْسِهِ صَحَّتْ صَلَاتُهُ لِغَيْرِهِ)
واته: هه كه سيك نويزه كه ي بوخوئى به ربكه وي و ته واويئ بوخه لكيش دروست و
په وايه، چونكه له (صحيح البخاري) دا ها توه كه (ابن عمر) رضى الله عنهما له پشت

^{٢٥٢} بروه: (المجموع) ج ٤ ص ٢١٦ تا ٢٤٩، باب (صفة الأئمة)، وه بروه: (نيل الأوطار) ج ٢ ص ١٩٢ تا

٢١٨ (ابواب الأئمة)، وه بروه: (الفتاوى السنية) (دلتو) ج ٢ ص ١٧٢ تا ٢٥٩.

(حَجَّاج) هوه نوپژى كړدوه، وه له (صحيح) ى مسلم دا هاتوه كه (ابو سعيد الخدري) رضي الله عنه له دواى (مروان بن الحكم) هوه نوپژى كړدوه كه شه پاپ خور بووه. به لام بيگومان نوپژكردن له دواى (فاسق) و (مبتدع) هوه شتيكى په سند و باش نيه و نهو هاو له به پزانه ش كه نوپژيان له دواى نهو جوړه كه سانه وه كړدوه دياره ناچار بوون و له زيان و خراپه ي گوره تر ترساون و به پيى ياساى (احتمال اخف الضررين) و (اختيار اهنون الشرين) په فتاريان كړدوه، به لگه ي ناپه سند بوونى نوپژكردن يې له پشت نهو جوړه كه سانه وه جگه له دهقه گشتي يه كانى قوپان و سوننه ت، نه م فهرموده يه شه: (عن السائب بن خلاد أن رجلاً أم قوماً فبصق في القبلة ورسول الله ﷺ ينظر إليه، فقال رسول الله ﷺ " لا يصلي لكم " ...) رواه ابو داود و ابن حبان، واته: پياويك پيش نوپژى بو خه لكيك ده كړد و تفى به ره و قيبله پوكړد و پينغه مبه ريش ﷺ چاوى لى بوو، جا پينغه مبه رى خوا ﷺ فهرمووى: "با نوپژتان بو نه كات... ٢٥٢

٨- زوريه ي هره زور زانايان رايان وايه كه دروسته ئينسان له پشت ئيماميكه وه نوپژ بكات كه فهرز و پا يه يه كى چواندوه به لام پيى نه زانيوه، وه كه نه وه ي له شى پيس بووي، وه سهنگى مه حكه ي ته واوى ي نوپژه كه ش مه زه بي ئيمامه نه ك (ماموم)، كه ليك دهقى سوننه تيش لهو باره وه هن، كه جه ماوه رى زانايان نهو پاو هه لويس ته ي خويانيان لى هه له ينجاون^{٢٥١} بو وينه: *

(عن أبي هريرة أن النبي ﷺ قال: يملون بكم فإن أصابوا فلكم ولهم، وإن أخطأوا فلكم وعليهم) رواه احمد والبخاري، واته: نوپژتان پي ده كنه جا نه گهر نوپژه كه ته واو بوو نه وه پاداش ته كه ي بو ئيوه و نه وانيشه، به لام نه گهر هه له يان كړد، نه وه ئيوه پاداشت تان هر هيه و نوباله كه ي به نه ستوى خويانه.

* (عن سهل رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: الإمام ضامن فإن أحسن فله ولهم، وإن أساء فعليه) رواه ابن ماجه، واته: ئيمام نوبالداره جا نه گهر چاكي كړد نه وه - خير ه كه - بو خوى و بو نه وانيشه، به لام نه گهر هه له ي كړد نه وه - تاوان - به س له سه ر خويه تى.

^{٢٥٢} بېروانه: (المجموع) ج ٤ ص ٢٢١، ٢٢٢، وه بېروانه: (نيل الاوطار) ج ٣ ص ١٩٩ تا ٢٠٢ (امامة الفاسق).

^{٢٥١} بېروانه: (المجموع) ج ٤ ص ٢٢٢، ٢٢٣، وه بېروانه: (نيل الاوطار) ج ٣ ص ٢٠٢.

دیاره هه‌ندیك له زانایانیش پایان جیاوازه، به‌لام بیگومان پای جه‌ماوه‌ری زانایان به‌هیزتر و به‌لگه‌دارتره و پایه‌که‌ی دیکه‌ش زیاتر له شه‌نجامی ده‌مارگیری مه‌زه‌بی (التَّعَصُّبُ الْمَذْهَبِي) یه‌وه سه‌ری هه‌لداوه هه‌ربویشه‌ش له‌نیو زانایانی سئ سه‌ده په‌سند کراوه‌کان دا شه‌گه‌ر هه‌شبووبئ زۆر ده‌گمه‌ن بووه و پاش بلا‌وبوونه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌کان و ئیدیدیعی داخرانی ده‌رگای ئیجتیهاد شه‌و جوړه بیروپایه په‌یداوو، که جگه له نه‌گونجانی و پیچه‌وانه بوونی له‌گه‌ل ده‌قه‌کانی سوننه‌ت دا، زیانیکی یه‌کجار گه‌وره‌ش له یه‌که‌ریزی مسوولمانان داوه و زۆر کیشه و گيروگرفتیی لابه‌لای بو دروست کردوون

۹- هه‌رکاتیک ئیمام گيروگرفتییکی بو دروست بوو، وه‌ک شه‌وه‌ی بیري که‌وته‌وه که بی‌ده‌ست نوێژه، یان ده‌ست نوێژی شکا، یان لووتی پڑا و خوینی پاسا... هتد شه‌وه بو‌ی هه‌یه یه‌کیک له (ماموم) ه‌کان له‌جئ‌ی خو‌ی دابنئ بوئه‌وه‌ی نوێژه‌که‌یان پئ ته‌واو بکات، به‌لگه‌ی شه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ته، بو‌وینه:

* (عمرو بن میمون) ده‌گیرته‌وه ده‌لئ: شه‌و به‌یانی‌یه‌ی که عومه‌ر - رضي الله عنه - پیکرا من پاوه‌ستابووم و ته‌نیا (عبدالله بن عباس) مان له‌نیوان دابوو، پاش (الله اکبر) کردن زۆری پئ نه‌چوو بیستم گوئی: شه‌و سه‌گه کوشتمی یان خواردمی کاتی: - ابو لؤلؤة - زه‌بره‌که‌ی لیدا، پاشان عومه‌ر خوا لئی پازی بئ (عبدالرحمن بن عوف) ی پیش خست و شه‌ویش نوێژیکی سووکی پئ کردن، (بخاری) گپراویه‌ته‌وه.

* (ابن رزین) ده‌لئ: پوژیکیان (علي) خوا لئی پازی بئ نوێژی ده‌کرد لووتی پڑا، یه‌کسه‌ر ده‌ستی پیاویکی گرت و پیشی خست و خو‌ی پویششت. (سعید بن منصور) شه‌م ده‌قه‌ی گپراوه‌ته‌وه.

۱۰- زۆریه‌ی^{۲۵۶} هه‌ره‌زۆری زانایان پایان وایه که له‌گه‌ل هه‌بوونی دیوار و په‌رده و نیوانیش دا له‌نیوان ئیمام و شوین که‌وتووani دا دروسته له‌دوايه‌وه نوێژ بکه‌ن به‌مه‌رجیک ناگاداری نوێژی ئیمام و هه‌ستان و دانیشتن و جم و جو‌له‌کانی بن جا چ

^{۲۵۵} به‌روانه: (المغني والشرح الكبير) که له‌و باره‌وه ده‌لئ: (فَأَمَّا الْمُخَالِفُونَ فِي الْفُرُوعِ كَأَصْحَابِ أَبِي حَنِيفَةَ وَ مَالِكٍ وَ الشَّافِعِيِّ فَالصَّلَاةُ خَلْفَهُمْ صَحِيحَةٌ غَيْرُ مَكْرُومَةٍ نَحْنُ عَلَيْهِ أَحْمَدُ، لَأَنَّ الصَّحَابَةَ وَالتَّابِعِينَ وَ مَنْ بَعْدَهُمْ لَمْ يَزَلْ بَعْضُهُمْ يَأْتِي بَعْضٌ مَعَ اخْتِلَافِهِمْ فِي الْفُرُوعِ فَكَانَ ذَلِكَ إِجْمَاعًا...) ج ۲ ص ۲۷، وه‌ک ده‌بینين (ابن قدامة) پئ‌ی وایه که شه‌ک هه‌ر پای زۆریه‌ی زانایان، به‌لکو پای تیکراو سه‌رجه‌میانته.

^{۲۵۶} به‌روانه: (المجموع) ج ۴ ص ۲۵۹ تا ۲۵۶، وه‌ به‌روانه: (نیل الاوطار) ج ۲ ص ۲۳۹، ۲۴۰. وه

به‌روانه: ((الفتاوى الإسلامية و أدلتها)) ج ۲ ص ۲۲۸ تا ۲۲۴.

چاویان لئی بئ چ دهنگی بییستن، چ دهنگی گهیهنهر (مبلغ) بییستن، وه چ بههوی
پیکهوه په یوهست بوونی ریزه کانه وه ناگادارین، وه زانایان ئهه فرموده یه به بهلگه
دیننه وه:

* (عن عائشة رضي الله عنهما قالت: كان لنا حميرة نسطها بالنهار ونحجر بها بالليل
فصلى فيها رسول الله ﷺ ذات ليلة فسمع المسلمون قرآنه فملوا بصلاته، فلما كانت الليلة الثانية
كثروا فاطلع عليهم، فقال: اكملوا من الأعمال ما تطيقون فإن الله لا يمل حتى تموا) رواه احمد
واخرجه ابن جرير في تفسيره، وانه: حه سیریکمان هه بوو به پوژ پامان ده خست و به شهو
دهمان کرده پارده، شهویکیان پیغه مبهری خوا ﷺ نویژی تیدا کرد، مسولمانان که گوئی
بیستی قورئان خویندنی بوون نویژیان به نویژی شه کرد، بو شهوی دووم که زور
بوون پیغه مبهر ﷺ - بوئی پوانین و فرمودی: هه رنه وهنده کرده وان بکه نه پیشه که
پیتان بکری، چونکه بینگومان ئیوه له نه نجام دانی کرده وی باش - بیزار و ماندو
دهبن، به لام خوا - له پاداشت دانه وه تان دا - بیزار و ماندو نابئ.

۱۱- چونیهی ریزه بوونی نویژکهران و شوینی پاره ستانی مندالان و نافرته تان:

ا- نه گهر نویژکهر (ماموم) یه کیك بوو له لای پاستی ئیمام و نه گهر دووان و زیاتر
بوون له پشت ئیمامه وه ده وهستن، وهك (مسلم و ابو داود) له (جابر) وه ده گپړنه وه.
ب- سوننه ته شه و که سانه ی زیاتر خاوه نی عقل و شاره زاین له ئیمامه وه نزدیکترین،
چونکه پیغه مبهر ﷺ فرمودیه تی: (لِيَلْبِنِي مِنْكُمْ اُولُوا الْاَحْلَامِ وَالنَّهْيُ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ
الَّذِينَ يَلُونَهُمْ...) رواه احمد و مسلم و ابو داود و الترمذي، وانه: با خاوه ن عقل و هوشه کانتان
لیمه وه نریك بن دواپی نه وانه ی دواپی وان ئنجا نه وانه ی دواپی وان..

ج- دهبن پیاوان له ریزه کانی پیشه وه و دواپی نه وان مندالان و دواپی نه وانیش
نافرته تان بوهستن: چونکه: (كان رسول الله ﷺ يجعل الرجال قدام الفلمان والنساء خلف
الفلمان) رواه احمد و ابو داود.

۱۲- نویژی که سیك به ته نیا له پشت ریزه کانه وه ده وهستی دروسته یان نا؟
زوربه ی زانایان نویژکه ی به دروست داده نین، به لام ده لئین کاریکی ناپه سند (مکروه)
ی نه نجام داوه، هه ندیکیشیان ده لئین نویژکه ی به تاله و بهرناکه وی. جا نه وانه ی که
ده لئین نویژکه ی بهرناکه وی چه ند فرموده یه که به بهلگه دیننه وه که یه کیکیان
نه مه یه:

* (عن وابصة أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى رَجُلًا يَصَلِّيَ خَلْفَ الصَّفِّ وَحْدَهُ فَأَمَرَهُ أَنْ يُعِيدَ الصَّلَاةَ)

رواه الخمسة الا النسائي، واته: پیغهمبری خوا ﷺ پیاویکی دی که له پشت پیزهوه بهتهنیا نویژی دهکرد، فرمانی پی کرد که نویژهکهی دوباره بکاتهوه.. زوربهی زانایانیش چهند فرمودهیهک به بهلگه دیننهوه که یهکیکیان ئهمهیه:

* (ابوبکره) دهگیریتتهوه که کاتیک به پیغهمبر ﷺ راگه یشتوو - له نویژدا - له پکوع دا بووه ئه ویش بهرلهوهی بکاته ریز چۆته پکوع، پاشان ئهوهی بۆ پیغهمبر ﷺ باس کردوه ئه ویش فرموویهتی: (زَادَكَ اللَّهُ حِرْصًا وَلَا تَعُدَّ) رواه احمد والبخاري وابن المنذر والنسائي، واته: خوا سووربوونت - له سهر خواپهرستی - تیدا زیاتر بکات بهلام جاریکی تر وامهکه. جا دیاره ئه گهر نویژهکهی بهتال بوویه پی دهفرموو: دوباره بیکهوه، وه زوربهی زانایان دهلین: فرمودهکهی (وابصة)ش پیغهمبر ﷺ وهک سوننهت و چاکتر پیی فرمووه دوباره بیکاتهوه، بۆئوهی خیری زیاتر دهست بکهوی و نویژهکهی تهواتر بیت^{۲۰۷}.

۱۲- پیویسته ئیمام ریزهکان ریک بخات و کهلین و بۆشاییهکان پر بکاتهوه: نویژ بهتایبهت نویژی بهکۆمهل گهورهترین و گرنگترین قوتابخانهی ئیمانی و عیبادییه بۆ پهروهرد کردنی تاک و کۆمهل له سهر ریک و پیکسی و یاسا و پابهندی، بۆیه پیغهمبری خوا ﷺ له چهندان فرمودهی دا فرمانی به ئۆمهتهکهی کردوه که له نویژی دا ریزهکانیان راست و ریک و پیک بکهن و جوان پال بهیهکهوه بدن و پاش و پیش و جیاوازی و کهلین و بۆشایی له ریزهکانیان دا نهبی، بۆ وینه:

* (عن أنس أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْبَلُ عَلَيْنَا بَوَّجَهُ قَبْلَ أَنْ يُكَبِّرَ فَيَقُولُ: قَرَأُوا وَاعْتَدِلُوا) رواه البخاري و مسلم، واته: پیغهمبر ﷺ بهرلهوهی (الله أكبر) بکات و نویژ داببهستی - پوی تی دهکرین و دهیفرموو: ریز بههستن و ریک بوهستن.

* (عن أنس أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: سَوُّوا صُفُوفَكُمْ فَإِنَّ تَسْوِيَةَ الصَّفِّ مِنْ تَمَامِ الصَّلَاةِ) متفق عليه،

واته: ریزهکانتان ریک بخه چونکه راست کردن و ریک کردن ریز مایهی تهواوی نویژه.

* (نعمان بن بشير) خوالی پازی بی دهگیریتتهوه دهلی: پیغهمبری خوا ﷺ عادهتی وابوو له ریزهکان دا ریکی دهکرین وهک چۆن "تیر" راست دهکری، ههتا کاتیک که

^{۲۰۷} بروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۶۵.

زانی ئەو مەسەلەیه مان لێ وەرگرت و لێی تی گەشتین، پۆشکیان پووی تی کردین
 بینێ پیاویک سینگی دەرچوو بوو - لە پیز - فەرمووی: (لَتَسُوْنَ صُفُوفَكُمْ أَوْ لِيُخَالِفَنَّ اللَّهُ
 بَيْنَ وَجْهِكُمْ) رواه مسلم و النسائي و ابو داود و ابن ماجه و الترمذي و صححه، واته: یان دەبی
 پیزه کانتان پێک بکەن یان خوا پووه کانتان لە یەک وەر دهگیرێ.

ناکاداری: پێویستە بزانی که پێک و پێک کردنی پیزهکان و پاست
 پاوهستان و پال به یهکتره وه دان سوخته تیکه به سهرجهم نوێژکه رهکان ئەنجام دهری و
 پێویستی به هاوکاری هه موویان ههیه و به یهکێک و دووان نایه ته دی، هه بۆیه ش
 له سهر ئیمام فەرزە یان لانی کهم سوخته ته که سهرپهرشتی ئەو مەسەلەیه بکات و
 پیزهکان پاست و پێک بکات، ههروه ها پێویسته ئەوه ش بزانی که زیاده پویی کردن
 له مەسەلەیه ش دا و سه غله ت و بیزارکردنی خه لکی به هوێ زۆر پال لێدانیان و زۆر
 لینگ له یهک فەراح کردن و پاله پال له گه ل کردنیان، سهرباری بیدعەت بوون و له
 سنووری سوخته ت دەرچوونی ده بیته مایه ی بیزاری و ناپه حەت کردنی خه لکیش و،
 ئەو مه به سه ته ی که شه رعیش په چاوی کردوه، که پێک و پێک وه ستان و پال
 به یه که وه دانه هه ر نایه ته دی، چونکه بیگومان نامانجه شه رعیه کان به پێگاو شیوازه
 په سندن و شه رعیه کان نه بی مه یسه ر نابن.

١٤- خێرو پاداشتی پیزهکانی پێشه وه و به تایبەت پیزی یه کهم سهرجهم زانیان
 له سه ری یه که ده نگان و چه ندان فەرمووده ش له و باره وه له پیغه مبه ره وه ڤه گیراونه وه

بۆ وینه:
 * (تَقْدُمُوا فَأَتَمُوا بِي وَلِيَاتِم بَكُم مِّن وَّرَاءِكُمْ، وَلَا يَزَالُ قَوْمٌ يَتَاخَرُونَ حَتَّى يُؤْخِرَهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَ
 جَلَّ) رواه مسلم و النسائي و ابوداود و ابن ماجه، واته: وهر نه پێش و له پشت منه وه نوێژ
 دابه ستن، وه با ئەوانه ی پشته وه شتان له دوا ی ئیوه وه نوێژ دابه ستن، وه کۆمه لێک
 به رده وام دوا ده که ون هه تا خوا ی بالاده ست و پایه به رز دوا یان ده خات.

* (عن ابي امامة أن النبي ﷺ قال: إن الله وَمَلَائِكَتُهُ يُمْسُونَ عَلَى الْمَافِ الْأُولِ، قالوا يا
 رسول الله، على الثاني؟ قال: إن الله وَمَلَائِكَتُهُ يُمْسُونَ عَلَى الْمَافِ الْأُولِ، قالوا يا رسول الله و
 على الثاني؟ قال: و على الثاني) رواه احمد و الطبراني بسند صحيح. كه واته: خێرو

پاداشتی پیزی یه کهم دوو هیندهی پیزی دوومه. ئینجا لای راستی ئیمامیش له لای
 چهپی خیری زیاتره. چونکه پیغه مبه^{۲۵۸} ښه فرمویه تی:
 * (ان الله و ملائکته یصلون علی الذین یصلون علی میامین الصوفی) رواه ابو داود و ابن ماجه
 عن عائشة رضي الله عنها وأرضاها.

۱۵- شتیکی ناپه سنده ئینسان ببیته ئیمامی خه لکیک که له بهر هویه کی شهرعی
 گلهیی یان لئی یه تی و لئی ناپازین، نه مه پای^{۲۵۸} زۆربهی زانایانه، به لام ههندیکیان^{۲۵۹}
 به چه پامی ده زانن کابرا ببیته ئیمامی کۆمه لیک که هه موویان یان زۆربه یان له بهر
 هویه کی شهرعی لئی ناپازی بن، ئاشکرایه که ناپه سندی یان گوناح و خراپه کهش
 تایبه ته به بابای ئیمامه وه و زیانی بۆ نوێژی نوێژکه ره کان نیه، نه و فرمودانهش که
 زانایان بۆ ناپه سندی نه جوړه پیش نوێژی یه یان چه پامیتی به به لگه یان دیننه وه
 گرنگترینیان نه مانه ن.

* (ثَلَاثَةٌ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُمْ صَلَاةً: مَنْ تَقَدَّمَ قَوْمًا وَهُمْ لَهُ كَاهُونٌ..) رواه ابو داود و ابن ماجه،
 واته: سێ جوړه کهس خوا نوێژیان لئی وهرناگرئ: یه که میان - که سیک پیش کۆمه لیک
 بکهوئ که خوشیان ناوئ - و چه نه چاره ی ناکه ن.
 * (عن ابن عباس عن رسول الله ﷺ قال: ثَلَاثَةٌ لَا تَرْفَعُ صَلَاتُهُمْ فَوْقَ رُؤُسِهِمْ شَبْرًا: رَجُلٌ أُمِّ
 قَوْمًا وَهُمْ لَهُ كَاهُونٌ، وَامْرَأَةٌ بَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَلَيْهَا سَاحِطٌ، وَأَخَوَانِ مُتَصَارِمَانِ) رواه ابن ماجه و قال
 العراقي اسناده حسن. واته: سێ جوړه کهس نوێژه کانیان بستیک له سه ره سه ریان
 بهر زانایته وه: پیاوئیک پیش نوێژی خه لکیک بکات که لئی ناپازی بن، وه ژنی که شه و
 بکاته وه و میرده که ی لئی توو په بیت، وه دوو برای پیکه وه ناکوک و لیک داپراو.

سێ: عوزره کانی دوا که وتن له نوێژی به کۆمه ل:

نوێژی به کۆمه ل چ به فه پزی عینی یان به فه پزی کیفایه دابنرئ، وه چ به سوننه ت
 دابنرئ به پیی ده که کانی سوننه تی پیغه مبه^{۲۵۸} له چه ند حاله تی که دا بابای نوێژکه ر
 مۆله تی پی دراوه نه یکات و نوێژه که ی به ته نیا بکات، نه و حاله تانه ش:

^{۲۵۸} به روانه: (المجموع) ج ۴ ص ۲۳۹، ۲۴۰.

^{۲۵۹} بۆ وینه: (شواهد) به روانه: (هل الا بالی) ج ۳ ص ۲۱۸ باب: مَنْ أُمِّ قَوْمًا وَهُمْ لَهُ كَاهُونٌ.

۱) له کاتی سهرما و باران و قورو چلپا و و بای توند و تاریکی و گهرمای زوردا.
 *عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي ﷺ أَنَّهُ كَانَ يَأْمُرُ الْمُنَادِيَ فَيُنَادِي بِالصَّلَاةِ يُنَادِي: صَلُّوا فِي رِحَالِكُمْ فِي اللَّيْلِ الْبَارِدَةِ الْمَطِيرَةِ فِي السَّفَرِ (رواه الشيخان. واته: پیغه مبهري ﷺ
 فهرماني به بانگ بیژ ده کرد که بانگی نویژ بدات و بانگ بکات بلئی: له مه نزله کانی
 خوتان - له شهوی ساردی باراناوی له سه فهری دا - نویژ بکه.
 * (عن جابر رضي الله عنه قال: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ فَمَطَرْنَا فَقَالَ: لِيُصَلِّ مَنْ شَاءَ مِنْكُمْ فِي رَحْلِهِ) رواه احمد و مسلم وابو داود والترمذي.

* جاریکیان (ابن عباس) خوا لینیان پازی بی له پوژیکای باراناوی دا به بانگ
 بیژ ده کی خوی گوت: ئه گهر گوتت: (اشهد ان محمداً رسول الله) مه لئی (حیی علی
 الصلاة) به لکو بلئی: (صَلُّوا فِي بُيُوتِكُمْ). له ماله کانی خوتان دا نویژ بکه، ئنجا وه
 بلئی خه لکی ئه وه یان پی شتیکی سهیر و نامو بوو، بویه گوتی: ئایا ئه وه تان
 پی سهیره! که سینک ئه وه ی کردوه که له من چاکتره: پیغه مبهري ﷺ، بیگومان نویژی
 به کومه ل کاریکی گهره یه، به لام من هزم نه کرد که بتانه یمنه ده ری و به نیو قوپو
 چلپاودا برۆن، ئهم فهرمووده یه (بخاری و مسلم) گپراویانه ته وه.

* (ابن بطال) گوتوویه تی: (أَجْمَعَ الْعُلَمَاءُ عَلَى أَنَّ التَّخْلُفَ عَنِ الْجَمَاعَةِ فِي شِدَّةِ الْمَطَرِ
 وَالظُّلْمَةِ وَالرَّيْحِ وَمَا شَبَّهَ ذَلِكَ مُبَاحٌ) ٢٦٠
 * (نوی) یش گوتوویه تی: (الْبَرْدُ الشَّدِيدُ عَذْرٌ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَشِدَّةُ الْحَرِّ عَذْرٌ فِي
 الظَّهْرِ، وَالتَّلَجُّ عَذْرٌ أَنْ بَلَ الثَّوْبَ، وَالرَّيْحُ الْبَارِدَةُ عَذْرٌ فِي اللَّيْلِ دُونَ النَّهَارِ...) ٢٦١

٢- له کاتی نه خو شی یان هه بوونی مه ترسی گیان و سامان دا: چونکه خوای
 به به زه یی فهروویه تی: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ الحج - ٧٨ - واته: وه له
 ئایین دا سه غله تکر دنتان له سهیر دانه نراوه، پیغه مبهري خواش ﷺ فهرموویه تی: (مَنْ
 سَمِعَ النَّدَاءَ فَلَمْ يَجِبْهُ فَلَا صَلَاةَ لَهُ إِلَّا مِنْ عَذْرٍ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْعَذْرُ؟ قَالَ: خَوْفٌ أَوْ
 مَرَضٌ) رواه ابو داود باسناد صحيح، واته: هه رکه سینک بانگی بیست و به ده میه وه نه چوو

٢٦٠ بروهانه: (فقه السنة) ج ١ ص ٢٥٥، واته: زانایان له سهیر نه وه یه کدهنگن که دواکه وتن له نویژی
 به کومه ل به هی بارانی توند و تاریکی و باو بژ و ئه و جوړه شتانه وه دروست و موباحه.

٢٦١ بروهانه: (المجموع) ج ٤ ص ١٧٦. واته: سهیرمای زور له شه و پوژدا عوزره، وه گهرمای توند له
 نیوه پویه دا عوزره، مه لکه پوژدا له تی عوزره سهیرمای زور له شه و پوژدا عوزره.

نویژه‌کهی وەرناگیرئ مه‌گەر عوزری هه‌بن، گو‌تیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا عوزره‌کهی چی‌یه؟! فهرمووی: ترسان یان نه‌خو‌شی.

ئنجاه‌ه‌روه‌ک چو‌ن ئه‌گەر ئینسان به‌شه‌خسی نه‌خو‌ش بئ عوزری هه‌یه‌بو نه‌کردنی نویژی به‌کۆمه‌ل، به‌هه‌مان شیوه‌ش ئه‌گەر سه‌رپه‌رشتی نه‌خو‌شیک بکات که به‌هوی لا‌چو‌ل کردنی مه‌ترسی فه‌وتانی لئ بکری، یان له‌سو‌نگه‌ی ئه‌وه‌وه‌نا‌په‌حه‌ت و دالته‌نگ بی‌ت، خاوه‌نی (المه‌ذب) له‌و باره‌وه‌گو‌توویه‌تی: (وَمِنْهَا أَنْ يَكُونَ قِيَمًا لِمَرِيضٍ يَخَافُ ضِيَاعَهُ، لِأَنَّ حِفْظَ الْأَدَمِيِّ أَفْضَلُ مِنْ حِفْظِ الْجَمَاعَةِ، وَمِنْهَا أَنْ يَكُونَ لَهُ قَرِيبٌ مَرِيضٌ يَخَافُ مَوْتَهُ، لِأَنَّهُ يَتَأَلَمُ بِذَلِكَ أَكْثَرَ مِمَّا يَتَأَلَمُ بِذَهَابِ الْمَالِ)^{۲۶۷}.

۳- له‌کاتی نان خواردن دا که ئاماده‌کرا‌بئ و چا‌وی له‌دو‌وی بئ یان برسی‌بئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و باره‌وه‌فهرموویه‌تی: (إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ عَلَى الطَّعَامِ فَلَا يَعْجَلْ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ مِنْهُ وَإِنْ أَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ) رواه البخاري، واته: هه‌رکات یه‌کیکتان له‌سه‌ر نان خواردن بوو ئه‌گەر نویژه‌که‌ش به‌پاکرا‌بوو - ده‌ست پئ‌کرا‌بوو - با‌هه‌تا پیو‌یستی خو‌ی لئ جئ‌به‌جئ ده‌کات په‌له‌نه‌کات.

۴- له‌حاله‌تی ته‌نگا‌وی‌دا: چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری کارزان ﷺ فهرموویه‌تی: لا‌صلاة بحضور الطعم، ولا وهو يدافع الا خبثين رواه احمد و مسلم وابو داود، واته: نویژ نابئ له‌کاتی ئاماده‌کردنی خواردن دا یان له‌کاتی ته‌نگا‌وی به‌هوی می‌زو پی‌سای‌یه‌وه‌بکری.

۵- له‌کاتی خواردنی شتیکی بو‌ن ناخو‌ش دا، ئه‌گەر نه‌یتوانی بو‌نه‌کهی لا‌به‌ری: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: (مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ) متفق عليه، واته: هه‌رکه‌سیک سیر و پیازی خوارد، با‌که‌نارمان لئ بگری، وه‌با له‌مزگه‌وته‌که‌مان دو‌وربئ و با‌له‌مالی خو‌ی دا‌بنیشئ.

(ابوالدرداء) یش خوا‌لئی رازی‌بئ له‌و باره‌وه‌قسه‌یه‌کی هه‌کیمانه‌ی گو‌توه: (مِنْ فِقْهِ الرَّجُلِ إِقْبَالُهُ عَلَى حَاجَتِهِ، حَتَّى يَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ وَقَبْلَهُ فَارِغٌ) رواه البخاري، واته: له‌شاره‌زایی و تیگه‌یشتنی پیا‌و ئه‌وه‌یه‌که‌کار و پیو‌یستی خو‌ی پا‌په‌رئئ، تا‌کو‌به‌دلیکی خالی و ئاماده‌وه‌پو‌وبکاته‌نویژه‌کهی.

^{۲۶۷} به‌روانه: (المجموع شرح المهذب) ج ۴ ص ۱۷۷، وه‌بو‌به‌رچار پورنی زیاتره‌باره‌ی عوزرکانی نه‌چو‌ونه‌نویژی به‌کۆمه‌ل سه‌رنجی: (المجموع) ج ۴ ص ۱۷۵ تا ۱۷۸، وه‌(نیل الاوطار) ج ۳ ص ۱۸۹ تا ۱۹۲. وه‌(الفقه الاسلامی وادلته) ج ۲ ص ۱۶۹ تا ۱۷۲، بده.

۸- نوڙ گڙ انه وه (قضاء الصلاة):

شتيكي ناشكرايه كه پښنج نوڙه كان - وهك له پيشه وه باسما ن كړد - هر كاميكيان كاتيكي تايبه تي بؤ ديارى كراوه كه تييدا جي به جي بكري وهك خواي په روه ردگار فرمويه تي: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ النساء - ۱۰۳ - به لام نايان نه گهر چوينا و فوينا چاره سر چي به؟! جاري نه گهر به هوي به كي شهرعي به وه فوينا راي، وهك خه وتن و له بيرچونه وه، نه وه تيكراي زانايان ده لين پيوسته له زووترين كات دا كه دهره خسي بكري، به لام نه گهر به نانقه ست فوينا راي نه وه زانايان رايان جيايه، هر چي زوري هره زوريان^{۲۶۲} ده لين: ديسان هر پيوسته بگيريه وه، به لام هه نديكيان كه (داود الظاهري) و (ابن حزم الاندلسي)، پيشه وايان و (ابن تيمية) و (ابن القيم) يشيان له نيودان، رايان وايه كه هر نوڙيك به نانقه ست بچوينا قهت خاوه نه كه ي بؤ ناگيريه وه و دروست نيه بگيريه وه، به لكو له جياتي نه وه ده بي توبه بكات و داواي ليبوردين له خوا بكات و نوڙي سوننه بكات، به شكم خوا بؤ قهره بوو بكاته وه.

نه فرمودانه ش كه زانايان له باره وه به به لگه يان ديننه وه نه مانه ن:
 * (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ) رواه البخاري و مسلم عن انس بن مالك. واته: هر كه سيك نوڙيكي له بيرچوو با هر كاتي هاته وه يادي بيكات، كه فقاړه تي ته نيا نه وه يه.
 * (إِذَا رَقَدَ أَحَدُكُمْ عَنِ الصَّلَاةِ أَوْ غَفَلَ عَنْهَا فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا...) رواه مسلم، واته: نه گهر يه كيكتان له كاتي نوڙيك دا خه وتبوو يان لي بي ناگابوو، با هر كاتي هاته وه يادي بيكات.

شايق باسيشه كه هم جه ماوه ري زانايان - كه ده لين پيوسته نوڙي به نانقه ست چوينا و بگيريه وه - و هم نه وانه ش كه ده لين دروست نيه بگيريه وه، نه فرمودانه ي سره وه و هاو وينه كانيشيان به به لگه ديننه وه. هر چي

^{۲۶۲} بېروانه: (المجموع) ج ۲ ص ۷۷، وه (شرح صحيح مسلم) ج ۲ ص ۲۰۹۶، وه (فتح الباري شرح صحيح البخاري) ج ۲، ۲۶۹، ۲۷۰، وه بېروانه: (نيل الاوطار) ج ۲ ص ۲ تا ۴ (باب قضاء الفوائت)، وه بېروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۱ ص ۱، بېروانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۲ ص ۱۲۹ (المبحث الثاني: قضاء الفوائت).

جه ماوهن دهلین: نه گهر بابای خه وتوو و له بیرچوو له سهریان پیو یست بی نویره کانیا بگپرنه وه، دیاره بابای ته نهال و به نانقه ست نویره چوینه ره ره جار ره جار و (بطریق الاولی) له سهری پیو یسته بیگپرنه وه! نه وانی دیکه ش دهلین. مادام پیغه مبه ۞ ته نیا باسی (خه وتن) و (له بیرچوونه وه) ی کردوه بو نویره گپرنه وه، که واته نه وهی به نه نقهستی چواند بیتهی بوی نیه و مافی گپرنه وهی نیه! ۲۶۴

جا خوینه ری به پیز: نه وهی بهنده پاش موتالو سهرنج دانی زور پیی گه یشتووم نه وهیه که پای جه ماوه و زور بهی زانایان به میزتر و جی متمانه تره، چونکه وپرای نه به لگه یه ی سهری چهند به لگه ی دیکه شیان هن:

* فهرموده ی: (... فَدَيْنَ اللَّهُ أَحَقَّ أَنْ يُقْضَى) رواه البخاري والنسائي عن ابن عباس، واته: ده جا قهرزی خوا شایسته تره و پیو یست تره که بدریته وه - که پیغه مبه ۞ ده باره ی جه فهرمودیه تی و نویره و جه جیش هه ردوکیان دوو جوړه عیباده تی جهسته یین -.

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ۞ أَمَرَ الْمُجَامِعَ فِي نَهَارِ رَمَضَانَ أَنْ يَصُومَ يَوْمًا مَعَ الْكُفَّارَةِ: أَيَّ بَدَلِ الْيَوْمِ الَّذِي أَفْسَدَهُ بِالْجَمَاعِ عَمْدًا) رواه البيهقي باسناد جيد و روی ابو داود نحوه، واته: پیغه مبه ۞ فهرمانی بهو که سه کردوه که به پوژ له په مهزان دا له گهل خیزانی جوت بووه، که پوژیک بگپرنه وه و (کفاره) یش بدات، واته: له جیاتی نه و پوژهی که به هو ی جیماعه وه به نانقه ست به تالی کردو ته وه.

* ننجا نه وه که نه وانی دیکه دهلین: نه گهر بابای به نانقه ست نویره چوینه ریش وه نووستوو و له بیرچوو بوی هه بووایه نویره که ی بگپرنه وه، نه وه له گهل نه وان دا یه کسان ده بوو!! وه (ابن حجر العسقلانی) گوتوو یه تی راست نیه چونکه: بابای نویره چوینه نه گهر نویره که شی بگپرنه وه هه رچهنده گوناخی نه کردنی نویره که ی له سه ر

۲۶۴ بروانه: (مجموع الفتاوی) ج ۲۲ ص ۶۴، وه بروانه: (الفقه السنة) ج ۱ ص ۲۹۷ تا ۳۰۰، وه بروانه: (الروضة الندية) ج ۱ ص ۲۰۰ (باب قضاء الفوائت)، هه مووشیان له ژیر کاریگری قسه کانی (ابن حزم) دان، بروانه (المحلی شرح المجلی) ج ۲ ص ۱۴۸، به لام (ابن تیمیه) له گهل پای جه ماوه ری زانایان دایه که نه هلی هه چوار مه زه به کانیشیان له نیودان، بروانه: (مجموع الفتاوی) ج ۲۲ ص ۱۵، به لگه ش به وه ده میهنه وه که نه گهر له دوی تیپه پوونی کات (وقت) نویره نه کرابایه نه وه که سیک که هه نایکات و که سیک که ده یکات به لام ده چوینن یه کسان ده بوون به لام بیگومان.

که سیک که نویره نه کاه و کاه که ده چوینن یه کسان ده بوون به لام بیگومان.

لاده چې، به لām گوناحی چواندن و دواخستنه که ی و له کاتی دیاری کراوی خوی دا نه کړدنې هر له نه ستویه، به پیچه وانه وهی بابای نوستو و له بیرچووه وه که به هو ی کړدنې نویژه کانیان دوا ی بیدار بوونه وه و وه بیرها تنه وه هیچیان له سره نامینی، هه روه ک چو ن که سیك پوژووی به نانقه ست چواندې پیویسته بیگیریته وه، هه رچه نده دوا ی گیرانه وه شی گوناحی پوژوو خواردنه که ی هر له سره ^{۲۶۵}.

۹- به تال کهره وه کانی نویژ (مبطلات الصلاة)

وه ک له باسه کانی رابرو دودا زانیمان نویژ - چ فہرې بی چ سوننه ت - له چہند قسه و کړده وه یه کی تایبہ ت پیک دئ و دروست نی یه هیچ شتیکی دیکه ی تیکه ل بکړی. وه ک پیغه مبر ^{۲۶۶} فہرموویہ تی: (صَلُّوا کَمَا رَأَيْتُمُونِي اُصَلِّي) رواہ البخاری. جا چہند قسه و رہفتاریک هه ن هه رکاتیک تیکه ل به نویژ کران دہبہ هوی تیکدان و به تال کړدنه وه ی.

هه رچه نده زانایان زور به تیرو ته سہ لی باسی ئەم مہ سہ لہ یه یان کړدو ^{۲۶۶}، به لām نیمہ لیژدا دہر فہ تی ئەوہ مان نیہ و هه ر به کورتی چہند به تالکهره وه یه کی سہرہ کی نویژ دہخه ینه پوو و خوینہری به ریزیش حہ والہ ی کتیب و سہرچا وه کانی زانا و پیشه وایانمان دہکین، ئەگہر ویستی زیاتر و چاکتر له و باره وه شاہ زابیت:

یہ ک: قسه کړدنې به نانقه ست: چونکه پیغه مبر ^{۲۶۷} له وه لāmی ها وه لانی دا خوا لییان پازی بی که عہر زیان کړد ثایا سہ لامت لی بکہ یں له نویژدا و وه لāmمان بدہ یه وه فہرمووی: (اِنَّ فِي الصَّلَاةِ لَشُغْلًا) رواہ البخاری و مسلم عن ابن مسعود رضی اللہ عنہ، وائہ: له نویژدا سہر قالی یه کی وا هہ یه که پئی قسه کړدن نہ دات.

هه روه ها (زید بن ارقم) رضی اللہ عنہ دہگیریته وه که پیشتر له نویژدا قسه یان له گہ ل یه کتردا دہ کړد به لām که - فہرمانی خوا - ﴿وَقَوْمًا لِلَّهِ قَانِعِينَ﴾ هاته خوار ی،

^{۲۶۵} پروانه: (فتح الباری شرح صحیح البخاری) ج ۲ ص ۲۶۹، ۲۷۰ چاپی ۱۹۹۶.

^{۲۶۶} پروانه: (فقه الاسلامی وادلتہ) ج ۲ ص ۵ تا ۲۸، که (۶۸) به تالکهره وه ی نویژی له مہ زہبی حہنہ فی دا و دہوری (۳۰) له مہ زہبی مالیکی داو (۲۷) له مہ زہبی شافعی دا و (۳۶) له مہ زہبی حہنہ لی دا خستوتہ روو که له زوبہ یان دا به کدہ نګن فہ ہندیک شتیش دا رابان حیا جیایہ.

فەرمانمان پىكرا كه بىدهنگ بىن و قسه كردنمان لى قهدهغه كرا، ثم فەرموده يه ش
(بخارى و مسلم و ابو داود والنسائي و ترمذى و احمد) گىپراويا نه ته وه.

دوو: جم و جولى زورى به ئانقه ست: كه زانايان له سه ره سلى مه سه له كه
يه كدهنگن به لام دهر باره ي سنوور و نه ندازه ي كرده وه و جم و جولى زور پايان
جيا جيا يه و پىم و ايه باشتري سنووريش نه وه يه: كه جم و جوله كه به نه ندازه يه ك بى
مه ركه سيك بىيى دنيا بى كه نويز ناكات ^{۲۶۷}.

سى: نه كردنى فەرزىك له فەرزەكانى نويز: چونكه وهك پيشتر له فەرموده ي:
(المسيء صلاته) دا كه (بخارى و مسلم) گىپراويا نه ته وه و هاتوه، پىغه مبه ر ۛ به و
كابرايه ي فەرموو: (ارْجِعْ فَمَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُمَلِّ) واته: بگه رپوه نويز بكه چونكه نويزت
نه كرده.

چوار: نه بوونى يان له ميانه (خِلال) ي نويزه كه دا نه مانى يه كيك له
مه رجه كانى نويز: كه وهك دواتر باسيان ده كه ين پاكي به دهن و خاوينى به رگ و
پوشاك و شوينى و هاتنى كاتى نه و نويزه رپوو كردنه قىبله ن، كه واته هه ركام له
بى ده ست نويز بوون و عه رپه تى خو دهر خستن و پيس بوونى جه سته و به رگ و شوين
و رپو له قىبله وه رگىپان و نه هاتنى كاتى نويزه كه ده بنه هوى به تال كردنه وه ي نويز.

پىنج: پىكه نين به دهنگى به رز و قاقا: (ابن المنذر) گوتوويه تى: زانايان
يه كدهنگن له سه ره وه كه پىكه نينى به قاقا نويز به تال ده كاته وه، (نووي) يش
گوتوويه تى: زوربه ي زانايان ده لىن: زه رده خه نه زيانى نيه و نه گه ر پىكه نينيش زورى
بو هيناو پى نه گه راپيه وه نه گه ر كه م بى نويز به تال ناكاته وه، به لام نه گه ر زور بى
به تالى ده كاته وه. بو نه ندازه ي كه مى و زوريش جگه له عورف پيوه ريكي ديكه مان
نيه ^{۲۶۸}.

^{۲۶۷} بېروانه: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص (۱۵)، ههروهه ما بېروانه (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۹۵.

^{۲۶۸} سه رچاوه ي پيشتر ج ۱ ص ۱۶۱.

شەش: خواردن و خواردنهوه: (ابن المنذر) گوتوویهتی: زانایان تیکرا لهسەرئەوه یەكدهنگن كه هەر كهسێك به ئانقهست له نوێژی فهزدا بخوات و بخواتهوه نوێژهكهى بهتالەو دهبن دووبارهى بكاتهوه، ههروهها بهپێى پاي جهماوهرى زانایان نوێژی سوننهتیش به ههمان شیوه...^{٢٦٩} بهلام ههنديك له زانایان پايان وایه كه خواردنهوه بۆ نوێژی سوننهت زیانی نیه، بۆ وینه له (سعید بن جبیر) و (عبدالله بن الزبیر) هوه گێڕاوهتهوه كه له نوێژی سووونهت دا شتیان خواردۆتهوه^{٢٧٠}، ههروهها (طاوس) و (اسحاق) پايان وابوو كه شت خواردنهوه له نوێژدا زیانی نیه چونكه كرادیكه كه مه^{٢٧١}.

حهوت: پێشكهوتنهوهى ئیمام به ئانقهست به ئەندازهى یهكێك له پایهكانى نوێژ: ئەمەش سەرجهم زانایان لهسهرى رێك كهوتوون، بهلام بێگومان ئەگەر به ئانقهست نهبن و بههۆى لهبیرچوونهوه و لێتیكچوونهوه بێت نوێژهكهى بهتال نابێتهوه^{٢٧٢}.

ههشت: سهلام دانهوه پێش تهواوكردنى نوێژهكه: چونكه سهلام دوایین پایهى نوێژه كه بابای نوێژكه ر ئەنجامی دهدات و پێى له نوێژهكهى دهچێته دهرى، جا ههركاتیك به ئانقهست سهلامى دایهوه ئەوه له نوێژهكهى چۆته دهرى جا ئەگەر تهواوى كردبێ باشه، ئەگەر نا به ناتهوواى لێى چۆته دهرى و بهتالى كردۆتهوه، بهلام ئەگەر به ههله سهلامى دایهوه و قسهو كردهوى زۆرى بهدوادا نههاتبوو بهتال نابێتهوه^{٢٧٣} و پێویسته دهستبهجێ بچێتهوه نێو نوێژهكهى و تهواوى بكات.

^{٢٦٩} سەرچاوهى پێشوو ج ١ ص ٢٩٤.

^{٢٧٠} بهروانه: (فقه السنة) ج ١ ص ٢٩٤.

^{٢٧١} سەرچاوهى پێشوو ج ١ ص ٢٩٤، وه بهروانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ٢ ص ١٤.

^{٢٧٢} بهروانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ٢ ص ٢٢.

^{٢٧٣} سەرچاوهى پێشوو ج ٢ ص ٢٤.

۱۰- نهو شتانه‌ی که له نویژدا ناپه‌سه‌ندن (مکروهات الصلاة):

دوای نهو‌ی زانیمان چ شتی‌ک له نویژدا چه‌پامه و ده‌بیته ه‌وی به‌تال کردنه‌وی و تیکدانی، خوا یارب‌ی له‌م کورته باسه‌دا گرن‌گترینی نهو هه‌لس و که‌وتانه‌ی که له نویژدا ناپه‌سندن ده‌خینه‌ی روو:

یه‌ک: ده‌ست تیوه‌ردان و ده‌ست لی‌کوتانی به‌رگ و پ‌وشاک و به‌دن و جی‌گای نویژ: نه‌مه‌ش چه‌ند ده‌قی‌کی سوننه‌ت له‌و باره‌وه:

* (مُعَقَّبٌ) خوا لی‌ی پازی‌بی ده‌لی: پرسیارم له پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کرد ده‌رباره‌ی ده‌ست به چه‌وداهینان له نویژدا فه‌رمو‌وی: (تَمَسَّحُ الْحَصَى وَأَنْتَ تَصَلِّي فَإِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَاِعْلَ فَوَاحِدَةً: تَسْوِيَةُ الْحَصَى) ر‌واه البخاری و مسلم. واته: نویژده‌که‌ی و ده‌ستیش به چه‌ودا دینی؟! نه‌گه‌ر هه‌ر ناچار بو‌وی بی‌که‌ی یه‌ک جار، چه‌وه‌که پ‌یک به‌خه!

* هه‌روه‌ها فه‌رمو‌ویه‌تی: (أُسْكِنُوا فِي الصَّلَاةِ) ر‌واه مسلم: واته: له نویژدی‌دا ئارام و بی جووله جوول بن.

دوو: سه‌ریه‌رزکردنه‌وه بو‌ ئاسمان: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌و باره‌وه فه‌رمو‌ویه‌تی: (لَيْتَنَهَيِّنَ أَقْوَامٌ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي الصَّلَاةِ أَوْ لَتُخَطَفَنَّ أَبْصَارُهُمْ) ر‌واه احمد و مسلم والنسائي. واته که‌سانیک که له نویژدا چاویان به‌ره‌و ئاسمان هه‌لدینن یان ده‌بی واز بینن یان چاوه‌کانیان ده‌رفین‌رین. (واته: توله و سزایه‌کی هینده‌ی چاو کو‌یربوونیان بو‌ ته‌رخان ده‌کری).

س‌ی: ئاو‌ر‌دانه‌وه له نویژدا: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌و باره‌وه فه‌رمو‌ویه‌تی: (هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ) ر‌واه البخاری، واته: نه‌وه دزی‌یه‌که که شه‌یتان له نویژی به‌نده ده‌یدزی.

چوار: ده‌ست ده‌که‌له‌که گرتن: * (عن أبي هريرة رضي الله عنه نَهَى النَّبِيُّ ﷺ أَنْ يَمْلِيَ الرَّجُلُ مُخْتَصِرًا) ر‌واه مسلم واته: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌کردوه که کابرا له نویژدا ده‌ست به که‌له‌که‌یه‌وه بگری.

پینج: له کاتی خواردن دان‌ران و ته‌نگاوی‌دا: وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌ویه‌تی: (لَا تَصَلُّوا بِخَضِرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا وَهُوَ يُدَافِعُ الْأَخْبَانَ) متفق علیه. (پیشتر لی‌کدراوه‌ته‌وه).

شه‌ش: نویژکردن به خه‌والو‌ویی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌و باره‌وه فه‌رمو‌ویه‌تی: (إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقْدَحْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ، فَإِنَّهُ إِذَا صَلَّى وَهُوَ نَاعِسٌ لَعَلَّهُ يَذْهَبُ يَسْتَفْهِرُ فَيَسِبُ نَفْسَهُ)

ر‌واه البخاری و مسلم، واته: نه‌گه‌ر یه‌کی‌کتان - له نویژی‌دا - وه‌نه‌وزی هات با بچی

بخهوی هه تا خه وه که ی ده پوات، چونکه نه گهر به خه والویی نویژی بکات ده بیینی دهیهوی داوای لیبوردن بکات که چی قسه به خوی دهلی!!

جهوت: زار داپوشین و پۆشاک به سهرخۆدا بهردانهوه:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: نهى رسول الله ﷺ عن السدل^{٢٦} في الصلاة وأن يغطي الرجل فاه) رواه مسلم وابوداود والنسائي والترمذي، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ بهرگ و پۆشاک به سهرخۆدا شوپکردنهوهی له نویژدا قه دهغه کردوه، ههروهها نهوه که کابرا زاری خوی داپوشین.

ههشت: دیاری کردنی شوینیکی تایبته له مزگهوتی دا بۆ نویژ تیداکردن، بیجگه له ئیمام: * (عن عبدالرحمن بن شبل قال: نهى رسول الله ﷺ عن نقره الغراب، وإفتراش السبع، وأن يوطد الرجل المكان في المسجد كما يوطن البعير) رواه احمد وابن خزيمة وابن حبان والحاكم وصححه، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ کړنووش بردنی وهک ده ندووک له زهوی دانسی قه له پرشهوه، - دهست پاخستن وهک - دهست پاخستنی دپندهی قه دهغه کردوه، ههروهها نهوهشی قه دهغه کردوه که کابرا شوینیکی له مزگهوتی بۆ خوی تهرخان بکات، وهک چۆن حوشر شوینیکی تایبته دهکاته مۆلگهی خوی.

نۆ: ته ماشا کردنی شتیکی که مایه ی خافلاندن بییت: وهک (عائشه) خوا لیی پازی بی ده گپرتنهوه که پۆژیکیان پیغه مبهر ﷺ له بهرگیکیا نویژی دهکرد که نهخش و نیگاری تیدا بوون، وه فهرمووی: (سَلْتَنِي أَعْلَامُ هَذِهِ إِذْ هَبُوا بِهَا إِلَى أَبِي جَهْمٍ وَأَتُونِي بِأَنْبِجَانِيهِ) رواه البخاري و مسلم، واته: نهخش و نیگاری ئهم - پۆشاکه - ه خافلاندمی، ئهمه بۆ (ابو جهم) ببهن و نه به جانی یه کهیم بۆ بیین^{٢٧٥}.

ه: چاو نووقاندن: که هه ندیک له زانایان به ناپه سدیان داناوه و هه ندیکیشیان به دروستیان زانیوه، (ابن القيم) یش گوتوویهتی: پاست نهوهیه که نه گهر چاو کردنهوه نه بیته هو ی نه مانی گهر دن که چی و دل بییداری (الخشوع) نهوه بیگومان چاکتره، به لام به هو ی نه گهر زرق و برق و نهخش و نیگار هوه چاو کردنهوه بووبه هو ی دالغه و خولیا و خافلاندن نهوه نهک هه چاو قوچوو چاندن ناپه سندن نیه بگره ری ی تی ده چی و نزیکه که سونته تیش بییت^{٢٧٦}.

^{٢٦} (سدل) بریتیه له شوپکردنهوهی بهرگ و پۆشاک به جوړیک که له زهوی بخش، هه ندیکیش دهلین: به سهر شان دادان و دهست له قۆل هه لئا مه نانه.

^{٢٧٥} أَنْبِجَانِيهِ: بهرگنکی نهستووو زیو بی نهخش و نه به.

^{٢٧٦} برهوانه: (فقه السلف) ١، ص ٢٩، ١٤٠.

۱۱- نهو شتانهی که له نویژدا دروست و ږهوا و ږی پی دراوڼ:

خوینهری به ږیز: دواي نهوهی زانیمان چ شتیك نویژ به تال دهکاتهوه و چ شتیکیش خراب و ناپه سنده و خیری کهم دهکاتهوه، جیئی خویه تی بشزانین چی و چی له نویژدا موباح و دروستن و بابای نویژکه ر بوی ههیه و مؤله تی پی دراوه که له کاتی پیویست و ناچاری دا بیانکات بی نهوهی نویژکه هی هیچ جوړه زیانیکی لهو سونگه یه وه پی بگات:

یه لك: گریان و نالاندن چ له ترسی خوا بیټ چ له بهر نازار و نارحه تی و خه فته:

نه مه ش چه ند ده قیك لهو باره وه:

* خواي بهرز و مه زن دهر باره ی کومه لیک له بهنده هه لېژارده کانی خوئی فهرموویه تی: ﴿اِذَا تَلٰی عَلَیْهِمْ اٰیٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وُّبَکِیًا﴾ مریم - واته: کاتیك نایه ته کانی خواي خاوهن به زهیی یان به سهردا بخویندریته وه له پهو ږوو ده که ونه سهرزه وی و به گریان وه کړنووش ده بن.

* (عن عبدالله بن الشَّخِیر رضي الله عنه قال: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَفِي صَدْرِهِ أَرْبَعُ كَازِبٍ الْمَرْجَلِ مِنَ الْبُكَاءِ) رواه احمد وابوداود والنسائي والترمذي وصححه، واته: پیغه مبهری خوام ﷺ بینی که له بهر گریان دلئی قولپی ددها وهك قولپی مه نجهل.

* وه به یانی یه ک عومهری کوپی خه تتاب خوا لینی پازی بی نویژی به یانی کرد و سووړه تی (یوسف) ی خویند هه تا گه یشته: (اِنَّمَا اشْكُوا بَنِيَّ وَحُزْنِي اِلٰی اللّٰهِ) دهنگی گریان بلندی - عومهر - بیسترا. (بخاری و سعید بن منصور وابن المنذر) گپړاویانه ته وه.

دوو: ناوړدانه وه له کاتی پیویستی دا: دیاره پیشتړ گوتمان که به بی پیویستی

ناوړدانه وه شتیکی ناپه سنده، به لام له کاتی پیویستی دا دروسته وهك (ابو داود) ده گپړیته وه که پیغه مبهر ﷺ له نویژدا ناوړی به لای شیوه که دا ددهایه وه، (ابو داود) ده لی: پیغه مبهر ﷺ سواریکی نارده بووه لای نهو شیوه که به شهو ئیشکه بگری.

به لام بیگومان نابی ناوړدانه وه که ش له مل سووړاندن زیاتر بی، چونکه وهرچه رخانه په کجاری له قیبله ده بیته هوئی نویژ به تال کړدنه وه.

سُئِلَ: كُوشْتَنِي مَار و دُووِشَك و زهرگه ته و هەر زینده و هریکی دیکه ی زیان به خَش: چونکه پیغه مبهَر ۞ فرمودیه تی: (عن ابي هريرة أَنَّ النَّبِيَّ ۞ قَالَ: اقْتُلُوا الْأَسْوَدِيْنَ فِي الصَّلَاةِ: الْحَيَّةَ وَالْعَقْرَبَ) رواه احمد واصحاب السنن. واته: دوو شته ره شه کان له نویژی دا بکوژن: مار و دوویشک.

چوار: رۆیشتنیکی کهم له بهر پیویستی: چونکه پیغه مبهَر ۞ وای کردوه وهك (عائشه) خوا لئی پازی بۆمان دهگیرته وه: * (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ۞ يُصَلِّي فِي الْبَيْتِ وَالْبَابُ عَلَيْهِ مُغْلَقٌ فَجِئَتْ فَاسْتَفْتَحَتْ فَمَشَى فَفَتَحَ لِي ثُمَّ رَجَعَ إِلَى مَصَلَّاهُ وَوَصَفْتُ أَنَّ الْبَابَ فِي الْقِبْلَةِ) رواه احمد وابوداود والنسائي والترمذي و حسنه، واته: پیغه مبهری خوا ۞ له ژووره وه نویژی ده کرد و ده رگاکه شی دا خرابوو، منیش هاتم و داوای کردنه وه یم کرد نهویش هات بو ی کردمه وه پاشان گه پایه وه شوینی نویژه که ی، به لام ده رگاکه له لای قیبله وه بوو. که واته نه گهر ده رگاکه وابوو که نویژکه ناچار نه بی پشت بکاته قیبله بو کردنه وه ی نه وه دروسته نه گهرنا و پی ده چی دروست نه بی، وهك لهم فرمودیه ش دا ده رده که وئ: * (كَانَ ۞ يُصَلِّي فَأُذَا اسْتَفْتَحَ إِنْسَانُ الْبَابَ فَتَحَ الْبَابَ مَا كَانَ فِي الْقِبْلَةِ أَوْ عَنْ يَمِينِهِ أَوْ عَنْ بَاسَاهُ وَلَا يَسْتَدْبِرُ الْقِبْلَةَ) رواه الدارقطني.

پینج: هه لگرتن و له باوهش گرتنی منداڵ له کاتی پیویستی دا: چونکه له فرمودیه که دا که (احمد و نسائي) له (ابي قتادة) ی دهگیرنه وه، هاتوه که پیغه مبهَر ۞ نویژی کردوه و (أمامه) ی کچی زهینه بی کچی خوی ۞ له سه ره نه ستوی بووه، جا کاتیک که چۆته رکوع دایناوه و دوا ی نه وه ی که له سه جده هه لساوه ته وه دووباره هه لی گرتوه و له سه ره ملی خوی دا دایناوه ته وه.

هه ره وه ها (احمد و نسائي و حاکم) له (عبدالله بن شداد عن ابيه) دهگیرنه وه که پیغه مبهَر ۞ له یه کیک له دوو نویژه کانی دوا ی نیوه پۆ (نیوه پۆ یان عه صر) دا (حسن) یان (حسین) ی هه لگرتوه و له نویژه که ی سه جده یه کی دریزی بردوه. پاشان که له و باره وه لییان پرسیه وه فرمودیه تی: (إِنَّ ابْنِي هَذَا ارْتَحَلَنِي فَكَرِهْتُ أَنْ أُعْجِلَهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ) واته: ئەم کوڕەم چوو بووه سه ره پشتم و چه زم نه کرد په له ی لی بکه م هه تا خوی دینه خوا ی.

(نوی) لهو باره و گوتوویه تی: (هذا يدل لِمَذْهَبِ الشافعي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى وَمَنْ وافقه أَنَّهُ يَجُوزُ حَمْلُ الصَّبِيِّ وَالصَّبِيَّةِ وَغَيْرِهِمَا مِنَ الْحَيَوَانِ الطَّاهِرِ فِي صَلَاةِ الْفَرَضِ، وَ صَلَاةِ النَّفْلِ، وَ يَجُوزُ ذَلِكَ لِلْإِمَامِ وَالْمَأْمُومِ...) ^{٢٧٧}

واته: ئەم - فەرموودانه - بەلگەن بۆ پای شافعی خوالیی خوش بێ و ئەوانە ی پایان وەك وێهە كە دروستە مندالی كۆپ و كچ و هەر گیاندارێكی دیکە ی پاك له نوێژی فەرز و سوننەت دا هەلبگیرێ وە ئەوە بۆ ئیمام و نوێژكەر دروستە..

شەش: سەلام كردن له نوێژكەرو وەلامدانەوه ی بە ئیشارە: (جابر بن عبدالله) خوا لێی پازی بێ دەگیرێتەوه دەلێ: پیڤەمبەری خوا ﷺ له كاتێك دا كە دەچوو بەرهولای (بني المصطلق) پەوانە ی كردم، جا كاتێك گەرامەوه لای لەسەر حوشترەكە ی له نوێژی دابوو، منیش قسەم لەگەڵ كرد ئەویش بە دەستی ئاماژە ی كرد، پاشان دووبارە قسەم لەگەڵ كرد ئەویش دیسان بە دەستی ئاوا ئاماژە ی كرد، وە من گۆیم لێ بوو قورئانی دەخویند و بە سەری ئیشارە ی - بۆ پكۆوع و سەجدەكان - دەكرد. جا كاتێك لێ بوو فەرمووی: (ما فعلت في الذي أرسلتك؟ فإنه لم يمنعني من أن أردد عليك إلا أنني كنت أصلي) رواه احمد و مسلم، واته: بۆ ئەو كارە ی كە ناردبوومی چیت كرد؟! ئەوە ی پێ ی لێ گرتم وەلامت بدەمەوه هەر ئەوە بوو كە له نوێژی دابووم.

هەروەها (عبدالله بن عمر) له (صهيب) خوا لێیان پازی بێ دەگیرێتەوه كە گوتوویه تی: بە لای پیڤەمبەری خوادا ﷺ رەت بووم نوێژی دەكرد، منیش سەلام لێ كرد كەچی بە ئاماژە وەلامی دامەوه.. (احمد و ترمذي) گیراویانەتەوه و (ترمذي) بە (صحيح) ی داناوه.

دیسان (عبدالله بن عمر) خوا لێیان پازی بێ دەلێ بە (بلال) م گوت: ئایا پیڤەمبەر ﷺ كاتێك كە له نوێژدا سەلامیان لێ دەكرد چۆنی وەلام دەدانەوه؟! گوتی: بە دەستی ئاماژە ی بۆ دەكردن، (احمد و ابو داود و نسائي و ترمذي و ابن ماجه) گیراویانەتەوه. **تێبینی:** هەلبەتە سەلام كردن له بابای نوێژكەر هەرچەندە دروستە، بەلام سوننەت نیە، ئینجا ئەگەر هات و سەلامی لێ كرا وا باشە بە ئاماژە ی دەست یان پەنجەكانی وەلام بداتەوه و، دروست نیە بە دەم و بە قسەكردن وەلام بداتەوه و پاش تەواوكردنی نوێژەكە ی با وەلامی بداتەوه ^{٢٧٨}.

^{٢٧٧} بېوانه: (شرح صحيح مسلم) ج ٣ ص ١٨١٨، ١٨١٩.

^{٢٧٨} بېوانه: (الجمهور) ج ١ ص ١١٦.

جهوت: (سُبْحَانَ اللَّهِ) گوتنی پیاوان و چه پله لیدانی ئافره تان: دروسته له کاتیک دا پیویست بئ ئیمام ئاگادار بکریته وه له هه لیه ک، یان کویریك پینمای بکری، یان موله تی یه کیك بدری بۆ هاتنه ژووره وه و وینه ی ئه مانه، پیاوان (سبحان الله) بلین و ئافره تانیش چه پله لی بدن:

پیغه مبه ر ﷺ له و باره وه فهرموویه تی: (مَنْ نَابَهُ شَيْءٌ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَقُلْ: سُبْحَانَ اللَّهِ، إِنَّمَا التَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ وَالتَّسْبِيحُ لِلرِّجَالِ) رواه احمد و ابوداود والنسائي. واته: هه ركه سیك له نویژه كه ی دا شتیکی پیشهات با بلئ: (سبحان الله) چونكه بنگومان چه پله کوتان بۆ ئافره تانه و (سبحان الله) کردن بۆ پیاوان.

تی بیینی: زانا یان گوتوو یانه: شیوه ی چه پله لیدانی ئافره تان ئه وه یه كه به له پی دهستی راستیان له پشتی دهستی چه بیان بدن به جویریك كه بییته هو ی ئاگادر کردنه وه و وریا کردنه وه.

هه شت: هاوکاری کردنی ئیمام و بیرخستنه وه ی: هه رکاتیک ئیمام ئایه تیکی له بیرچوو بیخوینی، یان قورئان خویندنه که ی لی تیكچوو دروسته و بگه سوننه ته كه بابای نویژكه ر یارمه تی بدات و بیخاته وه یادی، ئه مه ش فهرمووده یه ک له و باره وه: * (عن ابن عمر رضي الله عنهما أن النبي ﷺ صلى صلاةً فقرأَ منها فَاتَّبَسَ عَلَيْهِ فَلَمَّا فَرَغَ قَالَ لِأَبِي: أَشْهَدْتُ مَعَنَا! قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَمَا مَنَعَكَ أَنْ تَفْتَحَ عَلَيَّ؟) رواه ابو داود و غيره و رجاله ثقات، واته: پیغه مبه ر ﷺ نویژیکی کرد قورئانی تیدا خویند و لی تی تیکه ل بوو، کاتیک ته و او بوو به بابمی^{۲۷۹} فهرموو: تۆش له گه لمان بووی؟ گوتی: به لی، فهرمووی: چ شتیك ری گرت بوو كه بیرم بخه یه وه؟!

نۆ: ستایشی خوا کردن له کاتی پڙمین و په یدابوونی نیعمه تیك دا: دروسته بابای نویژكه ر له کاتی پڙمین دا بلئ: (الحمد لله) هه روه ها له کاتی پوودانی نیعمه تیك یان لاچوونی به لایه ک دا، وه دروسته (سبحان الله) و هه ر جوژه زیکریکی دیکه ی گونجاو بکری، ئه مه پای زۆربه و جه ماوه ری زانا یانه و ئه م فهرمووده یه و هاووینه کانیشی به به لگه دیننه وه:

^{۲۷۹} واته به عومهری یونانی خه تایی فهرموو، چونکه راوی فهرموو بکه عه دبو لای کوربه تی خوا لییان پازی بیئت.

(رفاعة بن رافع) خوا لئی پازی بن گوتوویه تی: (له پشت پیغه مبهری خواوه ﷺ نویرم ده کرد پزمیم و گوتم: (الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيَرْضَى) ^{۲۸۰} جا کاتیک پیغه مبهر ﷺ نویرکهی کرد. فهرمووی: کی بوو له نویردا قسه ی کرد؟ هیچ کهس قسه ی نه کرد. دوو باره فهرموویه وه، کهس قسه ی نه کرد، پاشان بو جاری سینه م فهرموویه وه! (رفاعة) گوتی: من بووم نه ی پیغه مبهری خوا، فهرمووی: سویند به و زاته ی گیانی موحه ممه دی به ده سته سی و هیئده فریشته یه پیش پرکه یان کرد داخوا کامیان - به ره و لای خوا - به رزی ده کاته وه. (نسائی و ترمذی) و (بخاری) یش به جوړیکی دیکه گیراویانه ته وه.

تی بیخی:

۱- وه گوتمان نه وه پای زوربه ی زانایانه که دروسته له غهیری پکووع و سه جده دا زیکرو ستایشی خوا بکړی، به لام هه ندیکیان به دروستی نازانن ^{۲۸۱}.
ب- له فهرموده ی (صحيح) دا هاتوه که خوا پزمینی خوش دهوی و پقی له باویشکه (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيُكَرِّهُ التَّشَاؤِبَ) جا ده رباره ی باویشک دان له نویردا پیغه مبهر ﷺ فهرموویه تی: (اِذَا تَنَأَّبَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيُكْظِمْ مَا اسْتَطَاعَ وَلَا يَقُلْ "هَـ" فَإِنَّ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَضْحَكُ مِنْهُ) رواه البخاري عن أبي هريرة، واته: نه گهر یه کیکتان له نویردی دا باویشکی هاتی با چهندي پی ی ده کړی کپی بکاته وه وه - زاری قر نه کات - و نه لی: ها، چونکه نه وه له شهيطنه وه یه و به وه پی ده کهنی.

۵: دروسته نویرکهر له سهر به شیکي پوښاکه که ی سه جده به ری له کاتی پیویست

دا: ثم دقهی خواره وده ش به لگهی ثم مه سه له یه یه:
* (عن ابن عباس رضي الله عنهما أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ يَتَّقِي بِفُضُولِهِ حَرَّ الْأَرْضِ وَ بَرْدَهَا) رواه احمد بسند صحيح، واته: پیغه مبهر ﷺ له یه ک پوښاک دا نویردی ده کرد و به به شیکي خوی له گهرمی و ساردی زهوی ده پاراست. (دیاره نه گهر له بهر خویاراستن - به تایبه ت نیوچاوان - له ساردی و گهرمی زهوی نه بی یان نادرست یان لانی که م ناپه سنده).

^{۲۸۰} واته: ستایش بو خوا ستایشیکي زوری پاک و چاکي به پیت و پیز وه پهره ردگارمان پی ی خوشه و پازی ده بی.

^{۲۸۱} پروانه: (المعجم) ج ۱ ص ۱۱۱
www.alibapir.net

یازده: قورئان خویندن له نویژدا له قورئان (مصحف) دا: ^{۲۸۲} ئهمه پای زوربهی
 زانایانه که دروسته - بۆ که سیڤ قورئانی له بهرین یان نا - که قورئان خویندنی
 نویژه که له بهر قورئانی بی و به ده سستیش لایه په کانی هه لبداته وه، هه ندیکیشیان
 ده لین: ئوه نویژی پی به تال ده بیته وه، به لام بیگومان پای جه ماوه ری زانایان
به هیژتره، به لگه شیان ئه وه یه که (نکوان) - کویله ی ئازادکراوی عایشه - له
په مه زانی پیش نویژی بۆ عایشه - خوا لئی پازی بی - ده کرد و له قورئانی دا
ده خویند ^{۲۸۳}

دوازدده: دروسته به پیلایان به نه عله وه نویژ بکری: ئهمه ش چه ند ده قیک
له و باره وه: * (عن ابو مسلمة سعيد بن يزيد الأزدي قال: سألت أنس بن مالك: أكان النبي
ﷺ يملأ في نعليه؟ قال: نعم) رواه البخاري، واته: له (انس بن مالك) م پرسی: ئایا
پیغه مبه ر ﷺ به نه عله کانی یه وه نویژی ده کرد؟ گوتی: به لئ.
* هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: (خالفوا اليهود فإنهم لا يملون في نعالهم
ولا خفافهم) رواه الحاكم وابوداود عن شداد بن اوس، واته: پیچه وانه ی جووله که په قشار
بکه ن چونکه ئه وان به نه عله کانیان و خوفه کانیانه وه نویژناکه ن.

* (ابو سعيد الخدري) رضي الله عنه ده گپریته وه که پوژیکیان پیغه مبه ر ﷺ نویژی
 کرد نه عله کانی دانا، خه لکه که ش نه عله کانیان دا که ند، جا کاتیک لئ بۆ وه پیی
 فهرموون: بۆچی نه عله کانتان دا که ند؟! گوتیان: چونکه بینیمان تۆ نه عله کانت دانا
ئیمه ش داماننان! فهرمووی: (ان جبريل آتاني فأخبرني أن بهما خبثا، فإذا جاء أحدكم
المسجد فليقلب نعله ولينظر فيهما فإن رأى خبثا فليمسحه بالأرض ثم ليصل فيهما) رواه احمد
وابوداود، واته: ئه وه جو برائیل هاته لام و پیی پاگه یاندم که پیسی یه کیان پیوه یه، جا
هه رکات یه کیکتان هاته مزگه وتی با نه عله کانی هه لگپریته وه و ته ماشایان بکات،
ئه گهر پیسی پیوه بینین با به زه وی بیسپریته وه و دواپی نویژیان پیوه بکات ^{۲۸۴}

^{۲۸۲} بپروانه: (المجموع) ج ۴ ص ۱۰۵، ۱۰۶، که ده لئ: (و هذا الذي ذكرناه من أن القراءة في المصحف لا تبطل الصلاة مذهبنا ومذهب مالك وابي يوسف ومحمد واحمد. وقال ابو حنيفة تبطل...)

^{۲۸۳} بپروانه: (كتاب الموطأ) ج ۱ ص ۹۶، وه بپروانه: (الفقه السنة) ج ۱ ص ۲۸۹.

^{۲۸۴} بپروانه: (فتح الباري بشرح صحيح البخاري) ج ۲ ص ۵۰، (باب: الصلاة في النعال) وه بپروانه

(نيل الاوطار) ج ۱ ص ۵۴، ۵۵، وه ج ۲ ص ۱۲۱، (باب: الصلاة في النعال)

تىيىنى: ھەرچەندە لە ھەرموودەكان دا بەس ناوى (نەعل) ھاتووە بەلام ھوكمەكە گشتىيە و ھەموو جۆرە پىلاويك دەگرتەووە و پىلاوى پىغەمبەر ﷺ و ھاوولانىش زياتر ھەر نەعل بوو.

شايانى باسيشە كە زۆربەى ھەرەزورى زانايان لەبەر تيشكى ئەو ھەرموودانەدا پايان وایە كە شتىكى پەوا و دروستە بە پىلاو و نەعلەووە - مادام پاك بن - نوێژ بكړئ و ھەركام لە (اوزاعي) و (ابو حنيفة) و (ابو يوسف) و (ابو ثور) و (اسحاق) و (ظاہريه) و (احمد و شافعي) يەكی لە پايەكيان دا بە دروستيان زانیووە.^{٢٨٥}

١٢- مەرجه كانى نوێژ (شروط الصلاة):

مەرجه كانى ئەنجام دان و بەرپاكردنى نوێژ چ پىنج ھەرزەكان و چ ھەر نوێژىكى دىكەى ھەرز. يان سوننەت دوو جۆرن:

أ- مەرجه كانى پىويست بوونى نوێژ.

ب- مەرجه كانى وەبەرگەوتن (صحّة) ى نوێژ.

أ- مەرجه كانى پىويست بوونى نوێژ (شروط وجوب الصلاة):

يەك: مسوولمانەتى، چونكە بىگومان باباى كافر بەرلەووەى داواى نوێژ و ئەركەكانى دىكەى ئىسلامەتى لى بكړئ، پىويستە ئيمان و عەقيدەى ھەبى، زانايان لەو بارەووە گوتوويانە: ھەركەسيك بپرواى بە بنچينەكانى ئايين نەبى داواى لى ناكړئ كە لق و پۇپەكانى جى بەجى بكات.

دوو: عاقل بوون، چونكە بەبى عەقل و ھوش بەندايەتى بۆ خوا ناكړئ و ئەركەكانى ديندارى بەرپووە نابرين، پىغەمبەريش ﷺ ھەرموويەتى: (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَ عَنِ الْمَسْبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَ عَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ) رواه ابوداود والحاكم وصححه و رواه احمد بالفاظ مختلفة: وائە: قەلەم - ى گوتاج نووسين - لەسەر سى جۆرە كەسان ھەلگىراووە: خەوتوو تا بيداردەبێتەووە، مندال ھەتا بالغ دەبى، شىت ھەتا ھوشى دیتەووە سەر.

^{٢٨٥} بپروانە: (نيل و طنج ص ٤٥٥) www.alibapir.net

سَنَ: بِالْغِ بُوون، وَهَكَذَا جَعَدَان دَهْقِي قَوْرَثَان و سَوْنَهَت دَه لَه تِي لَه سَهَر دَه كَهَن،
مَهْرَجِي تَه كَلِيْفَه، وَهَئِهِ كَه پِيْغَه مَبَهَر ۞ فَهْرَمَانِي پِيْ كَرْدُوِيْن كَه بَه حَهْوَت سَالِي
مَنْدَالَه كَانْمَان فَيْرَه نَوِيْژ بَكَهِيْن بُوْ رَاهِيْنَان و بَار پِيْوَه گِرْتَن و پَه رَوَه رَدَه بُوونَه نَه گَهْرِنَا
لَه سَهْرِيَان پِيْوِيْسْت نِيَه، وَهَكَذَا فَهْرَمُوِيَه تِي: (مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ إِذَا بَلَغُوا سَبْعًا...) رَوَاهُ
الترمذي و حسنه.

ب- مَهْرَجَه كَانِي وَهَبَهْر كَه وَتَنِي نَوِيْژ (شُرُوْط صَحَّة الصَّلَاة):

كَه نَهَم پِيْنَج مَهْرَجِي خَوَارَه وَهَن:

يَهَكَ: پَاكِي لَه بِيْ دَه سَت نَوِيْژِي گَه وَرَه و گَچَكَه (الطهارة من الحدثين الأكبر والأصغر)، پِيْغَه مَبَهَر ۞ لَه وَ بَارَه وَه فَهْرَمُوِيَه تِي: (لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةً بِغَيْرِ طَهْوَرٍ) رَوَاهُ
مُسْلِم، وَآتَه: خَوَا هِيْج نَوِيْژِيْكَ بَه بِيْ دَه سَت نَوِيْژ و لَه ش پَاكِي وَهْرِنَا گِرِيْ.

دُوو: خَاوِيْنِي جَه سَتَه وَ پُوْشَاك و شَوِيْن، كَه نَهَمَه پَاي جَه مَاوَهَر و زُوْرَبَه ي
زَانَايَانَه و هَنْدِيْكِشِيَان خَاوِيْنِي نَه وَ سَنِيَانَه (جَه سَتَه وَ پُوْشَاك و شَوِيْن) بَه فَهْرَز و
هَنْدِيْكِشِيَان بَه سَوْنَه تِي دَه زَانَن^{٢٨٦}، دِيَارَه دَه قِيْش لَه قَوْرَثَان و سَوْنَه تِي دَا لَه سَهَر
مَهْرَج بُوون و فَهْرَز بُوونِي خَاوِيْنِي نَه وَ سَنِيَانَه زُوْرِن، بُوْ وَيْنَه:

* (عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ۞ قَالَ: تَزَهَّوْا مِنَ الْبَوْلِ فَإِنَّ عَذَابَ الْقَبْرِ مِنْهُ) رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِي
و حَسَنَه: وَآتَه: خَوْتَان لَه مِيْز پَاك بَكَه نَه وَه چَوْنَكَه زُوْرَبَه ي نَه شَكَه نَجَه ي گُوْر
لَه وَه وَه يَه.

* خَوَاي بَهْرَز فَهْرَمُوِيَه تِي: ﴿وَلْيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ الْمَدَثَر - ٤ - وَآتَه: وَه پُوْشَاكْت خَاوِيْن
بَكَه وَه، وَه (جَابِرُ بْنُ سَمُرَةَ) خَوَا لِيْنِي پَارِي بِيْ دَه لِيْن گُوِيْم لَه پِيَاوِيْكَ بُوو لَه پِيْغَه مَبَهْرِي
۞ پَرَسِي: نَايَا لَه وَ بَهْر گَه دَا نَوِيْژ بَكَه م كَه پِيْ ي دَه چَمَه لَاي هَاوَسَهْر كَه م؟! فَهْرَمُوِي:
(نَعَمْ إِلَّا أَنْ تَرَى فِيهِ شَيْئًا فَتَغْسِلَهُ) رَوَاهُ أَحْمَدُ وَابْنُ مَاجَةَ بَسَنْد رَجَالَه ثَقَات، وَآتَه: بَه لِيْن، مَهْ گَهْر
شَتِيْكَ پِيْوَه بَبِيْنِي وَ بِيْشُوِيَه وَه.

* عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَامَ أَعْرَابِيٌّ فَبَالَ فِي الْمَسْجِدِ فَقَامَ إِلَيْهِ النَّاسُ لِيَقْعُوْا
بِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ۞: دَعُوْهُ وَارْتَقُوا عَلَى بَوْلِهِ سَجَلًا مِنْ مَاءٍ... رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَأَصْحَابُ السُّنَنِ،

واته: ئه عرابى يهك ههستاو له مزگهوت - ى پيغه مبهري ﷺ ميزى كرد، خه لكيش بوى ههستان كه لى ى بدهن پيغه مبهري ﷺ فهرمووى: لى گه پين - با ميرهكى ته واو بكات - دواى دولچه يهك ئاو به سهر شوينى ميزهكى دا بكه.

سى: داپوشيني عه وپهت: ئه ميس زوربه ى هه ره زورى زانايان به مهرج و هه نديكيشيان به فهرموى داده نين، دهقى قورپان و سوننه تيش له و باره وه زورن بو وينه:

* خوى كار به جى فهرموويه تى: (يا بني آدم خذوا زينتكم عند كل مسجد) الاعراف - ٣١، واته: ئه ى وه چه ى ئاده م لاي هه موو مزگه وتيك خوتان بپازيننه وه. چونكه له "طاوس" و "مجاهد" وه هاتوه كه مه به ست له (زينه) لي ره دا پوشاك (ثياب) ه^{٢٨٧}، هه ره ها (ابن حزم) نه قلى كردوه كه زانايان له سهر ئه وه يه كدهنگن كه مه به ست لي ره داپوشيني عه وپهت ه^{٢٨٨}.

* (عن عمر بن أبي سلمة أنه رأى رسول الله ﷺ يصلي في ثوبٍ واحدٍ مُشْتَمَلٍ بهِ في بَيْتِ أُمِّ سَلَمَةَ وَاضِعاً طَرْفَيْهِ عَلَى عَاتِقِهِ) رواه البخاري و مالك في موطأ^{٢٨٩}. واته: له (عمر بن ابي سلمه) وه هاتوه كه پيغه مبهري خوى ﷺ له ژهرى (ام سلمه) بينيوه له يهك تاكه پوشاك دا نويزى كردوه له خوى وه گرتبوو و ئه ولا ولاى هه لدابونه سهر ملي.

* (عن محمد بن زيد بن قنفذ عن أُمِّهِ أَنَّهَا سَأَلَتْ أُمَّ سَلَمَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ مَاذَا تُصَلِّي فِيهِ الْمَوَاتُ مِنَ الثِّيَابِ؟ فَقَالَتْ: تُصَلِّي فِي الْخُمَائِرِ وَالِدَّرْعِ السَّابِغِ إِذَا غِيبَ ظُهُورُ قَدَمَيْهَا) رواه (ابوداود مرفوعاً) واخرجه مالك في موطأ موقفاً^{٢٩٠}، واته: دايكى (محمد بن زيد قنفذ) له (ام سلمه) خوا لى پازى بى هاوسهري پيغه مبهري ﷺ پرسيوه كه نايا ئه و بهرگه ى ئافرهت نويزى پيوه دهكات چونه؟! گوتويه تى: نويز به سه رپوش و كراسيكي تيرو ته واوه دهكات كه پشتى پى يه كانى داپوشى.

^{٢٨٧} بپوانه: (فتح الباري بشرح صحيح البخاري) ج ٢ ص ١٢.

^{٢٨٨} بپوانه: سه رچاوه ى پيشوو هه مان بهرگ و لاپه ره.

^{٢٨٩} بپوانه: (فتح الباري) ج ٢ ص ١٧، وه بپوانه: (كتاب الموطأ) ى مالك ج ١ ص ١١٦.

^{٢٩٠} بپوانه: (الموطأ) ج ١ ص ١١٧.

دوو تى بينى:

(۱) زانايان دهرباره ی سنووری عه پړه تی پیاو و ئافره ت زور قسه یان کردوه و،
 ئه وه ی زور به یان له سه ری پړك كه وتوون ئه وه یه كه سنووری عه پړه تی پیاو بریتیه له
 نیوانی نیوك و ئه ژنوی (ماین سرتی و رگبته)، وه عه پړه تی ئافره تیش هه موو
 جهسته یه تی بیجگه له هه ردوك دهستی تا مه چه کی و، دم و چاوی (بدن المرأة كله
 عورة سوي وجهها و كفها) ^{۲۹۱}،

(۲) (ابن عساکر) له (ابن عباس) ی گپړاوه ته وه كه جاری وا هه بووه پیغه مبه ر ۱۱
 كلاوه كه ی داناوه و له پینش خو یه وه کردوویه ته (سُترة) ^{۲۹۲}، ده دره باره ی چاکتر بوونی
 سه رداپوشین بو پیاوان له نویتدا هیچ فهرمووده یه کی پاست (صحیح) نه هاتوه، مه گهر
 فهرمووده ی (صَلُّوا کَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي) بکریته به لگه، كه بیگومان ئه وه ش جی ی
 سه رنجه چونكه وه كه له سیاقی فهرمووده كه دهرده كه وی مه به ستی پیغه مبه ر ۱۱ پایه و
 فهرز و سوننه ته کانی نویت بووه.

چوار: پووکردنه قیبله: ئه میش سه رجه می زانایان به مه رج یان لانی كه م به
 فهرز یان زانیوه، چونكه خوای زانا فهرموویه تی: ﴿قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ
 حَيْثُمَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ البقرة - ۱۴۴، واته: جا پووت بکه لای مزگه وتی
 هه رام، وه له هر جی یه ك بوون پووتان بکه نه لای - مزگه وتی هه رام -.

(براء) یش خوالی پازی بن گوتوویه تی: ماوه ی (۱۶) مانگ یان (۱۷) مانگ -
 له مه دینه - به ره و (بيت المقدس) نویت مان کرد، پاشان به ره و كه عبه وهر سووپیتراين،
 وهك (مسلم) گپړاویه ته وه.

به لام كه سینك به هو ی تاریکی شه و یان هور و ته م و مژ یان هر شتیکی دیکه وه
 نه یزانی قیبله له کام لایه ئه وه پیویسته پیرسی و ئه گهر كه سی ده ست نه كه وت به
 قیبله بزانی، بوخوی ئیجتیهاد ده کات و نویتزه كه ی ده کات و ئه گهر دوا یی بو ش ی

^{۲۹۱} بروه: (المحلی) ج ۳ ۱۲۶ تا ۱۲۴، مسأله (۳۴۹) هه رچنده (ابن حزم) ته نیا پاش و پیش (دبرو
 ذکر) ی پیاو به عه پړه ت ده زانی و پان (فخذ) به عه پړه ت نازانی، به لام پای جه ماوه ری زانایان ئه وه یه
 كه نیوان نیوك و ئه ژنوی عه پړه ته.

^{۲۹۲} بروه: (فقه السنه) ج ۱ ص ۱۴۲.

دهرکهوت که به هلهدا چووه زیانی نیه و نویژهکهی ناگیریتتهوه چونکه چی پیی
کراوه کردوویهتی و خوای میهره بانیش فرموویهتی: ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾
البقرة - ۲۸۶ - ههروهه فرموویهتی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ التغابن - ۱۶ - .

له چهند حاله تیکیش دا پرووکردنه قیبله فهرز نامینی:

یه کهم: له کاتی نویژکردنی سوننهت دا بو بابای سوار (راکب)، چونکه (احمد و
مسلم و ترمذی) گیراویانه تهوه که پیغه مبهه ۴ له کاتی کدا که له مه کهوه به رهو
مه دینه دهگه پرایهوه له سهه ولاخه کهی نویژی ده کرد پرووی له ههه لایهک بووایه .

دووهم: له کاتی ترس دا وهک پیشتر باسمان کرد، خوای په روه ردگار
فرموویهتی: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا﴾ البقرة - ۲۳۹ - ، (ابن عمر) خوالیی پازی بی
وهک (بخاری) لیلی گیراوه تهوه گوتوویهتی: ﴿مُسْتَقْبِلِي الْقِبْلَةِ وَغَيْرِ مُسْتَقْبِلِيهَا﴾
واته: پووتان کرد بیته قیبله یان پووتان تی نه کرد بی .

سئیه م: له کاتی نه خوشی دا، مادام له توانای دا نه بی و خواش سبحانه و تعالی
له توانا به دهر له بهنده کانی داوا ناکات .

چوارهم: له کاتی نه هیلران و پئیلن گیران و و زورلی کران دا .

پینج: زانیاری هه بوون به هاتنی کاتی نویژ (العِلْمُ بِدُخُولِ وَقْتِ الصَّلَاةِ):
چونکه خوای په روه ردگار فرموویهتی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾
النساء - ۱۰۳ - واته: بیگومان له سهه برواداران پیویست کراوه له کاتی دیاری کراودا .
دیاره وهک زانیانیش فرموویانه په دابوونی یه قین و دلنیا یی مه رج نیه، به لکو
ته نیا گومانی به هیژ (الظنُّ الرَّاجِحُ) به سه، جا نه و زانیاری یان گومانه به هیزه به هوئی
هه ولدانی باوه پینکراویک یان بانگ دان یان ئیجیهادی تایبه تی یه وه بی ههه دروسته و
گونجاوه ^{۲۹۳} .

^{۲۹۳} برهانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۱۳۶، وه برهانه: (الفقه الاسلامی وادلته) ج ۱ ص ۷۲۸، ۷۲۹ وه

برهانه: (المفصل فی احکام المرأة والیت المسلم) د عبد الکریم زیدان، ج ۱ ص ۱۸۸

۱۳- نویژکردن له سهر مردوو (الصلاة على الميت)

خوینهری بهرینز و خوشه ویست! ټینسان له لای خوی پوهردگار و له بهرنامه راست و تهواوه که ی دا به تایبته نه گهر مسولمان بئ خاوهن پرز و حورمه ټیگی زوره چ زیندوو بئ چ مردوو. هه ربویهش له حوکمی بهرنامه ی خوادا مردووی مسولمان شوردن و کفن کردنی و نویژ له سهرکردنی و ناشتنی له سهر مسولمانان فهرزی کیفایه یه و به چندان دهقی قورټان و سوننهت و به یه کدهنگی (اجماع) ی زانایان نهوه نیسپات بووه.^{۲۹۴}

جا نیمه خوا پشتیوان بئ له چهند برگیهک دا به کورتی باسی نویژی مردوو ده که ی:

یهک: حوکمی نویژی مردوو: ټیکرای زانایان له سهر نهوه یه کدهنگن که نویژکردن له سهر مردوو فهرزی کیفایه یه چونکه پیغه مبهړ ﷺ فرمانی پئ کردوو و مسولمانانیش پشتاوپشت نهوه یان جئ به جئ کردوه، (بخاری و مسلم) له (ابو هریره) خوا لی پازی بئ دهگیر نهوه که جاری وا دهوو جهنازه ی پیاوکیان دینایه لای پیغه مبهړ ﷺ که قهرزدار بووایه، دهپرسی ئایا هینده ی مال لئ به جئ ماوه که قهرزه که ی پئ بدریته وه؟ جا نه گهر گوترا با بهشی قهرز دانه وه که ی به جئ هیشتوه نویژی له سهر ده کرد، نه گهر نا به مسولمانانی ده فرموو: (صَلُّوا عَلٰی صَاحِبِکُمْ) نویژ له سهر هاوه له که تان بکه.

دوو: خیر و پاداشتی نویژی مردوو: پیغه مبهړ ﷺ له و باره وه فرموو یه تی: (مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يَصَلِّيَ عَلَيْهَا فَلَهُ قِيْرَاطٌ وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ فَلَهُ قِيْرَاطَانِ، قِيلَ وَمَا الْقِيْرَاطَانِ؟ قَالَ: مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ) متفق علیه. واته: هه رکه سینک ئاماده ی جهنازه یهک بئ هه تا نویژی له سهر ده کری نهوه پاداشتی (قیراط) یک، وه هه رکه سینک له که لی بئ هه تا ده نیژری پاداشتی دوو قیراطه، گوترا: دوو قیراط چهندن؟ فرمووی، هینده ی دوو چیای گهره.

سی: مهرجه کانی: سهرجه م زانایان له سهر نهوهش پرک که وتوون که مهرجه کانی نویژی جهنازهش هه مان مهرجه کانی پینچ نویژه فهرزه کانه و باقی نویژه کانی دیکه له خاوینی جهسته و پوښاک و شوین و، پاکی له بئ دهست نویژی گهره و گچکه و،

^{۲۹۴} پروانه: (الفقه الاسلامی وادلته) ج ۱. ربه الزحیل ج ۲ ص ۴۸۱.

خۇداپۇشىن و پووكردنه قىبله، سه بارهت به كات (وقت) یش له هه موو كاتیک دا دروسته به تاييهت كه پئويست به پهله كردن بكات له بهر گوپان و بۆنكردنى ^{۲۹۰}.

چوار، : پايه و فه پزه كانی ^{۲۹۱}:

(۱) نيهت هينان، چونكه نیاز و مه بهست هه بوون مه رجی قبول کرانی هه موو کرده وه چا که کانه وهك پیغه مبه ^{۲۹۲} فه رموویه تی: (أَمَّا الْأَعْمَالُ بِالنَّيَّاتِ ..) رواه البخاري.

(۲) به پیوه وهستان بۆ كه سیک بتوانی، كه ئەمه پای زۆربه ی هه ره زۆری زانایانه و هه ندیکیش به پایه و بگره به فه پزیشی نازانن، به لام پای جه ماوه ری زانایان به هیژتره و په فتاریش هه ره بهو رایه کراوه ^{۲۹۷}.

(۳) گوتنی چوار (الله اکبر) چونكه (بخاري و مسلم) له (جابر بن عبدالله) خوا لی پازی بی ده گیرنه وه كه: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى عَلَى النَّجَاشِيِّ فَكَبَّرَ أَرْبَعًا) واته: پیغه مبه ^{۲۹۳} نوێژی له سه ره نه ججاشی - پادشای حه به شه - کرد چوار جار (الله اکبر) ی کرد، دیاره ئەمه ش پای زۆربه ی نزیک به ئیجماعی زانایانه هه ندیکیش پایان وایه سی جار (الله اکبر) گوتن به سه وه شیا نه پای وایه پینج یان شه ش .. هه تا نو (الله اکبر) کردنیش سوننهت یان لانی كه م دروسته ^{۲۹۸}، به لام بیگومان وهك (ترمذی) یش گوتویه تی پای زۆربه راست و ته واه كه زۆربه ی هاوه لان و هه ركام له (سیفان الثوري) و (ابن المبارك) و (شافعی) و (احمد) و (اسحاق) یان له نیودان.

(۴) خویندنی سووپه تی (فاتیحه) دوا ی (الله اکبر) ی یه كه م به په نهان و له بهر خووه.

(۵) سه له وات و سه لام دان له سه ره پیغه مبه ^{۲۹۹} به په نهانی و دهنگی نزم، ئەمه ش چه ند ده قیك بۆ ئیسیپاتی فه پز بوونی خوینرانی فاتیحه و سه لات و سه لام له سه ره پیغه مبه ^{۳۰۰}:

^{۲۹۰} بپروانه: (فقه السنه) ج ۱ ص ۳۹۱.

^{۲۹۱} بۆیه گوتوومانه (پایه و فه پزه كانی) چونكه زانایان هه ردووك وشه ی (ركن، فرض) به یهك و اتا به كاردینن.

^{۲۹۲} بپروانه: (المغنی) ج ۲ ص ۳۵۰، وه بر وانه: (فقه السنه) ج ۱ ص ۳۹۲.

^{۲۹۸} بپروانه: (المغنی) ج ۲ ص ۳۵۰، وه بر وانه: (فقه السنه) ج ۱ ص ۳۹۲.

^{۲۹۹} بپروانه: (المغنی) ج ۲ ص ۳۵۰، وه بر وانه: (فقه السنه) ج ۱ ص ۳۹۲.

* (عن أبي أمامة بن سهل أنه أخبره رجل من أصحاب النبي ﷺ أن السنة في الصلاة على الجنّاة أن يكبر الإمام ثم يقرأ بفاتحة الكتاب بعد التكبيرة الأولى سرّاً في نفسه ثم يصلي على النبي ﷺ ويخلص الدعاء للجنّاة في التكبيرات ولا يقرأ في شيء منهن ثم يسلم سرّاً في نفسه) رواه الشافعي في مسنده (ابن حجر العسقلاني) له (فتح الباري) دا كوتويته تي: (اسناده صحيح) ٢٩٩.

واته: (أبو أمامة بن سهل) ده گيريتته وه كه پياويك له هاوه لاني پينغه مبهري ﷺ هه والي پي داوه كه سوننه ت ٣٠٠ له نويژي سهر جه نازدها نه وه يه كه نيمام (الله اكبر) بكات پاشان دواي (الله اكبر) ي يه كه م به په نهاني و له به رخويه وه فاتحهي قوربان بخويني، دوايي پاش (الله اكبر) ي دوهم صه له وات له سهر پينغه مبهري ﷺ بدات، وه له نويژي جه نازدها به دل دووعا بو مردوو بكات دواي (الله اكبر) گوتنه كان - ي سني يه م و چواره م -، وه نابي هيچ قوربانيان تيدا بخويني، پاشان له به رخويه وه سه لام ده داته وه.

* (عن ابن عباس - رضي الله عنهما - أنه صلى على جنازة فقرأ بفاتحة الكتاب وقال: لتعلموا أنه من السنة) رواه البخاري و ابوداود و الترمذي و صححه.

* (عن فضالة بن ابي امية قال: قرأ الذي صلى على أبي بكر وعمر بفاتحة الكتاب) رواه البخاري في تاريخه، واته نهو كه سه ي كه نويژي له سهر نه بووبه كر و عومهر - خوا لبيان پازي بي - كرد سووپه تي فاتحهي خويند.

به لگه يه كي ديكي نه وانه كه خويندني فاتحهي له نويژي مردودا به فه پز ده زان نه وه يه كه پينغه مبهري ﷺ فه رمويه تي: (صلوا على صاحبكم) ئينجا له فه رمويه ديكي ش دا فه رمويه تي: (لا صلاة لمن لم يقرأ بام القرآن) كه واته خويندني (فاتحهي) بو دروست بووني هه نويژيك مه رجه.

٢٩٩ بروه: (فتح الباري) ج ٣ ص ٥٦٤، به لام (ابن حجر) بهم جوړه هيناويه تي: (السنة في الصلاة على الجنّاة أن يكبر ثم يقرأ بام القرآن ثم يصلي على النبي ﷺ ثم يخلص الدعاء للميت ولا يقرأ الا في الأولى) رواه عبدالرزاق والنسائي، اسناده صحيح، نهو پيوايه ته ي ديكي شعان له (فقه السنة) ج ١ ص ٣٩٢، نه قل كردوه، كه له نيوه پوك دا هه ر يه كن و جياوازي يه كي وايا نيه.

٣٠٠ ليړه دا وشه ي (سنة) به پي ي چه مك و زاراه ي فه رموده ناسان (محدثين) به كار هاتوه كه له نه سلي زمانيش دا ماناكي هه نه وه يه، واته: (پي بازي پينغه مبهري) به فه پز و سوننه ته وه، دياره

وشه ي (سنة) له لاي شهر عزانان (فقهاء) ماناكي، جيا به و نه و هه كه به ان هه ي فه ر يه يه

چوار تى بىنى:

يه كه م: به مهرج گيران و فەرزبوني خويندانی فاتحيه له نويزى مردودا پای به شىك له زانايانه، بۆ ويته: (شافعي وأحمد وإسحاق)، هەندىكشيان وهك (ثوري) پايان وايه كه نويزى جهنازه نابى قورئانى تيدا بخوينرى، بهلكو بهس مهس و شهناى خواى پهروهنگار و سهلات و سهلام له سهه پيغه مبهه ۛ و پارانه وهيه بۆ مردوو.

دوو م: جه ماوهى زانايان پايان وايه كه نويزى مردوو شهو بى يان پۆژ ده بى هه به په نهان بخوينرى و دهنگى تيدا به رزنه كرينته وه، بهلام هەندىك له هاوه لانى شافيعى ده لىن ئەگەر به شهو بوو وهك باقى نويزه كانى شهو دهنگى تيدا به رزنه كرينته وه.

سى يه م: سهلات و سهلام ناردن بۆ پيغه مبهه ۛ به ههه شيوه يهك بى ههه دروسته بهلام په سهندو سوننهت وايه كه به يه كى لهو (صيغه) انه بى كه له فه رمايشته (صحيح) ه كانى پيغه مبهه ردا هاتوون، كه پيشتر خستمانه پوو.

چوار م: ئەوه كه ده بى فاتحيه پاش (الله اكبر) ي يه كه م بى دهقى سوونهتى له سههه، بهلام بۆ سهلات و سهلام كه بكه ويته دواى (الله اكبر) ي دووه مه وه هه رچه نده به لگه يهكى تايبهت نيه لهو باره وه بهلام سه رجه م زانايان له سههه رى پىك كه وتوون و دياره ئەوانيش له هاوه لانى به ريزى پيغه مبهه وه ۛ خواليان پازى بى و ئەوانيش له پيغه مبهه رى خوا ۛ يان وه رگرتوه^{٢٠١}.

٦- پارانه وه بۆ مردوو كه ئەمه به يه كدهنگى زانايان پايه يهكى گرنگى نويزى مردويه به تايبهت پاش (الله اكبر) ي سى يه م، بهلام دواى (الله اكبر) ي چوار م ئايا سوونهته بپاريتته وه بۆ مردوو يان نا، زۆربه پايان وايه كه سوونهته و به لگه شيان فه رموده يهكى پيغه مبهه ر ۛ كه دواتر ده يخه ينه پوو، ئىستاش با چه ند ده قىكى سوونهت له باره ي دوو عا كرده وه بۆ مردوو بخه ينه پوو:

* عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا صَلَّيْتُمْ عَلَى الْمَيِّتِ فَأَخْلَصُوا لَهُ الدُّعَاءَ رواه أبو داود و ابن ماجه والبيهقي وابن حبان و صححه. واته: هه ركات نويزتان له سهه مردوو كرد به دل دوو عاى بۆ بكه ن.

^{٢٠١} بۆ هه ركام لهو چوار تى بىنى يانه پروهه: (فقه السنة) ج ١ ص ٣٩٢ تا ٣٩٣، وه پروهه: (فقه

شیوهی نهو پارانه وهیهش بۆ مردوو به مهر صیغیهك بى دیتهدى به لام په سندن و
سوننهت وایه یه كيك له مانه ی خواره و بى:

*(قال ابوهريرة رضي الله عنه دعا رسول الله ﷺ في الصلاة على الجنازة فقال: اللهم أنت ربها، وأنت خلقتها وأنت رزقتها، أنت هديتها للإسلام وأنت قبضت روحها، وأنت أعلم بسرّها وعلانيّتها، جئنا شفعا لك فاعفُركَ ذنبه) رواه أحمد وأبو داود. واته: نهى خواجه هه رتو په وره دگار وى و بهس تو دورستت كردوو و تو رۆزیت داوه و ته نیا تو پرپوو نیت كردوو بۆ ئیسلام و تۆش گیانیست كیشاوه و هه رتۆش به نهینی و ئاشكرای زاناترى، ئیمه ها تووین تكای بۆ دهكهین دهجا له گوناخى ببووو.

*(عن عوف بن مالك قال سمعت رسول الله ﷺ وقد صلى على جنازة يقول: اللهم اغفر له وارحمه، واعف عنه وعافه، واكرم نزله، ووسع مدخله، واغسله بماء وثلج وبرد، ونقه من الخطايا كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس، وأبدله دارا خيرا من داره، وأهلا خيرا من أهله، وزوجا خيرا من زوجته، وقره فتنه القبر وعذاب النار) رواه مسلم. واته: نهى خواجه لى ببوووه و بهزه بیست پیدابى، وه لى خوش به و سهلامه تی بکه، وه وهك میوانیک ریزی بگره، وه جیگا و ریگای بۆ فراوان بکه، وه به ئاو و به فرو ته رزه بیشو، وه له گونا هه كانی پاکی بکه وه وهك چۆن بهرگی سپی له چلکی خاوین ده بیته وهو خانوو بهر هیهکی باشت له وهی خو ی بدهیهو، كهس و کاریکی چاکتر له وهی خو ی و، هاوسه ریکی چاکتر له وهی خو ی پی ببه خشه، وه له شهكه نهجی گوپ و ئازاری ناگری - دۆزهخ - چه پاله ی بده.

*(عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: صلى رسول الله ﷺ على جنازة فقال: اللهم اغفر ليحينا وميتنا وصغيرنا كبيرنا، وذكرنا وانثانا، وشاهدنا وغائبنا اللهم من أحييته منا فأحيه على الإسلام ومن توفيته منا فتوفه على الإيمان، اللهم لا تحرمنا أجره ولا تفلنا بعده) رواه أحمد واصحاب السنن. واته: نهى خواجه له زیندوو و مردوو مان ببووو، وه له گچکه و گه وره مان و، له نیرو می مان و، له ئاماده بوو و ئاماده نه بوومان، نهى خواجه هه رکه سیکمانت ژیانده سهر ئیسلام بیژی نهو، هه رکه سیکمانت مراند له سه ر ئیمان بیمرینه، نهى خواجه له پاداشتی بى به شمان مهكه و له دواى وى سه رگه ردانمان مهكه.

تی بینی:

یه که م: نه گهر مردوو که مندال بوو و باشه نویژ که له دوو عایه کانی دا بلی: (اللهم اجعله لنا سلفاً و فرطاً و ذخراً) رواه البخاري والبيهقي من كلام الحسن البصري،
واته: نهی خواجه بزمان بگیړه به پیشین - ی چاک - و پیش دهست و پاشه کهوت..

دوو م: زوربهی زانایان دهلین له پاش (الله اکبر) ی چوارهم و کوتاییش و باشه بو مردوو بپارپته وه، به لگه شیان نه م فرموده یه: *عن عبدالله بن أبي أوفى أنه ماتت أبنه له فكبر عليها أربعاً ثم قام بعد الرابعة قدر ما بين التكبيرتين يدعو، ثم قال: كان رسول الله ﷺ يصنع في الجنائز هكذا رواه احمد وابن ماجه بمعناه.
نجا ئایا له دوو عا دواى (الله اکبر) ی چوارهم دا چ دهگوتری؟ هندیکیان وهک شافعی پایان وایه (اللهم لا تحرمنا أجره ولا تفتنا بعده) بگوتری، (ابو علی بن ابی هریره) ش گوتویه تی: پیشوو کهان له دواى (الله اکبر) ی چوارهم دهیانگوت: (اللهم ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار)^{۲۰۲}.

سی یه م: دهر باره ی دهست بهر زکړنه وه له کاتی (الله اکبر) گوتنه کهان دا زانایان پایان جیا جیا یه، جارئ سهاره ت به هی یه که میان هه موویان یه کده نگن که سووننه ته هه ردوک دهسته کانی له گهل بهر زبکړنه وه وهک هه نویژ دابه ستنیکی دیکه، به لام بو نه وانی دیکه هه نديکیان وهک (شافعی اوزاعي و احمد و اسحاق) پایان وایه که هه سووننه ته دهستیان له گهل بهر زبکړنه وه به لام (ابو حنیفه و ثوري و مالک) - له پیاوایه تیکی دا - و شوکانی پایان وایه که سووننه نیه دهستیان تیدا بهر زبکړنه وه. واش پی دهچئ هه ردوک پایه کهان له هیزو پیژدا وهک یهک بن هه چنده (شوکانی) پای دوو می پی به هیژ تره^{۲۰۳}.

۷- سه لام دانه وه: تیکر پای زانایان به پیویستی دوزانن، جا هه رچی زوربه و جه ماوهریانن بو وینه: مالیکی و شافعی و حنبل یه کهان به پایه ی داده نین^{۲۰۴}، به لام

^{۲۰۲} بهوانه: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۱۰۸.

^{۲۰۳} بهوانه: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۱۰۴، ۱۰۵.

^{۲۰۴} بهوانه: (الفقه الحنبل وادلته) ج ۲ ص ۱۰۴، ۱۰۵.

هه‌نه‌فیه‌کان ده‌لێن: پایه‌ نیه به‌ لکو به‌س (واجب) ه^{٢٠٥}، وه هه‌ردووک سه‌لام دانه‌وه‌ی لای راست و چه‌پیش به‌ (واجب) داده‌نێن و مالیکی و هه‌نبه‌ی یه‌کانیش به‌ سوننه‌تیشی دانانێن و ده‌لێن سه‌لام دانه‌وه‌ش ته‌نیا یه‌کیکه‌^{٢٠٦}.

پێنج: چۆنییه‌تی کردنی نوێژی مردوو: به‌پێی ئهو ده‌قانه‌ی که ده‌رباره‌ی نوێژی مردوو و فه‌پز و پایه‌کانی هاتوون و هه‌ندیکیانمان خستنه‌پوو، نوێژی مردوو ئاوا ده‌کری:

بابای نوێژکه‌ر چ ئیمام بێ چ ته‌نیابێ پوو و قیبله‌ پاده‌وه‌ستێ و پاش نیه‌ت (الله اکبر) ی یه‌که‌م ده‌کات و ده‌ستی راست ده‌خاته سه‌رئێ چه‌پ و یه‌کسه‌ر دواي (إِسْتِغَاثَةً) فاتحه‌ ده‌خوینێ، پاشان (الله اکبر) ی دووهم ده‌کات و سه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌دات، دواي (الله اکبر) ی سێیه‌م ده‌کات و، به‌ دلیکی ساغ و به‌کول بۆ مردوو ده‌پارێته‌وه‌، ئینجا (الله اکبر) ی چواره‌میش ده‌کات هه‌ندیک دووعای دیکه ده‌کات و سه‌لام ده‌داته‌وه‌^{٢٠٧}.

شه‌ش: چه‌ند ورده‌ بابه‌تیک ده‌رباره‌ی نوێژی مردوو:

١) نوێژکه‌ر له‌سه‌ر جه‌نازه له‌ چ ئاستیکی ده‌وه‌ستێ؟! سوننه‌ته بابای نوێژکه‌ر له‌ ئاقار سه‌ری جه‌نازه‌ی پیاو و نێوه‌پاستی جه‌نازه‌ی ئافره‌ت بوه‌ستێ، چونکه له (انس بن مالك) خوالێی پازی بێ گێپراوه‌ته‌وه‌ که جارێک نوێژی له‌سه‌ر جه‌نازه‌ی پیاویک کرد له‌لای سه‌ری یه‌وه‌ وه‌ستا، پاشان ئهو لایه‌وه‌ پاده‌وه‌ستێ، ئه‌وه‌ش نوێژی له‌سه‌ر کردو له‌لای نێوه‌پاستی یه‌وه‌ پاده‌وستا، جا له‌و باره‌وه‌ پرسیاوی لێ کراو پێی گوترا، ئایا پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌و ئاسته‌ی پیاو که پاده‌وستای و له‌و ئاسته‌ی ئافره‌ت که وه‌ستا بووی پاده‌وستا - بۆ نوێژ - ؟! گوتی: به‌ئێ، ئهم ده‌قه هه‌رکام له (احمد و ابوداود و ترمذی و ابن ماجه) گێپراویانه‌ته‌وه‌.

^{٢٠٥} سه‌رجه‌م زانایان (واجب) و (فرض) به‌ یه‌ك شت داده‌نێن، به‌لام هه‌نه‌فی یه‌کان ده‌لێن: هه‌رشتیک به‌ به‌لگه‌ی (قطعي) پێویست بووبێ ئه‌وه (فرض) ه و ئه‌گه‌ر به‌ به‌لگه‌ی (ظني) پێویست بووبێ ئه‌وه (واجب) ه، بڕوانه: (الوجيز في اصول الفقه) عبدالکريم زيدان ص ٣١، ٣٢.

^{٢٠٦} بڕوانه: (افقه الاسلامي وادلته) ج ٢ ص ٤٩٠، وه (الفقه السنه) ج ١ ص ٣٩٦.

^{٢٠٧} بڕوانه: (فقه السنه) ج ١ ص ٣٩٦، بڕوانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ٢ ص ٤٩٤ تا ٤٩٦. ط

(۲) نوڙکردن له سهر مردوونك زياتر: هر كات زياتر له مردوونك كږوونه وه بۇ نوڙ له سهر كران جا چ هه موويان پياوښ، چ ئافرهت بن، چ پياوو ئافرهت بن و چ گه وړه بن چ گچكه، ده بئ هه موويان پريز كړن، و بخړينه نيوان ئيمام و قيبله وه، واته پريزه كان بهر و قيبله دريژ بكيته وه، هه روك ده شگونجئ به جيا نوڙ له سهر پياوړه كان و پاشان ئافرهته كان بكات، به لام نه گهر پيكه وه نوڙي له سهر كردن و باشه پياوان بخړينه نزيك ئيمام و مندا لان دواى نه وان و ئافره تانيش دواتر، واته ئافره تان له قيبله نزيكتر و له ئيمام دوورتر بن، له و باره شه وه چهند ده قيک له هاوړه لانی به پريزي پيغه مېهر ۳۰۸ خوا لييان پازي بئ گيړاونه وه.

(۳) پريز بووني نوڙ كمران له سئ پريزا: سونته ته نه نوڙ كهرانه ي نوڙ له سهر مردو ده كهن به سئ پريز بوه ستن و پريزه كانيان ريک بن، پيغه مېهر ۳۰۸ له و باره وه فهرموويه تي: (ما مِنْ مُؤْمِنٍ يَمُوتُ فَيُصَلِّي عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَبْلُغُونَ أَنْ يَكُونُوا ثَلَاثَةَ صُفُوفٍ إِلَّا غُرِلَهُ) رواه احمد و ابو داود و ابن ماجه و الترمذي و حسنه و الحاكم و صححه، واته: هر پړوا داريك بمرئ و كومه ليك له مسولمانان كه بگه نه سئ پريز نوڙي له سهر بكن حه تمه ن ليى ده بوردري.

و و باشه به پيى توانا نوڙ كهراني سهر جه نازه زور بن چونكه پيغه مېهر ۳۰۸ فهرموويه تي (ما مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَمُوتُ فَيَقُومُ عَلَيْهِ جَنَازَتُهُ أَرْبَعُونَ رَجُلًا لَا يَشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ) رواه احمد و مسلم و ابوداود، واته: هر پياويكي مسولمان بمرئ و چل پياو كه هيچ شتيك ناكه نه هاو به شي خوا له سهر جه نازه كه ي بوه ستن - و نوڙ بكن و بوى بپارپينه وه - مسوگهر خوا تكانيان له باره يه وه و درده گري.

(۴) نهوانه ي نوڙيان له سهر ده كړئ و نهوانه ي له سمر يان ناكري: زاناو پيشه وايان سهر جهم له سهر نه وه يه كده نكن كه هه موو مسولماننيكي نئرو مئ گه وړه بئ يان گچكه نوڙي له سهر ده كړئ، (ابن المنذر) گوتوويه تي: أَجْمَعَ أَهْلُ الْعِلْمِ عَلَى أَنَّ الطِّفْلَ إِذَا عُرِفَتْ حَيَاتُهُ وَاسْتَهْلَ يُصَلَّى عَلَيْهِ ۳۰۹ واته: نهوانه ي خاوه ني زانياري شه رعيين سهر جهم له سهر نه وه ريک كه وتوون كه مندا ل مادام به زيندوويي بينرابي و دهنگي

۳۰۸ بېوانه: (نيل الاوطار) ج ۴ ص ۱۱۰، و بېوانه (فقه السنة) ج ۱ ص ۳۹۷.

۳۰۹ بېوانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۴۹۸.

لیوه ماتبئی نویژی له سهر دهکری، جا دیاره ئه وه یه کدهنگی یه زانیانش له بهر
 پوشنایی چهند دهقیکی سوننهت دا پهیدا بووه، بۆ وینه:
 * (الرَّاکِبُ خَلْفَ الْجَنَازَةِ وَالْمَاشِي حَيْثُ شَاءَ مِنْهَا وَالطُّفْلُ يُمْلَى عَلَيْهِ) رواه احمد والنسائي
 والترمذي و صححه، واته: بابای سوار له پشت جه نازه وه - ده پوات و پیاده له ههر
 لایه که وه چه زیکات، وه مندال نویژی له سهر دهکری.
 * (الرَّاکِبُ خَلْفَ الْجَنَازَةِ، وَالْمَاشِي أَمَامَهَا قَرِيبًا مِنْهَا عَنْ يَمِينِهَا أَوْ عَنْ يَسَارِهَا، وَالسَّقَطُ
 يُمْلَى عَلَيْهِ وَيُدْعَى لَوَالِدَيْهِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ) رواه احمد وابو داود عن المغيرة بن شعبه. واته:
 سوار له پشت جه نازه وه دهی و پیاده له پیشه وه له نزیکیه وه له لای راستی یان له لای
 چهپی یه وه، وه مندالی له بهر چوو نویژی له سهر دهکری و داوای لیبوردن و بهزهیی بۆ
 باب و دایکی دهکری.

سێ تێبینی:

یه که مه: تیکرای زانیان له سهر ئه وه یه کدهنگن که مندالی له بهر چوو نه گهر
 نه گه یشتبیتته چوار مانگ ئه وه ناشوری و نویژی له سهر ناکری، به لکو له قوماشی که وه
 ده پیچری و ده نیژری، ههروه ها له سهر ئه وه ش یه کدهنگن که نه گهر چوار مانگ یان
 زیاتر بوو وه له کاتی بوونی دا نیشانهی زیندوویتی لی ده رکهوت وه چریکه و پزمین
 و دهست و پهل جولاندن ئه وه نویژی له سهر دهکری، به لام له وه دا جیاوازی یان ههیه
 که مندالی له بار چوو چوار مانگ و زیاتر بیت و هیچ دهنگ و نیشانهی زیندوویتی لی
 نه زانرابی ئایا نویژی له سهر دهکری یان نا؟!

هه رچی هه نه فییه کان و (مالك) و (اوزاعي) یه ده لیڤ نویژ له سهر کردنی ناوی
 به لگه شیان ئه مه فه رموده یه یه: (عن جابر رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: إِذَا اسْتَهْلَ السَّقَطُ
 صَلَّيْ عَلَيْهِ وَوَرِثَ) رواه النسائي والترمذي وابن ماجه والبيهقي. واته: مندالی له بهر چوو نه گهر
 دهنگی هات - پیش مردنی - نویژی له سهر دهکری و میراتی ش دهکری.

وه ده بینین زیندووبوونی منالی له بار چوو مه رجه بۆ نویژ له سهر کرانی.
 به لام (شافیعی و احمد و سعید و ابن سیرین و اسحاق) ده لیڤ مادام چوار مانگی
 ته واکردبێ هه رچه نه ده به زیندوویی ش نه بینرابی نویژ له سهر کردنی هه ر پیویسته،
 به لگه شیان ئه وه یه که پیغه مبه ر ﷺ هه والی داوه که داوی چوار مانگ بوو حی به بهر دا

دهكړئ وهك (بخاري و مسلم) له (ابن مسعود) هوه گيړاويانه ته وه، به لام واپي ده چي به لگه ي نه وانه ي نويز له سهر كړدني به پيويست نازانن به هيژ تربيت، وهك فهرموده ي (استهلال) ده يگه يه نئ، چونكه به پي ي نه و فهرموده يه زيندووي تي مندال و كورپه پاش جيا بوونه وه ي له دايكي به مهرج گيراوه بؤ نويز له سهر كړاني و ته نيا زيندو و بووني له زكي دايكي دا بهس نيه بؤ به زيندو و له قه له م دراني و نويز له سهر كړاني ^{۳۱۰}.

دووهم: دهرباره ي نويز كړدن له سهر شهيد زانايان به گشتي سي پايان هه ن:

ا- به شيكيان ده لئن نابي نويزي له سهر بكرئ، كه (مالك و شافعي و اسحاق و احمد) له يه كيك له دوو پيوايه ته كاني دا خاوه نئ نه م پايه ن و به لگه شيان چهند ده قيك سوننه ته، بؤ نمونه: (عن جابر أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَ بِدَفْنِ شَهِدَاءِ أَحَدٍ فِي دِمَائِهِمْ وَلَمْ يَفْسَلْهُمْ وَلَمْ يَصَلِّ عَلَيْهِمْ) رواه البخاري، و روى احمد و ابوداود و الترمذي عن انس مثله، واته: پيغه مبه ر ﷺ فهرماني كړد به ناشتني شهيداني نوحود به خوي تي خو يانه وه نه يشنوردن و نويزي له سهر يان نه كړد.

ب- به شيكي شيان ده لئن پيويسته وهك مردواني ديكه نويزيان له سهر بكرئ، كه (ابو حنيفة و ثوري و حسن و ابن المسيب) خاوه نئ نه و پايه ن چهند ده قيك به به لگه ديننه وه بؤ نمونه: (عن عَقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ يَوْمًا فَمَلَّى عَلَى أَهْلِ أَحَدٍ صَلَاتَهُ عَلَى الْمَيِّتِ بَعْدَ ثَمَانِ سِنِينَ كَالْمَوَدِّعِ لِلْأَحْيَاءِ وَالْأَمْوَاتِ) رواه البخاري، واته: پيغه مبه ر ﷺ پوژيكيان چووه ده رئ و نويزي مردوي له سهر خه لكى جهنگى نوحود كړد پاش هه شت سالان وهك خوا حافيزي له زيندووان و مردووان.

ج- هه نديكي شيان پايان وايه كه هه ردووك لا - نويز كړدن و نه كړدن - دروستن و هر لايه كيان بكات هر باشه و به پي ي سوننه ته بؤ وينه (ابن حزم الأندلسي) و (ابن القيم الجوزية) نه م پايه يان په سند كړدوه ^{۳۱۱}، به لام واپي ده چي راي يه كه م له هه موويان به هيژ تربيت.

^{۳۱۰} پړوانه: (نيل الاوطار) ج ۴ ص ۸۴.

^{۳۱۱} پړوانه: (فقه سني) ج ۱ ص ۴۰.

سپی لهه: زۆربهی هەر زۆری بگره تیکرای زانایان له سه رهوه یه کدهنگن که مسولمانانی گوناخبار وه که ره جم کراو له سه ره زینا و بابای خوکوژ و پێگرو یاخی و هتد نه که هەر دروسته به لکو پیویسته نوێژیان له سه ره بکری مادام به مسولمان به نه هلی قیبله حساب بکری، ئنجا نه وه که پیغه مبه ره نوێژی له سه ره بابای قهرزدار نه کردوه مادام بابای قهرزدارانه وه که ی له دواي خوی به جی نه هیشتهی^{۳۱۲}، نه وه زیاتر بو ته مبی کردن و ناموژگاری و بی دارکردنه وه ی مسولمانان بووه، چونکه له هه مان کات دا فهرمووشیه تی: نوێژ له سه ره هاوه له که تان بکه ن: (صلوا علی صاحبکم) وه بێگومان نه گهر دروست بایه یان پیویست نه بوایه نوێژی له سه ره بکری، فهرمانی نه ده کرد به نوێژ له سه ره کردنی!^{۳۱۳}

(ابن حزم) له و باره وه گوتویه تی: (نوێژ له سه ره هه موو مسولمانیک ده کری، چاکه کار یان خراپه کار، به سزایه کی شه ری کوژرابی یان له پێگری دا یان له کاتی یاخی بوون دا، ئیمام و غهیری نه ویش نوێژی له سه ره ده کهن، ههروه ها بابای بیدعه تچی مادام بیدعه ته که ی نه گه ییته راده ی کوفر نوێژی له سه ره ده کری. دیسان نه وه که سه ی خوی کوشتوو یان غهیری خوی کوشتوه، ته نانه ت نه گهر خراپترین که سی سه ره وهیش بی، مادام به مسولمانه تی مردبی، چونکه پیغه مبه ره به گشتی فهرموویه تی: (صلوا علی صاحبکم) جار دیاره مسولمانیش هاوه لمانه، وه خوای به رز فه موویه تی: (انما المؤمنون بإخوة) الحجرات - ۱۰-، وه فهرموویه تی: (والمؤمنون والمؤمنات بعضهم أولیاء بعض) البقرة - ۷۱- وه بێگومان که سی که نوێژکردن له سه ره مسولمانیک قه ده غه بکات، قسه یه کی - خراپی - گه وه ی کردوه ی، چونکه بابای گوناخبار زیاتر پیویستی به دووعای برایی بپواداری هه یه له چاکه کاریکی ره جم پێکراو!^{۳۱۴}

به لام نه وه ی که به یه کدهنگی سه ره جم زانایان نه که پیویست نیه بگره هەر دروستیش نیه نوێژی له سه ره بکری بابای کافره، وه که خوای په ره وردگار و دادگهر فه موویه تی: ﴿وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهٖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ التوبة - ۲ -

^{۳۱۲} ههروه ها له سه ره بابای خوکوژ و دزی که ره له غه نیمه تیش نه کردوه وه که له فهرمووده ی (صحیح)

دا. هاتوو، بپروانه: (نیل الأوطار) ج ۴ ص ۸۴.

^{۳۱۳} بپروانه: (نیل الأوطار) ج ۴ ص ۸۴، ۸۵.

^{۳۱۴} بپروانه: (المحلی شیع المکلی) ج ۵ ص ۱۱۶ تا ۱۱۸ س ۶۱۱.

۶- نویژکردن لهسەر مردوو له مزگهوتی دا: زۆربه و جه ماوه‌ری زانایان که له نیویان دا (شافعی و احمد و اسحاق و مالک) له پیوایه‌تیکی دا هه‌ن پایان وایه که سوننه‌ته و دروسته له مزگهوتی دا نویژ لهسەر مردوو بکری، هه‌ندیکیشیان که (ابو حنیفه و مالک) له پیوایه‌تیکی دا له نیویان دان به شتیکی ناپه‌سه‌ند (مکه‌ری ده‌زان، له سونگه‌ی نه‌وه که مردوویان پی پیسه^{۳۱۹})

به‌لام بیگومان پای جه ماوه به‌هیزتره نه‌گه‌ر نه‌لین هه‌ر شه‌و پایه به‌هیزه! چونکه چه‌ندان ده‌قی سوننه‌تیان به‌ده‌سته‌وه هه‌ن، بۆ وینه:

* له (عائشه) خوا لیلی پازی بی گپ‌راوه‌ته‌وه که کاتیکی (سعد بن ابی وقاص) وه‌فاتی کرد گوتوویه‌تی: بیهینه ژوور مزگه‌وت تاکو نویژی له‌سەر بکه‌م، - خه‌لکیش - له‌و باره‌وه په‌خه‌نیان لی‌گرت، نه‌ویش گوتی: (والله لقد صلى رسول الله ﷺ على ابني بيضاء في المسجد سهل وأخيه) رواه مسلم، واته: به خوا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له مزگه‌تی نویژی له‌سەر دوو کوچه‌کی (بیضاء) سوه‌یل و برایه‌که کرد.

* وه ماوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوا لییان پازی بی له مزگه‌وتی نویژیان له‌سەر (ابوبکر و عمر) خوا لییان پازی بی کردووه و هیچ که‌سیش هیچی نه‌گوتوه^{۳۲۰}.

* به‌لام ناشکرایه که نه‌گه‌ر حاله‌تی جه‌نازه‌که وابوو بیته هوی پیس کردنی مزگه‌وت نه‌وه دروست نیه بریته مزگه‌وتی.

تی‌بینی: تیکرای زانایان له‌سه‌ر نه‌وه یه‌کده‌نگن که ئافره‌تانیش وه‌ک پیاوان بۆیان هه‌یه نویژ له‌سەر مردوو بکه‌ن، به‌لام ده‌ریاره‌ی نه‌وه که ئایا بۆیان هه‌یه به‌کۆمه‌ل بیکه‌ن یان تاک تاک پایان جیا‌یه، زۆربه‌و جه‌ماوه‌ریان وه‌ک چه‌نه‌فی‌یه‌کان و شافیعی‌یه‌کان و نه‌حمه‌د و (سفیان الثوری) ده‌لین سوننه‌ته به‌کۆمه‌ل بیکه‌ن، به‌لام (مالک) ده‌لی ده‌بی ته‌نیا ته‌نیا بیکه‌ن^{۳۲۱}.

^{۳۱۹} بپوانه: (نیل الاوطار) ج ۴ ص ۱۱۲.

^{۳۲۰} سه‌رچاره‌ی پینشو ج ۴ ص ۱۱۱.

^{۳۲۱} بپوانه: (فقه السنه) ج ۶ ص ۴۰۶.

۷- هه‌ل‌سان بۆ جه‌نازه: ده‌رباره‌ی هه‌ل‌سان بۆ جه‌نازه له کاتی تیپه‌پوونی دا زانایان سێ رایان هه‌ن، هه‌ندیکیان ده‌لێن سوننه‌ته که ئه‌مه‌ رای (احمد و اسحاق و ابن حبیب و ابن الماجثون و ابن حزم و نووی و شیرازی - خاوه‌نی (المهذب)ه،^{۲۲۲} ئه‌م زانایانه‌ش چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت به‌به‌ل‌گه‌ دیننه‌وه بۆ وینه:

* (عن ابن عمر عن عامر بن ربيعة رضي الله عنهم عن النبي ﷺ قال: اذا رأيتم الجنازة فقوموا لها حتى تخلفكم أو توضع) متفق عليه، واته: هه‌رکاتی که جه‌نازه‌تان دی له‌به‌ری هه‌ل‌سن هه‌تا به‌جێتان ده‌هێلێ یان داده‌نرێ.

* (عن سهل بن حنيف وقيس ابن سعد .. فقالا: أن رسول الله ﷺ مَرَّتْ بِهِ جَنَازَةٌ فَقَامَ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّهَا جَنَازَةٌ يَهُودِيٍّ! فَقَالَ: أَلَيْسَتْ نَفْسًا؟! متفق عليه، واته: جه‌نازه‌یه‌که به‌لای پیغه‌مبه‌ردا ﷺ په‌د بوو ئه‌ویش له‌به‌ری هه‌ل‌سا، پێی گوته‌را: ئه‌وه جه‌نازه‌ی جووله‌که‌یه‌که! فه‌رمووی: ئه‌دی هه‌ر نه‌فس - ی ئینسان - نیه‌؟!)

هه‌ندیکیش له زانایان ده‌لێن: هه‌ل‌سان له‌به‌ر جه‌نازه‌ دروست نیه چونکه کاتی خۆی بووه به‌لام دواپی پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردووه و نه‌سخ بوته‌وه، که هه‌رکام له (ابو حنیفه و مالک و شافعی) له‌سه‌ر ئه‌م رایه‌ن و ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ش به‌به‌ل‌گه‌ دیننه‌وه:

* (عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَمَرَنَا بِالْقِيَامِ فِي الْجَنَازَةِ ثُمَّ جَلَسَ بَعْدَ ذَلِكَ وَأَمَرَنَا بِالْجُلُوسِ) رواه احمد و ابو داود و ابن ماجه بنحوه، واته: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی پێ کردین که له‌به‌ر جه‌نازه‌ هه‌ستین، پاشان دوا ئه‌وه دانیشته و فه‌رمانیشی پێ کردین که دابنیشین هه‌ندیکیشیان ده‌لێن هه‌ردوک لا - هه‌ل‌سان و هه‌ل‌نه‌ستان - دروستن و ئه‌م ده‌قه‌ش ده‌که‌نه به‌ل‌گه‌:

* (عن ابن سيرين أن جَنَازَةً مَرَّتْ بِالْحَسَنِ وَابْنِ عَبَّاسٍ فَقَامَ الْحَسَنُ وَلَمْ يَقُمْ ابْنُ عَبَّاسٍ فَقَالَ الْحَسَنُ لِابْنِ عَبَّاسٍ أَمَا قَامَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: قَامَ وَقَعَدَ) رواه احمد والنسائي. واته: جه‌نازه‌یه‌که به‌لای هه‌سه‌ن - کوپی عه‌لی کوپی ئه‌بووطالب - و عه‌بدوللای کوپی عه‌بباس دا په‌د بوو، هه‌سه‌ن هه‌ل‌ساو عه‌بدوللای هه‌ل‌نه‌ستا، هه‌سه‌ن به‌عه‌بدوللای گوت: ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌به‌ری هه‌ل‌نه‌ستاوه؟! عه‌بدوللای گوتی: هه‌ل‌ساوه و دانیشتهوه؛ به‌لام به‌ ئاشکرا دیاره که پای یه‌که‌م به‌ل‌گه‌ی به‌هیزتره و له‌پاستی‌یه‌وه نزیکتره و له‌گه‌ل پووحی گشتی ئیسلامیش دا - که ئه‌وپه‌ری حورمه‌تی ئینسانی گرتوه - گونجاو تره.

تی بیینی: له چه‌ند ده‌قیك دا له هاوه‌لانی به‌پیزی پیغه‌مبه‌روه ۛ هاتوه که
حیکمه‌تی هه‌لسان له‌به‌ر جه‌نازه‌ پیزگرتنه‌ له‌و فریشتانه‌ی که له‌ گه‌لی‌دان و به‌
گه‌وره‌گرتنی فه‌رمانی خوایه‌ هه‌ربویشه‌ش جیاوازی نه‌خراوته‌ نیوان جه‌نازه‌ی
مسولمان و کافره‌وه^{۲۲۲}.

۱۴- نوێژه سوننه‌ته‌کان (الصَّلَاةُ الْمَسْنُونَاتُ)

خوینه‌ری به‌پیز! نوێژه سوننه‌ته‌کان زۆر و جو‌راو‌جو‌رن و خوا یاربئی ئیمه‌
هه‌ول ده‌ده‌ین به‌ پیز ئاماژه‌یان پێ‌بکه‌ین، به‌لام بیگومان توێژینه‌وه‌ی تیرو ته‌سه‌ل
له‌باره‌ی هه‌ر کامیکیانه‌وه‌ له‌ هه‌وسه‌له‌ی ئییره‌دا نیه‌ و پیویسته‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی
سوننه‌ت و کتێبه‌ فیه‌قییه‌کان دا ئه‌و مه‌داره‌ ساز بکری، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ول ده‌ده‌ین باس
و مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کانیان به‌ گوشرای هه‌ر بخه‌ینه‌پوو.
جا ئیمه‌ به‌رله‌وه‌ی بیینه‌ سه‌ر سه‌رژمیری نوێژه سوننه‌ته‌کان به‌په‌سندی ده‌زانم
پینچ ئاگاداری گشتی‌یان له‌باره‌وه‌ بخه‌ینه‌پوو:

یه‌که‌م: سه‌رجه‌می نوێژه سوننه‌ته‌کان - مه‌گه‌ر به‌ ده‌گمه‌ن - بو‌ پێ‌کردنه‌وه‌ی
که‌لینی نوێژه فه‌رزه‌کان و ته‌واو‌کردنیان، وه‌ك پیغه‌مبه‌ر ۛ له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی
قودسی‌دا فه‌رموویه‌تی که (ابوداود) له (ابو هریره) وه‌ خوا لێی پازی‌ی گێراویه‌ته‌وه‌.

دووه‌م: وا په‌سه‌نده‌ که نوێژه سوننه‌ته‌کان - بیجگه‌ له‌وانه‌ی که به‌کۆمه‌ل ده‌کری‌ن
- له‌ ماله‌وه‌ بکری‌ن، پیغه‌مبه‌ر ۛ له‌وباره‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: (اِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ الصَّلَاةَ فِي
مَسْجِدِهِ فَلْيَجْعَلْ كَيْتَهُ نَمِيْبًا مِنْ صَلَاتِهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَاعِلٌ فِي يَتِهِ مِنْ صَلَاتِهِ خَيْرًا) رواه
احمد و مسلم عن جابر، واته‌: ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان نوێژی له‌ مزگه‌وته‌که‌ی خۆی‌دا کرد با
به‌شیک له‌ نوێژه‌کانیشی - که‌مه‌به‌ست نوێژی سوننه‌ته‌ - بخاته‌ ماله‌که‌ی چونکه
خوا‌ی بالاده‌ست و پایه‌به‌رز به‌هۆی نوێژه‌که‌یه‌وه‌ خێر ده‌خاته‌ ماله‌که‌یه‌وه‌.
هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي يَتِهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي مَسْجِدِي هَذَا، إِلَّا
الْمَكْتُوبَةَ) رواه ابوداود باسناد صحیح عن زيد بن ثابت.

سپییه م: نوێژه سوننه ته کان دروسته به دانیشتنه وهش بکړین هه رچه نده به پیوه خیر و پاداشتیان زیاتره، چهند ده قیك به لگه ی دروست بوونی نوێژی سوننه تن به دانشتنه وه، بۆ وینه: ئه و فهرمووده یه ی که (علقه) له (عائیشه) خوالیی پازی بی ده یگپړته وه ده یاره ی نوێژی سوننه تی پیغه مبه ر ښ که به دانیشتنه وه کردوویه تی و (مسلم) گپړاویه ته وه، هه روه ها (احمد و اصحاب السنن) یش فهرمووده یه کی له و بابه ته یان له (عائیشه) وه گپړاوه ته وه.

چواره م: هه ر کام له وشه کانی: (تَطَوُّعٌ، مُسْتَحَبٌّ، سُنَّةٌ، مُنْدُوبٌ، نَفْلٌ) که شه ر عزانان به کاریان هی ناو، ناو بۆ نوێژی سوننه ت و زیاده له فه رزه کان، جا ئه و نوێژه سوننه تانه به گشتی دابه ش ده بن بۆ دوو جوړی سه ره کی مو تلّه ق و مه ر ج دار (المُطَلَّقُ وَالْمُقَيَّدُ) مه به ستیش له سووننه تی مو تلّه ق ئه وه یه که هیچ مه رج و ناوونیشانیکی تایبه تی له سه ر نیه و به هیچ کات و شوین و بۆنه (مناسبة) و پرو داوی که وه نه به ستراوه ته وه به لکو بابای نوێژ که ر ئازاده له کات و شوین و نه ندازه ی نه نجام دانی دا به مه رج یك له و کات و شوینه تایبه تی یانه دا نه بی که نوێژیان تیدا قه ده غه کراوه، مه به ستیش له نوێژی سوننه تی مه ر ج دار ئه و جوړه نوێژانه که په یوه ستن به کات و شوینی تایبه ت و بۆنه و پرو داو و حال ته تایبه ته کانه وه، بۆ وینه: سوننه تی (رَوَاتِبٌ) و (وَتَرٌ) و (ضَحَى) ..

پینجه م: ئینجا دیسان نوێژه سوننه ته مه ر ج داره کانیش دوو جوړن: (مُؤَكَّدٌ و غیر مؤ کد) که مه به ست له (مؤ کد) ئه وه یه که پیغه مبه ر ښ زوړ گرنگی پی داوه و دا کوکی له سه ر نه نجام دانی کردوه و ده وامی له سه ر کردوه، (غیر مؤ کد) یش ئه وه یه که ئه وه نده گرنگی یه ی پی نه دراوه و هی نده جه خت و ده وامی له سه ر نه کراوه.

نیستاش با به ریز به سه ر ژمی ری نوێژه سوننه ته کان دا بچین:

یه ک: سوننه ته کانی له گه ل نوێژه فه رزه کان (الرواتب): که به م جوړه ن:

(۱) دوو پکات پيش نوێژی به یانی، که پیغه مبه ر ښ له و باره یانه وه فهرموویه تی: (رَغَمْنَا الْفَجْرَ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) رواه احمد و مسلم والترمذي والنسائي.
وه سوننه ته که له دوا ی فاتیه هه ردو و سووړه تی (قل يا ايها الكافرون) و (قل هو الله احد) یه که میان له پکاتی یه که م و دووه میان له دووه م دا بخوینئ، وه ک (احمد) و (ابن ماجه) ده گپړنه وه، یان (قولوا انا بالله وما انزل اليانا...) البقرة - ۱۳۶ - و (تعالوا الى كلمة سواء بيننا وبينكم...) ال عمران - ۶۴ - بخوینئ، وه ک (مسلم) گپړاویه ته وه.^{۳۲۴}

۲) دوو پکات پیښ نیوه پو و دوو پکاتیش له دواى، وهك (بخاري) له (ابن عمر) خوا لى پازى بى ده گيرته وه، يان چوار پکات له پيشى و دوو پکات له دواى وهك (احمد و مسلم) له (عبدالله بن شقيق) نهویش له (عائشة) وه گير او يانه ته وه، يان چوار پکات له پيشى و چواريش له دواى وهك (احمد و اصحاب السنن) له (ام حبيبة) خوا لى پازى بى گير او يانه ته وه.

۳) دوو پکات يان چوار پکات پيش ثواره (عصر) وهك پيغه مبر ﷺ فرمويه تى: (رَحِمَ اللهُ أَمْرًا صَلَّى قَبْلَ الْعَصْرِ أَرْبَعًا) رواه احمد و ابوداود و الترمذي و حسنه و ابن حبان و صححه. به لگه ي دوو پکاتيش پيش عصر هم فرموده يه: (بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ) متفق عليه، که مبهست له (اذانين) بانگ و قامه ته، هروها نهو فرموده يه ي که (مسلم و نسائي) له (عائشة) ي ده گيرنه وه، وه (نسائي) له (ام سلمة) ي ده گيرته وه که هردو کيان به راشکاو ي ده لى پيغه مبر ﷺ دوو پکاتى پيش عصر کردون.

۴) دوو پکات دواى شيوان وهك (بخاري) له (ابن عمر) خوا لى يان پازى بى گير او يه ته وه و اباشه که (قل يا ايها الكافرون) و (قل هو الله أحد) يان تيدا بخوئى، وهك دوو پکاتى پيش به يانى (ابن ماجه و ترمذي) نهه يان له (ابن مسعود) وه گير او ته وه خوا لى پازى بى. هروها دوو پکاتيش پيش نويزى شيوان سوننه تن چونکه پيغه مبر ﷺ فرمويه تى: (صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرَبِ...) رواه البخاري عن عبدالله بن المغفل.

۵- دوو پکات دواى نويزى خه وتنان، وهك لهو فرموده يه دا ده بينرى که (بخاري) له (ابن عمر) خوا له خو ي و بابى پازى بى ده گيرته وه.

هروها به پى ي فرموده ي: (بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ) له نيوان هردو بانگ دا نويزى ك - ي سوننه ت - هه يه، دوو پکاتيش له پيش نويزى خه وتنان هه، هروها به پى ي فرموده ي: (مَا مِنْ صَلَاةٍ مَفْرُوضَةٍ إِلَّا وَبَيْنَ يَدَيْهَا رَكْعَتَانِ) رواه ابن حبان عن ابن زبير رضى الله عنهما، واته: هه مو نويزى كى فېز - له پينج فېزه كان - دوو پکاتى له پيشه وه هه.

۱) (قولوا امنا بالله وما أنزل إلينا وما أنزل إلى ابراهيم واسماعيل واسحاق ويعقوب والاسباط، وما أوتي

موسى وعيسى وما أوتي النبيون من ربهم لا نفرق بين أحد منهم ونحن مسلمون).

۲) (قل يا أهل الكتاب تعالوا إلى كلمة سواء بيننا وبينكم إلا نعبد إلا الله ولا نشرك به شيئاً ولا يتخذ بعضنا

بعضاً أرباباً من دون الله تعالى قلوا لا نقول ولا نشهد ما تشركون).

ناگادارن: له چه ند فهرموده يهك دا دهرده كه وئ كه ئه نويزه
سوننه تانه ي له گه ل پينچ نويزه فهرده كانن كه به (سنن الرواتب) ناسراون، ته نيا ده
(۱۰) پكاتيان يان دوازده (۱۲) يان به داکوکی له سه رکراو (المؤکد) داده نرين و ئه وانی
ديکه به داکوکی له سه رنه کراو داده نرين، جا به پئی ئه و فهرمودانه که دوايی
نامازه شيان پئ ده کين، سوننه ته کانی داکوکی له سه رکراو نه گهر ده (۱۰) پكات بن نه مانه ن:
دوو پكات پيش به يانی، دوو پكات پيش نيوه پؤ و دوو پكات له دواي، دوو پكات
دواي شيوان، دوو پكات دواي خه و تنان.

به لام نه گهر دوازده (۱۲) پكات بن ئه وه له جياتی دوو پكات چوار پكات پيش
نيوه پؤيه و ئه وانی دیکه ش وه خويانن، يان پيش نيوه پؤ هر دوو پكات و پيش
عه سريش دووان. ئه و فهرمودانه ش که ئه و نه جامگيري يه يان لئ ده فامرئته وه که
گوتمان نه مانه ن:

* (عن ابن عمر قال: حَفِظْتُ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ عَشْرَ رَكَعَاتٍ "رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ
بَعْدَهَا، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرَبِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ
الصُّبْحِ) رواه البخاري.

* (عن أم حبيبة بنت أبي سفيان أن النبي ﷺ قال: مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ
رَكْعَةً بُنِيَ لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ: أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرَبِ، وَرَكَعَتَيْنِ
بَعْدَ الْعِشَاءِ، وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ) رواه الترمذي و قال : حسن صحيح، و رواه مسلم مختصراً
وهذا لفظه:

* (مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً سَوَّى الْمَكْتُوبَةَ بَيْنِي لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ) رواه
الجماعة الا البخاري، واته: هر كه سيك له شه و پوژيك دا بيگه له نويزي فهرده دوازده
پكات بكات ماليكي له به ههشت بو دروست ده كړي.

ggg: شه و نويز و وتر (صلاة الليل و الوتر) و ته راويح: بويه شه و نويز و وتر
پيکه وه هيان چونکه مه گهر چوڼ دنا هم پيغه مبهري خوا ﷺ هر پيکه وه کردوونی
و هم له دهقه کانی سوننه تيش پيکه وه باس کراون وه له پاستی دا دوو شتی زور
پيکه وه تيکه نه کيشن.

جا دیاره هم شهونوږڅ و هم ودهتریش پاش نویڅی خهوتنان دهکړین و چاکتریش وایه که ودهتر بخږیته کوټایی نویڅهکانی شهوگارهوه چونکه پیغهمبهړ ﷺ به زوری وای کردوه و جاری واش بووه که ودهتری پیش خستوه - واته پیش خهوتن کردوویه تی -

وهك له چه ندان دهقی سوننه ت دا دهردهكهوئ بؤ وینه:
 * (عن عائشة قالت: مِنْ كُلِّ لَيْلٍ قَدْ أَوْتَرَ النَّبِيَّ ﷺ مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ وَأَوْسَطِهِ وَآخِرِهِ فَاتَّهَى وَتَرَهُ إِلَى السَّحَرِ) متفق عليه، واته: پیغهمبهړ ﷺ له هه مو کاتهکانی شهوئ دا نویڅی ودهتری کردوه له سهرهتای شهوهوه و له نیوه پاستی دا و له کوټایی یهوه، وه دواچار ودهتری خسته پیش بهر به بیان.

دهرباره ی نه ندازه و ژماره ی پکاتهکانی شهونوږڅ ودهتریش شهوه ی له سهرجه م دهقهکانی سوننه ت دهردهكهوئ شهوه یه که پیغهمبهړی خوا ﷺ به شهو نویڅو ودهترهوه به زوری یازده (۱۱) پکات و جاری واش بووه سیزده (۱۳) پکاتی کردوون، که دیاره ههشت (۸) پکات لهو یازده پکاته یان سیزده پکاته شهونوږڅ بوون و باقی یه که ی که سئ پکات یان پینچ پکات بووه ودهتر بوون، که واته شهو دهقانه ی که باسی خهوت پکات ودهتر یان نو یان زیاتر دهکن، شهوه مه بهستیان شهونوږڅ ودهتره به یه که وه، چونکه پیغهمبهړ ﷺ عاده تی وابووه - به تایبته له دواړو ی ته مه نی دا - که ودهتری خستوټه کوټایی شهونوږڅ وه، شهوش چند دهقی که لباره ی شهونوږڅ ودهترهوه که پاستی شهو قسه یه ی سهرئ دهسه لمینن:

* (عن عائشة رضي الله عنها أن النبي ﷺ ما كان يزيد في رمضان ولا في غيره على إحدى عشرة ركعة) متفق عليه، واته: پیغهمبهړ ﷺ له مانگی په مهزان و غهیری شهوش دا له یازده پکات زیاتر - شهونوږڅ ودهتر - ی نه کردوه.

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان رسول الله ﷺ يصلي من الليل ثلاث عشرة ركعة يؤتِرُ مِنْ ذَلِكَ بِخَمْسٍ لَا يَجْلِسُ إِلَّا فِي آخِرِهَا) متفق عليه، واته: پیغهمبهړی خوا ﷺ شهو واته سیزده پکاتی دهکردن پینجیان له وانه ودهتر بوون ته نیا له پکاتی کوټایی یان دا داده نیشت - بؤ ته حییات خویندن -.

لهم دهقه دا دایکی برواداران (عائشه) خوا لئی پازی بئ به پاشکاو ی دهری دهخات که شهونوږڅ (صلاة التهجد) ههشت (۸) پکاته.

ئىنجا شايانى باسه كه (تهراويح) يش هر شه و نويزه نه و نده هه يه به كومهل كراني
 تيدا سوننه ته، به لگه شمان چهند ده قيكه يه كيكيان نه و فرموده يه ي (عائشه) يه كه
 پيشتر باسماں كرد: (ماكان يزيد في رمضان ولا في غيره عن احدى عشرة ركعة). ده قيكى
 ديكه ش نه و يه كه (جابر) خوا لى پازى بى دهر باره ي تهراويحى رهمه زان له پيغه مبهري
 ده گيرته وه:

* (أَنَّهُ صَلَّى بِهِمْ ثَمَانِي رَكَعَاتٍ وَالْوَرَّ) اخرج ابن خزيمة وابن حبان في صحيحهما.
 هه نديك له زانايانيش پايان وايه كه شه و نويزه و تهراويح ژماره يه كي ديارى كراوى نيه
 و ئينسان هه رچه ندى توانى با بيكات گرنگ نه و يه كوئايى يه كه ي به وه تر بئى،
 چهند ده قيكيش به به لگه ديننه وه يه كيكيان نه و يه:

* (عن سمرة بن جندب رضي الله عنه قال: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نُصَلِّيَ مِنَ اللَّيْلِ مَا قَلَّ أَوْ
 كَثُرَ وَنَجْعَلَ آخِرَ ذَلِكَ وَتَرَا) رواه الطبراني والبخاري. هه ربويه ش زوريه ي زانايان ده لى
 سوننه ته تهراويح بيست (٢٠) پكات بيت، وه نه و پاى هه ركاه له هه نه فى يه كان و
 شافيعى يه كان و هه نه فى يه كان و داودى ظاهرى و ثورى و ابن المبارك) يشه، (مالك)
 يش پاى وايه كه (٣٦) پكات بيت.

كه واته: هه رچه نده پيغه مبهري بؤخوى به شه و نويزه و وه تره وه - له رهمه زان و
 غه يري رهمه زان دا - سيژده يان يازده پكاتى كردون، به لام نه يفه رموه كه له م
 نه ندازه يه زياتر يان كه متر نابى بكرى. هه رچه نده بيگومان وهك پيغه مبهري كردن
 چاكترو په بسند تره، به لام نه گهر كه سيكيش شيوه كانى ديكه شى هه لبراردن بؤمان نيه
 گله يى لى بكه ين و په خنه ي لى بگري.

چوار ناگاداري:

يه كه م: زوريه ي هه ره زوري زانايان پايان وايه كه هه م شه و نويزه و هه م وه تر يش
 دروسته دوو پكات دوو پكات بكرين و دروستيشه چوار پكات چوار پكات و بگره
 سه رجهم پكاته كان پيكه وه بلكينرين و له كوئايى يه كه يان دا سه لام بدريته وه، چهندان
 ده قى سوننه تيش له و باره وه هه ن، بؤ وينه نه و فرموده يه ي كه (سعيد بن هشام) له
 (عائشه) وه ده گيرته وه كه دهر باره ي وه ترى پيغه مبهري بؤم پرسیارى لى كردوه.^{٢٢٥}

دووهه: سوننه ته له سئ پکاتی کوتایی وەتردا - که وادیاره پیغه مبهری خوا ﷺ به زۆری وەتری به سئ پکات کردوه - له پکاتی یه کهم دا دواى فاتحه سووپه تی (سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) و له پکاتی دووه میشت دا سووپه تی (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) و له سئ یه میشت دا سووپه تی (قل هو الله أحد) یان نه میشت و ههردوو سووپه تی (الفلق) و (الناس) یشت بخوینئ، وهك (احمد و ابوداود و ترمذی) له (عائشة) وه (رضي الله عنها) گیراویانه ته وه.

سئ یهه: فهرمووده ی زۆرو زه وهند هه ن ده رباره ی گه وره یی پله و پایه و خیرو پاداشتی هه ركام له شه و نوێژ و وەتر و ته پاوێج، بۆ نموونه:

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سئل رسول الله ﷺ أي الصلاة أفضل بعد المكتوبة؟ قال: الصلاة في جوف الليل...) رواه مسلم و ابوداود و النسائي و الترمذی، واته: پرسیار له پیغه مبهری خوا ﷺ کرا پاش نوێژی فه پز چ نوێژێک چاکتر و گه وره تره؟ فهرمووی: نوێژ له نیوه شه و ئی دا.

* (قال علي رضي الله عنه: إن الوتر ليس بحتم كصلاتكم المكتوبة ولكن رسول الله ﷺ أوتر ثم قال: يا أهل القرآن أوتروا فإن الله وتر يحب الوتر) رواه احمد و اصحاب السنن و حسنه الترمذی و صححه الحاكم، واته: بیگومان وەتر وهك نوێژه فه پزه کانتان پیویست نیه، به لام پیغه مبهری خوا ﷺ وەتری کردوه ئینجا فهرموویه تی: نه ی شوین که وتوانی قورئان نوێژی وەتر بکه ن چونکه خوا تاکه و نوێژی تاکى خوش ده وئ.

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كان رسول الله ﷺ يرغب في قيام رمضان من غير أن يأمُر فيه بعزيمة فيقول: مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) متفق عليه، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ مسوولمانانی هان ده دا بۆ نوێژکردن له - شه وانی - مانگی په مه زان دا بی شه وئ وهك فه پز فه رمانیان پی بکات، ده یفه رموو: هه رکه سیك شه وانی په مه زان شه نوێژ بکات به ئیمان و ئیخلاص وه هه موو گوناچه پیشووه کانی ده بوردرین.

چوارهم: دهرباره ی خویندنی دووعای قونووت له پکاتی کوتایی نویژی وەتردا زانایان رایان جیاجیایه به شیکیان دهلین: سوننه ته به دریژیی سأل دووعای قونووت بخوینری، که ئەم رایه وەك (نووي) گوتوویه تی له (ابن مسعود) و (الحسن البصري) و (النخعي) و (اسحاق) و (ابو ثور)، نه قل کراوه ئەمه پای حه نه فی یه کان و هه ندیک له شافیعی یه کان و پیاویه تیکی (احمد) یشه ^{۳۲۶}، و به شیکیان دهلین ته نیا له نیوه ی دووهمی مانگی په مه زان دا سوننه ته بخوینری که ئەمه پای باوی مه زه بی شافیعی و پای مالیک و ئەحمده ^{۳۲۷}، هه نیکشیان دهلین: ته نیا له مانگی په مه زان دا - هه مووی - سوونه ته بخوینری ^{۳۲۸}. دیاره پیشتریش دهقی ئەو دووعایه مان نووسیوه که پیغه مبه ر ﷺ فیری (حسن بن علي) - خوا له خوئی و بابی پازی بی - کردوه که له دووعای قونووتی پکاتی کوتایی وەتردا! بیخوینری، به لام لییره ش دووباره ی ده که یه نه وه.

* (عَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ فِي الْوُتْرِ: اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَ عَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَ تَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَ بَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَ قِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَ أَنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعْزُ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَ تَعَالَيْتَ، وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ) رواه احمد واصحاب السنن، و قال الترمذي: هذا حديث حسن.

سان: نویژی جه ژنی په مه زان و قوربان (صلاة عيدي الفطر والأضحى): زۆربه ی زانایان هه ردووک نویژی جه ژنی په مه زان که له یه که مین پۆژی مانگی شه ووال دایه و جه ژنی قوربان که له ده یه مین پۆژی مانگی (ذو الحجة) دایه به سوننه ت ده زان ^{۳۲۹}، و ده لین چاکتر وایه به کۆمه ل بکری به لام به ته نیاش دروسته ^{۳۳۰}، و هه رکامیکیان دوو

^{۳۲۶} بپروانه: (المجموع شرح المذهب) ج ۴ ص ۳۱.

^{۳۲۷} سه رچاوه ی پیشوو هه مان به رگ و لاپه ره.

^{۳۲۸} بپروانه: (نیل الاوطار) ج ۳ ص ۵۳، ۵۴.

^{۳۲۹} مالیکی یه کان و شافیعی یه کان به سوننه تی ده زان و حه نه فی یه کان به فه رزی عین و

حه نه لی یه کانیش به فه رزی کیفایه. بپروانه: (الفقه الاسلامی وادلته) ج ۲ ص ۳۶۳، ۳۶۴.

^{۳۳۰} ئەمه ش پای به شیکی زانایانه و به شیکیشیان ده لین به کۆمه ل کرانی مه رجه، بپروانه سه رچاوه ی

پیشوو.

پکاته و سوننه ته له پکاتی یه کهم دا دواى دوعاى (استفتاح) جهوت جار (الله اکبر) بکړئ و له پکاتی دووهمیش دا بېجگه له (الله اکبر) ى هه لسانه وه پېش خویندنى فاتحه پېنچ جار (الله اکبر) بکړئ، نه مه پای زوږبه ى هره زوږى زانایانه له هاوهدانى بهرېز رضی الله عنهم وه شوین کهوتوان (التابعین) و پېشه واه سهرمه زه به کانی وهك : (مالك و اوزاعي و شافعی و احمد و اسحاق)^{۳۲۱}، به لگه شیان چهند فهرموده یه که نه مه یه کیکیانه:

* (عن عمر بن شعيب عن أبيه عن جده أن النبي ﷺ كبر في عيدٍ ثنتي عشرة تكبيرة سبعا في الأولى وخمسا في الآخرة ولم يصل قبلها ولا بعدها) رواه احمد و ابن ماجه، واته: پیغه مېهر ﷺ له - نوږځی - جه ژنیک دا دوازه ده جار (الله اکبر) ى کرد جهوتیان له پکاتی یه کهم دا و پېنچیان له نى دووهم دا، وه نه له پېش نوږځی جه ژن و نه له دوايه وه نوږځی دیکه ى نه کرد. وه نه مه ش فهرموده یه کی دیکه یانه:

* (عن عمر بن عوف المزني رضي الله عنه أن النبي ﷺ كبر في العیدین في الأولى سبعا قبل القراءة وفي الثانية خمسا قبل القراءة) رواه الترمذي و قال: هو احسن شيء في هذا الباب عن النبي ﷺ، وه (ترمذي) له کتیبى (العلل المفردة) دا گوتوویه تی: له باره ى نه وه فهرموده یه وه پرسیارم له (محمد بن اسماعیل) واته - بوخاري - کرد گوتی: (له و باره وه له فهرموده یه پاست تر نیه و منیش هه نه وه پامه)^{۳۲۲}.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

۳۲۱ پروانه: (نیل الاوطان) ج ۳ ص ۲۶۷، ۲۶۸،

۳۲۲ سرچاوه ى پېش ۳ ص ۲۶۶

www.alibapir.net

چەند ئاگادارىيەك لە بارەى نوێژى دوو جەژنەكانەوه

(١) سوننەتە لە پاكاتى يەكەمياندا پاش فاتيحە سووپەتى (سبح اسم ربك لا اله الا الله) و لە دووهمياندا سووپەتى: (هل اناك حديث الغاشية) بخوینىن، وەك (احمد) لە (سمرة) و (ابن ماجه) لە (ابن عباس) هەو گێراویانەتەوه، كە پێغه مېهر ﷺ وای کردوه. یان لەجیاتى ئەو دوو سووپەتە لە پاكاتى يەكەمياندا (ق والقرآن المجید) و لەهەى دووهمیان (اقربت الساعة) بخوینىن وەك (بخاري و اصحاب السنن) گێراویانەتەوه، دیارە لە نوێژى جەژندا ئىمام دەنگى بەرز دەكاتەوه هەم بۆ قورپان خویندن و هەم بۆ (الله اكبر) هەكانیش.

(٢) گوتنى (الله اكبر) هەكانى نوێژەكانى هەردوو جەژنى پەمەزان و قوربان بە پای زۆریهەى هەره زۆرى زانایان سوننەتە و هەندیکیشیان دەلێن قەرزە، بەلام پای زۆریه بەهێزترە^{٣٣٣}، وە لەنیوان (الله اكبر) هەكان زیكرىكى دیارى كراو نیە بۆیە بەشێك لە زانایان وەك (مالك و ابوحنيفة و اوزاعي) دەلێن دەبێ (الله اكبر) هەكان بەدواى يەك دا بلیت و هیچیان لەنیوان دا نەلێ، هەندیکیشیان دەلێن وا باشە زیكرىكیان لەنیوان دا بكات و لەوبارەوه چەند زیكرىكیان پێشنیار کردوون^{٣٣٤} بۆ وێنە:

(سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر) یان (لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير) یان (الله اكبر كبيراً والحمد لله كثيراً و سبحان الله بكرة واصيلاً) كە ئەم زیكرانەش لەلایەن شافيعى يەكەنه وه پێشنیار كراون، واش پێ دەچى زیكر كردن و بێدەنگ بوون هەردووکیان وەك يەك بن و هەركامیان بكرى ئاسایی بێ^{٣٣٥}.

(٣) نوێژى جەژنەكان لە مزگەوت و لە دەرەوهى مزگەوتیشدا دروستە، جا هەرچى جەماوەرى زانایان دەلێن سوننەتە لە دەرەوهى مزگەوت بكرین، بەلام شافيعى يەكەن دەلێن سوننەتە لە مزگەوت دا بێ، بەلام واپێ دەچى پای جەماوەر بەهێزترە بەلگەدارتر بێ^{٣٣٦}.

^{٣٣٣} بېروانە: (الروضة الندية شرح الدور البيهية) ج ١ ص ٢٧١.

^{٣٣٤} بېروانە: (نيل الاوطان) ج ٣ ص ٣٧٠.

^{٣٣٥} نووي گوتوویەتى (مەزەبى شافيعى و احمد) و (ابن المنذر) پایان وایە زیكر بخوینىن، بېروانە:

(المجموع) ج ٥ ص ٢٦.

^{٣٣٦} سەرچاوەى پێشەم ج ٣ ص ٣٥٩، ٣٦٠، ٣٦١، ٣٦٢، ٣٦٣، ٣٦٤، ٣٦٥، ٣٦٦، ٣٦٧، ٣٦٨، ٣٦٩.

٤) زۆربەى زانايان پايان وايە كە سوننەتە ئافرەتیش بە گشتى - بە كچ و ژن و پيرو گەنجەو - لە مال دەربچن بۆ نويزى جەژنەكان و ئەگەر بى نويزيش بوون ھەر بچن، بەلام لە گۆشەو كەنارىكەو ھەن و گوئى بگرن و زىكرى خوا بكەن، بەلگەشيان چەند ھەرموودەيەكە كە ئەمە يەككيانە:

* (عن أم عطية رضي الله عنها قالت: أمرنا رسول الله ﷺ أَنْ نَخْرُجَهُنَّ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى: الْعَوَاتِقَ وَالْحَيْضَ وَذَوَاتِ الْخُدُورِ فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيَعْتَزِلْنَ الصَّلَاةَ) رواه البخاري و مسلم واصحاب السنن. وائە: پيغەمبەرى خوا ﷺ ھەرمانى پىكردين كە لە جەژنى پەمەزان و قورباندا كچۆلەكان و ئافرەتانى ھەيزدار و ئافرەتانى پەردەدار بەرینە دەرى - بۆ نويز - جا ھەرچى ھەيزدارەكانن بەشداری نويز ناكەن و كەنار دەگرن.

٥) ديارە نويزى جەژنەكانيش بانگ و قامەتيان تيدا نين، ھەك (بخاري و مسلم) لە (ابن عباس) يان گيراو ھەو كە گوتوويەتى: (لَمْ يَكُنْ يُؤْذَنُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَلَا يَوْمَ الْأَضْحَى) وائە: نە پۆزى جەژنى پەمەزان نە پۆزى جەژنى قوربان بانگ نەدەدرا^{٢٢٧}.

٦) سوننەتە لە بەرەبەيانى جەژنى پەمەزان دا بەر لە مال دەرچوون شتيك بخورى، بەلام لە جەژنى قوربان دا نا، چەند دەقيك لەو بارەو ھەن بۆ وئە: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَغْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ وَلَا يَأْكُلُ يَوْمَ الْأَضْحَى حَتَّى يَرْجِعَ) رواه احمد و الترمذي وابن ماجة وابن حبان والبيهقي وغيرهم عن (بريدة).

٧) ھە سوننەتە ئينسان ئەو پىيەى لىيەو دەچى بۆ نويز بۆ گەپانەو ھى بۆ مال بىگۆرئ و لە پىيەكى دىكەو بەگريتەو لەو بارەشەو چەندان ھەرموودە ھەن بۆ وئە: (كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا كَانَ يَوْمَ الْعِيدِ خَالَفَ الطَّرِيقَ) رواه البخاري.

٨) ديارە كاتى نويزى دوو جەژنەكايش دەكەويتە نيوان خۆرەرزبۆنەو بەئەندازەى پمىك ھەتا خۆر لە نيو ھەستى ئاسمان لادەدات، ئەم مەسەلەيش چەند دەقيكى لەسەرن و ھەرچەندە زۆريش بەھيزنين بەلام سەربارەش يەكەنگى (اجماع) ى زانايانى لەسەرە^{٢٢٨}.

^{٢٢٧} (نووي) گوتوويەتى: (لَا يُؤْذَنُ لِلْعِيدِ وَلَا يُقَامُ وَبِهَذَا قَالَ جَمْعُ الْعُلَمَاءِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ وَمِنْ بَعْدِهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَمَلُ النَّاسِ فِي الْأَمْصَارِ...) المجموع ج ٥ ص ١٩.

^{٢٢٨} بھوانە: (الروضة الندية شرح الدرر البهية) ج ١ ص ٢٢.

(۹) زۆریبهی ههره زوری^{۳۳۹} زانایان پایان وایه که له گهڵ (الله اکبر) ه زیادهکانی نویژی جهژن دا سوننه ته ههر دووک دهست وهک کاتی نویژ دابهستن بهرزیکرینه وه، ههندیکیشیان وهک (مالك و ثوري و ابن ابي لیلی و ابو یوسف) دهلین سوننه ت نیه^{۳۴۰}

(۱۰) تیکرایی زانایان دواي نویژی جهژنهکان وتاردان (خطبة) به سوننه ت دهزان^{۳۴۱}، جا بهشیکیان دهلین سوننه ته دوو وتاریش وهک هی جومعه و له نیوانیان دا دابنیشی. بهشیکیشیان دهلین وتاری جهژن بهس یهک وتاره، بهلام واپی دهچی پای دووه بههیزترین، چونکه هیچ دهقیکی راست و بی پیچ و پهنا (صحيح و صريح) به دهست نه هلی پای یه که مه وه نیه - ههرچه نده زۆریه و جه ماوه ری^{۳۴۲} چوار مه ز بهکانن - که نیسپاتی نه وهی پی بکه ن پیغه مبه ر^{۳۴۳} له پۆژی جهژنهکانیشدا وهک پۆژانی جومعه دوو وتاری دابن و له نیوانیاندا دانیشت بی^{۳۴۴}.

هه نذک له زانایانیش دهلین وا په سنده که وتاری جهژن به (الله اکبر) کردن دهست پی بکات جا نه وانهی دوو وتار به سوننه ت دهزانن، بو وینه شافیعی یهکان دهلین وا باشه بهر له دهست پی کردنی وتاری یه که م نو^(۹) جار (الله اکبر) بکات و له پیش هی دووه میش دا ههوت (۷) جار، بهلام پاستی یه که ی نه و زانا بهر پیزانه به لکه یه کی نه وتویان له سوننه تی پیغه مبه ر^{۳۴۵} به دهسته وه نیه که نیسپاتی نه و رایه یانی پی بکه ن و په سندن و چاک وایه که وتاری جهژنهکانیش وهک وتاری جومعه به سوپاس و ستایشی خوا دهست پی بکری^{۳۴۶}.

(۱۱) تیکرایی زانایان (الله اکبر) کردن به دهنگی بهرز و نزم له پۆژانی جهژنهکان دا به سوننه ت و دروشمیکی نیسلام دهزانن، خوای پهروه دگاریش ئاماره ی به (الله اکبر) کردن له ههر دووکیاندا کردوه بو جهژنی په مه زان: ((وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ)) البقرة ۱۸۵ - بو جهژنی قوریانیش: ((كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ)) الحج - ۳۷ - وه زۆریبهی زانایان پایان وایه که سه ره تایی

^{۳۳۹} (نوي) گوتهوویه تی: نه وه وێرایی مه زه بی شافیعی پای (عطاء و اوزاعي و ابو حنیفة و محمد و احمد و داود و ابن المنذر) یشه بهروانه: (المجموع) ج ۵ ص ۲۶.

^{۳۴۰} بهروانه (المجموع) ج ۵ ص ۲۶.

^{۳۴۱} بهروانه: (نیل الاوطار) ج ۳ ص ۳۷۷.

^{۳۴۲} بهروانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۲ ص ۳۷۸ تا ۳۸۰.

^{۳۴۳} بهروانه: (نیل الاوطار) ج ۳ ص ۳۷۶.

^{۳۴۴} سه رچاوه ی پیست و هملن و کله ی...

دهست پي‌کردنی (الله اکبر) کردن له جه‌ژنی په‌مه‌زاندنا له‌و کاته‌وه‌یه که ئیمام ده‌چی بۆ نو‌یژنی جه‌ژن و هه‌تا ده‌ست پي‌کردنی وتار ده‌خایه‌نی، هه‌ندی‌کیشیان ده‌لین له شه‌وی جه‌ژنه‌وه دوا‌ی دیتنی مانگ ده‌ست پي‌ده‌کات و هه‌تا ئیمام ده‌چی بۆ نو‌یژگه (مُصَلِّي) ده‌خایه‌نی^{٢٤٥}.

(الله اکبر) کردنی جه‌ژنی قوربانیش به‌پای زۆربه‌ی زانایان که (ابن المنذر و شافعی و احمد و ابو یوسف و محمد) یان له‌نیودان له به‌ره‌به‌یانی پۆژی عه‌ره‌فه‌وه ده‌ست پي‌ده‌کات و هه‌تا ئیواره - عصر - ی دوا‌یین پۆژی (ایام التشریق) که یازده‌و دوا‌زده و سی‌زده‌ی مانگی (ذوالحجة) ن ده‌خایه‌نی^{٢٤٦}.

بۆ‌چۆنیه‌تی (الله اکبر) کردنیش (صیغه) یه‌کی تایبه‌ت دیاری‌نه‌کراوه، بۆیه زانایان چه‌ند (صیغه) یه‌کی جو‌راو‌جو‌ریان پيش‌نیار کردون که ئەوانیش له هاوه‌لانی به‌پیزی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ گێ‌پ‌راویان‌نه‌وه، بۆ‌وینه^{٢٤٧}:

١) (الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر) نو‌وی گوتوویه‌تی: ئەمه پای مه‌زه‌بی شافعی و پای (مالک) ه.

٢) (الله اکبر الله اکبر، لا اله الا الله، والله اکبر الله اکبر، والله الحمد) نو‌وی گوتوویه‌تی: ئەمه‌ش پای (ثوری و ابو حنیفه و محمد بن الحسن، و احمد و اسحاق) ه، له (عمر و ابن مسعود) هوه.

٣) (الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير) له (ابن عمر) هوه خوا‌لییان پازی‌بن.

شایانی باسه که زۆربه‌ی زانایان ئەو (الله اکبر) کردنه له‌دوا‌ی نو‌یژه فه‌رزه‌کانه‌وه به سوننه‌ت ده‌زانن، هه‌ندی‌کیشیان پایان وایه که ئەو (الله اکبر) کردنه هه‌روه‌ک چۆن صیغه‌که دیاری‌کراو نیه و هه‌رچۆن بی هه‌ر دروسته، کاتیکی دیاری‌کراویشی نیه وه‌ک دوا‌ی نو‌یژه فه‌رزه‌کان وه‌ک زۆربه‌یان ده‌لین و دوا‌ی نو‌یژه سوننه‌ته‌کانیش وه‌ک شافعی‌یه‌کان ده‌لین^{٢٤٨}، به‌لکو هه‌م دوا‌ی نو‌یژه‌کان به فه‌رزه و سوونه‌ته‌وه و هه‌م

^{٢٤٥} به‌وانه: (الفقه السنة) ج ١ ص ٣٥٢، ٣٥٣.

^{٢٤٦} سه‌رچاوه‌ی پيش‌شو.

^{٢٤٧} به‌وانه: (المجموع) ج ٥ ص ٤٥، ٤٦.

^{٢٤٨} (نو‌وی) گوتوویه‌تی: (قد ذکرنا أن مذهبنا استحبابه - أي التكبير خلف النوافل -، وقال: ابو

حنيفة و مالك و الثوري و احمد و اسحاق و أبو حنيفة: (الاجمعي) ج ١ ص ٤٦٤.

كاتەكانى دىكەش ھەر سوونەتە و دروشمىكى ئىسلامە^{۲۴۹}، واش پى دەچى ئەم پايەى
دوايى تەواوتر بى، ھەرچەندە بىگومان لەپاش نوپزەكان زىكرى خواکردن گونجاوترە،
بەلام مادام دەقىك نەبى تايبەتى بىكات بەو كاتانەو و باشترە ھەر بە موتلەقى
بەپلریتەو.

چوار: نوپزى رۇزگىران و مانگ گىران (صلاة الكسوف والخسوف):

تىكپراى زانايان لەسەرئەو و يەكدەنگن كە سوونەتە لە كاتى گىرانى خۆر و مانگ دا
دوو پكات نوپز بىكرىن، ديارە ھۆى خۆرگىرانىش ئەو يە كە مانگ دەكەوئە نيوان پۇز
و زەوى يەو و بە سىبەرى مانگ تىشك و پۇشنايى پۇز لە زەوى دەگریتەو و تاريك
دادى، وە مانگ گىرانىش لە سۆنگەى ئەو وەيە كە دەكەوئە بەر سىبەرى زەوى و
زەوى تىشك و پووناكى پۇزى لى دەگریتەو و لەئەنجامى ئەو دا مانگ تاريك دەبى و
شەوق و پووناكى نامىنى.

چۆنەتى نوپزى خۆرگىران و مانگ گىرانىش لە دەقەكانى سوونەت دا زۆر جوان
پوون كراو تەو و كە ئىمە چەند وئەيەكيان لى دىننەو:

* (عن عائشة رضي الله عنها أن الشمس خسفت على عهد رسول الله ﷺ فبعت منادياً ينادي:
الصلاة جامعة، فاجتمعوا و تقدم فكبر و صلى أربع ركعات في ركعتين وأربع سجدة) متفق
عليه: وائە: لە پۇزگارى پىغەمبەرى خوادا ﷺ پۇزگىرا ئەویش بانگ وئزىكى نارد كە
بانگ بىكات (الصلاة جامعة - نوپزى بەكۆمەلە) جا خەلك ھاتن و كۆبوونەو و ئەویش
پىش كەوت و (الله كبر) ى - نوپز دابەستنى - كردو دوو پكاتى كردن كە چوار پكوو و
و چوار كرنووشيان تىداپوون.

* ھەرودە ھا عائىشە خوا لى پازى بى ھەر لەوبارەو ئەم دەقەشى لىو نەقل كراو -
لەلايەن (بخاري و مسلم و مالك و احمد و ابوداود و نسائي و ترمذي و ابن ماجه)^{۲۵۰}
وە كە پوونتر چۆنەتى نوپزى خۆرگىرانمان بۇدەخاتەپو، گوتوويەتى:

^{۲۴۹} بېروانە: (الروضة الندية شرح الدرر البهية) ج ۱ ص ۲۲۰.

^{۲۵۰} بېروانە: (العلل على أحكام الأحكام شرح العبد) ج ۱ ص ۱۵.

{له سمرده می پیغمبیری خوا ﷺ پوژگیا و پیغمبیری خوا ﷺ نویژی به خه لکی کرد، - دواي نویژ دابهستن - به پیوه زور مایهوه ئینجا پکووعی برد و پکووعه کھی دریژکردهوه، پاشان ههستایهوه و زورمایهوه، به لام له به پیوه مانهوه یه که بجا که متر بوو، پاشان پکووعی برد و له پکووع دا مایهوه، به لام له پکووعی یه که متر بوو، ئینجا کپنووشی برد و سهجده کھی دریژکردهوه - واته همدووک سهجده کان -، پاشان پکاتی یه که می چون کردبوو بهوجورهش هی دوه می کرد، دواي له نویژ بووه و پوژیش ده رکوتبووه، ئینجا وتاری بو خه لکه که دا، ستایشی خوی کرد و مه دخی کرد پاشان فهرمووی: بیگومان پوژ و مانگ دوو نیشانمن له نیشانه کانی خوا، نه بو مردنی کس ده گیرین و نه بو ژیا نی، جا ههرکات شتی واتان بینی له خوا بیارینهوه و (الله اکبر) بکمن، وه نویژ بکمن و مال ببه خشن..}

* (عن الحسن البصري قال: خَسَفَ الْقَمَرُ، وابن عباس أمير على البصرة. فخرج فملى بنا رگعتين في كل رگعة رگعتين، ثم ركب و قال: انما صليت كما رايت النبي ﷺ يصلي) رواه الشافعي في مسنده ٣٥١.

واته: له کاتی که (ابن عباس) خوا له خوی و بابی پازی بی شه میری به سرا بوو مانگ گیرا، جا - عه بدوللا - چوه ده ری و دوو پکات نویژی پی کردین که هه پکاتی که دوو پکووعی تیدابوون، پاشان سواربوو و گو تی: بیگومان ته نیا بهو جو زه ی که پیغه مبهرم ﷺ بینیه نویژی - مانگ گیرانی - پی کردوین، نویژم پی کردن.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

٢٥١ بهوانه: (فقه البصري) ١٠٠، ٢٣٤. www.alibapir.net

چەند ئاگادارىيەك دەربارەى نوپۇزى خۆرگىران و مانگ گىران

(۱) زۆربەى زانايان دەلىن نوپۇزى پۇزگىران و مانگ گىران دوو پكاتە و لە ھەر پكاتىك دوو پكووع و دورجار فاتىحە خويندن و قورئانى دواى فاتىحە ھەيە و ھەر پكاتىك دوو سەجدەى تىدان، ئەمە پاي (شافعي و مالك و احمد و اسحاق و ابو ثور و داود) ۵، بەلام (نخعي و ثوري و ابو حنيفة) دەلىن: دوو پكاتە وەك نوپۇزى جومعە و نوپۇزى بەيانى^{۳۰۲}. شايانى باسيشە كە لە دەقەكانى سوننەت دا زياتر لە دوو پكووعيش لە پكاتىك داھاتوۋە واتە: سى پكووع^{۳۰۳}، چوار^{۳۰۴} پكووع، ھەتا پىنج^{۳۰۵} پكووع..

(۲) ھەرچەندە سوننەتە نوپۇزى پۇزگىران و مانگ گىران بەكۆمەل بىكرى، بەلام بەكۆمەل كرانى مەرج نىيە و دەكرى بەتەنياش بىكرى^{۳۰۶}، وە ھەرچەندە كاتى خۇى پىغەمبەر ﷺ لە مەزگەوت كىردوويەتى، بەلام لە غەيرى مەزگەوتيش دا دروستە بىكرى^{۳۰۷}.
(۳) لە دەقەكانى سوننەتدا ھەركام لە دەنگ بەرزكردنەو و دەنگ بەرز نەكردنەو و لە نوپۇزى خۆر و مانگ گىران دا ھاتوون، بەلام دەقەكانى دەنگ بەرزكردنەو زياتر و بەھىزترىشن^{۳۰۸}، بۆيە زۆربەى زانايانىش ئەوھيان ھەلپژاردوۋە، ھەشيانە ھەردووك لاي بە دروست داناون وەك^{۳۰۹} (طبري) كە پىم وايە پايەكى پەسندو چاكە.

(۴) سەرچەم زانايان يەكدەنگن لەوھدا كە وتاردان (خطبة) مەرجى كردنى نوپۇزى خۆر و مانگ گىران نىيە، بەلام بەشىكىيان دەلىن سووننەتە وتارىشى لەگەل بىت و لەدواى نوپۇزەكە بدرى و بەشىكىش دەلىن سوننەت نىيە، ئەوھش كە پىغەمبەر ﷺ لەوكتەدا دواى نوپۇزەكە وتارى داۋە بۇ پەواندەوھى تەم و مژى گومان و بانگەشەيەكى ھەلەبوۋە، ئەويش ئەوھبوۋە كە لەو پۇزەدا (ابراھىم) كوپى پىغەمبەر ﷺ

^{۳۰۲} بېروانە: (المجموع) ج ۵ ص ۶۴.

^{۳۰۳} وەك (مسلم) لە (جابر) ي گىپراۋەتەو.

^{۳۰۴} وەك (مسلم) لە (ابن عباس) ي گىپراۋەتەو.

^{۳۰۵} وەك (ابو داود) لە (ابي بن كعب) گىپراۋەتەو بەلام بەمىزنىيە.

^{۳۰۶} بېروانە: (نيل الاوطار) ج ۴ ص ۲۴.

^{۳۰۷} بېروانە: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ۲ ص ۴۰۷.

^{۳۰۸} بېروانە: (المجموع) ج ۵ ص ۵۶، وە: (نيل الاوطار) ج ۴ ص ۲۲.

^{۳۰۹} بېروانە: (نيل الاوطار) ج ۴ ص ۲۲.

مردوه و هه نديك كه س وایان زانیوه له بهر مردنی ئه و پوژ گیراوه! وهك له (صحیح البخاری) دا هاتوه.^{٣٦٠}

واش پێ دهچێ پای دووهم راستر بێت^{٣٦١} و هه رچوونیش بێ هیچ به لگهیهك له سه ر (دوو وتار) نیه، وهك شافیهی یهكان ده لێن^{٣٦٢}.

٥) هه رچهنده له دهقه كانی سوننهت دا هیچ سووپه تیكی تایبه تی دیاری نه كراوه كه له نوێژه كانی پوژگیران و مانگ گیران دا بخوینرێ. به لام له زۆریه ی دهقه كان دا پاگه یه نراوه كه پێغه مبه ری خوا ﷺ زۆری قورئان تێدا خویندوون به ئه ندازه یهك كه له هیچ نوێژێكی دیکه دا هینده ی نه خویندوه، ئنجا بێگومان پكوع و سه جده كانی ش هه روا بوون و له قه ده ر زۆر وه ستانه كان بوون، بۆ وینه (بخاری و مسلم) له (ابو موسی خوا لێی پازی بێ گیراویانه ته وه كه ده رباره ی نوێژی پوژگیرانی پێغه مبه ر ﷺ گوته ویه تی: (حَتَّى أَتَى الْمَسْجِدَ، فَقَامَ، فَصَلَّى بِأَطْوَلِ قِيَامٍ وَرُكُوعٍ وَسُجُودٍ، مَا رَأَيْتُهُ يَفْعَلُهُ فِي صَلَاتِهِ قَطُّ)) واته: هه تا - پێغه مبه ر ﷺ - هاته مزگه وت، جا هه ستا نوێژی كرد به درێژترین پاوه ستان - قورئان خویندن - و پكوع و سه جده، كه هه رگیز نه م دیبوو له نوێژه كه ی دا ئاوا بكات.

٦) سه رجه م زانیان له بهر تیشكی دهقه راست و بێ پێچ و په نایه كانی سوننه ت دا یه كده نگ بوون كه سوننه ته له كاتی خوژگیران و مانگ گیران دا مسو لمانان سه رگه رمی زیكری خوا و پاړانه وه و نوێژ و خێركردن بن، چونكه بێگومان له كاتی به لاو گرفتاری یهكان دا دل و دهروونی ئینسان نه رمی و ئاماده یی زیاتر ده بێ بۆ به ندایه تی وه خوا نزیك كه وتنه وه، وه گه پاړانه وه لای خوا و زیك و طاعه تیش مایه ی دابارینی په حمه تی خوا و لاو چوونی به لاو گرفتاری یهكانه، وهك پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی:

(فَإِذَا رَأَيْتُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَاذْعُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَدُعَائِهِ وَاسْتِغْفَارِهِ) رواه البخاري و مسلم
عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، واته: جا هه ركاتیك شتیكتان له و بابه ته بینێ هانا بۆ لای یادی خوا و لای پاړانه وه ی و داوای لێووردن لێ كردنی به رن.

^{٣٦٠} بېروانه: (العدة على احكام الاحكام شرح العمدة) ج ٣ ص ١١.

^{٣٦١} كه پای زۆریه ی زانیانه وهك: (مالك و ابو حنیفه و ابو یوسف و احمد) بېروانه: (المجموع) ج ٥ ص ٥٧.

^{٣٦٢} به لكو ئه و په پێ ئه وه له و ده قاته و هه رده گیرێ كه پێغه مبه ر ﷺ وتاری داوه، كه وتاریكی داوه و وهك (مالیک یهكان) ده لێن. ئه ویش ئاموژگاری مسو لمانان و ستایشی خوایه، بېروانه (الفقه الاسلامي)

ج ٢ ص ٤٠٦.

ئنجاشايانی باسه که ئەم پەنا بۆ زیکرو دووعاو طاعت بردنه یاسایهکی گشتییهو تایبەت نیه به کاتی خۆڕ و مانگ گیرانهوه، به لکوله کاتی پوودانی هەر به لاور کێشه و گرفتاری به ک دا ههروایه.

پینچ: نویژی داواکردنی باران بارین (صَلَاةُ الْأُسْتِسْقَاءِ):

تیکرپی زانیان بیجگه له (ابو حنیفه) نویژی دواکردنی باران بارین له‌خوای پهره‌دگار به سوننه ده‌زان، نویژی ناوبراویش کتومت وک نویژی دوو جه‌رنه‌کان وایه له هه‌مووشتیکی دا ئه‌مه‌ش چهند ده‌قیکی سوننه له‌باری نویژی ناوبراووه:

* (عن عبدالله بن زید بن عاصم المازنی رضي الله عنه قال: حَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ يَسْتَسْقِي فُتُوحَهُ إِلَى الْقِبْلَةِ يَدْعُو، وَحَوْلُ رِدَاةٍ، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ جَهْرَ فِيهِمَا بِالْقِرَاءَةِ) متفق علیه ^{۳۶۲}، (لکن مسلم) لم يذكر الجهر بالقراءة.

وانه: پیغمبرِ خوا ﷺ چوو دهری داوای باران بارینی - له خوا - کرد، پووی کرده قیبلو پارایه وه، وه پوښاکه که ی ئاو و ژوو کرده وه - یان سهره و بنی کرد - ، پاشان دوو پکاتی کردن که به دهنگی بهر ز قورنانی تیدا خویندن.

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: خرج نبي الله ﷺ يوماً يستسقي فصرى بنا ركعتين بلا أذان ولا إقامة ثم حطبنا ودعا الله عز وجل وحول وجهه نحو القبلة رافعاً يديه ثم قلب رداءه فجعل الأيمن على الأيسر والأيسر على الأيمن) رواه أحمد وابن ماجه.

واته: پوژیکیان پیغمه‌ری خوا ۛ له مال دهرچوو بو داوای باران بارین کردن جا دوو پکات نویژی پی‌کردین به‌بی بانگ و قامهت، پاشان وتاری بو‌داین و له‌خوای زال و پایه‌دار پاراپیه‌وه، وه پووی‌کرده قیبله - له کاتی پارانه‌وه‌دا - هه‌ردوک ده‌ستی به‌رزکردبوونه‌وه دوا‌یی پو‌شاکه‌که‌ی^{۳۶۴} خوی هه‌لگیراپیه‌وه و لای راسته‌ی برده لای چه‌پی و لای چه‌پی برده لای راسته‌ی خوی.

۳۶۲ بروانه: (فتح الباری) ج ۳ ص ۲۰۷: ژماره ۱۰۲۴، وه (نیل الأوطار) ج ۴ ص ۲۹ شایانی باسه که خاوهنی (العدة على احكام الاحكام شرح العدة) له بهرگی (۳) له لاپهه (۲۸) دا وله پهراویزی ژماره (۳) دا گوټوویه تی که پستهی: (جهر فیهما بالقراءة) له (صحیح البخاری) دا نیه و ته نیا له (صحیح مسلم) دایه! به لام له راستی دا به پیچه وانه وهیه و هرکام له (نووی) له (المجموع) ج ۵ ص ۶۷ و، (شوکانی) له (نیل الأوطار) ج ۴ ص ۲۹ راسته که بیان گوټوه.

بۆيە (رداء) م به پۆشاك ته رجمه كرده كه (عەبا) ى پىن دەلێن تاكو له (عەبا) ى ئافرەتان
 www.alibapir.net

* (عن ابن عباس رضي الله عنها وُسِّلَ عَنِ الصَّلَاةِ فِي الْأَسْتِسْقَاءِ؟ فَقَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُتَوَاضِعًا مُتَبَدِّلًا مُتَخَشِّعًا مُتَضَرِّعًا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ كَمَا يُصَلِّي فِي الْعِيدِ لَمْ يَخْطُبْ خُطْبَتَكُمْ هَذِهِ) رواه أحمد والنسائي وابن ماجه، ورواه أبو داود والترمذي برواية أخرى وصححه.

واته: پرسپیار له (ابن عباس) خوا لیان پازی بی کرا دهرباره نویتزی باران بارین داواکردن؟ گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ به خو به که مگرتن و بهرگیکی ساکار و گهردن که چی و لآنه وه وه چووه دهی و دوو پکاتی کردن وه چوون له جهژن دا نویتزی دهکرد، به لام وه و تازی ئیستاتان و تازی نه دا. (وادیاره مه بهستی نه وه که و تازی پیغه مبهر ﷺ زیاتر پارانه وه و زیکر و ستایشی خوا و داوای لیبوردن کردن و لآنه وه بووه).

چهند ئاگاداریه که دهرباره نویتزی داواکردنی باران بارین

۱) له فهرمووده کان دا واده ده که وی که و تازی گهل نویتزی داواکردنی باران بارین یه که و تاره نه که دووان و و تاره که ش نیواخن دهکری به پارانه وه و لآنه وه له بهرخواو توبه کردن و په شیمان بوونه وه و داوای لیبوردن له خوا کردن و ... هتد^{۳۶۰}، وه له پاستی و پرای پشکیننی زور هیچ به لکه و دهقینکی سوننه تم نه یینی بو پشتگیری پای شافعی خوا لینی خوش بی که له کتیبی (الأم) دا گوتوویه تی^{۳۶۶}: (وَيَخْطُبُ الْإِمَامُ فِي الْأَسْتِسْقَاءِ خُطْبَتَيْنِ، كَمَا يَخْطُبُ فِي صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ...)

۲) و تازی نویتزی داوای باران بارین کردن و باشته که پاش نویتزه که ی بیت، به لام نه گهر له پیشیشیه وه بی هر دروسته و هندی که دهقی سوننه تی له سهرن، یه کیکیان نه و فهرمووده یه که (عبدالله بن زید) هیناوویه تی و (بخاری و مسلم) لیان گیراوه ته وه و پیشتر خستمانه پوو.

۳) پارانه وه و داوای باران بارین له خوا کردن به مهرج نه گیراوه که حه تمه ن نویتزی تایبه تی له گهل بیت، به لکو ده گونجی له کاتی نویتزی جومعه ش دا بیت^{۳۶۷}، یان مهرکاتینکی دیکه ی گونجاو^{۳۶۸}.

^{۳۶۰} خاوه نی: (الروضة الندية) له وبارو گوتوویه تی: (روح هذه الصلاة وأساسها و عمادها الذي لا تقوم بدونه هو الاستكثار من الاستغفار قبلها و بعدها. و إخلاص التوبة من الذنوب...) ج ۱ ص ۲۳۹
^{۳۶۶} بهوانه: (المجموع) ج ۵ ص ۸۰.

^{۳۶۷} وه: (بخاری و مسلم) ج ۱ ص ۲۰۱.

٤) سوننه ته نويزی ناوبراو له بیابان و دهشت بکړی^{٣٦٨}، مهگر له مهککه و مه دینه و قودس که نويز له مزگه وتی حېرام و مزگه وتی پیغه مېهر ﷺ و مزگه وتی نه قصا به چه ندان پله خيرو پاداشتيان زیاتره، بؤ کاتیش تایبته نیه به کاتیکی دیاری کراوه وه وک کاتی نويزی جومعه و جهننه کان و خور و مانگ گیران، به لکو - بیجگه له و کاتانه ی که نويزیان تیدا قه دهغه کراوه - هرکاتیکی بی هر گونجاوه^{٣٧٠}.

٥) سوننه ته نیمام^{٣٧١} زور به زه لیلانه و گهر دن که چانه هه ردوک دهسته کانی به ربکا ته وه^{٣٧٢} و به دل و به کول له خوی به به زه یی بیارپته وه، بؤ وینه بللی: - به لام پاش سوپاس و ستایشی خوا کردن و داوای لییوردن لی کردن و صلاّت و سه لام ناردن بؤسر پیغه مېهر ﷺ (اللّٰهُمَّ اَسْقِنَا عَيْشًا مَغِيثًا مَرِيئًا مَرِيئًا طَبَقًا غَدَقًا عَاجِلًا غَيْرَ رَائِبٍ) رواه ابن ماجه و غيره. واته: ئهی خوايه! ئاودیرمان بکه به بارانیکی قوتارکهر، شیرین و زولال و له وه پوین، گشتگیر و به خورزم و دلویه زل، خیرا بیت نه که به کاوه خو سست. ئاشکراشه که نه ئهم دووعایه و نه هیچ دووعایه کی دیکهش به مخرج نه گیراوه و هه رچون مه به سستی پی بیتهدی و له سنووری شهرع دهرنه چی هه دروست و په وایه.

شاه: نويزی چيشته نگاو (صلاة الضحی)

زوربه ی هه رهنووری زانایان نويزی چيشته نگاويش به یه کی که له نويزه سوننه ته مه زنه کان داده نیین، ئه ویش لای که می دوو پکاته و، هه شتیش، هه ندیکیش ده لیین دوازدش لای زوره که یه تی، کاته که یی پاش پورته له اتن و به ربوونه وه یه تی به ئه ندازه ی رمبیک هه تا کاتی نويزی نیوه پؤ، به لام چاکترین کاتی ئه و ده مه یه که به تیشکی خور دنیا گهرم ده بی، ئه مهش چه ند ده قیکی سوننه ت دهر باره ی گه وره یی نويزی چيشته نگاو و خيرو پاداشتی و ژماره ی پکاته کانی و کاتی کردنی:

^{٣٦٨} وک (ابن ماجه) له (ابن عباس) و (ابو داود) له (جابر) گنراویانه ته وه. (نیل الاوطار) ج ٤ ص ٣٥، ٣٦.

^{٣٦٩} بېوانه: (الفقه الاسلامي...) ج ٢ ص ٤١٦.

^{٣٧٠} بېوانه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ٢ ص ٤١٦.

^{٣٧١} هه روه ها (ماموم) هکانیش، وک له (صحيح البخاري) دا هاتوه: فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَيْهِ يَدْعُو، وَ رَفَعَ النَّاسُ أَيْدِيَهُمْ مَعَهُ يَدْعُونَ... بېوانه: (فتح الباري) ج ٣ ص ٢١٠.

^{٣٧٢} (انس) گوته و یه تی: پیغه مېهر ﷺ دهسته کانی به ربزکړنه وه و هه تا سپیته ی بن هه نگلیم بیینی،

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أوصاني خليلي بثلاث: صيام ثلاثة أيام في كل شهر وركعتي الضحى وأن أوتر قبل أن أنام) متفق عليه. وانه: خوښه ويسته که م سئ شتی پی پاسپاردووم - که نه جامیان بدهم - له هر مانگیندا سئ پوژ به پوژووبم، وه دوو پکاتی چیشته نگاو بکه م، وه که وه تر بکه م پیش نه وه ی بخه وم.

* (عن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سَلَامٍ مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الضُّحَى) رواه احمد و مسلم و ابوداود. وانه: له سهر هر جومگه یکی هر کامیکتان پیویسته له پوژئی دا چاکه یه ک بکات، جا هر (سبحان الله) گوتنیک چاکه یه که، وه هر (الحمد لله) گوتنیک چاکه یه که وه هر (لا اله الا الله) گوتنیک چاکه یه که وه هر (الله اکبر) کردنیک چاکه یه که، وه هر مان به چاکه چاکه یه که، وه پیگری له خراپه چاکه یه که، وه دوو پکات نویژ که کاتی چیشته نگاو بیانکات وه بری نه مانه هه مووی ده که وی.

* (عن زيد بن أرقم رضي الله عنه قال: خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى أَهْلِ قُبَاءَ وَهُمْ يَصَُلُّونَ الضُّحَى فَقَالَ: صَلَاةُ الْأَوَّابِينَ إِذَا رَمَضَتِ الْفِصَالُ مِنَ الضُّحَى) رواه احمد و مسلم و الترمذي، وانه: پیغه مبهه ﷺ به لای خه لکی قوباء دا پت بوو که نویژی چیشته نگاویان ده کرد فهر مووی: نویژی بو لای خوا گه پراوان کاتی که به چکه حوشر به تینی گهرمای پوژ داغ ببی.

* (عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَصَلِّي الضُّحَى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ وَيَزِيدُ مَا شَاءَ اللَّهُ) رواه احمد و مسلم و ابن ماجه. وانه: پیغه مبهه ﷺ نویژی چیشته نگاوی به چوار پکات ده کرد و جاری واش هه بوو - نه وهنده ی خوا بیه وی لئی زیاد ده کرد.

* (عن أم هانئ أنها لما كَانَ عَامَ الْفَتْحِ أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ بِأَعْلَى مَكَّةَ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى غِسْلِهِ فَسَرَّتْ عَلَيْهِ فَاطِمَةُ، ثُمَّ أَخَذَتْ يَدَهُ فَاتَّخَفَ بِهِ، ثُمَّ صَلَّى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ سُبْحَةَ الضُّحَى) متفق عليه. وانه: (ام هانئ) ده گپرنته وه که سالی نازا کردنی مه که که له کاتیندا که پیغه مبهه ی خوا ﷺ له ژورووی مه که که بووه چوته خرزه تی، جا پیغه مبهه ی خوا ﷺ له او بوو خوشن و فاطمه - ی کچم نواله ی رازی ببی - به

په رده يه ك داييوشيوه، پاشان پيغه مېر ﷺ بهرگه كهي خوږى وهرگرتوه و له خوږيه وه
 پيچاوه، دوايي هه شت پكات نوږځى سوننه تى چيشته نكاوى كړوه.
 خوږه رى بهرږيز! وهك لهو فهرمودانه وه كه رابردن دهرده كه وي ژماره ي پكات ه كانى
 نوږځى چيشته نكاو له دوو پكات هويه هه تا هه شت، جا هه رچه نده هه نديك له زانايان -
 وهك له سه رة تاشه وه ناماژهمان كړد - ده لين لاي زوره كهي دواژده ^{٢٧٣} پكات ه و بگره
 (طبري) ^{٢٧٤} پاى وايه كه لاي زوره كهي سنووريكي ديارى كراوى نى يه، به لام بيگومان
 پاى پاست و په واو بڼ گري و گول هه رة هويه كه زوره ي زانايان له سه رى پك كه وتوون
 چونكه دهقه پاست و بڼ پيچ و په نايه كانى سوننه ت وا پيوست دهكهن.

هوت: نوږځى سلاو كړدن له مزگهوت (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ)

يه كي ديكه له نوږځه سوننه ته كان نهويه كه ئينسان هه ركاتي ك چووه مزگهوت
 بهرله وهى دابنيشئ دوو پكات بكات، جا زوره ي هه ر زوري زانايان نهو دوو پكات ه،
 كه ناويان لى ناوه (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ) - به سوننه ت ده زانن، به لام ظاهرى يه كان به
 فه پزي ده زانن، دياره هه قيش به زوره و جه ماوهرى زانايانه و زور چاكيش وه لامى نهو
 به لگانه يان داوه ته وه كه ظاهرى يه كان هي ناويان نه وه ^{٢٧٥}.

دهقى سوننه تيش لهو باره وه زورن كه نه مه يه كيكيانه:

* (عن أبي قتادة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: إذا دخل أحدكم المسجد فلا يجلس
 حتى يملئ ركعتين) رواه اصحاب الكتب الستة. واته: هه ركات يه كيكتان چووه مزگهوت با
 هه تا دوو پكات نوږځه كات دانه نيشئ.

^{٢٧٣} عن أبي الدرداء مرفوعاً (... و مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ) رواه الطبراني وهو
 ضعيف كما قال الحافظ والنووي.

^{٢٧٤} بېوانه: (نيل الأوطار) ج ٣ ص ٧٦.

^{٢٧٥} بېوانه: (نيل الأوطار) ج ٣ ص ٨٤.

دوو ناگادارې:

(۱) زانایان لهو باره وه که نایا ښښان هر کاتیک چوو ژووری مزگهت - ته نانه ت
 څو کاتانه ش که نویژکردنیا تیدا ناپه سنده - هر سونده ته څو نویژ بکات یان نا؟
 پایان جیاوازه هندیکیان وه شافیعی یه کان ده لین هر سونده ته بکری، به لام
 هندیکی دیکه یان وه (ابو حنیفة، اوزاعی، لیث) ده لین لهو کاتانه دا ناپه سنده^{۲۷۶}،
 به لام پیم وایه به سرنج دانی سهرجه م څو ده قانه ی لهو باره وه هاتون، بو وینه^{۲۷۷}:
 څو هاو له ی که له دمی وتاردانی جومعه دا هات و یه کسه ر دانیشت و پیغه مبه ریش
 څو فرمانی پی کرد که هستی و دو پکات بکات! له گهل څو وه ش دا که گوی گرتن بو
 وتاری جومعه فهره، به لئ به سرنج دانی تی کرای ده قه کانی سونده ت دهر ده کوی که
 پای یه که م به هیتر و به لگه دارتره،^{۲۷۸} وه وه زانایان گوتوویانه نه می کردنی
 پیغه مبه ر څو له نویژکردن لهو کاتانه دا که دیاری کردون تایبه ته به و نویژوه که
 هویه کی تایبه تی نه بی و به زار اوه ی زانایان (ذات السبب) نه بی^{۲۷۹}.
 (۲) به پای تی کرا یان زور به ی هره زوری زانایان له چند حاله تیک دا نویژی سلاوی
 مزگهوت ناکری:

۱- له کاتی چوونه مزگهوتی هر پام بو ته و اف کردن^{۲۸۰}، چونکه ته و افه که
 ده بیته (تحية المسجد).

ب- له پیش نویژی^{۲۸۱} جه ژندا که پیشت ریش باس کرا.

ج- له کاتی قامهت کرانی بو نویژی فهره و بهر پاکرانی دا^{۲۸۲}.

د- وه بو ئیمام له پوژی جومعه دا که سونده ته له دمی بانگ دا بجی و
 یه کسه ر بجیته سهر مینه ر و سه لام له خه لکه که بکات، وه که له باسی نویژی
 جومعه دا خستمانه پرو.

^{۲۷۶} بېوانه: (صحیح مسلم بشرح النووي) ج ۲ ص ۱۶۲.

^{۲۷۷} سهرچاوه ی پیشوو هه مان بهرگ و لاپه ره.

^{۲۷۸} هه مان سهرچاوه، بهرگ و لاپه ره.

^{۲۷۹} هه مان سهرچاوه، هره ها بېوانه: (المجموع) ج ۴ ص ۵۶.

^{۲۸۰} به لام نه گهر بو طه و اف کردنا نه چوو هر سونده ته بیکات.

^{۲۸۱} (.. وَلَمْ يَصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا) رواه احمد و ابن ماجة.

^{۲۸۲} وه که دواتر باسی ده مانه.

ههشت: نوێژی دهست نوێژ:

سه‌رجه‌م زانایان له‌سه‌ر سوونته‌ بوونی دوو پکات نوێژی راسته‌وخۆ پاش دهست

نوێژگرتن یه‌کده‌نگن، چونکه‌ له‌و باره‌وه‌ ده‌قی پاست و پاشکاو (صحیح) زۆرن، بۆ وینه:

* (عن حمران مولى عثمان بن عفان أنه رأى عثمان دعا بوضوء فأفرغ على يديه من إنائه ففسلهما ثلاث مرات، ثم أدخل يمينه في الوضوء، ثم تمضمض واستنشق واستنثر، ثم غسل وجهه ثلاثاً، ويديه إلى طرفي ثلاثاً، ثم مسح برأسه ثم غسل كل رجل ثلاثاً. ثم قال أرايت النبي ﷺ يتوضأ نحو وضوئي هذا، و قال: من توضأ نحو وضوئي هذا، ثم صلى ركعتين لا يحدث فيهما نفسه غفر الله له ما تقدم من ذنبه) رواه البخاري و مسلم و غيرهما ٢٨٢.

واته: حومرآن كه‌ كۆيله‌ی ئازادكراوی (عثمان بن عفان) بووه‌ خوا لێی پازی‌بن

گێڕاویه‌ته‌وه‌ كه‌ عوسمانی بینیه‌ داوای ئاوی دهست نوێژی كردوه‌، جا له‌ قاپی ئاوه‌كه‌ی ئاوی به‌هردووك دهستی خۆی دا كردووه‌ و سێ جارن شورددوونی، پاشان دهستی راستی خستۆته‌ نیو ئاوه‌كه‌وه‌، ئینجا له‌ زاری وهرداوه‌ و ئاوی له‌ لووتی وهرداوه‌ و لووتی پاك كردۆته‌وه‌، پاشان دهم و چاوی سێ جار شوریه‌وه‌، هه‌روه‌ها هه‌ردووك دهستی هه‌تا هه‌ردووك ئانیشکی، ئنجا دهستی ته‌پری به‌سه‌ری دا هیئاوه‌، پاشان هه‌ردووك لاقی سێ جار شورددوون، ئه‌وجار گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌رم ﷺ دی ئاوا وه‌ك ئه‌وه‌ی من دهستوێژی گرت، وه‌ فهرمووی: هه‌ركه‌سێك وه‌ك ئه‌م دهستنوێژه‌ی من دهستنوێژی گرت، دوا‌یی دوو پکات نوێژی كرد كه‌ هه‌یج دالغه‌ و خولیا‌ی تیدا به‌دڵ دا نه‌یه‌ت، خوا له‌ گونا‌هی پیشووی ده‌بووری.

* (عن عقبة بن عامر رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: ما أحد يتوضأ فيحسن الوضوء و يصلي ركعتين يقبل بقلبه ووجهه عليهما إلا وجبت له الجنة) رواه مسلم و ابو داود و ابن ماجه و ابن خزيمة في صحيحه، واته: هه‌ركه‌سێك دهست نوێژ بگه‌ری و دهست نوێژه‌كه‌ی چاك بگه‌ری وه‌ دوو پکات نوێژ بكات كه‌ دڵ و پووی خوییان بداتێ به‌هه‌شتی بۆ مسوگه‌ر ده‌بێ.

٢٨٢ بۆ زانین: خا‌ه‌نی (فقه السنة) ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی له‌ به‌رگی (١) لاپه‌ره‌ (٥٧) دا هیئاوه‌ به‌لام ته‌نیا هه‌تا (... ثم وجه ثلاثاً) نووسیه‌وه‌تی كه‌ بێگومان هه‌له‌یه‌، وه‌ چه‌ند جیاوازیه‌کی دیکه‌ش هه‌یه‌ كه‌ به‌نگه‌ جیاوازی (روایات) بن، به‌لام به‌ ته‌ئکید ناوی (حمران) كه‌ (خمران) نووسراوه‌ هه‌له‌یه‌، هه‌رچه‌نده‌ به‌نگه‌ نه‌بی چاپ یه‌.

نۆ: نوڭزى (استخارة)^{۲۸۴}

ئەمىش تىڭراي زانايان لەسەرى پىك كەوتوون^{۲۸۵} كە يەككە لە نوڭزە سوننەتەكان، بۇ كەسىك كە بىھوئى كارىك ئەنجام بدات بەلام دۇنيا نەبى كە خىرو بەرژەۋەندى دىناۋ قىامەتى لە كردنى ئەو كارەدا ھەيە يان بەپىچەۋانەۋە نەكردنى چاكە!

لە بارەى ئەو نوڭزەشەۋە ئەم فەرمودەيە ھەيە كە زانايان كىرەۋىيانە بەبەلگەى

شەرىعى بوون و سوننەت بوونى نوڭز و دوۋعاى ئىستىخارە:

* (عن جابر رضي الله عنه: قال: كان رسول الله ﷺ يعلمنا الاستخارة في الأمور كلها كما يعلمنا السورة من القرآن يقول: إذا هم أحدكم بالأمر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل: اللهم إني أستخيرك بعلمك، وأستقدرك بقدرتك، وأسألك من فضلك العظيم، فإنك تقدر ولا أقدر، وتعلم ولا أعلم، وأنت علام الغيوب، اللهم إن كنت تعلم أن هذا الأمر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري - أو قال: عاجل أمري وآجله - فاقدره لي ويسره لي، ثم بارك لي فيه، اللهم وإن كنت تعلم أن هذا الأمر شر لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري - أو قال: عاجل أمري وآجله - فاصرفني عنه واصرفه عني، واقدر لي الخير حيث كان ثم أرضني به، و يسمي حاجته) رواه البخاري و اصحاب السنن.

ۋاتە: پىغەمبەرى خوا ﷺ ۋەك چۆن سوۋپەتتىكى قورئانى فېردەكردىن ئاۋاش ئىستىخارەى لە ھەموو كاروبارىكمان دا فېردەكردىن، دەيفەرموۋ:

ھەركات يەككىكتان ويستى كارىك بكات (ديارە مەبەست كارىكە كە قازانچ و زىيانى ديار نەبى و نەزانى سەرەنجامى چۆن دەبى) با دوو پكات جيا لە نوڭزى فەرز بكات، پاشان بلى: ئەى خوايە: بە زانىارى خۆت داۋاي چاكە - يان ھەلېژاردن - ت لىدەكەم، ۋە بە دەستەلاتى خۆت داۋاي توانات لىدەكەم، ۋە لە بەخششى گەۋرەت داۋات لىدەكەم، چونكە بىگومان تۆدەتوانى و من ناتوانم، ۋە دەزانى و من نازانم، ھەرتۆى زاناي پەنھانى يەكان!

ئەى خوايە! ئەگەر دەزانى ئەم كارە (لېرەدا ناۋى كارەكەى دىننى) بۆ دىنم و ژىنم و سەرەنجامى كاروباروم يان گوتى: بۆ دىناۋ دۋاپۆژم خىرو قازانچى تىدايە تواناي

^{۲۸۴} ۋشەى (استخارة) ناۋە بە ماناي داۋاكردنى خىرو قازانچ لە شتىك دا، بېروانە: (المعجم الوسيط) ج ۱ ص ۲۶۴، ۋە دەشگونجى بە ماناي داۋاكردنى بۆ ھەلېژاردن بى، ۋاتە: داۋا لە خواكردن كە چى چاكە بۆى ھەلېژىرى، بېروانە: (نيل الاوطار) ج ۳ ص ۸۹.

^{۲۸۵} بېروانە: (المجموع) ج ۴ ص ۵۸، ۋە: (نيل الاوطار) ج ۳ ص ۹۰.

کردنیم بدهیه و بۆم ئاسان بکه، پاشان پیت و پیژم بۆ تۆی بخه، وه ئه‌ی خوایه! ئه‌گه‌ر ده‌زانی ئه‌م کاره‌ بۆ دین و ژین و سه‌ره‌نجامی کارم یان گوئی: دنیاو دواپۆژم - بۆم خراپ و زیانبه‌خشه‌، ئه‌وه‌ من له‌وه‌ ئه‌ویش له‌ من لاده‌، وه‌ خێر و قازانج له‌ هه‌رشته‌یک دایه‌ تواندارم بکه‌ له‌سه‌ری و پاشان پازیشم بکه‌ پێی، وه‌ ناوی کاره‌که‌ی دینێ (له‌وه‌ شوینه‌دا که‌ ده‌لی: ئه‌م کاره‌ "هذا الامر").

پێنج ناگاداری:

(١) هه‌رچه‌نده‌ (نووی) ^{٢٨٦} و هه‌ندیک له‌ شه‌ره‌زانی دیکه‌ش ^{٢٨٧} گوئویانه‌: سوننه‌ته‌ له‌ پکاتی یه‌که‌می نوێژی ئیستخاره‌دا پاش فاتیحه‌ سووپه‌تی: (قل یا ایها الکافرون) و له‌ پکاتی دووه‌مدا سووپه‌تی (قل هو الله احد) بخوینێ، به‌لام هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان نه‌هه‌یناوه‌ته‌وه‌ و سوننه‌ت بوونیش به‌بێ به‌لگه‌ی سوننه‌ت ئیسیات نابێ!

(٢) دووباره‌کردنه‌وه‌ی نوێژ و دووعای (استخاره‌) هه‌ندیک له‌ زانیان به‌ په‌سندیان زانیوه‌ و ئه‌م ده‌قه‌ش به‌به‌لگه‌ دیننه‌وه‌: (اِذَا هَمَمْتَ بِأَمْرٍ فَاسْتَخِرْهُ رَبَّكَ فِيهِ سَبْعَ مَرَّاتٍ ثُمَّ انْظُرْ إِلَى الَّذِي يُسَبِّقُ إِلَى قَلْبِكَ فَإِنَّ الْخَيْرَ فِيهِ) رواه ابن السني عن انس مرفوعاً، به‌لام فه‌رمووده‌ناسان تێبینی یان له‌سه‌ر ئه‌م ده‌قه‌ هه‌یه‌، بۆ وێنه‌: (نووی) له‌باریه‌وه‌ له‌ کتێبی: (الانکار) دا گوئویه‌تی: (إِسْنَادُهُ غَرِيبٌ فِيهِ مَنْ لَا أَعْرِفُهُمْ) ^{٢٨٨}.

دیاره‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ش ئه‌گه‌ر سوننه‌تیش نه‌بێ - که‌ به‌لای که‌مه‌وه‌ جێی گومانه‌- ئه‌وه‌ هه‌ر دروسته‌، بێگومان بۆ حاله‌تیکه‌شه‌ که‌ ئینسان به‌ جاریک نه‌گاته‌ دلنیاوی و به‌رچاوپوونی.

(٣) پێویسته‌ بابای ئیستیخاره‌که‌ر به‌ر له‌ ده‌ست پێکردنی نوێژ و دووعایه‌که‌ی دل و ده‌روونی خۆی له‌ هه‌ر نیاز و پێیاریک خالی بکات و پاست و په‌وانانه‌ پووی دلی بکاته‌ خواو چاوه‌پوانی ئه‌وه‌بێ که‌ چی ده‌خاته‌ ده‌له‌وه‌ ئه‌وه‌ بکاته‌ پێیاری هه‌لبژاردنی خۆی، ئه‌گه‌رنا نوێژ و دووعایه‌که‌ی به‌ (ئیستیخاره‌) داانێ.

^{٢٨٦} به‌وانه‌: (المجموع) ج ٤ ص ٥٩.

^{٢٨٧} به‌وانه‌ (الفقه الاسلامي...) ج ٢ ص ٤٨.

^{٢٨٨} به‌وانه‌: (نیل الاوطار) ج ٢ ص ٩.

٤) چاوه پئ کردنی خهون (رؤیا) نهك پئویست بگره سوننه تیش نیه، به لام بیگومان دروسته، هه رچه نده شوین كهوتنی سوننهت سه رچاوه ی هه موو خیرو به خته وه ری یه كه، دیاره، خهونیش هه رچه نده نه گهر پاست و چاك (صادقة و صالحة) بی به شیكه له چل و شهش به شی وهی و پیغه مبه راتی: (الرؤیا الصالحة)^{٢٨٩} جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبَوَّةِ) روه البخاری عن ابی سعید الخدری، به لام به پای تیكرای زانایان به به لگهی شه رعی دانانری، چونكه وهك چون خهونی پاست و چاك هیه، خهونی تیكه ل و پیكه ل (أَصْفَاتُ أَحْلَامٍ) یش هیه، نه وه نده هیه خهونی پاست و چاك ده گونجی بكریته مایه ی به رچاو پوونی زیاتر و دل دامه زران و دلنایای چاكتر^{٢٩٠}.

٥) دیاره سوننه ته پیش پارانه وه و دووعای (استخارة) ش وهك هه پارانه وه یکی دیکه سوپاس و ستاییشی خوای په روه ردگار و به خشه رو سه لات و سه لام ناردن بؤ پیغه مبه ری به ریز و سه روه ﷺ هه بن، وهك له فره مووده ی دیکه دا به گشتی فره مانیان پیكراره كه پیش پارانه وه بخزین، وهك (فضالة بن عیید) خوا لیلی پازی بی ده گیریتته وه كه پیغه مبه ری خوا ﷺ گوئی له پیاوئك بو، كه له کاتی پارانه وه دا داوای له خوا ده كرد به لام ستاییش و پایه بلندی خوای به رزی رانه گه یاند بو وه سه لات بی بؤ پیغه مبه ر ﷺ نه نارد بو، جا پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی: نه م پیاره په له ی كرد، پاشان به یان به غهیری وی فره موو: (اِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ رَبِّهِ سُبْحَانَهُ وَالْتِمَاءِ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ يَدْعُو بَعْدَ مَا شَاءَ) روه ابو داود و الترمذی وقال: حدیث صحیح: واته: نه گهر یه کیكتان پارایه وه با به ستایش کردنی په روه ردگاری پاك و بیگهردی و مه دح و سه نای ده ست پی بکات، پاشان سه له وات له سه ر پیغه مبه ر ﷺ بدات، نئجا دوایی چی ویست با له خوا داوای بکات.

د: نویری گه رانه وه له سه فه ری:

سوننه ته هه ركاتئك ئینسان له سه فره ی گه رایه وه به رله هه رشتیك بچیتته مزگه وتی و دوو ركات نویر بکات، له و باره وه (كعب بن مالك) خوا لیلی پازی بی نه م فره مووده ی هیناوه: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَرَكَعَ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ) روه البخاری و مسلم واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ عاده تی و ابوو كه له سه فره یك ده هاته وه سه ره تا ده چوو ه مزگه وت و دوو ركاتی تییدا ده كردن.

^{٢٨٩} وشه ی: (الصادقة) و (الحسنة) هاتون، (فتح الباری) ج ١٤ ص ٣٩٤، ٣٩٩.
^{٢٩٠} بروه (فتح الباری شرح صحیح البخاری) ج ١٤ ص ٤١٧، ٤١٨، طبعة سنة ١٩٩٥، هه روه ما بروه: (نظریة الموقوفة بن القرآن والفلسفة) راجع عبد الحمید الکندی ص ٦٩٢، ٦٩٣.

یازده: نوڙی ئیحرام و طهواف:

لای زۆریه‌ی زانایان سوننه‌ته - هندیکیشیان^{۳۹۱} به سوننه‌تی نازانن که پیش ئیحرام به‌ستن به حه‌ج دوو پکات نوڙ بکرین وه‌ک (بخاری و مسلم) له (عبدالله بن عمر) خوا له خۆی و بابی پازی‌بی گێراویانه‌ته‌وه: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَرْكَعُ بِذِي الْحَلِيفَةِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ إِذَا اسْتَوَتْ بِهِ النَّاقَةُ قَائِمَةً عِنْدَ مَسْجِدِ الْحَلِيفَةِ أَهْلَ يَهُوْلَاءِ الْكَلِمَاتِ)^{۳۹۲} وه (نووی) دهرباره‌ی ئه‌و دوو پکاته گوتوویه‌تی: (له‌م فهرموده‌یه‌دا سوننه‌ت بوونی دوو پکاته له کاتی ویستنی ئیحرام به‌ستن دا، وه له پیش ئیحرام دا ده‌یانکات و سوننه‌تیشن، ئه‌مه پای مه‌زه‌بی ئیمه‌و سه‌رجه‌م زانایانه‌...)^{۳۹۳} هه‌روه‌ها زۆریه‌ی زانایان دوو پکاتیش دوای طهواف کردنی که‌عه به سوننه‌ت^{۳۹۴} داده‌نین و هندیکیشیان به‌هه‌زی ده‌زانن، چونکه (عبدالله بن عمر) خوا لییان پازی‌بی له‌و باره‌وه گوتوویه‌تی: (پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ کاتیک ده‌یویست طهواف بکات له حه‌ج و عومره‌دا، یه‌که‌مه‌جار که ده‌گه‌یشه‌ مه‌که‌، سێ جار به‌ خێرای - گورگه‌ لۆقه - طهوافی که‌عه‌ی ده‌کرد، پاشان چوار جاریش به‌ پۆشتنی ئاسایی طهوافی ده‌کرد. ئه‌وجار دوو پکاتی ده‌کردن، پاشان له‌نیوان سه‌فاو مه‌روه‌دا ده‌هات و ده‌چوو)^{۳۹۵}.

شایانی باسیشه‌ که (نووی) خوا لیی پازی‌بی گوتوویه‌تی: سوننه‌ته‌ له‌و دوو پکاته‌دا دوو سوورپه‌تی: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) و (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بخوینێ و چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی له سوننه‌ت هی‌ناوه‌ته‌وه^{۳۹۶}، هه‌روه‌ها گوتوویه‌تی: که سوننه‌ته‌ ئه‌و دوو پکاته له پشت مه‌قامی ئیبراهیمه‌وه (عليه الصلاة والسلام) بیانکات، که پیم وایه ئه‌مه سه‌رجه‌م زانایان تییدا یه‌که‌هنگن و فهرمانی: (وَإِخْذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) البقرة - ۱۲۴ - ئاماژه‌ی پێ‌کرده‌وه (بیه‌قی) یش له (جابر بن عبدالله) وه فهرموده‌یه‌کی له‌و باره‌وه گێراوه‌ته‌وه^{۳۹۷}.

^{۳۹۱} بروه: (مجموعه الفتاوى) ج ۲۶ ص ۶۱.

^{۳۹۲} بروه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۱۸۸. مه‌به‌ست له (أَهْلُ يَهُوْلَاءِ الْكَلِمَاتِ) ده‌نگ هه‌لپینه به (لبيك اللهم لبيك. لبيك لا شريك لك لبيك، ان الحمد والنعمة لك والملك، لا شريك لك).

^{۳۹۳} بروه سه‌رچاوه‌ی پیشوو ج ۵ ص ۳۱۹۵.

^{۳۹۴} بروه: (المجموع) ج ۸ ص ۵۵، هه‌روه‌ها بروه: (مجموعه الفتاوى) ج ۲۶ ص ۱۱۵.

^{۳۹۵} بروه: (شرح صحيح مسلم) ج ۵ ص ۳۴۵۰.

^{۳۹۶} بروه: (المجموع) ج ۸ ص ۵۵.

^{۳۹۷} سه‌رچاوه‌ی پیشوو ده‌مان بکات و ئیحرام.

دوازدە: نوپۇزى پېئىش كوزران

ئەمىش بۇ كەسنىڭ سۈننەتە كە لە كاتى تۇلە (قصاص) يان ھەددىكى شەرىى يان ھەر حالەتتىكى دىكەى لەو جۇرەدا دەكوزرى، ئىنجا ۋەك (بخارى و مسلم) لە (ابو ھریرە) خوا لىيى پارى بى دەگىرنەۋە، يەكەمىن كەسىش كە ئەو سۈننەتە باشەى داھىنا (خَبِيبُ بِنِ عَدِي) ھاۋەل بوو خوا لىيى پارى بى كە كافرەكان گرتىبويان و بىردىانە دەرى بۇ كۈشتىن لە پۇزگارى پىغەمبەردا ﷺ ئەۋىش پىي گۈتن: (دُعُونِي أَصْلَى رَكْعَتَيْنِ) لىم گەپىن با دوو پكات نوپۇز بىكەم.^{۳۹۸}

خوينەرى بەرپىزو خۇشەۋىست! ئەو نوپۇزانەى لەو دوازدە خالەدا خىستمانە پوو سەرجم ئەو نوپۇزە سۈننەتەنە بوون كە دەقە راستەكانى سۈننەت (نصوص السنة الصحيحة) باسيان كىردوون، ديارە چەند جۇرە نوپۇزىكى دىكەش لە دەقەكانى سۈننەت دا كەم و زۇر باس كراون بەلام لە سۈنگەى ئەۋەۋە كە زانايسانى فەرمودەناس قىسەيان لەسەر ئەو دەقەنە كىردوۋە كە باسى ئەو جۇرە نوپۇزانە دەكەن بەپىۋىست و بىگرە پەسندىشەم نەزانى كە لە پىزى ئەۋانەدا كە پابىردن باسيان بىكەم. بەلام ئەۋە لىرەدا بەخىرايى ئامازەيان پىدەكەم:

(۱) نوپۇزى ئەۋۋابىن (صلاة الأوابين):^{۳۹۹}

كە بىرىتە لە چوار پكات يان شەش پكات يان زىاتىر و لەنىۋان شىۋان و خەوتنان دا دەكرى، ديارە ئەۋە كە بە نوپۇزى (اوابىن) ىش ناۋىراۋە و نوپۇزى چىشتەنگاۋىش، ھەمان ناۋى لىنراۋە ھىچ ئىشكالنىك نىيە، چۈنكە ناكۈكىيەك لەنىۋان نوپۇزى چىشتەنگاۋ و ئەم جۇرە نوپۇزەدا نىيە كە ھەردوۋىكىان ھى ئەۋ كەسانە بىن كە بە (اوابىن) پىناسە كراون، چەند فەرمودەيەكىش لەبارەى ئەم جۇرە نوپۇزەۋە ھەن كە ۋەك پىشتىر گۈتم لە مەھكى فەرمودەناسان ۋەك پىۋىست دەرەنەچوون. يەكىكىان ئەمەيە:

* (عن حذيفة رضي الله عنه قال: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ الْمَغْرِبَ، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ قَامَ يُصَلِّي فَلَمْ يَزَلْ يُصَلِّي حَتَّى صَلَّى الْعِشَاءَ ثُمَّ خَرَجَ) رواه احمد والترمذي،

^{۳۹۸} بېۋانە: (المجموع) ج ۴ ص ۵۸.

^{۳۹۹} بېۋانە: (نيل الأوطار) ج ۳ ص ۶۵ تا ۶۷.

واته: له گهال پیغه مبهردا ﷺ نوښتی شیانم کرد. جا کاتیک نوښتی ته واکړد ههستا دهستی به نوښتکردن کرد و له سر نوښتکردن بهرده وام بوو ههتا نوښتی خه وتنانی کرد پاشان چوو دهري.

(۲) نوښتی ته سببجات (صلاة التسبیح)

چونیه تی ئهم نوښته ش وهك لهو دهقه دا ده بیښری كه (ابن عباس) گپړاویه ته وه نهویه كه بابای نوښتكر چوار پكات نوښت بكات به سهریه كه وه یان دوو دوو، وه له هر پكاتیک دا پاش خویندنی فاتحه و قورٹان خویندنی دواي فاتحه پازده (۱۵) جار بلئ: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر)، له پكوعیش دا ده جار (۱۰) نهو زیكرانه بلئ و كه له پكوعیش ههستایه وه ده جاری دیکه و له سهجده یی كه میش دا ده جارو له نیوان سهجده کانیس دا ده جاری دیکه و له سهجده یی دوه میش دا ده جار و پاش سهر بهر زکړدنه وه له سهجده یی دووهم و پیش ههستانه وه بۇ پکاتی دووهم ده جار، كه ده کاته هفتا و پینج (۷۵) جار پاشان پکاته کانی دیکه ش به هه مان شیوه بکات. كه سهرجه م زیكره کان ده كه نه سئ سهد (۳۰۰)، وه ئینسان نه گهر توانی له هر پوژیک دا جاریك نه گهرنا له ههفته دا، نه گهر نهیتوانی له مانگیك یان له سالیك دا، یان به لای كه مه وه له ته مهنی دا جاریك ئهم نوښته بکات، چونكه له دهقه كه دا هاتووه كه ههر كه سیك نهو نوښته بکات ده جوړه گوناخی لی ده سپړته وه: گوناخه پیشووه کان و دوايي یه کان، كۆن و تازه، ههله و نانقه ست، گچكه و گه وړه و په نهان و ناشكرا!

نهو فرموده یه ش كه (ابن عباس) خوا له خوی و بابی پازی بی دهی گپړیتته وه (ابو داود و ابن ماجه و ابن خزيمة و ترمذي له (ابو رافع) گپړاویانه ته وه، به لام زانایانی فرموده ناس ئهم فرموده یه یان به لاواز (ضعیف) له قهله م داوه^{۴۰۰}، به لام (الحافظ ابن حجر العسقلاني) له باره یه وه گوتوویه تی: (ئهم فرموده یه له زور پئی یانه وه و له كۆمه لیک له هاوه لانه وه گپړاوه ته وه، وه كۆمه لیک له زانایان به راست (صحیح) یان داناوه. وهك: (الحافظ ابو بكر الآجري) و (ابو محمد عبدالرحیم المصري) و (الحافظ ابو الحسن المقدسي) وه (ابن المبارك) گوتوویه تی: نوښتی ته سببجات په سندكراوه و سوننه ته بكریتته عاده ت و بهین بهین بكری و فراموش نه كړی^{۴۰۱}.

^{۴۰۰} بېروانه: (المجموع شرح المذهب) ج ۴ ص ۵۹.

^{۴۰۱} بېروانه: (الفقه السنة) ج ۱ ص ۳۳۲.

٣) نوڀڙي گهرانه وه لای خوا (صلاة التوبة) ٤٠٢

که چهند فہرموودہ یکی لہ بارہ وه ہن یہ کیکیان تہمہ یہ:

* (عن أبي بكر رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ ثُمَّ يَصَلِّي ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ الْذُنُوبَ إِلَّا اللَّهُ؟ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾، أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا...﴾ رواه ابو داود والنسائي وابن ماجه والبيهقي والترمذي وقال: حديث حسن، والطبراني بسند آخر. واته: تہ بووبہ کر - خوا لی پازی بی - گوتوویہ تی گویم لہ پیغہ مہری خوا ﷺ بوو دہیفہرموو: ہر پیاوٹیک - مہ بہست نینسانی موسولمانہ چ نیرو چ می - گونا حیک بکات، پاشان ہستئ خوی پاک بکاتہ وه (مہ بہست خوشوردن یان دہست نوڀڙ گرتنہ) نجا نوڀڙ (مہ بہست دوو پکاتہ وه لہ پیوایہ تی (ابن حبان و بیہقی و ابن خزیمہ) دا ہاتوہ) بکات، دواپی داوای لیوردن لہ خوا بکات، حہتمن خوا لی دہبووری و پاشان تہم دوو نایہ تہی خویندہ وه: وه تہوانہی کاتیک خراپیہ کی ناقولہ دہکن یان ستہم لہ خویان دہکن، خویان دیتہ وه بیر و یہ کسہر داوای لیوردن بو گونا حہکانیان لہ خوا دہکن، وه کئ ہیہ لہ گونا حان ببووی بیجگہ لہ خوا ؟، وه لہسہر تہوہی کردوویانہ سوورنابن لہ حالیک دا دہزانن - کہ خوا پیی ناخوشہ و تاوانہ - تہوانہ پاداشتیان لیوردنیک تاییہ تی لہ پەرور دگاریانہ وه، وه چہند باغیک کہ چہندان بووباریان بہ ژیردا دہرون بہ ہمیشہ پی تییان دا دہمیننہ وه.

٤) نوڀڙی داواکردنی پیویستی یہک (صلاة الحاجة) ٤٠٢

لہ بارہی تہم نوڀڙہ شہوہ چہند دہقیک گپراونہ وه کہ تہمہ یہ کیکیانہ:

* (عن أبي الدرداء رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: مَنْ تَوَضَّأَ فَاسْبَغَ الوُضُوءَ ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ يَتَمَلَّأُ أَعْطَاهُ اللَّهُ مَا سَأَلَ مُعْجَلًا أَوْ مُؤَخَّرًا) رواه احمد بسند صحيح. واته: ہرکہ سیئک دہست نوڀڙیک تیرو تہسہل بگری، پاشان دوو پکات نوڀڙی تیرو تہواو بکات، ہرچی داوای بکات زوویان درہنگ خوا پیی دہبہ خشن.

٤٠٢ بروانہ: (الفقه السنة) ج ٢ ص ٢٣٢.

٤٠٣ بروانہ: (فقه السنة) ج ١ ص ٢٣٢.

* (نووي) يش فرموده يه کی له باره وه له (ابن ابی اوفی) وه هیناوه که (ترمذی و حاکم و ابن ماجة) گیراویانه ته وه، به لام (ترمذی) به لاواز (ضعیف) ی داناوه^{۱۰۴}.

۵) نویژی زاواو بووک (صلاة العريس والعروس)

دیاره له باره ی ئەم نویژه وه که دوو پکاته و یه کهم شه و که زاوا و بووک به یه که ده گهن ده یکه ن، هیچ ده قنک راسته وخۆ له پیغه مبه ری خواوه ۞ نه هاتوه، به لام له هاوه لانی به ریژی پیغه مبه ره وه ۞ خوا لییان پازی بی و پازیشیان بکات ئەم دوو ده قه گیراونه ته وه:

۱- (ابو سعید مولى ابي أسيد) گوتویه تی: له حالیک دا که کۆیله بووم ژنم ماره کرد، جا ژماره یه که له هاوه لانی پیغه مبه رم ۞ ده عوه ت کرد که (عبدالله بن مسعود و ابوذر و حذیفه) خوا لییان پازی بی له نیوانیاندا هه بوون، جا کاتیک قامه ت کرا بو نویژ (ابوذر) هه ستا پش بکه وئ، که چی پشیان گوت: راوه سته! گوتی: ئاوايه؟ گوتیان: به ئی - ده ئی - ئەو جار له حالیک دا که من کۆیله یه که بووم پششیان که وئم ئەو جار چۆنیه تی چوونه لای هاوسه ره که میان - فیرکردم و گوتیان: (إِذَا دَخَلَ عَلَيْكَ أَهْلُكَ، فَصَلِّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلِّ إِلَهَ مِنْ خَيْرِ مَا دَخَلَ عَلَيْكَ، وَتَعَوَّذْ بِهِ مِنْ شَرِّهِ، ثُمَّ شَأْنُكَ وَشَأْنُ أَهْلِكَ) أخرجه ابو بکر بن ابی شیبه، و عبد الرزاق، و سنده صحیح الی ابی سعید^{۱۰۵}.

واته: کاتیک خیزانه که ت لیئت وه ژوورکه وت، دوو پکات نویژ بکه، پاشان چاکه و خیری ئەوه ی هاتۆته لات له خوا داوا بکه، وه له خراپه ی په نا به خوا بگره، پاشان له گهل خیزانه که ت چی ده که ن بیکه ن!

ب- (شقیق) ده گیریته وه که پیاویک که ناوی (حه رین) بوو هات، گوتی: کچیکی گه نجم ماره کردوه ده ترسم که بم بوغزینئ، جا (عبدالله بن مسعود) خوا لی ی پازی بی گوتی: (أَنَا الْإِكْفَ مِنْ اللَّهِ وَالْفَرْكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يُرِيدُ أَنْ يُكَرِّهَ إِلَيْكُمْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ، فَإِذَا أَتَيْتَ فَاْمَرَهَا أَنْ تَصَلِّيَ وَرَأَكَ رَكَعَتَيْنِ، - زاد في رواية أخرى - وَقُلْ أَللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي أَهْلِي، وَبَارِكْ لَهُمْ فِيَّ، أَللَّهُمَّ اجْمَعْ بَيْنَنَا مَا جَمَعْتَ بِخَيْرٍ، وَفَرِّقْ بَيْنَنَا إِذَا فَرَّقْتَ إِلَى خَيْرٍ) أخرجه ابو بکر بن ابی شیبه و کذا عبد الرزاق و سنده صحیح و أخرجه الطبرانی بسندین صحیحین^{۱۰۶}.

^{۱۰۴} بهروانه (الموجموع شرح المذهب) ج ۴ ص ۶۹.

^{۱۰۵} بهروانه (آداب الزفاف في السنة المطهرة) محمد ناصر الدين الالباني، ص ۹۳.

^{۱۰۶} بهروانه: (آداب الزفاف في السنة المطهرة) ص ۹۵، ۹۶، وه بهروانه: (تحفة العروس) ص ۱۲۱.

محمد مهدي الاستاذبولي.

وانه: بېگومان خوښه ويستی و بهین خوښی له خوا وه و بوغزو نېوان ناخوښی له شیطانه و دهیه د هیوئې نه وهی خوا بوی حه لال کردوون له لاتان ناپه سهند بکات، جا هر کات، هاوسه رکه ت هاته لات پئی بلی: با دوو رکات نویژت له پشته وه بکات. (له پئی یه کی دیکه وه نه مهش زیاد کراوه) وه بلی: نهی خواجه! بهر که تم بۆ بخه خیزانم، وه منیش بوی بهر که ت دار بکه، نهی خواجه! هه تا پیکه وه مان دهیللی با له سهر خیر بئو، هه رکات له یه کتریشت جیا کردینه وه با بهر وه خیر بیت.

خوینهری به پریزا سوپاس بۆ خوا لیږده توژیښنه وه دهر بارهی نویژه سوننه ته کان ته واوبوو، به لام وهك چوون له سه ره تاوه پینچ ئاگاداری مان له بارهی نویژه سوننه ته کانه وه به گشتی خسته پروو به پیویستی ده زانم له کو تاییش دا پینچ ئاگاداری دیکه بخه مه پروو:

(۱) نویژه سوننه ته کانی شهو و پوژ وا په سهند دوو دوو بکریڼ هه رچه نده سوننه ته کانی پوژ به چوار رکات و نه وانهی شهو به زیاتریش دروسته بکریڼ، پیغه مبهړ ﷺ له بارهی په سهند تر بوونی کردنی نویژه سوننه ته کان به دوو رکات دوو رکات فرمویه تی: "صَلَاةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنِي مَثْنِي" رواه الخمسة.

(۲) سه رجهم نویژه سوننه ته کان نه گهر به کو مه ل کرانیان تیډا سوننه تیش نه بی تیډان دا دروسته، وه وهك (شوکانی) گوتویه تی: (نه وهی که به دروستی نه زانیوه هیچ به لگه یه کی به دهسته وه نی یه)^{۴۰۷}، له وباره شه وه - که دروسته نویژی سوننه ته به کو مه ل بکری - فرموده زوړن، بۆ وینه نهو فرمودانهی که (بخاری) له هه رکام له (ابن عباس) و (انس) و (عتبان بن مالک) خوالییان پازی بی دهیان گیتیه وه که نویژی سوننه تیډان به کو مه ل له خزمهت پیغه مبهړی خوادا ﷺ کردوه.^{۴۰۸}

(۳) هه رکات قامهت خوینرا بۆ نویژی فهرز یان بهر پاکرا نویژی سوننه ته په سهند یان دروست نیه، پیغه مبهړ ﷺ له و باره وه فرمویه تی: (اِذَا أَقِمْتَ الصَّلَاةَ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ) رواه مسلم و اصحاب السنن عن ابي هريرة، وانه: هه رکاتیک نویژ - ی فهرز - بهر پاکرا (یان قامه تی بۆ کرا) دروست نیه (یان په سهند نیه) هیچ نویژیک بکری بیجگه له نویژی فهرز.

^{۴۰۷} بروانه: (نیل الاوطار) ج ۲ ص ۹۵.

^{۴۰۸} هه مان سه رچاوهی پینچ.

جا زانايان دهر باره ی لق و پۆپه كان (تفصیلات) ی ئەو مه سه له یه بیرو پای جیا جیا یان هەن، به لام سه رجه م له سه ر ئەوه پێك كه وتوون كه به لای كه مه وه هه ر كاتێك ده ست به نوێژی فه رز كرا یان قامه تی بۆ خوینرا سوننه ت كردن - ته نانه ت ئەگه ر دوو پكاتی پێش نوێژی به یانیش بیټ - شتیکی ناپه سه ند (مكه ره) ه ئەمه پای (سفیان الثوري و ابن المبارك و شافعی و احمد و اسحاق و ابو ثور و محمد بن جریر) ه، هه ندیکیشیان وه ك ظاهر یی یه كان به چه رامی ده زانن و ته نانه ت ده لێن ئەگه ر له كاتی قامه ت خوینران یان ده ست پێ كرا نی نوێژی فه رزدا كا برا له نوێژی سوننه تیش دا بی نوێژه كه ی به تاله و دانا مه زێ، به لام بێگومان ئەم پایه یان زیاده پۆیی (افراط) ه^{٤٠٩}، هه ره كه چۆن پای ئەوانه ش كه دوا ی قامه ت خوینران و ده ست كران به فه رز ده لێن كردنی سوننه ت ئیشكالی تی دا نیه به زیاده دان (تفریط) ه!

٤) زۆربه ی زانا یان نوێژی سوننه ت كردن له پێنج كاتان دا به ناپه سه ند (مكه ره) و هه ندیکیشیان به موباحی ده زانن^{٤١٠}، دوا ی كردنی نوێژی به یانی، وه له كاتی هه لهاتنی خۆردا هه تا هینده ی رمبێك به رز ده بیته وه، وه كاتێك خۆر ده گاته نیوه پاستی ئاسمان هه تا تۆزێك لاده دات، وه دوا ی نوێژی ئیواره (عصر) هه تا خۆر ئاوا ده بی، وه له كاتی ئاوا بوونی دا هه تا به ته واوی ون ده بی^{٤١١}، ئەو فه رموودانه ش كه نوێژكردنیان له وكاته دا قه دهغه كردوه زۆرن بۆ وینه: (عن أبي سعيد أن النبي ﷺ قال: لا صلاة بعد صلاة العصر حتى تغرب الشمس، ولا صلاة بعد صلاة الفجر حتى تطلع الشمس) متفق عليه. ئەمه بۆ دوو كاتی پاش نوێژكردنی به یانی و پاش نوێژی ئیواره (عصر).

ئەو فه رمووده یه ش كه (احمد و مسلم) له (عمرو بن عبسة) خوا لیی پازی بی ده گیرنه وه پێغه مبه ری خوا ﷺ تییدا سێ كاته كانی دیکه ش دیاری ده كات، كه بریتین له كاتی هه لهاتنی رۆژ هه تا هینده ی رمبێك به رز ده بیته وه، و ده می چه قی نیوه پۆ هه تا خۆر تۆزێك به لای پۆژ ئاوا دا لاده دات، وه ده می ئاوا بوونی هه تا به ته واوی ئاوا ده بی.^{٤١٢}

^{٤٠٩} بپوانه: (نیل الاوطار) ج ٢ ص ١٠٣، ١٠٤.

^{٤١٠} هه مان سه رچاوه ج ٢ ص ١٠٧، ١٠٨، ئەوانیش زیاتر (ظاهری) یه كانن كه پێیان وایه ئەو فه رموودانه ی نه می یان تی دا یه نه سخ كراونه ته وه، به لام پایه كه یان بن هیژه.

^{٤١١} بپوانه: (المجموع) ج ٤ ص ١٥٠ تا ١٥٦.

^{٤١٢} دیاره ئەو نه می یه به پای تیکرای زانا یان گیرانه وه نوێژی فه رز، وه به پای هه ندیکیان نوێژك كه هویه کی تایبه تی هه بی وهك: سلاوی مزكه وت و جه ژن و جه نازه .. ناگیرته وه، بپوانه: (فتح

۵) ئەو شۇئانەى كە نويزکردن يان تيدا ناپه سئند^{۱۱۳} يان حه پامه:

۱- لىسەر گۆرستان يان گۆر: دهقى سوننه تيش لهو ياره وه زۆرن بۆ ويته: (عن عائشة رضي الله عنها أن النبي ﷺ قال: لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد) متفق عليه.

واته: له عنه تى خوا له جووله كه و نه صپرانى يه كان، گۆر پيغه مبه ره كانيان كرد به مرگه وت. و كاتيك (ام سلمة) خوا لى پازى بى نه وهى بۆ پيغه مبه رى خوا ﷺ باس كرد كه له ولاتى حه به شه كلنيسا يه كى ديوه پى گوتراوه (ماريه) وه باسى كرد كه ويته و پيگه رى تيدا ديون، فرموى: (أُولَئِكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الْعَبْدُ الصَّالِحُ أَوْ الرَّجُلُ الصَّالِحُ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ أُولَئِكَ شَرَّارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ) متفق عليه، واته: نه وانه خه لكين هركات به نده يه كى چاك يان پياويكى چاكيان له نيودا مردبايه پهرستگايان له سهر گۆره كه گروست ده كرد، وه ئەو ويئانه يان تيدا ده كيشان، نه وانه خراپترين كه سن له لاي خوا^{۱۱۴}.

۲- له كلنيسا و كه نيسته (في الكنيسة والبيعة) ي ديان و جوان دا: (البخاري) له (أسلم، مولى عمر) ده گيرته وه كه كاتيك (عمر) خوا لى پازى بى چوو ه شام پياويكى نه صپرانى كه له گه وه پياوانيان بوو خواردنى بۆ دروست كرد، وه پى گوت: حه زده كه م پى بۆ لام و پيزم بگري، عومهريش پى گوت: (إِنَّا لَا نَدْخُلُ كَنَائِسَكُمْ مِنْ أَجْلِ الصُّورِ الَّتِي فِيهَا، يَعْنِي التَّمَاثِيلُ) واته: ئيمه له بهر نهو ويئانه، يان پيگه رانهى كه له كلنيسا كانتان دا هه نايه ينه نيويان^{۱۱۵}، هه روه ها (البخاري) گوتويه تى: (كان ابن عباس يُصَلِّي فِي الْبَيْعَةِ إِلَّا بَيْعَةً فِيهَا تَمَاثِيلُ)^{۱۱۶}، واته: (ابن عباس) له كه نيسته دا نويزى ده كرد، مه گهر كه نيسته يه ك كه پيگه رى^{۱۱۷} تيدا هه بان.

^{۱۱۳} به شيك له زانايان نويزکردن لهو شۇئانه دا به حه رام ده زانن وه حه نه لى يه كان و حه نه لى يه كان، هه نديكيشيان وه شافيعى يه كان ده لين ته نيا ناپه سه نده (مكروه) ۵، به وانه: (الفقه الاسلامي...) ج ۱ ص ۷۸۸.

^{۱۱۴} دياره نويزى سهر جه نازيه ك كه خراوته گۆره لهو حوكمه هه لا ويزاوه، به وانه: (العدة...) ج ۲ ص ۸۵.

^{۱۱۵} به وانه: (فتح الباري شرح صحيح البخاري) ج ۲ ص ۹۸.

^{۱۱۶} هه مان سه رچاوه.

^{۱۱۷} وشه (صورة) و (تمثال) هه ر دو كيان هه م ويته و هه م پيگه ريش ده گرنه وه، به لام (صورة) زياتر بۆ ويته و (تمثال) بۆ پيگه رى كان به وانه: (الاسلام...) ج ۲ ص ۸۵.

دیاره سهرجهم زانایان له سهرئه وه یه کده ننگن که له کاتی ناچاری دا دروسته له پرستگای نه صرپانی و جووه کان دا نویژ بکری^{۴۱۸}، نه گهر ناچاریش نه بی به شیکیان ده لئین مادام وینه و په یکه ریان تیدا نه بن و پاک و خاوین بن دروسته و، به شیکیشیان ده لئین ههرچوون بی ههر دروست نیه یان به لای که مه وه ناپه سه نده^{۴۱۹}.

۳- له سهر زبندان و له قه صابخانه دا و له سهر ریگا و له ناغه لئ حوشترا و له گهر ماودا و له سهریانی که عبه: چونکه هیچ کام له م شوینانه له وه ناوه شیینه وه که بکریته پرستگا و شوینی پکووع و سه جده تیدا بو خوا بردن، چونکه وهک پیشتر له مهرجه کانی نویژدا پروونمان کرده وه یه کیک له مهرجه کانی نویژکردن: پاک و خاوینی جهسته و بهرگ و پوشاک و شوینی نویژ تیدا کردنه، وه له و باره شه وه شه دهقه له پیغه مبهری خواوه ﷺ گپ راوه ته وه: (عن ابن عمر رضي الله عنهما أن النبي ﷺ نهی أن یصلی فی سبعة مواطن: فی المزیلة والمجزرة والمقبرة وقارعة الطريق و فی الحمام و فی أعطان الأبل و فوق ظهر بیت الله) رواه ابن ماجه والترمذي و قال: اسناده ليس بالقوي. واتاه: پیغه مبهر ﷺ قه دهغه ی کرده که نویژ له جهوت شوینان دا بکری: له زبندان و قه صابخانه و گوپستان و سهر ریگا و گهر ماو و ناغه لئ حوشترا و له سهر پشستی مالی خوا.

شایانی باسه که بیجکه له (سهریانی که عبه) که جگه له حه نه فی یه کان سهرجهم زانایانی دیکه نویژکردن له وئ به به تال و نادروست ده زان، شوینه کانی دیکه به پای زوربه نویژ تیدا کردنیان ناپه سه نده و هه ندیکیش ده لئین نادروسته و حه پامه وهک (احمد) و ظاهر یی یه کان^{۴۲۰}.

تی بیینی: بویه شه کاتانه ی نویژکردنیان تیدا ناپه سه نده یان حه پامه و، شه شوینانه ی که نویژیان تیدا ناپه سه نده یان حه پام و به تاله لیړه دا خستماننه پوو، چونکه شه نویژانه ی که له کاتانه و له شوینانه دا ده کرین به زوری نویژه سوننه ته کانه، بویه خستماننه گهل باسی نویژه سوننه ته کان.

لیړه ش دا کوتایی به باسی (نویژه سوننه ته کان دینین و ده چینه سهر باس و تویژینه وه ی کورته باسی پازده هم،

^{۴۱۸} بهروانه: (فتح الباری شرح صحیح البخاری) ج ۲ ص ۹۹، ههروه ما بهروانه: (الفقه الاسلامی وادلته) د. وهیه الزجیلی، ج ۱ ص ۷۹۱.

^{۴۱۹} بهروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۷۶، حه نه بی یه کانی ش ده لئین: مادام شه پرستگایانه خاوین بن نه گهر وینه و په یکه ریشیان تیدا بن ههر دروسته نویژیان تیدا بکری، بهروانه، (الفقه الاسلامی وادلته)

ج ۱ ص ۷۹۱، ۷۹۲. ^{۴۲۰} بهروانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۷۶.

(۱۵) سوتره‌ی^{۴۲۱} به‌رده‌می نویژکهر (سُتْرَةُ الْمُصَلِّي)

یه‌ک: تی‌کرای زانایان هه‌بوونی سوتره له کاتی مه‌ترسی په‌دبوونی شتی‌ک به به‌رده‌م نویژکهر دا به سوننه‌ت ده‌زانن^{۴۲۲} و، زۆربه‌شیان به موتله‌قی به سوننه‌تی ده‌زانن، واته له‌کاتی هه‌بوونی مه‌ترسی و له کاتی نه‌بوونیشی دا، به‌لام هه‌ندیکیان ده‌لین ئه‌گه‌ر مه‌ترسی تی‌په‌پوون نه‌بوو سوننه‌ت نیه^{۴۲۳}، واش پی‌ده‌چی ئه‌و رایه به‌هیزتر بی که به‌موتله‌قی به سوننه‌تی داناوه، چونکه ده‌قه‌کانی سوننه‌ت زیاتر ئه‌وه‌یان لی‌ده‌فامرینه‌وه.

ئه‌مه‌ش چه‌ند ده‌قی‌کی سوننه‌ت له‌باره‌ی سوننه‌ت و په‌سه‌ند بوونی دانا‌نی سوتره:
 * (عن موسی بن طلحة عن أبيه قال: كُنَّا نُصَلِّي وَالسَّوَابُ تَمَرٌ بَيْنَ أَيْدِينَا فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: مِثْلُ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ تَكُونُ بَيْنَ يَدَيْ أَحَدِكُمْ، ثُمَّ لَا يَضُرُّهُ مَا مَرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ) رواه مسلم و ابوداود و الترمذي و ابن ماجه. واته: ئیمه نویژمان ده‌کرد ئازهل به پیشمان دا تی‌ده‌په‌پین، جا ئه‌وه‌مان بو پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ باس کرد، فهرمووی: شتی‌کی به‌ئه‌ندازه ته‌خته‌داری^{۴۲۴} ی دواوه‌ی کورتان له‌به‌رده‌م یه‌کی‌کتان هه‌بی، دوا ی ئه‌وه هه‌ر شتی‌ک له‌پیشیه‌وه په‌دبی زیا‌نی پی‌نا‌گه‌یه‌نی.

* (عن أبي سعيد أن رسول الله ﷺ قال: إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَصِلْ إِلَى سُتْرَةٍ وَلْيَدْنُ مِنْهَا) رواه ابوداود و ابن ماجه، واته: ئه‌گه‌ر یه‌کی‌کتان نویژی کرد با سوتره‌یه‌کی له‌پیش بی‌ت، وه با لی‌نی نزیک بکه‌ویته‌وه.* (عن ابن عباس أن النبي ﷺ صَلَّى فِي قَضَاءٍ وَلَبَسَ بَيْنَ يَدَيْهِ شَيْئًا) رواه احمد و ابوداود و البيهقي، واته: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له ده‌شتی‌ک نویژی کرد و هیچ شتی‌کی له‌به‌رده‌م نه‌بوو. (مه‌به‌ست سوتره‌یه).

^{۴۲۱} وشه‌ی (سترة) یانی: پوشەر، په‌رده. ب‌روانه: (المعجم الوسيط) ص ۴۱۶.

^{۴۲۲} ب‌روانه: (الفقه الاسلامي) ج ۱ ص ۷۵۲، به‌لام (شوکانی) ده‌لی: فه‌رزه، ب‌روانه (نیل الاوطار) ج ۳

ص ۶، به‌لام به‌لگه‌یه‌کی ئه‌وتوی نه‌هیناوه‌ته‌وه بایی سه‌لمانندی ده‌عوایه‌که‌ی بکات.

^{۴۲۳} بو وینه مالیکی‌یکان و هه‌نه‌فی‌یه‌کان. ب‌روانه: (فقه السنة) ج ۱ ص ۲۷۷، وه (الفقه الاسلامي)

ج ۱ ص ۷۵۳.

^{۴۲۴} (مؤخّرة)، یان (مؤخّرة) یان (آخره) ته‌خته‌داریکه هه‌نده‌ی ئیسقانی باسک ده‌ست درژه، ب‌روانه:

(شرح صحيح مسلم) ج ۱ ص ۱۰۲.

دوو: وه ئهو سوننه ته به ههر شتيك ديتته دى كه باباي نويزكهر له پيش خوى دايبني و سنوورى جينگاي نويز تيداكرده كه ي خوى جيا بكا ته وه. جا ئهو شته گوچان بي، نيزه بي، ته خته دار بي، بهر د بي .. هتد چونكه پيغه مبهري^{٤٢٥} فهرموويه تي: (اذا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَتِرْ وَلَوْ بِسَهْمٍ) رواه احمد والحاكم وقال: صحيح على شرط مسلم. واته: نه گهر يه كيكتان نويزي كرد با سوتره ي هه بي ته نانه ت نه گهر (تير) ي كيش بي. به لام ئايا به كيشاني هيل (خط) يك ديتته دى؟ زانايان له وه دا رايان جياوازه، به شيكيان كه شافيعي يه كان و حهنبه لي يه كانيان له نيودان^{٤٢٥}، ده لئين: نه گهر هيچي ده ست نه كه وت له پيش خوى بيچه قيني دروسته هيليك له بهر دم خويه وه به باري پاني دا بكيشي، به لگه شيان نه فهرمووده يه: (اذا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ لِقَاءَ وَجْهِ شَيْئًا، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَنْصَبْ عَصًا، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ عَصًا فَلْيَخُطْ خَطًا وَلَا يَضُرَّ مَا مَرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ) رواه احمد و ابو داود وابن حبان و صححه، واته: نه گهر يه كيكتان نويزي كرد با له پيش خويه وه شتيك دا بني، نه گهر چنگي نه كه وت با گوچانيك بچه قيني، نه گهر گوچانيشي پي نه بوو با هيليك بكيشي نه وكاته ههر شتيك له بهر ده ميه وه تنپه ري زياني نابي.

دو باره ي ئينسانيش چ پياو چ ئافره ت كه ئايا دروسته بو نويزكهر ببينه سوتره يان نا؟ زور به يان كه (حه نه في يه كان و ماليكي يه كان و حهنبه لي يه كان) يان له نيودان ده لئين^{٤٢٦}: به لي، نه وهنده هه يه حه نه في يه كان و ماليكي يه كان ده لئين: به مه رجيك پشتي له باباي نويزكهر بيت، به لام حهنبه لي يه كان ده لئين هه رچون بي دروسته، هه نديكيشيان وهك شافيعي يه كان^{٤٢٧} رايان وايه هه رگيز دروست نيه ئينسان ببينه سوتره، به لام بيگومان پاي يه كه م به ميز تره و نه فهرمودانه ش كه عايشه ي داكي بروداران خوا لني پازي بي له و باره وه ده يانگير يته وه، چا كتيرين به لگه ن، بو وينه^{٤٢٨}: (عن عائشة رضي الله عنها أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ وَأَنَا مُعْرِضَةٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ كَأَعْرَاضِ الْجَزَاةِ) رواه مسلم و ابن ماجة، واته: پيغه مبهري^{٤٢٩} له شه وي دا نويزي ده كرد له حاليك دا كه من له نيوان نه و قيبله دا وهك جه نازه پاكش ابووم.

^{٤٢٥} برهانه: (شرح صحيح مسلم) ج ٣ ص ١٧٢٢، وه: (الفقه الاسلامي وادلته) ج ١ ص ٧٥٥.

^{٤٢٦} برهانه: (الفقه الاسلامي...) ج ١ ص ٧٥٦.

^{٤٢٧} هه مان سه رچا وه و بهرگ.

^{٤٢٨} برهانه (صحيح مسلم شرح النووي) ج ٣ ص ١٢٥.

س: زۆربهى ھەرزۆرى زانايان لەسەر ئەوەن كە سوترەى ئىمام وەبىرى نويزكەرەكانىش دەكەوئ و بۆئەوان سوترە سوننەت نىە، (بخارى و مسلم) لەوبارەو ەم دەقە لە (ابن عباس) دەگىرنەو: (پۆژىك كە سەرو ەدى بائغ بوونم بوو بە سواری ماكەرىك ھاتم، لەوكاتەدا پىغەمبەرى خوا ﷺ لە مينا نويزى بە ەك دەكرد، منىش بە بەردەم پىزەكەدا تىپەپىم و دابەزىم، ئنجا ماكەرەكەم بەرھەلدا بلەوېئ و بۆ خوشم چوومە پىزەو و ھىچ كەس پەخنى لىنەگرتەم لەو بارەو. ^{٢٩}) زانايان لەم فرمودەى ەو ەيان وەرگرتو ە دروستە بە بەردەم نويزكەرى پشت ئىمام (ماموم) دا پەد بىو، سوترە تەنبا بۆ ئىمام و بۆ كەسىك بەتەنبا نويزىكات سوننەتە ^{٣٠}.

چوار: سوننەتە باباى نويزكەر لە سوترەكەى نرىك بكەوئەو، بەلام وا پەسەندە راست پووى تىنەكات و مەيلەو بىخاتە لاى راست يان لاى چەپى، ئەمەش چەند دەقىك لەوبارەو:

(عن البلال رضي الله عنه أنه ﷺ صلى و بينه و بين الجدار نحو من ثلاثة أذرع) رواه احمد و النسائي و معناه للبخاري واته: پىغەمبەر ﷺ نويزى كرد و لەنيوان ئەوو دىوارەكەدا (كە سوترەى بوو) ئەندازەى سى باسكان دەبوو.

* (عن سهل بن سعيد قال: كان بين مصلّى رسول الله ﷺ وبين الجدار قمر الشاة) رواه البخاري، واته ئەندازەى نيوان شوين نويزى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم دىوار، ھىندە بوو كە مەپى پىدا بروت.

* (عن المقداد بن الأسود رضي الله عنه انه قال: ما رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم صلى إلى عود ولا عمود ولا شجرة إلا جعله على حاجبه الأيسر أو الأيمن ولا يصد له صمدا). رواه احمد وابو داود، واته پىغەمبەرى خوا ﷺ نەديو ە بەرەو دارووچكەيەك وەكۆلەكەيەك وەدرەختىك نويزى كردبى، مەگەر خستبىتە لاى بروى چەپى يان راستى، وەرپك و راست پووى تى نەدەكرد.

^{٢٩} ھەمان سەرچاوە و بەرگ، ص ١٧٣١، لەبەر كورتكردنەو دەقە ەرهەبىكەم نەنوسى.

^{٣٠} (ابن عبدالبر) گوتوویەتى: (فاما الماموم فلا يضرب من مابين يديه لحديث ابن عباس هذا، .. و ھەكلە لا خلاف فيه بين العلماء) بەلام دواىى (الحافظ ابن حجر) بەلگە دىنیتەو ە كە ئەم مەسەلەى پە دىكەشى تىدا ەو و ەكەنگى (اتفاق) ى زانايان لەسەر نە. بوانە (فتح البارى) ج ٢ ص ١٥٢.

پینچ: سەرجه‌م زانا‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن که چه‌رامه‌و له‌گونا‌حه زله‌کانه که به‌پیش نوێژکه‌ری‌کدا په‌د بی که سوتره‌ی داناوه،^{٤٣١} وه‌هه‌مووشیان له‌سه‌ر ئه‌وه په‌ریک که‌وتوون که بابای نوێژکه‌ر بۆی په‌وا‌یه ئه‌و که‌سه‌ی به‌پیش نوێژه‌که‌ی دا په‌د ده‌بی نه‌یه‌ئێ‌ئ و بی‌گێڕێته‌وه، وه‌ زۆریه‌ی هه‌ره زۆریشیان له‌سه‌ر ئه‌و پاریه‌ن که هیچ شتی‌ک به‌هۆی تی‌په‌رینی به‌به‌رده‌م نوێژکه‌ردا نوێژه‌که‌ی نابێ‌ی، ئه‌مه‌ش چه‌ند ده‌قی‌کی سوننه‌ت بۆ ئی‌سپاتی هه‌رکام له‌و سێ مه‌سه‌له‌یه:

* (عن بسر بن سعيد قال: قال رسول الله ﷺ: لَوْ يَعْلَمُ الْمَرْءُ بَيْنَ يَدَيْهِ الْمَصْلِيَّ مَاذَا عَلَيْهِ، لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ) متفق عليه.

واته: بابای په‌د بوو به‌به‌رده‌م نوێژکه‌ردا ئه‌گه‌ر ده‌یزانی چ گونا‌حیی که‌ی له‌سه‌ره، بۆی ده‌رده‌که‌وت که ئه‌گه‌ر چل په‌ژ یان مانگ یان سال چاوه‌پێ‌ی کردبایه بۆی با‌شتر بوو له‌و په‌د بوونه به‌به‌رده‌م نوێژکه‌ردا.

* (عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ يُمْكِي فَلَا يَدْعُ أَحَدًا يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَلَيْدَ رَأَاهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنْ أَبَى فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ). رواه مسلم و ابوداود والنسائي وابن ماجه.

واته: ئه‌گه‌ر یه‌کی‌کتان نوێژی کرد بالێ نه‌گه‌رێ هیچ که‌س به‌به‌رده‌می نوێژه‌که‌ی دا به‌وات، وه‌با به‌پێ‌ی توانای بی‌گێڕێته‌وه، جا ئه‌گه‌ر هه‌ر ملی نه‌دا باله‌گه‌لی بجه‌نگی چونکه بی‌گومان ئه‌وه شه‌یتانه، (واته شه‌یتانی له‌گه‌له یان په‌فتاری شه‌یطان ده‌کات)^{٤٣٢}

دوو تی‌بینی:

(١) دیاره ئه‌و نه‌هێشتن و پال پێوه‌نانه سوننه‌ته‌و فه‌رز نیه، وه‌مه‌رجیش نیه چه‌کی بۆ به‌کار به‌ی‌نی، یان کاریک بکات بیکوژی!^{٤٣٣} به‌لام ئه‌گه‌ر به‌شی‌وه‌یه‌ک که دورسته پالی پێوه‌ناو مرد، حوکمی چی‌یه؟!

^{٤٣١} دیاره موته‌له‌قی په‌د بوون به‌به‌رده‌م نوێژکه‌ردا خراپه، به‌لام ئه‌گه‌ر سوتره‌ی نه‌بی چه‌رام نیه چونکه که‌مه‌ترخه‌می له‌بابای نوێژکه‌ری‌شه‌وه هه‌یه، به‌وانه (فتح الباری) ج ٢ ص ١٦٥.

^{٤٣٢} به‌وانه: (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ٣ ص ١٧٤٢.

^{٤٣٣} سەرچاوه‌ی پێشور هه‌مان به‌رگ ص ١٧٤١.

(قاضى عياض) گوتويەتى: زانايان لەسەر ئەو ەيەكەنگن كە تۆلە (قصاص)ى ناكەويىتە سەر بەلام ئايا خويىنى دەكەويىتە سەر، يان بە بەلاش دەروات، زانايان دوو رايان ەن.^{٤٣٤} پيويستە ئەو ەش بگوتري كە سەرچەم زانايان لەسەر ئەو ەش پيىكەتوون كە ئەو مافى پال پيوەنان و نەهيشتن و جەنگ كردنە لەگەل باباي تيپەپدا تەنيا بۆ كەسيكە كە بەهوى دانەنانى سوترەو ە كەمتەرخەمى نەكردبى.^{٤٣٥} ئەگەر نا مادام خوى كەمتەرخەم بووبى، بەتايبەت ئەگەر نويزەكەي لەشوينيك بكات قەلەبالغ و سەرەپى بى ئەو ەگەر سوترەشى دانابى حوكمەكەي دەگوپى، چ جاي سوترەكەشى نەبى.

(٢) سەرچەم شەرەزنان لەسەر ئەو ەيەكەنگن كە لەمزگەوتى حەرپامدا لەكاتى طەواف كردندا باباي نويزەكەر ئەگەر سوترەشى ەبى دروستە بە بەردەمى دا برۆي، ەەرچەندە بيگومان خوياراستن چاكترە.^{٤٣٦}

دەربارەي ئەو ەش ئايا بەهوى تيپەپىنى ئينسانيك يان گيانداريكەو بەپيش نويزى نويزەكەريكدە كە سوترەي دانەناو، نويزەكەي بەتال دەبيتەو يان نا؟! زانايان كيشەو مشت و مەري زوريان كردو ەو بارەو ەندىكيان دەليىن نويزى پى بەتال نايىتەو .

بەلام زۆربەي ەەرە زوريان ئەو رايە بەپەسەند نازانن و دەليىن: رەد بوون و تيپەپبوونى ەيچ شتيك نويز ناپري، بەلكو باباي نويزەكەر بەهوى كەمتەرخەمى كردنى لەدانانى سوترەدا خيرو پاداشتى نويزەكەي كەم دەبيتەو، ئەمە راي ەەر چوار پيشەواو سەرمەزەبەكانەو راي جەماوەري زانايانى پيشين و پاشانىشە،^{٤٣٧} چەند بەلگەيەكيش بۆ سەلماندى راستى رايەكەيان ديننەو:

١- چەند فەرموودەيەك كە لە (عائشە)و ە خوا ليى رازى بى گيپراونەو كە رەخنەي لەو جۆرە دەقانە گرتو، كە ئافرەتى لەگەل كەرو سەگدا باس كردو، بۆ ويىنە:

^{٤٣٤} ەمان سەرچاو ە بەرگو لاپەرە.

^{٤٣٥} ەمان سەرچاو ە.

^{٤٣٦} بروانە: (الفقه الاسلامى...) ج ١ ص ٧٦١.

^{٤٣٧} بروانە: (الفقه الاسلامى...) ج ١ ص ٧٦١.

* (سَهْمُونَا بِالْحُمْرِ وَالْكَلابِ! لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَصَلِّي وَأَنَا عَلَى السَّرِيرِ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ مُضْطَجِعَةً) متفق عليه، واته: ثایا به کهران و سه گانتان چواندووین! به ته تکید پیغه مبهرم ﷺ ده بیینی نویژی ده کردو له سهر جیگا له نیوانی نه وو قیبله دا پراکشابووم. (که واته راست نه و زهد بوونی نافرهت به پینش نویژدا نویژ نابری).

۲- نهو دهقه‌ی که پیشتر له (ابن عباس) دوه گیرامانه‌وه، وه‌ئهم دهقه‌ش که (فضل‌ی) برای گیراوپه‌ته‌وه:

* (عن الفضل ابن عباس رضي الله عنهما قال: أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَنَحْنُ فِي بَادِيَةِ لَنَا، فَصَلَّى فِي صَحْرَاءَ لَيْسَ بَيْنَ يَدَيْهِ سِتْرَةٌ، وَحِمَارَةٌ لَنَا وَكَلْبَةٌ تَقْبِئَانِ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَمَا بَالِي ذَلِكَ) رواه ابو داود باسناد حسن، واته: پیغمبري خوا ﷺ هاته لاما و ئیمهش لههواریکی خومان بووین، جا پیغمبر ﷺ لهدهشتیک نویژی کردو هیچ سوترهشی لهبهردم نهبوو، وهماکه ریک و دیکله سهگیکمان ههبوون لهپیشهوهی دههاتن و دهچوون، کهچی هیچ ئهمیهتی بهوه نهدا، (واته: هیچ حیسابی بوئو کهرو سهگه نهکرد که بفرموی نوێژه که مانیان بریوه).

۳- وهلامی ئهو فهرمودانهش كه كۆمهلى يهكهم به بهلگهيان هيئانهوه بهوه دهدهنهوه كه (شافعي و خطابي) گووتويانه، كه مهبهست لهبرين (قطع) بريني گهردين كهچى و يادى خوايه بههوى سهركهرم بوون و ئاوپردانهوه له ئەنجامى هاتن و چوون و پەد بوونيان، نهك بريني نويزهكهو بهتال بوونهوهى بهيهكجارى.^{٢٨} ئاشكراسه كهپراى دووم كهپراى زۆربهى ههرزورى زانايانو دهبيته هوى كۆكدنهوهو پيكهوه گونجانى . ههموو دهقهكانيش بههيزو پيژترو بهلگهدارترهو لهپرهمهت و لوتف و كهپرهمى يهروهردهگايش نزىكتره.

١٦ - کړنووشی له بیرچوون و هه له کردن^{٤٣} (سجدة السهو)

له سونگه ی نه وه وه که له بیرچوونه وه (نسیان) یه کیکه له خاله لاوازه کانی ئینسان به گشتی، شتیکی سروشتی یه که ئینسان له نویژدا تووشی هه له و بئ ناگایی ببئ، نه وه تا پیغه مبهری خوا ﷺ که بیگومان له هه موو پرویکه وه سه رقافله و سه پروه ری مرقایه تی یه تووشی له بیرچوونه وه و بئ ناگایی بووه، وه که فهرموویه تی: ((إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَنَسِيَ كَمَا تَنَسَوْنَ...)). رواه مسلم، واته: منیش وه که ئیوه ئینسانم وه که چون ئیوه له بیرتان ده چی منیش له بیرم ده چی.

جا بؤ قهره بوو کردنه وه و سرینه وه ی نه و که م و کوپی یه که نویژکه ر به هو ی له بیرچوونه وه و بئ ناگایی یه وه تووشی ده بی پیغه مبهری پیشه و امان ﷺ سه جده بردنی هه له کردن (سجدة السهو) ی بؤ داناوین که نه وه له خواره وه له چهند پرگه یه کدا تیشکی ده خه ی نه سه ر:

یه که: زۆریه ی زانایان سه جده ی سه هوو به سووننه ت ده زانن و هه ندیکیشان به موتله قی یان له هه ندیک حاله تدا به فهرزی ده زانن،^{٤٤} به لام واپئ ده چی پای به سووننه ت دانانی به میزتر بئ.

دوو: سه جده ی هه له کردن و له بیرچوونه وه ش نه وه یه که نویژکه ر به ر له سه لام دانه وه یان دوا ی سه لام دانه وه دوو جار سه جده به ری، کت و مت وه که سه جده کانی نویژ، ئینجا له ده قه کانی سووننه تدا هاتوو که نه و سه جده بردنه پیش سه لام دانه وه و دوا ی سه لام دانه وه ش هه یه، بؤ وینه: له و فهرمووده یه دا که (مسلم و ابو داود و نسائی و ابن ماجه) له (ابو سعید الخدری) خوا لئی رازی بئ ده یگپرنه وه هاتوو که پیش سه لام دانه وه بئ،^{٤٥} به لام له و فهرمووده یه دا که (بخاری و مسلم و ابو داود) له (ابو هریره) خوا لئی رازی بئ گپراو یانه ته وه، هاتوو که پاش سه لام دانه وه بووه.^{٤٦}

^{٤٣} بؤیه وشه ی (سهو) م به (له بیرچوون و هه له کردن) لیک داوه ته وه چونکه له فهرهنگه کانی زماندا گوتراوه: (سها عنه: غفل عنه: وسه ی فیه، ترکه عن غیر علم، سه ی فی الصلاة نسیئ شیئاً منها) بروانه: (المعجم الوسیط) ص ٤٥٩.

^{٤٤} شافیعی یه کان و مالیکی یه کان و هه ندیک له جه نه فی یه کان به سووننه تی ده زانن، زۆریه ی جه نه فی یه کان و جه نه فی یه کانیش له هه ندیک حاله تدا به فهرزی داده نین، بروانه: (الفقه الاسلامی) ج ١ ص ٨٧ تا ٩١.

^{٤٥} بروانه: (صحیح مسلم بشرح النووي) ج ٣ ص ١٨٦٠.

^{٤٦} بروانه: (فتح الباری) ج ١ ص ٤٤٠، (صحیح مسلم بشرح النووي) ج ٣ ص ١٨٦٥.

ئىنجا زانا يان دواى ئەۋەدى لەسەر ئەۋەرىڭ كەۋتوون كە سەجدەى ناوبراۋ پېش و
 پاش سەلام دانەۋەش ھەر دروستەۋ بەردەكەۋى،^{۴۳} لەسەر ئەۋە جياۋازى و مشت و
 مېرى زۇريان ھەيە كە ئايا چۇن چۇنى خىرترو چاكترا!
 ھەندىكىان رايان وايە كە واپەسەندە ھەر پېش سەلام دانەۋە بى،^{۴۴} بەلام واپى
 دەچى پەسەندتر ئەۋەبى كە سەرنجى دەقەكانى سوننەت و چۇنيەتى سەجدە
 بردنەكانى پېغەمبەر ﷺ بدرى و لەۋ شتانەدا كە پېغەمبەر ﷺ، بەر لەسەلام دانەۋە
 سەجدەى بردى پېش سەلام بخى و لەۋ شتانەشدا كە ئەۋ سەجدەى سەھۋى تىدا
 دواخستوون بۇ دواى سەلام، دوا بخى، ۋە لەۋ شتانەى دىكەشدا كە لە سوننەتدا
 نەھاتوون باباى نويزكەر سەرىشك بىرى، كە ئەمەش پاي ژمارەيەك لە زانا يانى
 لىكۆلەر ۋە يە.^{۴۵} ھەندىك لە زانا يانىش دەلىن لە ھەموو حالاندا باباى نويزكەر
 سەرىشكە كە ئەۋ سەجدە بردنە پېش سەلام بخات يان دواى بخات و ھەردووك لا
 يەكسان،^{۴۶} بەلام ۋەك گوتمان ۋادىتە بەرچاۋ كە پاي سىيەم لە ھەموو رايەكانى دىكە
 چاكت بى و دواى ۋى ئەم پاي چوارەمە.

سى: ئەۋ حالەتەنى كە سەجدەى سەھۋىيان تىدا دەبردى بەگشتى چوار جۆرە
 حالەتەن:

۱- ئەگەر نويزكەر پېش تەۋاۋى كەردى نويزكەى سەلام بداتەۋە، ۋەك لەۋ
 ھەرمۇدەيەدا دەردەكەۋى كە باسى (ذو اليدىن) تىدايەۋ پېغەمبەر ﷺ لە نويزكى
 چوار پىكەتىدا دواى دوو پىكەت سەلام دەداتەۋە؛ پاشان كە ئاگادار دەكرىتەۋە،
 ھەلدەستى دوو پىكەت دىكە دەكەت و سەلام دەداتەۋە، ئىنجا سەجدەى سەھۋى
 دەيات.^{۴۷}

^{۴۳} بېۋانە (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ۳ ص ۱۸۶۹.

^{۴۴} ئەمە پاي شافىيەيەكانە، بېۋانە: (المجموع) ج ۴ ص ۱۴۴.

^{۴۵} بېۋانە: (نيل الاوطار) ج ۳ ص ۱۲۷.

^{۴۶} ئەمە پاي حەنبەلىيەكانە، بېۋانە: (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۱۰۵.

^{۴۷} ئەۋ ھەرمۇدەيە ۋەك پېشتر گوتمان (بخارى) ج ۱ ص ۱۰۵ گىراۋيانەتەۋە.

۲- نه گهر پکاتیک یان زیاتر بکات له نویژه که ی، وهک لهو فهرمووده یه دا دهرده که وئ
 که (بخاری و مسلم و اصحاب السنن) له (ابن مسعود)^{۴۸} یان گپراوه ته وه: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى خَمْسًا، فَقِيلَ لَهُ: أَزِيدُ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: وَمَا ذَلِكَ؟ فَقَالُوا: صَلَّيْتَ خَمْسًا، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، بَعْدَ مَا سَلَّمَ) واته: پیغه مبهه رږوژیک پینچ پکات نویژی کرد، پی ی گوترا: ثایا نویژ لئی زیاده کراوه؟! فهرمووی: بو چی بووه؟ گوتیان: پینچ پکات کرد، نینجا دوا ی نه وه که سهلامی دابووه دوو سهجده ی بردن.

۳- له کاتی له بیرچوونی ته حیاتی یه که م یان هر سوننه تیکی دیکه ی نویژ، وهک لهو فهرمووده یه دا دهرده که وئ که (بخاری و مسلم و اصحاب السنن) له (ابن بُحَيْنَةَ)^{۴۹} وه گپراو یانه ته وه: (صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَكْعَتَيْنِ مِنْ بَعْضِ الصَّلَوَاتِ، ثُمَّ قَامَ فَلَمْ يَجْلِسْ، فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ وَنَظَرْنَا تَسْلِيمَهُ، كَبَّرَ، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ قَبْلَ التَّسْلِيمِ، ثُمَّ سَلَّمَ) واته: پیغه مبهه ری خوا ﷺ له یه که یک له نویژه کاند ا دوو پکاتی بو کردین و پاشان هه ستایه وه دانه نیشت - بو ته حیاتی یه که م- جا خه لکیش له گه لی هه ستانه وه، پاشان که له نویژه که ی بووه و نیمه چاوه پروانی سهلام دانه وه ی بووین، (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی کردو دوو سهجده ی بردن به دانیشتنه وه بهر له وه ی سهلام بداته وه، دوا یی سهلامی دایه وه.

دوو تیبینی:

ا- له فهرمووده یه وه دهرده که وئ که چوواندن سوننه وهک فهرز نیه که پیویست بی بگه ریته وه بو کردنی، به لکو بهس سهجده ی سهوو بو ی ده بیته قهره وو که ره وه، که واته سهجده ی سهوو که لیئی سوننه پر ده کاته وه، به لام که لیئی فهرزی پی پر ناکریته وه و حه تمن ده بی هر بگه ریته وه بو کردنی پاشان سهجده ی سهوو به ری.^{۵۰}

ب- لهو فهرمووده یه دا که (احمد و ابو داود و ابن ماجه) له (مغيرة بن شعبه) وه گپراو یانه ته وه دهرده که وئ که بابای نویژ که ر که به هله ته حیاتی یه که می له بیر

^{۴۸} بپروانه: (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ۳ ص ۱۸۶۱.

^{۴۹} هه مان سهراوه و بهرگ، ص ۱۸۵۹.

^{۵۰} بپروانه: (العدة على حكاية الأحكام شرح المنذرى) ج ۲ ص ۳۲۶، ۳۲۷.

دەچی و ھەلەدەستیتەو ھەبۆی پکاتی سییەم و چوارەم، ئەگەر لەکاتی بێرکەوتنەو یان ناگادارکردنەو ھەبۆی تەواو ھەستابۆو نابێ بگەریتەو ھەبۆی خۆیندنی، بەلام ئەگەر تەواو راست نەبۆو ھەبۆی دەتوانی ھۆی بگەریتەو.^{٤٥١}

٤- لەکاتی کەوتنە گومانەو لە ژمارە پکاتەکانی نوێژدا، ھەک (ابو سعید الخدری) لە پێغەمبەری خواوہ ﷺ گێراویەتەو کە فەرموویەتی: (إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلَمْ يَدْرَ كَمْ صَلَّى! ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا؟ فليطرح الشكَّ وليبن على ما استيقن، ثم يسجد سجدتين قبل أن يسلم، فإن كان صلى خمسا شفعن له صلاته وإن كان صلى إتماماً لأربع، كانتا ترغيماً للشيطان) رواه احمد ومسلم^{٤٥٢} و ابو داود والنسائي.

واتە: ھەركات یەکیكتان لە نوێژەکەدا کەوتە گومانەو نەیزانی چەند پکاتی کردووە؟ سێ پکات یان چوار؟ ئەو باگومان لابەری و لەسەر ئەو ئەندازەیە کە دلتایە حیساب بکات (واتە لای کەمی بگرێ)، پاشان دوو سەجدە بیات بەر لەوێ سەلام بداتەو، جا ئەگەر پینچ پکاتی کردبێ ئەو دوو سەجدە پکاتەکانی نوێژەکە دەکەنە جووت، و ئەگەر چوار پکاتی تەواوی کردبێ ئەو دەبنە مایە سەرشۆری شەیطان.

دیارە ئەو فەرموودانە دیکەش کە بە تەعبیری دیکە^{٤٥٣} ھاتوون ھەمان مەبەستی ئەم فەرموودەیان ھەیە، واتە: نوێژکەر لای کەمی بگرێ چونکە یەقینی ھەیە کە ئەو ئەندازەیە کردووە، وەدوایی لەچەند پکاتدا دلتایە بۆ دروست نەبوو بیانکات و خۆی دلتایا بکات. ئەمەش پای زۆربە ھەر زۆری زانیانە، ھەک (نەوی) گوتوویەتی.^{٤٥٤}

^{٤٥١} بېروانە (فقه السنه) ج ١ ص ٢٤٧.

^{٤٥٢} بېروانە: (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ٢ ص ١٨٦٠.

^{٤٥٣} بۆ وینە: (واذا شك أحدكم في صلاته فليطرح السواب فليتم عليه، ثم يسجد سجدتين) متفق عليه،

بېروانە (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ٢ ص ١٨٦١.

^{٤٥٤} بېروانە: (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ٢ ص ١٨٦١.

چوار وردہ ناگادار

۱- وهك پيشتريش گوتمان سهجدهكاني سههوو ريڪ وهك سهجدهكاني نويز وان
بي^{۴۰۰} جياوازي وه نهوه كه ههنديك^{۴۰۶} له زانايان گوتويانه زيكرى (سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنَامُ
وَلَا يَسْهُو) له سهجدهكاني سههوودا دهگوتري، هيچ بهلگهيهكي سوننه تي لهسر نيهو
ره تكرارهيه.

۲- بو چونه سهجدهي سههووش وهك سهجدهكاني ديكه (الله اكبر) دهكري.^{۴۰۷}

۳- له دواي سهجدهكانيش سهلام دانهوه ههيه.^{۴۰۸}

۴- ههنديك له زانايان دهلين: ^{۴۰۹} دواي دوو سهجدهكاني سههوو سوننه ته تهحييات
بخويني شهوجار سهلام بداتهوه، بهلام پيم وايه قسهي (تَوَي) راست و بهجييه كه
گوتويه تي: (وَفِي التَّشْهَدِ وَجْهَانِ، أَصْحَها لَا يَتَشْهَدُ، لِأَنَّهُ لَمْ يَصِحَّ فِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ
شَيْءٌ) ^{۴۱۰} واته: هيچ شتيكي راست دهربارهي تهحيياتي سهجدهي سههوو له
پيغه مبهروه ﷺ نه گيپراوتهوه. كه واته: راي راست تر نهويه كه سهجدهي سههوو
تهحيياتي ناوي.

۱۶- كړنووشى قورئان خویندن (سجدة التلاوة)

يهك: له لاي زوربه ي هره زوري زانايان سوننه ته كه باباي قورئان خوین له نويزو
غهيرى نويزيشدا هروه ها نهو كه سانه ي كه له دوايه وه نويز دهكن نهگهر ئيمام بوو،
يان گوئي لى دهگرن نهگهر له غهيرى نويزدا بوو، له كاتي خویندن يهكي لهو
نايه تانه دا كه به نايه تي سهجده ناسراون سهجده بهري^{۴۱۱}. ههنديكيشيان نهو

^{۴۰۰} بېروانه: (المجموع) ج ۴ ص ۱۴۷.

^{۴۰۶} بېروانه (الفقه الاسلامي) ج ۲ ص ۱۰۷.

^{۴۰۷} وهك له فرموده كان هاتوره: (ثم كبرو سجد) متفق عليه، وه بېروانه: (العدة) ج ۲ ص ۲۲۳.

^{۴۰۸} وهك له دهقي فرموده كاندا هاتوره: (ثم سلم) متفق عليه.

^{۴۰۹} بېروانه: (نيل الاوطار) ج ۳ ص ۱۴۹، ۱۵۰.

^{۴۱۰} بېروانه: (المجموع) ج ۴ ص ۱۴۶.

^{۴۱۱} (نووي) گوتويه تي: نهه راي (مالك واوزاعي و شافعي و احمد و اسحاق و ابو ثورو داود و غهيرى

نهوانيشه) بېروانه: (المجموع) ج ۴ ص ۱۴۷.

کړنوش بردنه که به سهجدهی قورښان خویندن ناسراوه به فہرزدہ زانن،^{٤٦٢} (عبداللہ بن عمر) خوا لیان پازی بی لهو باروہ ئہم فہرموودہ یہ مان بؤ دهگیریتہوہ: (أَنَّ النَّبِيَّ كَانَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، فَيَقْرَأُ سُورَةَ فِيهَا سَجْدَةٌ، فَيَسْجُدُ وَنَسْجُدُ مَعَهُ، حَتَّى مَا يَجِدُ بَعْضًا مَوْضِعًا لِمَكَانٍ سَجَدْتَهُ) متفق علیہ^{٤٦٣}، واته: پیغہمبہر ﷺ کاتیک قورښانی ده خویند، جاری وابو سووہ تیکی ده خویند کہ سهجدهی تیدا بو، جا ئہو سهجدهی دہ بردو ئیمہش سهجده مان له گہل دہ برد، هہ تا جاری وابو هندیکمان شوینی سهجده له سہر بردنمان دہست نہ دہکوت.

دیاره پای جہ ماوہ ریش بهیترہ کہ سهجدهی قورښان خویندن به سوننہت دہ زانن چونکہ چہند دہقیکی سوننہت هہن ئہوہ دہگہ یہ نن، بؤ وینہ:

۱- (زید بن ثابت) خوا لیانی پازی بی گپراویہ تہوہ کہ سووہ تی (وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ) ی به سہر پیغہمبہری خوادا ﷺ خویندوہو سهجدهی نہ بردوہ، وک (بخاری و مسلم و ابو داود و نسائی و ترمذی) گپراویانہ تہوہ^{٤٦٤}.

ب- هہروہا (بخاری) گپراویہ تہوہ کہ (عمر بن الخطاب) خوا لیانی پازی بی لهوژتیکی جومعہ دا سووہ تی (النحل) ی له سہر مینبہر خویندوہ هہ تا گہ یشتوتہ شوینی سهجده ئہو جار دابہ زیوہو سهجدهی بردوہو خہ لکیش سهجده یان له گہل بردوہ، به لام بؤ جومعہی داهاتوہ هہ مان سووہ تی خویندوہو له شوینی سهجدهش سهجدهی نہ بردوہ، ئہو جار به خہ لکہ کہی گوتوہ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا لَمَ نُمَرُّ بِالسُّجُودِ، فَمَنْ سَجَدَ فَقَدْ أَصَابَ، وَمَنْ لَمْ يَسْجُدْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ) واته: ئہی خہ لکینہ ئیمہ فہرمانمان پی نہکراوہ سهجدهی قورښان خویندن بہرین، جا هہرکہس سهجدهی بردوہ پیکاوہ تی، ئہو کہ سہش کہ سهجدهی نہ بردوہ گوناخی ناگاتی.

دوو: دیاره ئہو سهجده بردنہش پلہو پایہو پاداشتییکی بہرزی هہ یہ، وک لہم فہرموودہ یہ دا دہر دہکوتی: * (عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: إذا قرأ ابن آدم، السجدة فسجد اعتزل الشيطان يبكي يقول: يا ويلاه: أمر ابن آدم بالسجود فسجد فله الجنة، وأمرت بالسجود فأبى فلي النار) رواه مسلم واحمد وابن ماجه وغيرهم.

^{٤٦٢} ئہمہ رای (ابو حنیفہ) یہ، پروانہ سہرچاوہی پیشوو هہ مان بہرگ و لاپہرہ.

^{٤٦٣} پروانہ (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ٣ ص ١٨٩٢.

^{٤٦٤} هہ مان سہرچاوہ بہرگ لاپہرہ.

واته: کاتیک ئاده میزاد - نایه تی - سهجده دهخوینی و سهجده دهبات، شهیطان که نار دهگری و دهگریهت، دهلی: داخ و خهفته بو من ئاده میزاد فهرمانی پی کرا سهجده بهری و سهجدهی بردو بههشتی پی دهبری، منیش فهرمانی پی کرا سهجده بهرم و سه ریچیم کردو ناگر - ی دۆزهخ - م پی برا .

سی: چۆنیه تی ئه و سهجدهیهش ناوایه: دیاره یهك سهجدهیه و له نوێژو غهیری نوێژیشدا پاش (الله اکبر) کردن دهبردی، وهه پی ی رای زۆبهی زانایان ئه گهر له غهیری نوێژدا بی ههردوک دهستیشی له گهل (الله اکبر) کردنه که دا بهرز دهکاتهوه^{٤٦٥}، بو سهلام دانه وهش به شیکیان به پیویست یان سوننه تی دهزانو، به شیکیشیان دهلین: نهك فهرز سوننه تیش نیه^{٤٦٦}.

ئهمهش چهند دهقیک دهبارهی چۆنیه تی ئه و جۆره سهجده بردنه:
* (عن ابن عمر قال: کان رسول الله ﷺ یقرأ علینا القرآن فاذا بالسجدة کبر وسجد وسجدنا معه) رواه ابو داود والبيهقي والحاكم وقال: صحيح على شرط الشيخين.

* (عن عائشة رضي الله عنها أن النبي ﷺ كان يقول في سجود القرآن بالليل: سجد وجهي للذي خلقه وصوره وشق سمعه وبصره بحوله وقوته تبارك الله أحسن الخالقين). رواه ابو داود والترمذي والنسائي وصححه الترمذي و(تبارك الله أحسن الخالقين) من رواية الحاكم والبيهقي وقال الحاكم هذه الزيادة على شرط الشيخين.^{٤٦٧}

واته: پیغه مبهه ﷺ له کړنووش بردنی شهویدا دهیغه رموو: رووم سهجدهی برد بو ئه و زاته ی که دروستی کردووه و نیگاری کیشاوه، وه به هیزو توانای خو ی بیستن و دیتنی تیدا پهیدا کردووه، جا بهرزو پایه داره خوای چاکترین به دیهیننه.

^{٤٦٥} ئهمه رای (احمد و شافعی) و ژماره یهکی زۆر له زانایانه، بهروانه: (المغنی والشرح الكبير) ج ١ ص ٦٥١. وه (المجموع) ج ٤ ص ٧٢، ٧٣.

^{٤٦٦} (شافعی) به فهرزو (احمد) به سوننه تی دهزانن، بهروانه: (المجموع) ج ٤ ص ٧٥، وه بهروانه (المغنی) ج ١ ص ٦٥١، ٦٥٢، بهلام (ابو حنیفه و مالک) دهلین: سوننه ت نیه، بهروانه: (الفقه الاسلامی) ج ٢ ص ١١٧.

^{٤٦٧} بهروانه: (المجموع) ج ١ ص ١١٧.

جوار: نهو ثايهت و شوینانهش له قورئاندا که سوجدیهان تیدا دهبردنی به پیی نهو فرموده یه که (عمرو بن العاص) دهیگیرته وه پازده (۱۵)ن، جا ئیمه سه رهتا دهقی فرموده که و پاشان شوینه کانی سهجده تیدا بردن به پیز دهووسین، دوا ییش پاو بوچوونی زانایان له و باره وه دهخینه روو: (عن عمرو بن العاص أن رسول الله ﷺ أقرأه خمس عشرة سجدة في القرآن، منها ثلاث في المفضل وفي الحج سجدتان) رواه ابو داود وابن ماجه والحاكم، والدارقطني وحسنه المنذري والنووي، وانه: پیغه مبهری خوا ﷺ پازده (۱۵) ثایه تی سهجده ی له قورئانی به سهردا خویندوته وه، له وانه سی له سوورته کورته کان و دوو سهجدهش له سوورته تی حه جدا.

نهو پازده (۱۵) شوینهش نه مانهن:

- ۱- (إن الذين عند ربك لا يستكبرون عن عبادته ويسبحونه وله يسجدون) الاعراف/ ۲۰۶.
- ۲- (ولله يسجد من في السموات والارض طوعاً وكرها وظلالهم بالغدو والاصال) الرعد/ ۱۵.
- ۳- (ولله يسجد ما في السموات وما في الارض من دابة والملائكة وهم لا يستكبرون) النحل/ ۴۹.
- ۴- (قل آمنوا به أولا تؤمنوا إن الذين أوتوا العلم من قبله اذا يتلى عليهم يخرون للاذقان سجداً) الاسراء/ ۱۰۷.
- ۵- (اذا تتلى عليهم آيات الرحمن خروا سجداً وبكياً) مريم/ ۵۸.
- ۶- (الم تر أن الله يسجد له من في السموات ومن في الارض والشمس والقمر والنجوم والجبال والشجر والدواب وكثير من الناس وكثير حق عليه العذاب ومن يهن الله فما له من مكيم إن الله يفعل ما يشاء) الحج/ ۱۸.
- ۷- (يا أيها الذين آمنوا اركعوا واسجدوا واعبدوا ربكم وافعلوا الخير لعلكم تفلحون) الحج/ ۷۷.
- ۸- (واذا قيل لهم اسجدوا للرحمن قالوا وما الرحمن أنسجد لما تأمرنا وزادهم نفورا) الفرقان/ ۶۰.
- ۹- (ألا يسجدوا لله الذي يخرج الخب في السموات والارض ويعلم ما تحفون وما تعلنون) النمل/ ۲۵.
- ۱۰- (إنما يؤمن بآياتنا الذين اذا ذكروا بها خروا سجداً وسبحوا بحمد ربهم وهم لا يستكبرون) السجدة/ ۱۵.
- ۱۱- (وظن داود أنما فتناه فاستغفر ربه وخر راكعاً وأناب). ص/ ۲۴.
- ۱۲- (ومن آياته الليل والنهار والشمس والقمر لا تسجدوا للشمس ولا للقمر واسجدوا لله الذي خلقهن إن كنتم إياه تعبدون) فصلت/ ۳۷.
- ۱۳- (فأسجدوا لله وأعبدوا) النجم/ ۶۲.
- ۱۴- (واذا قرئ عليهم القرآن لا يسجدون) الانشقاق/ ۲۱.
- ۱۵- (واسجد وأقرب) العلق/ ۱۹.

نه مانه سه رجهم نهو شوینانهن که زانایان ده ئین سهجده یان تیدا دهبردنی له کاتی خویندنیا نندا.

بیروپای زانایانیش لهباری ئهو شوئنانهوه بهم شیوهیهیه که له خوارهوه دهینوسین:
 (ا) بهشیکیان دهلین یازده (۱۵)ن بهو جوړه‌ی که نووسیومانن.^{۴۶۸}
 (ب) بهشیکیشیان دهلین چوارده (۱۴)ن که ئه‌مه پای زۆربه‌یانه، به‌لام له‌سهر ئهو
 چوارده (۱۴) شوئنه پایان جیا جیا.^{۴۶۹}
 (ج) هندیکیشیان دهلین یازده (۱۱)ن، که ئه‌مه بئ هیترین پایانه.^{۴۷۰}
 ئنجا ئهو دوو شوئنه‌ی که زیاتر جئ‌ی پاجیاجیایی زانایانن سه‌جده‌ی دووه‌می
 سووره‌تی (الحج) -۷۷- و ئهو سه‌جده‌یه‌یه که له سووره‌تی (ص) -۲۴- دایه، که
 زۆربه‌یان سه‌جده‌ی دووه‌می سووره‌تی حج حساب ده‌کن^{۴۷۱}، به‌لام بۆ سه‌جده‌ی
 سووره‌تی (ص) زۆربه‌یان به‌سه‌جده‌ی سوپاسگوزاری (سجده الشکر)ی داده‌ئین^{۴۷۲}.
 که‌واته له‌نیوان ئهو دوو رایه‌دا که‌باسی چوارده‌ی یازده ده‌کن جیاوازی‌یه‌کی ئهو تو
 نیه، چونکه جیاوازی‌یه‌که زیاتر ده‌گه‌رئته‌وه بۆ حساب کران و نه‌کرانی سه‌جده‌ی
 سووره‌تی (ص)، جا ئه‌وانه‌ش که‌حسابیان نه‌کردوه گوتوو‌یانه سه‌جده‌ی
 سوپاسگوزاری‌یه نه‌ک قورئان خوئندن، ئه‌وانه‌یش که‌حسابیان کردوه گوتوو‌یانه
 مادام دهق (نص) هه‌یه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئهو سه‌جده‌یه‌ی بردوه واکه‌که ببری^{۴۷۳}، واته
 له‌نوێژدا نه‌گه‌ر نا له‌غه‌یری نوێژدا زانایان له‌سهری یه‌کده‌نگن.
 دیاره ئهو رایه‌ش که ده‌لئ یازده (۱۱)ن، هیچ کام له‌سه‌جده‌ی (ص) و سه‌جده‌کانی
 (النجم) و (الانشقاق) و (العلق)ی حساب نه‌کردون، به‌لام بئگومان ئهو رایه زۆر بئ
 هیزه‌و پزیه‌ی (شاذ)یشه^{۴۷۴}، چونکه وه‌ک (نووی) گوتوو‌یه‌تی: ئهو ده‌قه‌ی که (ابن
 عباس) له‌و باره‌وه هیناویه‌تی که ده‌لئ: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَسْجُدْ فِي شَيْءٍ مِنَ الْمُفَصَّلِ مُنْذُ
 تَحَوَّلَ إِلَى الْمَدِينَةِ) رواه ابو داود، به‌لئ ئه‌م ده‌قه (سند)ه‌کی بئ هیز (ضعیف)ه‌و
 (بیه‌قی) و غه‌یری ویش به‌بئ هیزیان داناوه^{۴۷۵}.

^{۴۶۸} ئه‌مه رای (اسحاق و احمد)ه له‌ریوایه‌تیکیدا، ب‌روانه، (المغنی) ج ۱ ص ۶۸۴، وه‌پای هه‌ندیک
 له‌شافعی‌یه‌کان و هه‌ندیک له‌زانایانی دیکه‌شه، ب‌روانه: (المجموع) ج ۴ ص ۷۰، وه: (صحيح مسلم
 بشرح النووي) ج ۲ ص ۱۹۰۳.

^{۴۶۹} زۆربه‌ی شافعی‌یه‌کان سه‌جده‌ی (ص) حساب نا‌کن، به‌لام (ابو حنیفه) ئه‌هوی دووه‌می حج
 حساب نا‌کات و ئه‌وه‌ی (ص) حساب ده‌کات.

^{۴۷۰} ئه‌مه‌ش رای باوی (مالک) و کوئن (قدیم)ی شافعی‌یه، ب‌روانه: (المجموع) ج ۴ ص ۷۰.

^{۴۷۱} بۆ وینه: (مالک و شافعی و احمد و اسحاق و ابو ثور و داود) ب‌روانه (المجموع) ج ۴ ص ۷۰.

^{۴۷۲} ب‌روانه: (المغنی) ج ۱ ص ۶۴۸، ۶۴۹، وه (المجموع) ج ۴ ص ۷۰.

^{۴۷۳} ئه‌مه رای حه‌نه‌فی‌یه‌کان و مالیکی‌یه‌کانه ب‌روانه: (الفقه الاسلامی) ج ۲ ص ۱۲۰.

^{۴۷۴} ب‌روانه (شرح صحيح مسلم) ج ۲ ص ۱۹۰۳، وه (المغنی) ج ۱ ص ۶۴۸.

^{۴۷۵} ب‌روانه: (المجموع) ج ۴ ص ۶۷.

وهیښگونمان نهو فهرموده راست (صحيح) انهى كه (ابو هريرة) لهو باره وه
دهيانگيرته وه ناگونجى به ده قىكى ثاوا بخړينه دواوه نادیده بگيرين، له حالېك كه
له ذاتى خوځاندا به ټيترن وياساى: ئيسپاتكه رپيش نه فى كه ر ده خړى^{٤٧٦} (المثبت
مقدم على النافي) پشتگيرiane، يه كيك لهو فهرمودانهش كه (ابو هريرة) يه خوا لى
پازى بى و پازيشى بكات لهو باره وه گيړاونه وه هم فهرموده يه يه:

* (عن أبي هريرة أنه قال: سَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي "إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ" و "إِقْرَأْ
بِاسْمِ رَبِّكَ") رواه مسلم.

نجا پيوسته نه وهش بگوتري كه بهنده نهو رايه ي شافيعي يه كان^{٤٧٧} و
حه نه لى يه كان^{٤٧٨} كه ده لى: "سه جده ي سوورته ي (ص) سه جده ي سوپاسگوزارى يه و
سوننه ته له دره وه ي نويز بى" هه تا ئيره به په سه ند د زمانم، به لام كه دوايى ده لى:
(تحرم في الصلاة على الاصح وتبطلها) واته: له نويزدا به پى قسه ي راست تر
قه ده غه يه و پى به تال ده بيه ته وه!! زورم پى رايه كى سه يرو بى هيژيشه، چونكه مادام
له فهرموده ي پيغه مبه ردا ﷺ هاتوه كه نهو سه جده يه ي له نويزدا بر دوه. نه گه ر
گريمان سوننه تيش نه بى دياره هر دروسته و زور له وه دوور نويزى پى به تال
بيته وه.

نهو ده قانهش كه نهو ده گه يه نن كه به لاي كه مه وه سه جده بردن له كاتى خوځندنې
سوورته ي (ص) دا له نويزو دره وه ي نويزدا دروست (جائز ه، نه مانه ن:

* (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَجَدَ فِي (ص) وَقَالَ: سَجَدْتُ دَاوُدَ تَوْبَةً وَنَحْنُ
نَسْجُدُهَا شُكْرًا) رواه النسائي، واته: پيغه مبه ر ﷺ له خوځندنې سوورته ي (ص) دا سه جده ي
بر دوه فهرمودى. داود وهك توبه كردن نهو سه جده يه ي بر دوه و ئيمهش وهك
سوپاسگوزارى ده يبه ين.

^{٤٧٦} چونكه (اثبات) به لگه ي زانبارى هه بو نه و (نفى) به پيچه وانه وه يه.

^{٤٧٧} پروانه: (المجموع) ج ٤ ص ٦٨، هر چنده رايه كى دوو ميشيان هه يه كه نويز به تال ناكاته وه.

^{٤٧٨} پروانه: (الفقه الاسلامي) ج ٢ ص ١٢٠، وه پروانه: (المغنى) ج ١ ص ٦٥٥، كه نه و انيش دوو رايان

لهو باره وه هن.

* (عن ابن عباس قال: **لَيْسَتْ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ وَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَسْجُدُ فِيهَا**) رواه البخاري.

* ئەو فەرموودەییە کە پیشتر هینامان کە (عمرو بن العاص) گوتووێتی پیغه مەبەر **ﷺ** پازدە سەجدەیی لە قورئانی فێرکردم.

ئاشکراشە کە هیچ کام لەم دەقانە سەجدە بردنی سورەتی (ص)یان تاییبەت نەکردوو بەغەیری نوێژەو، کەواتە وەك باقی سەجدەکان گشتییە بۆ هەموو حالەتەکان.

پێنج: زۆری ^{٤٧٩} هەرە زۆری زانایان دەلێن مەرجەکانی سەجدەیی قورئان خوێندنیش هەمان مەرجەکانی نوێژن بێ کەم و زیاد، هەندیکیشیان رایان وایە کە ئەو سەجدەیی پێویستی بە دەست نوێژناکات، بەلام رایەکیان بێ هیژەو بەلگەیهکی وایان بە دەستەو نە ئیسپاتی ئەو دەعوایە پێ بکری. ^{٤٨٠}

١٨- سەجدەیی سوپاسگوزاری (سجدة الشکر)

زۆریە زانایان سەجدەیی سوپاسگوزاری بەسوونەت دەزانن، ئەویش بریتیە لە ئەک سەجدە بردن بۆ خوای پەرورەدگار لەکاتی پەیدا بوونی چاکەو نیعمەت و خێرو خوشییەکیان لاچوونی گرفت و بەلاو تەنگانەیهکدا، دیارە هەندیکیشیان بەموباحیان تەنانەت بە ناپەسەند (مکروه)یشی دەزانن! ^{٤٨١}

و زۆریە زانایان دەلێن مەرجەکانی ئەو سەجدەیهش و چۆنیەتییهکە هەمان مەرج و چۆنیەتی سەجدەکانی قورئان خوێندنە، ^{٤٨٢} هەندیکیشیان دەلێن ئەو مەرجانەیی ناوین. ^{٤٨٣}

^{٤٧٩} بېروانه: (المغنی والشرح الكبير) ج ١ ص ٦٥٠، کە گوتووێتی: (ولا نَعْلَمُ فِيهِ خِلَافًا إِلَّا مَا رَوَى عَنْ عِثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي الْحَائِضِ تَسْمَعُ السَّجْدَةَ تَوَمِيءُ بِرَأْسِهَا).

^{٤٨٠} بېروانه: (نیل الاوطار) ج ٣ ص ١٢٧.

^{٤٨١} (نووي) گوتووێتی: سەجدەیی شوکر - جگە لە شافعی - مەزەب و رای (اسحاق و ابو ثورو لیث و احمد و مالک و داود) هەروەها (مالک) لە ریوایەتیکدا. (بېروانه: المجموع ج ٤ ص ٧٨) بەلام (ابوحنيفة و مالک) لە رای پاو (مشهور)ی دا بەموباحیان ناپەسەند دەزانن، بېروانه (المجموع) ج ٤ ص ٧٨.

^{٤٨٢} بېروانه: (المغنی والشرح الكبير) ج ١ ص ١٢٥.

ناشکراشه که پای زۆربه راست و په سەندە، چونکه کۆمەڵێک دەقی راست و راشکاو (صحیح و صریح)ی سوننەتیان بە دەستەوه هەن و بیگومان هیچ جۆره خواپەرستی یەکیشت بەبێ دەقیکی شەری پێک و پەوان ئیسیاتی شەری بوونی خۆی ناگات.

دیاره زۆربهی زانیانیشت دەلێن سەجدهی سوپاسگوزاری دەبێ هەر لە دەرەوهی نوێژ بێت، تەنانهت بەشیکیان دەلێن ئەگەر لە نوێژدا سەجدهی ناوبراوی برد، مەگەر بەهۆی نەزانین و لەبەرچوونەوه وە بێت ئەگەر نا نوێژەکی بەتال دەبێتەوه^{٤٨٤}، بەلام دەلێن: سەجدهی سووپەتی (ص) لەو حوکمە هەلاویژراوه چونکه لە قورئاندا یەو دەشوبهیتە سەجدهکانی قورئان خویندن.^{٤٨٥}

ئەمەش چەند دەقیکی لەبارە شەری بوون و سوننەت بوونی سەجدهی ناوبراوه:

* (عن أبي بكرة رضي الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسْرُهُ أَوْ بَشْرٌ بِهِ خَيْرٌ سَاجِدًا شُكْرًا لِلَّهِ تَعَالَى) رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ مَاجَةَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَحَسَنَهُ، وَرَوَاهُ أَحْمَدُ بَلَفْظَ آخِرٍ.

واتە: کاتیکی هەواڵیکی دلخۆشکەر بە پیغه مەبەر ﷺ دەگەیشیت یان موژدە شتیکی دلخۆشکەری پێ دەگەیشیت لە پەوپوو بە سەجدهدا دەکەوت وەک سوپاسگوزاری بۆ خۆی بەرز.

* (عبدالرحمن بن عوف) خوا لێی رازی بێ که جاریکیان لە خزمەت پیغه مەبەر ﷺ دا بوو و پیغه مەبەر ﷺ لە نیو باخیکی خورمادا سەجدهیەکی دوورو درێژی بردووه، پاشان وەک پوونکردنەوهی هۆی سەجده بردنەکی فەرموویەتی: (إِنَّ جَبْرِيْلَ عَلَيْهِ السَّلَامَ قَالَ لِي: أَلَا أَبْشُرُكَ؟ إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ لَكَ: مَنْ صَلَّى عَلَيْكَ صَلَّيْتُ عَلَيْهِ، وَمَنْ سَلَّمَ عَلَيْكَ سَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَسَجَدْتُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ شُكْرًا) رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْحَاكِمُ وَقَالَ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

^{٤٨٢} بېروانه: (نیل الأوطار) ج ٣ ص ١٢٩.

^{٤٨٤} بېروانه: (المجموع) ج ٤ ص ٧٧، وه: (المغني...) ج ١ ص ٦٥٥.

^{٤٨٥} بېروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ١ ص ٦٥٥.

واته: جو پرائيل پئي گوتم: ٿايا موڙدھت بدمئي؟ بيگومان خواي زال و پايه بهرز
پيٽ دھرموي: ھه ركه سيڪ صه له و ات لئ بدا صه له و اتئ بئ دھنيرم، وه ھه ركه سيڪ
سه لامت لئ بڪات سه لامئ لئ دھكهم، جامنئش سه جدهم بئ خواي زال و پايه بهرز برد
له پروي سوپاسگوزاري يه وه.

* ھه روه ها سه جدهي سوپاسگوزاري بردن له ژماره يهك له ها وه لاني به پيزي
پيغه مبهري خوا وه ﷺ خوا لييان رازي بي گيڙا وه ته وه بئ ويٺه^{۴۸۶}:

(ا) (سعيد بن منصور) گيڙا ويه ته وه كه (أبو بكر) خوا ليئ رازي بي كاتيك هه وائي
كوڙاني (مُسَيِّلِمَةُ الْكَذَّابِ) ي بئ هات سه جدهي برد.

(ب) (احمدو مسلم و ابو داود) گيڙا ويه ته وه كه كاتيك (علي) خوا ليئ رازي بي
زاني كه (ذو النديه) له نيو كوڙا وه كاني نه ھه روان دايه سه جدهي برد.

(ج) (بخاري و مسلم) گيڙا ويه ته وه كه (كعب بن مالك) كاتيك هه وائي توبه
وه گيراني پئ گه يشت سه جدهي برد.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

^{۴۸۶} بېروانه: (نيل الاوطار) ج ۳ ص ۱۲۹، ۱۳، ھه روه ها بېروانه: (المغني والشرح الكبير) ج ۱ ص ۶۵۵.

خالى ھەشتەم: بەرھەمى نوڭر بەرپا كىردن

خوڭنەرى بەرپىزو خۇشەوېست! خوا ياربى لەم خالەدا كە خالى كۇتايى يەو بەم خالە كۇتايى بەتوڭزىنەو ھەمان دەرپارەى يەكەمىن و گەورەترىن دروشمەكانى خواپەرستىنى (عبادە) دىنن ھەول دەدەين كە لەچەند بىرگەيەكى كورت و پوختدا گىرگىترىن بەرھەمەكانى نوڭزى بىخەينە پوو، ھەرچەندە لەباسى گىرگى و پلەو پاىيەى نوڭزىشدا شىتىكىمان لەو بارەو ھە باس كىرد بەلام بىگومان نوڭزى زۆر لەو گەورەترە كە لە باسىك و دوواندا بىگونجى خىرو بىرو بەرھەمە ھەمەجۆرە ماددى و مەعنەوى و دىيائى و قىيامەتىيەكانى بىخەينە پوو.

۱- پەيمان نوڭ كىردنەو ھە: باباى نوڭزىكەر كە لە ھەموو پىكاتىكى نوڭزىكەىدا پوو لەخواى پەرورەدگارو بەخشىندەى دەكات و دەلى: بەس تۆ دەپەرستىن و يارمەتىش تەنيا لەتۆ دەخوازين (إياك نعبد وإياك نستعين) ئەو لەپاستىدا پەيمان و بەلىنى بەندايەتى لەگەلدا نوڭ دەكاتەو كە جگە لەخواى تاك و پاك و بى وىنە ھىچ پەرستراوڭ و ھىچ پىشت پى بەستراو ھانا و ھەر براوڭكى نەبى، ھەر ھەما كۆمەلى مەسولمان كە ئەو پرستە بەرزو پىرۆزە پوو بەخواى خويان دەلىن بىرپار تازە دەكەنەو لەسەر ئەو كە غەيرى خوا بە پەرورەدگارو فەرمانبەرەو سەرورەو غەيرى پىيازەكەى بەبەرنامەى ژيان و گوزەران و غەيرى پىغەمبەرەكەى و جىنشىن و مىراتگرە راست و پەرسەنەكانى بەرپەرەو چاوساغ و پىشەوا، نەزانن و نەزان!

۲- دل و دەروون پوون بوونەو ھەو گەش بوونەو ھە: لەسۆنگەى ئەو ھەو كە يادى خواو خواپەرستى خۇراك و بژىوى دل و گىيانى ئىنسانەو، دل و دەروونىك خۇرى خواپەرستى تىدا ھەلنەھاتىن زىندانەو تارىكستانە، و لەسۆنگەى ئەو ھەو كە يادى خوا ماىيەى ئۇخۇن ئارامى و دەروون و دلدا مەكانە: (أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ) الرعد/۲۸، و نوڭزىش گەورەترىن و بەرزىترىن جۆرى بەندايەتى و يادى خوا كىردنە: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي) طه/۱۴، بۆيە باباى نوڭزىكەر ھەمىشە دل و دەروونى وەك ئاويىنەى مەشت و مال كىراو سىپى و پوونەو، وەك باخى تەرەو پارا و گەش و جوانە. بەتايىبەت لەگەر مەى خواپەرستى و نوڭزى طاعتدا بەيەكجارى شوعلەر دەبى و دەبىتە

چراخان، يەككە لە حىكمەتەكانى نويزى بەكۆمەلىش ئەويە كە ئەو كۆمەلە نويزكەرە
 دلەكانيان وەك كۆمەلە چرايەكى بەشوق پۆشنايى و تيشكىكى زۆر پەيدا دەكەن
 لەئەنجامى كۆبوونەووە عەكس كردنەووە پروناكىيان بۆ يەكتر، كە ئەمەش دەبيتە
 دابارينى رەحمەت و بەرەكەتى خواو دابەزىنى فريشتهكان.

۳- ئىرادەو عەزم و ھەلپرانەووە تيزبوونەووە: بىگومان بابايەك خۆى
 بەبەندەو فرمانبەرى خوا بزانى و تەنيا خوا بەپەرستراو گەورەو سەرورەى مۆتلەق و
 پشتيوانى خۆى دابىتى، ھەميشە و دايم بەپرشت و چوست و چالاک دەبى، وەئەگەر جار
 جاريش لەژىر كاريگەرى تين و تەوژمى ئيش و ئازارو دەردەسەرى دا تيغى ئىرادەى
 كول و عەزمى شل بى، بەھۆى نويزكردنەووە وەك تيغى تازە دەمەزەرد كراو تيز
 دەبيتەووە ھەلدەبريتەووە، ھەر بۆيەش پيغەمبەرى خوا ﷺ ھەركات تووشى ناپەحەتى و
 سەغلەتى ببوايە بەھۆى گرفتارى و ئيش و ژان و موعاناتەكانى پرى دیندارى يەو
 پەناى دەبردە بەر نويزو طاعت: (عن حذيفة رضي الله عنه قال: كان ﷺ إذا حزبه أمرٌ
 صلى) رواه أحمد وأبو داود.

۴- بىرو زەين كۆبوونەووە: زاناو شارەزايانى دەروونناسى نوئى (علم النفس
 الجديد) دەلین: ھەبوونى توانا لەسەر بىر چەسپاندن (تركيز الذهن) بنەرەتتى ترين
 ھۆى سەرکەوتن و بەرەوپيش چوونى ئينسانە لەژيانى دا. وە دەلین: گەورە ترين ھۆى
 ھەلکەوتنى بليمەتەكان توانا ھەبوونانە لەسەر بىر كۆكردنەووە چەسپاندنى زەين
 لەسەر ئەو مەبەستەى بيانەوئى^{۱۸۷}، ديارە تاقە ھۆيەكيش كە دەبيتە مايەى زەين
 كۆبوونەووەى ئينسان ئەويە كە مەيل و ئارەزوو بۆ خۆشەويستى و بايەخ پيدانى
 لەدلدا ھەبى بەرانبەر بەئامانج و مەبەستىكى ديارى كراو^{۱۸۸}، جا بىگومان باباي
 نويزكەر بەھۆى نويزو خواپەرستى يەكەيەو ھەموو ئەو ھۆو پيداويستى يانەى بۆ
 دابىن كراون. بەتايبەتى كەسانىك كە نويزەكانيان بەو جۆرو چۆنيەتى يە شەرى يە
 ئەنجام دەدەن كە خوا فەرمانى پى كردووە لەسايەى ئەو جۆرە نويزكردن و
 خواپەرستى يەيانەو دەگەنە لووتكەى ھەرە بلىندى زەين كۆكردنەووە بىر چەسپاندن.

^{۱۸۷} پخوانە: (يادى خودا) ب ۱ لاپەرە ۱۶۹، لە: (روح الصلاة) ص ۳۱ عفيف عبدالفتاح.

^{۱۸۸} سەرچاوەى پيشور ۱۶/۱۷، ص ۱۷۲، (روح النفس) ص ۳۲، راجع.

۵- له تاوان پاك بوونهوه: خوښه وری خوشه ویست! نه گهر له بیرت مابڼی له به شی یه کهم، باسی سښیم (شوښه وارو بهرهمه گرنه گه کانی خواپه رستی) له خالی سښیمدا (خواپه رستی دهر وونی مروږ دوشواو چلک و چه په ری گوناح و خراپه لاده بات). نه و فرموده یه مان هینا یه وه که (بخاری و مسلم) له پیغه مبه ری خوا ښه گپړاویانه ته وه و نیوه پږکه که ی نه وه یه که هر که سښک پینچ نویژه فله پزه کان - به شیوه یه کی شهرعی یانه ی ریک و پیک - بکات، وه که نه وه وایه پوژئی پینچ که په تان خو ی به ناوی بشوات، دیاره هم بابای نویژکه رو هم بابای خوشو ریش هیچ کامیان چلکیان پیوه نامینئ. نه میان چلکی مادی و نه ویان چلکی مه غنه وی تاوان و خراپه کان.

۶- له کول به دکاری بوونه وه: خوی کار به جئ و زانا دهر باره ی نویژئی راسته قینه فرموده یه تی: (أَتْلُ مَا أُرْحِي الْبِكْ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ...) (العنکبوت/۴۵).

واته: نه وه بخوښه که له کتیب - ی خوا - پیت راگه یه نراوه، وه نویژ به رپا بکه، بیگومان نویژ ریگری له هر قسه و په فتاریکی نا قول و^{۴۸} ناپه سهند ده کات. نجا نه گهر که سیکیش لیږده و ده دنگ بیت و بلئ: نه وه راست نیه چونکه من سهدان نویژ که رت بؤ ده ژمیرم که له قسه و کرداری به دو نا قول ناپرینگیښه وه! له وه لامی دا ده گو ترئ: بیگومان خوی شاره زو په نهان بین مه به سستی له (نویژ نویژئی راسته قینه یه که خاوه نه که ی هه موو مه رجه پواله تی و دهر وونی یه کانی تیډا هینا بیت ته دی وه که له قوپان و سوننه تدا پوون کراونه وه، وه له راستی دا هر نویژیک به نه اندازه ی تیډا نه مانی نه و مه رجه شهرعی یانه ی که بؤی دانراون له نویژ دوشو ری.

۷- گره و له شه یطان بردنه وه: خوښه وری به پیزا له یه کی که له باسه کانی مابه تی یه کهم دا نه وه مان پوون کرده وه که شه یطان به هه پشه و گوړه شه وه دهر باره ی ئاده م و نه وه کانی گو توو یه تی: (له پیشیا نه وه و له دوا یانه وه و له لای راست و چه پیا نه وه بویان) (واته بؤ ئاده م و نه وه کانی) ده چم و هه ولی سهر لئ تی کدان و له خشته بردنیا ن ده دم و وایان لئ ده کهم زوړ به یان سپله و ناسوپاس بن).

^{۴۸} هر کام له: (مفردات الفاظ القرآن) ی (راغب الاصفهانی) ص ۶۲۶ و ص ۸۲۲، وه: (المعجم الوسیط) ص (۶۷۴، ۹۵۲) گو توو یانه: (فاحشة، فحش) هر قسه و کرداری که له خراپی دا نه و په پی گرتبئ، (منکر) یش هر قسه و په فتاریکه که عه قل و شرع پینان ناپه سهند بئ.

دیاره له حالیکې ښاودا ښادهم و هچکې له بهر دهم هیرش و په لاماری ئیبلیس و سهر بازه کانی دا تهنیا همدووک لای (سهری) و (خواری) یان به دهسته وه ماون که سهنگه ری بهرگری له خوکردنیان تیدا لی بدن. ئنجا له سوښگه ی شه وه وه که نویژ هرکام له سهجده و پارانه وه ی زور به خهست و خوئی تیدان، مانای وایه ئیمه ی ښادهمیزاد به هوئی نویژکردنه وه ده توانین بهر ه لستی پیلان و فیل و ته له که ی شعیطان بکین و له ودا که گوتوویه تی: له خشته یان ده بهم و گیرودهی ناسوپاسی یان ده کهم! ودرؤی بخهینه وه و گره و ی لی ببهینه وه.

۸- وهرزش و ساغ بوونه وه: زاناو شاره زاو پسپوړانی بواره جیا جیا کانی پزیشکی و جهسته ناسی ده لین: وهرزش و جوولان شتیکی زور گرنګ و پیوسته بو جهسته ی ئینسان، ودهر جهسته یه ک بو ماوه یه کی زور نه جوولئ و کارو چالاکی نه بی هیدی هیدی ماسوولکه کانی ده پووکینه وه و ده ماره کانی خاو ده بنه وه و سهرجه م نه دمه کانی بهر و لاوازی و بی تینی ده چن، وده لین: چاکترین جوړه وهرزشیش شه یه که ژماره یه کی زیاتر له ماسوولکه و جومګه و ده ماره کانی جهسته ی تیدا بجوولین!

جا هه لبه ته وه ک پوون و بهر چا ویشه بابای نویژګر به هوئی نویژکه یه وه - به مرجه ک به شپوه ی شرعی خوی نه نجامی بدات - چاکترین وهرزش ده کات چونکه تاقه یه ک ماسوولکه و جومګه و ده ماریش له لشدن نامینئ که نه جوولئ، هر له جومګه کانی ګردن و برپرې پشت و ده ست و لاقه وه بیګره هه تا جومګه وردیله کانی په نجه کانی ده ست و پئ! ودهر له ماسوولکه کانی مل و شان و قول و پیلان وه بګره هه تا ماسوولکه کانی له پی ده ست و پی یه کانیش!

۹- رازانه وه و پاکبوونه وه: ښاګرایه که یه کی له مرجه پیوېست و بنه پرتیه کانی نویژګردن - وه پیشتر باسما ن کرد - پاک و خاوینی یه هم له جهسته و^{۹۰} هم جل و بهرګو هم له شوین و جیګای نویژ تیداګردنیشدا! ښاګراشه که پاکي دهر وون و خاوینی پواله ت دوو شتی پیکه وه ګرئ دراو په یوه ستن، هر

^{۹۰} له پیسی حوکمی که بی ده ست نویژګر ګچکه و ګره یه، وده پیسی عهینی که هر شتیګه به پیس (نچس) دابنری و شری یوه ده

بۆيەش خۇاى كاربەجى پەشيمان بوونەوۋە خاۋىن بوونەوۋە پىكەوۋە باس كىردوون:
(ان الله يحبَّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ) البقرة/۲۲۲، ۋاتە: بەراستى خوا تۆبەكەرەن و
خۇپاككەرەوانى خۇش دەۋىن.

دەربارەى رازاندنەوۋەش بۇ كاتى نوۋىژو شوۋىنى نوۋىژ فەرموۋىەتى: (يا بَنِي آدَمَ خُذُوا
زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ...) الاعراف/۳۱. كە زۆر لە توۋىژەرەوانى قورپان وشەى
(مسجد)يان لىرەدا بەنوۋىژ (صلاة) تەفسىر كىردوۋە.^{۹۱}

بەللى لەراستىدا نوۋىژ مايەى پاكبوونەوۋە رازاندنەوۋە دەرو دەروۋنى ئىنسانە،
ھەرۋەك مايەى خاۋىن بوونەوۋە جوانى و پەونەقى پۈلەت و پەنھانى كۆمەلگەى
مسولمانىشە.

۱۰- پىكەوۋە جۇشدران و ساغ بوونەوۋە: بەھوكمى ئەۋەى كە نوۋىژى بەكۆمەل
بەبىست و پىنچ يان بىست و ھەوت پەلە لەنوۋىژى تەنبا چاكىرو بەرزترە، ۋەئەگەر
فەرزى عەينىش نەبى بەلەى زۆر لە زانايانەوۋە فەرزى كىفايەى ۋەك پىشتر خىستمانە
پو، ئەنجام درانى پىنچ نوۋىژە فەرزەكان دەبىتە ھۇى پىكەوۋە كۆبوونەوۋەى خەلگى
ھەر گەرەك و دىيەك لەھەر شەو و پۇژىكدا پىنچ كەرەتان، كە بىگومان ئەو پىنچ جار
كۆبوونەوۋەى يەكتەر دىتەش دەورىكى گەرە و گىرنگى ھەيە لەپىكەوۋە جۇشدرانى
مسولمانان و ئاگادارى و ئاشنا بوونيان بەدەردو ئىش و ژان و موغاناتى يەكتەر، كە ۋەك
پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىەتى ۋەك ئەندامەكانى جەستەيەك بىن بۇ يەكتەر، ئاشكراشە
كە كۆمەلگەى ئاۋا ھىچ درزو كەللىنىكى تى نابى و ھىچ دورژمن و ناحەزىك زەفەرى پى
نابات.

۱۱- درەوشانەوۋەى براىەتى و يەكسانى: رىچكەو بىردۆزە جۇراو جۆرەكان
بەراست يان بەدرو زۆر بانگەشە بۇ يەكسانى و نەبوۋنى فەرق و جىاۋازى و بەرزى و
نزمى لەنىۋان ئىنسانەكاندا دەكەن، بەلام ئەو دروشمە بىرقەدارانەيان زىاتر ھەر
بەگوتراۋى و نوسراۋى دەمىننەوۋە لەسەر ئەرزى واقىع نابىنرژن، بەلام ئىسلام لەزۆر
بواراندا بەشىۋەيەكى كىردەيى و بەرچاۋو واقىي يانە ئەو يەكسانى و ۋەك يەك بوۋنى

^{۹۱} بېروانە: (الجامع لأحكام القرآن) القرطبي، ج ۴ ص ۱۲۷، ۱۲۸، ۋەبېروانە (الأساس في التفسير) ج ۴

بەندەكان بەرجەستە دەكات بۆ وینە: پۆژووی پەمەزان، حەجی مالی خوا - بەتایبەتی لەكاتی پۆشینى بەرگی ئیحرام دا - وەنۆیژی بەکۆمەل.. کە دەبینین لەنۆیژی بەکۆمەل دا سەرچەم مسولمانان بەهەموو پەنگ و زمان و چین و توێژو ئاستەکانیانەو لەپادشاو هەتا گەداو لە سەرکردەو هەتا سەربازو لەزاناو هەتا نەخوێندەوارو لەپەرەو هەتا منداڵ.. تێکرا شان بەشانی یەکتەر پادەو ستن و پال وێک دەدەن و پوو لە یەك قیبلە دەکەن و مل بۆ فەرمانی پێشەوا (إمام) یەک کەچ دەکەن و سەجدەو رکوع بۆ یەك تاقە پەرستراو دەبەن!! کە بێگومان براپەتی و یەكسانی و بێ فەرق و جیایی بەجوانترین و واقعی ترین شیوەی لەنیو کۆمەلگای مسولماناندا تەجەللا دەكات.

۱۲- پاهاتن بەرێك و پێكى یەوە: یەكێك لەو شتانە کە لەنۆیژی بەکۆمەلدا پیویستن، رێك و پێك پراوەستان و پال لێكدانی نۆیژکەرانی چونکە پێغەمبەر ﷺ فرمویەتی: (لَتَسَوْنَ صُفُوفَكُمْ أَوْ لِيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وَجْهَيْكُمْ) متفق علیه، واتە: بێگومان ئەگەر ریزەكانتان رێك و راست نەکەن خوا پراوەكانتان لەیەك وەرەگێڕێ. ئاشکراشە ئەو رێك و پێك پراوەستان و پال بەیەكترەو دانەى نۆیژکەرانی دەبێتە مایەى پاهاتنیان و بارگرتنیان بەیاسا و رێك و پێكى یەوەو دور کەوتنەو لەئالۆزی و پەشیوی و بێ سەرو بەرى.

۱۳- خووگرتن بەفەرمانبەرى یەوە: بەدواى پێشەوا (امام) دا جم و جۆل کردن و لى پێش نەکەوتنەو لەكاتی رکوع و سەجدەو هەستان و دانیشتندا یەكێكى دیکە یە لەمەرجە گرنەگەکانى نۆیژی بەکۆمەل، وە تەنانەت پێغەمبەرى خوا ﷺ ئەم هەڕەشە توندە لەوانە دەكات کە پێش ئیمام دەکەونەو: (أَمَّا يَخْشَى أَحَدُكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ!!) متفق علیه، واتە: ئایا یەكێکتان کە بەر لە ئیمام سەرى بەرز دەکاتەو لەو ناترسێ خوا سەرى بگێڕێ بەسەرى کەر؟! ئاشکراشە کە ئیسلام کاتیك پازى نەبێ مسولمانان لەنۆیژەکیاندا ناریك و پێك بن و بێ یاسایی بکەن و، بۆ نۆیژەکیان پێشەواو سەرکردەیان لەسەر پیویست بکات و، فرمانیشیان پێ بکات کە نابێ لەفەرمانی لابەدن، بۆ غەیری نۆیژیشیان چاکتر و زیاتر رێك و پێكى و پێشەواو سەرکردە هەبوون و لەفەرمان دەرەچوونیان لەسەر پیویست دەكات!

له كۆتاييشتدا دهلليم: له راستى دا نويژ قوتا بخانه يه كه ئينسانى مسولمان و
كۆمهلى مسولمان تيندا فيرى زور شت دهبن و گه ليك بهرهم و خيرو بيى دهستگير
دهبن، به لام گرنگ نه وه يه به و جورو چۆنيه تى يه نه نجام بدرى و بهرپا بىكرى كه خواى
پهروهردگار و كاربه جى فهرمى پى كرده و پيغه مبهرى سهروه رمان ﷺ پيشانى
داوين و رهنگى بۆ پشتوو.

جا خوا به لوتف و كهرمى بى سنورى خوى بمانگيرى به و بهنده په سه نانه ي كه
نويژى راسته قينه بهرپا دهكهن و له سۆنگه ي نه و جورو نويژ كردنه شه وه خويان پاك و
چاك دهكهن و سه ره نجام له ووردو درشتى ژيان و گوزهرانى تاكى و كۆمهلى ياندا
فه رمان به رلى خواى تاك دهكهن.

به م خالى هه شته مه ش له تويژينه وه ي دروشمى يه كه م و بهرپه تى خوا په رستى
دهبينه وه و دهچينه سه ر باس و تويژينه وه ي دروشمى دوهم كه مال به خشينه .

تى بينى:

وهك له (پى خوشكردن) ي نه م بهرگه دا ناماژم پى كرد، بهرگى دوهم چوار
درووشمه كانى ديكه ي خوا په رستى (مال به خشين، پۆژوو، دهج و عومره، زيكرى
خوا) دهگريته خوى و خوا پشتيوان بى يه كس بهر به دواى نه م بهرگه دا چاپ
دهكرى. ان شاء الله

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

پیرست

لاپەرە	سەرباسەکان
۲	ئاگاداری
۳	پیشکەش بێ
۴	چەند روونکردنەویەکی پێویست
۵	پیشەکی
۱۵	رێ خۆشکردن
۱۷	بابەتی یەکەم: خواپەرستی بەگشتی
۱۸	باسی یەکەم: چەمک و واتای وشەی خواپەرستی (العبادة).
۳۵	باسی دووەم: گەرنگی و پلەو پایەیی خواپەرستی لە ئیسلامدا.
۴۲	لاباسیڤ دەربارەی خەلیفەی خوابوونی ئینسان لەسەر زەوی.
۷۵	باسی سێیەم: شوێنەوارو بەرھەمە گەرنەکانی خواپەرستی.
۷۵	خالی یەکەم: خواپەرستی خۆراک و بژیوی دڵ و گیانە.
۸۱	خالی دووەم: خواپەرستی تاقە رێگای ئازادی راستەقینە.
	خالی سێیەم: خواپەرستی دەروونی مەرۆف دەشوات و چێک و
۸۵	چەپەری گوناح لادەبات.
۸۹	خالی چوارەم: خواپەرستی سەرچاوەی ھەموو رەوشتیکی بەرزو پەسەندە.
۹۲	خالی پێنجەم: تاقەپێی لەدۆزەخ قوتاربوون و چوونە بەھەشت خواپەرستی.
	خالی شەشەم: رۆلی خواپەرستی لەپێکەو جۆشەکانی
۹۸	ریزەکانی کۆمەڵی ئیسلامی...
۱۱۸	باسی چوارەم: دابەش بوونی خواپەرستی بەسەر ھەموو ئەندامەکانی جەستەدا.
	بابەتی دووەم: بێجێنە گەرنەکانی ھەلس و گەوتی شەرییانە
۱۴۷	ژیوانە لەگەڵ وردەبابەتە خێلافی یەکاندا.
۱۴۸	ئەم بابەتەو روونکردنەویەک
۱۵۰	رێ خۆشکردن
۱۵۴	پێناسەی ئەم کورتە باسە

۱۵۶	بنچينەو ئاگادارى يەكەم
۱۶۱	بنچينەو ئاگادارى دوۋەم.
۱۶۵	بنچينەو ئاگادارى سىيەم
۱۷۳	بنچينەو ئاگادارى چوارەم.
۱۸۷	بابەتى سىيەم: پاك و خاۋىتى (المطهرة)
۱۸۸	رىي خۇشكردن
۱۹۱	۱- ئاۋو جۇرەكانى
۱۹۶	ئاۋى بەكارھىنراۋ (الماء المستعمل)
۱۹۸	۲- پىيسى و جۇرەكانى (النجاسة وانواعها) و چۆنيەتى لايىدىيان.
۲۱۲	پوۋىكرىدەنە ۋە يەككى گىرنگ دەربارەي پاكىيەتى
۲۱۸	۳- لەش پىيسى گەۋرە ۋە گىچكە (الحدث الاكبر والاصغر).
۲۱۸	ھۆيەكانى لەش پىيسى (اسباب الجنابة).
۲۲۱	روۋىكرىدەنە ۋە يەك دەربارەي (حيض و نفاس و استحاضة).
۲۲۵	بەلەش پىيسى (جنابة) چ شىتېك لەئىنسان قەدەغە دەكرى؟
۲۳۱	۴- تارەت گىرتىن و خاۋىن راگىرتىن جەستەو پۇشاك و جىگاۋ شوين.
۲۳۱	يەكەم: تارەت گىرتىن: پىئاسەي، ھوكمى، بەچى دەكرى، ئادابەكانى... ھتە.
۲۴۱	دوۋەم: خاۋىن راگىرتىن جەستەو پۇشاك و جىگاۋ شوين
	خەسلەتە سىروشتى يەكان (خصال الفطرة).
۲۵۵	۵- خۇشۇردن (الغسل)
۲۵۵	يەك: خۇشۇردن چىيە ۋە پاىەكانى چىن؟
۲۵۷	دوۋ: چۆنيەتى خۇشۇردنى پياۋو ئافرەت.
۲۶۰	سى: خۇشۇردنە فەرزەكان و سوننەتەكان.
۲۶۲	چوار: چەند وردە تىيىنى يەك دەربارەي خۇشۇردن.
۲۶۴	۶- دەستىۋىزگىرتىن (الوضوء)
۲۶۵	فەرزەكانى دەستىۋىز
۲۷۹	ھەلۋەشىنەرەۋەكانى دەستىۋىز (نواقض الوضوء)
۲۹۳	چەند وردە تىيىنى يەك دەربارەي دەستىۋىز.
۳۰۵	۷- تەيەمموم (التيمم).
۳۰۵	تەيەمموم چىيە ۋە چۆنە؟

۳۰۹	تەيەمموم بەجى دەكرىت
۳۱۲	ئەندامەكانى تەيەمموم كامانەن
۳۱۴	كەسىك نە ئاوى دەست بگەوى نە تەيەممومى بۇ بلوى حوكمى چىيە؟!
۳۱۶	چەند وردە تىيىنى يەك دەربارەى تەيەمموم.
۳۲۵	بابەتى چوارەم: پىنج دروشمەكانى خواپەرستىيى
۳۲۶	درووشمى يەكەم: نويۇز بەرپاكردن
۳۲۶	رى خۇشكردن
۳۲۸	خالى يەكەم: نويۇز چىيە؟
۳۲۹	خالى دوووم: پلەو پايەى نويۇز
۳۳۳	خالى سىيەم: مەبەستى بەرپاكردى نويۇز
۳۳۵	خالى چوارەم: حوكمى كرىن و نەكردى نويۇز
۳۳۹	راى يەكەم: كە دەلىن نويۇز نەكەر بەھۇى تەنبەلى يەو كافرە.
۳۳۹	راى دوووم: كە دەلىن نويۇز نەكەر بەھۇى تەنبەلى يەو گوناچارە بەلام كافر نىيە. ۳۳۹
۳۶۴	بىروپاى كۇتايى نووسەر لەسن بىرگەدا.
۳۶۹	خالى پىنجەم: بەرپاكردى نويۇز (اقامة الصلاة) چىيەو چۇنە؟!
	خالى شەشەم: چۇن نويۇز بەرپا دەكەى؟ كە لە (۲۴) بىرگەدا
۳۷۵	بەدرىزى باسى چۇنيەتى نويۇز بەرپاكران كراو.
۳۸۲	كورتە باسىك دەربارەى بسم الله الرحمن الرحيم
	كورتە باسىك دەربارەى فاتىحە
۴۳۸	ئايا پارانەوەى دواى نويۇز فەرزەكان سوننەتە؟!
۴۴۲	فەرزو سوننەتەكانى نويۇز بەگوشراوى و رىزكراوى.
۴۴۴	خالى حەوتەم: چەند كورتە باسىك دەربارەى نويۇز.
۴۴۵	۱-بانگو قامەت
۴۶۱	۲-كورت كرىنەوەو كۇكرىنەوەى نويۇز فەرزەكان.
۴۶۸	۳-نويۇزى ترس (صلاة الخوف)
۴۷۲	۴-نويۇزى باباى نەساغ (صلاة المريض).
۴۷۳	۵-نويۇزى جومعە.
۴۸۵	۶-كاتى پىنج نويۇز فەرزەكان.
۴۸۷	۷-نويۇزى بەكۇمەل (صلاة الجماعة).

۵۰۰	۸- نوڙڳيرانه وه (قضاة الصلاة)
۵۰۲	۹- به تالکهره وه کانی نوڙڙ (مبطلات الصلاة)
۵۰۵	۱۰- نهو شتانه ی که له نوڙڙدا ناپه سهندن (مکروهات الصلاة)
۵۰۷	۱۱- نهو شتانه ی که له نوڙڙدا دروست و رهوان.
۵۱۳	۱۲- مهرجه کانی نوڙڙ (شروط الصلاة).
۵۱۸	۱۳- نوڙڙکردن له سهر مردوو (الصلاة على الميت)
۵۳۲	۱۴- نوڙڙه سونته ته کان (الصلوات المسنونات).
۵۴۱	چهند ناگاداريه ک له باره ی نوڙڙی دوو جهږنه کان
۵۴۷	چهند ناگاداريه ک دهر باره ی نوڙڙی خوږ گيران و مانگ گيران
۵۵۰	چهند ناگاداريه ک دهر باره ی نوڙڙی داواکردنی باران بارين
۵۶۸	۱۵- سوتره ی بهرده می نوڙڙکهر (ستره المصلي).
۵۷۴	۱۶- کړنووشی له بيرچوون و هله کردن (سجدة السهو).
۵۷۸	۱۷- کړنووشی قورنات خوښندن (سجدة التلاوة)
۵۸۴	۱۸- سهجده ی سوپاسگوزاری (سجدة الشکر)
۵۸۷	خالی مه شتم: بهرهمی نوڙڙ بهرپاکردن

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

نەم كىتەبە

خوينەرە بەرپزەكان :

نەم كىتەبەى بەردەستەن كە باسى
خوابەرستى (مسوئمانى گامل) دەكات و
بەھەردووك بەرگەكەيەو ھەزار (۱۰۰۰)
لاپەرە زياترە، بەرھەمى كردو گوڭش و
ليكۆلينەو ھو رامانى چەند ساليكە، ھيوادارم
پتوانى تەواو بەرچاوتان رۆشن بکاتەو ھو
چەمك و واتى گشتى و راستەقىنەى
خوابەرستى و چۆنيەتى ئەنجام دانى پيڭچ
درووشمە تايبەتەيەكانى بەندايەتى و
خوابەرستىتان جوان جوان بخاتە بەرچاو،
ئيوەش تۆھىقى لى ھالى بوونى و ھەزم كردنى
و كار پى كردنى و پاشان بلاو كوردنەو ھو خەك
و دەوربەر لەسەر پەرومردە كوردنيتان
پى بىە خشرى..

نۇمەرە سپاردنى (۲۴۸) سى ۱۹۹۷ى دراوھتى

www.alibapir.net